Samael Aun Weor

PISTIS SOPHIA DEZVĂLUITĂ

Cristos înviat (al 3-lea sfert secolul XVII)
Salvator Roșa, Muzeul Conde, Chantilly, Franța

Samael Aun Weor

PISTIS SOPHIA
dezvăluită

PISTIS SOPHIA
dezvăluită

Samael Aun Weor

Alegoria Creștinismului (aprox. 1510)
Jan Provost, Muzeul Louvre, Paris, Franța

CERTIFICAT DE GARANȚIE

AGEAC

ASOCIAȚIA GNOSTICĂ DE STUDII ANTROPOLOGICE ȘI CULTURALE, CA FIDELĂ CONTINUATOARE A TRADIȚIEI GNOSTICE ERMETICE CREATĂ DE V.M. SAMAEL AUN WEOR,

CERTIFICĂ:

FAPTUL CĂ ÎNTREGUL CONȚINUT AL PREZENTEI OPERE:
„PISTIS SOPHIA DEZVĂLUITĂ",
ESTE COPIE FIDELĂ A ORIGINALULUI SCRIS DE V.M. SAMAEL AUN WEOR.
ÎN CONSECINȚĂ, CITITORUL TREBUIE SĂ ȘTIE CĂ REDACTAREA, STILUL ȘI PURITATEA MESAJULUI PE CARE A VRUT SĂ-L TRANSMITĂ AUTORUL, AU FOST IMPECABIL RESPECTATE ÎN ÎNTREGIME.

Hermes Trismegistul. Întreaga știința a Drumului esoteric, la care se referă diferite texte gnostice arhaice, rămâne explicit dezvăluită grație condeiului adevăratului Avatara al Erei Vărsătorului: Samael Aun Weor.

Misterium-ul magnum relaționat cu întoarcerea sufletului la Aeonii de lumină eternă, încetează a mai fi o himeră și deopotrivă o simplă concepție teologică de tip intelectual, datorită sublimelor învățături într-un ceas bun dictate de către însuși Marele Kabir Iisus și în mod grandios comentate de un autentic Om Solar, autorul prezentei opere.

Fundamentele pe care se bazează teologia creștină nu sunt cum se cuvine înțelese dacă nu se ține cont de postulatele metafizice ale *Pistis Sophiei.*

□ *PROLOG* □

Pentru cărturarii teologiei nu este nici un secret faptul că Gnoza, ca și cunoaștere ermetică, și-a avut rădăcinile precreștine în filosofiile găzduite în Siria și în Mesopotamia și evident, deopotrivă în doctrinele păgânismului grec și egiptean.

Nu putem ignora, cum bine ne spune Patriarhul nostru V.M. Samael Aun Weor, nici principiile gnostice ce se ascund în teogoniile popoarelor precolumbiene din America Centrală și din America de Sud. Există în menționatele teogonii un aspect gnostic care vorbește de asemenea de exilul sufletului, căzut în greșeală, și arzătoarea sa dorință de a urca la Ceruri sau la Aeonurile gnosticilor.

Dintre toate textele gnostice care au fost cunoscute de către umanitate, fără nici o îndoială că Pistis Sophia este cea care le depășește în importanță pe toate celelalte cunoscute în lumea teologiei creștine.

Alături de toate documentele care au mărit reputația Gnozei, ca de exemplu evangheliile apocrife, Pistis Sophia dobândește o importanță transcendentală datorită faptului de a se constitui în cea mai înaltă expresie a idealului gnostic, care este completa eliberare a sufletului de toate acele legături, vizibile sau invizibile, care îl țin prizonier în roata vieții sau roata Samsarei despre care vorbesc hindușii.

Scris inițial în coptă și ulterior tradus în greacă, textul Pistis Sophiei a fost o relicvă venerată timp de milenii de către diversele confrerii gnostice care s-au succedat de-a lungul istoriei.

Forma în care se desfășoară Pistis Sophia este plină de indicații cosmogonice, antropologice și teologice care sunt adresate obținerii iertării sufletului prin autoaplicarea **pedepsei purificatoare;** ceea ce este amplu comentat și dezvoltat în tematica gnostică pe care ne-a lăsat-o moștenire V.M. Samael Aun Weor, și conform căreia doar prin suferințe voluntare și sacrificii conștiente este posibil să dezintegrăm lanțurile care țin prizonier materialul nostru animic, putând în acest mod să recuperăm lumina pe care am pierdut-o de-a lungul secolelor și al mileniilor.

Conținând cuvintele Marelui Kabir Iisus dictate apostolilor săi timp de unsprezece ani după înviere, Pistis Sophia s-a constituit în Biblia prin excelență a gnosticilor, și pe bună

dreptate s-a argumentat pentru aceasta că nu există altă operă care să descrie cu atâta acuratețe gândirea Nazarineanului și țelurile doctrinei sale.

Este destul de frapant dialogul care permanent se desprinde de-a lungul conținutului acestei opere. Este un dialog între suflet (cufundat în păcat) și Divinul Mântuitor, ca reprezentant suprem al Regiunilor Luminii. Prin acest dialog, Pistis Sophia cere ajutor pentru a abandona sărăcia sa spirituală, iar Nazarineanul îi răspunde la implorări, dezvăluind motivele căderii Sophiei și experiența câștigată cu **înțelepciunea păcatului.**

Pentru adopții Gnozei eterne, sufletul sau materialul psihic ce este conținut în ființa umană, a fost victima unei căderi spirituale provocată de un fals Dumnezeu sau Demiurg Creator. Această cădere a generat în Pistis Sophia (sufletul uman) o distorsiune în structura sa originară și în consecință, apariția agregatelor psihice sau a demonilor care o chinuiesc și o țin prizonieră de atunci, în așa măsură încât o îndepărtează de lăcașul său divin până când o aruncă în Aeonii inferiori sau în Haosul religiilor.

Misiunea textului conținut în Pistis Sophia nu este alta decât cea de a istorisi originea ei însăși și nenorocirea de a fi rămas închisă în materie și pe lângă aceasta, modul de a abandona acea condiție mizerabilă prin intermediul metodelor divine cu scopul de a recuceri Cerurile sau Aeonii pierduți odinioară.

Fără îndoială că limbajul care constituie Pistis Sophia este prin excelență parabolic și plin de metafore, în cel mai pur stil al comunităților care existau în vremurile precreștine și de asemenea în timpul șederii lui Iisus pe Pământul Sfânt. Acest fapt a condiționat Pistis Sophia să se preschimbe în textul gnostic cel mai de neînțeles pentru exegeții tuturor timpurilor și pe de altă parte, a fost resortul secret care a împiedicat alterarea acestuia.

Poate din acest motiv exista o profeție care pronunța în mod subliniat următoarele: „Doar cineva care va avea încarnate principiile cristice în natura sa spirituală va fi capabil să înțeleagă, să priceapă și să dezvăluie conținutul Pistis Sophiei"...

A fost necesar ca secolele și mileniile să treacă pentru ca, în sfârșit, în secolul XX, un autentic Maestru, reprezentant al

stirpei Inițialilor Solari, să apară înaintea verdictului solemn al conștiinței publice pentru a dezvălui, cu lux de amănunte, această operă sacră și purtătoare a cheilor mântuirii umane.

Această mare Ființă, într-un ceas bun venită la noi din înalt, a fost prea Venerabilul Maestru Samael Aun Weor, Avatara al lui Avalokitesvara pentru această nouă Eră a Vărsătorului care deja se desfășoară în augustul tunet al gândirii.

Nazarineanul le-a dictat prin viu grai apostolilor săi corpul de doctrină conținut în Pistis Sophia iar ei, apostolii l-au adunat cu devoțiune în scrierile lor, constituindu-se astfel cărțile sau capitolele acestei mari opere.

Însă stă scris că pentru neamul omenesc obișnuit, Pistis Sophia, în starea sa originară, este precum o carte mută, căci sensul pe care îl cuprind cuvintele acestui text este totalmente enigmatic. Totuși, cu dezvăluirea pe care ne-o face V.M. Samael Aun Weor, Pistis Sophia se transformă în ghidul exact prin intermediul căruia este posibil să se scoată ființa umană din labirintul de confuzii în care se află în mod normal și să o înapoieze statutului său divin pe care îl avea originar, conform însăși Genezei ebraice.

Este așadar, Pistis Sophia, purtătoarea moștenirii pierdute care ne corespunde tuturor și pe care putem ajunge să o posedăm din nou prin intermediul expunerilor didactice și dialectice ale Gnozei contemporane, încredințată umanității acestor timpuri de către remarcabilul Maestru Samael Aun Weor.

I se atribuie Pistis Sophia lui Valentin, eminent și îndrăzneț căutător al adevărului, care a avut curajul de a se revolta împotriva dogmelor pontificale ale Bisericii catolice, care deja începea în acele vremuri (secolele I și II ale erei noastre) să-și fabrice ortodoxia ecleziastică cu scopul de a-i scoate din joc pe autenticii creștini primitivi care îmbrățișau *Gnoza* care le fusese dată de Iisus.

Mulți teologi nu ezită să afirme că: „În timpul celei de-a doua jumătăți a secolului II și începuturile celui de-al III-lea, doctrina lui Valentin avea să fie cea mai puternică și serioasă dintre disidentele Bisericii, literatura sa depășind-o în volum pe cea a însăși Bisericii”.

Și într-adevăr, istoria religiilor ar trebui să îi aducă un omagiu postum lui Valentin pentru faptul de a ne fi condensat,

în această manieră atât de scrupuloasă, drumul de întoarcere spre oceanul marii lumini, permițând azi, în plin secol XXI întregului furnicar omenesc ce populează fața lumii noastre, să realizeze înăuntrul său comuniunea cu ceea ce este numit GRAȚIA și ADEVĂRUL.

Iată aici, ilustre cititor, valoarea Gnozei din toate timpurile. De aceea până și însuși Carl Gustav Jung, somitatea psihanalizei moderne, îndrăznea să zică:

Surprinzător în sistemele gnostice este că sunt bazate exclusiv pe manifestările inconștientului și că învățăturile lor morale nu dau înapoi înaintea unghiurilor obscure ale vieții. Yoga lui Kundalini o demonstrează în mod clar, inclusiv în forma renașterii sale europene; și la fel se întâmplă cu ocultismul... Interesul pasionat pentru aceste mișcări provine fără îndoială din energia psihică ce nu se mai poate încarna în formele perimate de religie...

Și adaugă Jung:

Nu cred că merg prea departe declarând că omul modern, spre deosebire de fratele său din secolul XIX, se întoarce spre psihic cu mari speranțe și fără a se referi la nici o credință tradițională, oricare ar fi ea, mai degrabă în sensul unei experiențe religioase gnostice...

Omul modern detestă postulatele dogmatice acceptate prin credință și religiile care s-au fondat pe ele. Nu le consideră valide, decât în măsura în care conținutul lor intelectual pare să se concilieze cu propria sa experiență a profunzimilor vieții psihice.

Proverbul popular ne-a spus întotdeauna; **„Pentru rele mari, mari remedii”,** și în aceste momente precise în care umanitatea trăiește un val de apostazie manifestă, această operă monumentală, Pistis Sophia, vine să împlinească o sacră misiune ajungând la noi descifrată prin virtutea iluminării unui om autentic cristificat numit Samael Aun Weor...

Ne aflăm, azi mai mult decât oricând, înaintea dilemei de A FI sau A NU FI, ne spune Gnoza Samaeliană, și din aceasta se deduce în mod clar că nicicând în alte vremuri nu s-a produs în neamul omenesc o autoselecție care va împărți locuitorii lumii noastre în două categorii bine definite; de-o parte una, cea a acvilelor, și de cealaltă cea a reptilelor; una a îngerilor și alta a demonilor...

Noi marcăm pentru tine, amabile cititor, o întrebare: de care parte vrei să te afli tu? Kabala poate să îți vină în ajutor, și o face prin această axiomă: „Ia scutul credinței tale și înaintează cu pas hotărât, fie că este în sensul vântului sau împotriva tuturor vânturilor"... Oremus...

Oscar Uzcategui Q.

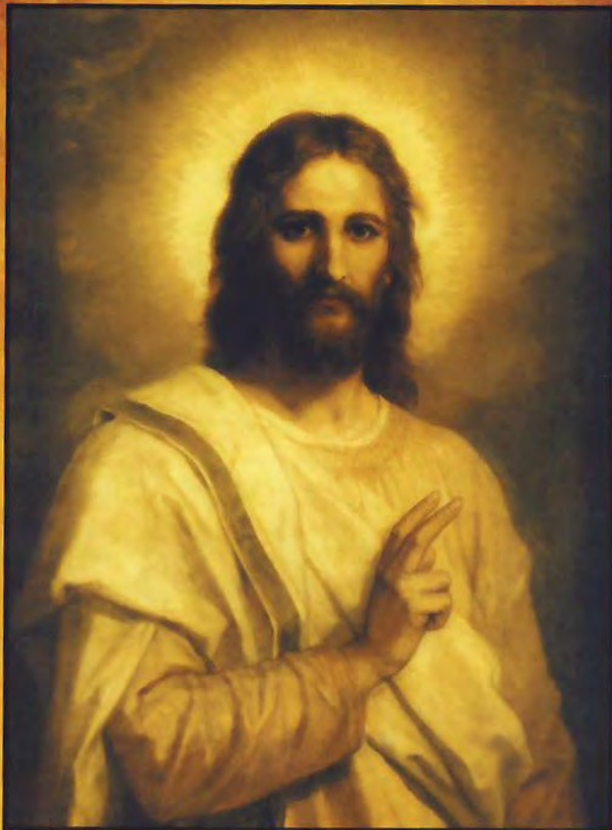
PISTIS SOPHIA nu este o carte pentru a fi citită în mod mecanic, ci pentru a fi studiată și a medita profund la ea de-a lungul întregii vieți.

Samael Aun Weor

Ceea ce este Talmudul pentru semiți, Bhagavad-Gita pentru budiști, Coranul pentru musulmani și Biblia pentru creștini, este pentru gnostici PISTIS SOPHIA.

Huirachoca

Chipul lui Cristos (1894)
Heinrich Hofmann, Riverside Church, New York, SUA

Prima Parte

● PARTEA ÎNTÂI ●

• CARTEA ÎNTÂI •

◻ CAPITOLUL 1 ◻

Iisus își instruise până atunci discipolii doar până la regiunile Primului Mister.

Când Iisus a înviat din morți, a petrecut unsprezece ani vorbind cu discipolii săi și instruindu-i doar până la regiunile Primei Porunci și până la regiunile Primului Mister, acela care se află înăuntrul vălului, înăuntrul Primei Porunci, care este al Douăzeci și Patrulea Mister; și de asemenea lucrurile care se află în al Doilea Spațiu al Primului Mister, care este înaintea tuturor misterelor, Tatăl în formă de porumbel.

„Bucuros în speranță, răbdător la necaz, fii constant în rugăciune”.

Regii Focului Sexual lucrează cu răbdare în Marea Operă.

Cristosul intim instruiește mintea și inima.

Prima Poruncă este să-l iubești pe Dumnezeu mai presus de toate lucrurile și pe aproapele tău ca pe tine însuți.

Primul Mister este Kether, Bătrânul Zilelor; tu o știi.

Când devotul înțelege Prima Poruncă, atunci înțelege cu ușurință al Douăzeci și Patrulea Mister.

Misterul Douăzeci și Patru se află ascuns în Războiul de Țesut al lui Dumnezeu.

„Fir cu fir țese Războiul meu, pânze pentru onoarea mea și pânze pentru a onora”.

Bătrânul Zilelor se găsește întotdeauna ascuns în propriul său război de țesut, în propria sa Creație.

Nu ar fi posibil să înțelegem Misterul Douăzeci și Patru fără să fi înțeles înainte al Șaselea Mister.

„Munci îmi dai, Doamne, dar cu ele tărie”.

Al Șaselea Mister explică cu deplină claritate Misterul Douăzeci și Patru.

Spiritul este puternic, însă trupul e slab; să nu cădeți în ispită.

Sufletul, sexul, ispita, căderea, regenerarea, se găsesc ascunse în al Șaselea Mister.

În Primul Spațiu se găsește Bătrânul Zilelor, Tatăl care se află în secret. În al Doilea Spațiu se găsește Natura, explicabilă doar prin al Șaselea Mister.

Ceea ce învăluie Primul Mister.

Și Iisus le-a spus discipolilor săi: „Am ieșit din Primul Mister, care este Ultimul Mister, care este Misterul Douăzeci și Patru”. Iar discipolii săi nu știau, nici nu înțelegeau că exista ceva în acel mister, ci credeau despre acel mister că era începutul Universului și originea a tot ceea ce există, că era sfârșitul tuturor sfârșiturilor, întrucât Iisus le-a spus în legătură cu acel mister, că cuprinde Prima Poruncă, și cele Cinci întipăriri, și Marea Lumină, și cei Cinci Auxiliari, și întreaga Comoară a Luminii.

Iisus intim iese din Primul Mister, chiar dacă Fiul este una cu Tatăl și Tatăl una cu Fiul. Cine l-a văzut pe Fiu l-a văzut pe Tatăl.

Primul Mister este cel al Tatălui, și de aceea este deopotrivă Ultimul. Bătrânul Secolelor este Primul și Ultimul dintre mistere.

Misterul Douăzeci și Patru, explicabil prin al Șaselea Mister, ascunde în străfundurile sale Primul Mister.

Primul Mister, explicabil prin al Douăzeci și Patrulea Mister și sintetizat în al Șaselea Mister, este începutul însuși al Universului.

Primul Mister, care este deopotrivă al Douăzeci și Patrulea Mister, învăluie Prima Poruncă chiar dacă sunt douăzeci și două Poruncile Legii lui Dumnezeu.

Prima Poruncă cuprinde deopotrivă cele Cinci întipăriri ale Marii Lumini, cei Cinci Auxiliari și întreaga Comoară a Luminii.

„De auzit te-am auzit, dar acum ochii mei te văd și inima mea te simte”.

Prima Poruncă, și cele Cinci întipăriri ale Marii Lumini, și cei Cinci Auxiliari, și întreaga Comoară a Luminii, cu toate că se află sub Legea Balanței, în ultimă sinteză sunt cuprinse în Primul Mister.

Cele Cinci întipăriri ale Marii Lumini se găsesc reprezentate în Pentagrama esoterică.

Pentagrama gnostică este figura umană cu patru membre și un singur vârf care este capul. Semnul Pentagramei este numit de asemenea semnul Micro-cosmosului, și reprezintă ceea

ce rabinii cabaliști ai cărții Zohar numesc Microprosopo. Pentagrama, ridicându-și în aer raza superioară, îl reprezintă pe Salvatorul lumii. Pentagrama, înălțându-și în aer cele două picioare inferioare, reprezintă țapul sabatului.

O figură umană cu capul în jos reprezintă, desigur, un demon, adică, subversiunea intelectuală, dezordinea sau nebunia.

Pentagrama, numită în Școlile Gnostice Steaua înflăcărată, este semnul Omnipotenței magice.

Cele Cinci întipăriri ale Marii Lumini și cei Cinci Auxiliari sunt conținuți în Steaua înflăcărată. Cei Cinci Auxiliari sunt cele Cinci Genii: Gabriel, Raphael, Uriel, Michael și Samael.

Întreaga Comoară a Luminii este conținută în Pentagramă, iar aceasta alegorizează Omul.

Înțelegerea Pentagramei magice este cheia celor Două Spații.

Semnul Pentagramei trebuie să fie compus din cele șapte metale, sau cel puțin să fie trasat cu aur pur pe marmură albă.

Cele șapte metale sunt următoarele: argint, mercur, cupru, aur, fier, staniu și plumb.

Pentagrama cu raza superioară îndreptată în sus pune pe fugă coloanele de demoni.

Pentagrama cu cele două raze inferioare în sus îi atrage pe tenebroși.

Pentagrama trasată cu cărbune, cu cele două raze inferioare spre afară, pe pragul camerei, nu permite intrarea tenebroșilor.

Se consacră Pentagrama cu cele Patru Elemente recitând exorcismele Focului, Aerului, Apei și Pământului.

Se suflă de cinci ori asupra figurii magice.

Se stropește de cinci ori Steaua înflăcărată cu apa ritualică.

Se usucă figura Pentagramei cu fumul a cinci parfumuri: tămâie, smirnă, aloe, sulf și camfor.

Apoi se așează alternativ Pentagrama pe podea, la Nord, la Miazăzi, la Răsărit și la Apus.

Se vor pronunța numele ALEPH și THAU sacru reunite în numele cabalistic AZOTH.

Suflând de cinci ori asupra Stelei înflăcărate se vor invoca cei Cinci Auxiliari magici.

Nu uita niciodată că Lâna de Aur este Comoara Luminii.

Incontestabil, Lâna de Aur este conținută de asemenea în Primul Mister.

Nici un Adept nu ar putea să pună stăpânire pe Lâna de Aur dacă nu ar înțelege înainte Prima Poruncă și Primul Mister.

Primul Mister este cuprins în al Douăzeci și Patrulea, care este Războiul de Țesut la care se țese și se desface propriul destin.

Războiul de Țesut al lui Dumnezeu, Marea Operă, funcționează doar cu al Șaselea Mister.

Al Șaselea Mister este cel al îndrăgostitului, al Iubirii.

Electricitatea Sexuală Transcendentă este forța minunată ce generează orice mișcare în Războiul de Țesut al lui Dumnezeu.

Cei care nu-și transmută niciodată Sperma Sacră în Electricitate Sexuală Transcendentă lasă în suspensie Războiul de Țesut al lui Dumnezeu.

Cei care lasă în suspensie Războiul de Țesut al lui Dumnezeu nu lucrează în Marea Operă.

A-l adora pe Iod-Heve este necesar.

Totuși, Adoratorul rămâne împotmolit dacă nu lucrează în Marea Operă.

Când nu avem un Vas Ermetic trebuie să-l obținem pentru a lucra în Marea Operă.

De multe ori codurile morale, și prejudecățile, și temerile constituie un mare obstacol pentru dobândirea Vasului Ermetic.

Vasul Ermetic distrus, stricat, nu-i folosește alchimistului pentru munca sa în Marea Operă.

Vasul Ermetic este yoni-ul feminin, tu o știi.

În înțeleaptă conexiune a lingam-ului generator cu yoni-ul feminin se află cheia oricărei puteri.

Cei care varsă Mercurul nu reușesc să genereze Electricitate Sexuală Transcendentă și eșuează în Marea Operă.

A vărsa Vasul Ermetic echivalează cu a paraliza toate activitățile Misterului Douăzeci și Patru.

Lașii, mânați de prejudecăți și temeri absurde, niciodată nu obțin un Vas Ermetic și eșuează în mod lamentabil.

Cei care din cauza unor considerente absurde și a unor false postulate morale se atașează de un Vas Ermetic distrus

sau stricat și nu îndrăznesc să ia unul nou, lasă paralizată Marea Operă și eșuează lamentabil.

Comoara este pentru lucrătorii cutezători.

Zeii trebuie să se hrănească cu Nectarul Nemuririi dacă nu vor ca trupul lor fizic să degenereze și să moară.

Nectarul Nemuririi este conținut în Sfântul Graal.

Sfântul Graal este yoni-ul feminin sexual.

Regiunile Marelui Invizibil.

Și, pe de altă parte, Iisus nu le vorbise discipolilor săi despre totala expansiune a tuturor regiunilor Marelui Invizibil, și despre Triplele Puteri, și despre cei Douăzeci și Patru de Invizibili, și despre toate regiunile lor, și Aeonii lor, și ordinele lor, nici de modul în care acestea s-au extins (acelea care sunt emanațiile Marelui Invizibil), și despre nezămisliții lor, și autozămisliții lor, și zămisliții lor, și Dătătorii lor de Lumină, și Imparii lor, și Guvernatorii lor, și Autoritățile lor, și Domnii lor, și Arhanghelii lor, și îngerii lor, și Decanii lor, și Liturgii lor, și toate casele sferelor lor și toate ordinele fiecăreia dintre ele.

Noli me tangere (1534)
Correggio, Muzeul Prado, Madrid, Spania

Totala expansiune a tuturor regiunilor Marelui Invizibil în aurora oricărei Creații cosmice se dovedește extraordinară.

Adeptul trebuie să cunoască toate regiunile suprasensibile ale Naturii și ale Cosmosului și modul în care acestea se extind în aurora Creației.

În aceste regiuni sălășluiesc Aeonii și Ordinele lor sacre, care sunt emanațiile Divinului Incognoscibil și Nemanifestat.

Cei Treizeci de Aeoni Pleromici strălucesc ivindu-se prin emanații succesive și ordonate în cupluri din Pro-Tatăl.

Cei Treizeci de Aeoni se ivesc în aurora Creației.

Triplele Puteri, Legea Trei-ului, cele Trei Forțe Primare ale Naturii și ale Cosmosului, sunt indispensabile pentru a crea și a crea din nou.

Cele Trei Forțe sunt Sfânta Afirmație, Sfânta Negație, Sfânta Conciliere; Tatăl, Fiul, Spiritul Sfânt; Forța Pozitivă, Forța Negativă, Forța Neutră.

Când aceste Trei Forțe curg în direcții diferite, nu pot realiza nici o creație.

Pentru ca să se ivească o nouă creație, aceste Trei Forțe Primare trebuie să se reunească într-un punct dat.

Triplele Puteri și cei Douăzeci și Patru de Invizibili sunt prezenți în aurora oricărei Creații cosmice.

Forțele Pozitivă, Negativă și Neutră, munca intensivă în Marea Operă, formează un tot unic.

Iar cei Douăzeci și Patru de Bătrâni lucrează neîncetat în Zodiac, înăuntrul căruia palpită Sistemul nostru Solar.

Din Strălucirea Luminii (Raza Eternelor Tenebre) se ivesc în Spațiu energiile trezite din nou în zorii Marii Zile. Unu din Ou, Șase și Cinci, apoi Trei, Unu, Patru, Unu, Cinci, dublul Șapte, suma totală. Iar acestea sunt Esențele, Flăcările, Elementele, Constructorii divini, Numerele, cei care nu au corp și cei care îl au, Omul divin, suma totală.

Din Omul divin emană Formele, Scânteile, Animalele Sacre și Mesagerii Sacrelor Puteri în Sfântul Patru.

Așa se întâmplă mereu în zorii oricărei Creații cosmice.

Din Marele Invizibil emană deopotrivă „nezămisliții prin ei înșiși”, adică, aceia care încă nu au ajuns la a Doua Naștere.

Din Marele Invizibil emană „autozămisliții”, aceia care au lucrat cu Misterele Sexului și au ajuns la a Doua Naștere.

Din Marele Invizibil emană discipolii autozămisliților, zămisliți de asemenea.

Din Marele Invizibil emană discipolii zămisliților prin ei înșiși, și Dătătorii lor de Lumină, și Imparii lor și Guvernatorii lor, și Autoritățile lor și Domnii lor, și Arhanghelii lor, și îngerii lor, și Decanii lor, și Liturgii lor, și toate casele sferelor lor respective și toate Ordinele esoterice ale fiecăreia dintre ele.

Comoara Luminii.

Și Iisus nu le spusese discipolilor săi despre totala expansiune a emanațiilor Comorii, nici despre ordinele lor, cum sunt răspândite; nici despre Salvatorii lor, în acord cu Ordinul fiecăruia dintre ei, cum erau; nici nu le-a spus ce Gardian se găsește la fiecare poartă a Comorii Luminii, nici nu le-a spus despre regiunea Salvatorului Geamăn, care este Fiul Fiului; nici despre regiunile celor Trei Amin, în ce regiuni sunt ei răspândiți, nici în ce regiune sunt cei Cinci Arbori răspândiți; nici despre cei Șapte Amin, care sunt cele Șapte Voci, ce este regiunea lor și cum sunt răspândite.

Comoara este Piatra Filosofală, Regele înviat înăuntrul fiecăruia dintre noi.

Din Comoară răsar emanații, Ordine mistice care se răspândesc, Salvatori, etc.

La poarta fiecărui Templu se află întotdeauna un Gardian.

La fiecare poartă a Comorii Luminii există întotdeauna un Gardian.

Comoara Luminii o posedă doar Maeștrii înviați.

Salvatorul Geamăn este Fiul Omului.

Salvatorul Geamăn este Tiphereth, Omul Cauzal înăuntrul căruia vine să se manifeste Logosul, Cristosul.

Salvatorul Geamăn este în mod cert Fiul Fiului.

Regiunile celor Trei Amin sunt simbolizate prin Triunghiul celor Trei Supremi, care se găsește separat de restul Universului prin prăpastia pe care umanoidul intelectual nicicând nu poate s-o treacă.

Bătrânul Zilelor este Prima Activitate a Manifestării și a Mișcării, este o stare de pură devenire.

Cristos, Logosul, este al Doilea Primordial strălucind în Centura Zodiacală.

Din Logos răsare șarpele care-și mușcă coada cu gura, al Treilea Primordial.

Cei Trei Amin sunt cele Trei Forțe Primordiale ale Naturii și ale Cosmosului.

Cele Trei Forțe Primordiale sunt Sfânta Afirmație, Sfânta Negație și Sfânta Conciliere.

Există Trei Martori în Cer: Tatăl, Logosul și Spiritul Sfânt; și Trei Martori pe Pământ: Suflul, Sângele și Apa.

Cei Cinci Arbori sunt miracolele, vrăjile, jinașii, puterile cele mai oculte, Legea, Karma, Ordinele Domnilor Legii.

Cei Șapte Amin sunt cei Șapte Weori, cele Șapte Spirite dinaintea tronului Mielului, cele Șapte Spirite planetare, cele Șapte Regiuni.

Cele Șapte Voci sunt cele Șapte Spirite dinaintea tronului Mielului.

Cele Șapte Genii sunt Gabriel, Raphael, Uriel, Michael, Samael, Zachariel și Orifiel.

Lumea Lumină.

Și Iisus nu le spusese discipolilor săi de ce tip sunt cei Cinci Auxiliari nici în ce regiune au fost duși; nici în ce fel Marea Lumină s-a răspândit pe ea însăși, nici în ce regiune a fost dusă; nu le spusese nici de cele Cinci Întipăriri, nici de Prima Poruncă, în ce regiune fuseseră duse, ci vorbise cu ei în mod general, învățându-i că ele există, dar nu le-a vorbit de expansiunea lor și de ordinea regiunilor lor, nici despre cum sunt. Din această cauză nu au știut că există și alte regiuni în interiorul acelui mister.

Și nu le spusese discipolilor lui: „Am ieșit din cutare și cutare regiuni până am intrat în acel mister și până când a trebuit să ies din el”, ci învățându-i le-a spus: „Am ieșit din acel mister”. Din această cauză ei au crezut despre acel mister că era sfârșitul sfârșitului, și că era începutul Universului, și că este plenitudinea loială, căci Iisus le spusese discipolilor săi: „Acel mister învăluie Universul despre care v-am vorbit din ziua în care m-am reunit cu voi până în ziua aceasta”. Din această cauză discipolii au crezut atunci că nimic nu exista înăuntrul acelui mister.

Cei Cinci Auxiliari sunt parte din cele Șapte Spirite dinaintea tronului Mielului, sunt aduși la manifestare și duși mai târziu în Absolut.

Lumina se răspândește în aurora oricărei Creații, iar apoi se retrage în sânul Absolutului la sfârșitul oricărei Creații.

Cele Cinci Întipăriri sunt în legătură cu Prima Poruncă și sunt aduse în Cosmos când răsare Ziua oricărei Creații.

Ordinea diverselor Regiuni Cosmice se găsește perfect explicată în Arborele Vieții.

Incontestabil, Iisus a ieșit din Primul Mister.

Primul Mister este sfârșitul sfârșitului, Originea Universului, Deplina Plenitudine.

◻ CAPITOLUL 2 ◻

Iisus și discipolii săi stau pe Muntele Măslinilor.

Se întâmplă atunci că discipolii au stat pe Muntele Măslinilor vorbind despre aceste cuvinte și bucurându-se cu mare bucurie și înflăcărându-se peste măsură, și zicându-și unii altora: „Binecuvântați suntem mai presus de toți oamenii Pământului întrucât Salvatorul ne-a revelat aceasta și pentru că am primit plenitudinea sfârșitului deplin", aceasta spuneau în timp ce Iisus se așezase ceva mai departe de ei.

O mare forță luminoasă coborî asupra lui Iisus.

Și în a cincisprezecea zi a lunii, în luna Tybi, care este ziua în care luna este plină; în acea zi, atunci când soarele răsărise în mersul lui, veni după el o mare forță luminoasă strălucind în mod extraordinar; și nu exista măsură pentru acea lumină împreună cu acea forță, căci ieșise din Lumina Luminilor, și ieșise din Ultimul Mister, care este al Douăzeci și Patrulea Mister dinăuntru și dinafară (acelea ce se află în ordinele celui de-al Doilea Spațiu al Primului Mister). Și forța luminoasă coborî asupra lui Iisus și-l învălui în întregime în timp ce era așezat, îndepărtat de discipolii săi, și străluci extraordinar, și nu exista măsură pentru lumina ce se afla asupra lui.

A cincisprezecea zi a Lunii este în legătură cu Lucifer.

Cheia lui Lucifer este Arcanul A.Z.E., Forța Sexuală.

Incontestabil, puterea creatoare a Logosului se află în organele creatoare.

Soarele interior profund strălucește pe drumul Inițiatului.

Forța Sexuală luminoasă strălucește extraordinar în Aura Cristificaților.

Forța Sexuală, în ultimă sinteză, vine din Lumina Luminilor, care este tocmai Logosul.

Incontestabil, acea lumină iese din Ultimul și Primul Mister, care în realitate este al Douăzeci și Patrulea, cel al Marii Opere, cel al Muncii în Marele Atelier al Universului.

Tot ceea ce am spus în aceste paragrafe înțeleg perfect Artiștii Ermetici de calitate.

Fără îndoială, Artiștii Ermetici aparțin Ordinelor esoterice care lucrează în al Doilea Spațiu al Primului Mister.

Să se înțeleagă prin al Doilea Spațiu al Primului Mister, regiunile în care trăiesc înțelepții Ermetici.

Bătrânul Zilelor sălășluiește în Primul Spațiu al Primului Mister, și lui îi corespunde exact prima din cele Douăzeci și Două de Porunci ale Legii lui Dumnezeu.

Îl învălui în întregime.

Și discipolii săi nu-l văzură pe Iisus din pricina marii lumini în care se găsea sau care-l învăluia, căci ochii lor erau orbiți din cauza marii lumini în care el se afla; ci văzură doar lumina, care arunca multe raze de lumină. Și razele de lumină nu se asemănau între ele, ci lumina era de diverse feluri de jos până sus, o rază mai excepțională decât alta..., într-o mare glorie nemăsurată de lumină; se întindea de jos de pe Pământ până la Cer. Și când discipolii văzură acea lumină simțiră o mare teamă și tulburare.

În Iisus Cristosul interior al fiecăruia dintre noi strălucește minunată energia creatoare.

Logosul este Unitate Multiplă Perfectă. În lumea Logosului varietatea este Unitatea.

Cristosul intim în fiecare dintre noi este dincolo de individualitate, de personalitate și de Eu.

În Domnul toate ființele sunt în realitate Una.

În Lumina-Cristos și din Lumina-Cristos țâșnesc multe raze.

Fiecare Rază logoică este de tip diferit și de fel diferit. Totuși, toate razele împreună constituie Logosul.

Fiecare Rază este via expresie a cutărui sau cutărui Adept, a unui sau a altui Cristificat.

Orice Rază logoică servește de fundament cutărui sau cutărui Hierofant.

Ar fi de neconceput existența vreunui Adept dacă am exclude din fondul Ființei sale corespunzătoarea sa Rază de Lumină.

Toate razele de lumină, în ultimă sinteză, se rezumă în una care, cu o incomensurabilă glorie de lumină, se extinde din Abis până la Cer.

▫ CAPITOLUL 3 ▫

Iisus urcă la Ceruri.

Când forța luminoasă coborî asupra lui Iisus, puțin câte puțin îl învălui în întregime. Atunci, Iisus urcă în înalt, strălucind extraordinar într-o lumină incomensurabilă. Și discipolii îl priveau, și nici unul dintre ei nu vorbi până când el ajunse la Ceruri, ci cu toții păstrară o tăcere profundă. Aceasta se întâmplă în a cincisprezecea zi a lunii, în ziua în care luna era plină, în luna Tybi.

Fără îndoială, prin al Cincisprezecelea Mister, care este cel al lui Tiphon Baphomet, este modul în care se poate realiza Ascensiunea Cristosului intim în noi.

Misterul lui Baphomet se dezleagă prin al Șaselea Mister, tu o știi.

Niciodată nu a putut lipsi figura ermetică a lui Baphomet în casele vechilor alchimiști medievali.

Lucifer-Baphomet ne dă impulsul sexual prin intermediul căruia este posibilă realizarea Marii Opere.

Când îl rănim de moarte pe Baphomet cu lancea lui Longinus transmutăm plumbul în aur.

Transmutația sexuală se dovedește fundamentală pentru Cristificare; acesta este misterul lui Baphomet.

Nu încape îndoială, ar fi absolut imposibilă orice transmutație metalică dacă am vărsa Vasul Ermetic.

Cei care învață să folosească în mod inteligent impulsul sexual pot realiza Marea Operă.

Ascensiunea Cristosului intim în noi devine cu totul posibilă când înțelegem Misterul Cincisprezece, care este același cu cel al lui Lucifer-Baphomet.

Tulburarea puterilor și marele cutremur.

Când Iisus ajunse la Ceruri, după trei ore, toate puterile Cerului fură cuprinse de tulburare și se puseră în mișcare unele împotriva altora; ele, și toți Aeonii, și toate regiunile lor, și toate ordinele lor; și Pământul întreg se tulbură, și toți cei ce îl locuiau. Și toți oamenii din lume fură cuprinși de tulburare, și deopotrivă discipolii, și cu toții se gândiră: „Poate lumea va fi înfășurată!”

Și toate puterile din Ceruri nu-și conteniră tulburarea, ele și lumea întreagă, și se puseră în mișcare unele contra altora, din ceasul al treilea al celei de-a cincisprezecea zile a lunii Ţybi

până la ceasul al nouălea al dimineții. Și toți îngerii și arhanghelii lor, și toate forțele din înalt, preamăriră interioarele interioarelor pentru ca toată lumea să le audă glasurile, fără încetare, până la ceasul al nouălea al dimineții.

Ascensiunea lui Iisus Cristos intim este un mister sexual de Alchimie transcendentală și practică.

Cu siguranță, Ascensiunea Cristosului în noi este clară prin înțeleaptă combinare a celor Trei Amin; vreau să mă refer, în mod subliniat, la cele Trei Forțe Fundamentale ale Naturii și ale Cosmosului.

Cele Trei Forțe, Pozitivă, Negativă și Neutră, cu înțelepciune combinate în Forja Aprinsă a lui Vulcan, produc transformarea umană, Ascensiunea Cristosului în noi.

Stella Maris, Divina Mamă Kundalini, îl ghidează pe navigator pe oceanul furtunos.

Cristosul intim victorios este Cristosul Roșu.

Cristosul revoluționar, Cristosul rebel, le face să se cutremure pe toate puterile binelui și ale răului.

Cristosul Roșu niciodată nu ar putea fi înțeles de puterile binelui și ale răului.

Toate puterile Cerului se tulbură și se pun în mișcare, unele împotriva altora, înaintea straniului comportament al Logosului revoluționar.

În realitate, toate Ființele, toți Aeonii și toate regiunile Arborelui Vieții și ordinele lor se tulbură înaintea Cristosului Roșu.

Cristosul Roșu este Cristosul care a lucrat în Forja Aprinsă a lui Vulcan, Cristosul Salvator intim, Cristosul care a ieșit victorios în ceasul tentației, Cristosul care i-a alungat pe vânzătorii din Templul interior, Cristosul care i-a ucis pe necredincioși, Cristosul înveșmântat cu purpura regilor.

Cristosul interior profund trebuie să se lupte teribil împotriva veșnicilor dușmani ai nopții care se află în noi înșine, aici și acum.

Acești dușmani sunt necredincioșii, diferitele agregate psihice care personifică defectele noastre psihologice.

Ascensiunea Cristosului în noi este o chestiune sexuală.

Puterile luminii și puterile tenebrelor se tulbură și se agită înaintea învierii și Ascensiunii Cristosului intim în noi.

Cristosul intim trebuie să se lupte împotriva puterilor binelui și ale răului.

Cristosul intim este dincolo de Bine și de Rău.

Cristosul intim apucă spada Justiției Cosmice.

Puterile binelui și ale răului luptă între ele înaintea evenimentelor cristice.

Trebuie să se cristalizeze în om cele Trei Forțe Primare ale Naturii și ale Cosmosului.

Sacrul Soare Absolut vrea să facă să se cristalizeze în fiecare dintre noi cele Trei Forțe Primare.

Inițiatul se dezvoltă sub Constelația Balenei.

Fără Lucifer-Baphomet ar fi imposibilă Autorealizarea intimă a Ființei.

Lucifer produce impulsul sexual în fiecare dintre noi.

Dacă controlăm impulsul sexual și transmutăm Sperma Sacră vom urca din grad în grad.

Toată munca Marii Opere se realizează în a Noua Sferă.

A Noua Sferă este Sexul.

Cei care varsă Vasul lui Hermes eșuează în Marea Operă.

Ierarhiile Focului adoră interioarele interioarelor.

Interioarele interioarelor sunt Ființele Ființelor.

Interioarele interioarelor sunt Realul Realului.

Profetul Profetului este Dumnezeul intim al Profetului, tu o știi.

◻ *CAPITOLUL 4* ◻

Însă discipolii se așezară împreună cu teamă și erau extrem de înfricoșați și neliniștiți din cauza marelui cutremur care avusese loc, și împreună își plângeau de milă, zicând: „Ce se va întâmpla atunci? Oare Salvatorul va distruge toate regiunile?” Spunând astfel, cu toții se înclinau până la pământ.

Toate marile evenimente cosmice și divine sunt anunțate întotdeauna prin mari cutremure de pământ.

Fără îndoială, în lumile Superioare există de asemenea mari cutremure.

Evident, Adepții Cristosului se prosternează surprinși înaintea acestor mari evenimente.

Iisus coborî din nou.

În timp ce spuneau acestea și se înclinau până la pământ, atunci, în al nouălea ceas al dimineții, Cerurile se deschiseră, și îl văzură pe Iisus coborând, strălucind din cale afară, încât nu

exista măsură pentru lumina care îl înconjura. Totuși, strălucea cu mai multă putere decât în momentul în care urcase la Ceruri, pentru ca oamenii de pe Pământ să nu poată descrie lumina ce îl stăpânea, și arunca raze de lumină din belșug, și nu exista măsură pentru a descrie razele sale, și lumina sa toată nu era la fel, ci era de diferite feluri și de felurite chipuri, unele raze mai ieșite din comun decât altele..., și întreaga lumină se armoniza împreună. Era de trei feluri și fiecare ieșea mai în evidență decât cealaltă..., a doua, care era la mijloc, era mai remarcabilă decât prima care era jos, și a treia, care era deasupra celorlalte, era mai remarcabilă decât cele două care erau dedesubt. Și prima glorie, care fusese așezată dedesubtul tuturor celorlalte, se asemăna cu lumina care strălucise cu Iisus înainte de Înălțarea sa la Ceruri, și se vedea pe sine însuși ca în propria sa lumină. Și cele trei forme de lumină erau de diverse tipuri și de diverse feluri, una mai remarcabilă decât alta...

În Ceasul al Nouălea se deschid Cerurile și Cristosul intim coboară strălucind.

Cei care înțeleg Ceasul al Nouălea înțeleg cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius.

Misterele lui Hokmah corespund celui de-al Nouălea Ceas.

Nici un Adept nu ar putea să trăiască Ceasul al Nouălea fără ca înainte să fi înviat.

Învierea Cristosului intim în noi are loc în Ceasul al Optulea.

Cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius sunt în legătură cu cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule.

Multiplele raze ale Logosului sunt de diverse feluri și de diferite tipuri; unele raze mai remarcabile decât altele.

Totuși, Logosul este Unitate Multiplă Perfectă.

Lumina Cristosului Cosmic se armonizează la un loc.

În sine și prin sine, Logosul are trei aspecte.

Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt sunt trei aspecte logoice.

Sacrul Soare Absolut vrea să facă să se cristalizeze cele Trei Forțe Primare în interiorul nostru.

Lumina logoică este de trei feluri și fiecare se distinge mai mult decât cealaltă.

Una este gloria Spiritului Sfânt, alta este gloria Cristosului și alta cea a Tatălui.

Cele Trei Forme de Lumină logoică sunt de diferite tipuri și de diverse feluri, una mai remarcabilă decât cealaltă.

Însă toată Tripla Lumină logoică este Una.

Lumea triplă a Logosului este gloria lui Atziluth.

Lumea lui Atziluth provine din activul Okidanokh omniprezent.

Activul Okidanokh este neîncetatul suflu etern pentru sine însuși profund necunoscut.

Activul Okidanokh își are originea în Sacrul Soare Absolut.

◻ *CAPITOLUL 5* ◻

Iisus se adresează discipolilor săi.

Și când discipolii văzură aceasta, se înspăimântară cuprinși de mare tulburare. Atunci Iisus, milos și compătimitor, când își văzu discipolii cuprinși de mare tulburare, le vorbi, zicându-le: „Aveți cutezanță. Sunt eu, nu vă fie frică”.

Agregatul psihic al fricii trebuie să fie eliminat din natura noastră, în mod radical.

În Logos existența fricii devine imposibilă.

Frica este la originea multor greșeli.

◻ *CAPITOLUL 6* ◻

Și când discipolii auziră aceste cuvinte, exclamară: „Doamne, dacă ești tu, adună lumina ta de glorie spre tine însuți pentru ca s-o putem suporta, altfel ochii noștri sunt în întuneric și suntem tulburați, și Pământul întreg este în tulburare din cauza marii lumini care te învăluie”.

Osiris este un Zeu negru, spuneau egiptenii.

Ființele umane nu sunt capabile să suporte lumina de glorie. Lumina Cristosului îi orbește pe locuitorii Pământului. Osiris-Cristos este de aceea negru pentru ființele umane. Splendorile Cristosului îi orbesc pe locuitorii Pământului. Splendorile Cristosului, într-adevăr, nu sunt înțelese de oameni. Mulțimile au Conștiința adormită.

Atâta timp cât continuă Egoul, Eul, înăuntrul nostru, incontestabil Conștiința va continua adormită.

Doar anihilând Egoul vine trezirea.

Numai cel treaz va putea înțelege Misterele Cristice.

Iisus atrage spre sine propria sa lumină.

Atunci Iisus adună spre sine însuși gloria luminii sale, și când aceasta se întâmplă, toți discipolii se umplură de curaj, își

îndreptară pașii spre Iisus, se prosternară, îl slăviră bucurându-se cu mare veselie, și îi spuseră: „Rabine, unde te-ai dus? Care a fost misiunea ta pentru care te-ai dus? De ce au existat toate aceste tulburări și toate aceste cutremure care au avut loc?”

Cristosul intim revine iar și iar, constant, de fiecare dată când este necesar.

Cristosul Cosmic este o forță ca electricitatea, ca forța gravitației, etc. Cristosul Cosmic este dincolo de personalitate, de individualitate și de Eu.

Cristosul se exprimă prin orice Om care este cum se cuvine pregătit.

Însă toate evenimentele cristice sunt însoțire de mari cutremure și tulburări.

Evenimentele cristice sunt teribil de revoluționare.

Iisus le promite discipolilor săi să le spună toate lucrurile.

Atunci Iisus, milostiv, le spuse astfel: „Bucurați-vă și fiți veseli de azi înainte căci m-am dus în regiunile din care apărusem. De azi înainte, deci, voi vorbi cu voi fără văl, de la începutul adevărului până la sfârșitul său; și voi vorbi cu voi fără analogii. De astăzi înainte nu vă voi ascunde nimic din misterul din înalt și din acea regiune a realității. Mi s-a acordat, grație Inefabilului și grație Primului Mister dintre toate misterele, să vorbesc cu voi de la început până la plenitudine, cât și din interior spre exterior și din exterior spre interior. Ascultați, așadar, că pot să vă spun toate lucrurile.

Când m-am așezat ceva mai departe de voi pe Muntele Măslinilor, meditam asupra ordinului menirii prin grația căreia am fost trimis, care deja era împlinită, și Ultimul Mister, care este al Douăzeci și Patrulea Mister din interior spre exterior, acelea care se află în al Doilea Spațiu al Primului Mister, în ordinele acelui Spațiu, încă nu-mi trimiseseră Veșmântul. Și când am aflat că ordinul menirii prin grația căreia am fost trimis era împlinit, și că pentru acel mister Veșmântul meu nu mi se trimisese, cel pe care-l lăsasem în urmă în el până când timpul său se va fi împlinit…, meditând atunci asupra acestor lucruri, m-am așezat pe Muntele Măslinilor ceva mai departe de voi”.

Iisus Cristos, sau Cristosul Iisus intim în fiecare din noi, se ivește întotdeauna din lumea Logosului Solar pentru a li se manifesta oamenilor.

În Kabală am spune că Iisus Cristosul secret se ivește din Hokmah. Așa apare în Arborele Vieții.

Incontestabil, coboară din acea regiune pentru a pătrunde în pântecul Divinei sale Mame, prin lucrarea și grația Spiritului Sfânt.

Stella Maris este Fecioară înainte de naștere, în timpul nașterii și după naștere.

Fecioara Mării dă naștere Fiului său în staulul lumii.

Staulul din Betleem este însuși corpul Inițiatului.

În staulul din Betleem se află animalele Minții, ale Dorinței și ale Relei Voințe.

Cristos în grădina Ghețiman (1890)
Heinrich Hofmann, Riverside Church, New York. SUA

Iisus Cristosul interior trebuie să elimine toate elementele indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Fecioara Mării este Fiica Fiului său și Adorata Soție a Spiritului Sfânt.

Ea, Stella Maris, ascultă de ordinele Iisus Cristosului intim și lucrează cu el eliminând din noi elementele psihice indezirabile.

Grație Primului Mister, adică, grație Bătrânului Zilelor, grație Tatălui tuturor Luminilor, Iisus Cristosul interior poate să îi învețe pe Inițiați.

Domnul nu le ascunde nimic celor care cu adevărat sunt treji.

Domnul îi învață pe Adepți misterele din înalt și din acea regiune a realității.

Domnul, grație Inefabilului și prin lucrarea și grația Primului Mister dintre toate misterele, care este cel al Tatălui, ne instruiește în taină.

El ne instruiește de la început până la plenitudine, cât și din interior spre exterior și din exterior spre interior.

Toate acestea sunt posibile când îl încarnăm.

„Celui ce știe, Cuvântul îi dă putere; nimeni nu l-a rostit, nimeni nu-l va rosti, ci doar acela care îl are încarnat”.

Muntele Măslinilor este lumea cauzală.

Domnul coboară din lumea Logosului Solar pentru a trăi ca Om Cauzal.

Domnul se proiectează din lumea cauzală până în lumea fizică.

Domnul manifestat acționează în regiunile Minții.

Domnul manifestat strălucește în Corpul Astral al aceluia care îl are încarnat.

Domnul manifestat intră în corpul fizic pentru a trăi ca un Om printre oameni.

De fiecare dată când este necesar, vine Domnul în această vale a plângerii pentru a ajuta omenirea.

Mulțimile adormite niciodată nu-l recunosc pe Domnul, și îl condamnă de fiecare dată când vine.

Iisus Cristosul intim a fost crucificat de nenumărate ori.

Pe Muntele Măslinilor, Cristosul intim reflectează profund.

Ultimul Mister este al Douăzeci și Patrulea Mister.

Aceasta se socotește din interior spre exterior, tu o știi.

În Misterul Douăzeci și Patru lucrează Divina Mamă Kundalini țesând la propriu-i Război de Țesut.

Cei care lucrează în al Doilea Spațiu al Primului Mister înțeleg toate acestea.

Divina Mamă Kundalini, Stella Maris, lucrează în al Doilea Spațiu al Primului Mister.

În al Doilea Spațiu al Primului Mister îi întâlnim pe toți lucrătorii Marii Opere.

Lucrătorii Marii Opere ascultă de Tatăl atât în Ceruri cât și pe Pământ.

Acum veți înțelege mai bine de ce Misterul Douăzeci și Patru este Primul Mister.

Divina Mamă Kundalini țese pentru Adept propriul său Veșmânt.

Toată această muncă se realizează pe baza unor eforturi conștiente și a unor suferințe voluntare.

Cei care și-au pierdut Veșmântul sacru trebuie să-l caute din nou.

◻ CAPITOLUL 7 ◻

Cum i-a fost trimis Veșmântul de Lumină.

„Și când soarele se ivi la răsărit, după acele zile prin Primul Mister, care a existat de la început, din cauza căruia Universul a apărut, afară din care eu însumi vin de asemenea acum, nu înainte de ceasul crucificării mele, ci acum, se întâmplă, că prin porunca acelui mister Veșmântul meu de Lumină trebuia să fie trimis, cel care îmi fusese acordat de la început și pe care-l lăsasem în urmă în Ultimul Mister, care este al Douăzeci și Patrulea Mister din interior spre exterior, acelea care se află în ordinele celui de-al Doilea Spațiu al Primului Mister. Acel Veștmânt îl lăsasem atunci în urmă în Ultimul Mister, până când trebuia să se împlinească ceasul în care puteam să-l folosesc, și când voi începe să vorbesc neamului omenesc și să-i dezvălui de la începutul adevărului până la sfârșitul său, și să le vorbesc din interioarele interioarelor până-n exterioarele exterioarelor, și din exterioarele exterioarelor până în interioarele interioarelor. Bucurați-vă așadar și veseliți-vă, și bucurați-vă din ce în ce mai profund pentru că v-a fost dat să vorbesc mai întâi cu voi de la începutul realității până la sfârșitul ei.''

Soarele de la Miazănoapte îi ghidează pe Inițiați în Lumile Superioare.

Inițiații trebuie să cunoască mișcările simbolice ale Soarelui de la Miazănoapte.

A urca echivalează cu a se naște, a se înălța, a se manifesta, etc.

A coborî alegorizează moartea a ceva, declinul a ceva, etc.

Soarele, cu deplină strălucire la miezul zilei, simbolizează plenitudine totală, triumf complet, succes în cutare sau cutare Inițiere, etc., etc., etc.

Ne referim în mod subliniat la Cristosul-Soare, la Logos, la Soarele Astral. Misticii văd Soarele Astral. El îi ghidează pe Cărarea Muchiei de Cuțit. Când norii Spațiului îl acoperă, aceasta înseamnă că Egoul animalic încă este foarte puternic în Inițiat.

Este necesar, este urgent să dizolvăm Egoul animalic, să-l reducem la praf cosmic.

Soarele-Cristos urcând de-a lungul Primului Mister semnifică acțiunea Domnului prin voința Tatălui.

Însuși Universul în care trăim, ne mișcăm și avem Ființa noastră a apărut, a venit la existență, când Soarele a urcat de-a lungul Primului Mister.

A fost prin voința Bătrânului Zilelor faptul că Soarele a urcat de-a lungul Primului Mister.

Cristosul intim vine la manifestare nu înainte de ceasul Crucificării, ci acum.

Aici și acum trebuie să fie crucificat Domnul.

Domnul este crucificat în noi înșine.

Domnul trebuie să trăiască întreaga Dramă Cosmică așa cum stă scris în cele Patru Evanghelii; în noi înșine, aici și acum.

Însă stă scris că trebuie mai întâi să-l încarnăm, tu o știi.

Este cazul, totuși, să facem următorul avertisment:

Fiți atenți ca nimeni să nu vă înșele. Căci vor veni mulți în numele meu spunând: „Eu sunt Cristos"; și pe mulți îi vor înșela *(Vezi Matei 24, versetele 4 și 5, Noul Testament).*

Se dovedește înspăimântător de dificilă Inițierea Venusiană. În Inițierea Venusiană se încarnează Cristosul intim.

Foarte rari sunt aceia care reușesc să-l încarneze.

Dar există deopotrivă unii înșelați sinceri care au cea mai bună părere despre ei înșiși.

Aceia spun: „Eu l-am încarnat. Eu sunt Cristos”.

Astfel de oameni se înșeală pe ei înșiși și-i înșeală pe alții.

Atunci, dacă vreunul vă va spune: „Priviți, aici este Cristos”, sau „priviți, acolo este”, să nu-l credeți.

Căci se vor scula falși Cristoși și falși profeți, și vor face semne mari și minuni, până acolo încât să-i înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.

V-am spus-o deja înainte.

Așadar dacă v-ar spune: „Priviți, este în pustiu”, nu vă duceți; sau „priviți, este în încăpere”, să nu-i credeți. Întrucât precum fulgerul ce apare la Răsărit și se arată până la Apus, tot așa va fi și venirea Fiului Omului *(Vezi Matei 24, versetele 23, 24, 25, 26 și 27).*

Veșmântul de Lumină al Cristosului intim, chiar dacă i-a fost dat la început, trebuie să fie elaborat la Războiul de Țesut al lui Dumnezeu, în Misterul Douăzeci și Patru al Marii Opere.

Veșmântul de Lumină al Cristosului intim, simbol al tuturor puterilor sale, îl are Tatăl în puterea sa. Tatăl este Primul și Ultimul dintre mistere.

Cristosul intim, încarnat în cutare sau cutare om simplu și umil, își va folosi în mister Veșmântul sacru.

Oamenii profani niciodată nu vor cunoaște Veșmântul de Lumină.

Cristosul intim este acoperit de umila personalitate a cuiva.

Niciodată oamenii nu-l vor putea recunoaște pe Cristos încarnat.

Cristosul intim este Instructorul lumii.

Instructorul lumii încarnat va trebui să-i vorbească neamului omenesc și să-i reveleze de la începutul Adevărului până la sfârșitul său.

Adeptul care îl va avea încarnat va ști să-l iubească înăuntrul lui însuși, și niciodată nu va zice: „Eu sunt Cristos”.

Maestrul care îl va fi încarnat îl va adora pe Domnul și îi va servi drept instrument.

Domnul încarnat le va vorbi ființelor omenești de la interioarele interioarelor până la exterioarele exterioarelor, și de la exterioarele exterioarelor până la interioarele interioarelor.

Toate acestea înseamnă că Domnul poate ajuta Ființa Ființei și personalitatea umană.

Instructorul lumii, încarnat, poate instrui nu doar persoanele umane, ci și Ființa acestora, și în cele din urmă, Ființa Ființei.

Ajutorul dat exteriorului exteriorului înseamnă ajutor total în orice ordine de lucruri.

Ajutorul dat interiorului interiorului înseamnă instruire deplină a Ființei Ființei.

Cristosul intim încarnat nu doar că ajută, ci în plus ne ajută să ajutăm.

Doar Adepții de Perfecțiune îl au încarnat.

Însă vă spun: fiți vigilenți, pentru că în aceste vremuri ale sfârșitului sunt mulți cei care pretind că sunt Adepți de Perfecțiune.

Feriți-vă de falșii profeți.

Despre spiritele discipolilor și despre încarnarea lor.

„De aceea v-am ales cu adevărat de la începutul până la sfârșitul Primului Mister. Bucurați-vă și veseliți-vă, deoarece când am plecat din această lume am adus cu mine Douăsprezece Puteri, precum v-am spus de la început, pe care le-am luat de la cei Doisprezece Mântuitori ai Comorii Luminii, în acord cu porunca Primului Mister. Acestea, în altă vreme, le-am vărsat în pântecul mamelor voastre când am venit în lume; acelea sunt cele care sunt în trupurile voastre acum. Căci aceste Puteri v-au fost acordate înaintea lumii căci voi sunteți cei care o vor mântui și pentru ca voi să puteți îndura amenințările conducătorilor Pământului și zbuciumul lumii, și pericolele ei, și toate asupririle ei, pe care prinții din înalt le vor abate asupra voastră. De nenumărate ori v-am spus că am adus forța asupra voastră de la cei Doisprezece Mântuitori care se află în Comoara Luminii. Din această cauză, v-am spus cu adevărat de la început că nu sunteți din această lume. Și nici eu nu sunt. Cu toate că toți oamenii de pe Pământ și-au zămislit sufletul din forța Mântuitorilor Aeonilor. Dar forța care este în voi, provine de la mine; sufletele voastre sălășluiesc în înalt. Am adus Douăsprezece Puteri de la cei Doisprezece Mântuitori ai Comorii Luminii, scoase din partea puterii mele pe care am primit-o la început. Și când am început să merg prin lume am ajuns în mijlocul principilor sferei sub chipul lui Gabriel, îngerul Aeonilor;

și principii Aeonilor nu m-au cunoscut, căci au crezut că eu eram îngerul Gabriel".

Cei Doisprezece Apostoli, cele Douăsprezece Puteri, se află în noi înșine, aici și acum.

Cei Doisprezece Apostoli sunt douăsprezece părți autonome ale Ființei noastre.

Cele Douăsprezece Puteri, cei Doisprezece, sunt douăsprezece părți autoconștiente și chiar independente ale propriei noastre Ființe.

Cele Douăsprezece Puteri, adică, cei Doisprezece Apostoli ai Cristosului intim, se relaționează în mod înțelept cu cele douăsprezece facultăți ale ființei umane.

Însă, trebuie să facem o clară diferențiere între cele Douăsprezece Puteri și cele douăsprezece facultăți.

Incontestabil, Ființa în fiecare dintre noi, în timpul manifestării cosmice, este multiplicitatea în interiorul Unității.

Toate părțile autonome și autoconștiente ale Ființei trebuie să lucreze la Autorealizare.

Câtă vreme nu s-au dezintegrat toate elementele indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru, Autorealizarea intimă a fiecăreia dintre părțile autonome și autoconștiente ale Ființei este ceva mai mult decât imposibil.

Cele Douăsprezece Puteri sunt doar douăsprezece părți din numeroasele părți autonome și autoconștiente ale Ființei.

Cine reușește să perfecționeze partea cea mai elevată a Ființei primește, din acest motiv, gradul de Ishmesch.

Fără disoluția radicală a tuturor elementelor inumane pe care le purtăm în interiorul nostru nu ar fi posibil să perfecționăm partea cea mai elevată a Ființei.

Iacob, în interiorul Ființei noastre, este binecuvântatul Patron al Marii Opere.

Doar Tatăl tuturor Luminilor, Tatăl intim al fiecăruia dintre noi, ne poate ilumina cu înțelepciunea prin intermediul lui Iacob.

Iacob este Mercurul înăuntrul fiecăruia dintre noi. Este Mercurul Filosofiei Secrete, fundamentul însuși al Marii Opere.

Cristosul intim și cele Douăsprezece Puteri sălășluiesc în noi înșine aici și acum.

Incontestabil, cele Douăsprezece Puteri sunt vărsate de Cristosul intim în pântecul Mamei Divine.

Fiecare dintre noi are propria sa Mamă Divină.

În corpurile noastre trebuie să locuiască cele Douăsprezece Puteri. Aceasta e posibil dezintegrând toate elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Cei Doisprezece Apostoli, părți fundamentale ale Ființei, sunt întotdeauna calomniați și persecutați de perverși. Aceasta o știe orice Maestru iluminat.

Iisus Cristosul istoric și cei Doisprezece Apostoli ai săi îl simbolizează pe Cristosul intim și cele Douăsprezece Puteri încarnate în orice Om veritabil.

Există Doisprezece Salvatori care simbolizează cele douăsprezece constelații zodiacale.

Cele Douăsprezece Puteri în fiecare om sunt relaționate cu Mântuitorul cutărei sau cutărei constelații.

Toți Maeștrii au reușit să-și zămislească Sufletul, sau mai bine zis, să-l cristalizeze în persoana umană, grație învățăturilor celor Doisprezece Salvatori.

Fiecare dintre cei Doisprezece a venit pe lume pentru a ajuta omenirea.

A cristaliza Sufletul în noi este posibil dizolvând Egoul animalic.

Este nevoie să dizolvăm elementele psihologice indezirabile pentru a cristaliza Sufletul în noi.

Trebuie să ne preschimbăm în Suflet pur.

„Cu răbdare vă veți dobândi Sufletele”.

Aceasta este posibil pe baza unor munci conștiente și a unor suferințe voluntare.

Sufletele oamenilor sălășluiesc într-un nivel superior al Ființei.

Suflet este tot acel ansamblu de forțe, puteri, virtuți, esențe, etc., ce se cristalizează în noi când Egoul animalic se dizolvă.

De fiecare dată când un defect psihologic se dizolvă, se cristalizează în interiorul nostru o virtute, o putere, etc.

Disoluția totală a tuturor defectelor implică cristalizarea integrală a Sufletului în noi.

Dacă apa nu fierbe la o sută de grade, nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze și nu se dizolvă ceea ce trebuie să se dizolve.

În mod similar vom spune că este necesar să se treacă prin mari crize emoționale pentru a dizolva defectele psihologice și a cristaliza Sufletul.

Îngerul Gabriel este Regentul Lunii, și este în legătură cu sfera lunară.

Iisus, Cristosul intim, este Soarele divin în noi.

Despre încarnarea lui Ioan Botezătorul.

„Și când am ajuns în mijlocul Guvernatorilor Aeoniloi, am privit în jos asupra lumii omenirii din ordinul Primului Mister. Am găsit-o pe Elisabeta, mama lui Ioan Botezătorul, înainte de a-l fi conceput, și am semănat în ea forța pe care o primisem de la IAO cel mic, cel Demn, care se află în mijloc, acela care are puterea de a vesti înaintea mea și de a pregăti drumul, și de a boteza cu apa iertării păcatelor. Acea forță, prin urmare, este în trupul lui Ioan”.

Ioan Botezătorul este însuși Ilie reîncarnat.

IAO cel mare este cea a Logosului în sine însuși. IAO cel mic este cea a omului.

IAO cei mare este cea a Supraomului. IAO cel mic este cea a Omului.

Ioan intim se află în noi înșine, aici și acum.

Orice Inițiat trebuie să se întâlnească cu acea parte a Ființei sale care se numește Ioan Botezătorul.

Întâlnirea cu Ioan se realizează întotdeauna în a Doua Inițiere a Focului.

Întâlnirea cu Ioan are loc întotdeauna în Eden.

Ioan este Precursorul, cel care pregătește drumul pentru Cristosul nostru intim.

Ioan Botezătorul istoric îl alegorizează pe Ioan Botezătorul interior al fiecăruia dintre noi.

Cum Ioan a fost Ilie într-o încarnare trecută.

„În plus, în locul spiritului Guvernatorilor pe care el îi numise pentru a-l primi, am găsit spiritul lui Ilie în Aeonii sferei și l-am scos de acolo, și i-am dus spiritul aducându-l la Fecioara de Lumină, și ea l-a încredințat Primitorilor ei; ei l-au condus în sfera Guvernatorilor și l-au vărsat în pântecul Elisabetei. În acest fel, puterea lui LAO cel mic, care se află în mijloc, și spiritul Profetului Ilie, au fost legate de trupul lui Ioan Botezătorul. Din acest motiv voi v-ați îndoit altădată, când v-am spus: Ioan a zis: «Eu nu sunt Cristos», și voi mi-ați spus: «Stă scris că atunci când

va veni Cristos, Ilie va veni înaintea lui și îi va pregăti drumul». Totuși, când îmi spuneați acestea, eu v-am răspuns: «Ilie realmente a venit și a pregătit toate lucrurile așa cum stă scris, și ei au făcut pentru el ceea ce trebuia». Și când am înțeles că voi n-ați priceput ceea ce vă spusesem despre spiritul lui Ilie că este legat de Ioan Botezătorul, v-am răspuns deschis: «Dacă îl acceptați pe Ioan Botezătorul, el este Ilie despre care v-am spus că va veni»".

Guvernatorii Bisericii Gnostice sunt adevărați Inițiați treziți.

Spiritul lui Ilie este de asemenea un Aeon, adică, un Maestru al Marii Zile. Tu o știi.

Fecioara de Lumină, Stella Maris, Divina Mamă Kundalini a lui Ioan Botezătorul, este menționată de Marele Kabir Iisus.

Salvatorul a încredințat Spiritul lui Ilie lui Stella Maris a lui Ioan, și ea l-a încredințat Primitorilor săi; ei l-au condus la sfera Guvernatorilor Luminii, și aceștia l-au vărsat în pântecul Elisabetei.

În acest fel, IAO cel mic, Divina Mamă de Lumină și Spiritul lui Ilie au fost legați de trupul lui Ioan Botezătorul.

Ilie s-a reîncarnat în Ioan Botezătorul.

Ioan este foarte via reîncarnare a lui Ilie.

◻ CAPITOLUL 8 ◻

Despre propria sa încarnare prin Maria.

Și Iisus își continuă predica, spunând: „După aceea, din porunca Primului Mister am privit în jos asupra lumii omenirii și am găsit-o pe Maria, care este numită «mama mea» potrivit corpului de materie. Am vorbit cu ea sub forma lui Gabriel, și când s-a întors spre mine din înalt i-am vărsat de acolo prima forță pe care o primisem din Barbelo, care este corpul pe care l-am dus în Înalt. Și în loc de spirit, am vărsat în ea forța pe care o primisem de la marele Sabaoth, cel Demn, care se află în Regiunea din Dreapta.

Și cele Douăsprezece Puteri ale celor Doisprezece Mântuitori ai Comorii Luminii, pe care eu le primisem de la cei Doisprezece Miniștri din mijloc, le-am vărsat în sfera Guvernatorilor. Și Decanii Guvernatorilor și Liturgii lor crezură că ele erau spiritele Guvernatorilor; și Liturgii le duseră și le legară de corpurile mamelor voastre. Și când timpul vostru a sosit, v-ați născut în lume fără spirit de Guvernatori. Și ați primit partea

voastră din forța pe care ultimul Auxiliar o insuflase spre amestec, acea forță care este unită cu toți Invizibilii, și toți Guvernatorii, și toți Aeonii; într-un cuvânt, cea care este combinată cu lumea distrugerii, care este amestecul. Această forță, pe care de la început eu am scos-o din mine însumi, am vărsat-o în Prima Poruncă, și Prima Poruncă a vărsat o parte din aceasta în Marea Lumină, și Marea Lumină a vărsat o parte din cea pe care o primise, în cei Cinci Auxiliari, și ultimul Auxiliar a luat o parte din aceea pe care o primise și o varsă în amestec. Și această parte se află în toți cei ce se găsesc în amestec, așa cum tocmai v-am spus".

Porunca Primului Mister este echivalentă cu Porunca Tatălui.

Maria este întotdeauna Isis, Mama Divină, căreia nici un muritor nu i-a ridicat vălul.

Sabaoth este numele dat în ebraică Armatei Vocii, Oștii sau Oștirilor creatoare ale Elohimilor.

În Vechiul Testament i se dă numele de Jehovah, în accepțiunea sa originară de Iod-Heve, Armatei Androginilor divini sau Cosmocratorilor care au creat acest Univers.

Isis-Maria primește întotdeauna Prima Forță, Sfânta Afirmație. Cristosul intim îi transmite Divinei Mame Kundalini acea Forță.

Să nu uităm nicicând că există Trei Forțe Primare. Acestea sunt: Sfânta Afirmație, Sfânta Negație, Sfânta Conciliere.

Marele Sabaoth cel Demn, care se află în Regiunea din Dreapta, este Oastea Elohimilor creatori.

Cristosul intim întotdeauna îi transmite Stellei Maris forța minunată a marelui Sabaoth.

În nici un fel nu am putea nega existența celor Doisprezece Salvatori sau Avatari.

Fiecare dintre cei Doisprezece Mântuitori are în interiorul lui însuși cele Douăsprezece Puteri.

Între fiecare Logos Mântuitor și lumea manifestată există Maestrul corespunzător, Spiritul, emanat din Mântuitorul în chestiune.

Evident, Ministrul emanat este o dedublare a Logosului intim.

De multe ori, Decanii Guvernatorilor și Liturgii lor au cea mai bună părere despre ei înșiși, presupun în mod greșit că ei

sunt Guvernatorii Luminii; o asemenea greșeală se datorează orgoliului și ambiției.

Evident, acești înșelați renasc, revin în lume, sunt aduși în această vale a plângerii de Liturgii Guvernatorilor.

Principii Bisericii Gnostice niciodată nu ignoră muncile din Abis.

Doar cei care au lucrat intens în Lumile Infernale reușesc să atingă starea de Principe sau Guvernator al Bisericii Gnostice.

În realitate, numai lucrând asupra ta însuți în al Nouălea Cerc dantesc este posibil să te preschimbi în Guvernator al Luminii.

Orice exaltare este precedată de o teribilă umilire.

Cel ce vrea să urce trebuie mai întâi să coboare, aceasta este legea.

Acești înșelați sinceri care se cred Guvernatori fără să fie, primesc la naștere, în loc de Spiritul Guvernatorilor, forța pentru lupta din viață, forța marțiană care este combinată cu lumea distrugerii, care este amestecul sau rezultatul amestecului de legi și forțe.

Forța Salvatorului lumii se află la un nivel mult superior în legătură cu forțele celor Cinci Auxiliari.

Forța Mântuitorului lumii este vărsată în Prima Poruncă, ce spune: „Iubește-l pe Dumnezeu mai presus de orice și pe aproapele tău ca pe tine însuți”.

Prima Poruncă, aceea care este Iubire, varsă o parte din această forță în Marea Lumină.

Incontestabil, Marea Lumină varsă la rândul său o parte din Forța Iubire în cei Cinci Auxiliari.

Al Cincilea Auxiliar, acționând cu mare foiță, ia o anumită cantitate din Substanța Iubirii pentru a o vărsa în amestec, în lume.

Fără îndoială, această ultimă parte a Substanței Iubirii se află depusă în Esență.

Din nefericire, Esența, Conștiința, se află îmbuteliată în agregatele psihice, vii reprezentări interioare ale defectelor noastre de tip psihologic.

Anihilând agregatele psihice se eliberează Esența și strălucește Iubirea.

Discipolii ar trebui să se bucure, căci timpul învestirii lor venise.

Iisus le spuse așadar acestea discipolilor săi pe Muntele Măslinilor, își continuă din nou predica, spunându-le: „Bucurați-vă și veseliți-vă, și adăugați bucurie bucuriei voastre, căci a venit ceasul să-mi folosesc Veșmântul, cel care fusese pregătit pentru mine de la început, și pe care îl lăsasem în Ultimul Mister până la vremea consumării sale. Acum, în ceasul consumării sale, este momentul când mi se va porunci de Primul Mister, să vă vorbesc de la începutul Adevărului până la sfârșitul lui, și din interioarele interioarelor până la exterioarele exterioarelor, pentru ca lumea să fie salvată prin voi. Bucurați-vă și veseliți-vă, căci voi sunteți aleși înaintea oamenilor Pământului. Voi sunteți cei ce vor mântui lumea".

Cristosul intim își folosește Veșmântul, purpura sa sacră, când a realizat deja cu succes Marea Operă.

Să nu uităm nicicând că Ultimul Mister este Primul Mister.

Tatăl a pregătit pentru Fiu purpura Regilor.

În ceasul consumării, Fiul se îmbracă cu Veșmântul sacru.

Ceasul consumării Marii Opere în noi înșine, aici și acum, este teribil de divin.

Cele Douăsprezece Puteri, cei Doisprezece Apostoli, sunt, repet, douăsprezece părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Cei Doisprezece Apostoli, sub conducerea Cristosului intim, se exprimă prin Inițiat atunci când se lucrează pentru umanitatea îndurerată.

Cei Doisprezece sunt douăsprezece aspecte ale Ființei în cadrul Unității individuale.

□ *CAPITOLUL 9* □

Când Iisus terminase de rostit aceste cuvinte către discipolii săi, își continuă cuvântarea, și le spuse: „Iată că am îmbrăcat Veșmântul meu, și odată cu el întreaga putere ce mi s-a dat prin Primul Mister. Încă puțină vreme și vă voi spune misterul Universului și plenitudinea acestuia, și nu vă voi ascunde nimic din ceasul acesta. Vă voi desăvârși în întregime în toată perfecțiunea și în toate misterele care sunt perfecțiunea tuturor perfecțiunilor și măreția tuturor mărețiilor, și Gnoza întregii Gnoze, care se află în Veșmântul meu. Vă voi spune toate misterele de la exterioarele exterioarelor până la interioarele interioarelor. Dar ascultați, căci pot să vă spun toate lucrurile care mi s-au întâmplat".

Cu Veșmântul sacru al purpurei divine care îl folosesc aceia care au realizat Marea Operă, se îmbracă Cristosul intim.

„Iată —spune Cristos—, am îmbrăcat Veșmântul meu, și odată cu el întreaga autoritate ce mi s-a dat prin Primul Mister”.

Știm bine că Primul Mister este acela al Tatălui care se află în secret. Sunt atâția Tați în Cer, câte creaturi pe Pământ; fiecare dintre noi își are Tatăl său.

Tatăl este Primul și Ultimul dintre mistere.

Douăzeci și două sunt misterele fundamentale.

Cristosul intim este Instructorul lumii; el poate să ne reveleze, în secret, misterul Universului și plenitudinea cuprinsă în acesta.

Cristosul, Logosul Solar, este Unitate Multiplă Perfectă.

Cristosul intim, în profunzimile interioare ale Ființei, poate și trebuie să-i desăvârșească pe cei Doisprezece, și pe cei Șapte, și pe cei Douăzeci și Patru și pe cei Patru, etc., etc., etc.

Nu este de prisos să repetăm că în timpul manifestării, Ființa este multiplă.

Cristosul intim, dizolvând elementele indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru, perfecționează diferitele părți autonome și autoconștiente ale Ființei noastre.

Ființa este Ființa, și rațiunea de a fi a Ființei este însăși Ființa.

Nu trebuie să confundăm Ființa cu Eul.

Eul este o abominațiune.

Eul este compus din mii de agregate psihice care personifică defectele noastre psihologice.

Cristosul intim, în noi înșine și înăuntrul nostru, trebuie să dizolve toate acele elemente indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru.

Cristosul intim vine să ne instruiască în secret. El ne revelează toate misterele, de la exterioarele exterioarelor până la interioarele interioarelor.

□ CAPITOLUL 10 □

Misterul celor cinci cuvinte de pe Veșmânt.

„Și atunci când soarele se ridicase la răsărit, o mare putere de lumină a coborât, în care se găsea Veșmântul meu, pe care-l lăsasem în urmă în al Douăzeci și Patrulea Mister, așa cum v-am spus-o deja, și am găsit un mister scris pe Veșmântul meu, cu cinci cuvinte venite din înalt: ZAMA ZAMA OZZA

RACHAMA OZAI, a căror tălmăcire este aceasta...”.

Veșmântul Adorabilului, neîndoielnic, se află în Misterul Douăzeci și Patru.

La Războiul de Țesut al lui Dumnezeu, Mama Divină Kundalini țese Veșmântul pentru Domnul.

Războiul de Țesut al lui Dumnezeu este Misterul Douăzeci și Patru.

Pe Veșmântul Domnului sunt scrise cele cinci cuvinte magice: Zama, Zama, Ozza, Rachama, Ozai.

Acestea sunt cuvinte din Limbajul Luminii.

Tălmăcirea.

„Oh! Mister ce nu ai egal în lume, din cauza căruia Universul a apărut —aceasta este întreaga ivire și întreaga ascensiune care a emanat toate emanațiile și tot ceea ce urmează după aceea, și din cauza căreia toate misterele au apărut—, vino către noi, pentru că noi suntem părtașii și semenii tăi. Noi toți suntem cu tine, suntem unul și același. Tu ești Primul Mister care a existat de la început în Inefabil înainte de a se ivi; și numele său suntem noi toți. Acum, așadar, venim să te găsim la limita cea de pe urmă, care este Ultimul Mister dinlăuntru, el însuși este o parte din noi. Acum, deci, ți-am trimis Veșmântul care-ți aparține de la început și pe care l-ai lăsat în limita cea de pe urmă, care este și Ultimul Mister dinlăuntru, până la împlinirea vremii sale după poruncile Primului Mister. Iată, vremea sa s-a împlinit; îmbracă-l”.

Bătrânul Zilelor, în interiorul propriei noastre Ființe, este Primul și Ultimul dintre mistere.

Bătrânul Zilelor este cauza Marii Iviri Universale.

Bătrânul Bătrânilor combină cauze pentru a face să se ivească Universul.

Toate Misterele s-au ivit prin voința Tatălui care se află în secret.

Ieșirea totală a Forțelor Primare universale și ascensiunea sau întoarcerea celor Trei Forțe originare se datorează Primului Mister, care este și Ultimul dintre mistere.

Din această coborâre și înălțare, emanație și reabsorbție a celor Trei Forțe Primare au emanat toate emanațiile cosmice și tot ceea ce vine după aceea, drept pentru care toate misterele s-au ivit.

Toate aceste lucruri care se produc în Univers se produc

de asemenea în Omul real.

Cele Trei Forțe Primare vin din Marele Suflu, tu o știi.

Cele Trei Forțe Primare sunt, în ele însele și prin ele însele, o dedublare a Marelui Suflu, pentru sine însuși profund necunoscut.

Marele Suflu își are originea în Soarele Sacru Absolut, tu o știi.

Cele Trei Forțe Primare emană din Marele Suflu și se reabsorb în Marele Suflu.

Marele Suflu emană din Soarele Sacru Absolut, și la sfârșitul Marii Zile, se reabsoarbe în Soarele Sacru Absolut.

Nu ar fi posibilă creația dacă mai întâi Marele Suflu nu s-ar dedubla în cele Trei Forțe ale sale: Pozitivă, Negativă și Neutră.

Când aceste Trei Forțe originare: Tatăl, Fiul, Spiritul Sfânt, cad sau coincid într-un punct dat, se realizează o Creație.

Sfântului Șapte îi revine să organizeze acea Creație.

Sfântul Trei creează și apoi creează din nou, dar fără Sfântul Șapte nu s-ar putea organiza nici o Creație.

Orice Cosmos poate exista grație colaborării foarte strânse a lui Trei și a lui Șapte.

Bătrânul Zilelor este Primul Mister care a existat de la început în Inefabil înainte de a apărea.

Vino spre noi și înăuntrul nostru, divine Bătrân, pentru că noi suntem parte din tine însuți!

În mod real, noi suntem rezultatul ultimelor rezultate ale multiplelor dedublări ale Bătrânului Zilelor.

Tatăl și Fiul sunt unul, Tatăl este unul cu Fiul și Fiul este unul cu Tatăl, iar cel ce l-a văzut pe Fiu l-a văzut pe Tată.

Trebuie să-l căutăm pe Bătrânul Zilelor în ultima limită dinăuntrul nostru, care este Ultimul Mister din interior; el însuși este partea superioară a propriei noastre Ființe.

Când vorbim de ultima limită, o facem în sensul de Manifestare Cosmică, căci dincolo de manifestare Ființa nu are limite.

Soarele Sacru Absolut vrea să cristalizeze cele Trei Forțe Primare în interiorul nostru, aici și acum.

Bătrânul Zilelor trebuie să-și fabrice Veșmântul.

Fiul trebuie să-și creeze Veșmântul.

Spiritul Sfânt trebuie să-și creeze Veșmântul.

Aici și acum, în Forja Ciclopilor, este unde trebuie să

creăm Veșmântul pentru Tatăl. Aici și acum, în Forja Aprinsă a lui Vulcan, este unde trebuie să creăm Veșmântul pentru Fiul.

Aici și acum, în a Noua Sferă, în Sex, și cu Mercurul înțelepților, este unde trebuie să creăm Veșmântul pentru Spiritul Sfânt.

O, Bătrâne al Zilelor! Îți vom trimite Veșmântul care îți aparține de la început și pe care l-ai lăsat în urmă, în ultima limită, care este și Ultimul Mister dinspre interior.

O, devoți! O, Adepți! Lucrători ai Marii Opere! Când vremea vi se va împlini, după poruncile Primului Mister, Bătrânul Secolelor se va îmbrăca cu strălucitorul său Veșmânt.

Cele Trei Veșminte ale Sfintei Trimurti sunt cele Trei Corpuri de Glorie.

Doar alchimiștii gnostici știu să lucreze în Marea Operă.

În Laboratorul alchimic este locul în care se pot crea cele Trei Corpuri Glorioase.

Cele Trei Veșminte de Lumină.

„Vino către noi pentru a ne apropia de tine și a te înveșmânta cu Primul Mister și cu toată gloria sa din propria sa poruncă, pe care ne-a dat-o Primul Mister, și care constă în două Veșminte pentru a te îmbrăca cu ele, pe lângă acela pe care ți l-am trimis pentru că ești demn de ele, tu existând dinaintea noastră. De aceea Primul Mister ți-a trimis prin noi misterul întregii sale glorii, ce constă în două Veșminte”.

Tatăl este Primul Mister cu toată gloria sa.

Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt constituie Trinitatea dinăuntrul Unității vieții.

Dacă Fiul și Spiritul Sfânt se îmbracă, fiecare dintre ei, cu gloriosul lor Veșmânt, incontestabil, Bătrânul Zilelor de asemenea este îmbrăcat cu acele două Veșminte.

Cele Trei Veșminte, sau cele Trei Corpuri Glorioase, strălucesc în Infinit. Tatăl este anterior la tot ceea ce este, a fost și va fi.

El este Existența Existențelor, Punctul Primordial, Capul Dalb, Bătrânul Zilelor, Marele Chip, Lumina Ocultă, Lumina Internă, Punctul dinăuntrul Cercului.

Bătrânul Secolelor exista înainte să fi existat un reflex al lui însuși pentru a-i servi de imagine în Conștiință și a-i stabili astfel polaritatea.

Bătrânul Zilelor este Inteligența ocultă.

Bătrânul Zilelor strălucește în gloria lui Atziluth.

Primul Veșmânt.

„În Primul se află întreaga glorie a tuturor numelor ale tuturor misterelor și ale tuturor emanațiilor ordinelor spațiilor Inefabilului”.

Emanațiile tuturor ordinelor spațiilor Inefabilului strălucesc în Veșmântul Bătrânului Zilelor. Numele tuturor misterelor strălucesc glorios în Veșmântul Bătrânului Secolelor.

Al Doilea Veșmânt.

„Și în al Doilea se află întreaga glorie a numelui tuturor misterelor și tuturor emanațiilor care se află în ordinele celor Două Spații ale Primului Mister”.

Numele tuturor Misterelor Minore și Majore, și al tuturor luminoaselor emanații care se află în cele Două Spații ale Primului Mister strălucesc în Veșmântul lui Cristos.

Învierea lui Cristos (1674-1676)
Charles Le Brun, Muzeul Beaux-Arts, Lyon, Franța

Al Treilea Veșmânt.

„Și în acest al Treilea Veșmânt, pe care de curând ți l-am trimis, se află gloria numelui misterului Destăinuitorului, care este Prima Poruncă, și a misterului celor Cinci întipăriri și a misterului Marelui Trimis al Inefabilului, care este Marea Lumină, și a misterului celor Cinci Ghizi, care sunt cei Cinci Auxiliari. În acest Veșmânt se mai află și gloria numelui misterului tuturor ordinelor emanațiilor Comorii Luminii și a Mântuitorilor lor, și a misterului ordinelor ordinelor, care sunt cei Șapte Amin, și cele Șapte Voci, și cei Cinci Arbori, și cei Trei Amin, și Salvatorul Geamăn, care este Fiul Fiului, și a misterului celor Nouă Gardieni ai celor trei porți ale Comorii Luminii. Mai există în el gloria întreagă a numelui tuturor acelora care se află la dreapta și a tuturor celor care sunt în mijloc. Și încă mai mult, există în interiorul lui gloria veșnică a Marelui Invizibil, care este Marele Precursor, și misterul celor Trei Puteri Triple, și misterul întregii lor regiuni, și misterul tuturor Invizibililor lui și al tuturor acelora care se află în al Treisprezecelea Aeon, și numele celor Doisprezece Aeoni și al tuturor Guvernatorilor lor, și al tuturor Arhanghelilor lor, și al tuturor îngerilor lor, și al tuturor acelora care se află în cei Doisprezece Aeoni, și misterul întreg al numelui tuturor acelora care sunt în destin și în toate Cerurile, și misterul complet al numelui tuturor acelora care sunt în sferă, și al firmamentelor lor și al tuturor celor care se află în ele, și al tuturor regiunilor lor”.

Destăinuitorul este întotdeauna Spiritul Sfânt.

Gentil-Omul, iluminat și perfect, este rezultatul concret al cristalizării Spiritului Sfânt în noi.

Soția Spiritului Sfânt este Divina Mamă Kundalini, Marah, Marea Mare, Mama noastră Cosmică Particulară, căci fiecare dintre noi își are Mama sa.

Divina Mamă Isis este o dedublare a Spiritului Sfânt în noi, o variantă a propriei noastre Ființe.

Misterul Destăinuitorului este inclus în Prima Poruncă a Legii lui Dumnezeu.

Divinul Soț și Soția sa inefabilă constituie Cuplul Originar.

„Iubește-l pe Dumnezeu mai presus de toate lucrurile și pe aproapele tău ca pe tine însuți”.

Cuplul Originar servește drept bază Primei Porunci.

Misterul Destăinuitorului se bazează pe Cuplul Originar.

Arcanul A.Z.F. este misterul Destăinuitorului.

Conexiunea lingam-yoni fără ejaculare de Ens-Seminis, iată cheia Marelui Mister.

Misterul celor Cinci întipăriri este Steaua înflăcărată, tu o știi.

Marele Trimis este Cristosul intim.

Cristosul intim vine în lume de fiecare dată când este necesar. Încarnarea Cristosului în noi este fundamentală pentru Marea Operă. Cei Cinci Ghizi sunt cei Cinci Auxiliari în noi înșine, aici și acum. Așa cum există Cinci Auxiliari în Sistemul Solar: Gabriel, Raphael, Uriel, Michael, Samael, tot așa, în interiorul Microcosmosului-Om există Cinci Auxiliari, cinci părți autonome și independente ale Ființei.

Cei Cinci Auxiliari intimi îl ghidează pe Inițiat sub conducerea supremă a Tatălui.

În Veșmântul Spiritului Sfânt strălucește gloria numelui ocultului mister al tuturor ordinelor emanațiilor Comorii Luminii.

Comoara Luminii este Logosul îmbrăcat cu To Soma Heliakon, Corpul de Aur al Omului Solar.

Orice Cristificat autentic posedă în interiorul său Comoara Luminii.

Din Comoara Luminii ies emanații, raze, radiații, etc.

Din Comoara Luminii, în interiorul oricărui Adept de Perfecțiune, apar Ordine esoterice, Religii inefabile.

Gloria numelui oricărui Ordin mistic provine, la origine, din Comoara Luminii.

Din Comoara Luminii, ascuns în profunzimile intime ale Adepților iluminați, apare misterul Salvatorilor.

Misterul ordinelor ordinelor emană din Comoara Luminii, ascunsă în Ființa Ființei oricărui Adept Autorealizat.

Ordinele ordinelor sunt constituite din cei Șapte Amin, cele Șapte Voci, cei Cinci Arbori și Salvatorul Geamăn, care este Fiul Fiului.

Cei Nouă Gardieni ai Comorii Luminii sunt ascunși înăuntrul fiecăruia dintre noi.

Cei Nouă Gardieni ai Marii Comori sunt nouă părți autoindependente și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

A Noua Cărare este inteligență pură.

A Noua Cărare este Yesod, fundamentul însuși al Marii Opere.

A Noua Cărare este absolut sexuală.

A Noua Cărare se află în organele sexuale.

A Noua Cărare este păzită de Spada înflăcărată a Heruvimilor, cei puternici.

„Shaddai El Chai” este numele secret al celei de-a Noua Cărări.

Drumul care-l conduce pe Inițiat până la Eliberarea finală este absolut sexual.

Sexul se află în a Noua Sferă, este realmente a Noua Sferă.

Cele trei porți ale Comorii Luminii au trei nume secrete.

Eheieh este numele primei porți.

Jehovah este numele divin al celei de-a doua porți.

Jehovah-Elohim este numele sacru al celei de-a treia porți.

În Tatăl se află prima poartă.

În Fiul se află a doua poartă.

În Spiritul Sfânt se află a treia poartă.

Evident, Comoara Luminii are trei porți.

Marile catedrale gotice au o poartă centrală și două porți mai mici de o parte și de alta, tu o știi.

Întreaga glorie a tuturor acelora care sunt la dreapta și a tuturor acelora care sunt în mijloc strălucește în Veșmântul Spiritului Sfânt.

Marele Invizibil este Eternul Tată Cosmic Comun, infinitatea care susține totul, Atotmilostivul.

Din Marele Invizibil emană Elohim.

Elohim este Armata Vocii.

Elohim este Verbul creator.

Elohim, sau mai bine am spune „Elojim”, se traduce prin Dumnezeu manifestat ieșind din măruntaiele lui Aelohim, pentru a crea și a crea din nou.

Elohim înseamnă Zei și Zeițe, căci este un nume feminin cu o terminație de masculin plural.

O religie fără Zeițe se găsește la jumătatea drumului spre ateism, căci Elohim înseamnă Zei și Zeițe.

Numele Marelui Invizibil este Aelohim.

Să se știe odată pentru totdeauna că Aelohim este divinul incognoscibil și nemanifestat.

Marele Invizibil este Spațiul Abstract Absolut.

Marele Invizibil este Nemanifestatul.

Din Marele Invizibil se naște Elohim.

Elohim este masculin și feminin în același timp.

Incontestabil, bărbați și femei au din acest motiv aceleași drepturi, și pot ajunge împreună la Cristificare.

Bărbatul niciodată nu va ajunge mai departe decât femeia, nici ea nu va putea să ajungă la înălțimi spirituale mai elevate decât bărbatul.

Cei care afirmă că femeile nu pot să se Autorealizeze sunt ignoranți.

Binecuvântate sunt femeile Cristificate!

Marele Invizibil este Precursorul a tot ceea ce a fost, este și va fi. Din Marele Invizibil emană cele Trei Puteri Triple.

Misterul celor Trei Puteri Triple se explică în om și înăuntrul omului.

Din Logosul Triun —Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt— în interiorul oricărei ființe cu adevărat umane, provin Doi Tripli.

Intimul și cele două Suflete Gemene ale sale —cel Spiritual, care este feminin, și cel Uman, care este masculin—, constituie a Doua Trimurti care emană din Logoi.

Mintea, astralul și fizicul constituie al Treilea Triplu care decurge din Logoi.

Suportul vital sau linga sharira este doar secțiunea superioară a corpului fizic; să nu uităm niciodată că trupul fizic este tetradimensional.

Al Treisprezecelea Aeon, dincolo de cele douăsprezece porți, este Ain, este Sat, Nemanifestatul.

A bate la Poarta a Treisprezecea echivalează cu a intra în sânul Eternului Tată Cosmic Comun, al cărui nume ebraic este Aelohim.

Orice Inițiat trebuie să se integreze mai întâi cu Elohim înainte de a se integra cu Aelohim.

Fiecare dintre noi își are Elohim-ul său interior.

Elohim-ul interior este Ființa Ființei noastre.

Elohim-ul interior este al nostru Tată-Mamă.

Elohim-ul interior este Raza care emană din Aelohim.

Aelohim este Atotmilostivul, Eternul Tată Cosmic Comun, Spațiul Abstract Absolut.

Orice Adept realizează, dacă așa își propune, cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule; rar este acela care îndrăznește să bată la Aeonul Treisprezece.

A bate la Poarta a Treisprezecea înseamnă a te cufunda în sânul Infinității care susține totul.

Este nevoie de perfecțiune absolută pentru a nu te desprinde niciodată din sânul lui Aelohim.

Orice dorință, oricât de neînsemnată ar fi, de existență separată, de a fi cineva, este suficientă pentru a ne desprinde din Aelohim și a cădea în Regatul Demiurgului creator.

Toți Guvernatorii, Arhanghelii, Domnii și îngerii celor Douăsprezece Regiuni sau Doisprezece Aeoni, strălucesc în Sacrul Veșmânt al Spiritului Sfânt.

Cei Doisprezece Aeoni sau Douăsprezece Regiuni Cosmice se pătrund și se întrepătrund reciproc fără a se confunda.

Misterul total al numelui tuturor acelora care sunt în destin, strălucește în Veșmântul Spiritului Sfânt.

Nu toate ființele sunt în Legea Destinului.

Milioane de creaturi se găsesc prinse în Legea Accidentelor.

Numele tuturor acelora care sălășluiesc în sfere și în firmamente, și în diversele regiuni, strălucește în Veșmântul Spiritului Sfânt.

Teza multiplelor firmamente este aceeași cu cea a multiplelor Infinituri.

Infinit plus infinit egal infinit.

Matematicile transfinite demonstrează cruda realitate a multiplelor Infinituri.

Dincolo de Infinitul nostru perceptibil cu telescoapele cele mai puternice există un alt Infinit.

Stă scris că mult mai departe de Infinitul următor se intră într-un alt Infinit.

Numărul total de firmamente îl cunoaște doar Aelohim.

Numele tuturor Ființelor inefabile care trăiesc în diversele firmamente strălucește în sacrul Veșmânt al Spiritului Sfânt.

Numele tuturor acelora care trăiesc în diversele regiuni, strălucesc în inefabilul Veșmânt al Spiritului Sfânt.

Trebuie să facem o deplină diferență între firmamente și regiuni.

Regiunile echivalează cu dimensiunile.

Cei Doisprezece Aeoni sunt cele Douăsprezece Regiuni.

Cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius sunt în legătură cu cei Doisprezece Aeoni care există în orice firmament.

Cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule pe care Adepții trebuie să le realizeze sunt, fiecare, în legătură cu cei Doisprezece Aeoni.

Cei Treizeci de Aeoni, emanați în cupluri din sânul lui Aelohim, sunt ceva diferit; este vorba de Cosmocratorii sau Elohimii creatori.

Ziua în care a venit la noi.

„Iată că ți-am trimis așadar acest Veșmânt pe care nimeni nu-l cunoștea de la Prima Poruncă în jos pentru că gloria Luminii era ascunsă în el, iar sferele și toate regiunile de la Prima Poruncă în jos nu l-au cunoscut. Grăbește-te așadar, pune-ți acest Veșmânt și vino la noi. Ca să ne apropiem de tine și să te îmbrăcăm din porunca Primului Mister cu cele două Veșminte ale tale, care au existat pentru tine de la început cu Primul Mister, până la împlinirea vremii hotărâtă de Inefabil. Vino degrabă către noi ca să te înveșmântăm cu ele, până vei fi obținut misterul deplin al perfecțiunii Primului Mister care este arătat de Inefabil. Vino degrabă la noi pentru ca să ți le punem în acord cu poruncile Primului Mister. Lipsește încă un răstimp, un scurt răstimp, și vei veni la noi și vei lăsa lumea. Vino deci degrabă ca să-ți primești toată gloria, care este gloria Primului Mister”.

Iisus Cristosul intim în interiorul fiecăruia dintre noi are pe deplin dreptul să-și folosească Veșmântul.

În Veșmântul lui Iisus Cristos intim strălucește gloria Luminii.

Multiplele sfere cosmice și toate regiunile suprasensibile ale Universului și ale Universurilor Primei Porunci strălucesc în Spațiul infinit.

De la Prima Poruncă, în Primul Spațiu, strălucesc sferele.

Tatăl, Bătrânul Zilelor, Mila Milelor, Ocultul Ocultului, este Primul Mister.

Din porunca Tatălui se îmbracă Fiul.

Fiul se îmbracă cu cele două Veșminte ale sale.

Veșmântul Fiului și cel al Fiului Fiului, care este corpul Cauzal Cristificat, strălucesc minunat în Domnul.

Misterul total al perfecțiunii Primului Mister, aflat în interiorul Bătrânului Secolelor, este arătat de Aelohim.

Aelohim este infinitatea care susține totul.

Gloria Primului Mister este gloria completă.

Cel ce se integrează cu Bătrânul Zilelor, după anumite supraeforturi intime, se va putea integra cu Aelohim.

◻ CAPITOLUL 11 ◻

Iisus își îmbracă Veșmântul.

„Când am văzut misterul tuturor acelor cuvinte în Veșmântul pe care mi l-au trimis și cu care m-am înveșmântat, am strălucit atunci sublim și m-am ridicat către înalt”.

Iisus Cristosul intim în fiecare dintre noi se îmbracă cu sacrul său Veșmânt pentru a se înălța.

Cristosul intim strălucește atunci când se înalță.

Iisus intră în firmament.

„M-am dus la prima poartă a firmamentului strălucind foarte tare, și lumina care era în mine nu avea măsură; iar porțile firmamentului s-au izbit una de cealaltă și s-au deschis toate deodată”.

În mod normal, orice Inițiat are dreptul de a călători până la Soarele central Sirius.

Nici un Inițiat nu poate merge dincolo de Sirius.

Sirius este capitala Căii Lactee.

În jurul lui Sirius se rotește strălucitoare toată Galaxia noastră. Dreptul de a trece dincolo de Sirius trebuie câștigat.

Doar aceia care s-au integrat cu Cristosul intim au câștigat acest drept.

A deschide porțile firmamentului echivalează cu a fi câștigat dreptul de a merge dincolo de Sirius.

Cristosul intim strălucește glorios când, integrat cu Adeptul, trece prin porțile firmamentului.

A trece prin porțile firmamentului echivalează cu a trece dincolo de Galaxia noastră.

Înaintea Adeptului Cristificat se deschid porțile Infinitului.

Puterile firmamentului se minunară, și se prosternară și îi închinară cult.

„Și toți Arhonții și toate Autoritățile, și toți îngerii de acolo, au fost cuprinși de tulburare din cauza luminii celei mari care era în mine. Și ei văzură Veșmântul strălucitor de lumină pe care îl purtam, și văzură misterul ce conține numele lor, și s-au înfricoșat foarte tare. Și toate legăturile care îi legau fură dezlegate, și fiecare și-a părăsit Ordinul, și toți s-au aruncat cu fața la pământ înaintea mea, și m-au slăvit spunând: «Cum a trecut oare printre noi Domnul Universului fără ca noi să știm?»

Și ei toți împreună cântară laude interioarelor interioarelor, dar pe mine nu m-au văzut ci au văzut doar lumina. Și erau cuprinși de o mare spaimă și erau tulburați foarte tare, și preamăreau interioarele interioarelor".

Veșmântul lui Cristos strălucește glorios.

Misterul care conține numele inefabile strălucește în Veșmântul Cristosului intim.

Domnul Universului este Cristosul Cosmic, Cristosul intim.

Oamenii credincioși și sinceri, inițiați, slăvesc interioarele interioarelor, dar foarte puțini îl văd pe Cristosul intim.

Cristosul intim desface legăturile și rupe lanțurile; el este Marele Eliberator.

Cristosul intim este sută la sută revoluționar.

◻ CAPITOLUL 12 ◻

El intră în prima sferă.

„Și am lăsat acea regiune și m-am înălțat către prima sferă strălucind cu o extremă intensitate, de patruzeci și nouă de ori mai intens decât strălucisem în firmament. Se întâmplă că, atunci când am ajuns la porțile primei sfere, acestea s-au zgâlțâit și s-au deschis imediat".

„Plăcută este munca celui ce lucrează mulțumit, și plăcută este odihna celui ce o merită".

Omul Cristificat, Binecuvântatul, Cristosul-Om, asemenea unui Mare împărat al Cosmosului, are cheile tuturor firmamentelor.

A lucra asupra ta însuți este fundamental pentru a ajunge la Cristificare.

Stă scris: „Binecuvântează munca mâinilor tale, iar în gând pune inimă".

Cu veșmântul de lumină strălucitor, Iisus Cristosul intim străbate lumea suprasensibilă și, urcând din sferă în sferă, chiar dacă i-au fost deschise toate porțile, îi înspăimântă chiar și pe Arhonții sau Gardienii acelor locuri, care veșnic îl adoră.

În toate lucrurile sferei de manifestare se adoră Cristosul.

Puterile primei sfere se uluiră și îl slăviră.

„Am intrat în lăcașurile sferei strălucind foarte tare, și nu era măsură pentru intensitatea luminii ce mă înconjura. Și toți Arhonții și toți cei ce erau în acea sferă se tulburară. Și ei văzură marea lumină care era în mine și îmi observară cu atenție Veșmântul, și văzură în el misterul numelui lor. Și s-au tulburat

și mai tare și, fiind cuprinși de o mare spaimă, spuneau: «Cum a putut oare Domnul Universului să treacă printre noi fără ca noi să știm?» Și toate legăturile lor au fost dezlegate, și regiunile lor, și ordinele lor, și fiecare și-a părăsit Ordinul, și se prosternară cu toții înaintea mea și înaintea Veșmântului meu; mă slăviră și preamăriră toți împreună interioarele interioarelor, cu mare teamă și cuprinși de o mare tulburare".

Arhonții și toți cei care se aflǎ în sfera de manifestare sunt întotdeauna tulburați înaintea Iisus Cristosului victorios.

Iisus Cristosul victorios în interiorul oricărui Adept Cristificat strălucește glorios.

În Veșmântul Iisus Cristosului intim strălucește misterul numelor sacre, înaintea Cristosului intim îngenunchează toți.

Cristosul intim dezleagă toate legăturile, rupe lanțurile, eliberează.

A adora interioarele interioarelor înseamnă a deveni un adorator al Cristosului intim.

Interiorul interiorului este Logosul.

▫ CAPITOLUL 13 ▫

El a intrat în a doua sferă.

„Și am părăsit acea regiune și am ajuns la poarta celei de-a doua sfere, care este destinul. Atunci, toate porțile ei se zguduiră și se deschiseră singure, și am intrat în casa destinului strălucind cu mare intensitate; și nu era măsură pentru intensitatea luminii care era în mine, căci străluceam în destin de patruzeci și nouă de ori mai mult decât în prima sferă".

Cristosul, Domnul nostru, are puterea de a intra în Sanctum-ul propriului nostru destin zodiacal.

Casa zodiacală sau templul Zodiacului are douăsprezece Sanctuare.

Orice creatură care renaște este pusă sub un semn zodiacal determinat.

Inițiații treziți, când sunt pe punctul de a renaște, pătrund după voie în oricare dintre cele douăsprezece Sanctuare ale templului zodiacal.

Orice Iluminat are pe deplin dreptul de a-și alege după voie semnul zodiacal.

Iluminatul îi așteaptă în interiorul Sanctuarului zodiacal ales pe Domnii Legii; ei îl leagă de corpul în care va trebui să renască.

În interiorul fiecăruia dintre cele douăsprezece Sanctuare ale catedralei zodiacale strălucesc simbolurile corespunzătoare.

Incontestabil, fiecare semn zodiacal își are simbologia sa.

Cristosul intim este Marele Eliberator.

Domnul Perfecțiunilor poate să ne elibereze de tirania zodiacală. Cristosul poate să ne elibereze de Legea Destinului.

Puterile celei de-a doua sfere se prosternară și-l adorară.

„Și toți Arhonții și toți cei care sunt în destin fură cuprinși de o mare tulburare, se prosternară și fură copleșiți de o mare înfricoșare văzând marea lumină care era în mine. Și ei priviră cu atenție Veșmântul meu și văzură în el misterul numelor lor, și tulburarea lor, și erau cuprinși de mare spaimă, spunând: «Cum a putut oare Domnul Universului să treacă printre noi fără ca noi să avem cunoștință de acest lucru?» Și toate legăturile regiunilor lor și ale ordinelor lor au fost dezlegate. Ei toți veniră de îndată, se prosternară înaintea mea și mă preamăriră, și toți împreună slăviră interioarele interioarelor, fiind cuprinși de o mare spaimă și o mare tulburare”.

Binecuvântatul cunoaște deopotrivă misterul numelor tuturor celor care se află sub Legea Destinului.

Cei ce trăiesc în sfera destinului îl adoră pe Logosul Solar.

◻ *CAPITOLUL 14* ◻

El intră în Aeoni.

„Și am părăsit acea regiune și am urcat în cea a Aeonilor Guvernatorilor, și am ajuns înaintea vălurilor lor și a porților lor strălucind cu mare intensitate, și nu era măsură pentru lumina care era în mine. Se întâmplă, atunci când am ajuns la cei Doisprezece Aeoni, că vălurile lor și porțile lor s-au izbit una de cealaltă. Vălurile lor s-au dat la o parte spontan și porțile s-au deschis singure. Și am intrat în Aeoni strălucind cu mare intensitate, și nu era măsură pentru lumina care mă înconjura, de patruzeci și nouă de ori mai intensă decât lumina cu care strălucisem în casele destinului”.

Iisus Cristosul intim, victorios, poate intra în cei Doisprezece Aeoni sau Regiuni.

Cristosul victorios are puterea de a străbate cele douăsprezece porți și de a ajunge la al Treisprezecelea Aeon.

Domnul are puterea de a pătrunde în sfera caselor destinului.

Domnul are puterea de a pătrunde în sfera Aeonilor. Una este sfera caselor destinului, alta sfera Aeonilor. Este urgent să înțelegem corect misterul fiecărei sfere.

Puterile Aeonilor se minunară, și se prosternară și îl slăviră.

„Și toți îngerii și Arhanghelii Aeonilor, și Arhonții lor, și Zeii lor, și Domnii lor, și Autoritățile lor, și Tiranii lor, și puterile lor, și scânteile lor de lumină, și izvoarele lor de lumină, și Inegalabilii lor, și Invizibilii lor, și Precursorii lor, și Puterile lor Triple mă văzură strălucind cu mare intensitate, și nu era măsură pentru tăria luminii care mă înconjura; și ei fură cuprinși de o mare tulburare, și o mare teamă îi invadă când văzură marea lumină care era în mine. Și în marea lor tulburare și în marea lor teamă se retraseră în regiunea Marelui Precursor Invizibil și a celor Trei Mari Puteri Triple. Și din cauza marii spaime și a marii lor tulburări, Marele Precursor, cu cele Trei Puteri Triple, se mișcau dintr-o parte în alta a regiunii lor, și nu putură să-și închidă toate regiunile din cauza marii spaime care îi invada. Și ei tulburară toți Aeonii și toate sferele, și toate ordinele lor, cuprinși de spaimă și de tulburare, din cauza marii lumini care era cu mine —care nu avea aceeași putere pe care o avea când eu eram pe Pământ— când Veșmântul de Lumină a venit la mine, pentru că lumea nu putea suporta lumina așa cum era în realitate; altfel, lumea și tot ce ea conține ar fi fost distruse într-o clipă; ci lumina care mă însoțea în cei Doisprezece Aeoni era de o intensitate de 8.700 de miriade de ori mai mare decât lumina pe care o aveam când eram în lume printre voi”.

Îngerii și Arhanghelii Aeonilor, Guvernatorii, Zeii inefabili, Zeii și Domnii se înclină cu reverență înaintea Iisus Cristosului intim.

Izvoarele lor de lumină, și Inegalabilii lor, și Invizibilii lor, și Precursorii lor, și Puterile lor Triple îl adoră pe Domnul.

Lumina Logosului este formidabilă, minunată, extraordinară.

A ne retrage în regiunea Marelui Precursor înseamnă a ne ruga Eternului Tată Cosmic Comun, a căuta refugiu în cel Unic.

Se tulbură întotdeauna Aeonii, și sferele lor, și ordinele lor înaintea Cristosului Cosmic.

Iisus Cristosul intim total încarnat în orice Adept Cristificat strălucește glorios.

A ajunge, deci, la Cristificare, este urgent, de neamânat, de neîntârziat...

8.700 de miriade de lumină este o cantitate simbolică.

Opt plus șapte, plus zero, plus zero fac cincisprezece. Incontestabil, Arcanul 15 este teribil.

Tiphon Baphomet, Lucifer, este Arcanul 15.

Misterul lui Baphomet este bazat pe transmutația sexuală.

Tiphon Baphomet este reflexia Logosului Solar în interiorul nostru, aici și acum.

Lucifer Baphomet dă întotdeauna impulsul sexual; dacă îl înfrânăm în actul sexual obținem transmutarea.

Lucifer Baphomet dă marele impuls, dar dacă înfingem lancea voinței în coasta lui, îl vom învinge.

A învinge tentația echivalează cu a urca pe spatele lui Lucifer.

Lucifer este scară pentru a urca. Lucifer este scară pentru a coborî. Unu plus cinci egal cu șase, îndrăgostitul, Iubirea.

Șase este cheia Arcanului 15.

Lucifer ne va preschimba în Arhangheli dacă realizăm în noi înșine misterul lui Baphomet.

Trebuie să albim alama.

Arde-ți cărțile și albește alama.

Albiți diavolul, preschimbați-l în Lucifer.

Îl albim pe diavol atunci când transmutăm energia sexuală și eliminăm Egoul.

Oamenii își au Luciferul preschimbat în diavol.

Lucifer strălucitor, integrat cu Omul, ne transformă în Arhangheli ai Luminii.

În Adeptul Cristificat total, această lumină este de 8.700 de miriade, tu o știi.

Doar aceia care au lucrat cu Lucifer în Infernuri pot ajunge să posede acea lumină.

Iată misterul lui Baphomet și al lui Abraxas.

Lumina se naște din tenebre, iar Cosmosul se ivește din Haos.

▫ CAPITOLUL 15 ▫

Adamas și Tiranii luptă împotriva Luminii.

„Toți aceia care se aflau în cei Doisprezece Aeoni, când au văzut lumina care mă însoțea, au fost cuprinși de o mare tulburare și au fugit dintr-o parte în alta în Aeoni; și toți Aeonii,

și toate Cerurile, și ordinele lor s-au tulburat deopotrivă din cauza marii spaime ce i-a cuprins, pentru că ei nu cunoșteau nimic despre misterul care avusese loc. Și Adamas, marele Tiran, și toți Tiranii în toți Aeonii începură să lupte în zadar împotriva luminii, fără să știe împotriva cui luptau, căci nu vedeau nimic altceva decât lumina neîntrecută. Când ei luptară împotriva luminii, toți și fiecare dintre ei își pierdură forțele și au fost scoși din Aeoni, și au ajuns precum locuitorii Pământului, morți și fără suflare de viață".

Toți aceia care trăiesc în Aeoni se cutremură înaintea Logosului Solar.

Adamas, marele Tiran al destinului, și toți Tiranii în toți Aeonii îl cheamă pe Adept.

Aceasta înseamnă că Domnii Legii îl cheamă iar și iar pe Adept pentru a da socoteală.

Adepții chemați să dea socoteală suferă răspunzând pentru acele datorii care aparțin unor etape foarte transcense.

Cei care citesc aceste rânduri trebuie să fie alerți și vigilenți ca santinela în vreme de război.

Le ia o treime din puterile lor.

„Și am luat de la toți a treia parte din puterile lor ca ei să nu mai ia parte la activitățile lor diabolice și pentru că dacă oamenii care sunt în lume i-ar invoca în misterele lor —acelea pe care îngerii care le-au profanat le-au continuat, adică, vrăjitoriile lor— să nu poată reuși în acele invocații".

Bodhisattvașii căzuți își pierd puterile inefabile. Pentru a se Cristifica trebuie să se plătească sau să se rezolve mai întâi datoriile karmice.

El a schimbat mișcarea sferelor.

„Și destinul și sfera, asupra cărora au autoritate, le-am schimbat în așa fel încât să petreacă șase luni întoarse spre stânga și să-și împlinească influențele, și să privească șase luni spre dreapta și să-și împlinească influențele. Din porunca Primei Porunci și din porunca Primului Mister, Jeú, administratorul Luminii, le-a așezat cu fața spre stânga de fiecare dată când își împlineau influențele și scopurile".

Astfel, mulțimile trăiesc pe această aspră scoarță a planetei Pământ, luminată de un soare care se mișcă în mod eliptic călătorind de la Sud la Nord și de la Nord la Sud.

Călătorie solară de la dreapta la stânga și de la stânga la

dreapta.

□ *CAPITOLUL 16* □

„Când am ajuns la regiunea lor, ei s-au răzvrătit și au luptat împotriva luminii. Și le-am luat o treime din puterea lor ca să nu-și poată atinge scopurile lor diabolice. Și destinul și sfera, peste care ei stăpânesc, le-am schimbat și le-am așezat cu fața spre stânga timp de șase luni, realizându-și influențele, și le-am pus alte șase luni întoarse spre dreapta, împlinindu-și influențele”.

Înăuntrul Legii Destinului, călătorește umanitatea planetei Pământ; ființele umane au fost așezate cu fața spre stânga timp de șase luni și alte șase luni întoarse spre dreapta.

Cristos și Maria Magdalena (1618)
Peter Paul Rubens, Alte Pinakothek, Munchen, Germania

□ CAPITOLUL 17 □

Când le-a spus acestea discipolilor săi, le-a mai zis: „Cel ce are urechi de auzit, să audă”. Atunci, când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte, a rămas privind fix în Spațiu vreme de un ceas. Și i-a spus: „Doamne, permite-mi să vorbesc deschis”.

Marah, Maria, Isis, Divina noastră Mamă Cosmică individuală, este Soția Spiritului Sfânt și Fiica Fiului său.

Marah este, așadar, o dedublare a divinului nostru Glorian particular.

Isis, Maria, este propria noastră Ființă derivată.

Isis, Maria, este Dumnezeu-Mamă în noi, Fecioara Mării.

Isis, Marah, este dedublarea Spiritului Sfânt în fiecare dintre noi.

Maria, Isis, este Divina noastră Mamă Kundalini.

Maria, Isis, posedă înțelepciune, iubire și putere.

Isis, Marah, Tonantzin, ne învață, ne călăuzește și ne conduce.

Fecioara Mării îl călăuzește pe alchimist, este Steaua care ne ghidează pe oceanul furtunos.

Maria Magdalena cere și primește permisiunea de a vorbi.

Și Iisus, milostiv, i-a răspuns Mariei: „Maria, tu cea binecuvântată, pe care te-am desăvârșit în toate misterele din înalt, vorbește pe față căci inima ta este înălțată la împărăția Cerurilor mai mult decât a tuturor semenilor tăi”.

Maria Magdalena este păcătoasa căită; Kundry, Gundrigia, femeia atât de indispensabilă pentru Marea Operă.

Parsifal, în drama lui Wagner, după ce a supus-o pe ispititoarea Kundry, o transformă total.

Bărbatul are nevoie de o Maria Magdalena pentru a lucra în a Noua Sferă și a obține învierea.

A fi salvat și a o salva pe Kundry, Magdalena, este ceva grandios.

Gundrigia ispititoareo, Magdalena, Kundry, vei fi desăvârșită în toate misterele din înalt mai mult decât toți semenii tăi.

□ CAPITOLUL 18 □

Atunci, Maria îi spuse Salvatorului: „Doamne, ceea ce ne-

ai spus: «Cel ce are urechi de auzit, să audă»; ai spus-o pentru ca să înțelegem ceea ce ai zis. Prin urmare, Doamne, pot vorbi fără prejudecăți".

Maria Magdalena poate vorbi fără prejudecăți.

Maria interpretează cuvintele lui Isaia.

„Tu ai spus: «Am luat o treime din puterea Guvernatorilor Aeonilor și am schimbat destinul și sfera lor, asupra cărora ei stăpânesc, pentru că dacă neamul omenesc îi va invoca în misterele —acelea pe care îngerii care le-au profanat i-au învățat pentru a-și împlini scopurile lor diabolice și nelegiuite în misterul vrăjitoriilor lor—». Pentru ca de acum încolo să nu-și atingă scopurile nelegiuite, tu le-ai luat puterea, și a ghicitorilor, și a cititorilor în stele, și a celor care spun oamenilor ceea ce se va întâmpla în lume, pentru ca ei, din acest moment, să nu mai știe cum să prezică viitorul (pentru că tu le-ai schimbat sferele și le-ai făcut să petreacă șase luni cu fața spre stânga, împlinindu-și influențele, și alte șase luni cu fața spre dreapta, împlinindu-și influențele). În privința acestui cuvânt, Doamne, puterea din Proorocul Isaia a vorbit în acest fel și a povestit odată într-o pildă de duh, vorbind despre vedenia Egiptului: «Unde, Egiptule, unde sunt ghicitorii tăi și cititorii tăi în stele, și cei care strigă de pe Pământ, și cei care strigă din măruntaiele lui? Lăsați-i atunci să vă spună de acum înainte lucrurile pe care Domnul Sabaoth le va împlini!»

Atunci, puterea care se afla în Profetul Isaia, și care a fost vestit înainte de venirea ta, a anunțat că tu vei lua puterea Guvernatorilor Aeonilor și că le vei schimba sfera și destinul pentru ca ei să nu mai poată ști nimic de aici înainte. De aceea s-a mai spus: «Tu nu vei ști atunci ce va face Domnul Sabaoth», adică, nici unul dintre Guvernatori nu va ști ce vei face de acum înainte, căci ei sunt Egipt, fiindcă ei sunt materie. Puterea care era în Isaia a prorocit atunci despre tine, spunând: «De azi înainte nu vei mai ști ce va face Domnul Sabaoth», datorită puterii de lumină pe care ai primit-o de la el, cel Demn, care se află în Regiunea din Dreapta, și care azi este în trupul tău material. Din acest motiv, Domnul meu Iisus, tu ne-ai spus: «Cel ce are urechi de auzit, să audă», pentru ca tu, cel mai puternic, să știi a cui este inima care se va înălța cel mai arzător la împărăția Cerurilor".

Creaturile solare, preschimbare în lunare, trăiesc acum

precum ființe vulgare pe fața Pământului.

Creaturile solare, transformate involutiv în lunare, și-au pierdut puterile.

Cei care strigă de pe Pământ, cei care strigă din măruntaiele lui, acei ghicitori sau prezicători de bâlci sau de piață, în cea mai mare parte sunt creaturi lunare.

Stă scris că străvechea Umanitate Solară a degenerat, a devenit lunară, a devenit vulgară.

Sabaoth își va împlini propria Operă.

Sabaoth este Armata Vocii, Marele Cuvânt, Verbul.

Zeii Solari din trecut au involuat în mod înspăimântător, au devenit lunari.

Au căzut Guvernatorii Aeonilor, și sfera lor, și destinul lor au fost schimbate din vremurile străvechi.

Zeii căzuți, preschimbați în oameni lunari, nu știu nimic din scopurile ascunse ale lui Sabaoth.

◻ *CAPITOLUL 19* ◻

Când Maria a terminat de spus aceste cuvinte, Iisus a zis: „Bine ai grăit, Maria, căci tu ești binecuvântată între toate femeile de pe Pământ și fiindcă vei fi plenitudinea tuturor plenitudinilor și desăvârșirea tuturor desăvârșirilor”.

În catedrala sufletului este mai multă bucurie pentru un păcătos care se căiește decât pentru o mie de drepți care nu au nevoie să se căiască.

Maria Magdalena strălucește și va străluci teribil de divină.

Iisus o laudă pe Maria. Ea întreabă despre schimbarea sferelor.

Când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte se emoționă nespus de mult, și se apropie de Iisus, se prosternă înaintea lui, se închină la picioarele lui, și îi spuse: „Doamne, ascultă-mă, căci doresc să te întreb despre ceea ce ai spus, înainte de a ne vorbi despre regiunile în care ai fost”.

Iisus îi răspunse Mariei, zicând: „Vorbește cu deplină libertate și nu te teme, toate lucrurile pe care nu le înțelegi ți le voi dezvălui”.

Întotdeauna Kundry se aruncă la picioarele lui Parsifal pentru a-și manifesta iubirea și ascultarea.

Iisus Cristosul intim îi dezvăluie Magdalenei misterele.

◻ *CAPITOLUL 20* ◻

Ea a spus: „Doamne, toți oamenii care cunosc misterul magiei tuturor Guvernatorilor, ai tuturor Aeonilor destinului și ai celor ai sferei, după modul în care îngerii care au profanat i-au învățat, dacă îi invocă în misterele lor, adică, în magia lor diabolică, vor reuși oare să împiedice acțiunile bune?”

Bodhisattvașii căzuți ai îngerilor, sau sufletele umane ale Spiritelor Angelice, cunosc misterul magiei tuturor Arhonților tuturor Aeonilor destinului.

Să se înțeleagă prin Bodhisattva o sământă sau un germen cu posibilitate de dezvoltare divină transcendentală, prin intermediul presiunii venite din înalt.

Iisus explică conversiunea sferelor.

Iisus răspunse și îi zise Mariei: „Ei nu le vor împlini așa cum le-au împlinit la început, căci le-am luat a treia parte din puterea lor, dar vor obține sprijin de la aceia care cunosc misterele magiei celui de-al Treisprezecelea Aeon. Și dacă ei invocă misterele magiei celor care sunt în al Treisprezecelea Aeon, le vor împlini cu siguranță, pentru că nu am luat puterea din acea regiune, după porunca Primului Mister”.

Bodhisattvașii căzuți au pierdut o treime din puterea lor.

Aceasta înseamnă că în nici un caz nu posedă cristalizarea celor Trei Forțe Primare ale Naturii și ale Cosmosului.

Doar cu puterile celui de-al Treisprezecelea Aeon este posibil ca Zeii căzuți să devină din nou Solari.

Misterele magiei celui de-al Treisprezecelea Aeon ne conduc la anihilarea budistă.

Murind Egoul, încetând să existe, se obține mântuirea.

În Forja Aprinsă a lui Vulcan putem și trebuie să o invocăm pe Isis.

Cei care invocă Șarpele în a Noua Sferă vor fi asistați.

Divina Mamă Kundalini se întărește cu puterea sexuală.

Mama Cosmică poate reduce la praf cosmic orice element psihic indezirabil când o invocăm în plină copulație chimică.

Toate agregatele psihice indezirabile pot fi dezintegrate dacă lucrăm în a Noua Sferă.

Cei care varsă Cupa lui Hermes niciodată nu vor dezintegra Egoul animalic.

Dacă Zeii căzuți ar lucra în a Noua Sferă s-ar mântui.

Misterele Aeonului Treisprezece semnifică „moarte radicală a Egoului”.

Când Îngerii fornică, ei cad și atunci reînvie Egoul. Îngerii căzuți pot să se ridice dacă anihilează Egoul.

Egoul trebuie să fie anihilat în a Noua Sferă (Sexul), tu o știi.

◻ *CAPITOLUL 21* ◻

Și când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, Maria a continuat din nou, spunând: „Atunci, Domnul meu, ghicitorii și cititorii în stele nu le vor mai spune oamenilor dinainte ce li se va întâmpla?”

Și Iisus îi răspunse Mariei: „Dacă profetizatorii sau ghicitorii găsesc destinul și sfera întoarse spre stânga, după prima lor desfășurare, vorbele lor se vor împlini și vor spune ce se va petrece. Dar dacă întâlnesc destinul sau sfera întoarse către dreapta, vorbele lor nu vor spune adevărul, căci eu le-am schimbat influențele, și echerele, și triunghiurile, și octogoanele lor; văzând că influențele lor încă de la început erau întoarse totdeauna spre stânga, împreună cu echerele lor, și triunghiurile lor și octogoanele lor. Acum le-am făcut să petreacă șase luni întoarse către stânga și șase luni întoarse către dreapta. Cel care le va afla socoteala, din vremea în care le-am întors, așezându-le în așa fel încât să petreacă șase luni cu fața către partea lor stângă și șase luni cu fața către căile lor din dreapta —cel care le va consulta astfel– va ști că influențele lor sunt sigure și va prezice toate lucrurile ce se vor face. La fel și ghicitorii, dacă invocă numele Arhonților și îi întâlnesc cu fața către stânga, vor spune cu exactitate toate lucrurile despre care ei îi vor fi întrebat pe decanii lor. Din contră, dacă ghicitorii le invocă numele câtă vreme sunt cu fața către dreapta, nu îi vor auzi, căci aceștia sunt întorși într-un alt chip, spre deosebire de poziția lor anterioară, pe care Jeú le-a hotărât-o; întrucât numele lor sunt altele când sunt întorși către stânga și altele sunt numele lor când sunt întorși spre dreapta. Și dacă îi invocă atunci când sunt întorși spre dreapta nu le vor spune adevărul, ci cu tulburare îi vor tulbura și cu amenințare îi vor amenința. Atunci, cei care nu cunosc căile acestora când sunt întoarse către dreapta, și triunghiurile lor, și echerele lor, și toate figurile lor, nu vor afla nimic adevărat, ci vor fi tulburați de o mare tulburare și se vor înșela cu mare înșelăciune, căci eu am schimbat lucrările pe care ei le făceau în alte vremuri în echerele lor, când erau întoarse către stânga, și în triunghiurile

lor, și în octogoanele lor, acelea în care ei au continuat ca și cum ar fi fost întoarse spre stânga; și i-am făcut să petreacă șase luni alcătuindu-și toate configurațiile întoarse spre dreapta pentru ca să fie tulburați de tulburare în toată desfășurarea lor. Mai mult chiar, le-am făcut să petreacă șase luni întoarse către stânga, împlinindu-și influențele, și toate configurațiile lor, pentru ca Arhonții care se află în Aeoni, și în sferele lor, și în Cerurile lor, și în toate regiunile lor, să fie tulburați de tulburare și să rătăcească în greșeală, astfel încât să nu poată înțelege propriile lor căi".

Ghicitorii și cititorii în stele le vor putea spune ființelor umane ceea ce li se va întâmpla doar dacă destinul acestora din urmă nu este modificat.

Destinul poate fi modificat când Logosul sau Christus vrea asta.

Karma este un cuvânt oriental care semnifică acțiune și consecință.

Karma este un termen sanscrit care indică Legi ale Cauzei și Efectului.

Orice cauză își are efectul său; nu există cauză fără efect, nici efect fără cauză.

Cei care cunosc Legile Întoarcerii și Recurenței înțeleg Legea Karmei.

Cei care cunosc Legea Reîncarnării cunosc Legea Karmei.

Acțiunile rele din viețile anterioare trebuie să fie anulate, aici și acum.

Nu se plătește Karma doar pentru răul care se face, ci și pentru binele care nu se face când s-ar fi putut face.

Totuși Karma poate fi negociată.

Karma de asemenea poate fi iertată.

Karmaduro este un alt termen în sanscrită ce arată Karma care nu poate fi negociată, nici iertată.

Există și Legea Katanciei, Karma Superioară a Zeilor și a Adepților.

Legea Katanciei de asemenea admite negocierea și iertarea.

„Leul Legii se combate cu balanța".

„Fă fapte bune pentru a-ți plăti datoriile".

„Cine are cu ce plăti, plătește și iese bine din negocieri; cine nu are cu ce plăti, va trebui să plătească cu durere".

Orice fel de păcate pot fi iertate, mai puțin păcatele împotriva Spiritului Sfânt.

Forța Sexuală, Sexul, este puterea Spiritului Sfânt.

Adulterul, fornicația, orice delict sexual, este un păcat împotriva Spiritului Sfânt.

Astfel, deci, se clarifică acea frază a lui Cristos care spune: „Dacă profetizatorii găsesc destinul și sfera întoarse spre stânga, după prima lor desfășurare, vorbele lor se vor împlini și vor spune ce se va petrece. Dar dacă găsesc destinul și sfera întoarse către dreapta, vorbele lor nu vor spune adevărul, căci eu le-am schimbat influențele și echerele, și triunghiurile, și octogoanele lor”.

Ghicitorii și cititorii în stele, profeții și înțelepții, pot profetiza despre destinul sau Karma cuiva, dar ar putea să aibă dreptate sau să greșească.

Au dreptate când Karma nu a fost iertată.

Ghicitorul sau cititorul în stele dă greș când Karma a fost negociată sau iertată.

Stă scris: „Când o lege inferioară este transcensă de o lege superioară, legea superioară anulează legea inferioară”.

Cristosul Cosmic a făcut posibile negocierile karmice pentru binele omenirii îndurerate.

□ CAPITOLUL 22 □

Filip îl întreabă pe Iisus.

Atunci, când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, în timp ce Filip, așezat, scria toate cuvintele pe care Iisus le spunea, Filip veni înainte, căzu în genunchi și se închină la picioarele lui Iisus, zicând: „Domnul și Salvatorul meu, dă-mi puterea ca să vorbesc înaintea ta și să te întreb despre cuvântul tău, înainte ca tu să ne vorbești despre regiunile în care te-ai dus potrivit slujirii tale”.

Și Salvatorul milostiv îi răspunse lui Filip: „Ai permisiunea de a spune ce dorești”.

Și Filip răspunse, zicându-i lui Iisus: „Domnul meu, din cauza cărui mister ai schimbat legătura Guvernatorilor, și a Aeonilor lor, și destinul lor, și sfera lor, și toate regiunile lor, și i-ai tulburat cu tulburare pe cărările lor și i-ai rătăcit în drumul lor? Le-ai făcut lor acestea pentru salvarea lumii sau nu?”

Dacă Domnul intim nu ar fi făcut posibile iertarea și negocierile, mulți care ar fi putut fi salvați ar fi fost înghițiți.

Negocierile și iertarea au fost făcute posibile pentru salvarea lumii.

Marele Milostiv iubește întreaga omenire suferindă.

◻ CAPITOLUL 23 ◻

De ce a fost schimbat cursul Aeonilor.

Și Iisus îi răspunse iui Filip, zicându-i lui și tuturor discipolilor laolaltă: „Le-am schimbat cursul pentru salvarea tuturor sufletelor. În adevăr, în adevăr vă zic: dacă nu le-aș fi schimbat cursul, o mulțime de suflete ar fi fost nimicite și ele ar fi pierdut un timp îndelungat, dacă Arhonții Aeonilor, și Arhonții destinului, și ai sferei, și ai tuturor regiunilor lor, și ai tuturor Cerurilor lor, și ai tuturor Aeonilor lor, nu ar fi fost înșelați; iar sufletele ar fi continuat mult timp aici afară, iar împlinirea numărului de suflete desăvârșite ar fi fost amânată, cele care se vor număra în Moștenirea celui Preaînalt prin mistere, și se vor afla în Comoara Luminii. Din cauza aceasta le-am schimbat căile, pentru ca să fie înșelați și tulburați și să dea puterea care se află în materia lumii lor și pe care ei o modelează în suflete, pentru ca cele care se vor salva să poată fi degrabă purificate și să se înalțe, ele și întreaga putere, iar acelea care nu se vor salva să poată fi degrabă distruse".

Incontestabil, Cristosul intim a făcut posibile iertarea și negocierile pentru ca aceia care se salvează să poată fi numaidecât purificați și înălțați.

Domnul a făcut posibile orice fel de negocieri și de iertare pentru ca oamenii să se decidă, și pentru ca aceia care nu se salvează să poată fi repede distruși.

◻ CAPITOLUL 24 ◻

Maria îl întreabă din nou.

Și când Iisus a terminat de spus cuvintele acestea către discipolii săi, Maria, cea sinceră la vorbă și binecuvântată, ieși înainte, căzu la picioarele lui Iisus, și spuse: „Domnul meu, permite-mi să vorbesc înaintea ta, și nu te mânia că te tulbur adesea cu întrebările mele".

Salvatorul, plin de compasiune, îi răspunse Mariei, zicând: „Vorbește ce dorești, și-ți voi arăta ție deslușit".

Maria răspunse, și îi zise lui Iisus: „Domnul meu, în ce fel vor întârzia sufletele aici afară și în ce chip vor fi degrabă purificate?"

Sufletele au întârziat aici afară din cauza elementelor inumane care constituie Egoul, Eul.

Incontestabil, Esența se găsește îmbuteliată în multiplele agregate psihice inumane.

Aceste agregate personifică defectele noastre psihologice: mânie, lăcomie, desfrâu, invidie, orgoliu, lene, gurmandism, etc.

În Egipt, aceste elemente indezirabile erau cunoscute ca demonii roșii ai lui Seth.

Fiecare demon al lui Seth este un Eu prin el însuși, aceasta este incontestabil, indiscutabil.

Câtă vreme Esența animică va rămâne îmbuteliată în demonii roșii ai lui Seth, Conștiința se va desfășura în virtutea propriei sale îmbutelieri.

Neîndoielnic, Conștiința, îmbuteliată, doarme profund.

Oamenii trăiesc adormiți, inconștienți; așa trăiesc, lucrează, suferă; totuși, ei se gândesc că sunt treji.

Cei ce îi anihilează pe demonii roșii ai lui Seth își vor elibera Conștiința, o vor trezi în mod radical.

Doar înțelegându-ne în mod radical erorile prin intermediul meditației și al autoreflecției evidente a Ființei, devine posibilă anihilarea agregatelor psihice.

Mintea nicicând nu poate anihila nici un defect psihologic; ea poate să-l ascundă de sine însăși, să-l justifice, să-l condamne, să-l ascundă de ceilalți, să-l eticheteze sub diferite nume, dar niciodată să-l modifice fundamental.

Dacă vrem să dezintegrăm atomic agregatele psihice pe care le purtăm în interiorul nostru, avem nevoie de o putere care să fie superioară minții.

Din fericire, o avem în interior pe Devi-Kundalini.

Fără îndoială, ea este Stella Maris, Fecioara Mării, Șarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Evident, Stella Maris este o putere înflăcărată a propriei noastre Ființe, este propria noastră Ființă dar derivată.

Stella Maris este Isis, Insoberta, Maria, Rea, Cibele, Tonantzin, Marah, Diana, etc., etc.

Dumnezeul Mamă înăuntrul nostru, în noi, poate reduce la praf cosmic orice element indezirabil din psihicul nostru, cu condiția de a-l fi înțeles în prealabil.

Divina Femeie-Șarpe posedă puteri teribil de divine.

Isis este Divina noastră Mamă Cosmică particulară; fiecare

dintre noi o are pe Isis a sa.

Divina Mamă Kundalini-Isis ne asistă și ne ajută cu condiția unei conduite corecte.

Puterea lui Isis este întărită de puterea electrică sexuală în Forja Aprinsă a lui Vulcan.

Această Forjă se află în Sex.

Electricitatea Sexuală Transcendentă intensifică puterea lui Isis.

În timpul copulației chimice o putem invoca pe Isis-Marah. Atunci vom fi ajutați.

Divina Mamă-Șarpe, Isis, Adonia, va putea dezintegra orice defect psihologic dacă o invocăm în a Noua Sferă, adică, în Sex și în plin coit chimic.

◻ *CAPITOLUL 25* ◻

Și Iisus îi răspunse Mariei, zicându-i: „Bine ai grăit, Maria, întrebi bine cu întrebarea ta minunată și arunci lumină asupra tuturor lucrurilor cu o precizie neîndoielnică. Așadar, de acum înainte nu-ți voi ascunde nimic, ci îți voi revela toate lucrurile cu certitudine și sinceritate. Ascultă, deci, Maria, și voi discipolilor, ascultați: înainte ca eu să le fi vestit tuturor Arhonților Aeonilor, și tuturor Guvernatorilor destinului și ai sferei, ei erau legați cu legăturile lor, și în sferele lor și în pecețile lor, așa cum Jeú, Veghetorul Luminii, îi legase de la început; și fiecare dintre ei rămânea în Ordinul său, și fiecare mergea potrivit cursului său, după cum Jeú, Veghetorul Luminii, îl stabilise”.

Jeú, numele profund sacru, este în legătură cu lumina și clarviziunea.

Stă scris că Iisus, Marele Kabir, a intonat o dulce cântare în onoarea Marelui Nume.

Stă scris că a rostit numele profund sacru, Jeú, și a suflat asupra ochilor lor, zicând: „Acum sunteți clarvăzători”.

Incontestabil, „Jeú” este un cuvânt mantric sau o cheie magică relaționată cu clarviziunea.

Acest cuvânt, „Jeú”, apare în Slujba Gnostică.

Venirea lui Melchisedec.

„Iar când a venit vremea numărului lui Melchisedec, Marele Primitor de Lumină, acesta veni în mijlocul Aeonilor și al Arhonților, care sunt legați în sferă și în destin, și luă purificarea luminii de la toți Guvernatorii Aeonilor, și de la toți Arhonții destinului, și de la cei ai sferei —căci el provoca ceea ce îi

tulbura—, și îl puse în mișcare pe Zoritor, care stăpânește peste ei, și-i făcu să-și întoarcă iute ciclurile, iar el (Zoritorul) le luă puterea care se afla în ei, și suflarea gurii lor, și lacrimile ochilor lor, și sudoarea trupului lor".

Melchisedec este Geniul Planetar al Pământului, despre care Iisus, Marele Kabir, a dat mărturie.

Melchisedec este Marele Primitor al Luminii Cosmice.

Melchisedec are corp fizic, este un Om sau, mai bine zis, un Supra-Om. Melchisedec trăiește în Regatul Agarthei.

Regatul Agarthei se găsește în peșterile subterane ale Pământului.

Pământul este gol pe dinăuntru, și o întreagă rețea de peșteri constituie Agartha.

În Agartha trăiește Geniul Pământului cu un grup de supraviețuitori ai Lemuriei și Atlantidei.

Goroșii, puternici Domni ai Vieții și ai Morții, lucrează cu Melchisedec.

Întreaga străveche înțelepciune a secolelor a fost gravată în pietre în Regatul Agarthei.

Când Abraham s-a întors de la înfrângerea Regilor Sodomei și Gomorei, împotriva cărora luptase, l-a întâlnit pe Melchisedec.

Pe atunci, Melchisedec trăia într-o fortăreață situată pe acel loc unde mai târziu a fost înălțat Ierusalimul, orașul iubit al Profeților.

Abraham i-a dat lui Melchisedec zeciuielile și primele roade așa cum poruncește Legea.

Melchisedec are corp fizic nemuritor.

S-a spus că Melchisedec și oamenii lui, Abraham și ai săi, au celebrat în acea ocazie Sfânta Ungere Gnostică cu împărțirea pâinii și a vinului.

Atunci i-a dat Melchisedec lui Abraham Sfântul Graal.

Acel Potir, mult mai târziu în timp, a fost dus de Regina din Saba Regelui Solomon.

Regina din Saba l-a supus pe Solomon la multe probe înainte de a-i încredința Giuvaierul atât de divin.

Marele Kabir Iisus a celebrat Cina cea de Taină cu Potirul Sacru, Iosif din Arimateea a umplut Potirul cu sângele ce izvora din trupul Adorabilului pe Muntele Căpățânii.

Senatorul roman a ascuns Potirul și Lancea cu care

Longinus a străpuns coasta Domnului.

Când poliția romană a intrat în casa senatorului, nu a găsit nici Potirul, nici Lancea.

Iosif din Arimateea a fost, din acel motiv, închis într-o închisoare vreme îndelungată.

După ce a ieșit din închisoare, Iosif din Arimateea a luat sfintele relicve și s-a dus la Roma.

Din nefericire, acolo a găsit persecuția lui Nero împotriva gnosticilor creștini.

A călătorit atunci pe Mediterană și într-o noapte, în vis, a fost vizitat de un înger, care i-a spus: „Acest Potir are o mare putere, căci în el se află sângele Mântuitorului lumii. Păstrează-l acolo”. Atunci i-a arătat Templul din Montserrat, în Spania, Catalonia.

Iosif din Arimateea a ascuns Potirul și Lancea în acel Templu.

În Castelul Graalului, pe Montsalvatul transcendent, se află, așadar, Sfântul Graal și Lancea lui Longinus, centurionul roman.

Nu este de prisos să afirmăm în mod subliniat că Templul Graalului se află în stare de Jinas.

Potirul simbolizează yoni-ul feminin, iar Lancea alegorizează phallus-ul Misterelor Grecești.

În Potir și în Lance se găsesc ascunse misterele lui Lingam-Yoni.

Drumul care conduce la Autorealizarea intimă a Ființei este absolut sexual.

Melchisedec, în mijlocul Aeonilor și al Guvernatorilor, ia întotdeauna ceea ce trebuie să ia, spre binele omenirii suferinde.

În mod constant, Geniul Pământului captează continuu lumina purificatoare, o absoarbe, o atrage pe planeta noastră Pământ pentru a ajuta sufletele.

Nu trebuie să uităm că Aeonii și Arhonții simt legați în sferă și în destin.

Este posibil, în plan particular, prin intermediul iertării și al negocierilor, să reglăm chestiunile care țin de Lege cu Guvernatorii Aeonilor, ai destinului și ai sferei.

Aceasta înseamnă a lua purificarea luminii de la toți Arhonții Aeonilor, și de la toți Ierarhii destinului, și de la cei ai

sferei.

Astfel se zice că Melchisedec a luat puterea care era în ei, și suflarea gurii lor, și lacrimile ochilor lor, și sudoarea trupului lor.

Melchisedec, în noi și pentru noi, ca Domn al acestui lăcaș planetar în care trăim, îl pune în mișcare pe Zoritor, care domnește asupra lor, și îl face să se rotească repede în cercuri.

Aceasta înseamnă că a ne accelera Autorealizarea intimă este întotdeauna posibil pe baza unor munci conștiente, a unor suferințe voluntare, a negocierilor și a iertării.

Melchisedec răspunde pentru toate sufletele de pe Pământ.

Iisus, Marele Kabir, este Sacerdot de-a pururi după Ordinul lui Melchisedec.

Întrucât acest Melchisedec, Rege al Salemului, Sacerdot al lui Dumnezeu cel Preaînalt, care s-a dus în întâmpinarea lui Abraham ce se întorcea după înfrângerea Regilor, și l-a binecuvântat. Și căruia i-a dat Abraham zeciuielile din toate, al cărui nume semnifică mai întâi Rege al Justiției, și de asemenea Regele Salemului. Acesta este, Rege al Păcii.

Fără tată pământesc, fără mamă pământească, fără genealogie; ale cărui zile nu au început și a cărui viață nu are sfârșit, ci doar fapte asemănătoare Fiului lui Dumnezeu, rămâne pururea Sacerdot. (Evrei 7: 1-3)

Despre plămădirea sufletelor oamenilor.

„Și Melchisedec, Primitorul Luminii, a purificat acele puteri și le-a dus lumina în Comoara Luminii, în timp ce Liturgii tuturor Arhonților adunau întreaga materie de la ei toți; iar Liturgii Guvernatorilor destinului, și Liturgii sferei care se află sub Aeoni, o iau și o plămădesc în suflete de oameni, și vite, și târâtoare, și fiare sălbatice, și păsări, și le trimit jos, în lumea oamenilor. Și apoi, Primitorii soarelui și Primitorii lunii, când au privit în sus și au văzut pozițiile căilor Aeonilor și pozițiile destinului și ale sferei, atunci ei le-au luat din energia de lumină; și Primitorii soarelui au pregătit-o și au păstrat-o până când o prezentară Primitorilor lui Melchisedec, Purificatorul Luminii. Iar rămășița ei au dus-o în sfera aflată sub Aeoni, și plămădesc din ea suflete de oameni, și plămădesc și suflete de târâtoare, și de vite, și de fiare sălbatice, și de păsări, potrivit ciclului Guvernatorilor acelei sfere și conform tuturor modurilor revoluției ei, și le distribuie în

această lume a oamenilor, și ajung să fie suflete în această regiune, așa cum v-am spus”.

Melchisedec, Geniul Pământului, o dată și încă o dată trebuie să purifice puterile acestei lumi prin sacrificii și transformări teribile.

Marile cataclisme sunt necesare.

Melchisedec trebuie, astfel, să purifice puterile Sufletului lumii și să ducă lumina lui în Comoara Luminii.

O paralelă corectă ne indică faptul că înăuntrul microcosmosului-om trebuie să se întâmple același lucru atunci când vrem să ajungem la Autorealizarea intimă a Ființei.

Lucrătorii Marii Opere lucrează neîncetat asupra lor înșiși și asupra Universului; acest lucru este precizat în orice Geneză religioasă.

Nouă ne revine să facem în interiorul nostru ceea ce Armata Cuvântului a făcut în Macrocosmos.

Slujitorii tuturor Guvernatorilor adunau și adună întreaga materie de la ei toți.

Este vorba de a aduna Sarea, Sulful și Mercurul pentru Marea Operă.

Prin intermediul înțeleptelor combinații ale Sării, Sulfului și Mercurului se realizează Marea Operă.

Aceia care au realizat Marea Operă o prezintă Primitorilor lui Melchisedec.

Aceia care au realizat Marea Operă intră în Ordinul Sacru al lui Melchisedec.

Materialul nefolositor este aruncat în Lumile Infernale, adică, în sfera scufundată care se găsește dedesubtul Aeonilor, regiune a bestiilor care personifică defectele noastre de tip psihologic.

Din Abis se ivesc lucruri înspăimântătoare în acord cu Guvernatorii acelei sfere și conform tuturor modurilor revoluției ei, și toate sunt distribuite în omenire.

În ultimă sinteză, prin intermediul anihilării budiste și cristice, dezintegrând agregatele psihice sau Mercurul Sec, putem să cristalizăm Sufletul în noi.

Primitorii sferei care se găsește dedesubtul Aeonilor îndeplinesc munci minunate pe care oamenii nici măcar nu le bănuiesc.

Ei pot plămădi materialul nefolositor care cade în sfera de

dedesubtul Aeonilor.

Ei pot plămădi din atât de inutilul material, suflete de târâtoare, și de fiare sălbatice, și de păsări, conform tuturor modurilor revoluției ei, și le distribuie în această lume a omenirii, și devin suflete în această regiune, așa cum v-am spus-o.

Ei pot și trebuie să conducă în sfera scufundată, care se află dedesubtul Aeonilor, procesele involutive ale fiarelor sălbatice, târâtoarelor și vitelor, taurilor furioși și demonilor cu chip de crocodil.

Acele bestii din Avern sunt agregate psihice care personifică defecte psihologice, monștri ai Infernului, Egouri ce provin din organisme umane.

Guvernatorii sferei care se află dedesubtul Aeonilor au putere asupra vieții și a morții.

Guvernatorii acelei sfere scufundate conduc valurile vieții și ale morții.

Concretizând, vom spune: Regenții sferei infernale scufundate, care se găsește dedesubtul celor Treisprezece Aeoni, au puterea de a lucra cu creaturile vii care trăiesc pe suprafața Pământului și cu bestiile din Abis.

Agregatele psihice care constituie Egoul au forme de animale.

Cei care intră în Lumile Infernale involuează în timp până la a doua moarte.

Prin cea de-a doua moarte se eliberează Sufletul, Esența; atunci intră în Eden pentru a reîncepe sau a reiniția noi procese evolutive care vor trebui să înceapă în regnul mineral, să continue în cel vegetal și să urmeze în cel animal, până la a recuceri stadiul uman care odinioară a fost pierdut.

Toată această muncă cu sufletele oamenilor și ale fiarelor, la suprafața lumii și în sfera care se găsește dedesubtul celor Treisprezece Aeoni, este condusă de Regenții Avernului.

□ *CAPITOLUL 26* □

Guvernatorii își înghit materia pentru ca sufletele să nu fie plămădite.

„Și Melchisedec, Primitorul Luminii, i-a purificat, și așa cum o face mereu, a dus lumina lor în Comoara Luminii. Și toți Arhonții Aeonilor, și Arhonții destinului, și aceia ai sferei, se întorc la materia inutilă, o devorează și nu o lasă să ajungă să

fie suflete în lume. Ei își înghit materia ca nu cumva să se pomenească fără energie și vlăguiți, și pentru ca puterea lor să nu se sfârșească în ei și regatul lor să se nimicească, și ca să poată zăbovi și petrece vreme îndelungată până la împlinirea numărului de suflete desăvârșite care vor fi în Comoara Luminii".

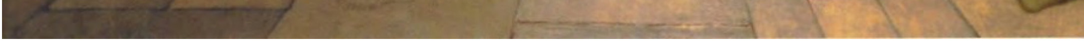
Însă Melchisedec, Geniul Pământului, Primitorul Luminii, cu ajutorul Adepților săi, arată drumul purificării Zeilor căzuți.

Melchisedec poate duce lumina sufletelor în Comoara Luminii.

Am spus deja că Lâna de Aur, Comoara Luminii, se găsește în profunzimile noastre.

Cristos ieșind din Pretoriu (1874-1880)
Gustave Dore, Muzeul Beaux-Arts, Nantes, Franța

Fără îndoială, Arhonții destinului, și Guvernatorii Aeonilor, și aceia ai sferei, se întorc la materia nefolositoare, o supun, o devorează, o subjugă, o guvernează, nu o lasă să se preschimbe în suflete umane în lume.

Adică, ei, Guvernatorii, mențin Esențele elementale în interiorul Regnurilor lor respective.

Acele Esențe elementale sunt guvernate de către Arhonți.

Totuși, Esențele elementale, pe măsură ce se dezvoltă, trec dintr-un regn în altul, dar în acord cu Legea.

La vremea și în ceasul său, orice Esență elementală poate, conform Legii, să se preschimbe în suflet uman.

Împlinirea numărului de suflete perfecte care vor fi în Comoara Luminii va fi în ziua lui: „Fiți cu noi”, la sfârșitul Marii Zile Cosmice.

□ *CAPITOLUL 27* □

„Se întâmplă atunci, când Arhonții Aeonilor, și cei ai destinului, și cei ai sferei, au continuat să facă aceasta — întorcându-se în ei înșiși, devorându-și materia inutilă și nepermițând sufletelor să se nască în lumea oamenilor pentru a putea continua să fie Guvernatori și pentru ca puterile lor care sunt în puterea lor, adică, sufletele, să poată petrece vreme îndelungată aici afară—, au continuat să facă aceasta neîntrerupt timp de două cicluri.

Astfel, când eu am vrut să mă înalț pentru a îndeplini menirea pentru care fusesem chemat din porunca Primului Mister, am urcat până în mijlocul tiranilor Arhonților celor Doisprezece Aeoni, cu Veșmântul meu de Lumină strălucind atât de extraordinar încât nu avea măsură lumina care mă înconjura”.

Fie ca Soarele care vă luminează să strălucească în voi şi ca Tiranii care vă înrobesc să renască precum Oamenii ca să vă învețe și să vă lumineze veșnic.

Astfel, ei își vor devora materia inutilă, eliberându-i pe cei care trebuie să fie eliberați.

Domnii Legii vor continua să fie Guvernatori atâta timp cât persoana lor umană va respecta Legea.

Aceasta este ușor de înțeles când știm că Domnii Legii deopotrivă se reîncarnează și că, prin urmare, au corp omenesc.

Termenul „Tirani” este pur simbolic, sau alegoric, sau pur și simplu văzut din alt unghi, adică, din punctul de vedere al

Supra-Omului.

Puterile Guvernatorilor se află înăuntrul propriului nostru suflet.

Legile Arhonților Aeonilor și ai destinului, și ai acestei sfere de acțiune în care ne mișcăm cu toții, se află înăuntrul propriului nostru suflet.

Întotdeauna petrecem mult timp afară, chiar aici, în această vale a plângerii, timp de două cicluri sau în două cercuri, cel extern și cel intern, cel exoteric și cel esoteric, cel vizibil și cel ascuns.

În cele din urmă, Omul real se Cristifică și se înalță victorios pentru a îndeplini misiunea pentru care a fost desemnat din ordinul Tatălui tuturor Luminilor, Bătrânul Zilelor.

Adeptul Cristificat trebuie să urce până în mijlocul tiranilor Guvernatorilor celor Doisprezece Aeoni, cu Acoperământul său de Lumină strălucind extraordinar.

Adamas și Tiranii luptă împotriva Veșmântului de Lumină.

„Și când Tiranii văzură grandioasa lumină ce mă înconjura, Marele Adamas, Tiranul, și toți Tiranii celor Doisprezece Aeoni, cu toții împreună, începură să lupte împotriva luminii Veșmântului meu vrând să pună mâna pe ea, pentru a rămâne mai mult timp în imperiul lor. Asta făcură ei fără a ști împotriva cui luptau”.

Adamas, Tiranul, și toți Tiranii Legii Karmei care guvernează cei Doisprezece Aeoni se opun trecerii Omului care merge spre Eliberarea finală.

Termenul „Tirani” este alegoric. Domnii Legii sunt drepți și încasează datoriile de la oricine merge spre Eliberare.

Evident, trebuie să ne preschimbăm în *Adeptus Exemptus.*

Iisus le ia o treime din puterea lor și le schimbă cursul.

„Când se îngrămădiră și luptară împotriva Luminii, începând de atunci, și din porunca Primului Mister, eu le-am schimbat cărările, și cursurile Aeonilor, și cursurile destinului lor, și ale sferei lor, și i-am întors șase luni spre triunghiurile din stânga, și spre echere, și către acelea din orientarea lor, și spre octogoanele lor, așa cum fuseseră dintâi. Dar rotația sau orientarea le-am întors-o către un alt ordin, și i-am făcut ca încă șase luni să stea cu fața către lucrările influențelor lor în

echerele din dreapta, și în triunghiurile lor, și în toate acelea din orientarea lor, și în octogoanele lor. Și i-am tulburat cu mare tulburare și i-am făcut să rătăcească în mare greșeală —Arhonții Aeonilor și toți Arhonții destinului, și aceia ai sferei—, și i-am tulburat tare, și de atunci nu au mai putut să se întoarcă spre materia lor inutilă pentru a o înghiți pentru ca regiunile lor să continue să dăinuiască, și ei înșiși să poată petrece vreme îndelungată ca Arhonți.

Dar când le-am luat o treime din puterea lor, le-am întors sferele ca să petreacă o vreme cu fața spre stânga și o altă vreme cu fața spre dreapta. Le-am întors lor toată calea și tot cursul, iar calea cursului lor am făcut-o să se grăbească pentru ca ei să poată fi purificați degrabă și înălțați de îndată. Și le-am scurtat ciclurile și le-am făcut calea mai rapidă, și aceasta a fost cu mult grăbită. Ei au fost tulburați în calea lor, și de atunci nu au mai putut să înghită materia rămășițelor purificării luminii lor".

Nu este nedrept să se încaseze datoriile de la cei care sunt datori.

Totuși, cel care luptă pentru Eliberarea sa suferă mult și îi simte pe Agenții Legii ca pe niște tirani.

Cristosul intim poate, din porunca Primului Mister, să schimbe în interiorul nostru cărările și cursul destinului și al sferei în care trăim pentru ca să obținem Cristificarea noastră.

Incontestabil, trebuie să învățăm să mergem cu amândouă picioarele dacă într-adevăr vrem să ajungem la Cristificare.

Trebuie să mergem intens cu Misterul Șase spre triunghiuri, la stânga. Nu ar putea funcționa Misterul Douăzeci și Patru fără Misterul Șase, înăuntrul Misterului Douăzeci și Patru se ascunde Primul Mister.

Echerele dreptei conduite și octogoanele Cărării Octuple, în diferitele lor aspecte, sunt fundamentul Marii Opere.

Echerele din dreapta, și triunghiurile, și octogoanele lor, în diferitele lor aspecte, servesc drept fundament Marii Opere.

Șase luni spre dreapta și șase luni spre stânga, cu triunghiurile și echerele și octogoanele lor în diferitele lor aspecte, cuprind, în sinteză, munca Marii Opere.

Triunghiurile semnifică cele Trei Forțe Primare ale Naturii și ale Cosmosului.

Echerele reprezintă dreapta conduită.

Octogoanele, cele Opt Inițieri, opt calificări inițiatice, etc., întregul Drum Secret care conduce la Eliberarea finală este marcat cu triunghiuri, echere și octogoane.

Șase luni spre dreapta, șase luni spre stânga, jumătate lumină, jumătate tenebre.

Înțelepții trebuie să muncească perioade în lumină și perioade în tenebrele non Ființei.

Acest gen de muncă gnostică, cu perioade în lumină și perioade în tenebre, îi tulbură pe mulți, și de aceea sunt puțini cei care ajung la deplina Autorealizare intimă a Ființei.

Amintiți-vă Arcanul 6, Sexul, Iubirea, munca în Forja Ciclopilor.

A munci în superobscuritate și în augusta tăcere a înțelepților este urgent în anumite perioade.

A munci în lumină în anumite perioade este indispensabil. Orice urcare este precedată de o coborâre.

Orice exaltare este precedată de o înspăimântătoare și teribilă umilire.

A trăi printre demoni și în Lumile Infernale, lucrând printre triunghiuri, echere și octogoane, este necesar.

A trăi în lumină, lucrând printre triunghiuri, octogoane și echere, este indispensabil.

Lumina și tenebrele se opun și se completează.

În acest moment precis este foarte oportun să transcriem baza ermetică a ceea ce spunem.

Din „TABLA DE SMARALD” de Hermes Trismegistul:

Este adevărat, fără minciună, cert și foarte real: ceea ce este jos este ca și ceea ce este sus, și ceea ce este sus este ca și ceea ce este jos. Prin aceste lucruri se realizează miracolele unui singur lucru, și cum toate lucrurile sunt și provin din unul, prin medierea lui unu, astfel toate lucrurile s-au născut din acest lucru unic prin adaptare.

Soarele este tatăl iar Luna mama. Vântul l-a purtat în pântecul său. Pământul este doica sa și receptaculul său.

Tatăl a toate, Thelema lumii universale, este aici. Forța sa sau puterea sa rămâne întreagă dacă este convertită în pământ.

Vei separa pământul de foc, ceea ce este subtil de ceea ce este dens, încetișor, cu mare meșteșug.

Urcă de la Pământ și coboară din Cer, și primește forța

lucrurilor superioare și a celor inferioare. Vei avea în acest mod gloria lumii și tot întunericul va fugi de tine.

Este forța puternică a oricărei forțe, căci va învinge orice lucru subtil și va pătrunde orice lucru solid. Astfel a fost creată lumea. De aici vor ieși admirabile adaptări, a căror metodă este dată aici.

De aceea am fost numit Hermes Trismegistul, căci am cele trei părți ale filosofiei universale.

Ceea ce am spus despre opera solară este complet.

Fără magia sexuală și Lumile Infernale nu ar fi posibil să înțelegem paragrafele anterioare ale lui Hermes Trismegistul.

Incontestabil, Cărarea Autorealizării intime a Ființei este înspăimântător de dificilă.

Inițiatul trebuie să meargă mult dincolo de bine și de rău. Adeptul trebuie să lupte, nu numai împotriva forțelor răului, ci și împotriva foițelor binelui.

Cărarea pietroasă este înconjurată de înspăimântătoare abisuri imposibil de descris în cuvinte.

Uneori Cărarea se pierde între nisipurile mișcătoare, uneori este tăiată de teribile prăpăstii, uneori trebuie să urce sau să coboare până la tenebrele non Ființei.

Uneori o frumoasă virtute care nu are nimic rău poate deveni un obstacol de netrecut care oprește înaintarea călătorului.

A coborî în tenebrele non Ființei de obicei îi înspăimântă pe călătorii Cărării solitare.

Virtuoșii îi blamează pe călătorii care coboară în lăcașul lui Pluton.

Totuși, nu trebuie niciodată să confundăm o cădere cu o coborâre.

În toate acestea există teribile confuzii.

Guvernatorii destinului și Arhonții Aeonilor și ai sferei în care trăim, ale căror puteri sunt înăuntrul propriului nostru suflet, se tulbură teribil.

Ei se agită în sufletul călătorului. Materia inutilă nu îi atrage pe cei care merg pe Cărarea dificilă, ei nu mai mănâncă gunoaie, și se hrănesc doar cu alimentele sepulcrale oferite Zeilor.

A continua ca Guvernatori ai unor lucruri nedorite nu e ceva foarte plăcut.

Cristosul intim ne schimbă sferele Guvernatorilor în interiorul nostru, pentru ca să-și poată echilibra munca între lumină și tenebre.

Astfel putem să ne purificăm rapid și să ne înălțăm.

În acest fel ciclurile sunt scurtate și cărarea e făcută mai rapidă.

Anihilarea budistă este fundamentală pentru Cristificarea radicală.

Guvernatorii Aeonilor, și ai destinului, și ai sferei de acțiune în care trăim, care se află înăuntrul nostru și care sunt, în plus, părți autonome și conștiente ale propriei noastre Ființe, vor eliminarea radicală a Egoului animalic.

Nu ar fi posibil să stabilim relații corecte între diversele părți ale propriei noastre Ființe dacă înainte nu am elimina agregatele psihice.

Tot acest ansamblu de agregate psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice, constituie Egoul, Eul.

Esența, Conștiința, este îmbuteliată în acele agregate psihice, desfășurându-se, din nefericire, în virtutea propriei sale îmbutelieri.

Acum înțelegem mai bine de ce omenirea se află în stare de hipnoză, inconștientă, adormită.

Atâta timp cât Egoul animalic continuă să existe în noi nu este posibilă corecta relație cu noi înșine.

Nu mai au putere să-și devoreze materia.

„Și mai mult, le-am scurtat vremurile și duratele, pentru ca numărul desăvârșit de suflete care vor primi misterele și vor fi în Comoara Luminii să se împlinească degrabă. Dacă nu le-aș fi întors cursurile și nu le-aș fi scurtat vremurile, ei nu ar fi lăsat nici un suflet să vină în lume din cauza materiei rămășițelor lor —pe care ar fi devorat-o—, și ar fi nimicit multe suflete. De aceea v-am spus înainte: am scurtat vremurile aleșilor mei, altfel nici un suflet nu ar fi putut fi salvat. Și am scurtat vremurile și duratele datorită numărului desăvârșit de suflete care vor primi misterele, adică, aleșii; și dacă nu le-aș fi scurtat duratele, nici un suflet material nu ar fi fost salvat, ci toate ar fi fost mistuite în focul aflat în carnea Guvernatorilor. Acestea sunt, deci, cuvintele despre care tu m-ai întrebat întocmai”.

Și când Iisus a sfârșit de spus aceste cuvinte discipolilor săi, cu toții se prosternară deopotrivă, îl slăviră și îi spuseră:

„Binecuvântați suntem înaintea tuturor oamenilor, căci ne-ai dezvăluit nouă aceste mari întâmplări”.

Guvernatorii Aeonilor, și ai destinului, și ai sferei, care sunt reprezentanți înăuntrul propriul nostru suflet prin diversele părți autonome și autoconștiente ale Ființei, nu vor să devoreze materia rămășiței purificării luminii.

Cristos, Domnul nostru, reduce vremurile și duratele pentru ca să putem primi degrabă misterele și să fim în Comoara Luminii.

Totuși, noi trebuie să muncim intens asupra noastră dacă vrem cu adevărat să fim ajutați de Cristosul intim.

Dumnezeu îți dă dar nu îți pune în traistă.

Fără moarte nu există înviere.

Dacă nu mori nu vei învia.

Moartea la care ne referim în aceste paragrafe, niciodată nu este moartea corpului fizic, căci pentru acest tip de moarte nu este necesară învierea.

Sufletul nemuritor nu are nevoie de învierea corpului fizic.

Teribila judecată a Domnului este necesară înainte de înviere. Evident, trebuie să fim judecați și să fim morți înainte de învierea interioară profundă.

Tiranul pe care-l purtăm înăuntru, Egoul, trebuie să moară dacă aspirăm cu adevărat la învierea lui Cristos în noi.

Atâta timp cât Ființa nu va fi înviat, vom continua inconștienți și perverși, cufundați în durere.

Moartea Egoului și învierea Ființei în noi trebuie să aibă loc în timpul vieții.

Ființa și Egoul sunt incompatibile.

Ființa și Egoul sunt ca apa și uleiul, niciodată nu se pot amesteca.

Doar Sufletele înviate vor fi în Comoara Luminii.

Iluminarea totală este doar pentru Ființele înviate, pentru Sufletele perfecte.

Cristosul intim în interiorul nostru schimbă cursurile și scurtează duratele pentru ca Sufletul să se poată cristaliza în personalitatea noastră umană.

Fiecare agregat psihic din noi este via personificare a unui defect psihologic.

Indiscutabil, orice defect psihologic, când este dezintegrat, este înlocuit de o virtute, putere, forță sau lege care se

cristalizează în personalitatea noastră umană.

Astfel, puțin câte puțin, cristalizăm Sufletul.

Evident, până și corpul fizic trebuie să se preschimbe în Suflet.

Sufletul este, deci, tot acel ansamblu de forțe și puteri spirituale care trebuie să se cristalizeze în noi.

Astfel vine Sufletul în această lume, astfel ajung Sufletele pe Pământ.

Însă dacă apa nu fierbe la o sută de grade nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze și nu se elimină ceea ce trebuie să se elimine.

Tot așa, afirmăm că trebuie să trecem prin mari crize emoționale înainte de a obține dezintegrarea oricărui agregat psihic.

Nu e suficient să înțelegem orice defect, este necesar să-l eliminăm.

Este urgent să știm să medităm pentru a înțelege oricare agregat psihic, sau defect psihologic, ceea ce este același lucru.

Este indispensabil să știm să ne rugăm din toată inima și din tot sufletul dacă vrem cu adevărat să eliminăm.

Când o implorăm pe Stella Maris, Fecioara Mării, suntem ajutați.

Divina Mamă Kundalini, Șarpele Ignic al puterilor noastre magice, poate și trebuie să elimine agregatele psihice.

Fiecare dintre noi o are pe Mama sa Cosmică particulară, individuală.

Stella Maris este întărită de Electricitatea Sexuală Transcendentă în Forja Ciclopilor.

Evident, este de aceea preferabil să invocăm Șarpele Ignic al puterilor noastre magice în Forja Aprinsă a lui Vulcan, adică, în plină copulație metafizică.

Astfel putem și trebuie să grăbim moartea acelui tiran pe care îl purtăm înăuntru.

În acest fel pot veni repede Sufletele pe Pământ.

Materia reziduală, agregatele psihice, vie reprezentare a defectelor noastre psihologice, împiedică venirea Sufletelor în lume.

Este așadar necesar să eliminăm defectele și să cristalizăm Sufletul.

Este inefabil numărul desăvârșit de Suflete care vor primi

misterele Luminii.

Dacă Cristos nu ar fi scurtat duratele dinăuntrul nostru, nici un Suflet nu ar fi fost salvat.

Aceasta înseamnă că nu s-ar fi reușit să se cristalizeze Sufletul în persoanele umane.

Focul abominabilului organ Kundartiguador, focul negativ care arde în Infernurile Atomice ale animalului intelectual în mod greșit numit om, ar fi anulat orice încercare de cristalizare animică.

Astfel ar fi fost imposibilă venirea de Suflete pe Pământ.

Cristalizarea animică, sau venirea Sufletelor, în aceste rânduri, se interpretează ca sinonime sau ceva similar.

▫ *CAPITOLUL 28* ▫

Puterile adoră Veșmântul de Lumină.

Iisus își continuă din nou discursul, și le spuse discipolilor săi: „Luați aminte la lucrurile care mi s-au întâmplat printre Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni, și printre toți Guvernatorii lor, și toți Domnii lor, și Autoritățile lor, și îngerii lor, și Arhanghelii lor. Când văzură Veșmântul de Lumină pe care îl purtam, ei și imparii lor, văzură fiecare dintre ei misterul numelui lor, care era pe Veșmântul de Lumină care mă înconjura. Se prosternară cu toții deopotrivă, se închinară la Veșmântul de Lumină care mă acoperea și plânseră, spunând: «Cum a putut oare Domnul Universului să treacă printre noi fără ca noi să știm?» Și toți împreună au slăvit interioarele interioarelor. Și toate Puterile lor Triple, și predecesorii lor, și nezămisliții lor, și autozămisliții lor, și zămisliții lor, și Zeii lor, și scânteile lor de lumină, și purtătorii lor de lumină —într-un cuvânt, toți mai marii lor— îi văzură pe Tiranii regiunii lor, că puterea lor se micșora în ei și deveniseră slabi și fură cuprinși de o mare și nemăsurată spaimă. Contemplară misterul numelui lor de pe Veșmântul meu și au vrut să vină să se închine misterului numelui lor care era pe Veșmântul meu, dar nu au putut din cauza marii lumini care mă înconjura; dar se închinară puțin mai departe de mine, și slăviră lumina Veșmântului meu, și plânseră împreună, slăvind interioarele interioarelor”.

Arhonții celor Doisprezece Aeoni, Domnii și Autoritățile, îngerii și Arhanghelii, sunt reprezentați în interiorul nostru de diferitele părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Puterile Regenților Aeonilor, și ai destinului, și ai sferei se găsesc în propriul nostru suflet.

Pe Cristosul intim și Veșmântul său de Lumină trebuie să îi găsim în adâncul propriei noastre Ființe.

Misterul numelui mistic pe care fiecare dintre noi îl poartă în propria-i Ființă, trebuie să-l citim pe Veșmântul Cristosului intim.

Numele nostru mistic își are profunda sa semnificație în Cristosul intim.

Cristosul intim a trecut de multe ori prin diversele colțuri ale Universului nostru microcosmic, fără ca noi s-o știm.

Diferitele părți independente ale propriei noastre Ființe îl preamăresc pe Cristosul intim.

Triplele Puteri ale Ființei, și predecesorii săi, și nezămisliții săi, și autozămisliții săi, și Zeii săi, și scânteile sale de lumină, și purtătorii săi de lumină, ale căror puteri se găsesc înăuntrul propriului nostru suflet, știu foarte bine că tiranii pe care îi avem în noi pier înaintea Domnului.

Toate divinele puteri intime îl slăvesc pe Cristosul interior.

Aceasta se repetă în Univers și în om, în Macrocosmos și în microcosmos.

Tiranii păreau morți.

„Când aceasta avu loc printre Tiranii care erau dedesubtul acestor Guvernatori, toți și-au pierdut puterea și au căzut la pământ în Aeonii lor, și păreau precum morții din lume, fără suflare în ei, așa cum deveniseră în momentul în care le-am luat puterea.

Apoi, când am părăsit acei Aeoni, fiecare dintre cei care erau în cei Doisprezece Aeoni a fost legat de ordinul său, și toți și-au împlinit lucrările după cum o stabilisem eu: în așa fel încât să petreacă șase luni întorși spre stânga, realizându-și lucrările în echerele lor, și în triunghiurile lor, și în cele din orientarea lor, și pentru ca apoi să petreacă alte șase luni întorși spre dreapta, spre triunghiurile lor, și echerele lor, și acelea care se aflǎ în orientarea lor. Astfel vor călători aceia care se află în destin și în sferă”.

Cei Doisprezece Aeoni sunt în interiorul nostru, aici și acum.

Cei Doisprezece Aeoni sunt atomici.

Cei Doisprezece Aeoni se află în relație cu cele

Douăsprezece Ordine zodiacale.

Dintre cele Douăsprezece Ordine, Leul este cel mai exaltat.

Să ne amintim de Leii de Foc, Leii Vieții, Suflurile Ignice fără formă, Triple Puteri divine emanate din activul Okidanokh, atotpătrunzător și omniscient.

Aceşti Lei de Foc sunt Kether, Hokmah și Binah, adevărați Dragoni de înțelepciune.

Cei Zece Sephiroți sau emanații, plus Ain Soph Aur și Ain Soph, constituie în realitate cei Doisprezece Aeoni.

Cei Doisprezece Aeoni sunt, în realitate, Douăsprezece Regiuni. Aeonul Treisprezece este teribil de divin.

Regenții Aeonilor, fiecare dintre ei, este legat de ordinul său, și ei toți, în Macrocosmos și în microcosmosul-om, lucrează în acord cu Logosul Solar.

O parte din munci trebuie realizate în lumină, și o parte în superobscuritate și în augusta tăcere a înțelepților.

Nu trebuie să uităm niciodată că Infernul și Paradisul există chiar aici, și nu în oricare altă lume.

Infernul este situat înăuntrul nostru și în măruntaiele Pământului.

Paradisul este situat în interiorul Ființei și în Dimensiunile Superioare ale lumii.

Numai lucrând în Forja Aprinsă a lui Vulcan, situată în Infernuri și în tenebrele auguste ale non Ființei, vom putea câștiga dreptul de a intra în Paradis.

Infernul este matricea Cerului.

Toate muncile, în lumină sau în întuneric, trebuie să se realizeze printre triunghiuri, octogoane și echere.

Trebuie să ne încălțăm cu sandalele Zeului Mercur pentru a călători astfel, căci ne aflăm în destin și în sferă.

□ CAPITOLUL 29 □

Iisus intră în al Treisprezecelea Aeon și o găsește pe Pistis Sophia.

„Atunci eu am urcat până la vălurile celui de-al Treisprezecelea Aeon. Și se întâmplă, când am ajuns la văluri, că acestea s-au dat singure la o parte și s-au deschis înaintea mea. Am intrat în al Treisprezecelea Aeon și am găsit-o pe Pistis Sophia sub al Treisprezecelea Aeon. Era singură, fără nimeni lângă ea, așezată în acea regiune, lamentându-se și tânguindu-

se fiindcă nu fusese primită în al Treisprezecelea Aeon, regiunea sa imediat mai înaltă. Și de asemenea era îndurerată din cauza chinurilor pe care Obstinatul, care este una dintre cele trei Triple Puteri, i le-a pricinuit. Dar despre aceasta —când vă voi vorbi de expansiunea lor— vă voi spune misterul modului în care i s-au petrecut acele lucruri".

Al Treisprezecelea Aeon ne amintește de cele Treisprezece Ceruri aztece sau nahua ale Mexicului străvechi.

Există de asemenea Treisprezece Katunuri la mayașii din Yucatan, Palenque și America Centrală în general.

Acele Treisprezece Katunuri profetice sunt treisprezece perioade de timp pentru fiecare rasă omenească.

Neîndoielnic, profețiile pentru fiecare din Katunurile trecute ale Rasei noastre Ariene s-au împlinit cu exactitate.

În prezent ne apropiem de Katunul Treisprezece.

Spun mayașii că între anii 2040 și 2043 va începe Katunul Treisprezece.

Marea catastrofă care va nimici omenirea ce trăiește în prezent pe cele cinci continente ale globului va avea loc în Katunul Treisprezece.

Sistemul nostru Solar are treisprezece lumi, care sunt următoarele: Pământ, Mercur, Venus, Soare, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun, Pluton, Vulcan, Persefona și Chiron.

Cele Treisprezece Katunuri, cele Treisprezece Lumi, cele Treisprezece Ceruri din Anahuac, sunt în legătură cu cei Treisprezece Sephiroți ai Kabalei ebraice, și anume: Ain, Ain Soph, Ain Soph Aur, Kelher, Hokmah, Binah, Hesed, Geburah, Tiphereth, Netzah, Hod, Yesod și Malchuth.

Aceștia sunt cei Treisprezece Aeoni sau regiuni atomice suprasensibile care se pătrund și se întrepătrund reciproc fără a se confunda.

Dincolo de acești Treisprezece Aeoni se află Absolutul Nemanifestat.

Cristosul intim, în Om, se înalță în interiorul Adeptului înviat până la misterele teribile ale celui de-al Treisprezecelea Aeon.

Misterele celui de-al Treisprezecelea Aeon se deschid înaintea Adeptului Cristificat și înviat.

Pistis Sophia este un cuvânt compus.

Pistis Sophia înseamnă Putere-Înțelepciune.

Pistis semnifică putere. Sophia înseamnă înțelepciune.

Incontestabil, puterea se află în Fohat, adică, în Foc.

Autentica înțelepciune se preschimbă în Foc.

Există Focul Focului, Flacăra Flăcării, Semnătura Astrală a Focului. Evident, Cristos-Înțelepciune este Semnătura Astrală a Focului, în al Treisprezecelea Aeon se află teribilele mistere ale Pistis Sophiei. Neîndoielnic, Pistis Sophia se ivește din sânul Eternului Tată Cosmic Comun.

În mod vădit, Pistis Sophia iese din Absolutul Nemanifestat și rămâne depozitată în Aeonul Treisprezece.

Trebuie să trecem prin anihilarea budistă dacă vrem cu adevărat să ne unim cu Pistis Sophia.

Adoratorii iubitului Ego niciodată nu o vor găsi pe Pistis Sophia.

Numai odată cu moartea survine noul, dacă germenul nu moare, planta nu se naște. Pistis Sophia se găsește latentă în interiorul fiecăruia dintre noi, în Universul nostru interior.

Doar moartea Egoului ne va permite să ne cununăm cu Pistis Sophia pentru a ne înălța la Aeonul Treisprezece.

Indiscutabil, una dintre cele Trei Triple Puteri, Eros deviat, sau Cupidon rătăcit, îi provoacă Pistis Sophiei cel mai mare rău.

Niciodată nu ne vom pronunța împotriva lui Eros, Shiva, Spiritul Sfânt, sau împotriva lui Cupidon-Eros, căci bine știm că în Misterele Tantrice ale lui Lingam-Yoni se află cheia oricărei puteri.

Chaos-Gea-Eros, Trinitatea grecească, ne invită la reflecție.

Realmente, ne pronunțăm doar împotriva fornicației, a adulterului și a abuzului sexual.

Sophia și tovarășii săi de putere contemplă Lumina.

„Când Pistis Sophia mă văzu strălucind în mod extraordinar și fără să existe măsură pentru lumina ce mă învăluia, ea s-a tulburat foarte tare și a contemplat lumina Veșmântului meu. Ea văzu misterul numelui ei pe Veșmântul meu și gloria toată a misterului său, căci înainte ea fusese în Regiunea din înalt, în al Treisprezecelea Aeon, dar ea a început să proslăvească lumina cea mai înaltă pe care ea o văzuse în vălul Comorii Luminii.

Și atunci, când ea a continuat să proslăvească lumina cea mai înaltă, toți Guvernatorii care sunt împreună cu cele două

mari Triple Puteri și Invizibilul său (al ei), care este perechea ei, și celelalte două, și douăzeci de emanații Invizibile, contemplă lumina —întrucât Pistis Sophia și perechea sa, ele și celelalte două, și douăzeci de emanații, formează douăzeci și patru de emanații pe care Precursorul Invizibil și cele două mari Triple Puteri le-au emanat—".

Pistis Sophia, divina Înțelepciune-Putere, strălucește în Misterele Cristice, și tulburată palpită și tresare înaintea Veșmintelor logoice.

Misterul numelui Pistis Sophiei este ascuns în Logosul Solar.

Nu fără motiv ni s-a spus mereu că Cristos este Instructorul lumii.

Textual din Bhagavad-Gita, Cântul Domnului:

Spuse Domnul binecuvântat: „Oh, distrugător al dușmanilor tăi! Tu și cu mine ne-am încarnat de nenumărate ori; eu cunosc acele încarnări, tu nu le cunoști.

Deși nu cunosc nașterea, sunt imutabil și Domn al tuturor creaturilor; dominându-mi prakriti, mă încarnez, servindu-mă de propria-mi maya.

Oh, Bharata! De fiecare dată când decade religia și prevalează lipsa religiei, mă încarnez din nou. Pentru a-i proteja pe cei buni, pentru a-i nimici pe cei răi și a restabili religia, mă încarnez în diferite epoci.

Acela care îmi cunoaște astfel, cu adevărat, divina încarnare și operele mele, când își va părăsi acest corp, nu va mai renaște; el va veni la mine, oh, Arjuna!”

În orice adevărat Avatara se exprimă Cristosul reîncarnat.

Pistis Sophia strălucește glorios în Domnul, întreaga glorie a misterului Pistis Sophiei se află în Cristos.

Pistis Sophia coboară din Aeonul Treisprezece și se întoarce la Aeonul Treisprezece.

Pistis Sophia, strălucind inconfundabil în Profeți, proslăvește lumina cea mai înaltă care există printre misterele Comorii Luminii.

Pistis Sophia vorbește prin Verbul sacru al marilor Hierofanți.

Pistis Sophia, Înțelepciune-Putere, strălucește glorioasă, făcută trup în Zeii încarnați.

◻ *CAPITOLUL 30* ◻

Maria dorește să audă povestea Sophiei.

Când Iisus a spus aceste lucruri discipolilor săi, Maria înaintă spre el, și îi spuse: „Domnul meu, te-am auzit spunând adineauri: «Pistis Sophia este, în ea însăși, una din cele douăzeci și patru de emanații». Cum se face atunci că nu se află în regiunea ei? Căci tu ai spus: «Am găsit-o sub al Treisprezecelea Aeon»”.

Cristos vindecând paraliticul în iazul din Betsaida (1667-1670) Bartolome Esteban Muriilo, Național Gallery, Londra, Marea Britanie

Marah, Ram-Io, Isis, Tonantzin, etc., este o variantă a propriei noastre Ființe dar derivată.

Marah, Diana, Isis, este deci Divina noastră Mamă Kundalini, o parte autonomă și autoconștientă a propriei noastre Ființe.

Marah îl întreabă pe Cristosul intim în interiorul nostru despre Pistis Sophia.

Evident, Sophia, înțelepciunea divină, Gnoza, emană din sfântul și misteriosul Tetragrammaton, și se obține cu învierea.

Odată, în calitatea mea de Adept, am invocat-o pe Minerva, Zeița înțelepciunii, în interiorul unui Lumisial.

În mijlocul acestuia era o piatră triunghiulară susținută de o coloană.

Invocația s-a realizat în acord cu toate regulile înaltei Teurgii a lui Iamblichus.

Deodată piatra străluci, și pe ea apărură ochii albaștri ai Minervei.

Vocea puternică a Minervei, cea cu ochi albaștri, răsună în Lumisial.

— Sunt Minerva, Zeița înțelepciunii. Ce vrei de la mine?

Atunci, am răspuns cu fermitate:

— Înțelepciunea!

— De ce vrei înțelepciunea?

— Pentru a ajuta omenirea. Acesta a fost răspunsul meu.

Minerva păstră o tăcere absolută.

Tăcerea este elocvența înțelepciunii.

Când Minerva s-a retras, piatra triunghiulară susținută de misterioasa coloană rămase acolo drept răspuns.

Neîndoielnic, cele trei ingrediente ale Sfântului Triamanzikamno emană din activul Okidanokh, omniprezent și atotpătrunzător.

În alți termeni, vom spune că cele Trei Forțe Primare ale Naturii și ale Cosmosului emană din Marele Suflu, pentru el însuși profund necunoscut.

Incontestabil, Marele Suflu își are originea în Soarele Sacru Absolut.

Soarele Sacru Absolut vrea să cristalizeze cele Trei Forțe Primare în interiorul nostru, aici și acum.

Când cele Trei Forțe Primare se cristalizează în noi și înăuntrul nostru, obținem înțelepciunea.

Astfel, integrați cu Sophia, urcăm la Aeonul Treisprezece.

Nu am putea cristaliza în noi Prima Forță dacă nu învățăm să facem voia Tatălui în Lumile Superioare cât și în lumea fizică.

Nu am putea cristaliza în noi a Doua Forță dacă nu dezintegrăm agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Nu am putea cristaliza în noi a Treia Forță dacă nu fabricăm înainte, în interiorul nostru, Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei.

Prima Forță, Sfânta Afirmație, este Raza Tatălui.

A Doua Forță, Sfânta Negație, este Raza Fiului.

A Treia Forță, Sfânta Conciliere, este Raza Spiritului Sfânt.

Acestea sunt cele Trei Forțe, pozitivă, negativă și neutră.

Cine reușește să cristalizeze în sine însuși cele Trei Forțe Primare ale Naturii și ale Cosmosului va ști cu adevărat ce este Sophia.

Pistis Sophia este, în ea însăși, una din cele douăzeci și patru de emanații.

Misterul Douăzeci și Patru, în care se ascunde Primul Mister, este Războiul de Țesut al lui Dumnezeu.

Cu nesfârșită înțelepciune, Theomegalogosul, își țese și își destramă propria-i țesătură.

Natura întreagă este războiul de țesut al lui Dumnezeu.

Misterul Douăzeci și Patru funcționează doar prin al Șaselea Mister.

Când nu vărsăm Cupa lui Hermes, Sperma Sacră se transformă în Mercurul înțelepților.

Conexiunea lingam-yoni fără ejaculare de Ens-Seminis, este fundamentală pentru pregătirea Mercurului înțelepților.

Mercurul pregătit urcă de-a lungul canalului medular spinal, deschizând centri și revoluționând Conștiința.

Excedentul de Mercur se cristalizează pe o octavă superioară sub forma Corpului Astral.

Excedentul de Mercur se cristalizează pe o a doua octavă superioară sub forma Corpului Mental.

Excedentul de Mercur se cristalizează pe o a treia octavă superioară sub forma Corpului Cauzal.

Inițiatul care posedă Corpurile Fizic, Astral, Mental și Cauzal primește, din acest motiv, principiile animice și se preschimbă în Om adevărat.

Astfel se cristalizează în noi Spiritul Sfânt.

Spiritul Sfânt, cristalizat în interiorul Adeptului, face din acesta din urmă un gentilom, un cavaler iluminat.

Când trecem prin anihilarea budistă, când Egoul este redus la praf cosmic, ne Cristificăm, se cristalizează Domnul în noi.

Când ne încredințăm pe deplin Tatălui se cristalizează în noi Prima Forță.

Divina Trimurti strălucește în noi cu Pistis Sophia.

POVESTEA PISTIS SOPHIEI

Sophia dorea să intre în lumea Luminii.

Și Iisus răspunse, și le zise discipolilor săi: „Se întâmplă atunci când Pistis Sophia se afla în al Treisprezecelea Aeon, în regiunea tuturor fraților ei Invizibili, adică cele douăzeci și patru de emanații ale Marelui Invizibil, că din porunca Primului Mister, Sophia privi către lumină. Ea văzu lumina vălului Comorii Luminii, și dori să meargă în acea regiune, deși nu putea s-o atingă; dar încetă să împlinească misterul celui de-al Treisprezecelea Aeon și proslăvi Lumina din înalt, pe care ea o văzuse în lumina vălului Comori Luminii”.

Pistis Sophia își are centrul de gravitație în al Treisprezecelea Aeon.

Cele douăzeci și patru de emanații ale Marelui Invizibil se află înăuntrul propriei noastre Ființe, aici și acum.

Cele douăzeci și patru de emanații ale Marelui Invizibil sunt cei Douăzeci și Patru de Bătrâni zodiacali.

Cei Douăzeci și Patru de Bătrâni strălucesc glorios în Centura Zodiacală.

Puterile celor Douăzeci și Patru de Bătrâni se găsesc depozitate în adâncul sufletului nostru.

Cele douăzeci și patru de părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe sunt cei Douăzeci și Patru de Bătrâni din Zodiacul nostru individual.

Din porunca Primului Mister, Sophia contemplă lumina, ea vede misterele Comorii secrete a Luminii.

Am spus deja că trebuie să căutăm Comoara Luminii în interiorul propriei noastre Ființe.

Sophia dorește, în interiorul nostru, să ajungă în regiunea unde se găsește Comoara Luminii.

Sophia proslăvește Lumina din înalt pe care întotdeauna o

vede în lumina misterelor Comorii Luminii.

Comoara Luminii este Lâna de Aur a anticilor, păzită întotdeauna de balaurul care scuipă foc și sulf.

Lâna de Aur, cu toate pietrele sale prețioase și bogățiile sale incalculabile, este propria noastră Ființă, Cristificată și înviată.

Fericit cel ce ajunge la Cristificare.

Fericit cel ce ajunge la înviere.

Preafericit acela ce învinge balaurul și pune stăpânire pe Lâna de Aur.

Guvernatorii au detestat-o pentru că nu și-a mai împlinit misterul.

„Atunci, când ea proslăvea Regiunea din înalt, toți Guvernatorii din cei Doisprezece Aeoni, aflați dedesubt, au dușmănit-o pentru că încetase să împlinească misterele lor și pentru că dorise să meargă în înalt și să fie deasupra lor. Din pricina aceasta s-au mâniat pe ea și au dușmănit-o, cum a făcut-o marea Triplă Putere Obstinatul, care este a Treia Triplă Putere, aflată în al Treisprezecelea Aeon, cel care s-a răzvrătit, căci nu a emanat purificarea totală din puterea care era în el, și nu a dat purificarea luminii sale în momentul în care Guvernatorii își dăduseră purificările, căci dorea să fie stăpân peste cei Treisprezece Aeoni și peste cei de dedesubt”.

Pistis Sophia poate să urce sau să coboare, să se înalțe până la Aeonul Treisprezece sau să coboare până în Tartar.

Pistis Sophia este în interiorul nostru, aici și acum.

Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni, care se află în interiorul nostru și care sunt părți autoindependente ale propriei noastre Ființe, suferă și o pizmuiesc pe Sophia când se înalță la Aeonul Treisprezece, partea cea mai elevată a Ființei.

Cine desăvârșește partea cea mai elevată a Ființei, primește din acest motiv, gradul esoteric de IS.

Nu ar fi posibil să perfecționăm partea cea mai elevată a Ființei dacă înainte nu am dezintegrat totalitatea agregatelor psihice pe care le purtăm în interiorul nostru.

Agregatele psihice personifică, fiecare, defectele noastre psihologice.

Fiecare agregat indică cutare sau cutare defect psihologic.

Nu ar fi posibil să perfecționăm părțile superioare ale propriei noastre Ființe dacă înainte nu am dezintegrat toate

acele elemente indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

În nici un fel nu s-ar obține perfecțiunea tuturor părților autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe fără splendorile Pistis Sophiei.

Când Pistis Sophia urcă la Aeonii superiori, nivelurile mai puțin elevate ale Ființei suferă teribil.

Acestea sunt nopțile sufletului când diferitele părți ale Ființei simt absența Sophiei.

Pustiuri ale sufletului, nopți ale spiritului, perioade de singurătate și de probe pentru aspiranți.

A Treia Triplă Putere, minte, dorință și sex, devine independentă și perversă.

Mintea, dorința și sexul, odată cu căderea în generarea animalică, devin teribil de perverse.

Animalul intelectual, adulter și fornicator, este totdeauna înspăimântător de rău.

Mamiferul intelectual, în mod greșit numit om, o urăște pe Pistis Sophia.

Totuși, a Treia Triplă Putere, în ultimă sinteză, provine din al Treisprezecelea Aeon.

Toate părțile Ființei, în ultimă sinteză, provin din al Treisprezecelea Aeon.

A Treia Triplă Putere, plină de aroganță, vrea să stăpânească asupra celor Treisprezece Aeoni.

Când a Treia Triplă Putere emană din puterea sa, din ea, toate purificările sale milenare, atunci totul devine diferit.

Pentru ca din a Treia Triplă Putere, minte, dorință și sex, să poată emana purificările milenare, este nevoie de anihilarea budistă.

Câtă vreme Egoul trăiește, purificarea este absentă.

Arhonții pot să-și dea purificările când agregatele psihice sunt anihilate.

Obstinatul se alătură Guvernatorilor celor Doisprezece Aeoni și emană o putere cu chip de leu pentru a o chinui pe Sophia.

„Atunci, când Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni erau mânioși pe Pistis Sophia —care este deasupra lor— și o dușmăneau foarte tare, Obstinatul, marele Triplu Puternic de care v-am vorbit adineaori, s-a alăturat Guvernatorilor celor Doisprezece Aeoni și s-a mâniat și el pe Pistis Sophia, și o

dușmăni foarte tare pentru că ea se gândise să meargă spre lumina aflată deasupra ei, și emană o mare putere cu chip de leu, și din materia care era în el, emană o mulțime de alte emanații materiale violente și le trimise în regiunile inferioare, în părțile Haosului, pentru ca să rămână acolo să o aștepte pe Pistis Sophia și să-i ia puterea, pentru că ea se gândise să meargă în Înaltul care se află deasupra tuturor, și mai mult, pentru că încetase să-și săvârșească misterul, tânguindu-se neîncetat și căutând lumina pe care ea o văzuse. Și Guvernatorii care stăruiau în săvârșirea misterului, o dușmăneau, și toți Gardienii care sunt la porțile Aeonilor o dușmăneau deopotrivă.

Se întâmplă atunci, din ordinul Primei Porunci, că Obstinatul, marele Triplu Puternic, care este una din Triplele Puteri, o prigoni pe Sophia în al Treisprezecelea Aeon pentru ca ea să privească spre părțile inferioare, pentru ca ea să vadă în acea regiune puterea lui de lumină cu chip de leu și mult mai departe de el, și să se ducă în acea regiune pentru ca să-i poată fi luată lumina".

Arhonții celor Doisprezece Aeoni, în interiorul nostru, suferă din cauza Pistis Sophiei, care se află deasupra lor și nu pot să facă nimic.

Evident, a Treia Triplă Putere, minte, dorință și sex, se alătură nemulțumirii generale a Guvernatorilor celor Doisprezece Aeoni.

Aceasta înseamnă că omul pământesc suferă din cauza Pistis Sophiei, tu o știi.

Minte, dorință și sex sunt tulburate din cauza Pistis Sophiei.

Violentele emanații pasionale și puterea cu chip de leu ajung în regiunile inferioare.

Puterile tenebroase care sălășluiesc în străfundurile animalice ale omului vor s-o despoaie pe Pistis Sophia de puterile sale, nu-i iartă niciodată faptul că iluminează misterele care se află în nivelurile superioare ale Ființei.

Sunt supărați Guvernatorii pentru că Sophia nu își manifestă misterul peste tot; ea își ascunde misterele când trebuie să fie ascunse: „Tăcerea este elocvența înțelepciunii".

Niciodată nu trebuie să uităm că Arhonții Aeonilor, și Gardienii acestora, sunt diferitele părți autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Ființa noastră se aseamănă cu o armată de copii inocenți, fiecare parte individuală a Ființei este autoconștientă și chiar autonomă.

Fericit cel ce ajunge la integrarea Ființei.

În Lumile Infernale trebuie să lucreze Adeptul pentru a fi iluminat de Pistis Sophia.

Pistis Sophia trebuie să fie de asemenea asimilată de aceia care lucrează conștient în Avern.

În al Treisprezecelea Aeon își are centrul de gravitație Pistis Sophia.

A Treia Triplă Putere strigă, se roagă, imploră lumina Pistis Sophiei, cu toate că ea se găsește în al Treisprezecelea Aeon.

Pistis Sophia se mișcă în toți Aeonii; urcă, coboară și de asemenea călătorește dedesubtul Aeonilor.

◻ CAPITOLUL 31 ◻

Sophia ia puterea cu chip de leu a Obstinatului drept adevărata lumină.

„Atunci ea privi în jos și îi văzu lumina (a lui) în părțile inferioare, și nu a știut că lumina era a Obstinatului, Triplul Puternic, ci a crezut că provenea din lumina pe care o văzuse de la început în Înalt, care venea din vălul Comorii Luminii. Și cugetă în sinea ei: «Mă voi duce în acea regiune fără perechea mea și voi lua lumina, și apoi voi forma Aeoni de Lumină, pentru a mă putea duce la Lumina Luminilor, care este în înaltul Înaltului»”.

Triplul Puternic, obstinat și pământesc, are înțelegerea sa proprie, și este ușor să se confunde lumina intelectului cu lumina care vine din Comoara Luminii.

Intelectul se simte chiar foarte capabil să fure lumina din Marea Comoară pentru a forma Aeoni de Lumină sau genii și, în consecință, să obțină puterea care să-i permită să ajungă până la Lumina Luminilor, care se află în înaltul Înaltului.

Trebuie să facem o clară diferențiere între Sophia și rațiunea subiectivă a mamiferului intelectual în mod greșit numit om.

Mai bine este să gândim cu Rațiunea Obiectivă, dar pentru aceasta trebuie să cunoaștem cele trei minți existente.

Prima este mintea senzorială.

A doua este mintea intermediară.

A treia este mintea interioară.

Prima minte își elaborează conceptele de bază cu ajutorul datelor obținute prin simțurile de percepție senzorială externă, de aceea nu poate ști nimic despre Real.

A doua minte este depozitul credințelor religioase.

A treia minte funcționează doar cu datele Conștiinței trezite.

În prima minte se află aluatul saducheilor materialiști și increduli.

În a doua minte se află aluatul ipocriților farisei care nu lucrează asupra lor înșiși.

În a treia minte se află Sophia, divina înțelepciune bazată pe experiența vie și directă a ceea ce nu aparține timpului.

Iisus, Marele Kabir, ne avertizează spunând: „Feriți-vă de aluatul saducheilor și al fariseilor".

Doctrinele materialiste ale saducheilor se învârt mereu în cercul vicios al percepțiilor senzoriale externe, în consecință nu pot să cunoască nimic despre ceea ce este Realul, despre ceea ce se află dincolo de timp.

În mod evident, Adevărul se află dincolo de corp, de sentimente și de minte.

Fanaticii saduchei, materialiști și increduli, se nasc în timp și se pierd în timp, nu cunosc Realul.

Ipocriții farisei cred, dar nu știu nimic despre ceea ce se află dincolo de timp.

Numai Pistis Sophia știe prin experiență mistică directă, dar ea se relaționează doar cu mintea interioară.

Experiența reală a ceea ce este Adevărul este posibilă doar cu Pistis Sophia.

Însă, deschiderea minții interioare și venirea Sophiei este posibilă doar trezind Conștiința.

Pistis Sophia este experiență manifestă ca Rațiune Obiectivă a Ființei.

Niciodată nu ar putea funcționa mintea interioară ca Rațiune Obiectivă fără să fi trecut mai întâi prin anihilarea budistă.

Fără o moarte radicală, învierea absolută a Ființei este ceva mai mult decât imposibil.

Dacă nu mori, Conștiința ta nu va fi înviată.

Doar învierea Ființei face posibilă trezirea Conștiinței, deschiderea minții interioare și venirea Sophiei.

Sophia, Rațiune Obiectivă a Ființei, Conștiință trezită.

Pistis Sophia cu deplin funcționalism este Rațiunea Obiectivă a Ființei.

În esoterismul cristico-gnostic se menționează totdeauna șase grade ale Rațiunii Obiective a Ființei conștiente.

Gradele de dezvoltare a Rațiunii Obiective a Ființei se cunosc prin numărul de tridente care strălucesc pe coarnele Luciferului individual al fiecăruia dintre noi.

Evident, Luciferul individual al fiecăruia dintre noi este o reflectare a Logosului în interiorul nostru, de aceea este numit Christus-Lucifer.

Lucifer ne dă impulsul sexual; Lucifer este, din acest motiv, scară pentru a urca și scară pentru a coborî.

Învingându-l pe Lucifer urcăm, ne înălțăm.

Lucifer, integrat cu noi, ne preschimbă în Arhangheli.

Când apare al Patrulea Trident pe coarne, s-a perfecționat Rațiunea Obiectivă a Ființei până la sacrul Ternoonald și, prin urmare, mai lipsesc doar două grade înainte de a obține gradul Anklad.

Rațiunea sacrului Anklad este cea mai transcendentală și luminoasă pe care o poate dobândi o ființă, și corespunde celui de-al Treilea Grad relaționat cu Rațiunea Absolută a Infinității ce susține totul.

Rațiunea sacrului Podkoolad este ultimul grad înainte de sacrul Anklad.

Al Cincilea Trident pe coarne indică gradul sacrului Podkoolad.

Al Șaselea Trident de pe coarne arată gradul sacrului Anklad.

Este necesar să cunoaștem Misterele Taurine pentru a nu ne alarma cu coarnele luminoase ale lui Christus-Lucifer înăuntrul fiecăruia dintre noi.

Să ne amintim de coarnele de argint ale marilor Hierofanți. Coarnele demonilor sunt antiteza fatală a coarnelor luminii. Cu fiecare acțiune rea coarnele tenebroșilor cresc.

Să nu confundăm, așadar, coarnele demonilor cu coarnele luminoase ale lui Christus-Lucifer.

Triplul Puternic, minte, dorință și sex, în degenerare, nu are nimic de-a face cu gradele Rațiunii Obiective a Ființei.

Animalul intelectual nu știe nimic despre Pistis Sophia.

Ea coborî în cei Doisprezece Aeoni și, prin urmare, în Haos.

„Gândind acestea, ieși din propria sa regiune, al Treisprezecelea Aeon, și coborî în aceea a celor Doisprezece Aeoni. Guvernatorii Aeonilor o prigoniră și se mâniară pe ea pentru că ea se gândise la mărire. Și ea părăsi și regiunea celor Doisprezece Aeoni și intră în regiunile Haosului, și se apropie de acea putere de lumină cu chip de leu, pentru a o înghiți".

Sophia, ieșind din al Treisprezecelea Aeon, este ceva teribil ce ne îndeamnă la autoreflecția evidentă a Ființei.

Al Treisprezecelea Aeon, Șarpele 13, este înspăimântător de divin, în coroana Femeii-Șarpe 13 se evidențiază forma Crucii Sfântului Andrei.

Mercurul și Sulful, încrucișându-se și iar încrucișându-se, de-a lungul Marii Opere, ne conduc la Aeonul Treisprezece.

Sufletul metalic al Spermei Sacre este Mercurul.

Incontestabil, Mercurul înțelepților trebuie să fie fecundat de Sulf, adică, de Foc.

Sarea, Sulful și Mercurul trebuie să se înalțe prin canalul medular spinal, trezind în ființa umană toate puterile care divinizează.

Sarea, Sulful și Mercurul sunt Vitriolul înțelepților.

Numai multiplicând Vitriolul se obține aurul pentru Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei.

Spiritul aurului se află în Sperma Sacră.

Antimoniul este o parte a Ființei, Marele Alchimist care fixează aurul în Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei.

Corpurile de Aur, care se pătrund și se întrepătrund reciproc fără a se confunda, constituie To Soma Heliakon, Corpul de Aur al Omului Solar.

Cristosul intim, îmbrăcat cu această metalică învelitoare de aur, este Piatra Filosofală.

Cine posedă Piatra Filosofală, Rubinul Roșu, poate ajunge până la Aeonul Treisprezece, unit cu Pistis Sophia.

Femeia-Șarpe, numărul treisprezece, indică moartea supremă și suprema eliberare.

Pistis Sophia coboară în cei Doisprezece Aeoni când o consideră indispensabil.

Nicidecum nu le place Arhonților Aeonilor, care sunt în interiorul nostru, să rămână fără Sophia.

Guvernatorii Aeonilor se simt privați de Sophia când aceasta se înalță la Aeonul Treisprezece.

Sophia poate deopotrivă să pătrundă în Haos. Întrucât Pistis Sophia în fond este logoică, ea poate pătrunde în Haos.

Bine știm că Marele Abis al apelor veșnice se găsește între Binah și Hesed, aceasta o știe orice cabalist care consultă Arborele Vieții.

Raza Divină și Haosul, Pistis Sophia și Marele Abis, uniți, strălucesc de plăcere.

Haosul, dobândind un sens prin această uniune cu Spiritul, sclipește în mod încântător.

Când Sophia, ca Spirit divin, se asociază Haosului, atunci se ivește Protogonos, Lumina întâi născută.

Raza logoică, impregnată de Sophia, face fecunde apele vieții pentru ca să apară Universul.

Marah, Maria, Veșnica Mamă Spațiu, este fecundată de Logos.

Marah, Maria, concepe Universul în aurora Creației.

Marah, Maria, Haosul, este Marele Ocean.

Marah, Maria, ca Mamă Divină a Adeptului, este Stella Maris, Fecioara Mării, Devi Kundalini.

Marah, Maria, plânge la picioarele crucii cu inima străpunsă de șapte pumnale.

Fecioara Mării este soția Spiritului Sfânt.

„Ceea ce este sus este ca și ceea ce este jos”; înăuntrul nostru trebuie de asemenea să coboare Sophia până în Haos.

Forța sexuală, energia creatoare, Spiritul Sfânt, trebuie să fecundeze apele haotice, Sperma Sacră, pentru ca să se ivească Omul Solar, aici și acum.

Trebuie să coboare Sophia pentru a lucra în haosul Ființei noastre ca să se ivească viața, tu o știi.

Puterea luminii cu chip de leu absoarbe divina înțelepciune.

Emanațiile Obstinatului.

„Toate emanațiile materiale ale Obstinatului o împresurară, și marea putere de lumină cu chip de leu devoră toate puterile de lumină ale Sophiei, îi luă lumina și o devoră, iar materia ei fu aruncată în Haos, se preschimbă în Guvernator cu chip de leu în Haosul din care o jumătate este foc și cealaltă întuneric —adică, Yaldabaoth, despre care v-am vorbit de multe

ori—. Când se petrecură acestea, Sophia se simți sfârșită, iar puterea de lumină cu chip de leu începu să lucreze pentru a-i răpi Sophiei toate puterile sale de lumină, și toate puterile materiale ale Obstinatului o înconjurară pe Sophia în același timp și o asupriră în durerea sa".

Sophia, epuizată după ce a fost absorbită, suferă intens.

Puterile materiale ale obstinatului intelect o înconjoară pe Sophia și o chinuiesc amarnic.

Obstinatul intelect al Anticristului, manifestându-se pretutindeni, o privește cu dispreț pe Sophia.

Anticristul intelectual o urăște pe Pistis Sophia.

Anticristul intelectual, vie manifestare a Egoului animalic, realizează pretutindeni miracole false și minuni înșelătoare: bombe atomice, avioane supersonice, submarine atomice, rachete atomice teleghidate, călătorii pe Lună, etc., etc., etc.

Cu toate aceste false miracole și minuni, Anticristul o urăște pe Sophia.

Oamenii îngenunchează cu toții înaintea Anticristului, și spun: „Nu e nimeni ca Bestia".

Puterea falsei lumini intelectuale, cu chip de leu și de dominare, bătându-și joc, uzurpă locul Sophiei și lucrează pentru a-i răpi Sophiei toate puterile sale luminoase.

Doctrine false se răspândesc pretutindeni, răpindu-i bietei omeniri suferinde valorile eterne.

Materialismul absurd și respingătorul ateism vor să-i răpească Sophiei toate puterile sale de lumină.

În aceste vremuri tenebroase ale Kali-yugăi, în ajunul Katunului 13, când se apropie catastrofa ce va schimba total fizionomia scoarței terestre și va nimici tot neamul omenesc, se așează pe tronul Sophiei Anticristul intelectualismului.

Adevărata înțelepciune, Sophia, este înlocuită de savantlâcurile șarlatanilor intelectului.

Însă Anticristul, Obstinatul, crede că o posedă pe Sophia. Adevărata substanță a Sophiei trebuie să o căutăm în Haos, în Haos se găsește gloria Sophiei.

Lux in Tenebris Lucet. Lumina strălucește în întuneric.

Sophia strălucește în tenebre.

Apa înstelată, Mercurul pregătit, substanța obținută sub forma unei ape metalice albe și strălucitoare, este rezultatul Artei Ermetice.

Ceea ce era împrăștiat în masa tenebroasă, grosieră și josnică a spermei animalice, strălucește acum grație Transmutației Sexuale.

Din haosul sexual se ivește întotdeauna lumina Sophiei, și această lumină strălucește în întuneric.

Sophia, ca Verb, este Yaldabaoth în plină acțiune.

□ *CAPITOLUL 32* □

Și Pistis Sophia plânse mult, și strigă spre Lumina Luminilor, pe care ea o văzuse de la început, în care avusese credință, și își exprimă căința spunând astfel...

Pistis Sophia strigă spre Lumina Luminilor și cheamă cu glas tare. Sophia, convertită în intelectualism, nu mai este Sophia și în consecință apar gândurile rele.

Prima căință a Sophiei.

„1. Oh, Lumină a Luminilor, în care am avut credință de la început; ascultă-mi acum, oh, Lumină, căința mea! Salvează-mă! Oh, Lumină, căci au intrat în mine gânduri rele!

2. M-am uitat, oh, Lumină, spre părțile de dedesubt; am văzut acolo o lumină, și m-am gândit: mă voi duce în acea regiune, pentru a putea lua acea lumină. Și m-am dus și m-am pomenit în întunericul ce se află în haosul de dedesubt, și nu am putut să mă grăbesc să mă întorc în regiunea mea pentru că m-au încolțit toate emanațiile Obstinatului, iar Puterea cu Chip de Leu mi-a răpit lumina.

3. Și am strigat după ajutor, dar glasul meu nu a străbătut întunericul. Și m-am uitat către înalt pentru ca lumina în care am avut credință să mă ajute.

4. Și când am privit către înalt i-am văzut pe toți Guvernatorii Aeonilor, mulți la număr și se uitau în jos și se bucurau pe seama mea, cu toate că eu nu le făcusem nici un rău; dar ei mă dușmăneau fără temei. Iar când emanațiile Obstinatului îi văzură pe Guvernatorii Aeonilor bucurându-se pe seama mea, știură că Guvernatorii Aeonilor nu vor veni în ajutorul meu; așa că acele emanații s-au încurajat și m-au asuprit dureros, cu violență, și lumina pe care eu nu le-o luasem mi-o luară ele.

5. Acum deci, oh, Lumină a Adevărului, tu știi că eu am făcut aceasta cu inocență, gândindu-mă că puterea de lumină cu chip de leu era a ta; iar păcatul pe care l-am comis este în fața ta.

6. Nu permite să fiu lipsită de lumină, oh, Doamne, căci am avut credință în lumina ta de la început; oh, Doamne, oh, Domn al puterilor, nu mă lăsa să mai sufăr din lipsa luminii mele!

7. Căci din pricina ta și din iubire pentru lumina ta am ajuns să fiu asuprită, și mă văd acoperită de rușine.

8. Și din cauza iluziei luminii tale am devenit o străină pentru frații mei, Invizibilii, și pentru marile emanații din Barbelo.

9. Aceste lucruri mi s-au întâmplat, oh, Lumină, pentru că am râvnit sălașul tău; iar mânia Obstinatului a căzut asupra mea, a aceluia care nu a ascultat de porunca ta de a emana din emanația puterii sale, pentru că eu eram în Aeonul său fără a-i împlini misterul.

10. Și toți Guvernatorii Aeonilor m-au batjocorit.

11. Și mă aflam în acea regiune, jelind și căutând lumina pe care o văzusem în înalt.

12. Și Gardienii porților Aeonilor se aflau în căutarea mea, și toți cei care stăruiau în misterul lor m-au batjocorit.

13. Dar eu am privit spre înalt către tine și am avut credință în tine. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, sunt dureros asuprită în întunericul Haosului. Dacă vrei acum să mă salvezi —mare este mila ta— ascultă-mă atunci, cu adevărat, și salvează-mă!

14. Scoate-mă din materia acestui întuneric! Fie ca eu să nu mă adâncesc în el, să fiu salvată de emanațiile zeului Obstinat, care mă asuprește, și de răutățile lor!

15. Nu permite să mă cufund în aceste tenebre, și nu lăsa ca Puterea cu Chip de Leu să devoreze cu totul întreaga mea putere..., și nu lăsa ca acest haos să-mi înconjoare puterea!

16. Ascultă-mă, oh, Lumină, căci harul tău e de preț, și privește în jos către mine, după marea milă a luminii tale!

17. Nu-ți întoarce fața de la mine, căci sufăr foarte mult.

18. Grăbește-te, ascultă-mă și salvează-mi puterea!

19. Salvează-mă de Guvernatorii care mă dușmănesc, căci tu cunoști dureroasa-mi asuprire și suferința mea, și chinul puterii mele pe care ei mi-au luat-o. Ei, care m-au pus în toate aceste rele, se află înaintea ta; poartă-te cu ei după voia ta.

20. Puterea mea a privit înainte din mijlocul Haosului și din mijlocul întunericului, și eu mi-am așteptat perechea, cel care ar

fi trebuit să vină și să se lupte pentru mine, dar care nu a venit; pe care eu l-am căutat ca să vină și să-mi dea putere, dar nu l-am găsit.

21. Și când am căutat lumina, ei mi-au dat întuneric; și când mi-am căutat puterea, ei mi-au dat materie...

22. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, fie ca întunericul și materia pe care emanațiile Obstinatului mi le-au adus să fie o cursă pentru ele, și fie ca ele să fie prinse acolo și pedepsite, și să fie făcute să se împiedice și să nu se mai întoarcă în regiunea Obstinatului lor.

23. Fie ca ele să rămână în întuneric și să nu vadă lumina; să privească Haosul pe vecie și să nu le fie permis să privească spre înalt.

24. Să cadă asupra lor răzbunările tale, și judecata ta să rămână asupra lor!

25. Să nu mai meargă de aici înainte în regiunea lor, la zeul lor Obstinat, și fie ca emanațiile lor să nu mai ajungă de aici înainte până la regiunile lor; căci zeul lor este nemilos și obstinat, și el a crezut că a făcut acest rău de unul singur, fără să știe că dacă nu aș fi fost adusă jos potrivit poruncii tale el nu ar fi avut nici o putere asupra mea.

26. Dar atunci când tu, prin porunca ta, m-ai adus jos, ei m-au prigonit și mai mult iar emanațiile lor au adăugat amărăciune umilirii mele...

27. Și ei mi-au luat puterea de lumină, și s-au abătut asupra mea asuprindu-mă până la durere ca să ia cu ei întreaga lumină ce era în mine. Din cauza acestor lucruri pe care mi le-au făcut, nu îi lăsa să urce la al Treisprezecelea Aeon, regiunea Justiției.

28. Și fie ca ei să nu fie socotiți în tagma celor care se purifică pe ei înșiși și lumina lor, și să nu fie numărați printre cei care se vor căi de îndată și degrabă vor putea primi mistere în Lumină.

29. Căci ei mi-au luat lumina și puterea mea a început să se micșoreze în mine, și am fost lipsită de lumina mea.

30. Acum, deci, oh, Lumină care ești în tine și în mine, eu proslăvesc numele tău, oh, Lumină, slăvindu-te!

31. Fie ca proslăvirea mea să-ți fie pe plac, oh, Lumină, ca un mister minunat care conduce spre porțile Luminii, și pe care îl vor rosti aceia ce se vor căi, și pe care Lumina îi va purifica.

32. Acum, deci, fie ca toate materiile să se bucure; fie ca toată lumina să te caute pe tine, iar puterea stelelor care este în tine să dăinuiască.

33. Căci Lumina a auzit materiile și nu o va lăsa pe nici una fără să o fi purificat.

34. Fie ca sufletele și materiile să-l slăvească pe Domnul tuturor Aeonilor, și fie ca materiile și tot ce se află în ele să îl preamărească.

35. Căci Dumnezeu le va mântui sufletul de toate materiile, și se va pregăti o cetate în Lumină, și toate sufletele care vor fi salvate vor locui în acea cetate și o vor moșteni.

36. Și sufletul acelora care vor primi mistere va locui în acea regiune, și aceia care vor fi primit mistere în numele său vor locui în ea".

Obstinatul și Puterea cu Chip de Leu au absorbit reflectarea Sophiei.

Sophia se vede pe ea însăși în întuneric.

Sophia, din tenebre, cere ajutor.

Sophia, în tenebre, suferă nespus.

Guvernatorii Aeonilor sunt ofensați de Sophia când aceasta își schimbă locul.

Sophia călătorește, ea poate să se ducă în Aeonul Treisprezece sau în Haos, sau oriunde dorește.

Sophia, înțelepciunea, în fond este un rezultat concret, o simbioză a amestecului luminii cu tenebrele.

Coborârea Logosului în materie devine comprehensibilă dialectic prin intermediul Dramei Cosmice.

Cufundarea Spiritului în materie se explică în mod dialectic prin viața, patimile, moartea și învierea lui Cristos în noi.

Sophia este rezultatul coborârii Logosului până în Haos.

Puterea de lumină cu chip de leu, adică, Tripla Putere inferioară, minte, dorință și degenerare sexuală, nu are nimic de-a face cu ceea ce este dincolo de corp, de sentimente și de minte, cu ceea ce este Adevărul.

Marile emanații din Barbelo, Lăcașul Luminii, nu pot fi niciodată înțelese de lumina intelectuală.

Lumina increată este la fel de diferită de intelect precum apa de ulei.

Când Inițiatul se lasă să cadă nu se mai poate bucura de

emanațiile din Barbelo.

Sunt unii care, geloși pe Lăcașul lui Barbelo, cad în tenebre, unde se aude doar plânsul și scrâșnetul dinților.

Obstinatul Ego nu ascultă niciodată, și totdeauna emană din el însuși ceea ce nicicând nu ar trebui să emane.

Guvernatorii Aeonilor își bat joc de intelectualismul care la prima vedere se confundă cu Sophia.

Inițiatul, în regiunile inferioare, jelește și caută Lumina pe care a văzut-o în înalt.

Gardienii porților Aeonilor vor să-l lase să treacă pe Inițiat, dar văzându-l atât de viu înțeleg că încă nu este pregătit.

În Haosul sexual, în Mercurul brut, se află Sophia.

Trebuie să o eliberăm pe Sophia din tenebrele Haosului.

Aceasta este posibil transmutând Sperma Sacră în energie creatoare.

Există două Haosuri, cel al Macrocosmosului și cel al microcosmosului.

Haosul microcosmosului se găsește în organele noastre sexuale.

În Haosul Creației, elementele și principiile, tenebrele și lumina, se află confundate, amestecate și fără posibilitate de a reacționa unele asupra altora.

Acesta este motivul pentru care numeroși artiști au pictat Haosul sub forma lumii, care conține în ea materialele globului nostru ermetic.

Din Haos iese Cosmosul; și din tenebre, lumina.

În nici un chip nu ar putea se apară Cosmosul și lumina în Macrocosmos sau în microcosmos fără ajutorul Pistis Sophiei.

Însă Sophia vrea să se înalțe până la Aeonul Treisprezece.

În animalul intelectual rațiunea subiectivă este un fel de Haos inferior unde domnește dezordinea.

Evident, dezordinea haotică a rațiunii subiective pune stăpânire și pe Sophia, alterând-o în întregime.

Însă nu este bine să confundăm autenticul Haos venerabil al Sexului cu acel gen de haos intelectual și emoțional al bipedului tricerebrat în mod greșit numit om.

Sophia aspiră la Aeonul Treisprezece. Sophia nu vrea să fie în tenebre.

Sophia speră că grația luminii increate va veni în ajutorul ei.

Sophia vrea ca Lumina să-și întoarcă fața către ea, căci suferă în mijlocul Haosului.

Sophia vrea ca Lumina să îi salveze puterea ei luminoasă.

Arhonții protestează împotriva Sophiei, o râvnesc, și uneori se văd fără ea.

Totuși, Guvernatorii știu că Sophia trebuie să lumineze Haosul.

Ce s-ar alege de Guvernatori? Ce s-ar alege de noi dacă Pistis Sophia nu ar intra în Haos? Cum am putea realiza Marea Operă fără Pistis Sophia?

Și Haosul are nevoie de Pistis Sophia.

Guvernatorii au nevoie de Sophia în Haos pentru a putea realiza Marea Operă în ei înșiși.

Am spus deja și repetăm din nou, că Arhonții sunt diversele părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Esența, prin ea însăși, în interiorul fiecăruia dintre noi, niciodată nu ar putea realiza toată Marea Operă.

Este necesar ca Guvernatorii, adică, diferitele părți autoconștiente și independente ale propriei noastre Ființe, să lucreze intens în Marea Operă.

Doar astfel, lucrând toate părțile Ființei, putem ajunge la Autorealizarea intimă.

Partea superioară a Ființei trebuie să îl ajute intens pe om, căci dacă nu-l ajută, acesta eșuează, și dacă omul eșuează, partea superioară sau părțile superioare eșuează deopotrivă.

Inițiatul privește în sus luminat de Sophia, el observă din Haos și din mijlocul întunericului și își așteaptă cu infinită năzuință perechea sa, Walkiria sa, Sufletul Spirit al său, însă suferă căci aceasta încă nu vine.

Walkiria, Frumoasa Elena, Buddhi, este precum un vas de alabastru fin și transparent prin care arde Flacăra Prajnei.

A ne integra cu Walkiria, a ne căsători pe deplin cu Frumoasa Elena, este posibil doar prin intermediul învierii.

Incontestabil, toate principiile cristice sunt conținute în Buddhi. Când Omul Cauzal se integrează cu Buddhi devine un înviat. Omul, în totalitatea sa, devine iluminat prin această integrare. Dar cât de dificil este să obținem această integrare.

Nicidecum nu ar fi posibilă această integrare fără eliminarea prealabilă a agregatelor psihice pe care le purtăm în

interiorul nostru.

Omul Cauzal este adevăratul Om, și Frumoasa Elena, soția sa reală. Corpurile mental, astral și vehiculul fizic, cu suportul său vital, sunt doar veșmintele lui.

Doctorul Johannes Faust, medic, vrăjitor și mag, era căsătorit cu perechea sa, adică, cu Frumoasa Elena din Troia.

Odată, Johannes Faust a făcut-o vizibilă și tangibilă pe Frumoasa Elena înaintea unui grup de tineri studenți, care au rămas uluiți înaintea unei asemenea frumuseți.

Inițiatul, îmbătat de Sophia, caută lumina și primește întuneric, vrea putere și primește materie; Guvernatorii îl pedepsesc spre binele său.

Însă și Arhonții suportă efectele Karmei.

Guvernatorii, lucrând în Haos, suferă nespus, ar vrea să se înalțe și se tânguiesc.

Evident, este necesar să lucrăm în Haos pentru a avea dreptul de a urca spre Lumină.

Căderea pe drumul Calvarului (1515)
Rafael, Muzeul Prado, Madrid, Spania

Orice înălțare este precedată de o coborâre, orice exaltare este precedată de o teribilă și înspăimântătoare umilire.

Zeul Obstinat, omul pământesc cu Egoul animalic înăuntru, este întotdeauna nelegiuit și pervers.

Sophia nu vrea ca zeul Obstinat să primească vizita Guvernatorilor.

Sophia nu vrea ca radiațiile Egoului să-i afecteze pe Arhonți.

Sophia știe prea bine de ce este capabil Egoul, Obstinatul, care se simte stăpân peste toate.

Egoul simte că are autoritate asupra Pistis Sophiei.

Obstinatul Ego crede că tot ceea ce i se întâmplă Pistis Sophiei este din puterea lui, din autoritatea lui.

Obstinatul este Tripla Putere inferioară dominată de Ego.

Egoul este, în el însuși, ceva plural, o sumă de multiple agregate psihice inumane, vie personificare a defectelor psihologice pe care le purtăm în interiorul nostru.

Pistis Sophia coboară până în Haos din ordinul Tatălui tuturor Luminilor și din ordinul Obstinatului.

Pistis Sophia, alterată și absorbită de șarlatanii intelectului, convertită în intelectualism, este calamitatea acestei epoci a Kali-yugăi.

Acum abundă personalitățile kalkiene ale acestei Epoci de Fier.

Totuși, perverșii cred că au în creierele lor degenerate întreaga înțelepciune a Pistis Sophiei.

Tocmai acei perverși ai intelectualismului sunt cei care se opun înălțării Pistis Sophiei.

Șarlatanii intelectului nu vor să aibă nimic de-a face cu Spiritualitatea reală.

Șarlatanii minții nu vor înălțarea Pistis Sophiei la Aeonul Treisprezece, în nici un chip nu trebuie să uităm că Aeonul Treisprezece este regiunea Justiției Cosmice.

Evident, simplul funcționalism intelectiv nu poate purifica pe nimeni. Este nevoie, înainte de orice, să trecem prin mari crize emoționale.

Dacă apa nu fierbe la o sută de grade, nu se dezintegrează ceea ce trebuie să se dezintegreze și nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze.

Dezintegrarea oricărui agregat psihic este posibilă doar pe

baza unor munci conștiente și a unor suferințe voluntare.

Misterele Luminii sunt posibile doar pentru aceia care au dezintegrat în ei înșiși elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Sophia, deposedată de lumina sa, este intelectualismul obstinatului Ego, Anticristul.

Sophia slăvește Verbul Luminii.

Lumina îi purifică pe cei care se căiesc cu adevărat de greșelile lor.

De fiecare dată când se dezintegrează înăuntrul nostru un element psihic indezirabil, se cristalizează în personalitatea noastră o putere luminoasă.

În acest fel se cristalizează treptat în noi Sufletul luminos.

Fie ca puterea stelelor să dăinuie în fiecare Inițiat, aceasta este cea mai mare dorință a noastră.

Ființele luminoase și Ființa luminoasă, în interiorul nostru, vor să ne purifice.

Purificarea este posibilă doar dezintegrând elementele psihice indezirabile din psihicul nostru.

Nicicând nu ar fi posibilă dezintegrarea elementelor indezirabile din psihic fără ajutorul direct al Stellei Maris.

Stella Maris este Fecioara Mării, Șarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Stella Maris este o variantă a propriei noastre Ființe.

Stella Maris este propria noastră Ființă, dar derivată.

Lumina vrea să purifice toate ființele și persoanele.

Lumina ascultă rugăciunea tuturor ființelor și persoanelor.

Fie ca oamenii și sufletele să-l preamărească pe Domnul tuturor Aeonilor, pe Eternul Tată Cosmic Comun, aceasta este dorința noastră.

Dumnezeu va elibera sufletul de orice materie, iar cetatea Heliopolis își va deschide porțile pentru ca pe ele să intre cei Perfecți.

Ei vor locui în acea cetate și o vor moșteni.

Acesta este noul Ierusalim din Apocalipsa Sfântului Ioan.

Inițiații vor trăi în cetatea Heliopolis, în regiunile luminoase ale Marii Lumini.

Totuși, nu este de prisos să avertizăm că vor putea trăi în cetatea Heliopolis doar aceia care vor fi făcut Marea Operă.

◻ CAPITOLUL 33 ◻

După ce Iisus le-a spus aceste cuvinte discipolilor săi, le-a zis: „Acesta este imnul de laudă pe care Pistis Sophia l-a intonat în prima sa căință, căindu-se de păcatul său, spunând tot ceea ce i s-a întâmplat. Acum, deci, cel ce are urechi de auzit, să audă”.

Maria s-a apropiat din nou, și i-a spus: „Domnul meu, Spiritul meu de lumină are urechi, și eu aud cu puterea mea de lumină; și Spiritul tău, care este în mine, m-a luminat. Ascultă, așadar, ca eu să pot vorbi despre căința pe care a rostit-o Pistis Sophia, vorbind de păcatul ei și de ceea ce i s-a întâmplat. Puterea ta de lumină a profetizat aceasta dinainte prin Profetul David în Psalmul 68”.

Aceia care s-au căit de păcatele lor slăvesc Marea Lumină.

Marah, Maria, Isis, Fecioara Mării, din interiorul nostru, aude cu puterea luminii și Spiritul Domnului sălășluiește în ea.

Dumnezeu se ridică în interiorul nostru când Divina noastră Mamă Kundalini dezintegrează și împrăștie cenușa dușmanilor Eternului.

Incontestabil, dușmanii lui Dumnezeu sunt elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Acele elemente personifică defectele noastre psihologice: mânie, lăcomie, desfrâu, invidie, orgoliu, lene, gurmandism, etc., etc., etc.

La fel cum se topește ceara în fața focului, tot așa vor pieri nelegiuirii dinaintea Dumnezeului nostru interior profund.

Însă cei Drepți, adică, aceia care au făcut Marea Operă, se vor veseli, se vor bucura în prezența Dumnezeului lor intim și vor sălta de bucurie.

Slăviți-l pe Dumnezeul vostru interior profund, cântați psalmi în numele său, exaltați-l pe cel care urcă toate nivelurile superioare ale Ființei.

JAH este numele său; JAH este mantra prin care se invocă Bătrânul Zilelor; fiecare dintre noi își are propriul Bătrân. El este partea superioară a Ființei.

„Tată al orfanilor și apărător al văduvelor este Dumnezeu în sfântul său lăcaș”.

„Dumnezeu le dă un cămin celor lipsiți de ocrotire, îi salvează pe cei înrobiți și-i face fericiți, numai cei răzvrătiți locuiesc în locuri uscate”.

Maria interpretează prima căință pin Psalmul 68.

«1. Salvează-mă, oh, Dumnezeule, căci apele ajung până la sufletul meu!

2. Mă cufund sau sunt deja afundată în noroiul Abisului și sunt neputincioasă. Am coborât în adâncurile mării, o furtună m-a scufundat.

3. Ostenit-am plângând; gâtlejul meu a amuțit și ochii mei au slăbit așteptându-l răbdătoare pe Dumnezeu.

4. Cei care mă urăsc fără motiv sunt mai numeroși decât perii capului meu; puternici sunt dușmanii mei, care cu violență mă prigonesc. Îmi cer ceea ce nu am luat de la ei.

5. Dumnezeule, tu îmi cunoști nebunia, și greșelile mele nu-ți sunt ascunse.

6. Cei care speră în tine, oh, Doamne, Domn al puterilor, să nu fie rușinați din cauza mea; fie ca aceia care te caută să nu suporte rușine din cauza mea. Oh, Doamne, Dumnezeul lui Israel, Dumnezeu al puterilor!

7. Căci pentru tine am suferit ocară; rușinea a acoperit chipul meu.

8. Am devenit o străină pentru frații mei, o străină pentru fiii mamei mele.

9. Căci râvna casei tale m-a consumat; și ocările celor ce te ocărăsc au căzut asupra mea.

10. Mi-am smerit cu post sufletul meu și mi-a fost spre ocară.

11. Mi-am pus ciliciu și am ajuns pentru ei de batjocură.

12. Cei ce ședeau la porți vorbeau de mine; și cei ce beau vin cântau pe seama mea.

13. Dar eu mă rugam din sufletul meu la tine, oh, Doamne! Vremea îngăduinței tale este acum, oh, Dumnezeule! în plinătatea milei tale, auzi-mă pentru salvarea mea în adevăr.

14. Scoate-mă din acest noroi, ca să nu mă afund în el! Îngăduie să fiu salvată de cei ce mă urăsc și din adâncul apelor.

15. Ca să nu mă înece vâltoarea apelor, să nu mă înghită adâncul, să nu-și închidă peste mine puțul gura lui.

16. Ascultă-mă, oh, Doamne, în marea ta milă; după mulțimea îndurărilor tale privește în jos, către mine.

17. Nu-ți întoarce fața de la aceasta, servitoarea ta, căci sunt în necaz.

18. Ascultă-mă degrabă, ia aminte la sufletul meu și mântuiește-l.

19. Salvează-mă de dușmanii mei, căci tu cunoști necazul meu, rușinea mea și dezonoarea mea; toți asupritorii mei sunt înaintea ta.

20. Inima mea a îndurat necazul și mizeria, și eu am așteptat pe cineva care să se preocupe de soarta mea, dar nu a venit, și pe cel ce ar fi trebuit să mă consoleze, dar nu l-am aflat.

21. Drept hrană mi-au dat fiere, și pentru setea mea mi-au dat să beau oțet.

22. Masa lor să le servească drept cursă, și capcană și răsplată, și poticnire.

23. Spinarea lor să fie îndoită pururea.

24. Varsă asupra lor indignarea ta, și mânia ta; supărarea ta să-i surprindă.

25. Casa lor să devină pustie, și în lăcașurile lor să nu fie locuitori.

26. Căci ei l-au prigonit pe cel pe care tu îl pedepsiseși, și au înmulțit durerea rănilor lui.

27. Pentru că au adăugat fărădelege la fărădelegile lor, să nu intre în dreptatea ta.

28. Să fie șterși din cartea celor vii și să nu fie scriși printre cei drepți.

29. Sunt o sărmană nefericită care are inima îndurerată; dar salvarea chipului tău este cea care m-a înălțat.

30. Lăuda-voi numele lui Dumnezeu în cântare și îl voi preamări cu laudă.

31. Aceasta îi va plăcea mai mult lui Dumnezeu decât un taur tânăr căruia îi cresc coarne și unghii.

32. Nefericiții să vadă aceasta și să se veselească; să te caute, oh, Dumnezeule, și sufletele lor să fie vii!

33. Căci Dumnezeu i-a auzit pe cei nenorociți și nu i-a disprețuit pe cei înrobiți.

34. Fie ca Cerul și Pământul să-l laude pe Domnul, marea și toate câte se găsesc în ea.

35. Căci Dumnezeu va salva Sionul, și se vor zidi cetățile Iudeei, și ei vor locui în ele și le vor moșteni.

36. Seminția servitorilor tăi o va poseda, și cei ce iubesc Numele lui vor locui acolo.»

Marah, Isis, Adonia, Șarpele Ignic al puterilor noastre magice, Femeia-Șarpe, suferă enorm în interiorul nostru.

Isis întotdeauna suferă pentru fiul său, în noi și în interiorul nostru, aici și acum.

Fiecare dintre noi o face să sufere prea mult pe Divina sa Mamă Kundalini.

Oamenii varsă Vasul lui Hermes și pier în apele vieții.

Moise a fost salvat din ape, dar mulțimile nu vor să fie salvate din ape.

Pot fi salvați din ape doar aceia care într-adevâr nu varsă niciodată Vasul lui Hermes.

Marah, Maria, cufundată în noroi, suferă de nespus.

Fii răi o fac să sufere pe Mama lor.

Curentul desfrânat al fiului rău o cufundă pe Mamă în adâncimile oceanului durerii.

Agregatele psihice o urăsc de moarte pe Divina Mamă Kundalini. În castelul lui Klingsor, și în toate templele de Magie Neagră, tenebroșii îl atacă violent pe oricine o numește pe Divina Mamă Kundalini.

Divina Mamă Kundalini suferă nespus din cauza fiului. Luptă dezintegrând elementele psihice indezirabile și răspunde pentru fiul său, simțindu-se una cu fiul.

Divina Femeie-Șarpe se simte rușinată de păcatele fiului.

Prea mult o facem să sufere pe Mama noastră Kundalini.

Inițiatul, căzut în noroi, suferă nespus, și injuriile îi rănesc inima.

Aceia care și-au pierdut sufletul și l-au redobândit suferă când își văd greșelile.

Trebuie să ne căim de greșelile noastre.

Inițiatul trebuie să rămână impasibil în fața laudei și a insultei.

Cu adevărat, nu suntem mai buni pentru că suntem lăudați, nici mai răi pentru că suntem insultați, căci întotdeauna suntem ceea ce suntem.

Salvarea în Adevăr este radicală.

„Cunoașteți adevărul și el vă va face liberi”, a spus Cristos.

Inițiatul lucrează cu ajutorul Divinei Mame Kundalini, iluminat de Sophia, dar în durerea sa, îl imploră pe Tatăl să-l scoată din noroi.

A fi salvat din ape precum Moise este extraordinar.

Apele vieții (Ens-Seminis) sunt de obicei tumultoase.

Rari sunt aceia care obțin salvarea reală.

Aproape toate ființele umane cad în puț, sunt înghițite de adânc. Marele Milostiv ne poate salva dacă lucrăm asupra noastră. Domnul își arată chipul servitorului care lucrează asupra lui însuși. Numai Cristosul intim ne poate salva.

Dușmanii noștri se află în noi înșine.

Dușmanii secreți locuiesc în propriul nostru psihic, sunt agregatele subiective, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Agregatele psihice fac din noi creaturi anormale.

Psihicul umanoizilor de pe Pământ este foarte ciudat; este subiectiv, incoerent și anormal.

Evident, psihicul, îmbuteliat în agregatele psihice, se desfășoară în mod anormal.

Câtă vreme Egoul animalic continuă să fie viu în interiorul nostru, vom avea drept hrană fiere.

Cât timp vor continua să existe în psihicul Inițiatului elementele indezirabile ale Eului însuși, va trebui să bem oțet pentru a ne potoli setea, iar suferințele se vor înmulți la nesfârșit.

Fie ca amărăciunile să fie pentru agregatele psihice.

Realmente, agregatele psihice sunt cele care trebuie să își distileze și să-și bea propriul venin.

Indignarea Ființei trebuie să fie împotriva lor, împotriva elementelor psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntru.

Fie ca Esența să fie eliberată și ca tenebroșii să piară.

Perverșii pe care îi purtăm înăuntru adaugă întotdeauna fărădelege la fărădelegile lor.

Trebuie să fie dezintegrate agregatele psihice, șterse din cartea celor vii.

Inițiatul se simte un biet nefericit care are inima frântă, dar salvarea Ființei interioare profunde îl ridică, îl stimulează, îl menține ferm pe drumul real.

Să-l slăvim pe Domnul interior profund în vers și să-l preamărim în cântare de mulțumire este necesar.

Dumnezeu ascultă sufletul care suferă și niciodată nu îi disprețuiește pe cei înrobiți, adică, pe cei care plătesc Karma.

Cele patru elemente, Foc, Apă, Aer și Pământ, sunt conținute în Mercurul înțelepților; de aceea, aceștia pot guverna elementele Naturii.

Elementele Naturii sunt guvernate de Supra-Om.

Ierusalimul Ceresc strălucește în interiorul Adeptului înviat, în sămânța servitorilor Domnului se află Ierusalimul Ceresc.

Popoarele străvechi închinau un cult porumbului, grâului și orezului, pentru că în ele este reprezentată sămânța sacră.

Mayașii și nahuașii au simbolizat Mercurul înțelepților prin porumb.

Orientul Mijlociu și Europa au văzut în grâu sămânța binecuvântată.

China, Japonia, India..., au văzut în orez Sperma Sacră.

Doar prin intermediul științei transmutatorii vom converti Ens-Seminis în energie creatoare, adică, în Mercur.

Cel ce posedă Mercurul înțelepților poate crea în interiorul lui Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei.

Cel ce posedă în el însuși Mercurul înțelepților va locui în cetatea Heliopolis.

Cu ajutorul Mercurului înțelepților, Dumnezeu va salva Sionul, și cetățile interioare vor fi construite, iar Inițiații vor locui în ele și le vor moșteni.

În interiorul fiecărei ființe umane trebuie să se edifice o Cetate Lumină, un Ierusalim Ceresc.

Astfel, Inițiații locuiesc în cetatea Heliopolis.

Așa, în interiorul fiecărei ființe umane, există un oraș psihologic teribil de primejdios, populat de demonii dorinței; trebuie să distrugem acest oraș.

Este necesar să fabricăm Mercurul înțelepților pentru a edifica în interiorul nostru Ierusalimul Ceresc.

Stă scris: „Sămânța servitorilor tăi îl va poseda, și aceia care iubesc Numele lui vor locui acolo”.

Cunoaște-te pe tine însuți.

Voi, care doriți să cunoașteți Piatra Filosofală, cunoașteți-vă bine și o veți cunoaște.

În Mercurul înțelepților se află cheia pentru Piatra Filosofală.

În Mercur, care este sufletul metalic al Spermei Sacre, elementele Naturii se unesc în justa lor proporție și după calitatea lor naturală.

Tot ceea ce caută înțelepții provine din Mercur.

Numai Mercurul are puterea de a dizolva, de a nimici și de

a distruge elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntru.

În Mercur, elementele se transformă unele în altele.

Elementul Pământ, în interiorul fiecăruia dintre noi, se va schimba în Apă, aceasta în Aer, și acesta din urmă în Foc.

Astfel, Mercurul, fecundat de Sulf (Focul) și grație bunei funcții a Sării sublimate, va urca prin canalul medular al aspirantului pentru a-l transforma radical.

Lumina strălucește în tenebre.

Stella Maris, Fecioara Mării, Devi Kundalini, strălucește în Mercurul care se înalță prin canalul medular al Inițiatului.

Șarpele Ignic al puterilor noastre magice îi reduce la praf pe locuitorii tenebroși ai orașului psihologic.

Pe ruinele cetății blestemate se va înălța Ierusalimul Ceresc.

Ierusalimul Ceresc este, așadar, ceva interior profund, propriul nostru Univers interior.

□ *CAPITOLUL 34* □

Când Maria a terminat de spus aceste cuvinte lui Iisus în mijlocul discipolilor lui, ea i-a zis: „Domnul meu, aceasta este tălmăcirea misterului căinței Pistis Sophiei”.

Și când Iisus a auzit aceste cuvinte ale Mariei, i-a zis: „Bine ai grăit, Maria, tu, cea binecuvântată, plenitudinea sau plenitudinea binecuvântată, tu, care binecuvântată vei fi de toate generațiile”.

Maria, Marah, Tonantzin, Isis, Adonia, Diana, Rea, Insoberta, etc., este, cum am spus deja, o parte a propriei noastre Ființe, dar derivată.

Incontestabil, Marah, Maria, este Șarpele Ignic al puterilor noastre magice.

Maria este, deci, cea Binecuvântată, Divina Mamă Kundalini.

Căința Sophiei în Inițiat și misterul acestei căințe se află în știința transmutației sexuale.

Este indispensabil să se înalțe Ierusalimul Ceresc pe Piatra Adevărului.

În mod evident, piatra cubică a lui Yesod este fundamentul cetății Heliopolis.

Indubitabil, Yesod-Mercur se găsește în Sex.

Yesod semnifică în același timp Fundamentul și Mercurul,

întrucât acesta din urmă este fundamentul artei transmutației.

Cei care resping piatra cubică a lui Yesod cad în abisul pierzaniei.

Petru, Marele Hierofant al Misterelor Sexuale, a spus:

„Iată că pun în Sion principala piatră angulară, aleasă, prețioasă și cel care va crede în ea nu va fi umilit”.

„Piatra pe care constructorii au aruncat-o, a ajuns să fie capul unghiului”.

Sexul este piatră de poticnire și stâncă de scandal.

Ignoranții resping Misterele Sexului și eșuează teribil.

Aceia care varsă Vasul lui Hermes se afundă în tenebrele exterioare, unde se aude doar plânsul și scrâșnetul dinților.

□ *CAPITOLUL 35* □

A doua căință a Sophiei.

Iisus a continuat să vorbească și a spus: „Pistis Sophia a continuat și continuă să slăvească într-o a doua căință, zicând astfel:

1. Lumină a Luminilor în care am avut credință, nu mă lăsa în întuneric până la sfârșitul zilelor mele.

2. Ajută-mă și salvează-mă prin misterele tale; apleacă-ți urechea spre mine și salvează-mă.

3. Fie ca puterea luminii tale să mă salveze și să mă poarte spre Aeonii cei mai înalți, căci tu mă vei salva și mă vei călăuzi în înălțimea Aeonilor tăi.

4. Salvează-mă, oh, Lumină, de mâna acestei Puteri cu Chip de Leu și de mâinile emanațiilor zeului Obstinat.

5. Pentru că tu ești, oh, Lumină, cea în a cărei lumină am avut credință și în a cărei lumină am crezut de la început.

6. Eu am avut credință în ea din momentul în care m-a emanat și în care tu însuți ai făcut ca eu să eman; și am avut credință în lumina ta de la început.

7. Și când am avut credință în tine Guvernatorii Aeonilor își băteau joc de mine, spunând: «Ea a încetat în misterul său». Tu ești salvatoarea mea, tu ești mântuitoarea mea, și tu ești misterul meu, oh, Lumină!

8. Gura mea s-a umplut de laude. Ca eu să pot rosti misterul măreției tale în veci.

9. Acum, deci, oh, Lumină, nu mă lăsa în Haos până la sfârșitul zilelor mele; nu mă abandona, oh, Lumină!

10. Căci toate emanațiile Obstinatului mi-au luat întreaga

mea putere de lumină și m-au copleșit. Ele au vrut să-mi ia toată lumina cu totul și pândesc puterea mea.

11. Își spun una celeilalte: «Lumina a părăsit-o. Să o prindem și să-i luăm toată lumina care este în ea».

12. De aceea, oh, Lumină, nu mă lăsa; întoarce-te, oh, Lumină, și salvează-mă de mâinile neîndurătorilor!

13. Fie ca aceia care îmi iau puterea să cadă și să ajungă neputincioși. Fie ca aceia care îmi iau puterea de lumină să fie cuprinși de întuneric și cufundați în neputință.

Aceasta este a doua căință pe care Sophia a rostit-o, proslăvind Lumina".

Tatăl care se află în secret, este Tatăl tuturor Luminilor, și către el se îndreaptă Inițiatul.

Bătrânul Zilelor este Supremul Domn al tuturor misterelor.

Fiecare dintre noi își are Bătrânul cabalistic.

Bătrânul Zilelor al fiecăruia dintre noi poate și trebuie să ne salveze prin misterele sale.

Tatăl tuturor Luminilor, Bătrânul Secolelor, înăuntrul nostru, partea superioară a propriei noastre Ființe, poate să ne salveze și să ne ducă până la Aeonii cei mai înalți.

Zeul Obstinat, Egoul animalic, trebuie să fie redus la praf cosmic.

Bătrânul Luminii este Ocultul Ocultului, Bunătatea Bunătăților, Milostenia Milosteniilor.

Din Tatăl care se află în secret am fost emanați la început, tu o știi. Noi, ca ființe umane, vorbind din punct de vedere al esenței, ca suflete, suntem rezultatul diferitelor dedublări ale Bătrânului Secolelor.

Guvernatorii Aeonilor, în interiorul nostru, își bat joc de Bodhisattva-ul căzut, zicând: „Ai încetat să-ți îndeplinești misterul, ești un porc ce se tăvălește în noroiul pământului".

Bodhisattva-ul este germenul unui individ sacru situat în Sperma Sacră și cu posibilități de dezvoltare, asta e tot.

Indubitabil, acel germen ar putea să nu se dezvolte, și atunci reîncarnarea s-ar dovedi un eșec.

Bodhisattvașii căzuți, întotdeauna sunt un adevărat eșec.

Bătrânul Zilelor este Salvatorul, este Mântuitorul, este misterul misterelor.

Din Bătrânul Zilelor emană Cristosul intim, prin intermediul căruia Tatăl ne salvează.

Fiul este una cu Tatăl, și Tatăl una cu Fiul.

Cel ce l-a văzut pe Fiu, l-a văzut pe Tată.

Misterul măreției Tatălui tuturor Luminilor este misterul tuturor misterelor.

Din Haos se ivește lumina; fiecare din noi poartă Haosul în el însuși și în interiorul său.

Din punct de vedere alchimic, Haosul este răsadnița Cosmosului.

Haosul alchimic se găsește chiar în organele creatoare.

Sophia nu vrea să rămână exclusiv în Haos, ea vrea să urce la Aeonul Treisprezece.

Bătrânul Zilelor îl ajută în înălțarea sa pe orice Inițiat care dorește să urce la Aeonul Treisprezece.

Egoul, Obstinatul, o urăște pe Pistis Sophia, și o copleșește cufundând-o în Haos și în disperare.

Emanațiile Obstinatului sunt agregatele psihice pe care le purtăm în interior.

În realitate, toate acele agregate multiple fură lumina.

În interiorul fiecărui agregat psihic există un anumit procent de lumină întemnițată.

Evident, este vorba de un anumit procent de Esență sau Conștiință închisă, îmbuteliată.

De fiecare dată când reușim să dezintegrăm un agregat psihic, eliberăm procentul corespunzător de Esență sau Conștiință îmbuteliată în el.

În acest fel putem mări, puțin câte puțin, procentul de Conștiință reală în noi.

În mod normal, omenirea are trei la sută Conștiință liberă; dacă ar avea zece la sută nu ar mai fi războaie.

Diferiții Adepți care în ultima vreme s-au sacrificat pentru umanitate, la sfârșitul secolului nouăsprezece și o parte din secolul douăzeci, se bucură de cincizeci la sută Conștiință trezită.

Doar Adepții înviați au sută la sută Conștiința trezită.

Agregatele psihice se multiplică în interiorul animalului intelectual și, cum este logic, îi fură lumina.

Fiecare agregat psihic a furat un procentaj din Conștiința noastră. Numai Lumina poate să ne salveze din mâinile neîndurătorilor pe care îi purtăm în interior.

Fie ca aceia care fură puterea să cadă și să fie reduși la

praf cosmic.

Aceasta este a doua căință pe care Sophia i-a cântat-o Bătrânului Zilelor, Tatălui care se află în secret.

Inițiatul, plin de Pistis Sophia, îi cântă Tatălui tuturor Luminilor și imploră.

□ CAPITOLUL 36 □

Petru se plânge de Maria.

Și când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, le-a zis: „Înțelegeți modul în care vă vorbesc?”

Petru a ieșit înainte, și i-a spus lui Iisus: „Domnul meu, nu putem s-o mai îndurăm pe femeia aceasta, căci ne ia prilejul și nu ne-a lăsat pe nici unul dintre noi să vorbim, căci vorbește de multe ori”.

Iar Iisus, răspunzând, le-a spus discipolilor săi: „Lăsați ca acela în care se va agita puterea spiritului său să înainteze și să vorbească pentru ca să înțeleagă ceea ce am spus; dar acum, Petru, văd că puterea din tine a înțeles tălmăcirea misterului căinței pe care Pistis Sophia a grăit-o. Așadar, Petru, exprimă acum gândul căinței sale în mijlocul fraților tăi”.

Petru, Hierofantul Misterelor Sexuale, vorbește cu mare înțelepciune, și trebuie să știm să-l ascultăm.

Am spus deja că cele Douăsprezece Puteri se află în interiorul nostru.

Am afirmat deja, în mod subliniat, că cele Douăsprezece Puteri sunt douăsprezece părți ale propriei noastre Ființe.

Am explicat deja că cele douăsprezece părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe sunt cei Doisprezece Apostoli ai Dramei Cosmice în noi înșine, aici și acum.

Trebuie, așadar, să înțelegem că Petru, în noi toți, este acea parte autoconștientă a Ființei noastre interioare profunde relațională cu Misterele Sexului.

Petru, murind crucificat pe crucea inversată și cu capul în jos, ne indică necesitatea de a coborî în a Noua Sferă, Sexul, pentru a lucra cu Focul și Apa; orice Inițiere Albă începe acolo.

Petru lasă să se înțeleagă că Femeia-Șarpe vorbește de multe ori.

Totuși, Petru și Femeia-Șarpe, în interiorul nostru, sunt strâns relaționați.

Femeia-Șarpe, Stella Maris, trebuie să-l întrebe pe fiul său, Cristosul, de multe ori în timpul Marii Opere pentru a ne ajuta.

Femeia-Șarpe este soția Spiritului Sfânt și Fiica Fiului său.

Femeia-Șarpe este Marah, Maria, Isis, Divina noastră Mamă Kundalini.

Cristosul intim știe prea bine că Petru interior al fiecăruia dintre noi înțelege pe deplin tălmăcirea căinței pe care Pistis Sophia a rostit-o.

Petru, PATAR, cu literele sale fundamentale, știe prea bine că cheia căinței se află în Sex.

Cele trei litere fundamentale ale lui Petru, PATAR, sunt următoarele: P-T-R.

Doar puterea Spiritului poate înțelege cuvintele Cristosului intim.

Este necesar să primim *Donum Dei* pentru a înțelege întreaga știință a Marii Opere.

Căința adevărată își are fundamentul în Misterele Sexuale.

Petru este cel care trebuie să exprime gândul căinței în mijlocul fraților săi.

Frații lui Petru sunt celelalte părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe individuale.

Petru interpretează a doua căință prin Psalmul 70.

Iar Petru a răspuns, zicându-i lui Iisus: „Oh, Doamne, ascultă, ca eu să grăiesc gândul căinței sale, despre care puterea ta a prorocit mai înainte prin Proorocul David, care a exprimat această căință în Psalmul 70:

1. Oh, Doamne, Dumnezeul meu, m-am încredințat ție; nu îngădui să fiu osândit pe vecie!

2. Salvează-mă în virtutea ta și eliberează-mă; apleacă-ți urechea spre mine și salvează-mă.

3. Fii pentru mine un Dumnezeu puternic și un loc întărit în care să mă refugiez, căci tu ești puterea mea și refugiul meu.

4. Dumnezeul meu, salvează-mă din mâna păcătosului și din mâna nelegiuitului și a nemilosului.

5. Căci tu ești tăria mea, oh, Doamne, tu ești speranța mea din tinerețile mele!

6. În tine mă încred încă din pântecul mamei mele; tu m-ai scos din pântecul mamei mele. Amintirea mea ești întotdeauna tu.

7. Am ajuns să fiu pentru mulți un smintit; tu ești ajutorul meu și tăria mea, tu ești mântuitorul meu, oh, Doamne!

8. Gura mea este plină de laude; ca să laud slava măreției

tale în fiecare zi.

9. Nu mă alunga de la tine la vremea bătrâneții mele; dacă sufletul meu slăbește, nu mă părăsi.

10. Căci dușmanii mei m-au vorbit de rău, și cei ce îmi pândesc sufletul s-au sfătuit împotriva sufletului meu.

11. Zicându-și între ei: «Dumnezeu l-a părăsit; să-l urmărim și să punem mâna pe el, căci nu-i nimeni care să-l salveze».

12. Dumnezeule, grăbește-te să mă ajuți.

13. Să se rușineze și să piară cei ce defăimează sufletul meu. Rușinea și osânda să se abată asupra celor ce caută să-mi facă rău.

Aceasta este, așadar, tălmăcirea celei de-a doua căințe pe care Pistis Sophia a grăit-o".

Dumnezeul interior al fiecăruia dintre noi este ceea ce contează.

Doar Dumnezeul nostru interior poate să ne salveze de orice nenorocire.

Domnul interior, partea superioară a Ființei, ne ascultă și ne ajută. Fie ca severitatea Dumnezeului nostru să ne salveze.

Fie ca mila Dumnezeului nostru să ne apere.

Cristos și tânărul domn (1889)
Heinrich Hofmann, Riverside Church, New York, SUA

Domnul ne va salva de mâna nelegiuitului și de mâna păcătosului și a nemilosului.

Nelegiuitul, păcătosul și nemilosul se află în noi înșine.

Cu adevărat, nelegiuiții, păcătoșii și nemiloșii sunt agregatele psihice pe care le purtăm în interior.

Dumnezeul intim este tăria noastră și speranța noastră, puterea noastră și realitatea noastră.

Acela care l-a încarnat pe Cristosul intim, știe prea bine că a ieșit din pântecul Divinei sale Mame Kundalini.

Prin voința Bătrânului Secolelor ieșim din pântecul Mamei.

Niciodată nu trebuie să uităm de Tatăl nostru care se află în secret; fiecare dintre noi își are Tatăl lui.

Lucrurile spiritului sunt sminteli pentru animalul intelectual în mod greșit numit om.

Trebuie să-l preamărim pe Tatăl care se află în secret.

De multe ori sufletul slăbește, dar dacă Tatăl ne întărește, vom ieși victorioși.

Când fiul cade, când se pervertește, Tatăl se îndepărtează.

Când Tatăl se îndepărtează, fiul cade în nenorocire.

Dacă Tatăl nu ar lipsi, fiul nu ar cădea în nenorocire.

Niciodată nu cade în mizerie acela care este asistat de Tatăl său.

Mizerabil este fiul rău al cărui Tată este absent.

Acela ar fi fost mai bine să nu se fi născut, sau să-și atârne o piatră de moară de gât și să se arunce în adâncul mării.

Bătrânul Secolelor poate să ne dea totul dacă o vrea, sau să se îndepărteze de noi.

Vai de cel ce rămâne îndepărtat de Bătrânul Zilelor!

Dușmanii nopții, demonii roșii ai lui Seth, vie personificare a defectelor noastre psihologice, vorbesc de rău împotriva Ființei.

Demonii roșii ai lui Seth, agregatele psihice, îți pândesc sufletul, dragă cititorule. Cu adevărat, în interiorul fiecăruia dintre ele există un anumit procent de Esență animică.

Se dovedește interesant Petru secret al fiecăruia dintre noi; primit va fi în Lumina din înalt cel pe care el îl primește pe Pământ; și acela pe care îl alungă pe Pământ alungat va fi din împărăția Tatălui în Ceruri.

Este clar că Petru este Hierofantul Sexului în noi. Are

puterea de a deschide sau a închide porțile Cerului în noi și înăuntrul nostru.

Adevărat, adevărat vă spun că Petru are cheile împărăției.

În Sex se află puterea secretă care deschide sau închide porțile Edenului. Energia sexuală, orientată corect, deschide porțile Paradisului.

Energia creatoare, orientată în mod greșit, închide porțile Paradisului.

Sulful și Mercurul sunt cele două chei ale împărăției.

Aceste două chei, una de aur, cealaltă de argint, în mâinile lui Petru, formează o cruce.

◻ *CAPITOLUL 37* ◻

A treia căință a Sophiei.

„1. Oh, Lumină a puterilor, ia aminte și salvează-mă!

2. Fie ca aceia care îmi iau lumina să fie lipsiți de ea și să rămână în întuneric. Fie ca aceia care vor să-mi ia puterea să se întoarcă în Haos și să fie de ocară.

3. Să se întoarcă degrabă în întuneric cei ce mă prigonesc și spun: «Am ajuns stăpâni peste ea».

4. Dimpotrivă, cei ce caută Lumina să se bucure și să se veselească, iar cei ce doresc misterul să spună pururea: «înălțat fie misterul».

5. Salvează-mă, deci, acum, oh, Lumină, căci sunt lipsită de lumină, cea pe care ei mi-au luat-o; am nevoie de puterea mea, pe care ei mi-au furat-o. Astfel, deci, oh, Lumină, tu ești Salvatoarea mea, tu ești mântuitoarea mea. Oh, Lumină, scoate-mă degrabă din acest Haos!”

Tatăl tuturor Luminilor are grijă de noi și ne salvează.

Tenebroșii ne fură lumina, aceasta din urmă se află prinsă în interiorul tenebroșilor, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Tenebroșii se simt stăpânii Sophiei.

Diversele părți ale Ființei caută lumina și doresc misterul Sophiei, vor ca Sophia să fie înălțată.

Numai Lumina poate să o scoată pe Sophia din Haos.

Bătrânul Zilelor, prin intermediul Fiului său, Cristosul intim, Mântuitorul, poate să o salveze pe Sophia, să o conducă din întuneric la lumină.

Salvatorul poate să o salveze pe Sophia, să o scoată din Haos și să o ducă în Aeonul Treisprezecee.

◻ CAPITOLUL 38 ◻

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, le-a vorbit astfel discipolilor săi: „Aceasta este cea de-a treia căință a Pistis Sophiei”. Și le-a zis: „Lăsați ca cel în care s-a ivit spiritul simțirii să înainteze și să vorbească despre gândul căinței pe care Pistis Sophia a grăit-o”.

Este sublimă a treia căință a Pistis Sophiei.

Când spiritul simțirii se ivește în noi, putem vorbi despre a treia căință a Pistis Sophiei.

Marta cere și primește permisiunea de a vorbi.

Înainte ca Iisus să fi terminat de vorbit, Marta înaintă și se aruncă la picioarele lui, le sărută, strigă și plânse în hohote și cu smerenie, spunând: „Domnul meu, ai milă, îndură-te de mine, și îngăduie-mi să spun tălmăcirea căinței pe care Pistis Sophia a grăit-o”.

Și Iisus și-a întins mâna către Marta și a spus: „Binecuvântat este oricine se smerește căci lui i se va arăta îndurare. Acum, deci, Marta, binecuvântată ești, ci rostește tălmăcirea gândului căinței Pistis Sophiei”.

Marta, în interiorul nostru, este acea parte a Ființei noastre care reprezintă virtutea Umilinței.

Trei tipuri de relații sunt indispensabile: prima este relația cu propriul nostru corp; a doua, relația cu mediul înconjurător; a treia, relația cu sine însuși.

Dacă nu știm să ne relaționăm cu corpul nostru în mod înțelept, ne vom îmbolnăvi.

Dacă nu știm să ne relaționăm cu mediul ambient ce ne înconjoară, ne vom crea multe conflicte.

Dacă nu știm să ne relaționăm cu diferitele părți ale Ființei în mod corect, adevărata Iluminare devine ceva mai mult decât imposibil.

Orgoliosul, înfumuratul, vanitosul, niciodată nu va putea să se relaționeze în mod înțelept cu partea superioară a Ființei.

Doar Marta, Umilința, poate să rostească tălmăcirea căinței Sophiei.

Marta tălmăcește a treia căință prin Psalmul 69.

Și Marta i-a răspuns lui Iisus, zicând în mijlocul discipolilor săi: „Cât despre căința pe care Pistis Sophia a rostit-o, oh, Domnul meu Iisus, puterea ta de lumină a proorocit despre ea mai înainte, prin David, în Psalmul 69, spunând:

1. Oh, Doamne Dumnezeule, grăbește-te să-mi vii în ajutor!

2. Să fie rușinați și tulburați cei ce îmi prigonesc sufletul.

3. Să se întoarcă degrabă și să fie acoperiți de rușine cei ce mă batjocoresc.

4. Să se veselească și să se bucure de tine toți cei ce te caută, iar cei ce iubesc salvarea ta să spună pururea: «Lăudat fie Dumnezeu!»

5. Dar eu sunt mizerabil, eu sunt sărman; oh, Doamne, ajută-mă, tu ești ajutorul meu și apărarea mea; oh, Doamne, nu zăbovi!

Aceasta este tălmăcirea celei de-a treia căințe pe care a grăit-o Pistis Sophia cântând laude Cerului".

Avem nevoie să fim ajutați de partea superioară a Ființei.

Dacă ea nu ne-ar ajuta, am eșua, și dacă noi eșuăm, ea de asemenea eșuează.

Aceia care prigonesc sufletul trebuie să fie acoperiți de rușine.

Prigonitorii sufletului sunt tocmai ansamblul de elementele inumane pe care le purtăm înăuntru.

Demonii roșii ai lui Seth trebuie să fie acoperiți de rușine, tulburați și nimiciți.

Numai diversele părți ale Ființei îl caută pe Cristosul intim, într-adevăr suntem sărmani și mizerabili, însă Domnul interior ne poate salva.

El va lucra din profunzimea sufletului nostru, trăind în realitate întreaga Dramă Cosmică.

◻ CAPITOLUL 39 ◻

Când Iisus a auzit-o pe Marta rostind aceste cuvinte, îi spuse: „Bine ai grăit, Marta, foarte bine".

Și Iisus și-a continuat cuvântarea, și le-a zis discipolilor săi: „Pistis Sophia a continuat cu cea de-a patra căință, grăind-o înainte de a se fi văzut asuprită a doua oară, pentru ca Puterea cu Chip de Leu și toate emanațiile materiale pe care Obstinatul le trimisese în Haos, să nu îi ia toată lumina care era în ea. Și-a grăit atunci căința astfel...".

Puterea cu Chip de Leu, sau cu Chip Bestial, și emanațiile sale o fac să sufere pe Pistis Sophia.

Obstinat, Egoul, îi fură lumina Pistis Sophiei.

Cât timp vor exista multiplele elemente indezirabile care

personifică defectele noastre psihologice din noi înșine, este evident că va exista durere.

Nu este posibil să existe fericire în fiecare dintre noi atâta timp cât elementele nefericirii există în interiorul nostru.

Esența, îmbuteliată în toate elementele subiective ale nefericirii, se desfășoară în virtutea propriei îmbutelieri.

Elementele subiective ale percepțiilor sunt, tocmai, toată acea varietate de elemente psihice inumane pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Odată distruse elementele subiective ale percepțiilor, vie personificare a erorilor noastre, devine minunată percepția integrală, unitotală, deplină, iluminată, a Realului.

Emanațiile materiale ale Puterii cu Chip de Leu, sau cu Chip de Bestie, și ale Egoului, sunt, în mod precis, nu doar varietatea de elemente psihice indezirabile, ci, în plus, și personalitatea.

Evident, personalitatea trebuie de asemenea să fie redusă la praf cosmic, anihilată.

Personalitatea niciodată nu este omogenă.

Personalitatea are multe aspecte eterogene, subiective.

Personalitatea este multiplă.

În personalitate este depozitată Karma.

Personalitatea este Mercur Sec și Sulf Arsenicat sau otăvitor, aceasta o știu lucrătorii Marii Opere.

Personalitatea se interpune între corp și Ființă.

Personalitatea constituie un obstacol pentru Iluminare.

Odată distruse personalitatea și Egoul, orice interferență subiectivă va înceta, iar Ființa va învia în noi pentru a se exprima în întreaga sa plenitudine.

Ființa înviată se exprimă cu înțelepciune, iubire și putere.

Chipul de Leu și emanațiile sale, Obstinatul și perversitatea sa, o torturează pe Pistis Sophia.

A patra căință a Sophiei.

„1. Oh, Lumină, în care eu am crezut, ascultă-mi căința și fie ca glasul meu să ajungă la lăcașul tău.

2. Nu-ți întoarce de la mine chipul tău de lumină, ci ia aminte la mine dacă ei mă asupresc, și salvează-mă degrabă în ceasul când strig după tine.

3. Căci zilele mele se sting ca un suspin și mă preschimb în materie.

4. Ei mi-au luat lumina, și puterea mea s-a stins. Am uitat misterul meu, pe care nu-l voi mai împlini.

5. Din cauza glasului înfricoșării și a puterii Obstinatului, puterea mea s-a stins.

6. Ajuns-am precum un demon neobișnuit care sălășluiește în materie și care este lipsit de lumină, și am ajuns asemenea unui fals spirit, care este într-un corp material și care este lipsit de puterea de lumină.

7. Ajuns-am precum un decan ce se află singur în aer.

8. Emanațiile Obstinatului m-au asuprit și perechea mea și-a spus sieși: «în locul luminii care era în ea, au umplut-o cu Haos».

9. Am înghițit dulceața propriei mele materii și neliniștea lacrimilor materiei din ochii mei, pentru ca aceia ce mă asupresc să nu-mi poată lua ceea ce îmi rămâne.

10. Toate acestea s-au abătut asupra mea, oh, Lumină, din porunca ta, și din ordinul tău mă aflu eu aici.

11. Porunca ta m-a adus jos și am coborât ca o putere a Haosului, și puterea mea a încremenit în mine.

12. Dar tu, oh, Doamne, ești lumina veșnică, și pururea îi cercetezi pe cei asupriți.

13. Acum, deci, oh, Lumină, ridică-te și cercetează puterea și sufletul din mine. Porunca ta s-a împlinit, cea pe care ai hotărât-o pentru mine în nenorocirea mea. Vremea mea a venit, când tu trebuie să cercetezi puterea mea și sufletul meu, și aceasta este vremea pe care tu ai hotărât-o ca să mă cercetezi.

14. Căci mântuitorii tăi au cercetat puterea aflată în sufletul meu, pentru că numărul s-a împlinit, și pentru ca materia lui să fie salvată.

15. Și atunci, în acea clipă, toți Guvernatorii Aeonilor materiali se vor înfricoșa de lumina ta, și toate emanațiile celui de-al Treisprezecelea Aeon material se vor teme de misterul luminii tale, pentru ca ceilalți să poată obține purificarea luminii lor.

16. Căci Domnul va cerceta puterea sufletului tău. El a dezvăluit misterul său.

17. Pentru ca să poată vedea căința acelora care sunt în regiunile inferioare; și el nu le-a ignorat căința.

18. Acesta este, așadar, acel mister care a ajuns să fie

model pentru neamul ce se va naște; și neamul care va trebui să se nască va cânta cântece de laudă Înaltului.

19. Căci Lumina a privit în jos din înaltul luminii sale. Se va uita în jos peste întreaga materie.

20. Pentru a asculta suspinele acelora care sunt în lanțuri, pentru a elibera puterea sufletelor a căror putere este înlănțuită.

21. Așa încât să poată să-și pună numele în suflet și misterul său în putere".

Pistis Sophia strigă în Inițiat, cere ajutor Tatălui tuturor Luminilor. Demonii roșii ai lui Seth o copleșesc pe Pistis Sophia.

Lumina Pistis Sophiei, identificată cu elementele inumane ale materiei, suferă peste măsură.

Tenebroșii i-au luat Pistis Sophiei lumina și puterea.

Demonii roșii ai lui Seth, înăuntrul nostru, o amărăsc pe Pistis Sophia.

În acest fel Sophia uită de misterul pe care trebuie să-l împlinească, marele mister al Autorealizării intime.

Frica este cel mai rău dușman al Pistis Sophiei.

Din frică oamenii se omoară.

Din frică națiunile se înarmează și merg la război.

Din frică nu avem încredere în oameni.

Din frică există spionajul și perversitatea.

Din frică de viață există hoții și prostituatele.

Din frică fug aspiranții, se îndepărtează de drumul real.

Granițele, actele și restricțiile de orice fel care împiedică circulația persoanelor sunt din cauza fricii.

Frica este cauza a mii de conflicte personale și colective.

Inițiatul căzut, cu Pistis Sophia în interiorul lui, lipsit de lumină, pare un demon.

Aspirantul căzut, chiar dacă are un corp fizic, este lipsit de lumină și putere.

Un decan singuratic în aer este Inițiatul căzut în noroi.

Egoul, Obstinatul, și, în general, fiecare din elementele sale psihice indezirabile, în interiorul căruia sau al cărora se află absorbită Conștiința, o oprimă pe Pistis Sophia în Inițiat.

Sufletul, sapiența, Pistis Sophia, suferă peste măsură.

Sophia, în ea însăși, ascunde dulceața propriei sale esențe, neliniștea în ochi, pentru ca tenebroșii să nu-i poată lua puțina lumină care îi rămâne.

Cât de amară este soarta Sophiei, a sufletului, a Ființei, după cădere.

Tatăl tuturor Luminilor știe cât am suferit, și din porunca lui, în acord cu Legea, suntem aici.

Am încălcat Legea și trebuie să suportăm consecințele.

Ființele umane, involuând în Haos, suferă nespus.

Însă Cristos, Bătrânul Zilelor, ne poate salva.

Cristosul încarnat în Inițierea Venusiană, înăuntrul Inițiatului, lucrează teribil din interior pentru a elibera sufletul căzut, pe Pistis Sophia.

Cristosul intim, Fiul Tatălui tuturor Luminilor, trebuie să o caute pe Pistis Sophia pentru a o salva.

Adepții Marii Lumini de asemenea o caută pe Pistis Sophia, ascunsă în interiorul Inițiatului, pentru a o ajuta.

Mântuitorii ajutând se ajută.

Dați și veți primi, și cu cât veți da mai mult, cu atât veți primi mai mult; dar celui care nu dă nimic, îi va fi luat și ceea ce are.

Guvernatorii Aeonilor se tem de misterele Luminii. Cât de dificil este să urci la al Treisprezecelea Aeon.

Este evidentă teama Guvernatorilor înaintea celui de-al Treisprezecelea Aeon.

Foarte rar este Inițiatul care reușește să ajungă la al Treisprezecelea Aeon.

Cristosul intim va căuta puterea sufletului tău, el îți va revela marile mistere ca să poți ajunge la al Treisprezecelea Aeon.

Nu este posibil să ajungem la al Treisprezecelea Aeon fără să fi trecut mai întâi prin anihilarea budistă.

Cel ce vrea să ajungă la al Treisprezecelea Aeon, trebuie să dezintegreze înainte toată acea varietate de elemente psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Pistis Sophia, îmbuteliată în agregatele psihice, se desfășoară în virtutea propriei îmbutelieri.

Cel care vrea să ajungă la al Treisprezecelea Aeon trebuie să dezintegreze în interiorul lui nu doar agregatele psihice ale răului, ci și pe cele ale binelui.

Trebuie să trecem dincolo de bine și de rău.

Incontestabil, sufletul, din Aeonul Treisprezece, poate observa căința părților inferioare ale lui însuși.

Părțile inferioare ale propriei noastre Ființe, situate în niveluri inferioare, au deopotrivă dreptul la căință.

Aceasta este Gnoza, Misterul Cristic, Doctrina Fundamentală care va străluci glorios în viitoarea a Șasea Mare Rasă, după marea catastrofă care deja se apropie.

Lumina va străluci asupra viitoarei Rase, în Vârsta de Aur.

Gnoza va ilumina Conștiința și îi va elibera pe cei asupriți.

Cristosul intim își va pune numele în suflet, și Sacrul mister în puterea reală.

Atunci, Dinastiile Solare vor guverna popoarele și întregul Pământ va fi un paradis.

Viitoarea Rasă va trăi pe continente noi, pentru că cele actuale, după ce vor fi pustiite de un foc arzător, vor rămâne pe fundul oceanelor.

Deja se apropie gigantica planetă numită Hercolubus; este o planetă de mii de ori mai mare decât Pământul.

Evident, Hercolubus, apropiindu-se excesiv de mult de Pământ, va atrage spre suprafață focul lichid din interiorul planetei, și atunci va fi mistuit tot ceea ce este viu.

În punctul maxim de apropiere a lui Hercolubus se va produce o revoluție totală a axelor Pământului.

Atunci, polii se vor preschimba în ecuator iar acesta din urmă în poli.

Mările își vor schimba matca, iar continentele actuale vor rămâne pe fundul oceanelor.

Un mic grup va fi salvat pentru a servi de sământă pentru viitoarea a Șasea Rasă.

Acel grup, la rândul său, va fi amestecat cu oameni din alte lumi pentru regenerarea sa totală.

Doar dintr-un grup puternic și regenerat va putea ieși noua Rasă a Pistis Sophiei.

□ CAPITOLUL 40 □

Ioan cere și primește permisiunea de a vorbi.

Când Iisus a rostit aceste cuvinte, le-a spus:. Aceasta este a patra căință pe care a grăit-o Pistis Sophia; acum, așadar, cel ce pricepe să priceapă". Și atunci, când Iisus a spus aceste cuvinte, Ioan a înaintat, s-a închinat la pieptul lui Iisus, și i-a spus: „Domnul meu, poruncește-mi și îngăduie-mi să spun tălmăcirea celei de-a patra căințe pe care Pistis Sophia a grăit-o".

Iisus i-a spus lui Ioan: „Îți poruncesc și îți îngădui să spui tălmăcirea căinței pe care Pistis Sophia a grăit-o".

Și Ioan a răspuns, zicând: „Domnul meu și Salvatorul meu, despre această căință pe care Pistis Sophia a grăit-o, puterea ta de lumină, care era în David, a profetizat odinioară în Psalmul 101".

Ioan, în interiorul nostru, este Verbul, Cuvântul, o parte autonomă și autoconștientă a propriei noastre Ființe.

Puterea de lumină care era în David, adică, puterea Cristos care a fost în David, a profetizat odinioară în Psalmul 101.

Cristos, Cristosul intim, a fost de asemenea în David și înăuntrul lui David.

Incontestabil, Cristosul intim este învățătorul lumii.

Servitorii Domnului suspină, fiecare, după Piatra lor Filosofală și le este milă de mulțimi.

În interiorul fiecăruia dintre noi există o țară psihologică, populată de toate aceste agregate psihice pe care le purtăm în interior.

Oamenii știu în ce loc se găsesc la un moment dat, dar, din nefericire, ignoră locul psihologic în care sunt situați.

Sunt unii care trăiesc în bordeluri și taverne, sau în locuri dezgustătoare din țara lor psihologică, și o ignoră în mod lamentabil.

Cu toate că pare de necrezut, unele soții foarte demne și virtuoase, care în lumea fizică trăiesc în căminul lor, sunt situate la nivel psihologic în lupanare.

Domni onești și decenți, cu antecedente minunate, sunt situați la nivel psihologic în cartiere, mahalale sau străzi de gangsteri, hoți și bandiți.

Toate acestea sunt cauzate de agregatele psihice pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Dezintegrând acele agregate psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice, ne vom stabilim ferm în cerul țării noastre psihologice, adică, în nivelurile superioare ale propriei noastre Ființe, aici și acum.

Dezintegrând agregatele psihice vom face din propria noastră viață o capodoperă.

Țara psihologică a fiecăruia din noi se teme de Numele Domnului și de Regii Pământului. Demonii roșii ai lui Seth, vie

personificare a defectelor noastre psihologice, se tem de suveranitatea Cristosului intim.

Știu prea bine demonii roșii ai lui Seth că suveranitatea Domnului înseamnă moarte pentru ei.

Domnul va zidi Sionul, adică, Universul nostru interior, Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei, și se va revela pe sine în suveranitatea sa.

Domnul niciodată nu disprețuiește ruga celui umil.

Toate acestea le va înțelege viitoarea generație, noua Rasă care se va naște pe un nou Pământ transformat după marele cataclism.

Ioan tălmăcește căința prin Psalmul 101.

„1. Doamne, ascultă rugăciunea mea și permite ca glasul meu să ajungă la tine.

2. Nu-ți întoarce fața de la mine; apleacă-ți urechea spre mine în ziua în care sunt asuprit; ascultă-mă degrabă în ziua în care te voi chema.

3. Căci zilele mele se sting ca fumul și oasele mele sunt uscate ca piatra.

4. Sunt ofilit ca iarba și inima mi-e uscată; căci am uitat să-mi mănânc pâinea.

5. De glasul suspinului meu, oasele mele taie în carnea mea.

6. Sunt acum ca un pelican în pustiu. Am ajuns ca bufnița din casă.

7. Am petrecut noaptea în veghe; am ajuns ca o vrabie singuratică pe acoperiș.

8. Dușmanii mei rn-au ponegrit toată ziua și cei care mă cinsteau rn-au insultat.

9. Căci am mâncat cenușă în locul pâinii mele și mi-am amestecat băutura cu lacrimi.

10. Din cauza mâniei tale și a furiei tale, căci tu m-ai ridicat și m-ai doborât.

11. Zilele mele s-au plecat ca o umbră și sunt uscat ca iarba.

12. Dar tu, oh, Doamne, tu dăinuiești în veac, și amintirea ta în neamul neamului.

13. Arată-te și ai milă de Sion, căci a venit vremea să te înduri de el; ceasul precis a sosit.

14. Servitorii tăi au suspinat după pietrele lui și le va fi

milă de praful său.

15. Iar neamurile se vor teme de numele Domnului și regii Pământului se tem de suveranitatea ta.

16. Căci Domnul va zidi Sionul și se va revela pe sine în suveranitatea sa.

17. El a ținut cont de rugăciunea celui umil și nu i-a disprețuit rugămințile.

18. Aceasta se va scrie pentru un alt neam, și poporul ce se va zidi îl va lăuda pe Domnul.

19. Căci el a privit în jos, din sfânta sa înălțime; Domnul a privit din Cer în jos, pe Pământ.

20. Ca să audă suspinul celor înlănțuiți, ca să-i elibereze pe fiii celor care au murit.

21. Ca să vestească numele Domnului în Sion și slăvirea lui în Ierusalim.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea misterului căinței pe care Pistis Sophia a grăit-o".

Viitoarea Rasă va înțelege aceste învățături și îl va lăuda pe Cristosul intim.

Cristosul intim, din interior, ne ajută.

Logosul ascultă rugămințile acelora care gem în lanțurile lor.

Numele Domnului va străluci în Sion.

Numele Domnului va fi slăvit în Ierusalim.

Sionul ca Om real, și Ierusalimul ca Om Solar sau Supraom, vor străluci în Domnul.

◻ CAPITOLUL 41 ◻

Iisus îl laudă pe Ioan.

Și când Ioan a terminat de spus aceste cuvinte lui Iisus în mijlocul discipolilor săi, Iisus i-a răspuns: „Bine ai grăit, Ioan, cel Neprihănit, care vei domni în împărăția Luminii".

Ioan, cel Neprihănit, Verbul, domnește în împărăția Luminii.

I-E-O-U-A-N, Ioan, este Cuvântul, Armata Vocii, Oștirea colectivă a Elohimilor creatori.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu".

Armata Elohimilor creatori, Logosul, Verbul, creează prin puterea Cuvântului.

„Prin el toate lucrurile au fost făcute, și fără el nimic din

ceea ce a fost făcut nu ar fi fost făcut”.

Logosul răsună; așa stă scris.

Elohimii au creat Universul cu ajutorul Verbului și cu Verbul.

Armata Vocii, cu ajutorul Fiat-ului luminos și spermatic al Primei Clipe, a creat Universul.

Fiat-ul luminos și spermatic al Primei Clipe a dat viață la tot ceea ce este, a fost și va fi.

Însă emanațiile Egoului o asupresc pe Pistis Sophia.

Emanațiile Obstinatului îi smulg lumina Pistis Sophiei.

Iisus își continuă discursul, spunându-le discipolilor săi: „Se întâmplă din nou că emanațiile Obstinatului au asuprit-o pe Pistis Sophia în Haos, dorind să-i ia toată lumina; încă nu se împlinise porunca de a o scoate din Haos, și încă nu mi se ordonase de către Primul Mister să o salvez din Haos. Așadar, când toate emanațiile materiale ale Obstinatului o asupreau, ea strigă și își grăi a cincea căință, spunând...”.

Numai porunca Bătrânului Secolelor poate să o salveze pe Pistis Sophia, să o scoată din Haos.

A Cincea căință a Sophiei.

„1. Lumină a salvării mele, îți cânt lauda mea în Regiunea din înalt și deopotrivă în Haos.

2. Te laud pe tine cu imnul pe care l-am cântat în înalt și cu care te-am lăudat când eram în Haos. Îngăduie-mi să ajung la tine și ia aminte, oh, Lumină, la căința mea!

3. Căci puterea mea este plină de întuneric, și lumina mea s-a risipit în Haos.

4. Am ajuns asemenea Guvernatorilor Haosului, care au intrat în tenebrele care sunt dedesubt. Am devenit ca un corp material care nu are pe nimeni în înalt care să-l salveze.

5. Sunt asemenea materiilor cărora li s-a luat puterea și care au fost aruncate în Haos —materii pe care tu nu le-ai salvat și care sunt absolut condamnate din porunca ta—.

6. Acum, deci, am fost pusă în tenebrele de dedesubt, în întuneric, și printre materii care sunt moarte și sunt lipsite de putere.

7. Tu ți-ai împlinit porunca în mine și toate lucrurile ce le-ai hotărât.

8. Și spiritul tău s-a îndepărtat, părăsindu-mă. Și mai mult,

din porunca ta emanațiile Aeonului meu nu mi-au venit în ajutor, m-au detestat și s-au depărtat de mine, și totuși nu sunt nimicită de tot.

9. Și lumina mea a scăzut în mine și am strigat spre lumină cu lumina care încă mai este în mine, și mi-am întins mâinile spre tine.

10. Acum, deci, oh, Lumină, nu-ți vei împlini porunca în Haos, și mesagerii care vin după poruncile tale nu se vor înălța oare în întuneric să vină și să fie discipolii tăi?

11. Nu vor striga oare misterul numelui tău în Haos?

12. Sau oare nu-ți vor rosti numele într-o materie a Haosului, în care tu însuți nu te vei purifica?

13. Dar eu ți-am adus laude, oh, Lumină, și căința mea va ajunge la tine în înalt.

14. Permite ca lumina să vină la mine.

15. Căci ei mi-au luat lumina, și sufăr din cauza luminii din clipa în care am fost emanată. Și când am privit lumina în înalt am văzut jos puterea luminii în Haos; m-am ridicat și am căzut.

16. Porunca ta a venit peste mine și spaimele pe care tu le-ai hotărât pentru mine m-au înșelat.

17. Și înconjurându-mă în număr mare, ca apa, s-au lipit de mine tot timpul.

18. Și din porunca ta tu nu ai lăsat ca emanațiile tovarășilor mei să-mi vină în ajutor, nici ca Perechea mea să mă salveze de amărăciunea mea.

Aceasta este, așadar, a cincea căință pe care Pistis Sophia a grăit-o în Haos, când toate emanațiile materiale ale Obstinatului continuau să o asuprească".

Pistis Sophia cântă laude luminii salvării atât în Haos cât și în înalt.

Inițiatul Pistis Sophiei îndeplinește Tabla lui Hermes Trismegistul, care ad literam spune astfel:

„Este adevărat, fără minciună, cert și foarte real: ceea ce este jos este ca și ceea ce este sus, și ceea ce este sus este ca și ceea ce este jos. Prin aceste lucruri se realizează miracolele unui singur lucru, și cum toate lucrurile sunt și provin din unu, prin medierea lui unu, astfel toate lucrurile s-au născut din acest lucru unic prin adaptare.

Soarele este tatăl iar Luna mama. Vântul l-a purtat în pântecul său. Pământul este doica sa și receptaculul său.

Tatăl a toate, Thelema lumii universale, este aici. Forța sau puterea sa rămâne întreagă dacă este convertită în pământ.

Vei separa pământul de foc, ceea ce este subtil de ceea ce este dens, încetișor, cu mare meșteșug. Urcă de la Pământ și coboară din Cer, și primește forța lucrurilor superioare și a celor inferioare. Vei avea în acest mod gloria lumii și tot întunericul va fugi de tine.

Este forța puternică a oricărei forțe, căci va învinge orice lucru subtil și va pătrunde orice lucru solid. Astfel a fost creată lumea. De aici vor ieși admirabile adaptări, a căror metodă este dată aici.

De aceea am fost numit Hermes Trismegistul, căci dețin cele trei părți ale filosofiei universale.

Ceea ce am spus despre opera solară este complet".

Inițiatul suferă mult în Haosul de dedesubt, în tenebrele non Ființei. Tenebrele care sunt dedesubt sunt înspăimântătoare.

Guvernatorii care sunt jos, în tenebrele non Ființei, știu cât suferă Pistis Sophia.

Învierea lui Lazăr (1517-1519)
Sebastiano del Piombo, Național Gailery, Londra, Marea Britanie

Numeroase sunt materiile din interiorul nostru care sunt absolut condamnate.

Adeptul, plin de Pistis Sophia, urcă și coboară când este necesar. Câteodată, Inițiatul trebuie rămână vreme îndelungată în Abis, lucrând în superobscuritate și în augusta tăcere a înțelepților.

Din tenebre iese lumina, iar Cosmosul se ivește din Haos, înțelepții, printre tenebrele de dedesubt, trăiesc printre materii care sunt moarte și sunt lipsite de putere.

Însă acele materii se cred vii și puternice.

Vreau să mă refer în mod subliniat la demonii din Avern.

Cristosul intim și-a îndeplinit ordinul în inima Adepților care coboară în Regatul întunecat al lui Pluton pentru a lucra în Marea Operă.

Când Adepții coboară în Tartar se îndepărtează de Cristosul intim și suferă nespus.

Pistis Sophia strigă după lumină când se află în Avern. Lumina își îndeplinește întotdeauna porunca în Haos.

Mesagerii sunt părțile superioare ale Ființei care-l vizitează pe Adept în Avern pentru a-l instrui.

Evident, orice urcare este precedată de o coborâre, și orice exaltare mistică este precedată de o înspăimântătoare și teribilă umilire.

Nimeni nu poate urca fără să-și fi dat înainte osteneala de a coborî. Misterul numelui secret al fiecăruia dintre noi este teribil de divin.

Există în noi materii abominabile, uneori eroice și generoase, cu multe merite, dar care niciodată nu pot să se purifice, și care, prin urmare, trebuie să se dezintegreze în Abis.

Inițiatul, în Avern, plin de Pistis Sophia, cântă laude Luminii, iar căințele sale urcă până la Tatăl.

Lumina trebuie să-i inunde pe lucrătorii Marii Opere care suferă în Regatul întunecat al lui Pluton.

Fie ca puterea luminii să ajungă până în Haos spre binele înțelepților care lucrează în superobscuritatea augustă a marilor mistere.

Fie ca terorile Abisului să nu-i copleșească pe înțelepți, aceasta este năzuința noastră.

Terorile Lumilor Infernale din măruntaiele Pământului au nenumărate fațete.

Diversele părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe trebuie să le vină Adepților în ajutor.

Buddhi, Beatrice a lui Dante, Frumoasa Elena din Troia, Sufletul Spirit, trebuie să-l ajute pe Adept.

Fericit este Adeptul care este ajutat de Walkiria sa.

Preafericit este Adeptul care este ajutat de Ginebra, Regina Jinașilor, cea care îi turna lui Lancelot vinul în cupele lui Șuiera și Manti.

Vinul Sexualității transcendente strălucește în Potirul desfătărilor.

□ *CAPITOLUL 42* □

Când Iisus le-a spus aceste cuvinte discipolilor săi, a continuat: „Cel ce are urechi de auzit, să audă; și acela în care arde spiritul, să vină înainte și să spună tălmăcirea înțelesului celei de-a cincea căințe a Pistis Sophiei”.

Filip, Apostolul lui Iisus, există în interiorul nostru, aici și acum. Filip îl asistă pe cel care îl invocă și îl scoate în corp astral.

Aceia care îl invocă, de obicei primesc multiple beneficii.

Acest gen de invocații se realizează înainte de a adormi.

Filip de asemenea poate să-l ducă pe invocator cu corpul fizic în stare de Jinas.

„La cer, Filip” este cheia invocației.

Să se repete această frază de mii de ori.

Dacă vrem să ne ducem cu corpul fizic, îi cerem favorul lui Filip.

Dacă vrem doar să mergem în cel astral, îl rugăm pe Filip.

Îi vorbim lui Filip, îl implorăm pe Filip.

Pentru a ieși în astral este nevoie de puțin somn.

Pentru a duce corpul fizic în stare de Jinas e nevoie de mai puțin somn și de foarte multă credință.

Cititorul trebuie să studieze opera noastră *„Cartea Galbenă”.*

Unul este Filip istoric, altul Filip intim; fiecare dintre noi îl are pe Filip al său.

Cei Doisprezece Apostoli sunt cele Douăsprezece Puteri în interiorul nostru.

Cei Doisprezece Apostoli sunt cele douăsprezece părți ale propriei noastre Ființe.

O repetăm pentru binele devoților noștri.

Filip, scribul, se plânge.

Și când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, Filip ieși înainte, ridică și lăsă jos cartea din mâna sa —căci el scrie toate cuvântările spuse de Iisus și tot ceea ce el a făcut—; Filip s-a apropiat, deci, și i-a spus: „Domnul meu, desigur, nu mi-ai încredințat doar mie să mă îngrijesc de lume și să scriu toate cuvintele ce le vom rosti și tot ceea ce vom face noi toți; și, totuși, tu nu m-ai chemat să vin aici și să spun tălmăcirea misterelor căinței Pistis Sophiei, dar spiritul meu de nenumărate ori a ars în mine, silindu-mă să vin înainte și să spun tălmăcirea căinței Pistis Sophiei; și nu am putut să o fac pentru că eu sunt scribul tuturor cuvântărilor”.

Filip scrie întotdeauna cuvintele Cristosului intim.

Filip este scribul tuturor discursurilor.

Iisus explică faptul că scribii hotărâți sunt Filip, Toma și Matei.

Când Iisus l-a auzit pe Filip, i-a spus: „Ascultă Filip, binecuvântatule, să-ți vorbesc: tu, Toma și Matei, sunteți cei cărora Primul Mister v-a dat să scrieți toate cuvântările pe care eu le voi spune și tot ceea ce eu voi face, și toate lucrurile pe care le veți vedea. Dar ție, încă nu ți s-a împlinit numărul vorbelor pe care trebuie să le scrii. Când se va împlini, vei veni și vei vorbi după voia ta. Acum, așadar, voi trei trebuie să scrieți toate cuvintele pe care eu le voi spune, toate lucrurile pe care le voi face și pe care voi le veți vedea, ca astfel să puteți fi martorii tuturor lucrurilor din împărăția Cerurilor”.

Filip, Toma și Matei, trei Apostoli în noi înșine, ascultă de ordinele Primului Mister și scriu vorbele Cristosului intim.

Cele trei părți ale Ființei, Filip, Toma și Matei, în afară de a scrie toate lucrurile pe care Cristosul intim le spune, și le vede, și le face, au de asemenea puterea de a vedea și de a auzi lucrurile Domnului.

Filip, Toma și Matei sunt cei trei martori ai lucrurilor împărăției Cerurilor.

Filip, Toma și Matei sunt realmente trei părți ale propriei noastre Ființe.

□ CAPITOLUL 43 □

Maria interpretează cuvintele lui Iisus referitoare la cei trei martori.

Când Iisus a terminat, le-a spus discipolilor săi: „Cel ce are

urechi de auzit, să audă”.

Maria înaintă din nou, veni în mijlocul reuniunii și se așeză lângă Filip, spunându-i lui Iisus: „Domnul meu, lumina care sălășluiește în mine are urechi și eu sunt gata să ascult puterea mea; am înțeles cuvântul pe care l-ai rostit.

Acum, deci, Domnul meu, ascultă-mi discursul sincer, tu, care ne-ai spus: «Cel ce are urechi de auzit, să audă».

Cum i-ai spus lui Filip: «Pe tine, și pe Toma, și pe Matei v-a însărcinat Primul Mister să scrieți toate discursurile împărăției Luminii și să fiți martorii lor», ascultă atunci ca eu să tălmăcesc acele cuvinte. Sunt cele pe care puterea ta de lumină le-a profetizat odinioară prin Moise: «Orice lucru va fi stabilit cu ajutorul a trei martori». Cei trei martori sunt Filip, Toma și Matei”.

Orice chestiune esoterică se va stabili cu ajutorul a trei martori.

Ar fi absurd să-i căutăm pe cei trei martori în afara noastră.

Evident, trebuie să îi căutăm pe cei trei martori în interiorul nostru, aici și acum.

Realmente, cei trei apostoli menționați se bucură în interiorul nostru de ceea ce se numește autoindependență.

Divina Mamă Kundalini dă mărturie de toate aceste lucruri.

Filip primește permisiunea de a vorbi.

Când Iisus a auzit cuvintele acelea, a zis: „Bine ai grăit, Maria. Aceasta este tălmăcirea cuvintelor. Acum, așadar, vino tu, Filip, și rostește tălmăcirea celei de-a cincea căințe a Pistis Sophiei; apoi te vei așeza și vei scrie discursurile pe care le voi rosti până când se va împlini numărul corespunzător de cuvinte pe care va trebui să le scrii despre împărăția Luminii. Apoi vei veni și vei spune ceea ce spiritul tău înțelege. Dar acum rostește tălmăcirea celei de-a cincea căințe a Pistis Sophiei”.

Filip interpretează a cincea căință plecând de la Psalmul 87.

Și Filip îi răspunse lui Iisus, zicând: „Domnul meu, ascultă tălmăcirea pe care o dau căinței ei. Puterea ta a profetizat înainte despre aceasta prin David în Psalmul 87, spunând...”.

Domnul interior profund este Salvatorul nostru.

Filip înțelege toate acestea.

Filip posedă puteri luminoase pentru a înțelege.

Filip posedă puteri luminoase pentru a scrie.

„1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, zi și noapte te-am chemat.

2. Lasă-mă să plâng înaintea ta; apleacă-ți urechea la ruga mea, oh, Doamne!

3. Căci sufletul meu este plin de fărădelegi și am fost târât în lumea de dedesubt.

4. Sunt socotit printre cei ce au coborât în groapă; sunt ca un om ce nu are pe nimeni care să-l ajute.

5. Cei liberi printre morți sunt ca cei uciși care sunt aruncați departe și dorm în morminte, de care tu nu-ți mai aduci aminte și sunt nimiciți de mâna ta.

6. Am fost pus într-o groapă de dedesubt, în întunericul și umbrele morții.

7. Mânia ta s-a întărit asupra mea și grijile tale m-au ajuns. (Pauză)

8. Tu i-ai îndepărtat de mine pe prietenii mei și am ajuns în ochii lor un netrebnic. M-au părăsit și eu nu pot ieși de aici.

9. Vederea mea s-a întunecat de suferință; te-am chemat, oh, Doamne, toată ziua, și am întins către tine brațele mele.

10. Oare morților nu le vei face minuni? Sau morții nu se vor scula și te vor mărturisi?

11. Oare nu vor spune numele tău în morminte?

12. Și dreptatea ta pe un pământ pe care l-ai uitat?

13. Dar eu te-am strigat, oh, Doamne, și rugăciunea mea te va atinge dimineața.

14. Nu-ți întoarce chipul de la mine.

15. Căci sunt nenorocit și sufăr din tinerețea mea. Și când mă înalț pe mine mă umilesc și mă ridic.

16. Mâniile tale au venit peste mine și înfricoșările tale m-au tulburat.

17. M-au înconjurat ca apa; m-au cuprins toată ziua.

18. I-ai îndepărtat pe tovarășii mei de mine și pe prietenii mei de nenorocirea mea.

Aceasta este, deci, tălmăcirea misterului celei de-a cincea căințe pe care Pistis Sophia a rostit-o când era asuprită în Haos”.

Cristosul intim este învățătorul lumii.

Cristosul intim este Salvatorul nostru interior.

Să ne căim și să plângem pentru greșelile noastre.
Noi toți, cu adevărat, am fost târâți în lumea inferioară.
Suntem printre cei care au coborât în Lumile Infernale.
Cei care încă se cred liberi sunt simple victime ale Egoului.
În groapa de dedesubt, în Regatul lui Pluton, sub scoarța Pământului, se suferă îngrozitor.
Fericit cel ce reușește să moară în el însuși, aici și acum.
Acela nu va vedea atunci a doua moarte.
Doar murind în noi înșine, pe baza muncilor conștiente și a suferințelor voluntare, se va putea elibera Pistis Sophia.
Inițiatul care trece prin anihilarea de sine însuși ajunge la Iluminarea totală.
Inițiatul, în mod voluntar, este pus într-o groapă de dedesubt, dorește să moară, vrea să moară.
Domnul poate face minuni cu cei morți.
Fericiți cei ce mor, căci vor fi înălțați în Domnul.
Numele Domnului va fi rostit în mormintele celor care mor în ei înșiși.
Suntem sărmani și mizerabili, goi și perverși, dar ne credem sfinți și puternici.
Domnul interior profund îl mustră pe Inițiat.
Suntem în rea tovărășie, și Domnul îi va îndepărta de noi pe tovarășii răi.
Tovarășii răi sunt în interiorul nostru.
Tovarășii răi sunt agregatele psihice perverse pe care le purtăm în noi.
Tovarășii perverși au murit grație Domnului.
Odată morți tovarășii noștri perverși, Pistis Sophia este eliberată.
Nu ar servi la nimic să posedăm întreaga erudiție a acestei lumi dacă nu am muri în noi înșine.
A distruge agregatele psihice este posibil doar în Forja Ciclopilor, în plin coit chimic.
Bărbat-fenreie, uniți sexual, sunt înconjurați de teribile forțe cosmice.
Bărbat-femeie, uniți sexual, sunt înconjurați de teribilele forțe care au adus la existență Universul.
Bărbatul este forța pozitivă, femeia este forța negativă. Forța neutră le conciliază pe cele două.
Dacă cele Trei Forțe se îndreaptă împotriva unui agregat

psihic, acesta este redus la praf cosmic.

Bărbatul, în plin coit chimic, trebuie să-și ajute femeia considerând agregatele psihice ale acesteia ca și cum ar fi ale lui.

Femeia trebuie să considere agregatele psihice ale bărbatului ca și cum ar fi ale ei.

Astfel, Forțele Pozitivă, Negativă și Neutră se vor îndrepta împotriva oricărui agregat, unite cum trebuie.

Aceasta este cheia pentru a dezintegra agregatele psihice.

Bărbat-femeie, uniți sexual, trebuie să se roage cerându-i Fecioarei Mării, lui Devi Kundalini, să dezintegreze cutare sau cutare agregat psihic înțeles înainte în profunzime.

Dacă bărbatul vrea să dezintegreze un agregat psihic, fie de mânie, de desfrâu, de gelozie, etc., o va chema pe Divina Mamă Kundalini rugând-o să dezintegreze acel agregat, iar femeia sa îl va ajuta cu aceeași rugăciune ca și cum agregatul ar fi al ei.

La fel va proceda și bărbatul cu agregatele psihice ale femeii sale, considerându-le ale lui.

Totalitatea forțelor bărbatului și ale femeii în timpul copulației metafizice trebuie să fie îndreptate, fie spre agregatele psihice ale bărbatului, fie spre cele ale femeii.

Astfel vom sfârși cu Egoul.

Aceasta este cheia pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Să nu uităm că în timpul coitului chimic, bărbatul și femeia uniți sunt în realitate un Androgin divin, atotputernic și teribil.

◻ CAPITOLUL 44 ◻

Filip este lăudat și continuă să scrie.

Și atunci, auzind Iisus cuvintele lui Filip, a zis: „Bine ai grăit, Filip, cel mult iubit. Acum, dar, vino, așează-te și scrie partea ta din discursurile pe care eu le voi rosti și din toate lucrurile pe care le voi face, și tot ceea ce vei vedea”.

Și de îndată Filip se așeză și scrise.

Apoi, Iisus își continuă discursul, și le spuse discipolilor săi: „Atunci Pistis Sophia a strigat spre Lumină, care i-a iertat păcatul de a-și fi părăsit regiunea și de a fi coborât în întuneric. Și ea și-a rostit a șasea căință, spunând..."

Tatăl tuturor Luminilor îi iartă Pistis Sophiei păcatul de a fi căzut în tenebrele non Ființei.

În tenebrele non Ființei domnește suverană durerea.

Totuși coborârea este necesară pentru a urca din nou, mai târziu, triumfal.

Reînălțarea victorioasă implică transformare totală.

Pasărea Phoenix renaște mai puternică decât înainte, mai atotputernică, și teribil de divină.

A șasea căință a Sophiei.

„1. Ți-am cântat laude, oh, Lumină, în întunericul de jos!

2. Ascultă-mi căința și fie ca lumina ta să ia aminte la ruga mea.

3. Oh, Lumină, dacă te gândești la păcatul meu nu voi putea să stau înaintea ta, iar tu mă vei părăsi!

4. Dar tu, oh, Lumină, tu ești salvatoarea mea; căci din cauza luminii numelui tău am avut credință în tine, oh, Lumină!

5. Și puterea mea a avut credință în misterul tău; și mai mult, puterea mea a crezut în Lumină când se găsea printre cei din înalt; și a crezut în ea când se găsea în Haosul de jos.

6. Lasă ca toate puterile care sunt în mine să creadă în Lumină acum, când mă aflu în întunericul de jos, și să poată să creadă din nou în Lumină dacă ajung în regiunea din înalt.

7. Căci Lumina este cea care s-a îndurat de noi și ne-a călăuzit. Un mare mister al salvării există în ea.

8. Și ea va aduce toate puterile afară din Haos din cauza nesocotirii mele, căci mi-am lăsat regiunea și am venit jos, în Haos.

Acum, așadar, să înțeleagă cel a cărui minte este exaltată”.

Inițiatul cântă laude Marii Lumini chiar dacă lucrează în întuneric și în augusta tăcere a înțelepților.

Avem nevoie ca Marea Lumină să ne ierte cu adevărat.

Dacă Lumina s-ar gândi mereu la greșelile noastre și niciodată nu ne-ar ierta, nicicând nu am putea avansa.

Lumina Numelui este Numele Luminii pe care Ființa Ființei noastre îl posedă.

Misterul misterelor se experimentează prin Credința conștientă.

Inițiatul crede în Lumină când se află printre aceia care sălășluiesc în înalt.

Inițiatul crede în Lumină când lucrează în supraobscuritate și în tăcerea augustă a înțelepților.

Toate părțile autonome și autoconștiente ale propriei

noastre Ființe individuale trebuie să aibă deplină încredere în lumina interioară, aici și acum.

Când lucrăm în Abis trebuie să avem încredere deplină în Lumină și să nu ne înfricoșăm.

Nimeni nu ar putea urca fără să fi coborât mai întâi.

Trebuie să le furăm tenebrelor lumina.

Lumina se îndură de noi și ne călăuzește.

În Lumină există un mare mister al salvării.

Lumina trebuie să ducă toate puterile fiecăruia dintre noi afară din Haos.

Prin puteri se înțelege fiecare dintre părțile independente ale Ființei care coboară în Haos și care suferă.

În mod evident, fiecare dintre părțile independente ale propriei noastre Ființe individuale trebuie să se perfecționeze.

Cei Doisprezece Apostoli, adică, cele douăsprezece părți ale Ființei noastre, cele Douăsprezece Puteri, trebuie să se desăvârșească în interiorul nostru, aici și acum.

Oamenii vor să știe ceva doar despre cei Doisprezece Apostoli istorici, dar nu înțeleg nimic despre cele douăsprezece părți ale propriei noastre Ființe individuale.

Trebuie să-i căutăm pe cei Doisprezece în noi înșine.

Este urgent să-i desăvârșim pe cei Doisprezece Apostoli din interiorul nostru.

Să ne amintim că temeliile Ierusalimului Ceresc sunt douăsprezece, și că pe fiecare dintre ele este scris numele fiecăruia dintre cei Doisprezece.

Astfel, cele douăsprezece nume ale celor Doisprezece Apostoli corespund fiecare cu temelia sa corespunzătoare.

Trebuie să distrugem Babilonul cel Mare, mama tuturor fornicațiilor și nelegiuirilor de pe Pământ.

Evident, Babilonul este propriul nostru oraș psihologic populat de agregatele psihice pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Trebuie să edificăm Ierusalimul Ceresc în interiorul nostru.

Douăsprezece sunt temeliile Ierusalimului Ceresc.

A-i perfecționa pe cei Doisprezece este posibil doar dezintegrând agregatele psihice.

Rar este acela a cărui minte este salvată.

Zidul Ierusalimului Ceresc este de 144 de coți, măsură a omului, care este a îngerului.

Dacă adunăm aceste numere, o sută patruzeci și patru, între ele, ne dă nouă.

Nouă este numărul cabalistic al celei de-a Noua Sfere.

Nouă este sfera sexuală.

Doar lucrând în a Noua Sferă este posibil să dezintegrăm total agregatele psihice.

Doar dezintegrând aceste agregate eliberăm Esența și edificăm Ierusalimul Ceresc, aici și acum.

◻ *CAPITOLUL 45* ◻

Iisus, terminând de spus aceste cuvinte, le spuse discipolilor săi: „Înțelegeți felul în care vă vorbesc?” Andrei înaintă și spuse: „Domnul meu, despre tălmăcirea celei de-a șasea căințe a Pistis Sophiei, puterea ta de lumină a profetizat odinioară prin David în Psalmul 129, spunând...”.

Andrei și crucea sa sunt ceva profund semnificativ.

Crucea Sfântului Andrei, pe care el a murit crucificat, este alchimică.

Sunt teribile torturile psihologice prin care trebuie să trecem pentru a dezintegra Mercurul Sec, adică, agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Sulful (Focul) și Mercurul (Apa) se încrucișează în X și se încrucișează din nou neîncetat în Marea Operă.

Mercurul înțelepților este sufletul metalic al spermei.

Sufletul metalic al spermei trebuie să fie fecundat de Sulf.

Andrei și doctrina sa reprezintă lupta pentru a dezintegra agregatele psihice.

Andrei cu crucea sa trebuie să cristalizeze Sulful și Mercurul în forma Corpurilor Existențiale Superioare ale Ființei.

Sulful și Mercurul, încrucișate într-o primă octavă, se cristalizează în Corpul Astral, pe o a doua octavă iau forma Corpului Mental, și pe o a treia octavă asumă forma Corpului Cauzal.

A poseda acele corpuri este indispensabil pentru a primi principiile animice și a ne preschimba într-un Om real.

Andrei interior se perfecționează când Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei s-au perfecționat.

Nu este posibil să perfecționăm aceste corpuri dacă înainte nu am eliminat agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Andrei trebuie să dezintegreze Mercurul Sec și Sulful

Arsenicat.

Andrei trebuie să cristalizeze Mercurul Filosofal pregătit.

Andrei suferă dezintegrând Mercurul Sec.

Fără o dezintegrare prealabilă a Mercurului Sec nu ar fi posibilă Cristificarea.

Corpurile Existențiale perfecționate sunt din aur pur.

A crea Corpurile nu este decât o parte, a le perfecționa este urgent și de neamânat.

Andrei interpretează a șasea căință prin Psalmul 129.

„1. Din adâncuri am strigat spre tine, oh, Doamne!

2. Ascultă glasul meu: fie ca urechile tale să ia aminte la glasul rugăciunii mele.

3. Oh, Doamne, dacă te vei uita la nelegiuirile mele, cine ar fi capabil să treacă încercarea?

4. Căci iertarea este în mâinile tale; în numele tău am nădăjduit, în tine, oh, Doamne!

5. Sufletul meu a așteptat cuvântul tău.

6. Sufletul meu a nădăjduit în Domnul, de dimineața până seara. Fie ca Israel să nădăjduiască în Domnul de dimineața până seara.

7. Căci la Domnul este îndurarea, și în ele o mare mântuire.

8. El va salva Israelul de toate nelegiuirile lui”.

Proba Sanctuarului este foarte dificilă, foarte puține sunt ființele umane capabile să treacă acea teribilă probă.

Domnul interior profund cunoaște foarte bine nelegiuirile noastre; dezintegrându-le, vom trece teribila probă a Sanctuarului.

Acea probă conține în ea însăși toate probele.

Acea probă este, în ea însăși, multiple probe.

Atotmilostivul iartă multe greșeli când în realitate merităm iertarea.

Sufletul așteaptă întotdeauna cuvântul Domnului.

Nu e suficient să ascultăm cuvântul, trebuie să împlinim cuvântul în noi înșine, aici și acum.

Cel care ascultă cuvântul și nu îl împlinește este asemenea omului care se privește în oglindă, apoi întoarce spatele și pleacă.

Sufletul nădăjduiește în Domnul interior profund.

Israel speră în Domnul, de dimineața până seara.

Israel este un cuvânt care trebuie să fie analizat.

„Is” ne amintește de Isis și de Misterele Isiace.

„Ra” ne amintește de Logosul Solar.

Să ne amintim de discul lui Ra din străvechiul Egipt al faraonilor. „El” este el. El este Dumnezeul interior profund în fiecare, dintre noi. În consecință și ca un corolar etimologic corect, poporul lui Israel este constituit din diferitele părți ale Ființei.

Toate multiplele părți autoconștiente și independente ale propriei noastre Ființe individuale constituie poporul lui Israel.

Îndurarea Domnului interior vine asupra noastră când realmente am trecut prin anihilarea budistă.

Iisus îl laudă pe Andrei. Îi făgăduiește că Tiranii vor fi judecați și mistuiți de Focul înțelept.

Și Iisus spuse: ...Bine ai grăit, Andrei binecuvântatule. Aceasta este tălmăcirea căinței ei. Adevărat, adevărat îți spun: te voi desăvârși în misterele Luminii și în toată cunoașterea, de la interioarele interioarelor până la exterioarele exterioarelor; de la inefabil până jos la întunericul întunericului; de la Lumina Luminilor, până la ***[...]***[1] *materiei; de la toți Zeii până la demoni; de la toți Domnii până la Decani, de la toate Autoritățile până la Liturgi; de la crearea omului până la aceea a fiarelor sălbatice, a vitelor și a reptilelor, pentru ca să fii numit perfect, desăvârșit în toată deplinătatea. Adevărat, adevărat îți spun: în regiunea în care voi fi în împărăția Tatălui meu acolo vei fi și tu cu mine. Și când numărul desăvârșit se va împlini, când amestecul va fi dizolvat, îți voi da ordinul de a-i aduce pe toți Zeii Tirani care nu au dat purificarea luminii lor, și îi voi ordona Focului înțelept, peste care trece cel perfect, să îi devoreze pe acei Tirani până când își vor da ultima purificare a luminii lor”.*

Evident, Andrei cu crucea sa în X și munca sa complicată și teribil de grea, care este aceea de a cristaliza ceea ce trebuie să se cristalizeze și de a dezintegra ceea ce trebuie să se dezintegreze, se va desăvârși în misterele Luminii.

Torturile Sfântului Andrei sunt suficiente pentru purificarea sa. Însă nu trebuie să îl uităm pe Andrei al nostru individual, interior. Fiecare dintre noi îl are pe Andrei al său.

A-l desăvârși din interioarele interioarelor până în

---

[1] Nu este suficient de clar cuvântul în manuscrisul copt.

exterioarele exterioarelor, iată ce este teribil de greu.

Andrei, în Marea Operă, suferind pe crucea sa sexuală, trebuie să se perfecționeze de la inefabil în jos până la întunericul întunericului, de la Lumina Luminilor până la tenebrele materiei, de la toți Zeii până la demoni.

Andrei trebuie să se perfecționeze prin munci conștiente și suferințe voluntare, de la toți Domnii până la Decani, de la toate Autoritățile până la Liturgi, etc., etc., etc.

Fiecare dintre părțile Ființei trebuie să ajungă la perfecțiunea totală, integrală.

Andrei este una din acele părți autonome și conștiente.

Andrei, desăvârșit înăuntrul fiecăruia dintre noi, se integrează cu Tatăl.

Să ne amintim că trebuie să-i desăvârșim pe fiecare dintre cei Doisprezece din interiorul nostru, aici și acum.

Numărul desăvârșit în fiecare dintre noi este suma totală a tuturor părților autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe individuale.

Există cei Doisprezece, și cei Douăzeci și Patru, și cei Șapte, și cei Patru, etc.

Există cele Douăsprezece Puteri în interiorul nostru.

Există cei Douăzeci și Patru de Bătrâni ai Zodiacului în noi înșine.

Există cei Patru Deva-Rajas sau Patru Genii Elementale înăuntrul nostru, etc., etc.

Leul Legii există în interiorul nostru.

Evident, Domnul Timpului ne poate înapoia amintirile vieților noastre trecute.

Există Anubis-ul particular, propriu, individual, în fiecare dintre noi; el ne aplică Legea Karmei în interiorul nostru.

Mama Divină Kundalini înăuntrul nostru are cinci aspecte, alegorizate prin vaca albă cu cinci picioare.

Helena Petrovna Blavatsky a văzut în India o vacă albă cu cinci picioare —cu al cincilea alunga muștele și se scărpina—. Fără îndoială că al cincilea picior se găsea pe spate.

Spune Helena Petrovna Blavatsky că această prețioasă creatură a naturii era condusă de un tânăr din secta Sadhu, care se hrănea exclusiv cu laptele acelei vaci.

Există Minerva înăuntrul nostru, care ne dă înțelepciunea.

Există Gardianul Pragului în noi înșine.

Gardianul Pragului niciodată nu poate fi dezintegrat, căci este o parte a propriei noastre Ființe individuale.

Gardianul Pragului este o oglindă în mărime naturală care ne arată starea psihologică în care ne aflăm la un moment dat.

Gardianul Pragului îl avem în astral, în mental și în cauzal.

Sunt așadar, trei, Gardienii Pragului, trei părți ale propriei noastre Ființe individuale.

Fiecare dintre aceste trei părți este autonomă, individuală și autoconștientă.

Există Agentul Karmei în interiorul nostru, înăuntrul Conștiinței noastre; el ne conduce înaintea Tribunalelor Legii când încălcăm Legea.

Ființa este o adevărată armată care trebuie să se perfecționeze și să se integreze.

Întreaga muncă este sexuală, nu există altă cale.

Sunt multe părțile independente ale Ființei, și pe fiecare trebuie să o desăvârșim.

Nu am menționat toate părțile Ființei, pentru că ar fi nevoie de volume pentru a vorbi despre ele și despre munca lor.

Când Ființa va fi integrată iar amestecul înfiorător al diverselor elemente psihice indezirabile pe care le purtăm în noi va fi fost dizolvat, atunci vor cădea tiranii perverși.

Acei tirani pe care îi purtăm în interior sunt factorii capitali ai proceselor noastre psihice abominabile.

Maria tălmăcește cuvintele lui Iisus.

Și când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, le-a spus discipolilor săi: „Înțelegeți felul în care vă vorbesc?”

Și Maria a spus: „Da, Doamne, am înțeles ce ai spus. Cât despre cuvintele tale, ai spus: la dizolvarea întregului amestec tu te vei așeza pe o putere de lumină, și discipolii tăi, adică noi, vom sta la dreapta ta, și tu îi vei judeca pe Zeii Tirani care nu au renunțat la purificarea luminii lor, iar Focul înțelept îi va mistui până când vor renunța la ultima lumină care este în ei; despre acestea, dar, puterea ta de lumină a proorocit mai înainte prin David, în Psalmul 81, zicând:

Dumnezeu va sta în adunarea (sinagoga) Zeilor și îi va judeca pe Zei”.

Divina Mamă Kundalini, Marah, Maria, Femeia-Șarpe, știe prea bine că, odată dizolvate elementele psihice indezirabile pe care le purtăm în noi, Cristosul intim va sta înăuntrul sufletului

nostru devenit în întregime lumină și putere. Toți discipolii Cristosului intim, care locuiesc înăuntrul nostru, sunt, în mod precis, diversele părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Zeii Tirani sunt, realmente, acele părți autonome și independente ale Ființei care, îmbuteliate în lumini care nu sunt Lumina cristică, insistă să-și purifice lumina care nu este Lumina Domnului.

Drept exemplu și pentru a clarifica paragraful anterior vom spune că există în lume anumite forme religioase care nu conduc decât la un drum fără ieșire, dar adepții lor insistă să se purifice și să se sanctifice în acele cuști. Trebuie să renunțăm la astfel de doctrine, trebuie să avem curajul de a abandona astfel de cuști.

Iisus vindecă orbii din Ierihon (1650)
Nicolas Poussin, Muzeul Louvre, Paris, Franța

Ceea ce este important se află în interiorul nostru.

Gnoza este cunoașterea. Auto-gnoza este autocunoașterea în Gnoză.

Focul înțelept îi va mistui pe Zeii Tirani până când vor renunța la atâtea doctrine câte există în lumea exterioară.

Trebuie să abandonăm totul pentru a veni la Cristosul intim.

Când spunem să abandonăm totul ne referim, în acest caz, la diverse forme religioase moarte.

Cineva poate lupta pentru propria sa purificare în mod total eronat.

Numai pe calea auto-gnozei vom merge corect.

Dumnezeu va sta în adunarea Zeilor și îi va supune la judecată.

▫ CAPITOLUL 46 ▫

Căința Sophiei nu este încă acceptată. Arhonții își bat joc de ea.

Și Iisus a spus: „Bine ai grăit, Maria”.

Și Iisus și-a continuat discursul, spunându-le discipolilor săi: „S-a întâmplat, când Pistis Sophia a terminat de dat glas celei de-a șasea căințe a ei pentru iertarea încălcării sale, că s-a întors din nou spre înalt pentru a vedea dacă păcatele îi fuseseră iertate și pentru a vedea dacă va fi scoasă din Haos. Dar din porunca Primului Mister, încă nu fusese auzită pentru ca nu cumva păcatul să-i fie iertat și să fie scoasă din Haos.

Întorcându-se spre Lumină pentru a vedea dacă a fost primită căința ei, i-a văzut pe toți Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni bătându-și joc de ea și bucurându-se pentru că nu îi fusese primită căința. Văzându-i că o batjocoresc, s-a întristat foarte tare și și-a ridicat glasul către înalt într-o a șaptea căință, spunând...”.

Primul Mister îl supune pe Inițiat la multe probe pentru binele acestuia.

Inițiatul este pus la încercare neîncetat.

Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni înțeleg necesitatea probelor esoterice și cooperează cu acestea spre binele Adeptului.

Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni se află în interiorul nostru, aici și acum.

A șaptea căință a Sophiei.

„1. Oh, Lumină, mi-am ridicat puterea către tine, Lumina mea!

2. În tine avut-am credință. Nu îngădui să fiu batjocorită, nu lăsa ca Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni, care mă urăsc, să se bucure pe seama mea.

3. Căci toți aceia care au credință în tine nu se vor rușina. Fie ca aceia care mi-au luat puterea să rămână în întuneric; și să nu aibă câștig de pe urma ei, ci să le fie luată.

4. Oh, Lumină, arată-mi căile tale, și voi fi salvată prin ele; arată-mi drumurile tale, prin care voi fi scoasă din acest Haos.

5. Și călăuzește-mă spre lumina ta, și fă-mă să știu, oh, Lumină, că tu ești Salvatoarea mea! În tine mă încred pururea.

6. Grăbește-te să mă salvezi, oh, Lumină, căci mila ta este în veac!

7. Cât despre încălcarea pe care am comis-o de la început în neștiința mea, nu o pune pe socoteala mea, oh, Lumină, ci salvează-mă prin marele tău mister al iertării păcatelor, prin bunătatea ta, oh, Lumină!

8. Căci bună și dreaptă este Lumina, și de aceea îmi va arăta calea ca să fiu salvată de încălcarea mea.

9. Și cât despre puterile mele, care s-au împuținat de frica emanațiilor materiale ale Obstinatului, le va scoate de acolo prin porunca sa, și pe puterile mele, care s-au împuținat din cauza nelegiuitului, le va învăța cunoașterea ei.

10. Căci toată cunoașterea Luminii este mijloc de salvare și mistere pentru toți cei care caută regiunile Moștenirii sale și misterele sale.

11. Pentru misterul numelui tău, oh, Lumină, iartă-mi încălcarea că mare este!

12. Oricui are credință în Lumină, ea îi va da misterul corespunzător.

13. Și sufletul său va sălășlui în regiunile Luminii și puterea sa va moșteni Comoara Luminii.

14. Lumina le dă forță celor care se încred în ea; și numele misterului său aparține celor care se încred în ea. Și ea le va arăta regiunea Moștenirii, care este în Comoara Luminii.

15. Dar eu am avut pururea credință în Lumină, căci ea îmi va elibera picioarele de legăturile întunericului.

16. Ia aminte la mine, oh, Lumină și salvează-mă, căci în Haos mi-au luat numele!

17. Din cauza tuturor emanațiilor, mâhnirile mele și neliniștea mea tare s-au înmulțit. Mântuiește-mă de păcatul meu și de acest întuneric.

18. Privește-mi necazul și neliniștea, și iartă-mi păcatul.

19. Vezi-i pe Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni, care m-au dușmănit cu gelozie.

20. Păzește puterea mea și salvează-mă, și nu mă lăsa să rămân în întuneric, căci am avut credință în tine.

21. Ei și-au bătut joc de puterea mea pentru că am avut încredere în tine, oh, Lumină!

22. Acum, așadar, oh, Lumină, salvează puterile mele de emanațiile Obstinatului, din cauza căruia sunt asuprită.

Acum, deci, cel ce este chibzuit, să fie!"

Când Iisus a spus lucrurile acestea discipolilor săi, Toma a înaintat până la el, și a spus: „Domnul meu, eu sunt chibzuit, cu desăvârșire chibzuit, și spiritul meu este pregătit. Mă bucur nespus pentru ceea ce ne-ai dezvăluit. Eu, desigur, am fost răbdător cu frații mei până acum; ca să nu te supăr i-am lăsat să vină la tine și să spună tălmăcirea fiecărei căințe a Pistis Sophiei. Acum, așadar, Domnul meu, voi spune eu că, despre tălmăcirea celei de-a șaptea căințe a Pistis Sophiei, puterea ta de lumină a proorocit deja prin Profetul David în Psalmul 24, după cum urmează".

Trebuie să ridicăm puterea sexuală până la Marea Lumină.

Inițiatul are credință în Marea Lumină.

Niciodată nu este rușinat cel care are credință în Marea Lumină. Tenebroșii care le fură puterea Inițiaților rămân în întuneric.

Acei tenebroși sunt agregatele psihice indezirabile, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Marea Lumină are căile sale și Drumul său Secret.

Strâmtă este poarta și îngust este drumul care conduce la Lumină, și foarte puțini sunt cei care îl găsesc.

Dificil este drumul care conduce la Marea Lumină.

De o parte și de alta nu se văd decât prăpăstii îngrozitoare.

Mulți sunt cei care încep, rari sunt cei care reușesc să își atingă scopul.

Uneori drumul se pierde între nisipurile deșertului.

Câteodată drumul este tăiat de un abis periculos.

Uneori trebuie să coborâm pentru a urca apoi mai târziu.

Nici un cod moral, nici un precept etic, nu servește pe cărarea grea.

Pe această cărare dificilă trebuie să facem întotdeauna un inventar de sine însuși pentru a ști ce avem prea mult și ce ne lipsește.

Trebuie să eliminăm ceea ce este prea mult, trebuie să dobândim ceea ce ne lipsește.

Uneori o frumoasă maximă sau o virtute prețioasă poate constitui un obstacol pe drumul greu.

Trebuie să cunoaștem partea bună din ceea ce e rău și partea rea din ceea ce este bun, și să trecem dincolo de bine și de rău.

Trebuie să ne eliberăm de puterile binelui și ale răului.

Trebuie să luăm în mână spada Justiției Cosmice.

Nu tot ceea ce se crede bun este bun.

Nu tot ceea ce se crede rău este rău.

Există multă virtute la cei răi, există multă răutate la cei virtuoși.

„Virtute” vine din particula „vir”, „virilitate”.

Doar cu virilitate se obțin gemele prețioase ale virtuților.

Virilitate sexuală, potență sexuală, sunt necesare pentru a obține virtuți în Forja Aprinsă a lui Vulcan.

De fiecare dată când un agregat psihic este dizolvat, o virtute prețioasă se ivește în noi.

Salvatorul interior profund este lumină, și în el trebuie să ne încredem.

Numai Cristosul intim, care este lumină, poate să ne salveze.

Încălcarea sexuală a avut loc când am mâncat din fructul despre care ni s-a spus: „Să nu mănânci din el”.

Cristosul, fiind suprema ascultare a Tatălui, se opune supremei neascultări a Adam-ului de păcat și ne salvează.

Marele Mister al iertării păcatelor se relaționează cu Sexul.

Doar acela care lucrează cu Marea Operă merită să fie iertat.

Odată dizolvate cutare sau cutare elemente inumane în interiorul nostru, merităm iertarea pentru cutare sau cutare greșeli.

Anumite agregate psihice sunt relaționate cu Legea

Karmei.

Evident, vor putea fi dezintegrate plătind prețul.

Fără îndoială, acele agregate se vor dezintegra pe baza muncilor conștiente și a suferințelor voluntare.

Lumina ne dă modul, mijlocul, sistemul sau metoda pentru a fi salvați de marea încălcare.

Emanațiile materiale ale Egoului au afectat facultățile umane.

În vremurile străvechi, omenirea percepea aura lumilor și comunica cu locuitorii altor sfere planetare.

Pe continentul Lemur, situat odinioară în Oceanul Pacific, ființele umane puteau percepe prin ele însele și în mod direct misterele vieții și ale morții.

Odată cu încălcarea sexuală, am căzut în generarea animalică, iar Egoul a apărut în interiorul fiecăruia dintre noi.

Egoul este compus din diverse agregate psihice.

Când Esența a rămas îmbuteliată în agregatele psihice, facultățile de percepție internă ale ființei umane s-au atrofiat.

Astfel, emanațiile materiale ale obstinatului Ego au afectat facultățile interne.

De atunci, ființele umane au rămas prinse în această lume dureroasă.

Dizolvând agregatele psihice, facultățile noastre interne se vor ivi din nou victorioase.

Toată cunoașterea conținută în Lumină corespunde misterelor.

Misterele Luminii ne conduc la Eliberarea finală.

Moștenirea pierdută este Comoara Luminii ocultă în noi înșine, aici și acum.

Misterul Numelui este însuși misterul Verbului.

Fiecare dintre noi are numele său sacru.

Cel care are credință în Marea Lumină va primi Inițiere în mistere.

Fericit acela care prin Inițieri în mistere reușește să devină un locuitor al regiunilor Luminii.

Aceia care se cufundă în oceanul Marii Lumini posedă puterea și Comoara Luminii.

Doar Lumina poate să ne elibereze picioarele din lanțurile tenebrelor.

Cine are credință în Lumină va fi eliberat de tenebre.

În Haosul de jos, chiar și numele sacru a fost uitat.

Din cauza agregatelor psihice s-au înmulțit amărăciunile.

Numai Lumina poate să ne salveze de păcat și de tenebre.

Guvernatorii celor Doisprezece Aeoni sunt foarte geloși în sens spiritual.

Aceasta înseamnă că sunt foarte exigenți cu noi; nicidecum nu pot să accepte în noi vreun element psihic indezirabil.

Doar Marea Lumină poate să ne salveze și să întărească puterile sufletului. Inițiatul are credință în Lumină.

Regenții Aeonilor, în interiorul nostru, își bat joc de noi și ne ceartă când lucrăm sau când începem să lucrăm asupra noastră.

Regenții Aeonilor ne spun: „Ah! În sfârșit vreți să vă întoarceți la Lumină? Vreți să dezintegrați într-o clipă ceea ce v-a făcut să vă bucurați timp de atâtea secole?”, etc., etc., etc.

„Cum vreți să fiți ajutați să dezintegrați într-o clipă de căință ceea ce v-a plăcut în tot acest timp?”, etc.

Așa vorbesc Regenții Aeonilor când își bat joc de noi; astfel suferă Pistis Sophia.

Numai Marea Lumină poate să salveze puterile noastre intime de emanațiile obstinatului Ego.

A fi chibzuit înseamnă a fi înțelegător în sensul deplin al cuvântului.

Toma este acea parte a Ființei care se relaționează cu simțul intim al înțelegerii.

Multe analize, reflecții și, mai ales, meditație și autoreflecție evidentă a Ființei sunt indispensabile pentru înțelegere.

Orice defect psihologic, descoperit prin autoobservarea psihologică, trebuie să fie în prealabil înțeles în toate nivelurile minții înainte de a trece la dezintegrarea lui.

Când acceptăm că avem propria idiosincrasie psihologică, în realitate începem să ne autoobservăm clipă de clipă.

Doar prin autoobservare este posibilă autodescoperirea.

În orice autodescoperire există autorevelație.

Toma este, deci, cunoaștere, înțelegere și infinită răbdare.

Frații lui Toma sunt cei unsprezece, și în plus, toate părțile autonome și autoconștiente ale Ființei.

Incontestabil, toate părțile Ființei sunt obligate să lucreze

la Autorealizarea intimă a Ființei.

Munca lui Toma este foarte răbdătoare, căci el este obligat să furnizeze ceea ce se numește înțelegere.

Fiecare parte a Ființei își dă explicația căinței sufletului, însă doar Toma este cel care are ultimul cuvânt.

Toma interpretează a șaptea căință după Psalmul 24.

„1. Oh, Doamne, către tine mi-am ridicat sufletul, oh, Dumnezeule!

2. M-am încredințat ție; nu îngădui să fiu rușinat nici ca dușmanii mei să își bată joc de mine.

3. Căci toți cei ce nădăjduiesc în tine nu vor fi rușinați. Să se rușineze toți cei ce săvârșesc fărădelegi în deșert.

4. Oh, Doamne, arată-mi căile tale și învață-mă cărările tale!

5. Condu-mă pe calea adevărului tău și învață-mă, căci tu ești Dumnezeul meu și Salvatorul meu, și în tine voi spera toată ziua.

6. Adu-ți aminte de îndurările tale, oh, Doamne, și de milele tale, căci din veac sunt!

7. Dar nu-ți aminti de păcatele tinereții mele și ale neștiinței mele. Adu-ți aminte de mine după plinătatea milosteniei tale, din bunătatea ta, oh, Doamne!

8. Domnul este bun și drept, de aceea el îi va învăța pe păcătoși drumul.

9. El îi va călăuzi pe cei blânzi la judecată și îi va învăța pe cei buni calea.

10. Toate cărările Domnului sunt milă și adevăr pentru aceia care caută virtutea și mărturiile lui.

11. Prin milostenia numelui tău, oh, Doamne, iartă-mi păcatul, căci foarte mare este.

12. Cine se teme de Domnul? El va restabili legile după voia sa.

13. Sufletul său va rămâne în bine și seminția sa va moșteni Pământul.

14. Domnul este tăria acelora care se tem de el, iar numele Domnului le aparține acestora pentru a le face cunoscută voia sa.

15. Ochii mei se ridică totdeauna spre Domnul, căci el îmi va scoate picioarele din capcană.

16. Caută spre mine și mă miluiește, căci sunt un paria, un mizerabil.

17. Amărăciunile inimii mele s-au înmulțit; scoate-mă din nevoile mele.

18. Vezi smerenia mea și neputința mea, și iartă toate păcatele mele.

19. Vezi dușmanii mei, cât s-au înmulțit și cu ce ură nedreaptă mă urăsc.

20. Păzește sufletul meu și salvează-mă; nu permite să fiu făcut de rușine, căci am nădăjduit în tine.

21. Cel simplu și cel drept mi s-au alăturat, și eu am sperat în tine, oh, Doamne!

22. Oh, Dumnezeule, izbăvește pe Israel de toate necazurile lui!”

Trebuie să ne ridicăm sufletul la Dumnezeu.

Trebuie să ne încredințăm cu totul Dumnezeului nostru interior profund.

Dușmanii care își bat joc de noi sunt în interiorul nostru.

Cel care lucrează asupra lui însuși nădăjduind în Domnul intim nu va fi supus rușinii.

Este evident că acei dușmani interiori care comit nedreptate vor fi supuși rușinii.

Domnul intim ne va arăta căile și cărările.

Există patru cărări, și anume:

1. Calea Directă;

2. Calea Spirală nirvanică;

3. Calea celor care părăsesc scena cosmică fără să fi ajuns la gradul de Adept;

4. Calea celor care eșuează.

Calea Directă este cea mai grandioasă, dar cum suferințele sunt mai mari, triumfurile de asemenea sunt mai mari.

Pe cea Spirală, triumfurile sunt mai mici, și de aceea suferințele sunt mai mici.

Arareori se reîncarnează locuitorii Nirvanei.

Locuitorii Nirvanei trăiesc într-o permanentă fericire, și când iau corp fac un pas înainte și se întorc la fericire.

Cei care renunță la manifestarea cosmică se cufundă în Spiritul Universal de Viață după ce au dizolvat Egoul, dar fără să-și fi fabricat Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei.

Totuși unii dintre cei care au renunțat la manifestare vor reveni în Epoca de Aur a viitoarei a Șasea Rase, vor intra în mistere și se vor converti în Adepți.

Cei din urmă, ratații, sunt aceia care după ce și-au împlinit cele trei mii de cicluri sau perioade de manifestare nu au ajuns la stadiul de Adept.

Fiecare ciclu de manifestare implică trecerea prin regnurile mineral, vegetal, animal și uman.

În regnul uman i se atribuie o sută opt vieți fiecărui suflet.

Este evident că odată încheiat ciclul celor o sută opt vieți, urmează coborârea în Lumile Infernale și involuția până la a doua moarte.

Lumile Infernale sunt situate în interiorul Pământului, în regnul mineral scufundat.

După a doua moarte, Esența reapare la suprafață.

Când Esența reapare, începe noi procese evolutive care reîncep de la treapta cea mai joasă, care este regnul mineral.

Astfel încât de fiecare dată când se reîncepe din mineral se trece pe o spiră mai înaltă în acord cu spirala vieții.

Legile Evoluției și Involuției vieții constituie axa mecanică a întregii Naturi.

Cei care eșuează în cele trei mii de perioade de manifestare, după a doua moarte ca urmare a ultimei vieți din ultimul ciclu sau perioadă din cele trei mii, se cufundă în oceanul Marii Lumini preschimbați în simpli elementali ai Naturii.

Evident, acești ratați pierd orice oportunitate.

Totuși, acel gen de elementali cunosc binele și răul datorită experienței trăite.

Acei elementali își merită din plin fericirea, dată fiind infinita durere prin care au trebuit să treacă în peregrinajul lor prin materie.

Autorealizarea intimă a Ființei nu are nimic de-a face cu Legile Evoluției nici ale Involuției.

Autorealizarea intimă a Ființei este Calea Revoluției Conștiinței, Cărarea Marii Rebeliuni.

Numai Dumnezeul nostru intim poate să ne conducă la experiența Adevărului.

Favorurile milei aparțin Cristosul intim și sunt dintotdeauna.

Marele Milostiv poate să se îndure de noi și să ne vină în

ajutor.

Drumul Secret este arătat de Milostivul, care sălășluiește în Ființa noastră.

Domnul intim ne va călăuzi pașii dacă suntem buni și blânzi.

Virtutea și mărturiile pe care le căutăm se vor găsi pe cărarea Domnului.

Avem nevoie să fim iertați; păcatele noastre sunt grave.

Legile Domnului interior profund sunt perfecte și trebuie să fie stabilite în inimă.

Dar este necesar să-l iubim și să ne temem de Domnul.

Fericit cel ce sălășluiește în Lumină.

Domnul intim este forța puternică a oricărei forțe.

Numele Domnului, Verbul în interiorul nostru, Ființa Reală a Ființei, aparține celor care îl posedă.

Doar oamenii Cristificați posedă Verbul încarnat, Cuvântul, Numele Domnului.

Numai Domnul ne va scoate picioarele din abisul pierzaniei.

Fiecare dintre noi este un paria și un mizerabil, numai Domnul poate să ne salveze.

Numai Domnul poate să ne elibereze de nenorocire și să ne dea un balsam prețios pentru a ne vindeca inima îndurerată.

Dușmanii sufletului s-au înmulțit în interiorul nostru.

Numai Cristosul intim poate să ne salveze și să ne scoată din durere.

Doar cel care știe să fie senin, să lucreze și să fie răbdător poate să fie salvat.

Numai Dumnezeul intim poate să-l conducă pe Israel, adică, toate părțile independente și autoconștiente, departe de toate suferințele.

Totuși, este nevoie să dizolvăm agregatele psihice înainte de a ajunge la limanul supremei fericiri.

Iisus îl laudă pe Toma.

Când Iisus a auzit cuvintele lui Toma, i-a spus: „Bine ai grăit în sfârșit, Toma. Aceasta este tălmăcirea celei de-a șaptea căințe a Pistis Sophiei. Adevărat, adevărat îți spun: toate neamurile din lume te vor slăvi pe Pământ, căci eu ți-am revelat aceste lucruri pe care tu le-ai primit de la spiritul meu, și ai devenit înțelegător și spiritual, și înțelegi ceea ce spun. De acum

te voi umple cu totul de lumină și de puterea spiritului, pentru ca de aici înainte să poți înțelege tot ce îți va fi spus și tot ce vei vedea. Încă puțin și îți voi vorbi despre Înalt din afară înăuntru și din interior în afară".

Iisus își continuă cuvântarea, spunându-le discipolilor săi...

Cei care pretind să ajungă la Eliberarea finală fără să fi eliminat înainte multiplele elemente psihice indezirabile pe care le purtăm în noi, merg pe drumul erorii.

În Orient s-au cunoscut mari ermiți sau anahoreți trăind în peșteri singuratice, care pe baza a multor discipline au obținut Extazul, dar întrucât nu au dizolvat Egoul au eșuat.

Acei anahoreți s-au obișnuit să elibereze din sticlă pe moment Esența, Buddhi. Atunci experimentau Satori, Samadhi, dar odată trecută acea experiență mistică, reveneau, precum geniul lămpii lui Aladin, în sticlă.

Unii dintre acești Sfinți s-au dezîncarnat în plin Maha-Samadhi. Totuși, în prezent astfel de ființe s-au întors ca persoane comune, obișnuite.

Puternici în Samadhi, dar nelucrând cu Egoul, rezultatul este eșecul. Experimentarea Vidului Iluminator nu înseamnă Autorealizarea Vidului Iluminator.

Ceea ce Toma știe, a primit de la Cristosul intim.

Rezumatul sau esența sintetică a doctrinei lui Toma se poate rezuma astfel: „Să nu depinzi de idei sau de concepte străine, înăuntrul tău se află adevărata înțelepciune".

Totuși, înainte de a putea depinde în mod absolut de Ființa noastră interioară, trebuie să fim cu totul ascultători față de Guru.

Orice veritabil Guru se pronunță împotriva fornicației și a adulterului.

Orice autentic Guru este de două ori născut.

Orice autentic Guru se sacrifică pentru omenire.

Nașterea, moartea și sacrificiul pentru omenire sunt cei Trei Factori ai Revoluției Conștiinței.

Guru-ul care varsă Vasul lui Hermes este un fals Guru, un Profet fals.

Guru-ul care nu-i învață pe discipolii săi să fabrice Corpurile Solare Existențiale Superioare ale Ființei nu este un Guru potrivit în Cunoaștere.

Guru-ul care nu-i conduce pe discipolii săi pe drumul

dizolvării Eului este un Guru aflat în greșeală sau un Mag Negru.

Guru-ul care nu știe să se sacrifice pentru omenire nu este un adevărat Guru.

Există spațiul de sus și spațiul interior.

Spațiul de sus este exterior în raport cu cel interior.

Dar există exterioarele exterioarelor și interioarele interioarelor.

Orice spațiu exterior situat în cutare sau cutare dimensiune are, prin opoziție, spațiul său interior corespunzător.

◻ CAPITOLUL 47 ◻

Iisus o conduce pe Sophia într-o regiune mai puțin îndepărtată, dar fără porunca Primului Mister.

„Se întâmplă atunci, când Pistis Sophia a grăit cea de-a șaptea căință în Haos, că Porunca Primului Mister încă nu venise pentru a o salva și a o conduce afară din Haos. Totuși eu, din milă, fără nici o poruncă, am condus-o într-o regiune mai largă din Haos. Și când emanațiile materiale ale Obstinatului au văzut că ea fusese dusă în acea regiune, au încetat să o mai amărască atât, căci s-au gândit că va fi scoasă cu totul din Haos. Când s-au petrecut acestea, Pistis Sophia nu știa cine îi venise în ajutor; ea nu mă recunoscuse defel, și a continuat insistând să proslăvească Lumina Comorii, pe care o văzuse și în care crezuse. Credea că era ea (lumina) cea care îi venise în ajutor; acea lumină căreia îi cânta cântece de laudă crezând că era realmente Lumina. Dar cum cu adevărat ea avusese încredere în Lumina care realmente aparținea Comorii, trebuia să fie scoasă din Haos, și căința sa să fie acceptată. Totuși, Porunca Primului Mister nu se împlinise încă, pentru ca să îi fie acceptată căința. Și ascultați acum, căci vă voi spune toate lucrurile care i s-au întâmplat Pistis Sophiei”.

Doar porunca Primului Mister îl poate conduce pe Inițiat afară din Haos.

Cristosul intim se îndură de Inițiat, și puțin câte puțin îl face să treacă la niveluri superioare ale Ființei.

Emanațiile materiale ale obstinatului Ego dispar puțin câte puțin pe măsură ce acesta moare.

Este o greșeală a Pistis Sophiei să nu recunoască ajutorul special al Cristosului intim.

Lumina Comorii interioare țâșnește din însăși Comoara, care este Lâna de Aur.

Lâna de Aur a anticilor este Cristosul intim îmbrăcat cu Corpurile de Aur pur. Aceste Corpuri Existențiale perfecționate și acoperite cu diferitele părți ale Ființei sunt teribil de divine.

Lumina Comorii nu este Comoara, totuși, Inițiatul cântă laude Luminii Comorii.

Trebuie să căutăm Comoara în adâncurile pământului filosofal.

Vitriol: „Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem”.

Există multe tipuri de lumină care nu sunt Lumina Comorii.

Diverse tipuri de secte, școli sau ordine mistice posedă o lumină care nu este Lumina Comorii, însă devoții lor cred că acele lumini pot să îi salveze.

Acei devoți sunt sinceri înșelați, plini de intenții magnifice, dar înșelați.

Adevărata Lumină a Comorii Ascunse este absolut sexuală.

Căința Pistis Sophiei trebuie să fie calificată.

A primi una, și încă una, și încă una, fiecare dintre cele Opt Inițieri ale Focului, este un lucru; și a le califica, un alt lucru complet diferit.

Oricine poate primi cele Opt Inițieri ale Focului, însă nu i-ar servi la nimic dacă nu le califică.

Mulți dintre cei care au primit cele Opt Inițieri ale Focului acum sunt demoni teribil de perverși.

Nu s-ar putea califica cele Opt Inițieri dacă am exclude dizolvarea Egoului.

Numai prin anihilarea budistă putem califica fiecare dintre cele Opt Inițieri.

Prin dezintegrarea Egoului vom obține schimbarea radicală.

Trebuie să ne preschimbăm în ceva total diferit.

Până și identitatea noastră personală trebuie să fie pierdută pentru noi.

Schimbarea trebuie să fie absolută, și nici măcar identitatea noastră personală actuală nu trebuie să continue să existe.

Emanațiile Obstinatului încetează momentan să o asuprească pe Pistis Sophia.

„Se întâmplă atunci, când am condus-o într-o regiune

puțin mai largă din Haos, că emanațiile Obstinatului au încetat cu totul să o asuprească, crezând că va fi scoasă cu totul din Haos. Și atunci când emanațiile Obstinatului și-au dat seama că Pistis Sophia nu fusese scoasă din Haos, se întoarseră toate împreună și o asupriră cu tărie. De aceea ea și-a grăit a opta căință, căci nu încetau să o amărască, chinuind-o nespus. Ea își rosti căința, zicând...”.

Emanațiile obstinatului Ego o necăjesc pe Pistis Sophia, dar încetează puțin când aceasta trece la un nivel superior al Ființei.

Întotdeauna când Inițiatul trece printr-o reevaluare a Ființei, pentru un timp încetează atacurile tenebroșilor, pentru a reveni mai târziu la o nouă activitate.

Însă, Pistis Sophia, în fiecare luptă revine la căință, din nou și din nou.

A opta căință a Pistis Sophiei.

„1. În tine, oh, Lumină, am crezut! Nu mă lăsa în Haos; călăuzește-mă și salvează-mă conform Gnozei tale.

2. Ia aminte la mine și salvează-mă. Fii Salvatoarea mea, oh, Lumină, mântuiește-mă și condu-mă la lumina ta!

3. Căci tu ești Salvatoarea mea și mă vei duce până la tine. Prin misterul Numelui tău, călăuzește-mă și dă-mi misterul tău.

4. Tu mă vei salva de această Putere cu Chip de Leu pe care ei mi-au pus-o ca o capcană; căci tu ești Mântuitoarea mea.

5. Și în mâinile tale voi pune purificarea luminii mele; tu m-ai salvat, oh, Lumină, prin Gnoza ta!

6. Tu te-ai mâniat împotriva celor ce mă pândesc, și nu vor putea să mă oprească de tot, căci eu am avut credință în lumina mea.

7. Mă voi bucura și îți voi cânta laude pentru îndurarea pe care mi-ai arătat-o și pentru că m-ai ascultat și m-ai salvat de neliniștea în care mă aflam. Și tu vei elibera puterea mea din Haos.

8. Nu m-ai lăsat în mâinile Puterii cu Chip de Leu, ci m-ai călăuzit într-o regiune unde nu sunt asuprită”.

Conform Gnozei, Lumina trebuie să ne călăuzească și să ne mântuiască.

Lumina gnostică trebuie să ne salveze și să ne conducă la Marea Lumină.

Misterul Numelui este misterul Verbului.

Orice Inițiat aspiră să primească misterul Numelui.

„Celui ce știe, Cuvântul îi dă putere; nimeni nu l-a rostit, nimeni nu-l va rosti, doar acela care îl are încarnat”.

Cristosul este cuvântul, fericit acela care l-a încarnat.

Puterea cu Chip de Leu sau Chipul Legii ne face să suferim, dar Domnul ne poate ierta.

Trebuie să ne purificăm propria lumină pentru ca Marea Lumină să ne salveze conform Gnozei.

Lumina interioară individuală trebuie să fie purificată prin dezintegrarea agregatelor psihice.

Cristosul intim este aspru cu cei care o pândesc pe Pistis Sophia.

Numai Cristosul-Lumină poate să o scoată pe Sophia în mod definitiv din Haos.

Puterea cu Chip de Leu este puterea Legii.

Leul Legii există în interiorul propriei noastre Ființe, este una dintre părțile Ființei.

În anumite perioade, Inițiatul nu este necăjit de Legea Karmei.

Când Pistis Sophia se odihnește de Puterea cu Chip de Leu se simte fericită.

□ CAPITOLUL 48 □

Emanațiile Obstinatului o asupresc din nou.

Când Iisus a încheiat, le-a spus discipolilor săi: „Se întâmplă că, atunci când Puterea cu Chip de Leu a văzut că Pistis Sophia nu fusese condusă afară din Haos, ea a venit din nou cu toate celelalte emanații materiale ale Obstinatului, și ele toate o asupriră din nou pe Pistis Sophia. Și atunci, simțindu-se asuprită, ea strigă în aceeași căință...”.

Puterea cu Chip de Leu și obstinatul Ego îl fac pe Inițiat să sufere teribil.

Evident, Karma și emanațiile Egoului îi iau puterea Inițiatului.

Arhonții Aeonilor și cei Douăzeci și Patru de Bătrâni ai Zodiacului sunt în interiorul nostru.

Nu ar putea să ne ajute perechea, celălalt Suflet, dacă Marea Lege este împotriva noastră.

În timp ce Sufletul Uman lucrează, Sufletul Spiritual contemplă.

Intimul este Atman, Inefabilul.

Buddhi este Sufletul Spiritual.

Manasul Superior este Sufletul Uman.

Prin învierea Cristosului în noi, cele două Suflete se integrează; atunci se face lumină.

Buddhi este precum un vas de alabastru fin și transparent înăuntrul căruia arde flacăra Prajnei.

Buddhi-Manas unite, fuzionate, integrate, ne conferă lumina.

În Buddhi, ca într-un vas alabastru, sunt conținute toate puterile Luminii.

Neîndoielnic, când Buddhi-Manas fuzionează, se stabilește lumina în noi.

Își continuă căința.

„9. Ai milă de mine, oh, Lumină, căci mă asupresc din nou. Din cauza poruncii tale, lumina din mine, și puterea mea, și înțelegerea mea se tulbură.

10. Puterea mea a început să se spulbere când sunt în aceste amărăciuni, și socoteala vremii mele, cât sunt în Haos. Lumina mea a slăbit, căci ei mi-au luat puterea, și toate forțele din mine se agită.

11. Am devenit neputincioasă înaintea tuturor Guvernatorilor Aeonilor care mă urăsc, și înaintea celor douăzeci și patru de emanații, în regiunea cărora am fost. Și Fratele meu, perechea mea, s-a temut să îmi vină în ajutor, din cauza situației în care mă aflam.

12. Și toți Guvernatorii din înalt m-au considerat materie fără lumină. Am devenit ca o putere materială părăsită de Guvernatori.

13. Și toți cei ce sălășluiesc în Aeoni au spus: «Ea a devenit Haos». Și de atunci toate forțele nelegiuite m-au înconjurat, sfătuindu-se să-mi ia lumina care este în mine.

14. Dar eu am avut credință în tine, oh, Lumină, și am spus: «Ești Salvatoarea mea».

15. Și porunca mea, cea pe care ai hotărât-o pentru mine, este în mâinile tale. Salvează-mă din mâinile emanațiilor Obstinatului, care mă asupresc și mă urmăresc.

16. Trimite-mi lumina ta, căci apar fără valoare înaintea ta. Mântuiește-mă prin compasiunea ta.

17. Nu mă disprețui, căci ți-am cântat laude. Fă ca Haosul

să acopere emanațiile Obstinatului, și fă să fie duse jos, în întuneric.

18. Să amuțească gurile lor; acele guri care cu viclenie m-ar devora și ar spune: «Să-i luăm toată lumina», deși eu nu le-am făcut nici un rău”.

Realmente, Inițiații căzuți sunt materie fără lumină.

Cei ce cred că se poate recuceri lumina fără să fi dizolvat mai întâi agregatele psihice, merg pe drumul greșelii.

Agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre psihologice, constituie în ele însele o putere materială părăsită de Guvernatori.

Sufletul, cufundat în haosul interior care există în noi, s-a preschimbat într-un adevărat haos.

Toate forțele nelegiuite îl înconjoară pe cel căzut și încearcă să îi fure puțina lumină care îi rămâne.

Inițiatul trebuie să aibă încredere în Lumină, aceasta îl va salva. Emanațiile obstinatului Ego îl urmăresc și îl asupresc pe Inițiat.

Dezintegrând Egoul putem să fim salvați.

Emanațiile Obstinatului, adică, ale agregatelor psihice, trebuie să fie dezintegrate cu armele lui Vulcan.

Mercurul Sec și agregatele psihice sunt același lucru.

Doar cu ajutorul Electricității Sexuale Transcendente putem dezintegra totalitatea Mercurului Sec pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Magia Sexuală este urgentă și de neamânat pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Femeia-Șarpe este întărită în Forja Aprinsă a lui Vulcan.

Știm bine că Forja Aprinsă a lui Vulcan este Sexul, actul sexual.

A nu vărsa Sperma Sacră este fundamental pentru a lucra în Forja Aprinsă a lui Vulcan.

În acele momente, Femeia-Șarpe, întărită de Electricitatea Sexuală Transcendentă, poate să realizeze minuni și miracole.

Devi Kundalini este Femeia-Șarpe din noi.

Stella Maris, Fecioara Mării, Șarpele Ignic al puterilor noastre magice, poate să dezintegreze Egoul.

Femeia-Șarpe are în puterea sa armele minunate ale lui Vulcan.

Numai în a Noua Sferă și cu ajutorul Femeii-Șarpe este

posibilă dezintegrarea totală a tuturor agregatelor psihice.

A Noua Sferă este Sexul, copulația metafizică, coitul chimic. Femeia-Șarpe o salvează pe Pistis Sophia.

Bărbatul și femeia, uniți sexual, sunt fundamentul Androginismului Lunar-Solar al lui 10, Isis-Osiris.

Isolda, Parabrahman și Mulaprakriti sunt același lucru, Androginism pur.

Androgilia lui Ammonius Saccas, scrisă în latină, arată toate acestea.

Ur-Anas, Focul și Apa primordiale, se află în a Noua Sferă.

Ignoranții instruiți presupun în mod absurd că pot dezintegra Egoul în afara celei de-a Noua Sfere.

Cristos înaintea Marelui Preot (1617)

Gerrit Van Honthorst, Național Gailery, Londra, Marea Britanie

Nu negăm că devoții foarte serioși pot să dezintegreze douăzeci și cinci, și chiar cincizeci la sută, din agregatele psihice în afara celei de-a Noua Sfere.

Însă sută la sută din agregatele psihice niciodată nu ar putea să se dezintegreze în afara celei de-a Noua Sfere.

Cei care din vreun motiv foarte grav nu pot lucra în a Noua Sferă nu trebuie să se descurajeze; ei pot dezintegra cel puțin douăzeci și cinci și chiar cincizeci la sută din agregatele psihice lucrând individual asupra lor înșiși.

Astfel vor avansa în prezenta existență până unde le va fi posibil, și în existențe viitoare își vor încheia munca. Nu este vorba de a fi mai buni, ci de a ne schimba radical, și aceasta este posibil doar dezintegrând agregatele noastre psihice. Realmente, nu există în noi înșine ceva demn de a fi mai bun; este urgentă, din acest motiv, anihilarea budistă dacă într-adevăr vrem o transformare totală.

Nu este vorba de a evolua, așa cum pretind fanaticii dogmei evoluției.

Evident, elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru nu merită nicicând vreun fel de evoluție.

Emanațiile obstinatului Ego trebuie să fie duse jos, spre regiunile unde se aude doar plânsul și scrâșnetul dinților.

Fie ca gurile tenebroșilor să amuțească, ale tuturor monștrilor tenebrelor, ale agregatelor psihice pe care le purtăm înăuntru, care o asaltează pe Pistis Sophia.

◻ CAPITOLUL 49 ◻

Când Iisus a vorbit, Matei a venit în față, și a spus: „Domnul meu, spiritul tău m-a mișcat și lumina ta m-a făcut înțelept pentru a spune această a opta căință a Pistis Sophiei, căci puterea ta a proorocit despre aceasta odinioară, prin David, în Psalmul 30, spunând...”.

Matei, conform științei, spune întotdeauna lucruri teribil de divine.

În mod cert, Matei este Apostolul Științei pure.

Evanghelia lui Matei dă toate datele științifice pentru a recunoaște timpurile sfârșitului.

Important pentru noi este propriul nostru Matei, Matei interior.

Incontestabil, Matei este una dintre cele douăsprezece părți ale propriei noastre Ființe individuale.

Știința pură este cunoscută și predată de Matei.

Cristosul intim îl învață pe Matei.

Lumina Domnului îl iluminează pe Matei, înțelepciunea Cristosului intim îl iluminează pe Matei.

Matei citează Psalmul 30.

Matei interpretează a opta căință după Psalmul 30.

„1. În tine, oh, Doamne, am avut credință! Permite să nu fiu niciodată supus rușinii. Salvează-mă întru dreptatea ta.

2. Apleacă-ți urechea spre mine; salvează-mă degrabă. Fii pentru mine un Dumnezeu apărător, și o fortăreață de salvare.

3. Căci tu ești sprijinul meu și refugiul meu. Pentru numele tău mă vei călăuzi și mă vei hrăni.

4. Și tu mă vei scoate din această cursă pe care ei mi-au întins-o în taină, căci tu ești apărarea mea.

5. În mâinile tale voi pune spiritul meu, tu m-ai mântuit, oh, Doamne, Dumnezeu al adevărului.

6. Tu i-ai detestat pe cei ce se agață de vanitate; dar eu am nădăjduit.

7. Și mă voi bucura întru Domnul meu și mă voi veseli în mila sa. Căci tu ai văzut umilința mea și mi-ai eliberat sufletul de nevoile lui.

8. Și nu m-ai dat pe mâinile dușmanilor mei; m-ai pus în picioare într-un loc larg.

9. Fii blând cu mine, oh, Doamne, căci sunt necăjit; ochii mi se tulbură de mânie, și sufletul meu, și trupul meu.

10. S-au risipit anii mei în tristețe, și viața mea se pierde în suspine. Puterea mea slăbește în mizeria mea și oasele mele sunt separate.

11. Am devenit batjocura tuturor dușmanilor mei și a semenilor mei. Am devenit o problemă pentru prietenii mei, și cei ce mă văd fug de mine.

12. În inima lor m-au uitat ca pe un cadavru, și am ajuns ca o barcă în ruină.

13. Căci am auzit batjocurile multora dintre cei care mă înconjurau și care, adunându-se împotriva mea, complotau să îmi ia sufletul.

14. Dar eu, eu m-am încredințat ție, oh, Doamne, și am spus: Tu ești Dumnezeul meu!

15. Soarta mea este în mâinile tale. Salvează-mă din mâinile dușmanilor mei și eliberează-mă de persecutorii mei.

16. Dezvăluie-ți chipul servitorului tău și eliberează-mă după mila ta, oh, Doamne!

17. Nu îngădui să fiu dat rușinii, căci eu te-am chemat. Fie ca nelegiuiții să fie cufundați în rușine și întorși în infern.

18. Buzele ipocriților să amuțească; acele buze care vorbesc pe nedrept împotriva celui drept, cu mândrie și batjocură".

Domnul poate să ne salveze injustiția sa.

A face justiție în noi este ceea ce e transcendental.

Energia Spiritului Universal este reprezentată de Spada înflăcărată, iar aceasta din urmă este în legătură cu Soarele.

Balanța, în ea însăși și prin ea însăși, indică necesitatea greutăților și proporțiilor.

În Alchimie, cartea deschisă are o semnificație extraordinară.

Semnificația cărții deschise, caracterizată de soluția radicală a corpului metalic, care își părăsește impuritățile și își cedează sulful, este profund semnificativă.

Cartea închisă este simbolul general al tuturor corpurilor brute, minerale sau metale, așa cum Natura ni le furnizează sau cum industria omenească le livrează pentru comerț.

Mercurul brut, adică, Sperma Sacră încă nelucrată, este o carte închisă. Trebuie să deschidem această carte.

Din alt punct de vedere, cartea deschisă este Cartea Legii Justiției. Justiția, leul, balanța și spada sunt intim asociate.

Tunica de hermină pe care o poartă Justiția este împodobită cu trandafiri și perle.

Zeița Justiției are fruntea încununată cu o coroană ducală. Spada Justiției are un mâner ornat cu un soare luminos. Mantia care o acoperea în întregime a alunecat de-a lungul corpului și reținută de braț se îndoaie în partea inferioară.

Justiția înăuntrul nostru este o parte autoconștientă a Ființei.

Justiția în interiorul nostru trebuie să se Autorealizeze intim.

Minerva, fiica lui Jupiter, înăuntrul nostru și ca parte autonomă și autoconștientă a Ființei, este virtutea esențială a Justiției.

Minerva este deopotrivă înțelepciune divină și deplină cunoaștere a tuturor lucrurilor.

Minerva, Zeiță a înțelepciunii și Doamnă a Justiției, este floarea Marii Opere, Trandafirul Mistic.

Justiția este o Fecioară cu coroană de aur, tunică albă și mantie de purpură.

Zeița Justiției poartă pe piept un giuvaer scump.

Zeița Justiției își sprijină piciorul stâng pe o piatră cubică.

Profunda semnificație a tuturor acestor lucruri o vom explica în viitoarea noastră carte intitulată *Marea* ***Operă***[2].

În orice caz trebuie să o Autorealizăm intim pe Zeița Justiției în interiorul nostru.

Domnul nostru Cristos, în noi înșine, poate să ne salveze conform Justiției.

Nicidecum nu am putea să o Autorealizăm intim pe Minerva în noi înșine dacă nu am trece înainte prin anihilarea budistă.

Domnul intim este Dumnezeul nostru protector.

Trebuie să anihilăm agregatele psihice și să ne refugiem în Domnul.

Domnul poate să ne scoată din capcana nemiloasă întinsă de dușmanul secret.

În mâinile Cristosului intim trebuie să ne punem spiritul.

Domnul îi respinge pe aceia care se agață de vanitate.

Domnul îi ajută pe cei care luptă pentru a dezintegra agregatele psihice ale vanității.

Nicidecum nu ar fi posibil să menținem relații corecte cu Domnul intim și cu toate părțile independente și autoconștiente ale Ființei dacă nu anihilăm mai întâi toate agregatele psihice ale vanității.

Vanitatea distruge posibilitățile de Iluminare.

Grandioasă este Iluminarea, dar aceasta este posibilă doar anihilând agregatele psihice ale vanității.

Iluminarea este o grație a Domnului.

Doar cei umili pot primi Iluminarea prin grația Domnului.

Cei care nu au anihilat agregatele psihice ale orgoliului, nicidecum nu ar putea ajunge la Iluminare.

Domnul niciodată nu ne dă pe mâinile dușmanilor noștri interiori.

---

[2] Când a redactat aceste rânduri, VM. Samael Aun Weor avea în vedere să scrie o altă carte intitulată Marea Operă, dar ulterior planurile pe care Ființa sa Reală le avea pentru el s-au schimbat și această carte nu a putut vedea lumina zilei.

Ne uimim înaintea nebuniei, mâniei; ochii persoanelor mânioase manifestă o demență totală.

Oameni foarte credincioși în templul lor, aparent foarte simpli, devin înspăimântători în timpul acceselor de mânie.

Oameni care studiază învățăturile noastre, unii chiar dedicați disoluției agregatelor psihice indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru, deodată, plini de mare mânie, își sfâșie veșmintele, tună și fulgeră.

Multiple sunt agregatele psihice ale mâniei; sunt din gelozie, sau din ură, sau din orice dorință frustrată, sau din motive monetare egoiste, sau din chestiuni de dispute, sau din frică, sau din cauza unor stări de spirit, minte, corp și limbă, etc., etc., etc.

Trebuie să ne autoobservăm în timpul unui atac de mânie pentru a defini în mod real care este tipul de mânie care ne invadează la un moment dat.

Uneori mânia este din cauza amorului propriu sau a vanității rănite.

Uneori mânia este din cauza orgoliului rănit.

Mânia se asociază cu multe agregate psihice.

Mâniosul eșuează în Marea Operă a Tatălui.

Trebuie să îndreptăm fulgerul lui Kundalini împotriva oricărui agregat psihic al mâniei, pentru a-l străpunge și a-l dezintegra atomic.

Cei care nu lucrează asupra lor înșiși își irosesc viața în tristețe sau în plăceri vane care nu lasă decât decepție, iar viața lor se pierde în suspine.

Cei care nu lucrează asupra lor înșiși, aici și acum, devin din ce în ce mai neputincioși, și dușmanii lor interiori, demonii roșii ai lui Seth, vie personificare a defectelor lor psihologice, își bat joc de ei.

Cei care nu lucrează asupra lor înșiși nu numai că sunt plini de probleme, ci în plus, și ceea ce este mai rău, sunt o problemă pentru diferitele părți independente ale Ființei.

Orice persoană care are Ego, Eu, deranjează pretutindeni, dăunează, își face rău sieși și le face rău celorlalți.

Cel care are Ego este o problemă pentru sine însuși și pentru prietenii săi.

Orice persoană cu Ego sau Eu este ca o barcă în ruină, navighează pe oceanul vieții purtându-și mizeria.

Trebuie să lucrăm asupra noastră și să ne încredințăm spiritul Dumnezeului interior.

Cristosul intim se îndepărtează de vanitate.

Vanitatea este vorbăreață prin natură, și când este rănită tună cu mare mânie.

Numeroși sunt Sfinții care s-au îmbrăcat cu veșmântul vanității.

Aristip s-a îmbrăcat cu o tunică veche plină de petece și de găuri, a luat în mână bastonul filosofiei și s-a dus pe străzile Atenei. Când Socrate l-a văzut venind, a exclamat: „Oh, Aristip, ți se vede vanitatea prin găurile veșmântului tău!”

Vanitatea și orgoliul obișnuiesc să se asocieze în mod periculos.

O femeie bogată și-ar cumpăra o mașină de la începutul secolului pentru a o ține acasă, un capriciu din pur orgoliu; dar din vanitate ar prefera un automobil strălucitor pentru a se plimba pe străzile orașului.

Multe lucruri pe care le-am accepta din vanitate, le-am respinge din orgoliu.

Mânia, orgoliul și vanitatea împiedică relațiile intime corecte cu diversele părți independente ale Ființei.

Dușmanii noștri interiori, demonii roșii ai lui Seth, complotează pentru a ne răpi Sufletul.

La ce ar servi să cucerim toate împărățiile lumii dacă ne-am pierde Sufletul?

Sufletul înseamnă legi, forțe, virtuți divine, puteri, etc.

Își pierde Sufletul cel care nu îl cristalizează în el însuși.

Am spus deja că dacă apa nu fierbe la o sută de grade nu se dizolvă ceea ce trebuie să se dizolve și nu se cristalizează ceea ce trebuie să se cristalizeze.

La fel, dacă nu trecem prin mari crize emoționale, nu se dizolvă agregatele psihice și nici nu cristalizăm Sufletul.

Repetăm că trebuie să ne cristalizăm Sufletul.

De fiecare dată când se dezintegrează un agregat psihic, cristalizăm o virtute, sau o putere, sau o lege, etc.

Astfel vom ajunge să cristalizăm tot Sufletul, astfel ne vom poseda Sufletul.

Până și corpul însuși trebuie să se preschimbe în Suflet.

Cine își pierde Sufletul coboară în Lumile Infernale.

Trebuie să lucrăm asupra noastră și să ne încredințăm

Dumnezeului nostru intim.

Dumnezeul nostru intern poate să ne salveze de dușmanii noștri interiori.

Domnul poate să-și arate chipul servitorului său dacă acesta din urmă lucrează asupra lui înșiși.

Domnul poate să ne mântuiască după mila sa.

Nelegiuiții vor fi dați rușinii și vor fi puși în Lumile Infernale. Nelegiuiții sunt demonii roșii ai lui Seth.

Buzele ipocriților vorbesc împotriva acelora care au realizat-o pe Zeița Justiției în interiorul lor.

Ipocriții se cred sfinți și vorbesc împotriva alchimiștilor care au realizat-o pe Minerva în ei înșiși.

Ipocriții se cred sfinți și vorbesc ceea ce nu cunosc.

Ipocriții îl calomniază pe Adeptul care dobândește un Vas Ermetic pentru munca sa de Laborator.

Ipocriții farisei își sfâșie veșmintele, și tună, și fulgeră înaintea a ceea ce nu cunosc.

Ipocriții cred că știu, și nici măcar nu știu că nu știu.

Ipocriții farisei de astăzi, de ieri și din toate timpurile îndrăznesc să-i calomnieze și să-i judece chiar și pe Maeștrii Lojii Albe.

Morminte văruite sunt ipocriții, perversă generație de vipere.

Ipocriții își vâră nasul unde nu trebuie, și judecă ceea ce cred că știu dar în realitate nu știu.

Este oare un delict să obții un Vas Ermetic când nu ai acel Vas?

Ce știu ipocriții farisei despre viața intimă a înțelepților?

Totuși fariseii îndrăznesc să-i atace pe Adepții Marii Opere. Niciodată vreun fariseu nu s-a crezut în greșeală.

Fariseii îl urăsc pe Cristos și îl condamnă de fiecare dată când vine pe Pământ.

S-au revoltat și se revoltă și se vor revolta fariseii împotriva Domnului care vine să-i învețe.

Fariseii, crezându-se înțelepți, îl judecă pe Cristos și aruncă cu pietre în el.

Cel mai grav este ingratitudinea fariseilor, ei îl atacă pe Cristos cu chiar cuvintele și învățăturile pe care le învață de la Domnul.

Folosesc cuvintele Domnului pentru a-l ataca pe Domnul.

Cât de absurd este să judeci după aparențe și să arunci cu pietre împotriva Cristosului.

Oribilă Karmă va cădea asupra ipocriților farisei.

Fariseii ipocriți involuează în regnul mineral scufundat al Lumilor Infernale.

A doua moarte și lacul arzător de foc și de sulf îi așteaptă pe fariseii ipocriți.

Eul fariseu există înăuntrul fiecărei persoane. Vai de aceia care nu dizolvă Eul fariseu!

Chiar și bărbații și femeile cele mai virtuoase pot să cadă în abisul pierzaniei dacă nu dezintegrează Eul fariseu.

◻ CAPITOLUL 50 ◻

Iisus îl laudă pe Matei şi le promite discipolilor săi că vor sta pe tronuri alături de el.

Când Iisus a auzit aceste cuvinte, a spus: „Bine ai grăit, Matei. Acum, deci, cu adevărat îți spun: când numărul perfect se va împlini și Universul va fi gata, îmi voi lua locul în Comoara Luminii și voi vă veți așeza pe douăsprezece puteri-lumină, până când vom restaura toate ordinele celor Doisprezece Salvatori în regiunea Moștenirii fiecăruia dintre ele”.

Și după ce a spus lucrurile acestea a zis: „Pricepeți voi ce vă spun?”

Numărul perfect este complet în interiorul nostru când am obținut reintegrarea Ființei.

Universul interior al fiecăruia dintre noi este pregătit când am obținut reintegrarea totală a tuturor părților autonome și autoconștiente ale Ființei.

Tronul Cristosului intim este chiar în Comoara Luminii.

Am spus deja că trebuie să căutăm Comoara Luminii în profunzimile Ființei.

Comoara Luminii este din aur, din diamante și din tot felul de pietre prețioase.

Comoara Luminii este Ierusalimul Ceresc.

Cetatea are douăsprezece mii de prăjini, care reprezintă cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule.

Cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule se efectuează în a Noua Sferă.

A Noua Sferă este sexuală sută la sută.

Ierusalimul Ceresc este însăși Piatra Filosofală.

Toate drumurile Ierusalimului Ceresc sunt din aur pur.

Orașul este împodobit tot cu pietre prețioase.

Cristosul intim este luminătorul Ierusalimului Ceresc.

Trebuie să distrugem Babilonul cel Mare, mamă a tuturor fornicațiilor și ticăloșiilor de pe Pământ.

Babilonul cel Mare este orașul psihologic pe care îl purtăm în noi.

Dacă vrem să creăm Ierusalimul Ceresc în interiorul nostru trebuie mai întâi să distrugem marele Babilon.

Pietrele prețioase care simbolizează virtuți, aurul, cele douăsprezece perle, etc., constituie Comoara Domnului, Lâna de Aur a anticilor.

Cititorii noștri trebuie să citească tot ce se spune despre Ierusalimul Ceresc în Apocalipsa Sfântului Ioan.

Este urgent să edificăm Ierusalimul Ceresc în interiorul nostru. Avem dreptul să ne hrănim cu cele douăsprezece roade ale Arborelui Vieții.

Nu am putea să edificăm Ierusalimul Ceresc fără să fi dezintegrat înainte agregatele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru.

Cei Doisprezece Apostoli sunt în realitate douăsprezece părți ale propriei noastre Ființe interioare profunde, douăsprezece puteri-lumină.

Să ne amintim că Ierusalimul Ceresc are douăsprezece porți și că la fiecare poartă este un înger.

Acești doisprezece îngeri sunt douăsprezece puteri-lumină, douăsprezece părți ale Ființei.

Fiecare parte a Ființei este inefabilă și teribil de divină.

Cele douăsprezece porți sunt douăsprezece perle ale perfecțiunii.

Doar cu o trestie de aur se poate măsura cetatea, și porțile sale, și zidurile sale.

Trestia de aur reprezintă șira spinării a Adepților.

Trestia de aur este Bastonul lui Brahma, Toiagul lui Aaron.

Cei Doisprezece Salvatori sunt chiar cele douăsprezece puteri-lumină.

Ordinele celor Doisprezece Salvatori, procesele celor douăsprezece puteri-lumină, trebuie să fie restaurate în Moștenirile fiecăruia dintre ele.

Moștenirea pierdută, Moștenirea secretă, există în interiorul nostru.

Fiecare dintre cei Doisprezece, în interiorul nostru, are Moștenirea sa secretă în Marea Lumină.

Acea Moștenire pierdută este lumină, puteri cosmice speciale, cunoștințe extraordinare care vin din toate veșniciile, etc.

Fiecare dintre cei Doisprezece, înăuntrul nostru, trebuie să își recucerească Moștenirea pierdută.

În mod cert, trebuie să înțelegem învățăturile Cristosului intim.

Trebuie să devenim serioși dacă vrem cu adevărat să ajungem la integrarea tuturor părților autonome și autoconștiente ale Ființei.

Numeroși sunt aspiranții care cred că sunt serioși dar nu sunt.

Sunt mulți cei care intră în studiile noastre și apoi încep să cocheteze cu diverse doctrine; aceștia nu sunt serioși.

Mulți sunt cei care, după ce au cunoscut această doctrină, încep să se joace cu această doctrină.

Se joacă cu Gnoza gnosticii călduți care flirtează cu alte doctrine.

Sunt numeroși studenții Gnozei care, jucându-se, ridiculizează Gnoza.

În Mișcarea Gnostică s-au infiltrat multe paiațe.

Nu sunt serioși aceia care nu s-au declarat dușmani de moarte ai lor înșiși.

Acea chestiune a noutăților îi fascinează pe gnosticii care nu sunt serioși.

Asemenea gnostici, gnostici care nu sunt serioși, gnostici care tot caută și se joacă, eșuează definitiv.

Numai gnosticii care lucrează asupra lor înșiși pot să se Autorealizeze integral.

Există șapte niveluri ale Ființei.

Maria interpretează cuvintele lui Iisus.

Maria înaintă, spunând: „Oh, Doamne, în legătură cu aceasta tu ne-ai spus altădată ceva asemănător: «Ați nădăjduit în mine în încercări și eu vă voi lăsa moștenire o Împărăție, așa cum Tatăl meu mi-a lăsat-o mie, și veți putea mânca și bea la masa mea în împărăția mea; și vă veți așeza pe douăsprezece tronuri și veți judeca cele douăsprezece triburi ale lui Israel»”.

Și el a răspuns: „Bine ai grăit, Maria”.

Iisus le-a zis mai departe discipolilor săi: „Când emanațiile Obstinatului o asupreau pe Pistis Sophia în Haos, ea își rosti a noua căință astfel...”.

Primul nivel este omul instinctiv.

Al doilea nivel este omul emoțional.

Al treilea nivel este omul intelectual.

Al patrulea nivel este omul echilibrat.

Al cincilea nivel este al acelora care deja au fabricat Corpul Astral.

Al șaselea nivel de oameni este cel al acelora care au fabricat deja Corpul Mental.

Al șaptelea nivel de oameni este cel al acelora care au fabricat deja Corpul Cauzal.

Oamenii de la primul, al doilea și al treilea nivel constituie cercul confuziei limbilor, Turnul Babel.

Aceste trei tipuri de oameni sunt cei care mențin lumea în nenorocire, cei care au provocat Primul și al Doilea război mondial, și cei care îl vor declanșa pe al Treilea.

Aceste trei niveluri de oameni nu se înțeleg între ele.

Nivelul instinctiv nu-l înțelege pe cel intelectual.

Cel emoțional nu-l înțelege pe cel intelectual.

Nivelul intelectual nu-l înțelege pe cel emoțional.

Cele trei niveluri superioare constituie împărăția.

Locuitorii Împărăției nu au provocat cele două războaie mondiale.

Oamenii de la al patrulea nivel nu sunt în cercul confuziei limbilor, însă nu sunt nici în împărăție.

Oamenii de la al patrulea nivel niciodată nu se identifică cu un singur centru.

Oamenii de la al patrulea nivel folosesc corect cei cinci centri ai mașinii.

Cei cinci centri ai mașinii sunt: intelect, emoție, mișcare, instinct și sex.

Centrii superiori sunt emoționalul superior și mentalul superior, dar aceștia nu pot fi utilizați decât de locuitorii împărăției.

Maria sau Marah, Femeia-Șarpe, ne amintește de împărăția pe care Cristosul intim ne-o promite.

Cei care știu să sufere cu răbdare în încercări și lucrează asupra lor înșiși vor moșteni împărăția.

Evident, Oamenii adevărați sunt locuitorii împărăției.

Locuitorii cercului infernal al confuziei limbilor nu sunt Oameni, sunt pur și simplu mamifere intelectuale.

Doar locuitorii împărăției pot să mănânce și să bea la masa Domnului.

Doar cele Douăsprezece Puteri din interiorul nostru pot să se așeze pe cele douăsprezece tronuri pentru a judeca omenirea întreagă, cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

Omenirea întreagă, dezvoltându-se în matricea zodiacală, este împărțită în douăsprezece triburi, reprezentate de Zodiac.

Este evident că cele Douăsprezece, integrate, și toate părțile Ființei integrate, fac din om un Zeu, un Supraom.

Supraomul poate să judece cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

Cele douăsprezece triburi ale lui Israel, repetăm, sunt întreaga omenire.

Nu e de prisos să amintim că unele persoane se nasc sub semnul Berbecului, altele în Taur, Gemeni, Rac, Leu, Fecioară, Balanță, Scorpion, Săgetător, Capricorn, Vărsător sau Pești.

Acum cititorul va putea să înțeleagă mai bine această chestiune a celor douăsprezece triburi ale lui Israel.

Emanațiile obstinatului Ego o asupresc pe Pistis Sophia neîncetat.

A noua căință a Pistis Sophiei.

„1. Oh, Lumină, nimicește-i pe aceia care mi-au luat puterea și ia puterea acelora care mi-au luat-o pe a mea!

2. Căci eu sunt puterea ta și lumina ta. Vino și mă salvează!

3. Fă ca întunericul să-i învăluie pe asupritorii mei. Spune-i puterii mele: eu sunt cel ce te voi salva.

4. Fie ca toți aceia care vor să îmi ia întreaga lumină să se vadă lipsiți de putere. Să fie trimiși în Haos și să devină neputincioși, da, aceia care vor să îmi ia întreaga lumină.

5. Puterea lor să ajungă praf și Jeú, îngerul tău, să îi nimicească.

6. Și dacă ajung în înalt, întunericul să-i cuprindă și să cadă și să se întoarcă în Haos. Și îngerul tău Jeú să-i urmărească și să-i arunce în tenebrele inferioare.

7. Și pentru că mi-au pus drept cursă Puterea cu Chip de Leu, deși nu le-am făcut nici un rău, lumina lor le va fi luată; căci

ei mi-au asuprit puterea. Dar nu vor fi capabili să mi-o ia.

8. Acum, deci, oh, Lumină, retrage purificarea Puterii cu Chip de Leu fără ca ea să știe —ideea pe care Obstinatul a avut-o de a-mi lua lumina— și ia-o pe a lui; să i se ia lumina Puterii cu Chip de Leu, care mi-a întins mie capcana.

9. Dar puterea mea se va veseli în Lumină și se va bucura să fie salvată de ea.

10. Și toate particulele puterii mele vor zice: «Nu există alt Salvator în afară de tine». Căci tu mă vei salva din mâna Puterii cu Chip de Leu, care mi-a luat puterea, și mă vei salva din mâinile acelora care mi-au luat puterea și lumina.

11. Căci ei s-au ridicat împotriva mea, mințind pe seama mea și spunând că eu cunosc misterul Luminii care este în înalt (Lumina în care am avut credință), și m-au silit, spunând: «Spune-ne misterul Luminii din înalt» —pe care nu-l cunosc—.

12. Și s-au răzbunat prin toate aceste rele pentru că am avut credință în Lumina din înalt; și ei mi-au lăsat puterea fără lumină.

13. Dar când mă sileau, eu m-am așezat în întuneric, și sufletul meu s-a îndoit tânguindu-se.

14. Înfăptuiește-o, oh, Lumină —de aceea te preamăresc —, salvează-mă! Eu știu că mă vei salva căci am îndeplinit în tot momentul voia ta, de când eram în Aeonul meu. Ți-am împlinit voia ca Invizibilii care sunt în regiunea mea, și ca perechea mea; și plângeam căutând neîncetat lumina ta.

15. Acum toate emanațiile Obstinatului m-au înconjurat și s-au bucurat pe seama mea, și m-au asuprit dureros fără ca eu să le cunosc. Și au zburat departe și au încetat să mă asuprească, dar nu le-a fost milă de mine.

16. S-au întors și m-au chinuit și m-au asuprit foarte, și și-au înfipt dinții în mine, vrând să-mi ia întreaga lumină.

17. Câtă vreme vei permite, oh, Lumină, să mă asuprească? Salvează-mi puterea de gândurile lor rele și eliberează-mă de Puterea cu Chip de Leu; căci sunt singura dintre Invizibili care este în această regiune.

18. Îți voi cânta laude, oh, Lumină, în mijlocul tuturor celor ce se adună împotriva mea, și te voi chema din mijlocul acelora ce mă asupresc.

19. Acum, deci, oh, Lumină, nu îngădui ca cei ce mă urăsc și vor să-mi ia puterea să se bucure de suferința mea —aceia

care mă detestă și îmi aruncă priviri amenințătoare, deși eu nu le-am făcut nimic—.

20. Desigur, ei m-au flatat cu vorbe dulci, întrebându-mă despre misterele Luminii, pe care nu le cunosc, și cu viclenie m-au vorbit de rău și s-au mâniat pentru că am avut credință în Lumina din înalt.

21. Și-au deschis gurile înaintea mea și au spus: «Cu siguranță, îi vom lua lumina».

22. Acum, deci, oh, Lumină, le cunoști vina; nu îndepărta de mine ajutorul tău.

23. Revendică-mă și răzbună-mă degrabă, oh, Lumină!

24. Și judecă-mă după bunătatea ta. Astfel, deci, oh, Lumină a Luminilor, nu îngădui să-mi ia lumina.

25. Și nu-i lăsa să zică în inimile lor: «Puterea noastră e însetată de lumina ei». Și să nu zică: «i-am devorat puterea».

26. Ci mai degrabă fă ca întunericul să ajungă la ei, și ca aceia care vor să îmi ia lumina să devină neputincioși. Fie ca Haosul și tenebrele să-i învăluie pe aceia care spun: «îi vom lua lumina și puterea ei».

27. Acum, deci, salvează-mă, ca eu să mă bucur, căci tânjesc după al Treisprezecelea Aeon, regiunea Virtuții, și ca mereu să spun: fie ca lumina îngerului tău Jeú să strălucească tot mai tare.

28. Și limba mea va cânta laude în Gnoza ta, în toată vremea, în al Treisprezecelea Aeon".

Cristosul intim trebuie să ia puterea celor care i-au luat Inițiatului puterea.

Puterea și lumina Cristosului se află în Pistis Sophia.

Tenebrele îi învăluie pe asupritori. Aceștia din urmă sunt elementele psihice indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru.

Pistis Sophia, ca Putere-Înțelepciune, trebuie să se smerească înaintea Cristosului intim.

Demonii roșii ai lui Seth îi răpesc Inițiatului lumina, fură o parte din Conștiința acestuia.

Demonii roșii ai lui Seth, adică, agregatele psihice pe care le purtăm în interiorul nostru, trebuie să cadă în lacul arzător de foc și sulf care este a doua moarte.

Când puterea Egoului a devenit pulbere, se ivește Iluminarea lui Jeú.

Jeú este Iluminatorul, una dintre părțile autoconștiente ale Ființei.

Jeú dezvoltă în fiecare dintre noi simțul autoobservării psihologice.

Jeú poate, în plus, să îi urmărească și să-i arunce în Haos pe demonii roșii ai lui Seth.

Puterea Leului Legii este teribilă, iar tenebroșii profită de momentele cele mai dificile pentru a le face Inițiaților viața amară.

Agregatele psihice asupresc puterea Pistis Sophiei, dar nicicând nu vor reuși să-i ia puterea intimă Pistis Sophiei.

Puterea Leului Legii este teribilă și prin intermediul durerii încearcă să ne purifice.

Pistis Sophia vrea un balsam pentru inima ei îndurerată și imploră Chipul de Leu să îi permită să se odihnească de atâta amărăciune.

Trebuie să îi luăm obstinatului Ego lumina lui fatală.

Tenebrele Egoului și ale Abisului sunt o altă formă de lumină, am spune, lumină din gama infraroșu.

Lumina Puterii cu Chip de Leu este Lumină-Justiție, și Pistis Sophia, disperată, protestează împotriva Karmei, împotriva Legii.

Puterea Pistis Sophiei se veselește în Lumină și se bucură să fie salvată de ea.

Puterea cu Chip de Leu îi fură Inițiatului puterea.

Evident, Inițiatul căzut își pierde puterile.

Lumina este Salvatoarea noastră, ea își are originea în Foc, ea este Focul.

Lumina, Focul, INRI, ne salvează de puterea Leului Legii.

Pistis Sophia are nevoie să fie salvată din mâinile acelora care i-au furat puterea.

Tenebroșii se ridică împotriva Pistis Sophiei.

Misterul Luminii care este în înalt este necunoscut. Rari sunt aceia care cunosc Marele Mister.

Puterea fără lumină nu servește la nimic.

Învierea lui Cristos (1459-1460)
Andrea Mantegna, Muzeul Beaux-Arts, Tours, Franța

În întuneric, sufletul se îndoaie plin de durere.

Doar Lumina poate să ne salveze când împlinim în tot momentul voia ei.

Să ne amintim că Tatăl care se află în secret este Tatăl tuturor Luminilor.

Domnul profund se găsește întotdeauna în al Treisprezecelea Aeon.

Totuși, este necesar să știm că Buddha al nostru interior este doar dedublarea lui Adi-Buddha, Nemanifestatul.

Adi-Buddha este Domnul Incognoscibil și Nemanifestat. Fiecare dintre noi îl are pe Adi-Buddha al său.

Nu este posibil să-l cunoaștem în timpul Marii Zile Cosmice pe Nemanifestatul Adi-Buddha.

Acum înțelegem de ce Iisus, Marele Kabir, vorbea mereu de Jeú, Tatăl Tatălui său. Nu am înțelege toate aceste mistere ale Luminii dacă nu am ști ceva despre cei doi Unu, Manifestatul și Nemanifestatul.

Aelohim este Unul Incognoscibil și Nemanifestat.

Elohim este Unul Manifestat.

Moise a interzis să se facă reprezentări ale lui Aelohim, dar niciodată nu a interzis să se sculpteze, să se alegorizeze Manifestatul Elohim.

Se dovedește imposibil să simbolizăm, să alegorizăm Incognoscibilul.

Însă Manifestatul, cunoscutul Elohim, putem să-l alegorizăm, să-l simbolizăm.

Manifestatul Elohim este constituit de Demiurgul Creator al Universului.

Focul Sacru emană din măruntaiele lui Aelohim.

Fohat, Focul, inteligentele Flăcări, se ivesc din sânul lui Aelohim.

Inteligența Cosmică este Focul, Creatorii, Inefabilii care emană din măruntaiele Incognoscibilului la începutul aurorei Creației în orice Univers.

Nici un Buddha de contemplație nu poate să se integreze cu Adi-Buddha înaintea Nopții Cosmice.

Teribile sunt misterele Luminii și doar Adi-Buddha le cunoaște în întregime.

Invizibilii care se află în regiunea Aeonului Treisprezece și perechea sau Sufletul Geamăn al oricărui Inițiat știu să facă voia

Tatălui tuturor Luminilor.

Demonii roșii ai lui Seth o asupresc cu totul pe Pistis Sophia fără să simtă nici o milă pentru ea.

Agregatele psihice inumane pe care le purtăm înăuntrul nostru se desfășoară pe șapte niveluri.

Când Pistis Sophia crede că deja s-a eliberat, noi atacuri ale tenebroșilor o fac să sufere.

Tenebroșii își înfing dinții în Pistis Sophia vrând să-i răpească lumina cu totul.

Se dovedește aproape imposibilă Eliberarea finală tocmai din cauza faptului concret că durerosul proces al Eului se desfășoară în acord cu Legea Șaptelui.

Agregatele psihice, în cele șapte niveluri ale Ființei, fac aproape imposibilă Eliberarea Pistis Sophiei.

Numai Marea Lumină poate să o salveze pe Pistis Sophia de puterea Leului Legii și de puterea tenebroșilor.

Trebuie să cântăm laude Luminii în mijlocul celor ce se unesc împotriva noastră și în mijlocul celor ce ne asupresc.

Agregatele psihice o urăsc pe Pistis Sophia în noi și înăuntrul nostru, aici și acum.

Agenții tenebrelor îl flatează pe Inițiat chiar dacă apoi aruncă cu pietre în el.

Este evident că tenebroșii îl vorbesc de rău pe Inițiat pentru că nu-l înțeleg; necredincioșii ignoră înțelepciunea care se ascunde în spatele fiecărui fapt din viața Adepților.

Necredincioșii vor ca Adepții să rămână exclusiv în făgașul dogmelor.

Faptele Inițiaților provoacă mânia demonilor.

Lumina din înalt, în care au credință Adepții, generează acțiuni pe care necredincioșii le judecă în acord cu prejudecățile și preconceptele lor mărginite.

Necredincioșii se înfurie împotriva Adepților și spun: „Îi vom lua lumina”.

Lumina cunoaște vina tenebroșilor și îi vine în ajutor Pistis Sophiei.

Lumina va trebui să o revendice pe Pistis Sophia.

Lumina poate să o judece pe Pistis Sophia după bunătatea sa.

Lumina Luminilor este Bătrânul Zilelor.

Tenebroșii ar vrea să spună despre Pistis Sophia: „Puterea

noastră este sătulă de lumină”.

Tenebroșii ar vrea să devoreze puterea Pistis Sophiei.

Întunericul este în regiunile tenebroase. Întunecații sunt neputincioși înaintea Luminii.

Haosul și tenebrele îi învăluie pe aceia care vor să-i răpească lumina și puterea Pistis Sophiei.

Între Sephiroții Binah și Hesed există primul Haos, acela din care se ivește Cosmosul.

În Yesod-Mercur, centrul sexual uman, există al doilea Haos, acela din care se ivesc principiile fundamentale ale omului.

Dedesubtul celor Treisprezece Aeoni, în regiunea Kliphos-urilor, în lumea subterană, există al treilea Haos, Lumile Infernale.

Regiunea Aeonului Treisprezece este regiunea inefabilă a virtuții, lăcașul Adepților.

Jeú, îngerul Aeonului Treisprezece, strălucește dând Adepților suprema Iluminare.

Jeú se află în interiorul celor mai necunoscute realități ale propriei noastre Ființe. Jeú este Prințul Fețelor, îngerul Bătrânului Zilelor, una din părțile cele mai elevate ale propriei noastre Ființe.

În al Treisprezecelea Aeon, Adeptul cântă laude oceanului Marii Lumini.

◻ *CAPITOLUL 51* ◻

Când Iisus a terminat de vorbit, le-a spus discipolilor săi: „Cel ce este înțelept printre voi să spună tălmăcirea acestora”.

Iacob ieși înainte, sărută pieptul lui Iisus și spuse: „Domnul meu, spiritul tău mi-a dat înțelepciune și sunt gata să rostesc tălmăcirea. Despre aceasta puterea ta a profetizat odinioară, prin David, în Psalmul său 34, când a vorbit despre a noua căință a Pistis Sophiei astfel...”.

Iacob este binecuvântatul Patron al Marii Opere.

Cel ce studiază Epistola Universală a lui Iacob va înțelege principiile Marii Opere.

Tatăl tuturor Luminilor, prin propriul nostru Iacob interior, ne învață misterele Marii Opere.

Este, așadar, Iacob, una dintre părțile autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Iacob-Mercur este intim relaționat cu știința transmutației

a lui Yesod-Mercur.

Cartea fundamentală a Marii Opere, pe care Iacob o poartă în mâinile sale, este Apocalipsa.

Indiscutabil, Apocalipsa este cartea înțelepciunii care nu este de înțeles decât pentru alchimiști.

Doar lucrătorii Marii Opere pot înțelege Apocalipsa.

În Chimia superioară, adică, în Alchimie, se găsește Știința secretă a Apocalipsei.

Legile Chimiei superioare sau ale Alchimiei, principiile, ordinea Magisteriului Focului, se găsesc depozitate în Apocalipsă.

Iacob, înăuntrul fiecăruia dintre noi, este, repet, binecuvântatul Patron al Marii Opere.

Iacob este o altă parte autonomă și independentă a propriei noastre Ființe individuale.

Fiecare dintre noi își are propriul său Iacob.

Să se înțeleagă bine că toate puterile care au creat Universul se găsesc în Ființa noastră.

Cristosul luptă împotriva dușmanilor sufletului. Dușmanii sufletului sunt demonii roșii ai lui Seth. Fie ca Domnul să-i judece pe demonii roșii ai lui Seth! Domnul intim luptă împotriva demonilor roșii ai lui Seth!

Spada înflăcărată nicicând nu va putea fi capturată de către tenebroși.

Cristosul intim este salvarea noastră.

Demonii roșii ai lui Seth, vie personificare a defectelor noastre psihologice, prigonesc sufletul.

Fie ca demonii roșii ai lui Seth să fie expuși rușinii și umilirii!

Iacob interpretează a noua căință prin Psalmul 34.

„1. Judecă-i, Doamne, pe cei ce îmi fac nedreptate, și luptă împotriva celor ce se luptă cu mine.

2. Apucă arma și scutul și ridică-te pentru a-mi veni în ajutor.

3. Scoate spada și atacă-i pe asupritorii mei. Spune-i sufletului meu: eu sunt mântuirea ta.

4. Fie ca aceia care-mi urmăresc sufletul să fie umiliți și rușinați; să dea îndărăt și să fie făcuți de rușine cei ce cugetă rău de mine.

5. Să fie ca paiul în fața vântului, și îngerul Domnului să-i

urmărească.

6. Calea să le fie întunecată și periculoasă, și îngerul Domnului să-i prigonească.

7. Căci fără nici o cauză ei mi-au întins o cursă, ca să mă despoaie, și și-au bătut joc de mine fără motiv.

8. Să vină asupra lor o capcană și ei să nu știe, iar plasa pe care mi-au întins-o să cadă asupra lor și să-i prindă.

9. Dar sufletul meu se va bucura întru Domnul și se va veseli în salvarea sa.

10. Toate oasele mele vor spune: «Oh, Doamne, cine este asemenea ție?» Tu care îl scapi pe sărac de cel ce este mai puternic decât el, și îl salvezi pe nefericit și pe sărman din mâinile celor ce-l despoaie.

11. Martori nedrepți au venit și m-au întrebat ceea ce eu nu știam.

12. Mi-au plătit binele cu rău și mi-au lăsat sufletul în părăsire.

13. Când mă necăjeau, m-am îmbrăcat cu sac și m-am chinuit prin post, și ruga mea s-a întors în sânul meu.

14. Te-am slujit pe tine și pe aproapele meu, și pe fratele meu; și m-am smerit precum acela care este îndoliat și este întristat.

15. Ei s-au bucurat de nefericirea mea și acum sunt făcuți de rușine. Ca pacostea s-au unit împotriva mea și eu nu știam; dar au fost risipiți și tulburați.

16. M-au chinuit și m-au batjocorit cu batjocuri, și și-au înfipt dinții în mine.

17. Oh, Doamne, când te vei uita la mine? Repară stricăciunile pe care le-au făcut sufletului meu și scapă-mă din mâinile leilor lor.

18. Te voi mărturisi, oh, Doamne, în marea adunare și-ți voi cânta laude în mijlocul a nenumărate persoane.

19. Să nu mă trateze nedrept, ca pe un dușman, nici să nu-și bată joc de mine și să nu-și facă cu ochiul cei care mă urăsc fără motiv.

20. Căci ei desigur îmi vorbesc cu cuvinte de pace, deși cu viclenie urzesc împotriva mea.

21. Și-au deschis larg gurile împotriva mea și au spus: «Desigur, ochii noștri s-au săturat să-l vadă».

22. Tu ai văzut, oh, Doamne, nu păstra tăcerea, oh,

Doamne, nu te depărta de mine!

23. Ridică-te, oh, Doamne, și grăbește-te să mă revendici, zorește răzbunarea mea, Dumnezeul și Domnul meu!

24. Judecă-mă, oh, Doamne, după dreptatea ta; să nu se bucure de mine, Dumnezeul meu!

25. Și să nu zică: «Bine făcut, sufletele noastre». Să nu zică: «L-am înghițit».

26. Să fie rușinați și batjocoriți aceia care se bucură de nenorocirea mea. Să fie acoperiți de rușine și nenorocire aceia care vorbesc împotriva mea.

27. Fie ca aceia care-mi doresc dezvinovățirea să se bucure și să se veselească, și cei care doresc pacea robului său să zică: «Preamărit și înălțat să fie Domnul».

Limba mea va proclama dreptatea ta și gloria ta în toată ziua".

Acei tenebroși care cugetă rău despre Pistis Sophia să fie blestemați, condamnați și morți.

Îngerul Domnului îi urmărește pe monștrii Infernului.

Fie ca îngerul Domnului să le amărască pe agregatele psihice.

Îngerul Domnului este o altă parte a propriei noastre Ființe în sala Adevărului-Justiție.

Tenebroșii îi întind capcane Pistis Sophiei și își bat joc de Inițiat.

Capcana pe care plăsmuirile Infernului au pus-o pentru Pistis Sophia pentru ele să fie.

Sufletul se bucură întru Cristosul intim și se veselește în salvarea sa.

Nimeni nu este mai perfect decât Domnul intim, căci îl salvează pe sărman și-l scapă pe nefericit și pe sărac din mâinile celor care îl despoaie.

Martorii nedrepți se pronunță împotriva Inițiatului.

Perverșii plătesc binele cu rău și lasă sufletul în părăsire.

Când demonii roșii ai lui Seth îl atacă pe Inițiat, acesta face post și penitență și se roagă profund.

Inițiatul îl slujește pe Cristosul intim și pe aproapele său cu iubire infinită.

Tenebroșii se bucură de nenorocirea Pistis Sophiei, dar sunt făcuți de rușine.

Evident, agregatele psihice sunt fiecare pline de

probleme.

Indiscutabil, Egoul este Egoul și este întotdeauna plin de probleme.

Orice persoană cu Ego este plină de probleme.

Cine nu are Ego niciodată nu va avea probleme.

Demonii roșii ai lui Seth își înfing dinții în Pistis Sophia.

Doar Cristosul intim poate să ne vindece inima îndurerată și să ne salveze de Leii Legii.

Doar păcatele împotriva Spiritului Sfânt sunt de neiertat și nu se pot negocia.

Fericiți aceia ce îl mărturisesc pe Domnul și îi cântă laude în mijlocul a nenumărate persoane.

Pistis Sophia este tratată nedrept și este urâtă fără nici un motiv. Toți Inițiații sunt detestați de profani și de profanatori.

Numeroși sunt fariseii care vorbesc cu Adepții cu cuvinte de pace, dar în taină complotează împotriva lor.

Adepții sunt adesea persecutați de proprii lor discipoli.

Adepții sunt lăudați și venerați de aceia care mai târziu se convertesc în acuzatorii și persecutorii lor.

Teribil este destinul Adepților; azi lăudați, mâine persecutați de proprii lor discipoli, și poimâine iubiți din nou, etc.

Desigur, trădătorii strigă: „Ochii noștri s-au săturat să-l vadă, îl cunoaștem, este un pervers, etc.”…

Astfel suferă Adepții.

Inițiatul îl imploră pe Cristosul intim și îi cere ajutorul.

Domnul trebuie să se înalțe din Sfântul său Mormânt pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Doar Cristosul Reînviat în Spiritul și în Sufletul Inițiatului poate să-l revendice pe acesta.

Fără îndoială, Domnul interior trebuie să se nască în inima Adeptului.

Incontestabil, Cristosul intim trebuie să crească în interiorul Inițiatului.

Evident, Domnul crește în Suflet, predică mulțimilor și învață prin exemplul său.

Mai apoi, Binecuvântatul trăiește în Sufletul și în Spiritul Omului întreaga Dramă Cosmică așa cum stă scris în cele Patru Evanghelii.

Agregatele psihice, vie personificare a defectelor noastre

psihologice, îl duc pe Cristosul intim până pe Golgota.

Domnul este Crucificat, Moare și Reînvie înăuntrul Inițiatului. Domnul înviat o eliberează pe Pistis Sophia.

Doar Cristosul intim poate să o judece și să o elibereze pe Pistis Sophia.

Tenebroșii vor să se laude cu triumful lor și să devoreze întreaga lumină a Pistis Sophiei.

Cei care se pronunță împotriva Pistis Sophiei vor fi acoperiți de rușine și de dezonoare.

Cei care doresc dezvinovățirea Inițiatului vor fi fericiți. Cei care doresc pacea servitorului său vor zice: „Domnul să fie lăudat și slăvit”.

Limba Inițiatului se va exalta în dreptatea și gloria Cristosului intim.

□ *CAPITOLUL 52* □

Iisus îl laudă pe Iacob și îi promite primul loc printre discipoli.

Când Iacob a terminat, Iisus i-a spus: „Bine ai grăit, foarte bine, Iacob. Aceasta este tălmăcirea celei de-a noua căințe a Pistis Sophiei. Adevărat, adevărat îți spun: tu vei fi primul în împărăția Cerurilor, înaintea tuturor Invizibililor și a tuturor Zeilor și Guvernatorilor care se află în al Treisprezecelea Aeon și în al Doisprezecelea Aeon; și nu doar tu, ci și toți cei care-mi împlinesc misterele”.

Împărăția Cerurilor nu este un loc, cum presupun ignoranții instruiți.

Împărăția Cerurilor este Cercul Conștient al Umanității Solare, care acționează asupra centrilor superiori ai Ființei.

Împărăția Cerurilor este formată din toți și din fiecare dintre membrii Umanității divine.

Toți Invizibilii, și toți Zeii din interiorul nostru, și toți Guvernatorii celui de-al Treisprezecelea Aeon, și ai celui de-al Doisprezecelea Aeon, se înclină cu reverență înaintea lui Iacob.

În realitate, toți acei Invizibili și toți acei Zei și Guvernatori ai celui de-al Doisprezecelea și al Treisprezecelea Aeon sunt multiplele părți suverane și autoconștiente ale propriei noastre Ființe individuale.

Toți aceia care înfăptuiesc Misterele Cristice, într-o zi se vor întoarce la Aeonul Treisprezece.

Aeonul Treisprezece este Ain, Sat, Seitatea.

Dincolo de Aeonul Treisprezece se află Eternul Tată Cosmic Comun și Adi-Buddha, Buddha al lui Buddha al nostru individual.

Adi-Buddha este Tatăl Tatălui nostru, dar niciodată nu vine la Manifestare, pentru că este Divinul Incognoscibil.

Doar la sfârșitul Maha-Manvantarei, după ce ne-am unit cu Tatăl nostru care se află în secret, ne unim și cu Adi-Buddha.

Această integrare cu Adi-Buddha se realizează în Maha-Pralaya, în Noaptea Cosmică, și în sânul Spațiului Abstract Absolut.

Maria interpretează cuvintele lui Iisus.

Și după ce a terminat, le-a zis discipolilor săi: „Pricepeți modul în care vă vorbesc?”

Maria înaintă din nou și spuse: „Da, Doamne, asta e ceea ce ne-ai spus: «Cei din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă». Astfel, deci, cei dintâi care au fost creați înaintea noastră sunt Invizibilii, căci desigur ei au venit înaintea omenirii; ei, și Zeii, și Guvernatorii, și oamenii care vor primi misterele vor fi primii în împărăția Cerurilor”.

„Cei din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă”. Așa spune Marah, Maria, Femeia-Șarpe, Divina Mamă Kundalini.

Evident, Invizibilii, care au fost înaintea umanității, ei, și Zeii, și Guvernatorii, și oamenii care vor primi misterele vor fi cei dintâi în împărăția Cerurilor.

Zeii, și Guvernatorii, și Invizibilii, din interiorul fiecăruia dintre noi, sunt factorii de bază ai împărăției Cerurilor.

Căința Pistis Sophiei este acceptată. Iisus este trimis pentru a o ajuta.

Iisus răspunse: „Bine ai spus, Maria”.

Din nou le-a spus Iisus discipolilor săi: „Când Pistis Sophia și-a rostit a noua căință, Puterea cu Chip de Leu o asupri din nou, vrând să-i ia puterile. Ea strigă către Lumină, spunând:

«Oh, Lumină, în care am avut credință de la început și pentru care am îndurat mari nenorociri, ajută-mă».

Și în ceasul acela căința ei a fost primită. Primul Mister a auzit-o și eu am fost trimis din porunca sa. Am mers să o ajut și am condus-o afară din Haos, pentru că ea se căise și de asemenea pentru că a avut credință în Lumină și a îndurat aceste mari nenorociri și aceste mari primejdii.

Ea fusese înșelată de Obstinat, cu aparența sa de zeu, și de nimic altceva decât de o putere de lumină, din cauza asemănării acesteia cu Lumina în care ea crezuse. De aceea am fost trimis din porunca Primului Mister ca să o ajut în taină. Dar, eu nu m-am dus în regiunea Aeonilor, ci am traversat printre ei fără ca vreo putere s-o știe, nici cele din interiorul interiorului nici cele din exteriorul exteriorului, în afară de Primul Mister.

Și când m-am dus în Haos să o ajut, ea m-a văzut; înțelegând asta am strălucit nespus și m-am umplut de compasiune pentru ea; căci eu nu eram obstinat ca Puterea cu Chip de Leu care i-a luat Sophiei puterea de lumină și care a asuprit-o pentru a-i fura întreaga lumină. Astfel, deci, Sophia m-a văzut, m-a văzut strălucind de zece mii de ori mai tare decât Puterea cu Chip de Leu, și că eram plin de compasiune pentru ea. A știut că veneam din înaltul Înaltului, în a cărui lumină ea crezuse de la început. Pistis Sophia se umplu atunci de curaj și rosti a zecea căință, spunând..."

Puterea cu Chip de Leu o asuprește pe Pistis Sophia vrând să-i răpească puterile.

Este clar că Inițiatul are multe datorii, iar puterea Justiției îl amenință.

Totuși, Cristosul intim poate să o ierte pe Pistis Sophia.

Lumina Luminii, Adevărul Adevărului, Ocultul Ocultului, îl ajută pe Inițiatul plin de Pistis Sophia.

Pistis Sophia este iertată la a noua căință.

Trebuie să primim, și ulterior să calificăm, cele Opt Inițieri.

Odată trecute cele Opt Mari Calificări corespunzătoare celor Opt Inițieri vine al Nouălea Ceas.

În al Nouălea Ceas cunoaștem numărul secret, atunci Inițiatul intră în grupul de arhangheli căruia îi aparține.

Acum înțelegem de ce în Ceasul al Nouălea Pistis Sophia este iertată.

Armata Vocii este organizată în grupuri, și fiecare grup își are numărul secret în acord cu propria sa formă de lucru.

Primul Mister o ascultă pe Pistis Sophia, și din porunca sa este condusă afară din Haos.

Primul Mister este Tatăl, Bătrânul Zilelor; fiecare dintre noi își are Tatăl său.

Inițiatul este înșelat de Ego, de Obstinat, și aceasta este cauza căderii sale.

Puterea de lumină, care este asemănătoare luminii originare, îl călăuzește pe devot; totuși, importantă este Lumina Luminii.

Cristosul, ascultându-l pe Tatăl, vine întotdeauna în taină să-l ajute pe Inițiat.

Cristosul intim ne ajută în interior.

Cristosul intim se încarnează în Inițiat și-l ajută în Marea Operă.

Cristosul trece printre Aeoni pentru a veni la încarnare.

Cristosul încarnat lucrează teribil dezintegrând monștrii Infernului.

Cristosul intim, înaintea Inițiatului, strălucește de zece mii de ori mai mult decât Leii Legii.

Domnul interior este mai presus de Leii Legii.

Cristosul intim coboară pentru a o ajuta intern pe Pistis Sophia.

Lumina Luminilor, Inteligența Inteligenței, îl ascultă întotdeauna pe cel sincer căit.

Viclenele capcane și buzele nedrepte și nelegiuite complotează întotdeauna împotriva Inițiaților cărării pietroase care conduce la Eliberarea finală.

Lumina pe care Inițiatul o posedă trebuie să fie dusă la Tatăl tuturor Luminilor.

A zecea căință a Pistis Sophiei.

„1. Am strigat către tine, oh, Lumină a Luminilor, în asuprirea mea, și tu m-ai ascultat.

2. Oh, Lumină, salvează puterea mea de buzele nedrepte și nelegiuite, și de cursele viclene.

3. Lumina care a fost răpită prin cursă vicleană nu va fi adusă la tine.

4. Căci capcanele Obstinatului și lațurile nemiloșilor sunt pretutindeni.

5. Vai mie, că lăcașul meu departe era și trăiam în Haos.

6. Puterea mea era în regiuni care nu sunt ale mele.

7. Și i-am implorat pe acei nelegiuiți; și când i-am implorat, s-au luptat împotriva mea fără nici un temei.”

Este evident că obstinatul Ego și lațurile nemilosului sunt pretutindeni.

Obstinatul Ego animalic care în noi sălășluiește și lațurile nemiloșilor îl pândesc pe Inițiat.

Lăcașul Pistis Sophiei se află în Aeonul Treisprezece, dar căzută, trăiește în Haosul inferior.

Regiunile Pistis Sophiei sunt în Aeonul Treisprezece, și nicicând în abisurile pierzaniei.

Tenebroșii nu simt milă pentru Inițiați, dimpotrivă îi atacă.

◻ *CAPITOLUL 53* ◻

Când Iisus a terminat, le-a spus discipolilor săi: „Acum, deci, acela în care Spiritul se agită, să vină și să spună tălmăcirea celei de-a zecea căințe a Pistis Sophiei”.

Petru răspunse, zicând: „Oh, Doamne, cât despre aceasta, puterea de lumină a ta a profetizat odinioară prin David în Psalmul său 119, spunând...”.

Petru, în fiecare dintre noi, este acea parte a Ființei noastre care se înțelege cu Misterele Sexului.

În Drama Cosmică, Petru moare crucificat cu capul în jos.

Crucea inversată a lui Petru ne indică faptul că trebuie să lucrăm în a Noua Sferă, Sexul.

În a noua sferă coboară Marte pentru a-și căli din nou spada, Hercule pentru a curăța Grajdurile lui Augias, și Perseu pentru a tăia capul Meduzei cu spada sa înflăcărată.

Coborârea în a Noua Sferă este proba maximă pentru Hierofant.

Buddha, Iisus, Dante, Zaratustra, Hermes, Quetzalcoatl, etc., au trebuit să treacă prin acea teribilă probă.

Cât timp nu trecem prin acea teribilă probă există doar teorii în minte.

Petru interpretează a zecea căință după Psalmul 119.

„1. Către tine am strigat, oh, Doamne, în necazul meu și tu m-ai auzit!

2. Oh, Doamne, salvează-mi sufletul de buzele nedrepte și de limbile perfide.

3. Ce ți se va da sau ce vei câștiga de la o limbă vicleană?

4. Săgețile celui puternic sunt ascuțite cu cărbunii deșertului.

5. Vai mie, că trăiesc departe de lăcașul meu, în corturile lui Chedar.

6. Sufletul meu a pribegit în multe locuri.

7. Făcător de pace am fost cu cei ce urau pacea; dacă eu le vorbeam, ei se luptau cu mine fără nici un temei.

Aceasta este, deci, oh, Doamne, tălmăcirea celei de-a zecea căințe a Pistis Sophiei, cea pe care ea a grăit-o când emanațiile Obstinatului o asupreau; ele și Puterea sa cu Chip de Leu, și când toți o chinuiau peste măsură".

Domnul îl ascultă pe cel care-l imploră.

Buzele nedrepte și limbile viclene îi calomniază întotdeauna pe Hierofanții Sexului.

Perverșii nicicând nu pot să înțeleagă Misterele Sexuale, și vociferează împotriva înțelepților.

Limba vicleană, care vorbește de ceea ce nicidecum nu cunoaște, va cădea în abisul pierzaniei.

Cei care îi calomniază pe Hierofanții Sexului involuează în măruntaiele Pământului până la cea de-a doua moarte.

A vorbi împotriva Misterelor Sexului înseamnă a-l ataca pe Petru intim, acea parte autonomă și autoconștientă a propriei noastre Ființe relaționată cu Sexul.

Puternic este acela care devine puternic în magia sexuală.

Cine nu a lucrat niciodată în Forja Ciclopilor este înspăimântător de slab.

Energia sexuală este forța puternică a oricărei forțe.

Viața pentru Inițiați este un deșert, rar este acela care poate trăi în deșertul înțelepților.

Cu focul vieții sexuale și cărbunii erotici aprinși se ascut săgețile celui puternic.

Lăcașul Pistis Sophiei este departe de corturile lui Chedar.

Nu trebuie să uite iubiții noștri cititori că acest Psalm 119 citat de Hierofantul Petru corespunde funcțiilor specifice ale lui Petru al nostru intim și ale Misterelor Sexului. La fel, fiecare dintre personajele Pistis Sophiei este una dintre părțile propriei noastre Ființe.

Evident, fiecare dintre cele douăsprezece părți și fiecare dintre părțile propriei noastre Ființe își are documentarea în Sfintele Scripturi.

Acum vor înțelege cititorii noștri motivul pentru care fiecare dintre personajele Pistis Sophiei citează un pasaj din Sfânta Biblie.

Nu ar putea fi, așadar, o excepție, Petru și Misterele Sexului, îi avertizăm, așadar, pe cititorii noștri cu privire la strânsa relație care există între personajele Pistis Sophiei și pasajele biblice citate de ele.

Evident, pasajele biblice pe care ele le citează specifică funcțiile fiecăruia dintre ele în noi și înăuntrul nostru, aici și acum.

În mod cert, Pistis Sophia nu este o carte pentru a fi citită în mod mecanic, ci pentru a o studia și a medita în mod profund asupra ei de-a lungul întregii vieți.

Psalmul 119 citat de Petru, continuă spunând: „Sufletul meu a pribegit în multe locuri”. Aceasta ne îndeamnă la meditație.

Marele Kabir Iisus a spus: „În casa Tatălui meu există numeroase lăcașuri”.

Adulteratorii și fornicatorii vor cădea în Lumile Infernale, unde se aude doar plânsul și scrâșnetul dinților.

Trebuie să facem diferența între o cădere și o coborâre.

Cine vrea să urce trebuie mai întâi să coboare. Nimeni nu poate urca fără să-și fi dat mai întâi osteneala de a coborî.

Orice exaltare este precedată de o înspăimântătoare și teribilă umilire.

Petru are cheile împărăției.

Acele două chei încrucișate sunt Sulful și Mercurul înțelepților. Sulful este Focul sexual.

Mercurul este sufletul metalic al Spermei Sacre.

Sulful trebuie să fecundeze Mercurul înțelepților înainte de a începe ascensiunea Mercurului Sulfurat prin canalul medular spinal.

Sulful și Mercurul deschid porțile diferitelor regiuni ale Universului.

Sulful și Mercurul, deși opuse, se conciliază cu ajutorul Sării sublimate.

Sulful și Mercurul sunt creatorii Pietrei Filosofale.

Urăsc pacea demonii roșii ai lui Seth, aceia care luptă împotriva Ființei fără nici un motiv.

Întotdeauna agregatele psihice și Leul Legii o asupresc peste măsură pe Pistis Sophia.

Petru, Hierofantul Sexului, întotdeauna dă explicația căinței Pistis Sophiei.

Adevărata căință a sufletului are o bază sexuală.

Iisus îl laudă pe Petru.

Și Iisus răspunse: „Bine ai grăit și cu dreptate, Petru. Aceasta este tălmăcirea celei de-a zecea căințe a Pistis

Sophiei".

□ CAPITOLUL 54 □

Iisus a continuat să vorbească, spunându-le discipolilor săi: „Și când Puterea cu Chip de Leu m-a văzut și a văzut că mă apropiam de Pistis Sophia, strălucind peste măsură, se înfurie și mai tare și proiectă în afara sa o mulțime de emanații extrem de violente. Când se petrecură acestea, Pistis Sophia își rosti cea de-a unsprezecea căință, zicând...".

Pe măsură ce înaintăm pe cărarea pietroasă care conduce la Eliberarea finală, datoriile karmice trebuie să fie achitate.

A unsprezecea căință a Sophiei.

„1. De ce marea putere s-a ridicat în rău?

2. Vraja sa a răpit lumina care era în mine și ca un fier ascuțit mi-a luat puterea.

3. Am preferat să cobor în Haos decât să rămân în al Treisprezecelea Aeon, regiunea Virtuții.

4. Și ei cu viclenie mi-au luat întreaga lumină pentru a o devora.

5. De aceea Lumina le va lua toată lumina, și de asemenea toată materia lor va fi redusă la nimic. Și li se va lua întreaga lumină și nu li se va permite să rămână în al Treisprezecelea Aeon, lăcașul lor, și nu-și vor avea numele în regiunea acelora care vor trăi.

6. Și cele douăzeci și patru de emanații vor vedea ce ți s-a întâmplat, oh, Putere cu Chip de Leu, și se vor teme și nu vor fi fără ascultare, ci își vor da purificarea luminilor lor.

7. Și te vor vedea și vor râde de tine, spunând: «Priviți, o emanație care nu a dat purificarea pentru a putea fi salvată, ci s-a slăvit pe sine însăși în abundența luminii puterii sale, cea care nu emană din puterea care este în el, și care a spus: voi lua lumina Pistis Sophiei, care nu-mi va fi luată».

Acum, deci, fie ca acela a cărui putere s-a ivit să vină și să rostească tălmăcirea celei de-a unsprezecea căințe a Pistis Sophiei".

Marea Putere întotdeauna se ridică în rău, pentru că acesta o fortifică împotriva voinței sale.

Fierul ascuțit răpește puterea Pistis Sophiei prin vraja tenebroasă a Avernului.

Regiunea virtuții este inefabilă, însă Pistis Sophia coboară în Haosul inferior pentru a se transforma și urca din nou

victorioasă.

Contactul de tip Geneotrimazikamnian, în aurora Maha-Manvantarei, a alterat Theomegalogosul.

Aceasta înseamnă că sublimul Theomegalogos, intrând în contact cu manifestarea originară a Cosmosului, a suferit o anume alterare.

La fel, Pistis Sophia, intrând în contact cu Haosul inferior, trece printr-o anumită transformare.

Tenebroșii, în Haos, întotdeauna vor să devoreze întreaga lumină a Pistis Sophiei.

Lumina le va lua tenebroșilor lumina lor negativă și fatală. Materia tenebroșilor va fi redusă la pulbere prin a doua moarte. Tenebroșii niciodată nu vor urca la al Treisprezecelea Aeon.

Există Rectorii Luminii și Rectorii Tenebrorum; primii își au numele scris în Cartea Vieții, ceilalți nu-și vor avea numele scris în Marea Carte a Vieții.

Cele douăzeci și patru de emanații sunt cei Douăzeci și Patru de Bătrâni din interiorul nostru, vie personificare a Zodiacului microcosmic.

Cei Douăzeci și Patru de Bătrâni sau douăzeci și patru de părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe vor vedea ceea ce s-a întâmplat în fața Leului Legii, se vor teme și nu vor fi neascultătoare, ci își vor da purificarea luminilor lor.

Din luminile lor iradiază o purificare divină, inefabilă.

Emanația care nu își dă purificarea luminii sale niciodată nu va putea fi salvată.

Fiecare parte a propriei noastre Ființe trebuie să se perfecționeze. Perfecționarea oricărei părți este posibilă doar eliminând elementele psihice indezirabile.

Părțile cele mai elevate ale Ființei sunt exigente, și nimeni nu ar putea să le perfecționeze fără să fi eliminat totalitatea elementelor psihice indezirabile.

Cine perfecționează partea cea mai elevată a Ființei, primește gradul de Ishmesch.

Emanația sau partea Ființei care nu își dă lumina de perfecțiune este pentru că ea continuă să fie îmbuteliată în vreun agregat psihic.

Este evident că orice parte a Ființei îmbuteliată se laudă pe sine, devine egoică.

A ne lăuda cu puterea și cu lumina ce nu emană din noi

înșine ci din Ființă, este un delict.

Lumina și înțelepciunea reală emană din Ființa Ființei, și nu exclusiv din vreuna dintre părți.

Orice parte a Ființei îmbuteliată în cutare sau cutare agregat psihic, vie personificare a vreunui defect psihologic, are tendința să se laude, se crede suverană.

Cei care pretind că au totalitatea luminii Pistis Sophiei ignoră că ignoră.

Salomeea tălmăcește căința prin Psalmul 51.

Atunci Salomeea s-a apropiat și a spus: „Domnul meu, puterea ta de lumină a proorocit înainte prin David în Psalmul 51, zicând:

1. De ce cel puternic se laudă pe sine în răutatea lui?

2. Limba ta a vorbit fărădelege toată ziua; ca un briceag tăios ai folosit-o cu vicleșug.

3. Tu ai iubit răul mai mult decât binele; tu ai vrut să vestești răul mai mult decât virtutea.

4. Tu ai iubit cuvintele ipocrite și limba vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va abandona cu totul și te va smulge și te va scoate din lăcașul tău, și îți va arunca rădăcinile din viață. (Pauză)

6. Cel drept îl va vedea și se va teme; ei îl vor disprețui, zicând:

7. Priviți, este un om care nu a avut încredere în ajutorul lui Dumnezeu ci în marea sa bogăție, și care a fost teribil în vanitatea sa.

8. Dar eu sunt ca un măslin plin de roade în casa lui Dumnezeu. Am avut credință în mila iui Dumnezeu din veacul veacurilor.

9. Și te voi recunoaște, căci tu ai fost drept cu mine; și voi spera în numele tău, ceea ce bun va fi înaintea Sfinților tăi.

Aceasta este, așadar, Domnul meu, tălmăcirea celei de-a unsprezecea căințe a Pistis Sophiei. Așa cum puterea ta de lumină m-a mișcat, am vorbit după voia ta”.

Psalmul 51 specifică funcțiile Salomeei înăuntrul nostru, aici și acum.

Evident, nici unul dintre personajele din Pistis Sophia nu este în afara noastră.

Incontestabil, toate personajele din Pistis Sophia sunt părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Ființa pare o armată de copii, așa o percepem „Frații de Serviciu” cu vederea de tip Olooesteskhnonian.

Cu acest tip de vedere se poare percepe un întreg Holtapamnas al Universului.

Un Holtapamnas echivalează cu 5.764.801 tonalități de culoare cosmică universală.

Nimeni nu ar putea avea tipul specific de vedere sacră Olooesteskhnoniană fără să fi trecut mai întâi prin anihilarea budistă.

Scăldătoarea (1592)
Palma cel Tânăr, Chiesa di San Sebastiano, Veneția, Italia

Salomeea ca virtute și virtuți, lege și legi, știe prea bine că cel puternic se înfumurează și se laudă pe sine în răutatea lui.

Limba celui pervers a devenit ca un briceag tăios pentru rău.

Cel pervers iubește răul din iubire pentru răul însuși.

Cuvintele mincinoase și limba vicleană îl caracterizează pe pervers.

Salomeea cunoaște binele din rău și răul din bine.

Fiecare parte a propriei noastre Ființe își are menirea sa sacră.

Sus și jos, în Macrocosmos și în microcosmosul-om, puterile creatoare sunt divizate esoteric în Șapte, Trei și Patru, înăuntrul celor Douăsprezece Mari Ordine Cosmice, care amintesc de cele douăsprezece semne zodiacale în Macrocosmos și în microcosmos.

Grupul cel mai elevat în Macrocosmos și înăuntrul microcosmosului-om este constituit din Leii de Foc sau Leii Vieții ai semnului zodiacal Leu.

Nu este de prisos să amintim că la fel cum există Centura Zodiacală pe firmament, tot așa există în interiorul omului flăcările constelației Leului. În Macrocosmos și înăuntrul microcosmosului-om este Ierarhia Focului cea mai importantă.

După această mică digresiune necesară pentru a clarifica concepte, vom continua cu versetele biblice citate de Salomeea și comentariul lor corespunzător.

Dumnezeu îl părăsește pe cel care merge pe calea pierzaniei.

Când fiul cade, Tatăl se îndepărtează.

Când Tatăl se îndepărtează, fiul cade în dizgrație.

Acela care nu are încredere în ajutorul lui Dumnezeu ci în bogăția sa materială, și care a dezvoltat agregatul psihic al vanității, cade în abisul pierzaniei.

Agregatul sau agregatele psihice ale vanității împiedică relația corectă cu părțile superioare ale Ființei.

Vanitatea este rudă cu orgoliul.

Vanitatea este vorbăreață, orgoliul este tăcut.

Din vanitate cineva ar vorbi despre anumite lucruri, dar din orgoliu ar tăcea.

Orice persoană elegantă ar avea acasă o mașină foarte veche, probabil din secolul trecut, aceasta din pur orgoliu, însă

din vanitate ar prefera să folosească o mașină ultimul model.

Vanitatea rănită provoacă o suferință înspăimântătoare, însă orgoliul rănit poate cauza moartea.

Când vanitatea și orgoliul se unesc pot realiza monstruozități.

Vanitatea obișnuiește de asemenea să se deghizeze cu haina modestiei. Un pictor sau un scriitor vanitos pot apărea în public îmbrăcați cu haine de cerșetor.

Un artist rănit în vanitatea sa obișnuiește să cadă în teribile situații dureroase.

Măslin încărcat de roade este acela care lucrează asupra lui însuși și care are încredere în grația lui Dumnezeu din toată eternitatea.

Domnul știe să-l răsplătească pe acela care are încredere în Sfântul său Nume.

Iisus o laudă pe Salomeea.

Când Iisus a auzit cuvintele Salomeei a zis: „Bine ai grăit, Salomeea. Adevărat, adevărat îți spun: te voi desăvârși în toate misterele împărăției Luminii”.

Împărăția Luminii este formată din Cercul Conștient al Umanității Solare, care operează asupra centrilor superiori ai Ființei.

◻ CAPITOLUL 55 ◻

Obstinatul își lansează emanațiile și din nou o oprimă pe Sophia.

Iisus a continuat să vorbească, zicându-le discipolilor săi: „Se întâmplă atunci că am ajuns până în Haos, strălucind extraordinar, pentru a lua lumina Puterii cu Chip de Leu. Cum eu străluceam peste măsură, ea s-a înspăimântat și l-a chemat în ajutorul său pe zeul Obstinat.

Imediat, zeul Obstinat a căutat din al Treisprezecelea Aeon și a privit spre interiorul Haosului, extrem de mânios și vrând să o ajute pe Puterea cu Chip de Leu. Imediat, Puterea cu Chip de Leu și toate emanațiile ei au înconjurat-o pe Pistis Sophia vrând să-i răpească toată lumina care era în ea. Se întâmplă atunci, în timp ce o asupreau pe Sophia, că ea strigă către înalt cerându-mi ajutor, și atunci, când ea privi spre înalt, îl văzu pe Obstinat extrem de mânios, și fiindu-i teamă, își rosti a douăsprezecea căință în legătură cu Obstinatul și emanațiile lui. A strigat către mine, zicând..."

Puterea Leilor Legii utilizează chiar elementele tenebroase pentru a-l pedepsi pe păcătos.

De exemplu, marii dictatori ai istoriei au fost utilizați pentru a pedepsi lumea.

Înăuntrul fiecărei ființe umane există agregate psihice relaționate cu Legea Karmei.

Agregatele psihice relaționate cu Legea Karmei pot fi folosite de Leul Legii pentru a-l pedepsi pe delincvent.

Egoul vrea să-l facă să cadă pe Inițiatul care merge spre al Treisprezecelea Aeon.

Puterea Leilor Legii o asuprește pe Pistis Sophia.

Obstinatul Ego și puterile tenebrelor îi urăsc de moarte pe cei care merg către al Treisprezecelea Aeon.

A douăsprezecea căință a Pistis Sophiei.

„1. Oh, Lumină, nu uita cântul meu de laudă!

2. Căci Obstinatul și Puterea lui cu Chip de Leu și-au deschis gurile împotriva mea și au acționat cu viclenie contra mea.

3. M-au înconjurat vrând să-mi răpească puterea, și mă urăsc pentru că ți-am cântat laude.

4. În loc să mă iubească, m-au ponegrit. Dar eu am cântat laude.

5. Au pus la cale să-mi ia puterea pentru că ți-am cântat laude, oh, Lumină, și mă urăsc pentru că te-am iubit.

6. Fie ca întunericul să coboare asupra Obstinatului, iar Guvernatorul întunericului mare să rămână alături de el.

7. Și când tu îl vei judeca, ia de la el puterea lui și anulează faptele pe care le-a pus la cale ca să-mi răpească puterea.

8. Și fie ca toate puterile lui și lumina lui să se sfârșească și alta din cele Trei Triple Puteri să primească autoritatea lui.

9. Fie ca toate puterile emanațiilor lui să slăbească, și materia lui să rămână fără lumină.

10. Fie ca emanațiile lui să rămână în Haos și să nu îndrăznească să meargă în regiunea lui.

11. Fie ca Primitorul, Purificatorul Luminilor, să purifice toate luminile care există în Obstinat și să le ia din emanațiile lui.

12. Fie ca Guvernatorii întunericului de jos să guverneze asupra emanațiilor lui și să nu-i permită nici uneia să locuiască

în regiunea lui; și nu permite ca cineva să asculte puterea emanațiilor lui din Haos.

13. Să fie luată lumina care există în emanațiile lui și șterge numele lui din al Treisprezecelea Aeon, sau și mai bine, să-i fie luat numele din acea regiune pentru totdeauna.

14. Și asupra Puterii cu Chip de Leu să fie pus păcatul pe care el l-a emanat înaintea Luminii, și nu șterge nelegiuirile materiei care l-a produs.

15. Fie ca păcatul lor să fie veșnic înaintea Luminii și să nu li se permită să privească mai încolo de Haos și să li se scoată numele din toate regiunile.

16. Căci nu l-au cruțat, ci l-au asuprit pe cel a cărui lumină și a cărui putere au răpit-o, iar pe mine m-au pus acolo punându-se de acord și vrând să-mi fure lumina.

17. Ele au vrut să coboare în Haos; lasă-le deci să rămână acolo și să nu mai iasă. Nu-și doreau ca loc de ședere regiunea virtuții și nu vor fi duse acolo nicicând.

18. El și-a pus întunericul ca un veșmânt și a intrat în el ca apa, introducând deopotrivă în el, ca uleiul, puterile sale.

19. Lasă-l să se îmbrace cu Haosul ca și cu o haină și să se încingă cu întunericul ca și cu o centură pentru totdeauna.

20. Aceasta să li se întâmple celor care pentru Lumină m-au adus aici zicând: «Să îi răpim întreaga putere».

21. Dar tu, oh, Lumină, milostivește-te de mine pentru misterul numelui tău, și salvează-mă prin bunătatea milei tale.

22. Căci ei mi-au răpit lumina și puterea, iar puterea mea s-a zdruncinat în mine, astfel că nu pot sta dreaptă în mijlocul lor.

23. Am ajuns ca o materie căzută, aruncată ici-colo, ca un demon în văzduh.

24. Puterea mea a pierit pentru că nu am nici un mister; iar materia mea a scăzut din lipsă de lumină, căci ei mi-au răpit-o.

25. Și au râs de mine, privindu-mă și mișcându-și capul în bătaie de joc.

26. Ajută-mă după mila ta.

Acum, așadar, acela al cărui spirit este pregătit să vină și să rostească tălmăcirea celei de-a douăsprezecea căințe a Pistis Sophiei".

Obstinatul și Puterea cu Chip de Leu întotdeauna

acționează împotriva Pistis Sophiei.

Inițiații sunt urâți pentru că îi cântă laude Marii Lumini.

Inițiații îi cântă laude Marii Lumini chiar dacă tenebrele îi urăsc. Pistis este urâtă pentru că iubește Marea Lumină.

Fie ca tenebrele să acopere Egoul animalic.

Administratorul întunericului mare este principele acestei lumi, netrebnicul.

Anticristul este netrebnicul.

Oricine se pronunță împotriva Cristosului intim este Anticristul. Falsa știință materialistă a fost creată de mintea Anticristului.

Mintea machiavelică a oamenilor de știință materialiști, care face minuni și miracole înșelătoare, este Anticristul.

Mintea ticăloasă a locuitorilor Pământului este Anticristul.

Umanitatea Anticristului, oamenii actuali, vor pieri în foc și apa, astfel Anticristul își va pierde puterea.

Același lucru se întâmplă înăuntrul Inițiatului care vrea să se întoarcă în Aeonul Treisprezece.

Anticristul sucombă înăuntrul Inițiatului și acesta se întoarce în Aeonul Treisprezece.

Toate puterile și falsa lumină a Anticristului vor ceda înăuntrul Inițiatului.

În locul Anticristului și a puterii lui, Inițiatul reușește să cristalizeze în el însuși cele Trei Forțe superioare ale Naturii și ale Cosmosului.

Cele Trei Forțe superioare ale Naturii și ale Cosmosului sunt: Sfânta Afirmație, Sfânta Negație și Sfânta Conciliere.

Forțele pozitivă, negativă și neutră.

Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt.

Emanațiile principelui acestei lumi sunt demonii roșii ai lui Seth. Materia principelui acestei lumi trebuie să fie lipsită de lumină.

Emanațiile principelui acestei lumi cad în Haosul inferior.

Luminile sau procentele de Esență îmbuteliată în Ego trebuie să fie eliberate prin intermediul anihilării fiecărei părți a Egoului sau Eului.

Mama Divină Kundalini trebuie să purifice toată lumina și să o scoată din fiecare agregat psihic.

În Lumile Infernale, Guvernatorii îi supraveghează pe tenebroși și nu le permit să iasă din lăcașul lui Pluton.

Tot așa, în fiecare dintre noi, Guvernatorii, părți superioare ale Ființei noastre, trebuie să supravegheze emanațiile lor, demonii roșii ai lui Seth.

Esența, îmbuteliată în tenebroși, nu poate să scape până la moartea supremă a acestora.

Puterea demonilor în Haos trebuie să fie anulată puțin câte puțin.

Lumina care se află prinsă în demonii roșii ai lui Seth trebuie să fie retrasă în mod revoluționar.

Numele celor pierduți este șters din al Treisprezecelea Aeon.

Leul Legii proiectează delictul înaintea lui pentru ca să se cunoască, și niciodată nu șterge nelegiuirile celui care le-a produs.

Doar distrugând cu răbdare agregatele psihice și pe baza iertării sau negocierii dispare Karma.

Însă delictul proiectat continuă în Akasha ca un film până când anihilăm Benzile Teleooginoore.

În Benzile Teleooginoore delictul este întotdeauna vizibil și tangibil.

Tenebroșii trebuie să trăiască în Haosul inferior, și nu li se permite să privească dincolo de lăcașul lui Pluton.

Demonii roșii ai lui Seth nu s-au îndurat, ci i-au oprimat pe toți cei a căror lumină și putere au răpit-o.

Tenebroșii întotdeauna vor să îi răpească lumina Pistis Sophiei.

Perverșii apără Haosul inferior; să rămână așadar în Tartar.

Nicicând nu doresc tenebroșii lăcașul virtuții, și de aceea continuă în măruntaiele Avernului.

Demonius est Deus inversus. Demonul este Dumnezeu inversat.

Infernul este matricea Cerului.

În Avern este cealaltă față a lui Dumnezeu.

Avernul este umbra Luminii.

Lumina Luminii trebuie să ne salveze prin misterul numelui său și puterea grației sale.

Pistis Sophia nu poate sta în picioare până când nu trece de anihilarea budistă.

Doar cu moartea vine noul; dacă sămânța nu moare,

planta nu se naște.

Inițiatul căzut suferă nespus.

Puterea Inițiaților descrește când nu posedă misterul, adică, atunci când nu lucrează în a Noua Sferă (Sexul).

Misterium Magnum al Universului rezidă în sămânța sa, în „Iliasterul” său, și în special în *Limbus Magnum* al său.

Misterium-ul unui arbore rezidă în sămânța lui.

Misterium-ul unui om rezidă în sămânța sa.

Cine nu lucrează cu *Misterium Magnum* eșuează în Marea Operă.

Inițiatul care nu are un Vas Ermetic trebuie să îl obțină pentru a lucra în mistere.

Să se înțeleagă prin Vas Ermetic yoni-ul feminin.

Misterele lui Lingam-Yoni trebuie să fie cultivate în secret.

Legile numărului șase învață că atunci când un alchimist nu posedă un Vas Ermetic în bune condiții, trebuie să caute altul care să fie în perfectă stare pentru munca de Laborator.

Însă nici un alchimist nu ar putea folosi cu succes un Vas Ermetic fără voința Tatălui care se află în secret.

Misterium Magnum al Sexului este teribil de divin.

Mulți sunt ignoranții instruiți care nu cunosc regulile și procedeele Arcanului 6.

Eul fariseu al ignoranților instruiți care nu cunosc regulile și procedeele Arcanului 6 îl calomniază și îl vituperează pe alchimistul care își ia un nou Vas Ermetic.

Ignoră profanii și profanatorii misterele Arcanului 6.

Proști sunt Adepții care pentru a-i asculta pe ignoranții instruiți renunță la munca lor de Laborator.

Acei Adepți care se îmbuteliază în prejudecăți morale și coduri de etică renunță la un Vas Ermetic și eșuează în Marea Operă.

Un Vas Ermetic distrus nu servește pentru munca în Laborator.

Din lipsă de lumină, materia umană a Pistis Sophiei tânjește inevitabil.

Un alchimist care renunță la Misterele Sexuale ale lui Lingam-Yoni, de fapt încetează să mai fie alchimist și eșuează.

Tenebroșii își bat joc de abstinenții sexuali mișcându-și capul în semn de batjocură.

Abstinența sexuală generează vibrații maligne

Venenioosskiriene teribil de perverse.

Vibrațiile Venenioosskiriene sunt teribil de dăunătoare.

Vibrațiile Venenioosskiriene generează dezvoltarea abominabilului organ Kundartiguador.

Abominabilul organ Kundartiguador este focul sexual dirijat din osul coccigian în jos, spre infernurile atomice ale omului.

Abominabilul organ Kundartiguador este coada lui Satan, Șarpele Tentator din Eden, oribilul șarpe Phyton care se târa prin noroiul pământului și pe care Apollo enervat l-a rănit cu săgețile lui.

Șarpele Tentator este antiteza Șarpelui de Bronz care se înfășoară pe lingam-ul generator.

Moise în deșert îi vindeca pe Israeliți cu puterea minunată a Șarpelui de Bronz.

Șarpele Tentator din Eden ține umanitatea îndurerată cufundată în starea fatală de hipnoză colectivă.

Șarpele de Bronz, Șarpele care se încolăcea pe bastonul lui Esculap, Zeul Medicinii, trebuie să ne trezească, să ne scoată din starea de hipnoză colectivă.

Să facem distincția deci între Kundalini și Kundartiguador, între Șarpele care urcă și cel care coboară.

Niciodată să nu comitem greșeala de a-i atribui Șarpelui care urcă prin canalul medular spinal al omului toate puterile tenebroase ale Șarpelui care coboară.

Doar acela care este pregătit va putea înțelege a douăsprezecea căință a Pistis Sophiei.

Andrei, înăuntrul nostru, este acea parte autonomă și autoconștientă a propriei noastre Ființe care se ocupă cu cei Trei Factori ai Revoluției Conștiinței.

Acești Trei Factori sunt: Nașterea, Moartea și Sacrificiul pentru umanitate.

Crucea lui Andrei obișnuiește să fie teribil de dureroasă.

Mercurul și Sulful trebuie să se încrucișeze neîncetat dacă dorim să continuăm în Marea Operă.

Suferințele Inițiatului crucificat pe crucea lui Andrei sunt de nedescris.

Nu este posibil să purificăm și să perfecționăm corpurile mercuriale dacă renunțăm la dezintegrarea Mercurului Sec.

Mercurul Sec este cristalizat în agregatele psihice, vie

personificare a defectelor noastre psihologice.

Dezintegrarea agregatelor psihice este posibilă doar pe baza muncilor conștiente și a suferințelor voluntare.

Este necesar să trecem prin mari crize emoționale și suferințe intenționate dacă într-adevăr vrem să dezintegrăm la nivel atomic defectele noastre psihologice.

Acum putem să înțelegem mai bine suferințele de nedescris ale lui Andrei al nostru interior.

„Preafericiți cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați”.

Suprema căință necesară pentru dezintegrarea oricărui agregat psihic cere lacrimi și remușcare.

Fără lacrimi, căință și supremă durere nu este posibil să dezintegrăm agregatele psihice.

Ar fi imposibil să-l înțelegem pe Andrei fără știința transmutației a lui Yesod-Mercur și dezintegrarea elementelor psihice indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru.

Străpungerea și dezintegrarea egoică în Forja Aprinsă a lui Vulcan. Sacrificiul suprem al lui Andrei interior este urgent, de neamânat, imperios.

Alchimistul care nu se sacrifică pentru umanitate, niciodată nu va ajunge să fie un Bodhisattva.

Doar Bodhisattvașii cu inima milostivă, care și-au dat viața pentru umanitate, pot să încarneze Cristosul intim.

Trebuie să facem o distincție netă între Sravakașii și Buddhașii Pratyeka pe de o parte și Bodhisattvași pe de altă parte.

Sravakașii și Buddhașii Pratyeka nu se preocupă decât de perfecționarea lor personală, fără să le pese vreun pic de biata umanitate suferindă.

Evident, Buddhașii Pratyeka și Sravakașii niciodată nu vor putea să încarneze Cristosul.

Doar Bodhisattvașii care se sacrifică pentru umanitate pot să încarneze Cristosul.

Titlul sacru de Bodhisattva îl au în mod legitim doar aceia care au renunțat la orice fericire nirvanică din iubire pentru umanitatea suferindă.

Evident, înainte să se nască Bodhisattva-ul trebuie să se formeze în noi Bodhicitta; nu este de prisos să clarificăm că este necesar să dezintegrăm Egoul, Eul, pentru ca să apară Bodhicitta.

Bodhicitta se formează cu meritele iubirii și supremului sacrificiu pentru semenii noștri.

În ambientul și climatul psihologic al Bodhicittei se formează Bodhisattva.

Să nu confundăm, așadar, Bodhicitta cu Bodhisattva. Bodhicitta este Conștiința superlativă a Ființei trezită și dezvoltată.

Bodhicitta se ivește în aspirantul care se sacrifică pentru semenii săi, cu mult înainte să fi fost create corpurile mercuriale.

Fără munca deplină a lui Andrei interior, niciodată nu am putea să ne preschimbăm în Bodhisattvași.

Oricine poate să fie un Sravaka sau un Buddha Pratyeka, cu corpurile sale mercuriale, dar aceasta nu este suficient pentru a fi un Bodhisattva.

Doar aceia care de-a lungul a diferite Maha-Manvantare s-au sacrificat pentru umanitățile planetare, merită să fie numiți Bodhisattvași.

Helena Petrovna Blavatsky îi numește convențional Bodhisattvași pe cei care posedă Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei sau, mai bine zis, corpurile mercuriale; însă în budismul ortodox riguros pot fi calificați drept Bodhisattvași doar aceia care, pe lângă că au în ei înșiși Bodhicitta, au renunțat la orice fericire nirvanică din iubire pentru omenire.

Crucea Sfântului Andrei are forma unui X, care este hieroglifa extraordinară a radiațiilor luminoase și divergente emanate din Logosul Creator.

În centrul Crucii Sfântului Andrei strălucește trandafirul, simbol al Logosului Solar.

Crucea Sfântului Andrei simbolizează iluminare, revelație..., după înspăimântătoare sacrificii.

Crucea grecească și cea a Sfântului Andrei au în Știința ermetică aceeași semnificație.

Nu este de prisos să amintim că *phallus-ul* vertical în interiorul *cteis-ului* formal formează o cruce.

Phallus-uterus conectate formează o cruce. Însă crucea în X indică munca completă în Marea Operă.

Dacă trandafirul strălucește pe Crucea Sfântului Andrei înseamnă că Opera a fost încheiată în mod victorios.

Perverșii își folosesc limba pentru a-i discredita pe Inițiați.

Prin vorbe de ură cei răi îi calomniază pe Adepții care lucrează în Marea Operă a Tatălui.

Însă Adepții răspund cu iubire la insulte și-i binecuvântează pe cei care îi blestemă.

◻ *CAPITOLUL 56* ◻

Andrei interpretează a douăsprezecea căință în acord cu Psalmul 108.

Și Andrei s-a ridicat și a spus: „Domnul și Salvatorul meu, puterea de lumină a ta a proorocit mai înainte prin David despre această căință rostită de Pistis Sophia, spunând în Psalmul 108:

1. Oh, Doamne, nu păstra tăcerea înaintea cântului meu de laudă!

2. Căci gurile păcătosului și vicleanului s-au deschis împotriva mea, și cu limbă vicleană și înșelătoare m-au vorbit de rău pe la spate.

3. Și m-au înconjurat cu cuvinte de ură și s-au luptat cu mine fără temei.

4. În loc să mă iubească, m-au calomniat; dar eu m-am rugat.

5. Mi-au plătit bunătatea cu răutate și iubirea cu ură.

6. Pune peste el pe cel păcătos și calomniatorul să rămână la dreapta lui.

7. Când va fi judecat să fie condamnat, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.

8. Zilele lui să fie împuținate și altul să primească autoritatea lui.

9. Fiii lui să ajungă orfani și soția lui văduvă.

10. Fiii lui să fie duși departe și obligați să cerșească; să fie alungați din casele lor.

11. Cămătarul să pună mâna pe toată averea lui și străinii să-i jefuiască bunurile.

12. Să nu fie nimeni care să-l sprijine și nimeni să nu se îndure de orfanii lui.

13. Să piară fiii lui iar numele lui să fie șters într-o singură generație.

14. Iar păcatul tatălui acelor fii să rămână înaintea Domnului iar păcatul mamei lor să nu fie șters.

15. Să fie pururi prezent cu păcatele lui înaintea Domnului, dar amintirea lui să fie ștearsă de pe Pământ.

16. Căci el nu s-a gândit să se îndure, și l-a urmărit pe sărman și pe nefericit și pe cel îndurerat pentru a-l ucide.

17. Îi plăcea să blesteme, și blestemele lui vor cădea asupra lui. Nu a vrut binecuvântări, și acestea vor fi departe de el.

18. S-a înveșmântat în blestem ca și cu o haină, și a intrat ca apa înăuntrul lui și ca uleiul în oasele lui.

19. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă, și ca o centură cu care pururea se încinge.

20. Aceasta este fapta celor care mă calomniază înaintea Domnului și vorbesc pe nedrept împotriva sufletului meu.

21. Dar tu, oh, Doamne Dumnezeule, îndură-te de mine; pentru numele tău, salvează-mă!

22. Căci sunt sărman și nefericit; inima mea este tulburată înăuntrul meu.

23. Sunt risipit ca umbra ce se împrăștie, și scuturat cum se scutură lăcustele.

24. Genunchii mei sunt slăbiți și trupul meu împuținat.

25. Sunt ținta batjocurilor lor; ei mă privesc și mișcă din cap a bătaie de joc.

26. Ajută-mă, oh, Doamne Dumnezeule, și salvează-mă prin mila ta.

27. Să știe ei că aceasta este mâna ta și că tu, oh, Doamne, ai zidit-o pe ea.

Aceasta este, așadar, tălmăcirea celei de-a douăsprezecea căințe grăite de Pistis Sophia pe când se afla în Haos".

Tenebroșii plătesc cu monedă neagră serviciile nobile.

Păcătoșii amintiți sunt demonii roșii ai lui Seth, asupra cărora cade Karma.

Asupra demonilor roșii ai lui Seth cade sentința.

Este evident că Leii Legii îi pedepsesc pe demonii roșii ai lui Seth fără nici o considerație.

Zilele demonilor roșii ai lui Seth se scurtează, și alții primesc autoritatea lor.

Neîndoielnic, Karma este teribilă, și de multe ori fiii perverșilor rămân orfani iar soțiile lor văduve.

Leul Legii este implacabil, și adesea fiii ticăloșilor sunt duși departe și obligați să cerșească, sunt alungați din casele lor.

Creditorii pun mâna pe banii celor perverși, și străinii le fură bunurile.

Nimeni nu se îndură de orfanii perversității, și nici unui om nu-i e milă de ei.

Fiii perverșilor vor fi nimiciți, și numele le va fi șters într-o singură generație.

Păcatul tatălui acelor fii este înaintea Domnului, și păcatul mamei lor nu se șterge, așa este Karma în acțiune.

Întotdeauna vor fi prezenți cu păcatele lor fii pierzaniei, dar amintirea lor va fi ștearsă de pe Pământ.

Căci păcătosul pervers niciodată nu s-a gândit să se îndure de aproapele său, și i-a asuprit pe sărmani și pe nefericiți, de aceea Karma va cădea asupra lui.

Perversului nu-i este milă de nimeni, și îl asuprește pe cel îndurerat pentru a-l nimici.

Ticăloșii blestemă, și blestemele lor vor cădea asupra lor ca un trăsnet de răzbunare.

Perverșii nu doresc binecuvântări, și acestea întotdeauna vor fi departe de ei.

Perverșii întotdeauna se îmbracă pe ei înșiși cu blestem ca și cu o haină, și de aceea blestemul intră în ei ca apa și ca uleiul în oasele lor.

Această nenorocire este pentru ticăloși ca o haină cu care întotdeauna sunt acoperiri, sau ca o centură cu care se încing mereu.

Aceasta este opera fatală a acelora care o calomniază pe Pistis Sophia și care vociferează împotriva Inițiaților.

Evident, acei perverși sunt înăuntrul și în afara noastră.

Aceia care sunt înăuntru sunt demonii roșii ai lui Seth, vie personificare a defectelor noastre psihologice.

Tenebroșii care sunt în afara noastră sunt frații Frăției Tenebroase.

Evident, puterile tenebroase luptă pe viață și pe moarte împotriva Inițiaților, încercând să-i scoată de pe drumul care conduce la Eliberarea finală.

Doar Cristosul intim ne poate ajuta; totuși, Domnul interior, fără Șarpe, nu ar putea face nimic.

Noi toți, atâta timp cât nu vom fi murit în întregime, vom fi niște sărmani, mizerabili și fricoși.

Inima celor care au Egoul viu și puternic este un tumult în interior. Doar inima liniștită poate să ne dea adevărata și legitima fericire. Meditația interioară profundă are ca scop

obținerea adevăratei liniști. Nu ar fi posibil să obținem pacea inimii liniștite atâta timp cât există în noi factorii psihologici ai neliniștii.

În timpul meditației interioare profunde explorăm Eul psihologic.

În timpul meditației interioare profunde ne propunem doar să înțelegem integral acel defect psihologic descoperit în autoobservare.

Fiecare defect autoobservat trebuie să fie mai întâi înțeles prin meditație înainte de a trece la eliminarea sa.

Rugăciunea și magia sexuală sunt indispensabile pentru eliminare.

În a Noua Sferă, în timpul conexiunii lingam-yoni, este momentul în care trebuie să ne rugăm.

O vom implora în acele clipe pe Divina Mamă Kundalini să dezintegreze și să elimine acel agregat psihic pe care l-am înțeles în prealabil.

Astfel, eliminând factorii neliniștii, vom obține deplina liniște.

Doar inima liniștită poate ajunge la Iluminare și la Omnisciență.

Botezul lui Cristos (1621-1623)
Guido Reni, Kunsthistorisches Museum, Viena, Austria

Când Bodhisattva-ul ajunge la Iluminare se pregătește pentru Omnisciență.

Nu este posibil să ajungem la Omnisciență dacă înainte nu am învățat să trăim între absolut și relativ, între mutabil și imutabil.

Aceia care au trecut dincolo de Vidul Iluminator și de relativitatea vieții experimentează ceea ce se numește Talitate.

Talitatea este Marea Realitate a vieții libere în mișcarea sa.

Numai cei care pot experimenta după voie Talitatea primesc darul Omniscienței.

Nimeni nu ar putea ajunge la Omnisciență fără să fi obținut adevărata realitate a inimii liniștite.

Agregatele psihice trebuie scuturate și eliminate ca lăcustele.

Tremură genunchii acelora care au Ego, și trupurile lor sunt slabe.

Cât sunt de slabi aceia care au conștiință egoică, tremură de teamă.

Tenebroșii își bat joc de Inițiații căzuți.

Doar grația Cristosului intim poate să-i salveze pe cei căzuți.

Doar Domnul a creat mâinile celui căzut, și doar el poate să ne salveze.

Marea anihilare budistă este urgentă, de neamânat și de neîntârziat.

Avem nevoie să murim în toate nivelurile minții și să trecem dincolo de Vidul Iluminator și de relativitatea existențială a Universului.

Este urgent să încetăm să existăm în erezia separativității sau în fericirea Vidului Iluminator.

Este de neamânat să Autorealizăm în interiorul nostru ceea ce se numește Talitate.

Talitatea este Marea Realitate, dincolo de perversitate și de sfințenie.

În sânul Talității, dincolo de perversitate și de sfințenie, niciodată nu ar putea exista Sfinții.

În Talitate nu este nimic care să se poată numi sfânt.

Marea Realitate este Marea Realitate, Talitatea. Sfinții și perverșii se învârt în marea roată a Samsarei, și de aceea sunt

foarte departe de Talitate.

Însă trebuie să fim foarte atenți la agregatul psihic al automeritelor.

Agregatul psihic al automeritelor ne face să ne naștem din nou în Ceruri sau pe Pământ.

Agregatul psihic al automeritelor ne îndepărtează de Talitate.

Noi nu avem nicicând merite reale, căci acela care realizează orice operă adevărată este Tatăl.

Primul principiu al Doctrinei gnostice este Talitatea sau Marea Realitate.

Cristosul intim trebuie să distrugă în noi agregatul psihic al automeritului pentru a ne duce la Talitate.

Domnul îi ridică pe cei căzuți.

Lucrați cu Femeia-Șarpe și Domnul vă va salva.

□ *CAPITOLUL 57* □

Și Iisus și-a continuat discursul, spunându-le discipolilor săi: „După aceasta, Pistis Sophia a strigat din nou către mine, spunând: «Oh, Lumină a Luminilor, am greșit față de cei Doisprezece Aeoni, am coborât din ei, și de aceea am rostit douăsprezece căințe, una pentru fiecare Aeon. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, iartă-mi încălcarea, căci foarte mare este, căci am părăsit regiunile din înalt și m-am dus să sălășluiesc în Regiunile Haosului».

Când Pistis Sophia a spus acestea, a continuat cu a treisprezecea căință a sa, spunând..."

Cristos este Lumina Luminilor, care, în sine însăși, este una cu Tatăl. Cristosul intim sau Cristus-Vishnú este Lumina Luminilor.

Brahma, Vishnú și Shiva —Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt— sunt Lumina Luminilor.

Cele douăsprezece căințe ale Pistis Sophiei sunt în legătură cu cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius, cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule, cei Doisprezece Aeoni.

În acestea intră calificarea celor Opt mari Inițieri ale Focului și încă patru munci după învierea Cristosului intim în interiorul Bodhisattva-ului.

Este clar că orice Bodhisattva căzut coboară din Aeonul Treisprezece și cade în Haos.

Neîndoielnic, Pistis Sophia trebuie să lucreze în Haos

pentru a urca din nou la al Aeonul Treisprezece.

A treisprezecea căință a Pistis Sophiei aparține Aeonului Treisprezece.

Incontestabil, Inițiatul trebuie să lucreze în fiecare dintre cei Treisprezece Aeoni dacă într-adevăr vrea Eliberarea finală.

Primul Aeon este Malchuth, aici și în Abisul subteran.

Al Doilea Aeon este Yesod, în organele noastre sexuale și în a patra dimensiune, în interiorul căreia se găsește Paradisul pământesc, lumea eterică.

Al Treilea Aeon este lumea astrală, Sephirotul Hod.

Al Patrulea Aeon este Netzah, lumea mentală.

Al Cincilea Aeon este Tiphereth, lumea cauzală.

Al Șaselea Aeon este Geburah, lumea buddhică sau intuițională.

Al Șaptelea Aeon este lumea lui Atman Inefabilul, regiunea lui Hesed sau Gedulah.

Al Optulea Aeon este Binah, regiunea Spiritului Sfânt, lumea lui Shiva, al Treilea Logos.

Al Nouălea Aeon este Hokmah, regiunea Logosului, a Cristosului Cosmic.

Al Zecelea Aeon este Kether, regiunea Bătrânului Zilelor.

Al Unsprezecelea Aeon este regiunea lui Ain Soph Aur, al treilea mare aspect al Absolutului.

Al Doisprezecelea Aeon este regiunea lui Ain Soph, al doilea aspect al Absolutului.

Al Treisprezecelea Aeon este regiunea lui Ain, Absolutul Inmanifestat.

Fiecare dintre cei Treisprezece Aeoni trebuie să fie Autorealizat în noi.

Pistis Sophia trebuie să se Autorealizeze în cei Treisprezece Aeoni pe baza muncilor conștiente și a suferințelor voluntare.

A treisprezecea căință a Pistis Sophiei.

„1. Ascultă lauda mea către tine, oh, Lumină a Luminilor, ascultă-mi căința pentru al Treisprezecelea Aeon, regiunea din care am ieșit, pentru ca a treisprezecea căință a celui de-al Treisprezecelea Aeon să se împlinească —al Treisprezecelea dintre acei Aeoni pe care i-am încălcat și în afara cărora am ieșit —.

2. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, ascultă-mi cântecul

de laudă către tine în al Treisprezecelea Aeon, regiunea mea, în afara căreia mă găsesc.

3. Salvează-mă, oh, Lumină, în marele tău mister, și iartă-mi păcatul în milostenia ta.

4. Dă-mi Botezul și iartă-mi păcatele, și purifică-mă de încălcarea mea.

5. Păcatul meu este Chipul de Leu, care niciodată nu se va ascunde de la tine; căci din cauza lui eu am coborât.

6. Și doar eu, dintre Invizibilii în a căror regiuni eram, am păcătuit și am coborât în Haos. Mai mult, am păcătuit și fie ca porunca ta să se împlinească.

Aceasta a fost ceea ce a spus Pistis Sophia. Acum, deci, cel al cărui spirit îl mișcă pentru a înțelege cuvintele ei, să vină aici și să-și grăiască cugetarea”.

Marta veni înainte, și spuse: „Domnul meu, spiritul meu mă mișcă să rostesc tălmăcirea celor grăite de Pistis Sophia; puterea ta a profetizat odinioară despre ele, prin David, în Psalmul său 50, zicând...”.

Misterul Luminii este misterul Cristosului intim.

Doar misterul Cristosului poate să ne salveze.

Cristosul intim, ca Rector al Luminii, trebuie să elimine toate elementele psihice indezirabile pe care le purtăm înăuntrul nostru, doar astfel misterul Luminii va putea să se consume în noi.

Botezul este un pact de magie sexuală.

Dacă cineva primește Botezul și nu îndeplinește acest pact, eșuează total.

Doar Cristosul intim poate ierta păcatele.

Domnul îi acordă de asemenea această putere Femeii-Șarpe.

Puterea cu Chip de Leu este Legea Karmei în acțiune pedepsind-o pe Pistis Sophia.

Plătim Karma nu doar pentru răul pe care-l facem, ci și pentru binele pe care nu-l facem când l-am fi putut face.

Pe Leul Legii îl combatem cu balanța.

Când o lege inferioară este transcensă de o lege superioară, legea superioară anulează legea inferioară.

Fă fapte bune pentru a-ți plăti datoriile.

Când avem cu ce plăti, ieșim cu bine din negocieri, dar când nu avem trebuie să plătim prin durere.

Putem solicita credit Leilor Legii, aceștia trebuie să fie plătiți prin fapte bune sau prin supremă durere.

Avem nevoie să ne eliberăm, să ne emancipăm de Legea Cauzalității. Numai trezind și dezvoltând Conștiința vom putea face Marele Salt. Este necesar ca Bodhicitta, adică, Embrionul de Aur, Conștiința trează, să cadă în Vidul Iluminator.

Doar astfel va putea Bodhicitta să se elibereze de lumea relativității.

Lumea relativității este lumea combinațiilor și a dualității.

Mașina universală a relativității se bazează pe Legea Cauzalității Cosmice.

Legea Cauzalității Cosmice este însăși Legea Karmei.

Legea Cauzalității este însăși Legea acțiunii și a consecinței.

Prin Marele Salt vom putea să ne cufundăm în Vidul Iluminator. Astfel, și doar astfel, vom putea să ne eliberăm de Legea Karmei.

Lumea relativității se bazează pe dualismul constant și, în consecință, pe lanțul de cauze și efecte.

Trebuie să sfărâmăm lanțurile pentru a ne cufunda în Vidul Iluminator.

Evident, Vidul Iluminator nu este decât anticamera Talității, adică, a Marii Realități.

Drumul ce conduce la Marea Realitate este absolut sexual.

Există multe grade de intuiție, însă gradul cel mai înalt este doar pentru filosofii mistici sau religioși.

Doar astfel de oameni, cu intuiția Prajna-Paramita, pot experimenta Talitatea.

Puterea cu Chip de Leu conduce în lumea relativității, dar nu în Vidul Iluminator, nici în Marea Realitate.

Marta tălmăcește a treisprezecea căință prin Psalmul 50.

„1. Miluiește-mă pe mine, oh, Dumnezeule, după mare mila ta! După mulțimea îndurărilor tale, șterge păcatul meu.

2. Spală-mă pe de-a-ntregul de fărădelegea mea.

3. Și păcatul meu nicicând să nu fie înaintea ta.

4. Fii drept în judecata ta și cuvintele tale să aibă întâietate când voi fi judecat.

Aceasta este tălmăcirea cuvintelor grăite de Pistis Sophia”.

Și Iisus îi spuse: „Bine ai grăit, Marta, cea binecuvântată”.

Cristosul intim poate șterge păcatele prin iertarea acestora.

Cristosul intim, iertându-ne păcatele și dezintegrându-ne agregatele psihice, ne spală de orice nelegiuire.

Orice păcat, odată dezintegrat, nu mai este prezent înaintea Domnului.

Cuvintele Cristosului intim, având precădere la dreapta judecată, ne eliberează radical.

◻ CAPITOLUL 58 ◻

Iisus trimite o putere de lumină pentru a o ajuta pe Sophia.

Și Iisus a continuat să vorbească, spunându-le discipolilor săi: „Atunci când Pistis Sophia a rostit aceste cuvinte, se împlinise vremea ca ea să fie scoasă din Haos. Și din mine însumi, fără Primul Mister, am trimis puterea de lumină în Haos ca s-o conducă pe Pistis Sophia afară din regiunile adânci, și până în înaltele regiuni ale Haosului, unde porunca Primului Mister să ajungă la ea și să poată fi atunci condusă afară din Haos. Și puterea mea de lumină o conduse pe Pistis Sophia în regiunile superioare ale Haosului. Atunci când emanațiile Obstinatului au observat că Pistis Sophia era condusă spre regiunile superioare ale Haosului, alergară după ea, vrând s-o coboare din nou în regiunile inferioare. Atunci puterea mea de lumină, cea pe care eu o trimisesem pentru a o conduce pe Sophia afară din Haos, străluci extraordinar, și când ea se văzu în regiunile superioare ale Haosului își cântă din nou laudele, zicând cu glas tare...”.

Este evident că ajungând Pistis Sophia la Aeonul Treisprezece trebuie să iasă din Haos.

Rari sunt Inițiații capabili să bată la poarta a treisprezecea.

Prima poartă se află în sala lui Malchuth, iar ultima în sala lui Ain. În puține cazuri cineva a ajuns să bată la înspăimântătoarea și teribila poartă a lui Ain Soph Aur, poarta a unsprezecea.

Aceia care au bătut la poarta a unsprezecea au fost pe punctul de a-și pierde viața.

Mulți au pierit la poarta a unsprezecea; rari, foarte rari sunt aceia care ajung până la Aeonul Treisprezece.

În Haosul inferior sau în Haosul sexual există regiuni înalte și joase, întrucât munca se face în Haos, trebuie să urcăm.

Doar cu ajutorul Cristosului intim, și prin puterea de lumină, putem să urcăm.

Porunca Primului Mister ajunge întotdeauna la regiunile elevate ale Haosului, însă doar cu ajutorul Cristosului intim și prin intermediul muncii sexuale intensive este posibil să urcăm în regiunile elevate.

Este urgent, de neamânat să urcăm la regiunile elevate ale Haosului sexual, să rafinăm impulsul sexual, să facem mai fin „Sacramentul Bisericii Romei”.

Cu ajutorul Cristosului intim, copulația metafizică, coitul chimic devine mai rafinat.

Elementele tenebroase atacă chiar și când se ajunge la Aeonul Treisprezece; aceasta este teribil.

Însă Cristosul intim îi învinge pe tenebroși și o eliberează pe Pistis Sophia.

Cristosul intim este INRI, foc mistuitor, foc viu.

Din Cristos ies șapte lumini.

Stă scris că dintr-o lumină ies șapte lumini, și din fiecare din cele șapte, de șapte ori șapte.

Există patruzeci și nouă de focuri, a căror sursă se află în Cristos.

Cele patruzeci și nouă de focuri ard în Univers și înăuntrul omului.

Cele patruzeci și nouă de focuri sunt cele patruzeci și nouă de părți autonome și autoindependente ale propriei noastre Ființe.

Ființa noastră are, așadar, patruzeci și nouă de părți independente. Ființa noastră este un colegiu cu patruzeci și nouă de copii.

Focul este reflecția cea mai perfectă și nicicând denaturată, atât în Ceruri cât și pe Pământ, a Flăcării Unice.

Focul generează viața și moartea, este începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor.

Doar prin intermediul focului este posibil să dezintegrăm demonii roșii ai lui Seth pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Sophia cântă un cânt de laudă.

„1. Îți voi cânta laude, oh, Lumină, căci am vrut să ajung la tine. Îți voi cânta laude, oh, Lumină, căci tu ești călăuza mea.

2. Nu mă lăsa în Haos, salvează-mă, oh Lumină din înalt, căci ție ți-am adus laudă.

3. Tu mi-ai trimis lumina ta prin tine și m-ai salvat. Tu m-ai condus în regiunile superioare ale Haosului.

4. Fie ca emanațiile Obstinatului, care mă urmărește, să se cufunde în regiunile inferioare ale Haosului și să nu ajungă în părțile superioare pentru a mă vedea.

5. Și fie ca întunericul mare să le acopere și o întunecime și mai mare să coboare asupra lor. Nu lăsa să mă vadă în lumina puterii tale, cea pe care mi-ai trimis-o pentru a mă salva, pentru ca astfel să nu mai aibă din nou putere asupra mea.

6. Și nu permite ca hotărârea pe care au luat-o de a-mi răpi puterea să aibă efect. Și cum au vorbit împotriva mea ca să-mi răpească lumina, mai degrabă să le fie luată a lor decât a mea.

7. Și-au propus să îmi ia toată lumina, însă nu au putut să o facă, întrucât puterea ta de lumină era în mine.

8. Că s-au sfătuit fără porunca ta, oh, Lumină, nu au putut să îmi fure lumina.

9. Și întrucât am avut credință în Lumină, nu mă voi teme; Lumina este călăuza mea și nu mă voi teme.

Acum, așadar, fie ca acela a cărui putere este exaltată să rostească tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a rostit”.

Și când Iisus a terminat de rostit aceste cuvinte, Salomeea a venit în față și a zis: „Domnul meu, puterea mea mă silește să rostesc tălmăcirea cuvintelor rostite de Pistis Sophia. Puterea ta le-a profetizat odinioară prin Solomon, zicând...”.

Cristos, Lumina, este călăuza Pistis Sophiei.

Cristosul intim poate și trebuie să-l scoată pe Inițiat din Haos.

Domnul intim poate să ne ducă în zonele cele mai elevate din Haos.

Emanațiile Egoului se cufundă și se dezintegrează în Haosul inferior.

Tenebroșii trebuie să se cufunde în Abis, iar Sophia trebuie să devină invizibilă pentru ei.

Tenebroșii luptă pentru a-l face să cadă pe Inițiat, pentru a-l prinde, pentru a nu-i permite Eliberarea.

Cristosul poate să-l protejeze pe ascetul gnostic dacă așa vrea.

Puterile tenebroase celebrează reuniuni pentru a plănui atacuri împotriva Pistis Sophiei.

Gnosticul are credință în Cristos, și acesta îl salvează.

Salomeea tălmăcește cântecul Sophiei prin Odele lui Solomon.

„1. Lăuda-te-voi pe tine, oh, Doamne, căci tu ești Dumnezeul meu!

2. Nu mă părăsi, Doamne, căci tu ești speranța mea.

3. Tu m-ai revendicat și mă văd salvat prin tine.

4. Cei care mă urmăresc, să cadă.

5. Un nor de fum să acopere ochii lor și ceața să-i întunece; nu permite să vadă ziua ca să nu poată să mă prindă.

6. Fie ca sfătuirea lor să devină neputincioasă și tot ce pun la cale să se întoarcă împotriva lor.

7. Au urzit o sfătuire și nu a avut efect.

8. Și au dominat, căci sunt puternici, dar tot ce au urzit cu viclenie a căzut asupra lor.

9. Speranța mea este în Domnul și nu mă voi teme, căci tu ești Dumnezeul meu, Salvatorul meu”.

Și când Salomeea a terminat de vorbit, Iisus i-a spus: „Bine ai grăit, Salomeea, foarte bine. Aceasta este tălmăcirea cuvintelor rostite de Pistis Sophia”.

Forța recunoștinței face să încolțească planta în grădina ascetului gnostic.

Forța gratitudinii face ca planta să-și dea roadele.

Forța gratitudinii cosmice face fecundă viața universală.

Trebuie să ne exprimăm într-un fel gratitudinea față de Creator. Dumnezeul nostru intim merită recunoștința noastră eternă, în Cristosul intim este însumată toată speranța noastră.

Cine lucrează asupra lui însuși are speranță în Cristosul intim. Doar Cristosul intim poate să ne revendice și să ne salveze.

Mare operă este cea a Cristosului intim lucrând în noi înșine și înăuntrul nostru, cu imens sacrificiu. Aceasta este natura lui *Salvator Salvandus.*

Să cadă acele elemente inumane pe care le purtăm înăuntru și care ne urmăresc ca o umbră rea.

Fie ca elementele tenebroase să se cufunde în tenebrele Abisului. Acestea sunt elementele noastre. Acestea sunt viile personificări ale Sinelui însuși.

Fie ca tot ceea ce pun la cale acești perverși ce locuiesc înăuntrul nostru să cadă asupra lor.

Ei sunt demonii roșii ai lui Seth, diversele părți subiective și perverse ale abominabilului Ego.

Tot ceea ce au pregătit demonii roșii ai lui Seth trebuie să cadă asupra lor înșiși.

Speranța se află în Cristosul intim, în Martirul Calvarului, care trebuie să trăiască în interiorul Bodhisattva-ului întreaga Dramă Cosmică.

Drama Cosmică nu este nicicând exclusiv istorică, această dramă este de o pasionantă actualitate, iar Cristosul intim trebuie să o trăiască în noi înșine, aici și acum.

Drama Cosmică se desfășoară în cele Patru Evanghelii ale Domnului.

◻ CAPITOLUL 59 ◻

Puterea trimisă de Iisus formează o aureolă deasupra capului Sophiei.

Iisus își continuă atunci discursul, spunându-le discipolilor săi: „Când Pistis Sophia a terminat de spus aceste cuvinte în Haos, puterea de lumină pe care am trimis-o să o salveze s-a preschimbat într-o aureolă deasupra capului ei, astfel încât de atunci înainte emanațiile Obstinatului să nu mai aibă putere asupra ei. Și când s-a format acea aureolă, toate materiile rele din ea au fost scuturate și purificate. Au pierit și au rămas în Haos, în timp ce emanațiile Obstinatului le contemplau și se bucurau. Iar purificarea luminii pure care era în Pistis Sophia a dat forță luminii puterii mele de lumină care se preschimbase în aureolă în jurul capului ei.

Astfel, s-a întâmplat că atunci când aureola a înconjurat lumina pură a Sophiei, această lumină nu s-a mai separat de aureola puterii de lumină cu flacără strălucitoare, astfel încât emanațiile Obstinatului să nu o mai fure, și când s-a întâmplat aceasta, lumina pură a puterii Sophiei a început să cânte laude. A lăudat puterea mea de lumină, care era aureola din jurul capului ei, și a cântat astfel”.

Puterea de lumină a Cristosului intim se află în substanța cristonică a Logosului Solar.

Această substanță minunată este Sperma Sacră.

Coroana Sfinților, Biserica din Laodicea, strălucește pe capul Cristificaților.

Materiile rele se dezintegrează când aureola Sfinților strălucește pe capul Pistis Sophiei.

Materiile rele se dezintegrează în Haos.

Egoul, emanațiile Obstinatului, demonii, o condamnă la moarte pe Pistis Sophia, și această sentință se împlinește în întregime.

Mai bine ca tenebroșii să-l condamne la moarte pe Inițiat.

Se bucură tenebroșii când Inițiatul moare.

Este evident că tenebroșii se simt satisfăcuți când sentința Lojii Negre se împlinește.

Tribunalele Fraternității Tenebroase îl condamnă la moarte pe Inițiat.

Lumina Pistis Sophiei trebuie să se purifice pentru a da forță luminii puterii de lumină ce se preschimbă în aureolă în jurul capului Inițiatului.

Aureola Cristosului intim se face una cu lumina pură a Pistis Sophiei, astfel este aur și flacără.

Demonii roșii ai lui Seth nu pot să facă nimic împotriva aurului și flăcării.

Lumina Inițiatului și lumina Cristosului intim sunt în realitate aurul și flacăra inseparabile și eterne.

Sophia cântă laude Cristosului intim.

Sophia cântă un alt cântec de laudă.

„1. Lumina s-a preschimbat în aureolă în jurul capului meu, și nu mă voi mai despărți de ea, așa că emanațiile Obstinatului nu o vor mai fura de la mine.

2. Și chiar dacă toate materiile se vor scutura, eu nu voi fi scuturată.

3. Și chiar dacă toate materiile mele vor pieri și vor rămâne în Haos —acele emanații pe care le vede Obstinatul—, eu nu voi pieri.

4. Căci lumina ta este în mine și eu sunt cu Lumina.

Acestea au fost cuvintele Pistis Sophiei. Acum, așadar, acela care înțelege sensul cuvintelor ei, să vină aici și să rostească tălmăcirea lor”.

Lumina Cristosului intim și lumina Pistis Sophiei formează o singură lumină integrală și perfectă.

Multiplele elemente indezirabile ale psihicului pământesc nu vor putea să fure lumina Pistis Sophiei.

Aureola cristică de pe capul Ființelor Inefabile nu va putea

fi furată nicicând.

Cristica aureolă de pe capul înțelepților este strâns relaționată cu glanda pineală.

În acea glandă e locul în care se află Lotusul cu O Mie de Petale, chakra Sahasrara, Ochiul de Diamant.

Nu este de prisos să amintim că centrul intuiției relaționat cu glanda pineală devine iluminat odată cu Cristificarea.

Glanda pineală și cea pituitară sunt unite printr-un canal nervos care dispare la cadavre.

În glanda pituitară se află localizat simțul autoobservării psihologice.

Aurele minunate ale pituitarei și pinealei strălucesc glorios iluminate și integrate în capul Cristificaților.

Se pot scutura toate materiile inumane, însă Pistis Sophia Cristificată nu va fi scuturată.

Evident, agregatele psihice vor pieri în Haos.

Unele agregate din Haos sunt simple învelișuri cabalistice.

Acele învelișuri sunt cadavre ale Abisului lipsite de Esență.

Cadavrele sau materiile Haosului se dezintegrează în mod lent.

Divina Mamă Kundalini obișnuiește să extragă Esența din cutare sau cutare agregat psihic.

Când Esența este extrasă, agregatul psihic se preschimbă într-un cadavru al Haosului.

Aceste cazuri sunt excepții, pentru că în mod normal Divina Mamă va dezintegra în mod lent agregatele psihice înainte de a extrage Esența.

Lumina Cristosului este cu Sophia și ea este cu el.

Maria, mama lui, ceru și primi permisiunea de a vorbi.

Atunci Maria, mama lui Iisus, veni înainte, și spuse: „Fiul meu după lume, Dumnezeul și Salvatorul meu după înalt, permite-mi să rostesc tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a rostit”.

Și Iisus răspunse, zicând: „Tu de asemenea, Maria, ai primit forma de la cel care se află în Barbelo în acord cu materia, și ai primit asemănare cu Fecioara Luminii, conform Luminii; tu și cealaltă Maria, cea binecuvântată; și prin tine întunericul s-a ridicat, și din tine a venit trupul material în care sunt —pe care l-am purificat și l-am rafinat—. Acum, așadar, îți

poruncesc să grăiești tălmăcirea cuvintelor rostite de Pistis Sophia”.

Și Maria, mama lui Iisus, răspunse, zicând: „Domnul meu, puterea ta de lumină a proorocit mai înainte despre aceste cuvinte prin Solomon în a nouăsprezecea Odă a lui, zicând...”.

Femeia-Șarpe, Isis, Rea, Cibele, Adonia, Diana, Marah, Tonantzin, etc., este Marna lui Cristos, și totuși, este Fiica Fiului ei.

După lume, Femeia-Șarpe este Mama Domnului, și după înalt Domnul este Dumnezeul și Salvatorul ei.

Lăcașul lui Barbelo este Oceanul Luminii increate.

Mama Divină Kundalini a primit asemănare cu Fecioara Luminii, conform Luminii.

Fecioara Luminii, conform Luminii, este Nemanifestata Mamă Cosmică, căreia nici un muritor nu i-a ridicat vălul.

Rari sunt aceia care reușesc să treacă pragul Templului cu Pereți Transparenți; foarte rari sunt aceia care reușesc să intre în Templul Nemanifestatei.

Pentru aceasta este nevoie să se fi trecut prin deplina anihilare budistă.

Doar aceia care posedă corpul de Dharmakaya, Corpul Legii, care este Substanță-Ființă, pot intra în Templul Nemanifestatei.

Prin munca Femeii-Șarpe, întunericul este ridicat.

Cele Trei Marii sunt fundamentale în Gnoză: Maria-Isis, Maria în Natură și Nemanifestata.

Cristos strălucește pe capul Pistis Sophiei.

Maria, mama lui Iisus, primește de la cel care se află în Barbelo în acord cu Natura, dar a primit asemănare cu Fecioara Luminii.

Maria pământească și cea binecuvântată, în fond, strălucesc, și prin ea, prin Femeia-Șarpe, întunericul este ridicat.

Din mama pământească provine corpul material al lui Iisus, care a fost purificat și rafinat.

Maria, mama lui, interpretează cântecul Sophiei prin a șasea Odă a lui Solomon.

„1. Domnul este pe capul meu ca o aureolă, și nu mă voi despărți de el.

2. Aureola, cunună de lumină, a fost împletită cu adevărat pentru mine, și a făcut ca ramurile ei să lăstărească în mine.

3. Dar dintr-o cunună veștejită nu vor ieși lăstarii tăi, ci tu trăiești pe capul meu și ai odrăslit în mine.

4. Roadele tale sunt pline și perfecte, pline de mântuire".

Pistis Sophia se bucură cu coroana ei de lumină și știe ce este bastonul înflorit al Adeptului.

Înflorește bastonul aceluia care a ridicat Șarpele, tu o știi.

Cununa veștedă este un semn evident al căderii, și din ea nu pot ieși acele vlăstare.

Domnul trăiește în Pistis Sophia când ea a fost iertată.

Sophia, cu adevărat, suferă înspăimântător când vrea să se ridice.

Roadele Domnului sunt pline și perfecte.

Iisus o laudă pe Maria.

5. Când Iisus a ascultat-o pe mama sa Maria vorbind astfel, îi spuse: „Bine ai grăit, prea bine. Adevărat, adevărat îți spun: te vor numi binecuvântată dintr-un colț în celălalt al Pământului, căci promisiunea Primului Mister este cu tine, și prin acea promisiune toți cei care vin de pe Pământ și din înalt vor fi salvați, și acea promisiune este începutul și sfârșitul".

Marah, Femeia-Șarpe este întotdeauna binecuvântată; promisiunea Primului Mister este cu ea.

Totul prin intermediul promisiunii Primului Mister se menține cu Femeia-Șarpe.

Este evident că Mama Divină Kundalini lucrează prin voința Tatălui.

□ CAPITOLUL 60 □

Porunca Primului Mister este împlinită când Pistis Sophia iese total din Haos.

6. Și Iisus a continuat să vorbească, spunându-le discipolilor săi: „Când Pistis Sophia și-a exprimat a treisprezecea căință, în acel moment s-a împlinit porunca tuturor tribulațiilor hotărâte pentru Pistis Sophia, pentru împlinirea Primului Mister, care a existat de la început, și venise vremea de a o salva din Haos și de a o duce afară din întuneric, căci căința îi fusese acceptată de Primul Mister. Și acel mister îmi trimise o mare putere de lumină din înalt, cea care trebuia să o ajute pe Pistis Sophia și să o conducă afară din Haos. Astfel, am privit prin Aeoni spre înalt și am văzut acea putere de lumină pe care Primul Mister mi-o trimitea, și care trebuia să o salveze din Haos pe Pistis Sophia".

A treisprezecea căință corespunde Aeonului Treisprezece, într-adevăr există treisprezece Aeoni și treisprezece căințe.

A primi cele Opt Inițieri este un lucru, și a le califica este cu totul alt lucru.

Dincolo de cele Opt Inițieri calificate urmează încă cinci munci.

Se vorbește despre cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule, situate în douăsprezece niveluri ale Ființei, dar există și nivelul Treisprezece.

Când Pistis Sophia ajunge la Aeonul Treisprezece este eliberată.

Prin împlinirea Primului Mister, care este conținut în Voința Tatălui, Pistis Sophia este condusă în afara întunericului.

Porunca dată pentru toate tribulațiile Pistis Sophiei, realmente, se sfârșește doar în Aeonul Treisprezece.

Căința Inițiatului este acceptată în întregime doar de Primul Mister.

Cristosul intim primește puterea de lumină de la Bătrânul Zilelor, prin intermediul căreia poate să îl ajute pe Inițiat și să-l conducă afară din Haos.

Domnul vede puterea de lumină pe care Tatăl i-o trimite, și merge să o salveze pe Pistis Sophia.

Primul Mister și Iisus trimit două puteri de lumină în ajutorul Pistis Sophiei.

„7. Și când am văzut-o coborând din Aeoni grăbindu-se spre mine, —eu eram deasupra Haosului—, o altă putere de lumină a ieșit din mine pentru a-i veni de asemenea în ajutor Pistis Sophiei. Și puterea de lumină care îmi venise din înalt de la Primul Mister a coborât până la puterea de lumină care ieșise din mine, și amândouă se uniră și se preschimbară într-o mare rază de lumină”.

8. Când Iisus a spus acestea discipolilor săi, a exclamat: „Înțelegeți modul în care vă vorbesc?”

Puterea de lumină a Tatălui se integrează cu puterea de lumină a Cristosului.

Puterea de lumină a Tatălui, unită cu puterea de lumină a Cristosului, se unesc pentru a genera o rază de lumină.

Maria Magdalena interpretează misterul prin Psalmul 84.

9. Maria veni din nou înainte, și spuse: „Domnul meu,

înțeleg ce spui. Cât despre tălmăcirea acestor cuvinte, lumina ta a proorocit odinioară prin David în Psalmul 84, spunând:

10. Grația și Bunătatea s-au întâlnit, iar Virtutea și Pacea s-au căutat una pe alta.

11. Adevărul a răsărit din pământ și Virtutea a privit în jos din Cer.

12. Grația, așadar, este puterea de lumină care a coborât prin Primul Mister, căci Primul Mister a ascultat-o pe Pistis Sophia și i-a fost milă de tribulațiile ei.

13. Adevărul, pe de altă parte, este puterea care a ieșit din tine, căci tu ai împlinit Adevărul ca să o salvezi din Haos. Virtutea este, în plus, puterea venită prin Primul Mister pentru a o călăuzi pe Pistis Sophia. Și Pacea este de asemenea puterea care a ieșit din tine pentru a intra în emanațiile Obstinatului și a lua din ele luminile pe care i le luaseră Pistis Sophiei; adică, pentru ca tu să le poți aduna în Pistis Sophia și să le împaci cu puterea ei. Adevărul, la rândul său, este puterea care a emanat din tine când erai în regiunile inferioare ale Haosului. De aceea puterea ta a spus prin David: «Adevărul a răsărit din pământ», căci tu erai în regiunile inferioare ale Haosului. Virtutea, care privise în jos din Cer, este puterea care a coborât din înalt prin Primul Mister și care a intrat în Pistis Sophia".

Grația și Bunătatea se întâlnesc, iar Virtutea și Pacea se sărută etern.

„Virtute" vine din silaba „vir", virilitate.

Virilitatea sexuală este urgentă pentru a se naște în noi virtuțile.

Potența sexuală, virilitatea, este necesară pentru a lucra în a Noua Sferă.

În Forja Aprinsă a lui Vulcan este locul în care trebuie să dezintegrăm agregatele psihice.

Devi Kundalini-Shakti ne asistă în a Noua Sferă.

De fiecare dată când cu virilitate dezintegrăm un agregat psihic, în locul lui se naște în noi o nouă virtute.

Virtutea și Pacea se sărută pentru că odată cu dezintegrarea Egoului se nasc virtuțile și vine pacea fundamentală.

Adevărul vine la noi când Egoul a murit.

Doar coborând în Tartarul subteran moare Egoul.

Cine vrea să urce, trebuie mai întâi să coboare; orice

exaltare este precedată de o înspăimântătoare și teribilă umilire.

De aceea Adevărul trebuie să-l obținem jos, muncind în a Noua Sferă.

Virtutea coboară din Cer de fiecare dată când dezintegrăm vreun element psihic indezirabil.

Grația este puterea de lumină care este cunoscută doar de cel care o primește.

Acea putere de lumină vine prin voința Primului Mister.

Cristos și femeia adulteră (1527-1529)
Lorenzo Lotto, Muzeul Louvre. Paris, Franța

Primul Mister este Preamilostivul, Milostenia Milosteniei care întotdeauna se îndură de Inițiat.

Primul Mister se află în Bătrânul Zilelor, aici și acum.

Fericit acela care primește puterea de lumină care vine de la Tatăl.

Grația este acea putere de lumină.

Nici un încrezut vanitos, orgolios, nu ar putea ști să profite în mod conștient de Grație, puterea de lumină care vine de la Tatăl.

De aceea înainte de a primi Grația de la Bătrânul Secolelor trebuie să dezintegrăm agregatele psihice ale orgoliului mistic, ale îngâmfării mistice și ale vanității mistice.

Să facem, așadar, o netă diferențiere între orgoliul mistic, vanitatea mistică și îngâmfarea mistică, și orgoliul, vanitatea și îngâmfarea obișnuite.

Orgoliul, vanitatea și îngâmfarea mistice sunt în legătură cu Inițiații, Adepții și simplii aspiranți.

Vanitatea, orgoliul și îngâmfarea obișnuite sunt diferite, și le au mulți oameni.

Adevărul-Putere trebuie să-l găsim în interiorul nostru.

Cine nu găsește Adevărul în el însuși nu-l va găsi în afară niciodată.

Trebuie să împlinim Adevărul pentru a ieși din Haos.

Virtuțile trebuie să se cristalizeze în Inițiat; acestea îl călăuzesc cu înțelepciune.

Pacea se ivește în Inițiat ca o putere care îi pătrunde în regiunile cele mai dificile.

Pacea în Inițiat îl face invincibil.

Inițiatul, prin intermediul Păcii, descoperă luminile eterne conținute în Abis.

Toate luminile înțelepciunii universale se reunesc în Inițiat și îl pun în pace cu puterea sa.

Adevărul este ceea ce este, ceea ce întotdeauna a fost și ceea ce veșnic va fi.

Adevărul este necunoscutul clipă de clipă, în Abis Adevărul se deghizează în întuneric.

Demon ius est Deus inversus.

Demonul este Dumnezeu inversat.

Infernul este matricea Cerului.

Piatra Filosofală, Piatra Adevărului, trebuie să o căutăm în

Infern.

Lucifer este cel mai bun prieten pe care îl avem.

Înțelegem acum de ce Adevărul este puterea inferioară care emană din Pistis Sophia în Haos.

Adevărul, deci, se ivește din Avern, iese din monstrul Pământului.

Orice comoară se găsește îngropată în măruntaiele Pământului, iar Lâna de Aur nu este o excepție.

▫ CAPITOLUL 61 ▫

Și când Iisus a auzit aceste cuvinte, a spus: „Bine ai grăit, Maria cea binecuvântată, care vei moșteni întreaga împărăție a Luminii”.

Atunci, Maria, mama lui Iisus, veni și ea înainte, și spuse: „Domnul meu și Salvatorul meu, poruncește-mi să răspund și eu acestor cuvinte”.

Și Iisus îi răspunse: „Nu îl împiedic, ci îl îndemn, pe acela al cărui spirit înțelege, să rostească gândul care l-a mișcat. Acum, așadar, Maria, mama mea după materie, tu în care am sălășluit, îți cer să rostești gândul cuvântării”.

Marah, Maria, Isis, în Natură, are de asemenea dreptul de a vorbi despre Misterele Cristice.

Maria, mama, interpretează de asemenea Scriptura.

Și Maria răspunse, zicând: „Domnul meu, cât despre cuvintele pe care puterea ta le-a rostit proorocind prin David: «Grația și Virtutea s-au întâlnit, iar Virtutea și Pacea s-au sărutat una pe cealaltă. Adevărul a ieșit din pământ, și Virtutea a privit în jos din Cer», puterea ta a proorocit și despre tine”.

Grația și Virtutea se întâlnesc întotdeauna, iar Pacea și Virtutea se sărută.

Virtutea vine din Cer, iar Adevărul se ivește din Infern.

Povestea spiritului fantomă.

„Când erai mic, înainte ca spiritul să fi coborât asupra ta, fiind tu într-o zi în vie, cu Iosif, spiritul veni din înalt și veni la mine, în casa mea; și era asemenea ție. Eu nu-l cunoșteam, dar am crezut că tu erai el. Spiritul mi-a spus: «Unde este Iisus, fratele meu, ca să mă reunesc cu el?» Când mi-a spus aceasta, m-am tulburat și am crezut că era o nălucă ce dorea să mă încerce. Astfel că l-am prins și l-am legat de piciorul patului din casa mea. Apoi am ieșit în câmp și m-am dus să vă găsesc pe tine și pe Iosif care erați în câmp; și te-am găsit în vie, și pe Iosif

punând via pe araci. Și când i-am spus lui Iosif cele întâmplate, tu ai înțeles vorbele mele, te-ai bucurat și ai zis: «Unde este ca să-l văd? Sau altfel îl aștept în locul acesta». Și atunci, când Iosif te-a auzit spunând aceste cuvinte, s-a speriat. Am plecat împreună, am intrat în casă și am găsit spiritul legat de pat. Ne-am uitat la tine și ne-am uitat la el, și tu erai asemenea lui. Și el, care era legat de pat, s-a eliberat, te-a luat în brațe și te-a sărutat, și tu l-ai sărutat deopotrivă, și ați devenit una.

Acestea sunt, așadar, cuvintele și tălmăcirea lor. Grația este spiritul care a venit la tine din înalt prin Primul Mister, căci s-a îndurat de neamul oamenilor și și-a trimis spiritul pentru ca el să poată ierta păcatele tuturor oamenilor și aceștia să primească misterele și să moștenească împărăția Luminii. Adevărul, la rândul său, este puterea care a locuit în mine”.

Spiritul trebuie să se integreze cu omul, să devină una cu el și în el. Nu ar fi posibilă integrarea câtă vreme vom rămâne adormiți.

Trebuie să bem vinul Gnozei și să murim în noi înșine pentru a obține integrarea.

Via, vinul, rezultă din miracolul transmutației sexuale.

Doar lucrând în Forja Aprinsă a lui Vulcan este posibil să obținem moartea radicală a Sinelui însuși.

Despre corpurile spiritual și material ale lui Iisus.

„Când a ieșit din Barbelo, s-a preschimbat în corp material pentru tine și a proclamat regiunea Adevărului. Virtutea este spiritul tău, care a adus misterele din înalt pentru a le da neamului omenesc. Pacea, la rândul ei, este puterea care a locuit în corpul tău material după lume, care a botezat neamul omenesc pentru a-i face din nou pe oameni străini de păcat și să-i împace cu spiritul tău, astfel ca ei să fie în pace cu emanațiile Luminii; adică «Grația și Adevărul s-au sărutat unul pe altul». Și în «Adevărul a ieșit din pământ», Adevărul este corpul tău material care s-a ivit din mine după lumea oamenilor și a propovăduit despre regiunea Adevărului. Și de asemenea în «Virtutea ne-a privit din Cer», Virtutea este puterea care a privit din înalt, cea care va da misterele Luminii neamului omenesc pentru ca oamenii să devină virtuoși și buni și să moștenească împărăția Luminii”.

Și când Iisus a auzit cuvintele rostite de mama sa Maria, a spus: „Bine ai grăit, Maria, foarte bine”.

Puterea-Grație vine din înalt prin porunca Primului Mister.

Grația, sau mai bine zis, Puterea-Grație, vine întotdeauna din înalt prin Primul Mister.

Cristosul este Spiritul Focului, Focul Focului, semnătura astrală a Focului; doar el ne poate salva.

Doar Cristosul intim poate să ierte datoriile karmice pe care le avem.

Domnul interior poate să-l ierte pe Inițiat când căința este adevărată.

Pentru cel nedemn, toate porțile sunt închise, mai puțin una, cea a căinței.

Grație Spiritului Focului este posibil să primim misterele și să moștenim împărăția Luminii.

Adevărul-Putere se află în Cristosul intim și înăuntrul Cristosului intim, aici și acum.

Când Cristosul intim iese din lăcașul lui Barbelo, din oceanul Marii Lumini, vine să propovăduiască Adevărul.

Adevărul se preschimbă într-un corp real pentru Inițiat, căci acesta se integrează total cu el.

Când Inițiatul experimentează Adevărul, predă atunci drumul care conduce la el.

Orice adevărat Bodhisattva se sacrifică pentru Adevăr.

◻ CAPITOLUL 62 ◻

Cealaltă Maria veni înainte, și spuse: „Domnul meu, îndură-mă și nu te mânia pe mine, căci de când mama ta ți-a vorbit despre tălmăcirea acestor vorbe, puterea mea m-a îndemnat să vin înainte și să rostesc tălmăcirea lor”.

Virtutea este Spiritul Focului care aduce misterele din înalt pentru a le da neamului omenesc.

Pacea fundamentală este posibilă doar autoexplorând Egoul pentru a-l dezintegra în întregime.

Se spune despre Pacea-Putere, că a locuit în corpul material după lume, din cauză că Egoul locuiește în corp, și atâta timp cât aceasta continuă, este evident că Pacea va fi absentă.

Murind Egoul, rămânem în pace cu Spiritul.

În Colegiile Inițiatice se salută: „Pacea să fie cu voi”; răspunsul: „Și cu spiritul vostru”.

Avem nevoie să fim în pace cu emanațiile Luminii.

Grația-Putere și Adevărul-Putere se îmbrățișează și se

sărută între ele formând un tot integral.

Adevărul este Talitatea sau Totalitatea.

Evident, Talitatea se găsește în adâncul unui Cristos sau al unui Buddha.

Talitatea este dincolo de mecanismul relativității, și de asemenea dincolo de Vidul Iluminator.

Talitatea este ceea ce este dincolo de corp, de afecte și de minte.

Talitatea este ceea ce este cu mult dincolo de orice dualism.

Talitatea în Cristos, sau în Buddha, sau în Hermes, este întotdeauna aceeași.

Din Talitate emană ceea ce se numește Grația.

Adevărul este ceea ce este, ceea ce întotdeauna a fost și ceea ce veșnic va fi.

Doar în corpul unui Iisus, sau al unui Buddha, sau al unui Hermes, etc., este încarnat Adevărul.

Templul tuturor degeneraților de pe Pământ este un templu de nelegiuire și de întuneric.

Rasa Ariană este deja degenerată și curând va fi distrusă.

În starea în care se află omenirea actuală nu servește pentru a încarna Monada, Ființa.

Nu este posibil să se poată încarna Monada Divină în corpul fizic așa cum se naște și în condițiile actuale.

Numai pregătind corpul fizic prin intermediul muncii în a Noua Sferă devine posibil să încarnăm Monada Divină și diferitele părți ale Ființei.

A Noua Sferă este Sexul.

Realmente, energia sexuală este singura care poate transforma corpul fizic pentru ca în el să se poată încarna Monada Divină.

Prin intermediul energiei creatoare, sexuale, a lui Shiva sau a Spiritului Sfânt, este posibil realmente să preschimbăm corpul fizic în Templul Adevărului.

Doar prin intermediul misterelor Virtuții este posibil să moștenim împărăția Luminii.

Dacă Egoul nu este anihilat, virtuțile nu se vor naște în noi.

Dacă nu se cristalizează virtuțile în noi, niciodată nu ne vom poseda Sufletul.

Cu răbdare vă veți poseda Sufletul.

De fiecare dată când eliminăm un agregat psihic, cristalizăm în locul lui o virtute.

Astfel, puțin câte puțin, se cristalizează Sufletul în noi.

Doar cu ajutorul virtuții se intră în mistere.

Cealaltă Marie tălmăcește aceeași Scriptură despre Botezul lui Iisus.

Și Iisus i-a răspuns: „Îți poruncesc să rostești tălmăcirea lor”.

Și spuse Maria: „Domnul meu, «Grația și virtutea s-au întâlnit»; așadar, Grația este Spiritul care a venit la tine când ai primit Botezul din mâinile lui Ioan. Grația este, în consecință, Spiritul divin care a venit asupra ta; el s-a îndurat de neamul omenesc și a coborât și s-a întâlnit cu puterea lui Sahaoth cel Bun, care este în tine, cea pe care a invocat-o în locul adevărului.

Și s-a spus din nou: «Dreptatea și Pacea s-au sărutat una pe cealaltă». Dreptatea este Spiritul luminii care a venit asupra ta și a adus misterele din înalt pentru a le da neamului omenesc. Pacea, pe de altă parte, este puterea lui Sabaoth cel Bun, care este în tine, cel care a botezat și a iertat neamul omenesc și i-a împăcat pe oameni cu Fiii Luminii”.

Și Iisus, când a ascultat-o pe Maria, i-a spus: „Bine ai grăit, Maria, moștenitoarea împărăției Luminii”.

Grația este Spiritul care vine la noi în Botez.

Botezul este un pact de magie sexuală.

Când împlinim pactul de magie sexuală, ajungem atunci la Autorealizarea intimă a Ființei.

Puterea lui Sabaoth este puterea Verbului, care vine la noi prin grație când împlinim pactul de magie sexuală.

Virtutea este Spiritul Luminii care se cristalizează în noi când Egoul moare.

Virtutea ne inițiază în marile mistere ale vieții și ale morții.

Fără virtuți nu suntem admiși în Templele de Mistere.

Sabaoth botează și îi împacă pe oameni cu Fiii Luminii.

Sabaoth este Verbul, Cuvântul, Logosul intim în fiecare dintre noi.

Maria este fiica fiului său, a Domnului și Salvatorului său; Maria, Marah, Femeia-Șarpe, este o parte autonomă și autoconștientă a propriei noastre Ființe.

Maria, mama, tălmăcește din nou aceeași Scriptură prin întâlnirea sa cu Elisabeta, mama lui Ioan Botezătorul.

Și din nou Maria, mama lui Iisus, veni până la el, căzu în genunchi și sărută picioarele lui Iisus, zicând: „Domnul meu, fiul și Salvatorul meu, nu te mânia pe mine, ci iartă-mă că spun a doua oară tălmăcirea acestor cuvinte: «Grația și Adevărul s-au unit» suntem noi, Maria, mama ta, și Elisabeta, mama lui Ioan, când ne-am întâlnit. Grația, deci, este puterea lui Sabaoth în mine, care a ieșit din mine, și care ești tu. Ție ți-a fost milă de neamul omenesc. Adevărul, la rândul său, este puterea care era în Elisabeta, și care era Ioan, care a venit și a propovăduit drumul Adevărului care ești tu, și care l-a propovăduit înaintea ta. Și de asemenea, «Grația și Adevărul s-au întâlnit», sunteți tu, Domnul meu, și Ioan, care v-ați întâlnit când ai primit Botezul. Și, din nou, tu și Ioan sunteți «Virtutea și Pacea s-au sărutat una pe cealaltă»”.

Sabaoth, Verbul, Logosul, este întotdeauna fiu al lui Isis, Mama Saitică a marilor mistere.

Ioan, acela care a predicat drumul care conduce la Adevăr, era fiu al lui Isis și Abel.

Aceasta înseamnă că Ioan, Precursorul, era cineva care încarnase Monada Divină.

Atman, Spiritul Divin al omului, are doi copii, două Suflete, Isis și Abel. Isis este Buddhi, Sufletul Spiritual, și este feminin.

Abel este Sufletul Uman, și este masculin.

Isabela (Elisabeta) este un nume profund semnificativ.

Is-Abel; acesta din urmă este cavalerul care o iubește pe Is, Sufletul său, Walkiria sa.

Sufletul Spirit este soția Omului Cauzal, adevăratul Om. Ioan era, deci, cineva care încarnase Monada.

Să nu o confundăm pe Isis, Walkiria adorabilă, cu Mama Saitică Kundalini.

Isis, ca mantră, poate să fie aplicată Walkiriei, dar în mod specific, Isis trebuie să i se aplice Divinei Mame Kundalini.

Cristos este drumul Adevărului și al Vieții.

Grația și Adevărul veșnic se întâlnesc.

Despre încarnarea lui Iisus.

„«Adevărul a răsărit din pământ și Virtutea a privit în jos din Cer» înseamnă că în vremea în care te-ai dat ție însuți, ai

luat forma lui Gabriel, ai privit spre mine din Cer și mi-ai vorbit. Și când mi-ai vorbit ai apărut în mine, și erai Adevărul, care este puterea lui Sabaoth cel Bun, care este în trupul tău material și care este Adevărul care «a răsărit din pământ»”.

Când Iisus a auzit cuvintele Mariei, mama lui, i-a zis: „Bine ai grăit, foarte bine. Aceasta este tălmăcirea tuturor cuvintelor despre care puterea mea de lumină a proorocit odinioară prin profetul David”.

Ioan și Cristos, Grația și Adevărul, se întâlnesc.

Ioan, prin Grație, botează, iar Cristos este Adevărul.

Virtutea și Pacea veșnic se sărută.

Cristosul, luând forma lui Gabriel, privește din Cer și vorbește cu Divina sa Mamă.

Cristosul pătrunde ca o rază preacurată în pântecul lui Marah, Divina sa Mamă Kundalini. El este Adevărul.

Incontestabil, Adevărul este puterea lui Sabaoth.

Sabaoth este Logosul încarnat, Adevărul, Comoara ascunsă în măruntaiele Pământului.

Comoara trebuie căutată întotdeauna în măruntaiele adânci ale Pământului.

Trebuie să scormonim în profunzimile lumii scufundate.

NOTĂ A UNUI SCRIB

Notă scrisă ulterior de mână, copiată din altă Scriptură.

„Acum, acestea sunt numele pe care eu le voi da din viitorul nemărginit. Scrieți-le printr-un semn și de aici înainte să fie revelate Fiilor lui Dumnezeu.

Acesta este numele Nemuritorului: aaa, ooo; și acesta este numele vocii prin care Omul Perfect s-a pus în mișcare: iii. Și acestea sunt tălmăcirile numelor acestor mistere: a primului, care este aaa, tălmăcirea lui este fff; a celui de-al doilea, al cărui nume este mmm, sau ooo, tălmăcirea sa este aaa; a celui de-al treilea, care este ps ps ps, tălmăcirea sa este ooo; a celui de-al patrulea, care este fff, tălmăcirea sa este nnn; a celui de-al cincilea, care este ddd, tălmăcirea lui este aaa. Cel de pe tron este aaa. Aceasta este tălmăcirea celui de-al doilea: aaaa, aaaa, aaaa. Aceasta este tălmăcirea întregului nume”.

Fiii lui Dumnezeu sunt exclusiv Cristificații, aceia care au găsit Lâna de Aur în măruntaiele pământului.

Animalele intelectuale obișnuite sunt fiii diavolului.

I.A.O. este numele sacru. I.A.O. este mantra celei de-a Noua Sfere. I.A.O. este dharani a magiei sexuale.

I ne amintește de Ignis, Focul.

A ne amintește de Apă, Aqua.

O ne amintește de Origo, Principiu, Spirit.

I, Ignis, INRI, Sulful.

A, Aqua, Mercurul Filosofiei Secrete.

O, Origo, principiul mediator între Sulful și Mercurul Filosofiei Secrete.

Omul Perfect se pune în mișcare prin I, Ignis, INRI, Focul.

A, Aqua, Mercurul care se extrage din mineralul brut, sufletul metalic al Spermei Sacre, apa care nu udă, este izvorul Nemuririi.

O, Origo, principiul mediator între Sulf și Mercur, unește aceste două substanțe înainte de a muri.

Sulful și Mercurul, unite cu ajutorul Sării, dau naștere la Nestemata Roșie, Piatra Filosofală.

În următoarea noastră carte intitulată *„Marea Operă”*, vom preda întreaga Știință a Alchimiei, misterele dezvăluite ale Marii Opere.

F, Foc, Fohat; fără Foc niciodată nu se poate elabora A-ul, Apa pură de viață, Mercurul Marii Opere.

O, Origo, Principiu, Spirit, sare ce participă prin partea volatilă la elementul aer și prin partea fixă la elementul foc; trebuie să fie analizată.

Sarea este în „M”, Mare, apă, și totuși participă la foc, la Sulf.

Sarea este volatilă și participă la aer, totuși, participă de asemenea la elementul pământ, cum vedem în minele de sare.

Sarea se relaționează cu aerul, cu focul, cu apa și cu pământul.

Sarea este marele mediator între Sulf și Mercur; leagă aceste două elemente, le integrează, le unește într-un tot unic.

M, sau mai bine zis, O; interpretarea sa este A, pentru că se găsește în marea haotică a Mercurului Sacru, este Sarea Marelui Ocean.

P, PATAR, Petru, Sexul și misterele sale, nu ar putea funcționa fără Origo, principiul, substanța care unește Sulful și Mercurul.

S, șuieratul blând și liniștit pe care l-a auzit Ilie în pustiu și

pe care Apollonius îl folosea pentru a părăsi după voie corpul fizic, este profund semnificativ.

Bine știm că Apollonius se înfășură cu o manta de lână pentru a practica.

Așezat, se concentra în regiunea ombilicală.

Îl ruga pe Dumnezeul său să îi trimită S-ul, șuieratul blând și liniștit, vocea subtilă.

Când auzea deja acel sunet ce-l produce greierul, își părăsea după voie corpul fizic.

Acel sunet fin vibrează în cerebel, în cap.

Pentru a auzi vocea subtilă este nevoie de liniște și tăcere mentală.

S este fulgerul, Focul, și fără O, Origo, Principiu sau Spirit, ar fi imposibil, pentru că S este O, Spiritul.

S, Focul, este de asemenea O, Origo, Principiul, Spiritul.

F se interpretează prin N; în litera N există cele trei linii care reprezintă cele Trei Forțe Primare ale Naturii și ale Cosmosului.

Fără cele Trei Forțe Primare, pozitivă, negativă și neutră, nu ar fi posibil să aprindem Focul Sacru în noi.

Bărbatul reprezintă Sfânta Afirmație.

Femeia reprezintă Sfânta Negație.

Sfânta Conciliere, forța neutră, le conciliază pe primele două pentru a crea și a crea din nou.

Dacă se creează cu ajutorul lui Kriyashakti, adică, fără a vărsa Vasul lui Hermes, cum făceau lemurienii celei de-a treia, a patra și a cincea subrase, se va trezi Focul Sacru în aspirant.

Astfel, în litera N, cu cele Trei Forțe ale sale, se află explicația lui F, Focul, Fohat.

A.Z.F. este cheia secretă a Marelui Arcan cunoscut de brahmani.

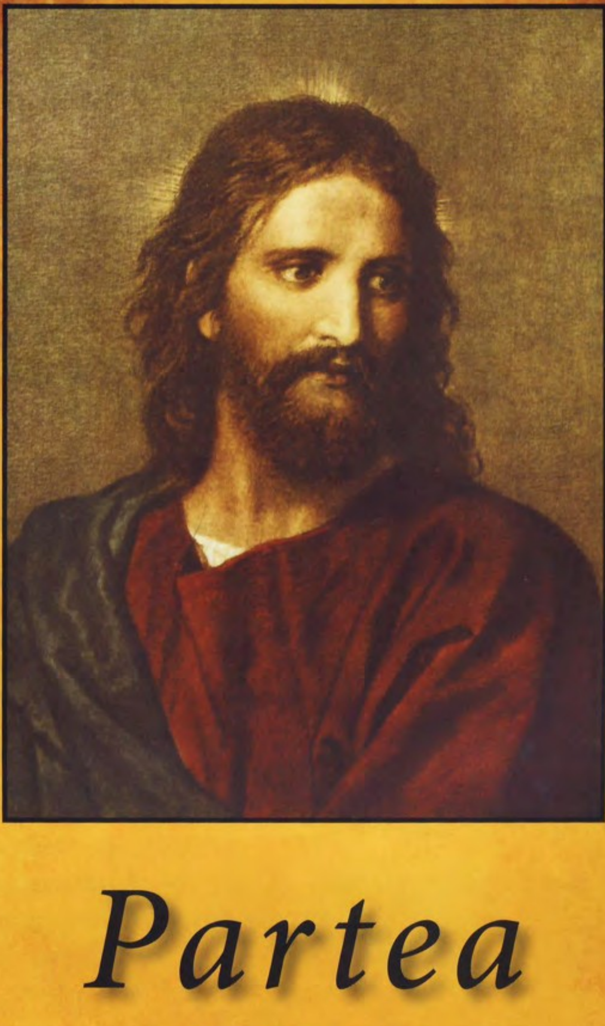
A, Aqua, Apa, este *Ens-Seminis,* în interiorul căreia se află *Ens-Virtutis* a Focului.

Fără Mercurul înțelepților nu este posibilă Marea Operă, de aceea interpretarea lui DDD este A.

Până și Zeii sunt fii ai Mercurului înțelepților.

Este evident că Dumnezeul nostru interior profund este de asemenea fiu al Mercurului.

Cristos la treizeci și trei de ani (sfârșitul secolului XIX)
Heinrich Hofmann, Riverside Church, New York. SUA

Partea a Doua

● PARTEA A DOUA ●

• CARTEA A DOUA •

◻ CAPITOLUL 63 ◻

Ioan veni înainte, și spuse: „Oh, Doamne, poruncește-mi și mie să spun tălmăcirea cuvintelor pe care puterea ta de lumină le-a proorocit odinioară prin David”.

Și Iisus răspunse, zicând: „Și ție, Ioan, îți poruncesc să grăiești tălmăcirea cuvintelor pe care puterea mea de lumină le-a proorocit prin David:

10. Grația și Adevărul s-au întâlnit, iar Virtutea și Pacea s-au sărutat.

11. Adevărul a răsărit din pământ, și Virtutea a privit în jos, din Cer”.

Ioan este Verbul din interiorul Ființei fiecăruia dintre noi.

Cristosul s-a exprimat prin Profetul David.

Solomon, Fiul lui David, Rege al Sionului, multe a învățat de la David.

Adevărul iese din Abis, îl găsește cel care descoperă Comoara, Lâna de Aur, în măruntaiele lumii.

Virtutea vine de sus, din Cer, când eliminăm lucrurile Abisului în noi și în interiorul nostru, aici și acum.

De fiecare dară când dezintegrăm un agregat psihic, se cristalizează în Esența noastră o Virtute care vine de sus, din Cer.

Stă scris că corpul vital sau suportul vieții organice în fiecare dintre noi are patru eteruri.

Eterul chimic și de viață se relaționează cu procesele chimice și de reproducere sexuală.

Eterul chimic este baza specifică a fenomenelor chimice organice.

Eterul de viață este baza proceselor sexuale, reproducătoare și transformatoare ale rasei.

Cele două eteruri superioare, luminos și reflector, au funcții mai elevate.

Eterul luminos se relaționează cu fenomenele calorice, luminoase, perceptive, etc.

Eterul reflector servește drept mijloc de expresie voinței și imaginației.

Prin intermediul Inițierii se dezleagă cele două eteruri superioare pentru a forma Soma Psuchicon.

Este necesar să știm că Soma Psuchicon este corpul eteric al Omului ceresc.

Cu corpul ceresc eteric Cristificat și Stigmatizat putem călători prin Infinit.

Virtuțile cerești se cristalizează în Esență.

Esența, plină de virtuți, puteri, legi, etc., se îmbracă cu Soma Psuchicon.

Sufletul îmbrăcat cu Soma Psuchicon este Omul celui de-al cincilea rond, Omul eliberat.

În al cincilea rond, Pământul va fi albastru, eteric, transparent, inefabil.

Omul eteric Cristificat, Omul-Cristos, poate intra și ieși din corpul fizic după voie, conștient, perfect.

În Omul eteric, Adevărul și Virtutea s-au unit totalmente.

Omul eteric este Bodhicitta perfectă.

Cine nu posedă Bodhicitta, chiar dacă a creat Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei, este încă inconștient, absurd.

Numai posedând Bodhicitta este posibil să vizităm pământurile buddhice după voie conștientă.

Pământurile buddhice sunt Lumile Superioare.

Boddhisattva-șii trebuie să creeze mai întâi Bodhicitta.

Fericit Bodhisattva-ul care are în interiorul său Bodhicitta trezită.

Cel care are Bodhicitta trează va putea vedea, auzi, atinge și mirosi toate minunățiile pământurilor buddhice.

Cine posedă în interiorul lui Bodhicitta trezită va putea vizita Templele Șarpelui în adâncul mărilor.

Omul eteric, Bodhicitta trezită, poate să se facă invizibil înaintea dușmanilor săi.

Omul-Cristos, Bodhicitta conștientă, poate să-și facă nemuritor corpul fizic.

Stă scris că nici otrava familiei Borgia, nici cuțitul, nici glonțul, nu pot distruge corpul fizic al lui Bodhicitta.

Fiarele cele mai feroce ale Naturii se prosternează înaintea Omului-Cristos.

Ioan tălmăcește aceeași Scriptură.

Ioan răspunse, zicând: „Aceasta este ceea ce tu ne-ai spus altădată: «Am venit din înalt și am intrat în Sabaoth cel Bun, și

am îmbrățișat puterea de lumină care este în el. Astfel, deci, Grația și Adevărul s-au întâlnit». Tu ești Grația, tu, care ai fost trimis din regiunile din înalt prin Tatăl tău, Primul Mister, care a privit înăuntru, unde te-a trimis ca să ai milă de lumea întreagă. Adevărul, pe de altă parte, este puterea lui Sabaoth cel Bun, care s-a legat de tine și pe care l-ai pus la stânga —tu, Primul Mister, care a privit în afară—. Și micul Sabaoth cel Bun, l-a luat și l-a pus în materia lui Barbelo, propovăduind despre regiunile Adevărului în toate regiunile acelora care sunt la stânga".

Cristosul intim vine din înalt și intră în Sabaoth cel Bun, Omul eteric, vie cristalizare a lui Sabaoth ceresc.

Grația, Cristos, se întâlnește cu Adevărul care se ivește din Abis, în Omul eteric, Grația și Adevărul se găsesc integrate.

Adevărul este reușita lui Sabaoth cel Bun, Omul-Cristos, Bodhicitta trezită.

Sabaoth, Barbelo, Yabraoth și Veșmântul-Lumină.

„Și acea materie a lui Barbelo este, deci, ceea ce este corpul tău azi.

Și cât despre «Virtutea și Pacea», care «s-au sărutat», Virtutea ești tu, care ai adus toate misterele prin Tatăl tău, Primul Mister, care a privit înăuntru, și ai botezat acea putere a lui Sabaoth cel Demn; tu ești cel care s-a dus în regiunea Guvernatorilor și le-ai dat misterele din înalt; și ei au devenit virtuoși și buni.

Pacea, pe de altă parte, este puterea lui Sabaoth, adică sufletul tău, care a intrat în materia lui Barbelo. Astfel, deci, Guvernatorii celor șase Aeoni ai lui Yabraoth au făcut pace cu misterul Luminii.

Și «Adevărul» care «a răsărit din pământ» este puterea lui Sabaoth cel Bun, care a ieșit din regiunea Virtuții ce se întindea în afara Comorii Luminii și a venit la regiunea celor din stânga; a intrat în materia lui Barbelo și a propovăduit misterele regiunii Adevărului.

«Virtutea», la rândul său, care «a privit în jos, din Cer», ești tu, Primul Mister, care a privit în afară, în jos, tu care ai ieșit din spațiile din înalt cu misterele împărăției Luminii, și tu care ai coborât în acel Veșmânt de Lumină pe care l-ai primit din mâinile lui Barbelo, care este Iisus, Salvatorul nostru, și în care tu ai coborât asupra lui ca un porumbel."

Și se întâmplă atunci că, după ce Ioan a rostit acele

cuvinte, Primul Mister, care a privit în afară, i-a spus: „Bine ai grăit, Ioan, fratele meu iubit”.

Primul Mister vede totul, din interior până în exterior.

Micul Sabaoth, Omul-Cristos, vie cristalizare a marelui Sabaoth sau a Elohim-ului secret, ia Adevărul, îl obține, îl depozitează în oceanul Luminii, în lăcașul lui Barbelo.

Sabaoth-Cristos întotdeauna propovăduiește despre regiunile Adevărului.

Oamenii, mulțimile care trăiesc întotdeauna la stânga, primesc învățătura lui Sabaoth.

Este evident că mulțimile care trăiesc la stânga sunt ignorante.

Mulțimile evoluează și involuează fără încetare în valea Samsarei.

Mulțimile de la stânga, involuând, intră în Lumile Infernale.

Involuția, în interiorul măruntaielor Pământului, ajunge până la a doua moarte.

Doar cu a doua moarte sau moartea Egoului în măruntaiele Pământului rămâne liberă Esența.

Esențele care au trecut prin a doua moarte evoluează începând din nou din regnul mineral.

Esențele evolutive trec prin regnurile mineral, vegetal și animal, înainte de a recuceri starea umană pe care odinioară au pierdut-o.

Roata Samsarei se învârtește de trei mii de ori.

Cine vrea să se elibereze, trebuie să se elibereze de Legile Evoluției și Involuției.

Doar pe calea Revoluției Conștiinței se obține Eliberarea finală. Roata Samsarei se învârte cu Legile Evoluției și ale Involuției. Prin dreapta roții urcă Anubis evoluând.

Prin stânga roții coboară spre Abis Tiphon involuând. Mulțimile în involuție se cufundă în măruntaiele Pământului. Fiecare ciclu uman are o sută opt vieți; după aceea se intră în Abis. Există trei mii de cicluri, trei mii de rotații ale Marii Roți.

După ultimul ciclu, roata încetează să se mai învârtă și orice oportunitate se pierde.

Sufletele din ultimul ciclu se cufundă în stare elementală, în Marele Alaya al Universului.

Corpul eteric al Omului-Cristos este cristalizarea luminii care coboară din lăcașul lui Barbelo.

Cristos este Virtutea, Cristos aduce toate misterele din ordinul Tatălui. Tatăl este primul și ultimul dintre mistere.

Cristos botează puterea lui Sabaoth cel Bun.

Cristosul intim le încredințează Guvernatorilor misterele din înalt.

Acei Guvernatori sunt, cum am spus deja, diferitele părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Puterea lui Sabaoth este, cum am spus deja, Omul-Cristos, Omul-Suflet îmbrăcat cu corpul eteric.

Este clar că Pacea este puterea lui Sabaoth, care este sufletul Domnului integrat cu lumina care coboară din Barbelo.

Nu ar fi posibil să-i înțelegem pe Guvernatorii celor șase Aeoni ai lui Yabraoth dacă nu înțelegem legile celui de-al Șaselea Mister.

Este necesar să știm că legile celui de-al Șaselea Mister sunt conținute în Arcanul 6.

Al Șaselea Mister se relaționează cu îndrăgostitul, dragostea, sexul.

Guvernatorii celui de-al Șaselea Mister au făcut pace cu misterul Luminii.

Pacea absolută cu misterul Luminii este totalmente sexuală, și doar prin sex se poate obține.

Cel care obține inocența va ajunge la lăcașul Păcii.

Guvernatorii celui de-al Șaselea Mister se află în noi înșine. Legile celui de-al Șaselea Mister ne duc până la înviere. Orice Adept înviat s-a eliberat complet de păcatul originar.

Cine se eliberează de păcatul originar face pace cu misterul Luminii.

Este evident că Adevărul care se dobândește în măruntaiele lumii este Comoara lui Sabaoth cel Bun, Omul-Cristos.

Adevărul este Comoara care se găsește în măruntaiele lumii.

Adevărul este Lâna de Aur păzită întotdeauna de un dragon care scuipă foc și sulf.

Sabaoth cel Bun a ieșit din regiunea Virtuții și a cucerit Comoara Luminii.

Omul-Cristos vine întotdeauna în regiunea celor pierduți pentru a-i ajuta.

Cei care trăiesc în Regiunea din Stânga involuează în

măruntaiele lumii.

Pseudoesoteriștii și pseudoocultiștii din această vale a plângerii, îmbuteliați în dogma evoluției, cred în mod stupid că pot să se elibereze fără să fi dizolvat Egoul.

Pe cărarea mâinii stângi involuează fanaticii dogmei evoluției.

Drumul care conduce la Abis este pavat cu bune intenții.

Abisul este plin de sinceri înșelați.

În Lumile Infernale abundă fornicatorii și deopotrivă dușmanii sexului.

În Lumile Infernale involuează homosexualii și lesbienele, și de asemenea partizanii lui Lilith, aceia care se sterilizează, și acele femei care folosesc pastile contraceptive.

În sfera lui Lilith se văd de asemenea apărătorii avortului provocat și acele femei care avortează în mod voluntar.

În sfera lui Nahemah îi găsim și pe adulterinii și adulterinele lumii. Se spune că Adam avea două soții: Lilith și Nahemah.

Lilith este mama avorturilor, incesturilor, homosexualității, contracepției, pederastiei, etc.

Nahemah este mama adulterului, desfrâului, fornicației, abuzului sexual, etc.

Lumile Infernale, în interiorul Pământului, se divizează în două sfere inumane: Lilith și Nahemah.

În această epocă de involuție a rasei, mulțimile din stânga involuează în sferele scufundate ale lui Lilith și Nahemah.

Marile Ființe iluminate, adică, Sabaoth, luptă pentru a face mulțimile din stânga să înțeleagă cruda realitate a faptelor.

Din nefericire, mulțimile din stânga cred că merg foarte bine.

Umanitatea pământească a ajuns la maximul perversității.

În aceste clipe de criză mondială și de degenerare totală, omenirea involuează înspăimântător.

Umanitatea terestră, involuând, intră în valuri în regnul mineral scufundat.

Dacă întârzie mult cataclismul care se apropie, ființele umane se vor distruge între ele în mod îngrozitor.

Indiscutabil, pe măsură ce timpul trece, Egoul se complică din ce în ce mai mult.

Egoul complicat devine teribil de malefic.

Umanitatea terestră a eșuat deja înspăimântător, și va deveni din ce în ce mai perversă.

Peste puțin timp să trăiești normal pe Pământ va fi ceva mai mult decât imposibil.

Peste puțin timp va fi atât de mare răutatea încât ființele umane nu vor avea atunci în minte decât două lucruri: primul, să ucidă; al doilea, să fie ucise.

Foarte curând, în ritmul în care mergem, în fiecare casă va domni moartea, asasinatul, viciul, perversitatea multiplicată la maxim.

Marea catastrofă care se așteaptă a devenit o necesitate de neamânat.

Doar marea catastrofă va putea să ne salveze de ororile cele mai înspăimântătoare pe care Egoul le va dezlănțui pe fața Pământului.

Nu mai avem altă speranță decât Incendiul Universal.

Cristos este Virtutea care iese din spații cu misterele împărăției Luminii.

Cristosul intim, exprimându-se prin Omul Perfect, este întotdeauna Maestrul care învață.

Cristos întotdeauna vorbește, este Verbul care ne arată pericolul.

Cuvântul Domnului ne avertizase deja despre epoca actuală și catastrofa care se apropie.

Înainte de marea catastrofă se vor înmulți războaiele, foametea, bolile, și oribile holocausturi atomice vor distruge această perversă civilizație de vipere.

▫ CAPITOLUL 64 ▫

Gabriel și Mihail sunt chemați pentru a o ajuta pe Pistis Sophia.

Primul Mister a continuat spunând din nou: „Se întâmplă, așadar, că puterea care venise din înalt, adică, eu, trimis de Tatăl meu pentru a o salva pe Pistis Sophia din Haos, și de asemenea puterea care a ieșit din mine, și sufletul pe care eu îl primisem de la Sabaoth cel Demn, s-au unit între ele și s-au preschimbat într-o singură rază de lumină care strălucea nespus de mult. Eu l-am chemat pe Gabriel și pe Mihail ca să iasă din Aeoni din porunca Tatălui meu, Primul Mister, care a privit înlăuntru, și le-am dat raza de lumină și i-am lăsat să coboare în Haos să o ajute pe Pistis Sophia și să ia puterile-lumină pe care

emanațiile Obstinatului le luaseră, pentru a le da Pistis Sophiei.

Și imediat, când au adus raza de lumină în Haos, ea străluci extraordinar în întreg Haosul și se răspândi asupra tuturor regiunilor. Și când emanațiile Obstinatului au văzut marea rază de lumină s-au îngrozit. Raza le luă toate puterile-lumină pe care le răpiseră Pistis Sophiei, și emanațiile Obstinatului nu au putut îndrăzni să atingă lumina razei în Haosul întunecat, nici măcar cu vicleniile Obstinatului, care stăpânește acele emanații".

Cristosul este puterea care vine din înalt.

Cristos este Salvatorul Pistis Sophiei.

Dacă nu ar fi Cristosul intim, Pistis Sophia nu ar putea să iasă din Haos.

Inițiatul, plin de Pistis Sophia, iese din Haos grație Cristosului intim.

Puterea care iese din Cristos este dedublarea Cristosului.

Dedublarea Cristosului dă omului impulsul erotic.

Cristosul dedublat sau, mai bine zis, dublul viu al Cristosului, este Lucifer, Făcătorul de Lumină.

Grație Făcătorului de Lumină, Pistis Sophia se eliberează, în dublul Cristosului se află depozitate puterile Cristosului.

Puterea care iese din Cristosul intim și Sufletul Cristificat al lui Sabaoth cel Bun, se unesc, se integrează, fac o singură rază de lumină, un tot unic.

Astfel, Omul-Cristos, îmbrăcat cu Soma Psuchicon, este un tot strălucitor.

Gabriel, ca Regent al Lunii, este unul dintre cele Șapte Genii Planetare.

Gabriel intim este ceva diferit, este una dintre părțile autonome și conștiente ale propriei noastre Ființe.

Gabriel intim guvernează propria noastră Lună psihologică.

Luna psihologică are de asemenea două fețe, cea vizibilă și cea ascunsă.

În partea vizibilă a Lunii psihologice sunt toate defectele noastre psihologice vizibile la prima vedere.

În partea ascunsă a propriei noastre Luni psihologice se găsesc defectele secrete.

Este evident că în partea ascunsă a propriei noastre Luni psihologice există defecte, agregate psihice, perversități pe care

nu le bănuim câtuși de puțin.

Mihail, pe Soare, este un Arhanghel inefabil, dar Mihail din interiorul nostru este diferit, este o parte independentă și conștientă a propriei noastre Ființe.

Cititorii noștri nu trebuie să uite cele patruzeci și nouă de focuri.

Evident, cele patruzeci și nouă de focuri sunt cele patruzeci și nouă de părți independente și conștiente ale propriei noastre Ființe.

Mihail și Gabriel, adică, Soarele și Luna, Sulful și Mercurul, îi servesc alchimistului pentru a realiza Marea Operă.

Grație Magisteriului Focului, Inițiații, plini de Pistis Sophia, salvează, eliberează lumina Conștiinței închisă în agregatele psihice.

Este evident că agregatele psihice sunt Mercur Sec, în interiorul cărora este închisă lumina Conștiinței.

Trebuie să anihilăm agregatele psihice și Sulful Arsenicat.

Sulful Otrăvitor Arsenicat este focul de tip infernal din profunzimile inferioare animalice ale ființei umane.

Sulful Arsenicat este oribilul șarpe Python care se târa în noroiul pământului și pe care Apollo, enervat, l-a rănit cu săgețile sale; este coada lui Satan.

Trebuie să facem diferența între Satan și Lucifer; primul este diavolul negru precum cărbunele, Lucifer căzut.

Trebuie să albim diavolul, și aceasta este posibil doar practicând intens magia sexuală și dezintegrând Egoul.

Omenirea l-a preschimbat pe Lucifer în diavol.

Fiecare dintre noi trebuie să-și albească diavolul personal pentru a-l preschimba în Lucifer.

Când strălucește Lucifer în noi, se preschimbă în Moise al nostru personal, individual.

Fericit acela care se integrează cu propriul său Moise.

Moise coborând de pe Sinai, cu coarne luminoase pe frunte, a meritat să fie sculptat de Michelangelo.

Doctrina lui Moise este doctrina lui Lucifer.

Cristus-Lucifer este Salvatorul nostru, Mântuitorul Pistis Sophiei.

Cristus-Lucifer ține balanța și spada ca Domn al Justiției.

Lucifer, integrat cu Cristosul intim, strălucește în Sabaoth, Omul Solar.

Sabaothul ceresc se cristalizează în Sabaothul-Om grație lui Moise intim.

Sabaoth-Moise se integrează total.

Sabaoth este Dumnezeul intern care trebuie să se cristalizeze în persoana umană grație bunelor servicii ale lui Lucifer.

Anticristul, Egoul, nu știe nimic despre toate aceste lucruri, vrea un om și un Univers pur mecanici, zămisliți la întâmplare, miracol absurd al rațiunii fără rațiune.

Pe de altă parte, religia îl urăște pe Lucifer, îl blestemă, fără să știe că acesta este dedublarea Cristosului intim.

Aceia care ignoră principiile ignice inteligente, fără existența cărora nu ar fi posibile procesele celulei și ale atomului, sunt tot atât de ignoranți ca și fanatici religioși care îl urăsc pe Lucifer.

Cristus-Lucifer este Salvatorul înăuntrul fiecăruia dintre noi.

Raza de lumină, adică, Omul-Cristos, strălucește în Haos și în toate regiunile.

Demonii se îngrozesc în fața prezenței Omului-Cristos.

Omul-Cristos se îmbracă cu toate puterile-lumină pe care tenebroșii le-au răpit Pistis Sophiei.

Tenebroșii nicicând nu îndrăznesc să îl atingă pe Omul-Cristos în Haosul întunecat.

Egoul, Egourile, demonii roșii ai lui Seth fug în Haos înaintea prezenței Omului-Cristos.

Raza de lumină îi restituie Sophiei puterea sa de lumină.

„Și Gabriel și Mihail au dus raza de lumină la corpul de materie al Pistis Sophiei, și au vărsat în ea toate puterile care îi fuseseră răpite. Și corpul său material străluci atunci în întregime și toate puterile care erau în ea și cărora li se luase lumina, o regăsiră și încetară să fie lipsite de lumină; astfel că primiseră lumina care le fusese luată, și lumina le fusese dată prin mine. Și Mihail și Gabriel, care conduseseră și aduseseră raza de lumină în Haos, le vor da misterele Luminii; ei cărora le-a fost încredințată raza de lumină, pe care eu le-am dat-o și am adus-o în Haos; și Mihail și Gabriel nu au luat pentru ei înșiși Lumina Luminilor Sophiei, acelea pe care le luaseră din emanațiile Obstinatului.

Se întâmplă că, atunci când raza de lumină a integrat în Pistis Sophia toate puterile-lumină care îi fuseseră răpite de emanațiile Obstinatului, ea deveni cu totul luminoasă; și puterile-lumină care rămăseseră în Pistis Sophia și care nu îi fuseseră răpite de emanațiile Obstinatului s-au înveselit din nou și s-au umplut de lumină. Și luminile care fuseseră vărsate în Pistis Sophia însuflețiră corpul materiei sale, în care nu era lumină, și care era pe punctul de a pieri sau care pierise. Și ridicară în ea toate puterile care erau pe punctul de a se risipi. Și luară pentru ele o putere de lumină și redeveniră din nou ceea ce au fost, și crescură din nou în simțirea luminii. Și toate puterile-lumină ale Sophiei se cunoscură unele pe altele prin raza mea de lumină și fură salvate grație luminii acelei raze".

Mercurul și Sulful sunt elementele Marii Opere.

Doar prin intermediul Mercurului și Sulfului poate Pistis Sophia să-și recucerească puterile.

Inițiatul strălucește personal prin puterile care divinizează.

Puterile, a căror lumină o pierduseră, sunt tocmai cele patruzeci și nouă de părți autonome și conștiente ale propriei noastre Ființe.

Toate și fiecare dintre părțile autonome și conștiente ale propriei noastre Ființe sunt exact puterile cosmice ale Pistis Sophiei.

Fiecare putere este personificată de una sau de alta dintre părțile autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Există trei tipuri de relații în lume și în viață.

Prima relație este cu corpul fizic; este evident că dacă nu știm să ne relaționăm cu corpul nostru fizic ne îmbolnăvim.

Al doilea tip de relații este relația cu mediul înconjurător; dacă nu știm să ne relaționăm cu oamenii, fără îndoială ne creăm multe probleme.

Al treilea gen de relații este cel mai important. Este vorba de relația omului cu sine însuși, cu diferitele părți independente și conștiente ale propriei noastre Ființe.

Puterile Adeptului sunt tocmai părțile autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Doar trecând prin anihilarea budistă putem stabili relații corecte cu toate și cu fiecare dintre părțile independente și conștiente ale propriei noastre Ființe.

Se dovedește deci absurd să râvnim puteri psihice. Cei

care procedează astfel se preschimbă în Adepți ai mâinii stângi.

Mai bine este să anihilăm Egoul pentru a se stabili relații corecte cu puterile care divinizează.

Puterile care divinizează sunt cele patruzeci și nouă de focuri.

Cele patruzeci și nouă de focuri sunt cele patruzeci și nouă de părți independente și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Este evident că Inițiatul, plin de Pistis Sophia, recucerește, în fiecare dintre cele patruzeci și nouă de părți ale Ființei, lumina pe care agregatele psihice le-o răpiseră.

Prin Cristos diversele părți ale Ființei primesc lumina.

Gabriel, Mercurul; Mihail, Sulful; în Marea Operă, ne permit să intrăm în misterele Luminii.

Grație Mercurului și Sulfului putem primi Raza de Lumină.

Nici Mercurul nici Sulful nu fură vreodată Lumina Luminilor Pistis Sophiei.

Dimpotrivă, Gabriel și Mihail îi iau Obstinatului, Egoului, lumina pe care o furaseră agregatele psihice.

Pistis Sophia devine luminoasă când Raza de Lumină extrage sau eliberează Esența care era îmbuteliată în emanațiile Obstinatului (Egoul).

Bine știm că Raza de Lumină integrată este Cristos-Sabaoth, sau Lucifer-Sabaoth.

Puterile-lumină se întorc la Pistis Sophia când au fost deja anihilate toate elementele indezirabile ale Obstinatului.

Corpul de Aur, To Soma Heliakon, cu care se îmbracă Pistis Sophia, strălucește prin luminile vărsate în Pistis Sophia.

Este evident că atunci când Pistis Sophia se lasă să cadă, pierde To Soma Heliakon, Corpul de Aur al Omului Solar.

Puterile Pistis Sophiei se elevează când Egoul a fost anihilat.

Puterile Pistis Sophiei se reînnoiesc în lumină când Egoul moare, și cresc în simțirea luminii.

Raza de lumină, împlinindu-și misiunea, plecă de la Sophia.

„Și raza mea de lumină, când a luat de la emanațiile Obstinatului luminile pe care le răpiseră Pistis Sophiei, le-a vărsat în ea, și întorcându-se în ea însăși, ieși din adâncimea Haosului”.

Raza de Lumină, Cristos-Lucifer, ia din diversele agregate luminile pentru a i le înapoia Pistis Sophiei.

Raza de Lumină se întoarce în ea însăși și iese din profunzimile Haosului.

Raza eliberează puterile Pistis Sophiei și le întoarce în interiorul ei.

◻ *CAPITOLUL 65* ◻

Când Primul Mister a spus ce i se întâmplase Pistis Sophiei în Haos, i-a întrebat pe discipoli: „Înțelegeți felul în care vă vorbesc?” Petru înaintă, și spuse: „Domnul meu, despre tălmăcirea cuvintelor pe care le-ai spus, puterea ta de lumină a proorocit odinioară prin Solomon în Odele sale...”.

Petru, în interiorul fiecărei ființei umane, este Hierofantul Sexului, o parte a propriei noastre Ființe.

Cristos s-a exprimat și prin Solomon, Fiul lui David, Rege al Sionului.

Este clar că Cristosul este învățătorul lumii.

Cristos este Maestrul prin excelență, Venerabilul Mare Maestru.

Cristos se exprimă realmente prin intermediul oricărui Om Autorealizat și Perfect.

În acest fel Cristos a învățat întotdeauna omenirea.

Cristos este Maestrul Maeștrilor.

Cristos trăiește înăuntrul oricărui Om pregătit aceeași Dramă Cosmică.

Aceasta înseamnă că cele Patru Evanghelii sunt întotdeauna de o palpitantă actualitate.

Cele Patru Evanghelii nu aparțin timpului.

Cristos triumfă asupra tentațiilor de fiecare dată când reprezintă Drama Cosmică.

Petru tălmăcește povestirea prin Odele lui Solomon.

„1. Când a ieșit emanația Luminii, o rază a venit și s-a preschimbat într-o mare inundație.

2. A răsturnat totul în calea sa și s-a îndreptat către templu.

3. Zăgazuri și zidiri nu au putut să îi reziste, nici cei care le construiseră.

4. A trecut peste tot Pământul, inundându-l.

5. Cei care se aflau pe nisip uscat au băut; setea lor a fost potolită și calmată prin darul vărsat din mâna celui Preaînalt.

6. Binecuvântați fie miniștrii acestui dar cărora le-a fost încredințată apa Domnului.

7. Ei au răcorit buzele uscate; aceia a căror putere le-a fost răpită se bucurară în inimă și au însuflețit sufletele vărsând apă în răsuflarea lor pentru ca să nu moară.

8. Ei au ridicat membrele căzute și au dat putere sincerității lor și lumină ochilor lor.

9. Căci ei toți s-au cunoscut pe ei înșiși în Domnul și au fost salvați prin apa vieții veșnice.

Îngăduie-mi, așadar, Domnul meu, să vorbesc cu sinceritate, căci puterea ta a proorocit prin Solomon: «O rază a venit și s-a preschimbat într-o mare inundație»; adică, raza de lumină s-a vărsat în Haos asupra tuturor regiunilor emanațiilor Obstinatului.

Și din nou vorba pe care puterea ta a rostit-o prin Solomon: «A răsturnat totul în calea ei și s-a îndreptat către templu»; adică, a scos toate puterile-lumină din emanațiile Obstinatului, pe care acestea le luaseră de la Pistis Sophia, și le vărsă din nou în ea.

Și din nou tu, prin gura lui, ai spus: «Zăgazuri și zidiri nu au putut să îi reziste»; adică, emanațiile Obstinatului nu au putut să rețină raza de lumină între zidurile întunericului și Haosului.

Și iarăși cuvintele tale: «A trecut peste tot Pământul, inundându-l»; adică, atunci când Gabriel și Mihail au adus-o până în corpul Pistis Sophiei, au vărsat în ea toate luminile pe care emanațiile Obstinatului i le răpiseră, și corpul ei material străluci.

Și ceea ce ai spus: «Cei care se aflau pe nisip uscat au băut»; adică, tot ceea ce este în Pistis Sophia, a cărui lumină fusese răpită înainte, a primit lumină.

Și apoi: «Setea lor a fost potolită și calmată»; adică, puterile lor au încetat să fie lipsite de lumină, pentru că lumina lor, care le fusese furată, le-a fost dată din nou.

Și încă, după cum puterea ta a spus-o: «Prin darul vărsat de la cel Preaînalt»; adică, lumina le-a fost dată prin raza de lumină ce a venit de la tine, Primul Mister.

Și cum a spus-o puterea ta: «Binecuvântați fie miniștrii acestui dar»; aceasta e ceea ce ai spus: Mihail și Gabriel, care au condus, au adus raza de lumină în Haos și de asemenea au

scos-o de acolo. Ei vor da misterele Luminii și din înalt, ei cărora le-a fost încredințată raza de lumină.

Și din nou, după cum a spus puterea ta: «Ei au răcorit buzele uscate»; adică, Gabriel și Mihail nu au luat pentru ei luminile Pistis Sophiei, acele lumini pe care le-au luat de la emanațiile Obstinatului, ci le-au vărsat în Pistis Sophia.

Și din nou: «Aceia a căror putere le-a fost răpită se bucurară în inimă»; adică, toate celelalte puteri ale Pistis Sophiei care nu fuseseră răpite de emanațiile Obstinatului s-au bucurat nespus de mult și s-au umplut pe ele însele de lumina tovarășilor lor de lumină, căci aceștia o vărsaseră în ele.

Și cuvântul pe care puterea ta l-a rostit: «Au însuflețit sufletele vărsând apă în răsuflarea lor pentru ca să nu moară»; adică, atunci când ei au vărsat luminile în Pistis Sophia au însuflețit corpul ei material din care ele îi luaseră înainte luminile și care era pe punctul de a pieri.

Și din nou cuvântul puterii tale a rostit: «Ei au ridicat membrele căzute sau care nu ar fi trebuit să cadă»; adică, atunci când ei au vărsat în ele luminile au ridicat toate puterile care erau pe punctul de a se risipi.

Și din nou, cum puterea ta de lumină a spus: «Ei și-au primit din nou lumina și au redevenit ceea ce fuseseră înainte», și din nou: «Ei toți s-au cunoscut pe ei înșiși în Domnul»; adică, toate puterile Pistis Sophiei s-au cunoscut unele pe celelalte prin raza de lumină.

Și din nou: «Ei au fost salvați prin apa vieții veșnice»; adică, ei sunt salvați prin raza de lumină.

Și din nou cuvântul tău: «Raza de lumină a răsturnat totul în calea ei și s-a îndreptat către templu»; adică, atunci când raza de lumină a luat toate puterile-lumină ale Pistis Sophiei care erau în puterea emanațiilor Obstinatului, le-a vărsat în Pistis Sophia, s-a întors asupra ei înșiși, a ieșit din Haos și a venit la tine, tu care ești templul.

Aceasta este tălmăcirea tuturor cuvintelor pe care puterea ta de lumină le-a exprimat prin Oda lui Solomon”.

Și se întâmplă atunci, când Primul Mister a auzit cuvintele lui Petru, că i-a zis: „Bine ai grăit, binecuvântatule Petru, aceasta este tălmăcirea cuvintelor care au fost spuse”.

Raza Cristică intră în interiorul nostru provocând o mare inundație.

Cade Babilonul cel Mare, mama tuturor nelegiuirilor și fornicațiilor de pe Pământ; orașul psihologic pe care îl purtăm înăuntrul nostru.

Apele genezice transmutate inundă totul în interiorul nostru.

Raza Cristică produce catastrofa interioară.

Totul este răsturnat; falsele structuri create de agregatele psihice cad, nu pot să îi reziste Razei Cristice.

Tot pământul filosofic, corpul nostru, este transformat în interiorul său.

Diversele părți ale Ființei beau, își potolesc setea cu darul vărsat de cel Preaînalt.

Miniștrii acestui dar, cei cărora le-a fost încredințată apa mercurială, sunt acele părți ale Ființei relaționate cu știința transmutatorie a lui Yesod-Mercur.

Diferitele părți autoconștiente și independente ale Ființei și-au răcorit buzele uscate, s-au umplut de bucurie cu apele vieții.

Toate părțile autoconștiente și independente ale Ființei, prin intermediul muncilor conștiente și suferințelor voluntare, ajung să se cunoască pe ele însele în Domnul interior profund, și se salvează cu ajutorul apei mercuriale a înțelepților.

Raza de Lumină pătrunde în Haos asupra tuturor emanațiilor sau elementelor indezirabile ale Egoului.

Prin intermediul anihilării budiste, Cristosul intim eliberează Esența, puterile, pentru a le vărsa în interiorul Inițiatului.

Astfel Cristosul răstoarnă tot ceea ce este inutil și se îndreaptă apoi spre Templul nostru interior.

Emanațiile Egoului nu pot să rețină Raza de Lumină în întuneric și în Haos.

Sulful și Mercurul înțelepților, reprezentate de Mihail, Spiritul Solar și Gabriel, îngerul Lunar, produc transformarea totală; se recuperează puterile luminoase, și chiar corpul fizic al Inițiatului se preschimbă în vehiculul Domnului.

Grație Cristosului intim diversele părți autoconștiente și independente ale Ființei primesc lumina.

Mihail și Gabriel, agenți și miniștri ai Sulfului și Mercurului înțelepților, aduc Raza de Lumină cristică în haosul nostru sexual pentru a ne Cristifica în întregime.

Mihail și Gabriel sunt două părți autoconștiente și autoindependente ale propriei noastre Ființe pricepute în știința Alchimiei.

Așa cum Mihail și Gabriel există în Macrocosmos, de asemenea există în interiorul microcosmosului-om.

Este evident că cu ajutorul Sulfului și Mercurului primim întotdeauna misterele Luminii și din înalt.

Sulful și Mercurul sunt fundamentale pentru a primi Raza de Lumină.

Mihail și Gabriel poartă Raza Luminii cristice.

Mihail și Gabriel, Sulful și Mercurul, se încrucișează neîncetat între ei pentru a da naștere Pietrei Filosofale.

Niciodată Sulful și Mercurul nu ar fura lumina, căci aceste două substanțe alchimiste nu sunt altceva decât elementele fundamentale ale Marii Opere.

Este evident că acele părți ale Ființei a căror putere le-a fost răpită de Ego se bucură în inima lor când lumina le-a fost înapoiată.

Toate celelalte puteri ale Ființei pe care Egoul nu poate să le răpească Inițiatului se bucură de reușitele transcendentale.

Lumina se reflectă în toate părțile Ființei și umple de fericire tot întregul.

Cuvântul Cristosului însuflețește sufletele care suferă.

Mihail și Gabriel, Sulful și Mercurul, varsă luminile în Pistis Sophia.

Tot corpul Pistis Sophiei se încarcă de lumină.

Toate părțile Ființei ajung să se cunoască pe ele însele în Domnul.

Cristos locuiește în templul său, iar puterile Pistis Sophiei se integrează cu Cristosul intim.

Petru, Hierofantul Sexului, explică întotdeauna misterele.

Cei care cred sau gândesc că sexul este murdar și nedemn îl insultă pe Spiritul Sfânt.

Cei care pretind că cunosc misterele excluzând puterea sexului sunt condamnați, de fapt, la involuția scufundată în Lumile Infernale.

Este absolut inutilă, sterilă și absurdă orice învățătură pseudoesoterică separată de Misterele Sexului.

Sexul este drumul esoteric real ce conduce la Eliberarea finală. Progresăm pe drumul sexual pe măsură ce dezintegrăm

Egoul.

Aceia care abuzează de sex, sau cei care îl blestemă, și cu toate acestea, se gândesc să ajungă la Eliberare, sunt ignoranți instruiți, oameni înșelați necunoscători ai misterelor Pistis Sophiei, sinceri înșelați care intră în Abis.

◻ CAPITOLUL 66 ◻

Emanațiile Obstinatului strigă cerând ajutor.

Și Primul Mister a continuat să vorbească, zicând: „Se întâmplă, înainte ca eu să o conduc pe Pistis Sophia afară din Haos, căci încă nu mi se poruncise prin Tatăl meu, Primul Mister care privește înlăuntru, să o fac în acel moment, că după ce emanațiile Obstinatului își dădură seama că raza mea de lumină le luase puterile-lumină pe care ele le furaseră de la Pistis Sophia, și le vărsase în ea, și când o văzură din nou pe Pistis Sophia strălucind cum strălucea de la început, se înfuriară împotriva ei și strigară din nou către Obstinat pentru ca să vină să le ajute să-i răpească din nou Pistis Sophiei puterile”.

Chiar și după ce se recuperează puterile-lumină, tenebroșii reiau atacul împotriva Inițiatului.

Trimise o altă putere mai violentă ca o săgeată zburătoare.

„Și Obstinatul trimise din înalt, din al Treisprezecelea Aeon, o altă mare putere de lumină care coborî în Haos ca o săgeată zburătoare pentru ca să-și ajute emanațiile să răpească din nou luminile Pistis Sophiei. Și când puterea de lumină a coborât, emanațiile Obstinatului care erau în Haos și care o asupreau pe Pistis Sophia se umplură de curaj și o urmăriră, cu mare teroare și imensă neliniște pentru Pistis Sophia. Și câteva din emanațiile Obstinatului o asupriră”.

Forțele tenebroase vor întotdeauna să îi răpească Inițiatului luminile, chiar și când acesta a ajuns la Aeonul Treisprezece.

Puterile iau formă de șarpe, bazilisc și dragon.

„Una dintre ele se schimbă ea însăși sub forma unui mare șarpe, alta sub forma unui bazilisc cu șapte capete, și o alta luă forma unui dragon. Și mai mult, prima putere a Obstinatului, Chipul de Leu și toate numeroasele sale emanații veniră împreună și o asupriră pe Pistis Sophia ducând-o din nou în regiunile inferioare ale Haosului și înspăimântând-o nespus”.

Șarpele Tentator din Eden, oribilul Python, luptă fără

încetare pentru a-l face să cadă pe Inițiat.

Baziliscul cu șapte capete reprezintă cei șapte monștri ai Infernului: mânia, lăcomia, desfrâul, invidia, orgoliul, lenea și gurmandismul.

Dragonul misterelor este gardianul Marii Comori.

Puterea demon a lui Adamas o atacă pe Pistis Sophia.

„Atunci se întâmplă că privi în jos, afară din cei Doisprezece Aeoni, Adamas, Tiranul, care deopotrivă era mânios pe Pistis Sophia pentru că ea voia să meargă la Lumina Luminilor care era deasupra lor a tuturor; așadar o detesta. Se întâmplă, deci, că atunci când Adamas, Tiranul, a privit sub cei Doisprezece Aeoni a văzut emanațiile Obstinatului asuprind-o pe Pistis Sophia și dornice să-i răpească toate luminile. Atunci, puterea lui Adamas a coborât în Haos, la emanațiile Obstinatului, aruncându-se asupra Pistis Sophiei, și se întâmplă atunci că Puterea cu Chip de Leu și emanațiile cu formă de șarpe, de bazilisc și de dragon, și multe alte emanații ale Obstinatului, o înconjurară împreună pe Pistis Sophia încercând să îi fure puterile, asuprind-o nespus și amenințând-o. Atunci, simțindu-se asuprită, Pistis Sophia se tulbură mult, și strigă din nou spre Lumină, cântându-i aceste laude...".

Adamas, marele Domn al Legii, și servitorii săi, luptă împotriva Pistis Sophiei, nu vor Eliberarea ei finală.

Buddhașii Pratyeka și mulți Zei și puternici Domni ai Legii nu vor Eliberarea finală a Pistis Sophiei.

Trebuie să ne cufundăm în Lumina Luminii și în Inteligența Inteligenței dacă vrem Eliberarea finală.

Bodhisattvașii trebuie să lupte împotriva puterilor Luminii și împotriva puterilor Tenebrelor când vor Eliberarea finală.

Bodhisattva care are Bodhicitta trezită în interiorul său nu va putea fi oprit de Principele Adamas și nici de sfinții Buddhași Pratyeka.

Doar încredințându-se Tatălui care se află în secret pot Bodhisattvașii să-l învingă pe Principele Adamas și pe Buddhașii Pratyeka.

Adamas își îndeplinește datoria de a o pune pe Pistis Sophia să-și plătească vechile datorii.

Pentru a obține Eliberarea finală trebuie să încheiem socotelile finale.

Există Karma obișnuită, dar există deopotrivă Legea Katanciei, Karma superioară. Înainte de a se obține Eliberarea finală trebuie să încheiem socotelile în Tribunalele Superioare ale Justiției Cerești.

În Tribunalele Justiției Obiective se soluționează datoriile karmice.

Zeii și Marii Inițiați trebuie să fie judecați de Judecătorii Legii Katanciei.

Avocații Tribunalelor Justiției Cerești îi apără pe Inițiați înaintea Judecătorilor Cosmici.

Există și Călăi Cosmici, care execută ordinele teribile ale Legii.

Fiecare îl are în Conștiința sa pe Agentul Karmei, care îl conduce înaintea Tribunalelor Legii.

Legea Katanciei nu este o excepție, și Marii Inițiați sunt conduși înaintea Tribunalelor Superioare.

Negocierile cu Adamas sunt înspăimântătoare.

Când avem capital cosmic plătim și totul se sfârșește cu bine.

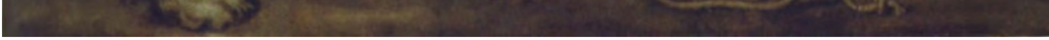
Faceți fapte bune și faceți-le din plin pentru a avea capital cosmic de opere utile.

Marea Lege, conjugată cu puterile Abisului, îi închide calea Pistis Sophiei. Adamas și agenții săi niciodată nu sunt răi și perverși, ei împlinesc Legea, și asta e tot.

Judecătorii Legii se află dincolo de bine și de rău.

Încoronarea cu spini (1618)
Anthony van Dyck, Muzeul Prado, Madrid, Spania

Sophia strigă iarăși către Lumină.

„1. Oh, Lumină, tu care m-ai ajutat, fă ca lumina ta să vină la mine!

2. Căci tu ești adăpostul meu și eu vin la tine, oh, Lumină, cu credință în tine, oh, Lumină!

3. Căci tu ești Salvatoarea mea de emanațiile Obstinatului și de Adamas, Tiranul și tu ești cea care mă va salva de violentele lor amenințări”.

Doar în Lumină și prin Lumină se pot regla negocierile cu Adamas și cu Legea.

Adamas, cu siguranță, nu este un tiran, el încasează ceea ce datorăm înainte să scăpăm din acest Univers, și asta e tot.

Când se spune în Pistis Sophia că Adamas este un tiran, să se înțeleagă că acesta este modul alegoric sau simbolic în care vorbește Marele Kabir Iisus, Cristosul.

Gabriel și Mihail și raza de lumină, merg din nou în ajutorul Pistis Sophiei.

„Când Pistis Sophia a spus aceasta, Primul Mister care vede înlăuntru, Eu, prin porunca Tatălui meu, i-am trimis din nou pe Gabriel și pe Mihail și marea rază de lumină ca s-o ajute pe Pistis Sophia. Le-am poruncit lui Gabriel și lui Mihail să o ducă pe Pistis Sophia în brațele lor și s-o ridice în așa fel încât picioarele ei să nu atingă întunericul de sub ele; și le-am mai poruncit să o călăuzească prin regiunile Haosului și să o ducă afară.

Atunci, când îngerii au coborât în Haos cu raza de lumină, se întâmplă că emanațiile Obstinatului și emanațiile lui Adamas văzură că raza de lumină strălucea nespus, fără să aibă margini lumina care era în ea, și îngrozite, se îndepărtară de Pistis Sophia. Marea rază de lumină o înconjură pe Pistis Sophia din toate părțile, la dreapta și la stânga, și din orice parte, preschimbându-se în aureolă de lumină în jurul capului ei.

Și se întâmplă, când raza de lumină o înconjură pe Pistis Sophia, că aceasta simți un mare curaj; lumina nu încetă să o înconjoare, și ea nu se mai temu de emanațiile Obstinatului, de locuitorii Haosului, nici de noua putere pe care Obstinatul o proiectase în Haos ca o săgeată înaripată, nici nu mai tremură de frică înaintea puterii lui Adamas care venise din Aeoni”.

Cu ajutorul lui Mihail și Gabriel, simboluri ale Sulfului și Mercurului înțelepților, Pistis Sophia iese din Haos.

Tenebroșii îl atacă neîncetat pe Inițiatul plin de Pistis

Sophia, dar Raza Cristică triumfă.

Puterea cristică triumfă asupra lui Adamas și asupra tenebroșilor.

Puterea demon a lui Adamas, ce provine din Aeoni, este sacră, este Legea Katanciei.

Primul Mister care vede în interior este Bătrânul Zilelor, Ocultul Ocultului, Bunătatea Bunătăților, Mila Milelor.

Transfigurarea Sophiei.

„Și mai mult, din porunca Primului Mister care privește înlăuntru, raza de lumină care o înconjura pe Pistis Sophia din toate părțile, străluci și mai mult, și Pistis Sophia apăru în mijlocul luminii, cu o mare lumină la stânga sa și la dreapta sa, și din toate părțile, formând o aureolă în jurul capului ei. Și toate emanațiile Obstinatului nu putură să-și schimbe din nou chipurile nici să îndure șocul marii lumini a razei, care forma o aureolă în jurul capului ei. Și toate emanațiile Obstinatului căzură, unele la dreapta Pistis Sophiei, pentru că aceasta strălucea nespus, și multe altele căzură la stânga sa, și nu fură în stare să se apropie de Pistis Sophia din cauza marii ei lumini; și căzură unele peste altele și nu putură să-i facă nici un rău Pistis Sophiei pentru că ea avusese credință în lumină".

Tenebroșii cad înaintea Pistis Sophiei învinși totalmente.

Iisus, Primul Mister care privește, a făcut-o pe Sophia să triumfe.

„Și prin porunca Tatălui meu, Primul Mister care vede interiorul, adică, eu însumi, am coborât în Haos strălucind nespus, m-am apropiat de Puterea cu Chip de Leu, care strălucea nespus, și i-am luat toată lumina, ce conținea toate emanațiile Obstinatului, pentru ca de atunci înainte să nu se mai întoarcă în regiunea lor, al Treisprezecelea Aeon. Și am luat puterea de la toate emanațiile Obstinatului, și acestea căzură, neputincioase în Haos. Și eu am călăuzit-o pe Pistis Sophia înainte, ea mergând la dreapta lui Gabriel și Mihail. Și marea rază de lumină pătrunse din nou în ea, și Pistis Sophia îi contemplă cu ochii ei pe dușmanii săi, de la care eu le luasem puterea de lumină. Și am condus-o pe Pistis Sophia afară din Haos; ea călcând sub picioarele ei emanația cu Chip de Șarpe a Obstinatului, și mai mult, călcând în picioare emanația cu formă de bazilisc cu șapte capete, și Puterea cu Chip de Leu și cu Chip de Dragon. Am făcut-o pe Sophia să stea în continuare peste

emanația cu chip de bazilisc cu șapte capete a Obstinatului, și aceasta fu mai puternică decât toate în faptele lor netrebnice. Și eu, Primul Mister, m-am apropiat de ea și i-am luat toate puterile, și am făcut să piară toată materia ei, pentru ca să nu se mai ridice nici o sământă din ea".

Cristosul intim îl învinge pe Leul Legii și pe tenebroși, antiteză a celui de-al Treisprezecelea Aeon.

Pistis Sophia, Inițiatul, elaborează Piatra Filosofală cu Mihail și Gabriel, cu Sulful și Mercurul.

Raza de Lumină intră în Pistis Sophia și aceasta triumfă asupra tenebrelor.

Ea, Pistis Sophia, triumfă asupra Șarpelui Tentator din Eden și asupra elementelor psihice indezirabile.

Pistis Sophia triumfă asupra baziliscului cu șapte capete, simbol al celor șapte păcate capitale.

Pistis Sophia, grație ajutorului lui Cristos, învinge Puterea cu Chip de Leu, Legea Katanciei.

Pistis Sophia, grație ajutorului cristic, învinge dragonul, simbol al lui Lucifer, care îi încredințează „Comoara Regilor", Lâna de Aur.

Moare baziliscul cu șapte capete cu toate faptele sale netrebnice și nu rămâne nici o sământă care să răsară.

Astfel Cristos îl eliberează pe Inițiat totalmente.

Cristosul intim este Domnul Marii Opere.

Cristosul secret anihilează în noi până și cele mai profunde rădăcini ale răului.

◻ CAPITOLUL 67 ◻

Și când Primul Mister le-a spus acestea discipolilor săi, i-a întrebat: „Înțelegeți felul în care vă vorbesc?"

Iacob veni înainte și spuse: „Doamne, despre tălmăcirea cuvintelor pe care le-ai rostit, puterea ta de lumină a proorocit înainte prin David în Psalmul 90".

Iacob este binecuvântatul Patron al Marii Opere.

Pe noi, gnosticii, ne interesează în mod deosebit Iacob al nostru interior.

Iacob al nostru interior este una din părțile autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Binecuvântatul Patron al Marii Opere este Mercurul nostru.

Tatăl tuturor Lumilor ne învață Știința Marii Opere prin intermediul lui Iacob.

Iacob Apostolul, cu pălăria sa de dovleac și o stea pe frunte formată dintr-o scoică marină, este ceva profund semnificativ.

Bine știm că apa binecuvântată era pusă într-un dovleac în Evul Mediu.

Toiagul lui Iacob, cu un anume ornament care îl face să semene cu caduceul lui Mercur, ne invită la reflecție.

Iacob ține în mână Cartea Marii Opere, Apocalipsa Sfântului Ioan, pe care o înțeleg doar alchimiștii.

Epistola Universală a Apostolului Iacob este o învățătură fundamentală despre Marea Operă.

Puterea de lumină a lui Cristos a profetizat prin David în Psalmul 90.

Iacob tălmăcește cele povestite în Psalmul 90.

„1. Cel ce trăiește sub ajutorul celui Preaînalt va sălășlui sub umbra Dumnezeului Cerului.

2. El va spune Domnului: «Tu ești adăpostul meu și refugiul meu, Dumnezeul meu, în care am nădăjduit».

3. Căci el mă va salva din cursa vânătorilor și de glasul cel puternic.

4. El te va acoperi cu suflarea sa și vei fi în siguranță sub aripile sale; adevărul lui te va înconjura precum un scut.

5. Nu te vei teme de frica nopții nici de săgeata ce zboară ziua.

6. Nici de ceea ce se mișcă pe ascuns în întuneric, nici de o nenorocire sau un demon la ora amiezii.

7. O mie vor cădea la stânga ta și zece mii la dreapta ta; dar nu se vor apropia.

[lipsă paginile 344-345]

...extrem de numeroase, nu au putut suporta marea lumină a razei de lumină, multe dintre ele au căzut la stânga Pistis Sophiei și multe la dreapta sa, și nu au putut să se aproprie ca să-i facă rău.

Și cuvintele pe care puterea ta de lumină le-a exprimat prin David: «Ci cu proprii tăi ochi vei vedea pedeapsa păcătoșilor, căci tu ești speranța mea, oh, Doamne!», înseamnă că Pistis Sophia și-a văzut dușmanii, adică emanațiile Obstinatului, căzând unele peste altele, și nu doar ea a văzut aceasta cu proprii săi ochi, ci tu însuți, Doamne, Primul Mister, ai luat puterea de lumină care era în Puterea cu Chip de Leu și, pe

deasupra, ai luat puterea tuturor emanațiilor Obstinatului, și mai mult, le-ai închis în Haos, așa că de atunci ele nu s-au mai întors în regiunea lor.

Atunci, așadar, Pistis Sophia și-a văzut dușmanii, adică emanațiile Obstinatului, și tot ceea ce David a profetizat despre ea când a spus: «Ci cu proprii tăi ochi vei vedea pedeapsa păcătoșilor». Nu numai că a văzut cu proprii săi ochi cum cădeau unele peste altele în Haos, ci a văzut de asemenea pedeapsa pe care au primit-o. Ceea ce emanațiile Obstinatului făcuseră, să ia lumina Sophiei, li s-a făcut lor prin tine, le-ai luat puterea de lumină care era în ele, în locul luminilor Sophiei, care a avut încredere în înalt.

Și ceea ce puterea ta de lumină a spus prin David: «Tu ți-ai stabilit în cel Preaînalt refugiul, răul nu va ajunge până la tine nici pedeapsa divină la sălașul tău», înseamnă că atunci când Pistis Sophia a avut credință în lumină și s-a văzut asuprită, i-a cântat laude, iar emanațiile Obstinatului n-au putut să-i facă nici un rău, nici să o rănească nici să se apropie de ea.

Și mesajul puterii tale de lumină prin David: «El va porunci îngerilor săi, pentru binele tău, să te păzească în toate căile tale și să te poarte pe brațele lor pentru ca piciorul tău să nu se împiedice de nici o piatră», sunt cuvintele tale: «Tu le-ai poruncit lui Gabriel și lui Mihail să o călăuzească pe Pistis Sophia prin toate regiunile Haosului până să o conducă afară, și s-o ridice pe brațele lor așa încât picioarele ei să nu atingă întunericul de jos, și pentru ca aceia care sunt jos în întuneric să nu pună mâna pe ea».

Și cuvintele tale rostite prin David: «Vei trece peste șarpe și peste bazilisc și vei călca leul și dragonul; căci el a avut încredere în mine, eu îl voi salva și îl voi proteja, pentru că el cunoaște numele meu», înseamnă că atunci când Pistis Sophia a fost pe punctul de a ieși din Haos a trecut peste emanațiile Obstinatului și peste acelea care aveau chip de șarpe și de bazilisc cu șapte capete; și a trecut peste Puterea cu Chip de Leu și peste Puterea cu Chip de Dragon, Întrucât ea a avut încredere în Lumină a fost salvată de ei toți.

Aceasta, Doamne, este tălmăcirea cuvintelor pe care le-ai rostit".

Ajutorul celui Preaînalt este Dumnezeul intim al fiecăruia dintre noi.

Dumnezeul intim al fiecăruia din noi este ajutorul nostru și locul nostru de refugiu.

Trebuie să avem încredere întotdeauna în Dumnezeul nostru interior.

Bătrânul Zilelor ne va salva din cursele vânătorilor și de glasul Legii.

Cursele vânătorilor sunt cursele tenebroșilor.

Domnul ne va acoperi cu răsuflarea sa și ne va proteja cu aripile sacre ale lui Mercur.

Aripile lui Mercur se deschid în coloana vertebrală la înălțimea inimii.

Aripile ignice sunt minunate, ele strălucesc la îngeri.

Adevărul ne protejează; când Domnul a fost întrebat: „Ce este Adevărul?”, a tăcut.

Când lui Buddha i s-a pus aceeași întrebare s-a întors și a plecat. Adevărul este necunoscutul clipă de clipă.

Doar cufundând Conștiința în sânul Talității vom putea experimenta ceea ce este dincolo de corp, de afecte și de minte, ceea ce este Adevărul.

Cei care trăiesc închiși în mașinăria relativității, nu cunosc adevărul. Lumea relativității este această lume dureroasă în care trăim, lumea vană a dualității.

În mijlocul teoriilor nopții săgețile tenebroase vin împotriva Inițiatului.

Forțele dușmănoase se mișcă pe furiș în întuneric.

La stânga și la dreapta cad atât Inițiații întunericului precum și cei ai luminii.

Calea de Mijloc, Cărarea Octuplă a Bodhisattvașilor cu inima compătimitoare, ne conduce în portul Eliberării.

Din nefericire, foarte rari sunt aceia care reușesc să meargă pe Calea de Mijloc spre Eliberarea finală; cei care nu cad pe Calea Stângii tenebroase cad pe Calea din Dreapta.

Pe Calea din Stânga coboară tenebroșii în lăcașul lui Pluton.

Pe Calea din Dreapta urcă sfinții spre Împărățiile minunate ale luminii.

Și unii și ceilalți se rotesc în roata Samsarei.

Tenebroșii trec prin anihilarea budistă în inima planetei.

Ulterior, intră în Paradisurile elementale ale Naturii, după ce au suferit mult.

Trecerea prin lumea subterană se dovedește de milioane de ori mai amară decât fierea.

Sfinții, odată terminată recompensa, se întorc în valea Samsarei, se reîncorporează în noi organisme umane.

Nici oamenii cu piele de țap, nici oamenii cu piele de oaie nu obțin Eliberarea finală.

Autentica Eliberare finală este doar pentru rebeli, pentru aceia care merg pe Calea de mijloc.

Dificilă este Octupla Cărare a Bodhisattvașilor cu inima compătimitoare.

Limita binelui este răul; limita răului este binele. Octupla Cărare a Bodhisattvașilor cu inima compătimitoare nu are nimic de-a face cu binele sau cu răul.

Tot ceea ce este bun pentru aceia care merg pe Calea din Dreapta, este rău pentru aceia care coboară pe stânga tenebroasă.

Tot ceea ce este bun pentru tenebroșii din Avern este rău pentru peregrinii care urcă pe calea dreptei.

Demoni și sfinți îi privesc cu oroare și spaimă pe Adepții revoluționari ai căii de mijloc.

Nimeni nu-i înțelege pe acești rebeli ai căii de mijloc.

Peregrinul revoluționar al Octuplei Cărări, chiar fiind înconjurat de o mulțime de oameni, merge teribil de singur.

Hitler, îngrozit înaintea prezenței unui anumit Adept al căii de mijloc, a exclamat: „Eu cunosc Supraomul, l-am văzut, este teribil de crud, și chiar mi-a fost teamă”.

Drumul este Sexul, și se avansează anihilând Egoul și sacrificându-te pentru omenire.

Buddhașii Pratyeka, chiar dacă au fabricat Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei, nu sunt Bodhisattvași.

Evident, Buddhașii Pratyeka au căzut pe Cărarea din Dreapta.

De asemenea sunt numeroși Maeștrii care prin Tantrismul Negru au căzut pe Cărarea din Stânga.

Bodhisattvașii cu inimă compătimitoare se sacrifică pentru omenirile planetare de-a lungul succesivelor Maha-Manvantare, și în final reușesc să încarneze Cristosul.

Doar Bodhisattvașii căii de mijloc obțin încarnarea Cristosului în ei înșiși.

Cristosul intim este adevăratul refugiu pentru Bodhisattva-

ul cu inimă compătimitoare.

Cristosul intim este dincolo de orice rău și de orice pedeapsă.

Îngerii Domnului îi ajută pe Bodhisattvașii cu inimă compătimitoare.

Trebuie să învingem Șarpele Tentator din Eden și înspăimântătorul bazilisc al răului.

Bodhisattva-ul cu inimă compătimitoare va trebui să înfrunte Leul Legii și să învingă dragonul.

Cristosul intim îi salvează pe aceia care au încredere în el.

Domnul ne va asista în momentele de mare frământare.

Domnul ne va înălța și ne va arăta salvarea.

Pistis Sophia a avut încredere în Lumină, și Raza de Lumină a venit din înalt pentru a o salva.

Lumina Luminii îl salvează pe Inițiat de emanațiile Obstinatului și de Adamas, Principele teribil al Marii Legi.

Pistis Sophia conduce forțele din dreapta și din stânga, care sunt aripile Razei de Lumină.

Însă Pistis Sophia merge pe Calea de Mijloc.

Inițiatul trebuie să învețe să umble cu ambele picioare.

Se întâmplă că unii Inițiați nu știu să folosească piciorul stâng și eșuează.

Buddhașii Pratyeka și aspiranții Sravaka se sperie, și de asemenea îl excomunică pe Bodhisattva-ul care știe să meargă cu ambele sale picioare.

Devoții sinceri și nobili ai drumului din dreapta aruncă cu pietre în Inițiații care învață să se țină în echilibru pe piciorul lor stâng.

Oricare Inițiat care știe să meargă cu ambele picioare îi îngrozește pe cei nobili din dreapta.

Vorbesc în parabole, vorbesc despre oi și despre țapi.

Unii Inițiați știu să trăiască cu oile, dar nu știu să trăiască cu țapii.

Rari sunt Inițiații capabili să se țină în echilibru perfect pe piciorul stâng.

Cel ce are pricepere să priceapă, căci aici este înțelepciune.

Dacă Cristosul se deghizează în Diavol pentru a coborî în Abis și a ne salva, de ce n-ar trebui să-i imităm exemplul?

Diavolul este albit și transformat în Făcător de Lumină, în

Lucifer, tu o știi.

Inițiatul, repet, trebuie să învețe să se miște pe ambele sale picioare.

Inițiatul trebuie să învețe să se deghizeze și să se miște printre diavoli, nu doar în Avern, ci și aici, în această lume în care trăim.

Lumina este platoșa care îl protejează pe Inițiat.

Orice Inițiat trebuie să învețe să-și gradeze lumina când coboară în Lumile Infernale.

Dacă Inițiatul care coboară în Lumile Infernale nu ar învăța să-și gradeze lumina interioară, i-ar înspăimânta pe demoni; atunci nu ar putea să-i ajute pe cei pierduți.

Inițiații trebuie să învețe să trăiască senini și pașnici în mijlocul terorilor Abisului și ale nopții.

Trebuie să învățăm să mânuim Spada înflăcărată.

În lăcașul lui Pluton, Domnul Timpului ne învață să mânuim Spada.

Lăcașul lui Pluton este Tartarul grec, Avernul roman, Lumile Infernale din interiorul Pământului.

Aeonul Treisprezece este Aeonul Superior, din el vine lumina în cei Doisprezece Aeoni.

Rari, foarte rari sunt aceia care reușesc să ajungă la Aeonul Treisprezece.

Pistis Sophia știe cine este Tiranul Adamas. Legea este Lege, și Legea se împlinește.

Legea Karmei este medicamentul pentru suflet.

Legea ne aruncă la pământ, ne pedepsește când o merităm.

„Amiază” se spune, cabalistic, pentru că se află între al Treisprezecelea Aeon și Haos.

În Tenebre, în Haos, ne temem de Puterea cu Chip de Leu, dar în lumină frica dispare pentru că înțelegem că Legea Karmei este un mare medicament pentru suflet.

În plină amiază, adică, între al Treisprezecelea Aeon și Haos, Inițiatul nu mai trebuie să se teamă de nici o nenorocire și nici un demon.

A spune o mie sau zece mii este profund semnificativ și cabalistic.

O mie vor cădea la stânga și zece mii la dreapta.

Este necesar să fie doi pentru a fi unul și a ști că sunt doi.

De aceea vor cădea teribilii din dreapta și oribilii din stânga.

La trecerea revoluționară a Pistis Sophiei, cad dușmanii din stânga și înșelații sinceri din dreapta.

Cristosul intim, în interiorul Inițiatului, învinge forțele tenebroase și deopotrivă Legea; Domnul învinge puterile inferioare, le închide în Haos.

Pistis Sophia, cu încredere în Lumina din înalt, supune puterile tenebroase care înainte o chinuiau.

Pistis Sophia, condusă de Gabriel și Mihail (Mercurul și Sulful), nu poate fi întemnițată.

Inițiatul trebuie să treacă peste Șarpele Tentator din Eden și peste oribilul bazilisc al pasiunilor.

Inițiatul, în plus, trebuie să învingă Leul Legii și dragonul. Cristosul intim este mai presus de Lege și de dragon, tu o știi.

Monștrii care personifică Egoul, Eul pluralizat, trebuie să moară.

□ *CAPITOLUL 68* □

Când Primul Mister a auzit aceste cuvinte, a spus: „Bine ai grăit, Iacob, cel mult iubit”.

Și Primul Mister a continuat să vorbească, spunând discipolilor săi: „Când am scos-o pe Pistis Sophia din Haos, ea a strigat...”.

Inițiatul, în Haos și fără lumină, suferă nespus.

Sophia cântă un cântec de laudă.

„1. Sunt salvată din Haos și eliberată de legăturile întunericului. Am venit la tine, oh, Lumină!

2. Căci tu ai fost lumina care m-a învăluit, salvându-mă și ajutându-mă.

3. Și emanațiile Obstinatului, împotriva cărora luptam, le-ai oprit cu lumina ta și n-au putut să se apropie de mine; căci lumina ta era în mine și m-a salvat prin raza ta luminoasă.

4. Căci emanațiile Obstinatului m-au chinuit, mi-au luat puterea și m-au aruncat în Haos fără lumina mea. Astfel, deci, m-am preschimbat într-o materie grea în comparație cu ele.

5. Dar apoi a venit la mine prin tine o rază de lumină care m-a salvat; strălucea la stânga mea și la dreapta mea, și mă învăluia din toate părțile, astfel încât nici o parte din mine nu era fără lumină.

6. Și tu m-ai acoperit cu lumina razei tale și ai scos din

mine toate materiile mele rele; și voi fi eliberată de ele, toate prin lumina ta.

7. Și raza ta de lumină este cea care m-a ridicat și a scos din mine emanațiile Obstinatului care mă chinuiau.

8. Și m-am preschimbat în lumina ta, și în lumină purificată în raza ta.

9. Și emanațiile Obstinatului, care mă constrângeau, s-au îndepărtat de mine; și eu strălucesc în marea ta putere, căci m-ai salvat pentru totdeauna.

Aceasta este căința pe care a exprimat-o Pistis Sophia când a ieșit din Haos și a fost eliberată de legăturile Haosului. Acum, așadar, cel ce are urechi de auzit, să audă".

Doar Raza Cristică poate să-l salveze pe Inițiatul căzut.

Puterea cristică îl iluminează pe rebelul inteligent care merge pe calea de mijloc.

Raza Cristică ne salvează de Buddhașii Pratyeka din dreapta și de tenebroșii Adepți din stânga.

Materiile rele, elementele psihice indezirabile pe care Inițiatul le poartă înăuntru, sunt eliminate de Raza Cristică.

Isis inefabila, Divina și Venerabila Mamă Saitică a străvechilor Mistere Egiptene, ca o rază a Fiului său, Cristosul, elimină emanațiile Obstinatului care constrâng.

Isis, căreia nici un muritor nu i-a ridicat vălul, este Fiica Fiului său, Raza Cristică teribilă.

Într-un poem de Schiller, un tânăr care cuteză să ridice vălul Mamei Saitice, cade mort instantaneu văzând Adevărul dezgolit pe chipul Zeiței.

Cel ce are urechi de auzit să audă, și cine are pricepere să priceapă, căci aici este înțelepciune.

□ CAPITOLUL 69 □

Și s-a întâmplat atunci, când Primul Mister a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, că Toma s-a apropiat și a spus: „Doamne, cel ce adăpostește lumina, are urechi, și mintea mea a înțeles cuvintele tale. Acum, așadar, poruncește-mi să spun limpede tălmăcirea acestor cuvinte".

Și Primul Mister i-a răspuns lui Toma: „Îți poruncesc să spui tălmăcirea imnului pe care Pistis Sophia l-a intonat pentru mine".

Toma, Toma particular al fiecăruia dintre noi, nu-l acceptă decât pe învățătorul lumii, Cristosul intim în interiorul fiecăruia

dintre noi.

Toma care există în fiecare dintre noi, își pune mintea în mâinile Cristosului intim și nu-l acceptă decât pe Cristosul intim. Evanghelia lui Toma este minunată.

Cine își pune mintea în mâinile Cristosului intim și nu-l acceptă decât pe Cristosul intim, merge pe drumul Eliberării finale, iar demonii minții nu-l vor putea învinge nicicând.

Toma este unul din cei Doisprezece în noi înșine, o parte a propriei noastre Ființe.

Mintea lui Toma nu primește decât cuvintele Cristosului.

Toma tălmăcește imnul Sophiei prin Odele lui Solomon.

Toma răspunse, zicând: „Doamne, în ce privește imnul Pistis Sophiei cântat când a fost salvată din Haos, puterea ta de lumină a proorocit odinioară prin Solomon, fiul lui David, în Odele sale:

1. Am fost eliberat de legături și am zburat la tine, oh, Doamne!

2. Căci tu ai stat la dreapta mea, salvându-mă și ajutându-mă.

3. Tu i-ai oprit pe adversarii mei și ei nu s-au arătat întrucât chipul tău era cu mine, salvându-mă în îndurarea ta.

4. Am fost disprețuit în fața mulțimii și condamnat, și am fost ca plumbul în ochii lor.

5. Prin tine am primit o putere care m-a ajutat; căci tu ai pus lămpi la dreapta mea și la stânga mea, pentru ca în nici o parte să nu-mi lipsească lumina.

6. Tu m-ai protejat cu umbra milei tale, și eu am schimbat straturi de piele.

7. Cu mâna ta dreaptă m-ai ridicat și ai luat boala de la mine.

8. Am devenit puternic în adevărul tău și m-am purificat în virtutea ta.

9. Dușmanii mei s-au îndepărtat de mine și am fost îndreptățit prin bunătatea ta, căci sprijinul tău durează toată veșnicia.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea căinței pe care Pistis Sophia a grăit-o când a fost salvată din Haos. Ascultă ca eu să pot vorbi deschis.

Astfel, deci, mesajul puterii tale de lumină prin Solomon:

«Am fost eliberat de legături și am zburat la tine, oh, Doamne!», reprezintă cuvintele Pistis Sophiei: «Sunt liberă de legăturile întunericului și am venit la tine, oh. Lumină!»

Și cuvintele puterii tale: «Ai fost la dreapta mea, salvându-mă și ajutându-mă», sunt de asemenea cuvintele pe care Pistis Sophia le-a pronunțat: «Ai fost lumina care mă învăluia, salvându-mă și ajutându-mă».

Și cuvintele puterii tale de lumină: «Tu i-ai oprit pe adversarii mei și ei nu s-au arătat», sunt cuvintele Pistis Sophiei: «Și emanațiile Obstinatului, împotriva cărora luptam, tu le-ai oprit prin lumina ta și nu s-au putut apropia de mine».

Și cuvintele puteri tale: «Chipul tău era cu mine, salvându-mă în îndurarea ta», sunt cuvintele Pistis Sophiei: «Lumina ta era cu mine, salvându-mă cu raza ta de lumină».

Și cuvintele puterii tale: «Am fost disprețuit în fața mulțimii și condamnat», sunt cuvintele rostite de Pistis Sophia: «Emanațiile Obstinatului m-au constrâns și mi-au luat puterea, și am fost disprețuită înaintea lor și aruncată în Haos fără lumina mea».

Și cuvintele puterii tale: «Am fost ca plumbul în ochi lor», sunt ale Pistis Sophiei: «Când ele mi-au luat lumina, am devenit ca o materie fără viață înaintea lor».

Și mai mult, cuvintele puterii tale: «Prin tine am primit o putere care m-a ajutat», sunt de asemenea cuvintele Pistis Sophiei: «Și apoi a venit la mine o putere de lumină prin tine care m-a salvat».

Și cuvintele pe care puterea ta le-a rostit: «Ai pus lămpi la dreapta mea și la stânga mea pentru ca în nici o parte să nu-mi lipsească lumina», este cuvântul pe care l-a exprimat Pistis Sophia: «Puterea ta de lumină este la dreapta mea și la stânga mea înconjurându-mă, pentru ca nici o parte din mine să nu fie lipsită de lumină».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a spus: «Tu m-ai protejat cu umbra milei tale», este din nou același cuvânt pe care l-a spus Pistis Sophia: „Și m-ai acoperit cu raza ta de lumină».

Și cuvintele puterii tale: «Am fost descoperit de straturi de piele», sunt ale Pistis Sophiei: «Și m-au purificat de materiile mele rele și am fost ridicată deasupra lor prin lumina ta».

Și cuvintele puterii tale exprimate prin Solomon: «Mâna ta dreaptă este cea care m-a ridicat și mi-a îndepărtat boala», sunt

cuvintele Pistis Sophiei: «Și raza ta de lumină m-a ridicat în lumina ta și a scos din mine emanațiile Obstinatului care mă constrângeau».

Și cuvintele puterii tale: «Am devenit puternic în adevărul tău și purificat în virtutea ta», sunt ale Pistis Sophiei: «Am devenit puternică în lumina ta și mi-am purificat lumina în raza ta».

Și cuvintele puterii tale: «Dușmanii mei s-au îndepărtat de mine», sunt cele rostite de Pistis Sophia: «Emanațiile Obstinatului, care mă constrângeau, s-au îndepărtat de mine».

Și cuvintele puterii tale exprimate prin Solomon: «Am fost îndreptățit în bunătatea ta, căci sprijinul tău durează toată veșnicia», sunt cuvintele Pistis Sophiei: «Am fost salvată prin bunătatea ta, căci tu i-ai salvat pe toți».

Aceasta este, deci, oh, Doamne, tălmăcirea căinței pe care Pistis Sophia a grăit-o când a fost salvată din Haos și eliberată de legăturile întunericului".

Îndurarea Cristosului ne salvează; însă trebuie să eliminăm, strat după strat, multiplele defecte de tip psihologic.

Evident, fiecare defect are multiple agregate psihice care se desfășoară în cele șapte și în cele patruzeci și nouă de niveluri ale Ființei.

În orice caz, șapte se multiplică cu șapte, tu o știi.

Toma, realmente, nu este înțeles, este disprețuit și chiar condamnat de mulți.

Este considerat pe nedrept necredincios și sceptic pentru faptul că nu acceptă nimic ce nu vine direct de la Cristosul intim.

Puterea care-l ajută pe Inițiat, este puterea Verbului Solar.

Straturi de piele trebuie să eliminăm.

În esoterism înseamnă să eliminăm strat după strat defectele noastre psihologice.

Mâna dreaptă a Cristosului intim trebuie să-l curețe pe lepros, să-l vindece.

Doar Cristosul intim va putea să elimine din noi dezgustătoarea lepră a lui Lazăr.

Aceea este lepra oribilă a ticăloșiilor noastre.

Trebuie să purificăm lumina interioară în Raza Cristosului intim.

Neîncrederea Sfântului Toma (1613-1615)
Rubens, Koninklijk Museum, Anvers, Belgia

□ CAPITOLUL 70 □

Și se întâmplă atunci, când Primul Mister l-a auzit pe Toma spunând aceste cuvinte, că a spus: „Bine ai grăit, prea bine, Toma binecuvântatule. Aceasta este tălmăcirea imnului Pistis Sophiei”.

Și Primul Mister continuă zicându-le discipolilor săi: „Pistis Sophia a continuat să îmi cânte laude, spunând...”.

Primul Mister îl binecuvântează pe Toma și aprobă tălmăcirea imnului Pistis Sophiei.

Cristosul secret în interiorul Adeptului îi conferă putere în Ceruri și asupra Infernurilor.

Hermes Trismegistul spune: „Vei separa pământul de foc, subtilul de dens, încet, cu mare îndemânare; urcă de la Pământ la Cer și coboară din Cer pe Pământ, și primește astfel virtutea lucrurilor superioare și a celor inferioare”.

Materia puterilor-lumină este Mercurul Filosofiei Secrete, sufletul metalic al Spermei Sacre, viu rezultat al științei transmutatorii a lui Yesod-Mercur.

Emanațiile Obstinatului sunt agregatele psihice, Mercurul Sec, elementele indezirabile pe care le purtăm înăuntru.

Cristosul ne eliberează de Adamas, Principele Karmei Superioare.

Sophia cântă un alt cânt de laudă.

„1. Îți cânt un imn: Prin porunca ta m-ai scos din Aeonul cel mai înalt, care se află deasupra, și m-ai dus în regiunile care sunt dedesubt.

2. Și tot prin porunca ta m-ai salvat din regiunile inferioare, și prin tine ai pus acolo materia din puterile-lumină ale mele, și eu am văzut-o.

3. Și ai risipit departe de mine emanațiile Obstinatului, care mă asupreau și-mi erau potrivnice, și mi-ai dat putere pentru a mă elibera de legăturile emanațiilor lui Adamas.

4. Și tu ai zdrobit baziliscul cu șapte capete aruncându-l cu mâinile tale și m-ai pus peste materia lui. Tu l-ai nimicit pentru ca din ceasul acela seminția lui să nu se mai ridice.

5. Și tu ai fost cu mine, dându-mi putere în toate acestea, iar lumina ta m-a cuprins din toate părțile, și prin tine ai făcut neputincioase toate emanațiile Obstinatului.

6. Căci tu le-ai luat puterea luminii lor și ai eliberat drumul meu ca să mă conduci afară din Haos.

7. Și m-ai scos din întunecimile materiale și ai luat din ele puterile mele, cărora le răpiseră lumina.

8. Ai pus în ele lumină purificată, și în toate mădularele mele în care nu era lumină, ai pus lumină purificată din lumina din înalt.

9. Și ai eliberat calea pentru ele (mădularele mele), și lumina chipului tău a devenit viață fără de pieire.

10. M-ai dus deasupra Haosului și a nimicirii, pentru ca toate materiile care sunt în acea regiune să fie eliberate și toate puterile mele înnoite în lumina ta, și pentru ca lumina ta să fie în toate.

11. Tu ai pus în mine lumina razei tale și eu am devenit o lumină purificată. Acesta este, repet, al doilea imn pe care Pistis Sophia l-a cântat. Cine a înțeles această căință să vină înainte și să o grăiască".

Baziliscul cu șapte capete, este Egoul cu cele șapte păcate capitale ale sale care se înmulțesc neîncetat în interiorul nostru.

Noi, cu ajutorul Cristosului intim, trebuie să le răpim tenebrelor lumina.

În Abis avem elemente abominabile, monștri ai Infernului care trebuie să fie uciși de Cristosul intim.

Acesta este felul în care putem să scoatem din acele ticăloșii tenebroase, lumina pe care ne-au furat-o.

Odată moarte agregatele infernale create prin erorile noastre, lumina și puterile divine se întorc la Inițiat.

Puterile Inițiatului sunt înnoite în lumina Cristosului intim.

◻ *CAPITOLUL 71* ◻

Când Primul Mister terminase de spus aceste cuvinte, Matei veni înainte și spuse: „Eu am înțeles tălmăcirea imnului pe care Pistis Sophia l-a grăit. Acum, deci, poruncește-mi să o spun deschis".

Și Primul Mister a răspuns și a zis: „Îți poruncesc, Matei, să rostești tălmăcirea imnului pe care Pistis Sophia l-a rostit".

Și Matei a răspuns și a zis: „Despre tălmăcirea imnului pe care Pistis Sophia l-a rostit, astfel puterea ta de lumină a proorocit odinioară în Odele lui Solomon".

Matei, conform Științei, vorbește în Evanghelia sa în mod științific, anunțând vremurile sfârșitului în care ne aflăm acum.

Matei, potrivit Științei, vorbește în Pistis Sophia.

Matei este una din părțile autonome și independente ale

propriei noastre Ființe. Acea partea care se înțelege cu Știința pură.

Știința pură este Știința Ființei; să se facă diferența între Știința Cristosului și cea a Anticristului.

În aceste timpuri de criză mondială și de faliment al tuturor principiilor, știința Anticristului face miracole și minuni înșelătoare.

Orice genunchi îngenunchează în fața Anticristului; acesta fabrică bombe atomice, bombe N, bombe H, radiații mortale, rachete dirijate pe Lună, etc.

Știința materialistă a Anticristului, cu toată putreziciunea sa de teorii și de utopii absurde, de ipoteze și de barbarisme de tot felul, este adorată de Marea Prostituată.

Numărul Marii Prostituate este 666, tu o știi.

Mercurul ne coboară din înalt până în Haos, însă de asemenea ne scoate din Abis și ne readuce la Aeonul Treisprezece.

Este evident că prin sex coborâm, cădem sau urcăm.

În Misterele Sexului se află Lucifer, Făcătorul de Lumină.

Lucifer este scară pentru a coborî, Lucifer este scară pentru a urca. Trebuie să facem diferența între o cădere și o coborâre.

În Înaltul din mijloc se află aceia care urmează Calea Spirală nirvanică, aceia care nu merg pe Cărarea Octuplă.

Evident, cei de pe Spirală suferă mai puțin căci triumfurile lor sunt mai mici.

Cei de pe Calea Directă suferă nespus pentru că triumfurile lor sunt mai mari.

Cristosul ne eliberează și ne dă putere asupra legăturilor pentru a le slăbi.

Cristosul intim zdrobește oribilul șarpe Python cu șapte capete, Șarpele Tentator din Eden (abominabilul organ Kundartiguador); Domnul ne ridică deasupra rădăcinilor sale malefice pentru a putea dezintegra până și sământa sa, dezgustătorii germeni ai desfrâului.

Cristosul ne ajută, și numele său ne iluminează în toți Aeonii.

Matei tălmăcește imnul Sophiei prin Odele lui Solomon.

„1. Cel ce m-a coborât din cele mai înalte regiuni care

sunt deasupra, m-a condus afară din regiunile care sunt în adâncul de jos.

2. Cel care i-a dus pe cei care sunt în mijloc, m-a învățat despre ei.

3. Cel care i-a risipit pe dușmanii mei și pe adversarii mei, mi-a dat forță peste legături ca să le dezleg.

4. Cel care a zdrobit șarpele cu șapte capete cu mâinile sale, m-a ridicat peste rădăcinile lui pentru ca eu să-i pot nimici sământa.

5. Și tu erai cu mine, ajutându-mă; și numele tău mă înconjura în toate regiunile.

6. Mâna ta dreaptă a distrus veninul defăimătorului; mâna ta a netezit drumul pentru credincioșii tăi.

7. Tu i-ai eliberat din morminte și i-ai scos dintre cadavre.

8. Tu ai luat oasele moarte și le-ai îmbrăcat cu un trup, și celor care erau inerți le-ai dat putere de viață.

9. Calea ta a devenit nepieritoare, și chipul tău deopotrivă.

10. Tu ai dus veacul veacurilor dincolo de distrugere și reînnoirea luminii tale să fie temelie pentru ele.

11. Tu le-ai umplut de bogății și au devenit un lăcaș sfânt.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a grăit. Ascultă cu atenție, ca eu să pot vorbi deschis.

Cuvântul pe care puterea ta l-a grăit prin Solomon: «Cel ce m-a coborât din cele mai înalte regiuni care sunt deasupra, de asemenea m-a condus afară din regiunile care sunt în adâncul de jos», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a grăit: «Îți cânt un imn; prin porunca ta m-ai coborât din acest Aeon care este deasupra și m-ai condus în regiunile de dedesubt. Și tot prin porunca ta m-ai salvat și m-ai scos din regiunile care sunt dedesubt».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a rostit prin Solomon: «Cel care i-a dus pe cei care sunt în mijloc și m-a învățat despre ei», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Și tot prin porunca ta ai pus materia în mijlocul forței mele să fie purificată, și eu am văzul-o».

Și, mai mult, cuvântul pe care puterea ta l-a spus prin Solomon: «Cel care i-a risipit pe dușmanii și pe adversarii mei», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Tu ai risipit departe de mine toate emanațiile propriei mele decizii care mă opreau și îmi erau potrivnice».

Și cuvântul pe care forța ta l-a rostit: «Care mi-a dat înțelepciune pentru a dezlega legăturile», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «Și el mi-a dat înțelepciune ca să mă eliberez de legăturile acelor emanații».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a pronunțat: «Acela care a zdrobit șarpele cu șapte capete cu mâinile sale, el m-a ridicat peste rădăcinile lui, pentru ca eu să-i pot nimici sămânța», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Și tu ai zdrobit șarpele cu șapte capete cu mâinile tale și m-ai ridicat deasupra acestei materii. Tu ai distrus-o, pentru ca sămânța ei să nu poată rodi din nou».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a vorbit: «Și tu erai cu mine ajutându-mă», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «Și tu erai cu mine, dându-mi forță în toate acestea».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a rostit: «Și numele tău mă înconjura în toate regiunile», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a grăit: «Și lumina ta mă înconjura din toate părțile».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a spus: «Și dreapta ta a distrus veninul calomniatorilor», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «Și prin tine emanațiile Obstinatului și-au pierdut forța, pentru că tu le-ai luat lumina forței lor».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a rostit: «Mâna ta a netezit drumul pentru credincioșii tăi», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «Tu ai făcut dreaptă calea mea ca să mă scoți din Haos, pentru că eu am avut încredere în tine».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a pronunțat: «Tu i-ai eliberat din morminte și i-ai scos dintre cadavre», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Tu m-ai eliberat din Haos și m-ai scos din tenebrele materiale, adică, din întunecatele emanații care sunt în Haos, din care tu le-ai luat lumina».

Și cuvântul pe care forța ta l-a spus: «Tu ai luat oasele moarte și le-ai îmbrăcat cu un trup, și celor care erau inerți le-ai dat putere de viață», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a rostit: «Și tu ai luat toate puterile mele în care nu era lumină și le-ai dat lumină purificată, și mădularelor mele, în care nu se manifesta nici o lumină, tu le-ai dat lumină de viață din Înaltul tău».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a rostit: «Calea ta a devenit nepieritoare, și chipul tău deopotrivă», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a vorbit: «Și tu ai îndreptat calea mea către

tine, și lumina chipului tău a devenit pentru mine viață nepieritoare».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a spus: «Tu ai dus Aeonul meu dincolo de distrugere pentru ca totul să poată fi eliberat și reînnoit», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a zis: «M-ai dus deasupra Haosului și a nimicirii, pentru ca toate materiile care sunt în acea regiune să fie eliberate și toate puterile mele înnoite în lumina ta».

Și cuvântul pe care puterea ta l-a rostit prin Solomon: «Pentru ca lumina ta să fie înmulțită în ele toate», este același pe care l-a rostit Pistis Sophia: «Ca lumina ta să fie în toate».

Și cuvântul pe care puterea ta de lumină l-a rostit prin Solomon: «Tu l-ai umplut de bogății, și el a devenit un lăcaș sfânt», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a spus: «Tu ai vărsat în mine lumina razei tale, și eu am devenit lumină purificată».

Aceasta este, deci, Doamne, tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a intonat".

Defăimătorii din stânga, și de asemenea din dreapta, își risipesc vorbăria defăimătoare în mod inutil.

Ei îl judecă în mod absurd pe Inițiat pentru că nu-l înțeleg.

Inițiații Cărării Octuple a Buddhașilor sunt criticați teribil pentru că nu sunt înțeleși.

Mulți sunt cei care crezând că-i înțeleg pe Inițiații Căii Directe nu îi înțeleg.

Cel mai grav din toate acestea este că acei oameni nu înțeleg că nu înțeleg.

Inițiatul este scos dintre cadavre și înviat în Domnul.

Domnul adună oasele moarte, le îmbracă și le dă putere de viață.

Să se înțeleagă toate acestea din punct de vedere psihologic, este evident că trebuie să înviem spiritual în Domnul.

Calea Domnului este nepieritoare, și chipul lui deopotrivă.

Domnul interior profund, în interiorul Sanctuarului Ființei, ghidează cursul veacurilor.

Lumina Cristosului intim este mereu reînnoită.

De fiecare dată când se naște un Avatar, lumina Domnului este reînnoită.

Orice Avatar, oricare ar fi epoca în care apare, este vehiculul Cristosului intim.

Astfel, deci, Cristosul intim, Domnul interior profund, este Maestrul tuturor Maeștrilor.

Astfel, deci, Cristosul intim, Logosul Solar, este unicul Instructor pe care îl are lumea.

Cu adevărat Cristosul este unicul Maestru.

Cristos, Cristosul intim, Domnul interior profund, este Maestrul tuturor Maeștrilor.

Indiscutabil, și în acord cu principiile ermetice, trebuie să urcăm de la Pământ la Cer și din nou să coborâm și să urcăm încă o dată, pentru a avea putere asupra a ceea ce este sus și asupra a ceea ce este jos.

Acesta este felul în care vom pătrunde orice lucru dens și vom domina orice lucru subtil.

Cine vrea să urce, trebuie mai întâi să coboare, orice exaltare este precedată de o înspăimântătoare și teribilă umilire.

Mercurul trebuie să fie purificat neîncetat cu ajutorul științei transmutatorii și dezintegrând elementele psihice indezirabile pe care le purtăm în interiorul nostru.

Cristosul risipește toate emanațiile potrivnice și inumane care în ansamblul lor constituie Eul însuși.

Cuvântul Cristosului ne eliberează de legăturile acelor emanații ce constituie Egoul.

Cuvântul Cristosului intim ne permite să dezintegrăm Bestia interioară.

Cuvântul Domnului zdrobește Șarpele Tentator din Eden.

Grație Verbului secret și filosofal eliminăm rădăcinile desfrânate ale oribilului șarpe cu șapte capete ce se târăște în noroiul pământului.

Trebuie să eliminăm până și cele mai profunde rădăcini a ceea ce se numește desfrâu.

Cuvântul pe care Domnul intim îl vorbește, este același cu cel pe care îl rostește Pistis Sophia, iar Cristosul intim îi dă forța Inițiatului.

Cristosul intim vorbește, și Pistis Sophia repetă vorbele sale.

Domnul distruge veninul calomniatorilor.

Domnul ia lumina forței celor care au furat-o. Evident, elementele psihice inumane fură lumina.

Drumul Drept, Calea Directă, Cărarea Octuplă, ne conduce

de la tenebre la lumină.

Aceia care au renunțat la fericirea Nirvanei din iubire pentru omenire, cei care posedă corpul de Nirmanakaya sau vehiculul de transformare solară, sunt Bodhisattvașii autentici, care cu adevărat merg pe Calea Directă și cunosc cuvântul Domnului.

Cristosul intim ne scoate din morminte și ne eliberează dintre cadavre, aceasta o știe orice adevărat Bodhisattva.

Bine știu Bodhisattvașii ce sunt cadavrele egoice și mormintele în care acestea se află.

Fiecare Inițiat este un Aeon pe care Domnul îl duce dincolo de moarte și distrugere.

Vom fi eliberați și reînnoiți în Cristosul intim.

Domnul ne duce dincolo de Haos și de distrugere.

Lumina este fundamentul Marii Opere.

Lumina Cristosului intim ne preschimbă în lumină purificată.

▫ CAPITOLUL 72 ▫

Când Primul Mister l-a auzit pe Matei spunând cuvintele acestea, el a spus: „Bine ai vorbit, Matei cel mult iubit. Aceasta este tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat”.

Emanațiile potrivnice ale Obstinatului sunt, tocmai, iradiațiile sau manifestările Conștiinței egoice, subiective, inumane.

Sophia continuă să-și cânte imnul.

Și Primul Mister a continuat și a zis:

„1. Zice-voi: Tu ești Lumina din înalt, căci m-ai salvat și m-ai condus până la tine și nu ai permis ca emanațiile Obstinatului, care îmi sunt potrivnice, să mă lipsească de lumina mea.

2. Oh, Lumină a Luminilor, laude îți cânt ție; tu m-ai salvat!

3. Oh, Lumină, tu ai condus forța mea afară din Haos; tu m-ai salvat de cei care au coborât în întuneric.

Pistis Sophia a grăit și cuvintele acestea. Acum, așadar, cel a cărui minte pricepe, înțelegând cuvintele pe care Pistis Sophia le-a grăit, să vină înainte și să le tălmăcească”.

Lumina Luminilor ne salvează intim când lucrăm în Marea Operă.

Ei, tenebroșii, coboară în tenebrele non Ființei și se reduc la praf cosmic.

Maria, Marah, Isis, Adonia, Tonantzin, este Divina Mamă Kundalini, Femeia-Șarpe.

Petru trebuie să-l nege pe Cristos de trei ori, stă scris: „Înainte să cânte cocoșul te vei lepăda de mine de trei ori”.

Acestea sunt cele trei purificări prin fier și prin foc înainte de învierea Cristosului intim în noi.

De trei ori trebuie să coboare Petru în Abis pentru a lucra în tenebre.

Cocoșul este GAIO, IAO, Mercurul Filosofiei Secrete.

Triumful lui GAIO este reușita Mercurului Sulfurat, învierea Domnului.

Maria se teme de Petru.

Când Primul Mister a terminat de spus cuvintele acestea discipolilor săi, Maria veni înainte și spuse: „Doamne, mintea mea este întotdeauna gata să priceapă, și în orice moment să vin înainte să dau tălmăcirea cuvintelor pe care le-a pronunțat; însă eu mă tem de Petru căci el m-a amenințat și urăște sexul nostru”.

Și când ea a spus acestea, Primul Mister i-a zis ei: „Oricine se va simți plin de spiritul Luminii trebuie să vină înainte și să rostească tălmăcirea a ceea ce spun eu, nimeni nu va putea să-l împiedice s-o facă. Acum, așadar, oh, Maria, dă-ne tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a rostit”.

Atunci, Maria răspunse, și îi spuse Primului Mister înconjurat de discipolii săi: „Doamne, despre tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a grăit, puterea ta de lumină a proorocit mai înainte prin David, în Psalmul 29”.

Marah, Divina Mamă Kundalini, știe foarte bine că puterea de lumină a Cristosului intim a profetizat prin David, Regele Sionului.

Maria tălmăcește cântul Sophiei prin Psalmul 29.

„1. Eu te voi înălța, oh, Doamne, căci tu m-ai primit și nu i-ai întărit pe dușmanii mei.

2. Oh, Doamne, Dumnezeul meu, am strigat către tine și tu m-ai vindecat.

3. Oh, Doamne, tu ai eliberat sufletul meu din infern; tu m-ai izbăvit de cei care au căzut în Abis”.

Domnul ne salvează din infern; Domnul ne eliberează din măruntaiele acelor agregate psihice care au căzut în Lumile Infernale.

□ CAPITOLUL 73 □

Și când Maria a spus acestea, Primul Mister i-a zis ei: „Bine ai vorbit, Maria, cea binecuvântată”.

Și el continuă să vorbească, și le zise discipolilor săi: „Sophia își continuă cântecul, și spuse...”.

Sophia spune ceea ce Domnul spune, pentru că Sophia este rezultatul multiplelor dedublări ale Domnului.

Sophia își continuă cântul.

„1. Lumina a fost salvatoarea mea.

2. Și a schimbat tenebrele mele în lumină, și a destrămat Haosul care mă înconjura și m-a încins cu lumină”.

Când Primul Mister a terminat de spus aceste cuvinte, Marta veni înainte și zise: „Doamne, puterea ta a proorocit altădată prin David despre aceste cuvinte, în Psalmul 29”.

Lumina o salvează pe Pistis Sophia. Indiscutabil, doar Lumina Luminii, Tatăl tuturor Luminilor dedublat în Cristosul intim, ne poate salva.

Marta tălmăcește Psalmul 29.

„10. Domnul a fost ajutorul meu.

11. El a schimbat plângerea mea în bucurie; el a sfâșiat veșmântul meu de doliu și m-a încins cu bucurie”.

Când Primul Mister a auzit aceste cuvinte ale Martei, a spus: „Bine ai vorbit, Marta, foarte bine”.

Și Primul Mister a continuat și le-a zis discipolilor săi: „Pistis Sophia a continuat cântul și a spus...”.

Domnul interior profund preschimbă plângerea în bucurie, el sfâșie veșmântul de doliu și ne încinge cu bucurie.

Mult se suferă în Marea Operă, însă Domnul ne salvează din Abis și ne umple de plenitudine.

Sophia își continuă cântul.

„1. Puterea mea, cântă tu laude luminii și nu uita toate puterile Luminii care ți-au fost acordate.

2. Și puterile care sunt în tine să laude numele sfântului său mister.

3. Cel care iartă toate nelegiuirile tale, cel care te salvează de toate spaimele cu care te-au chinuit emanațiile Obstinatului.

4. Cel care a salvat lumina ta de emanațiile Obstinatului care aparțin distrugerii; cel care te-a încununat cu lumină în compasiunea sa până când te-a mântuit.

5. Cel care te-a umplut de lumină purificată; și principiul tău va fi reînnoit precum un Invizibil din înalt.

Prin aceste cuvinte Pistis Sophia a cântat laude pentru că ea a fost salvată și își amintea tot ceea ce eu făcusem pentru ea".

Lumina care ne-a fost dată sau care ni se acordă când Egoul moare, este lumina Cristosului intim.

Puterile Pistis Sophiei, toate părțile independente ale Ființei, trebuie să cânte laude Domnului interior profund.

Doar Cristosul intim ne poate ierta și salva de toate amărăciunile.

Nu negăm, totuși, că Cristosul intim conferă puterea de a ierta păcatele Divinei sale Mame Kundalini, Femeia-Șarpe.

Emanațiile Obstinatului ne îngrădesc și ne amărăsc viața.

Domnul ne încununează cu lumina sa și ne salvează.

Domnul ne umple cu lumină purificată.

Principiile noastre, reînnoite prin Domnul, strălucesc glorios.

◻ CAPITOLUL 74 ◻

Și când Primul Mister a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, el le-a zis: „Cel care a înțeles tălmăcirea acestor cuvinte să vină înainte și să o spună deschis".

Maria din nou veni înainte și spuse: „Doamne, despre aceste cuvinte prin care Pistis Sophia a cântat laude, puterea ta de lumină așa a proorocit prin David".

Puterea de lumină a Domnului a profetizat prin David, Regele Sionului.

David, în mod cert, a fost un mare Inițiat prin care s-a exprimat puterea de lumină a Cristosului intim.

David a obținut anihilarea budistă.

Maria tălmăcește prin Psalmul 102.

„1. Sufletul meu, binecuvântează-l pe Domnul, și toată ființa mea să laude Sfântul său Nume.

2. Sufletul meu, laudă-l pe Domnul și nu uita răsplătirile lui.

3. Cel care iartă toate fărădelegile tale; cel care vindecă toate bolile tale.

4. Cel care izbăvește viața ta din stricăciune; cel care te încununează cu milă și îndurare.

5. Cel care-ți satisface aspirațiile prin lucruri bune;

tinerețea ta se va înnoi ca aceea a unei acvile.

Adică: «Sophia va fi ca Invizibilii care se află în înalt»; de aceea, el a spus: «Ca o acvilă», întrucât cuibul acvilei este în înalt, și Invizibilii de asemenea se află în înalt; adică: «Pistis Sophia va străluci precum Invizibilii, așa cum a fost de la început»".

Și când Primul Mister o auzi pe Maria spunând aceste cuvinte, i-a spus: „Bine ai vorbit, Maria, cea binecuvântată".

Tinerețea veșnică este înnoită cu Elixirul de viață lungă.

Cel care învie în Domnul se va bucura de Elixirul de viață lungă, și de aceea se va preschimba într-un mutant.

Pistis Sophia, adică, Inițiatul înviat, intră în Ordinul Superior pe care Logosul l-a stabilit în Natură.

Membrii nemuritori ai acelui Ordin secret, deși sunt vizibili, sunt invizibili pentru omenire.

Acești frați formează Cercul Conștient al Umanității Solare, care acționează asupra centrilor superiori ai Ființei.

Frații Ordinului Superior lucrează intens de-a lungul a nenumărate secole ajutând omenirea.

Frații Ordinului Superior sunt dotați cu puteri teribil de divine.

Frații Ordinului Superior sunt „Șerpi cu Pene", Acvile ale Spiritului.

Sophia este dusă într-o regiune sub al Treisprezecelea Aeon și introdusă într-un nou mister.

După aceea, Primul Mister a continuat să vorbească, și le-a spus discipolilor săi: „Am luat-o pe Pistis Sophia și am condus-o într-o regiune care se află sub al Treisprezecelea Aeon, și am introdus-o într-un nou mister al Luminii care nu este din Aeonul său, regiunea Invizibililor. De asemenea, i-am dat un imn al Luminii, pentru ca din acel moment Guvernatorii Aeonilor să nu mai aibă putere asupra ei. Și am dus-o în acea regiune până când voi putea veni după ea și să o duc în regiunea ei cea mai elevată.

Și când am dus-o în acea regiune, ea rosti cântul acesta...".

Într-o regiune care se află sub al Treisprezecelea Aeon există un anumit mister pe care îl cunosc doar Marii Inițiați.

Sophia continuă să cânte.

„1. În adevăr eu am avut încredere în Lumină; și ea și-a

amintit de mine și a ascultat cântul meu.

2. Ea a scos puterile mele afară din Haos și din întunericul de jos al întregii materii, și ea m-a ridicat. Ea m-a pus într-un Aeon mai înalt și mai sigur, sublim și grandios; ea m-a pus pe calea ce duce la regiunea mea.

3. Și mi-a încredințat un nou mister care nu este în Aeonul meu, și mi-a dat un imn al Luminii. Acum, așadar, oh, Lumină, toți Guvernatorii vor vedea ceea ce tu ai făcut în mine și se vor teme și vor avea credință în Lumină.

Acest cânt l-a cântat Pistis Sophia, bucurându-se că a fost scoasă afară din Haos și dusă în regiunile care sunt sub al Treisprezecelea Aeon.

Acum, așadar, acela a cărui minte este liniștită și care a înțeles tălmăcirea gândului cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat, să vină înainte și să-l spună".

Andrei veni înainte și spuse: „Doamne, aceasta este ceea ce puterea ta de lumină a proorocit cândva prin David".

Misterul secretului Daath este înțeles doar de foarte puțini.

Andrei interior al fiecăruia dintre noi, cu faimoasa lui cruce în X, deja explicat în capitole anterioare din această carte, exclamă, spunând: „Domnul meu, aceasta este ceea ce puterea ta de lumină a profetizat prin David".

Andrei tălmăcește după Psalmul 39.

„1. Cu răbdare l-am așteptat pe Domnul; el s-a plecat spre mine și mi-a ascultat plângerea.

2. El mi-a scos sufletul afară din abisul nenorocirii și afară din dezgustătoarea mlaștină; el mi-a pus picioarele pe o stâncă și mi-a îndreptat pașii.

3. El a pus în gura mea un nou cânt, un cânt de laudă Dumnezeului nostru. Mulți vor vedea și se vor teme, și își vor pune speranțele în Domnul".

Și când Andrei a spus gândul Pistis Sophiei, Primul Mister i-a zis: „Bine ai grăit, Andrei, binecuvântatule".

Stânca vie a Adevărului este Piatra Filosofală.

□ CAPITOLUL 75 □

Și el continuă să vorbească, și le spuse discipolilor săi: „Acestea sunt întâmplările de care a avut parte Pistis Sophia. Și când eu o dusesem în regiunea care se află sub al Treisprezecelea Aeon și eram pe punctul de a merge la lumină și

de a mă separa de ea, mi-a zis...”.

Pistis Sophia trece prin teribile întâmplări de-a lungul Cărării Octuple.

Dialogul între Sophia și Lumină.

„Oh, Lumină a Luminilor, tu te vei duce la Lumină și mă vei lăsa. Și Tiranul Adamas va ști că tu m-ai părăsit, și va ști că Salvatorul meu nu este aici. Și el va reveni în această regiune, el și toți Guvernatorii săi care mă urăsc, și Obstinatul va da puteri emanației sale cu chip de leu, astfel că ei vor veni, și toți mă vor asupri și-mi vor lua toată lumina pentru ca eu să rămân fără putere și din nou fără lumină. Acum, deci, oh, Lumină și Lumina mea, ia-le forța luminii lor pentru ca să nu mă poată opri de azi înainte”.

Drumul care ne conduce la Lumina Luminii este Calea Tăișului de Cuțit. Această cale este plină de pericole pe dinăuntru și pe dinafară.

Lumina a promis să pecetluiască regiunile Obstinatului.

„Și când eu am auzit aceste cuvinte pe care Pistis Sophia mi le-a spus, eu i-am răspuns, zicând: Tatăl meu, care m-a zămislit, încă nu mi-a dat poruncă să le iau lumina; dar eu voi pecetlui regiunile Obstinatului și ale tuturor Guvernatorilor lui care te urăsc, pentru că tu ai avut credință în Lumină.

Și de asemenea voi pecetlui regiunile lui Adamas și ale Guvernatorilor săi, pentru ca nici unul să nu poată lupta împotriva ta până când timpul lor se va împlini și va veni momentul când Tatăl meu îmi va porunci să le iau lumina”.

Cristos îl salvează pe Inițiat și îl protejează de Tiranul Adamas și de atacurile tenebroșilor și ale Guvernatorilor.

Cristos în pustiu slujit de îngeri (1653)
Charles Le Brun, Muzeul Louvre, Paris, Franța

□ CAPITOLUL 76 □

„Și apoi i-am zis ei: ia aminte, căci îți voi vorbi despre vremea lor, în care se vor petrece lucrurile pe care ți le spun. Se vor petrece când se vor fi împlinit trei vremuri.

Pistis Sophia a răspuns și mi-a zis: «Oh, Lumină, cum voi putea ști când se împlinesc cele trei vremuri, pentru ca să mă bucur și să mă veselesc căci va fi aproape vremea în care mă vei duce în regiunea mea, și să mă bucur deopotrivă căci va fi venit vremea în care le vei lua puterea de lumină tuturor celor care mă urăsc, pentru că am avut credință în lumina ta?»”

Inițiatul care vrea Eliberarea finală va trebui să se elibereze de Adamas și de Guvernatorii Cosmosului, și de vibrațiile Obstinatului.

În timpul și la momentul său, Cristosul intim, în interiorul Inițiatului, va trebui să rezolve negocierile cu Adamas și Guvernatorii pentru a o elibera pe Pistis Sophia.

Trei indică perfecțiune totală. Doar când se împlinesc trei vremuri, Inițiații obțin Eliberarea finală.

Cum va ști Sophia că momentul Eliberării sale finale a venit.

„Și eu am răspuns și i-am zis: când vei vedea poarta Comorii Marii Lumini, care se deschide după al Treisprezecelea Aeon și care este la stânga, când acea poartă va fi deschisă, atunci cele trei timpuri se vor fi împlinit.

Pistis Sophia a răspuns din nou și a zis: «Oh, Lumină, cum voi ști eu —fiind în această regiune— că acea poartă s-a deschis?»”

Poarta Comorii Marii Lumini trebuie să se deschidă dincolo de al Treisprezecelea Aeon.

Înainte de a ni se încredința Paza Porții Universului trebuie să fi plătit totul la Poarta Comorii Marii Lumini.

Cine are pricepere să priceapă, căci aici este înțelepciune.

Nu este posibil să ieșim din Univers fără să fi rezolvat toate negocierile noastre la Poarta Comorii.

Ce se va petrece în acea vreme.

„Și eu i-am răspuns și i-am zis: când se va deschide poarta, cei ce se află în toți Aeonii o vor ști pentru că Marea Lumină va predomina în toate regiunile lor. Dar vezi, eu am aranjat ca ei să nu-ți poată face nici un rău până când se împlinesc cele trei timpuri. Și tu vei avea puterea să mergi în cei

Doisprezece Aeoni ai lor după placul tău și de asemenea să te întorci și să intri în regiunea ta, care se află sub al Treisprezecelea Aeon, și în care te afli acum. Însă nu vei avea puterea să intri pe poarta din înalt, care este în al Treisprezecelea Aeon, ca să intri în regiunea ta, de unde ai coborât. În plus, când cele trei timpuri vor fi împlinite, Obstinatul și toți Guvernatorii săi, din nou te vor asupri ca să-ți ia lumina, fiind furioși pe tine și gândind că tu ai închis puterea lor în Haos și că le-ai luat lumina lor. El va fi atunci mânios pe tine ca să ia lumina ta să o trimită în Haos și să ajungă la emanația lui pentru ca el să poată ieși din Haos și să urce în regiunea lui. Adamas va încerca să obțină asta, însă eu îi voi lua toate forțele și ți le voi da ție, și voi veni să le iau. Acum, așadar, dacă te vor asupri în acele momente, cântă laude Luminii, și nu voi întârzia să-ți vin în ajutor. Degrabă voi veni la tine în regiunile care se află sub tine. Și eu voi coborî în regiunile lor pentru a le lua lumina. Și voi veni în această regiune în care te-am adus și care este sub al Treisprezecelea Aeon, până când te voi duce în regiunea din care ai venit.

Și când Pistis Sophia a auzit aceste cuvinte, ea s-a bucurat cu multă bucurie. Iar eu am dus-o în regiunea care se află sub al Treisprezecelea Aeon. Eu m-am dus către Lumină și m-am separat de ea”.

Când ni se încredințează Paza Porții Universului, Marea Lumină strălucește în toți Aeonii.

Până în ultimele momente, înainte să ni se încredințeze Paza Porții Universului, Pistis Sophia este atacată de Adamas și de Obstinat, și de Guvernatorii Universului.

Cel care scrie acestea a însoțit câțiva Gemeni până la Poarta Universului, și de aceea poate explica acest mister.

Fericiți aceia care reușesc să iasă din Univers pentru a intra în lumina increată.

Cei care intră în sânul Marii Realități posedă gloriosul corp de Dharmakaya.

Aceia care posedă corpul de Dharmakaya se cufundă în fericirea vieții libere în mișcarea ei.

Este nesfârșită fericirea acelora care se cufundă în sânul Marii Realități.

Adamas încearcă s-o captureze pe Pistis Sophia, însă Cristosul intim luptă împotriva lui Adamas și îl învinge.

Pistis Sophia cântă laude Luminii, iar Cristosul o ajută.

Domnul interior profund trebuie să o ducă pe Pistis Sophia în regiunea lui Daath înainte de a o duce în cele din urmă cu mult dincolo de Aeonul Treisprezece, locul Marii Lumini.

Cristosul o scoate pe Pistis Sophia din regiunea misterioasă a lui Daath când consideră necesar, și o aduce în regiunea lui Daath când devine indispensabil.

Regiunea lui Daath este absolut sexuală.

Sephira Daath este relaționată cu marile mistere ale lui Lingam-Yoni.

Marii Inițiați trebuie să lucreze unele perioade cu știința transmutației a lui Yesod-Mercur.

Când Inițiații de la „miazăzi" lucrează cu știința transmutației, atunci potirul Templului apare fără capacul său metalic.

Când Inițiatul nu lucrează în Daath, misterul care se află sub Aeonul Treisprezece, atunci potirul Templului strălucește cu capacul său de aur.

Timpul pentru Eliberarea finală a Sophiei s-a împlinit.

Și toate aceste întâmplări, Primul Mister le-a povestit discipolilor săi căci ele i s-au întâmplat Pistis Sophiei. Și el s-a așezat pe Muntele Măslinilor, povestind toate aceste întâmplări în mijlocul discipolilor săi. Și el a continuat și le-a zis: „Și după acestea, pe când mă aflam în lumea oamenilor și m-am așezat pe drumul care se află în această regiune care este Muntele Măslinilor, înainte de a-mi fi trimis veșmântul pe care eu îl lăsasem în Misterul Douăzeci și Patru din interior, dar primul din exterior, care este Marele Necuprins în care eu eram înfășurat, și înainte ca eu să merg în înalt ca să primesc al doilea Veșmânt al meu —în timp ce eu eram așezat în această regiune care este Muntele Măslinilor—, s-a împlinit vremea despre care îi spusesem Pistis Sophiei: Adamas și toți Guvernatorii lui te vor asupri".

În Misterul Douăzeci și Patru, care funcționează după legile Misterului Șase, Cristosul își păstrează veșmântul.

Doar lucrând în Marea Operă cu regulile celui de-al Șaselea Mister reușește Adeptul să se îmbrace cu tunica de glorie.

Adamas și Guvernatorii diferitelor zone ale Universului îi

pun piedici Inițiatului.

◻ *CAPITOLUL 77* ◻

„Și când a venit acel moment și eu eram în lumea oamenilor așezat cu voi în această regiune care este Muntele Măslinilor, Adamas a privit în jos din al Doisprezecelea Aeon și a văzut regiunile Haosului, și a văzut că forța sa diabolică ce se află în Haos nu avea nici o lumină, pentru că eu îi luasem lumina de acolo; și el a văzut-o, că era foarte întunecată și că nu putea merge în acea regiune, adică, a celui de-al Doisprezecelea Aeon”.

Adamas, iar și iar, se înfurie pe Pistis Sophia când ea își ia lumina.

Puterile binelui și ale răului luptă împotriva Inițiatului, și acesta trebuie să le învingă dacă vrea Eliberarea finală.

Este urgent să primim Paza Porții Universului pentru a scăpa din lumea relativității.

Este înspăimântător războiul împotriva puterilor binelui și ale răului înainte de a primi Adevărul final.

Adamas în lumea dualității, în mașinăria relativității, o pune pe Pistis Sophia să plătească datorii foarte vechi.

Emanațiile tenebroase și diabolice sunt relaționate cu vechile datorii karmice.

Regiuni tenebroase înăuntrul regiunilor universale sunt rezultatul viu al Karmei.

Îngerii Legii îi pun pe Inițiați să plătească datoriile karmice.

Întunecatul Haos îi așteaptă pe cei care au datorii.

Cel care plătește, asuprit și prigonit, rămâne fără lumină.

Pistis Sophia fără lumină suferă mult, splendorile sale sunt eclipsate în lupta antitezelor.

Adamas își amintește din nou de Pistis Sophia, crezând că ea este cea care i-a luat lumina.

„Atunci Adamas și-a adus aminte din nou de Pistis Sophia și s-a mâniat foarte tare pe ea, crezând că ea era cea care îi închisese forța lui în Haos și crezând că ea îi luase lui lumina. Și era mânios foarte; adună mânie peste mânie și emană din el o emanație tenebroasă și o alta haotică și diabolică pentru a o asupri prin ea pe Pistis Sophia. Și el a făcut o regiune tenebroasă în regiunea lui pentru a o asupri pe Sophia. Și i-a luat pe mai mulți dintre Guvernatorii săi, și au urmărit-o pe

Pistis Sophia pentru ca cele două emanații tenebroase pe care Adamas le emisese să poată să o arunce în întunecatul Haos pe care el îl făcuse și să o asuprească în acea regiune și să o prigonească până când îi vor lua toată lumina, și Adamas să-i poată lua lumina Pistis Sophiei ca s-o dea celor două emanații negre și violente, pentru ca acestea să o ducă în marele Haos care este jos și în tenebre, și să o arunce în puterea lui întunecoasă și haotică, în cazul în care ar fi capabilă să vină în acea regiune, dat fiind că rămăsese extrem de întunecată, întrucât eu îi luasem puterea sa de lumină.

Și când ei au urmărit-o pe Pistis Sophia, ea strigă din nou și cântă laude Luminii, căci eu îi spusesem: dacă te vor asupri, cântă-mi un imn și eu voi veni degrabă să te ajut. Și atunci, când ea fusese asuprită și eu stăteam cu voi în această regiune care este pe Muntele Măslinilor, ea cântă laude Luminii, zicând...".

Inițiatul care luptă pentru a ieși din Universul relativității se resemnează, are credință în Cristosul intim. Totuși, este dispus să-și piardă lumina și să cadă în Haos dacă Domnul interior așa vrea.

Sophia cântă din nou un cânt Luminii.

„1. Oh, Lumină a Luminilor, eu am avut încredere în tine. Salvează-mă de toți acești Guvernatori care mă urmăresc și ajută-mă.

2. Pentru ca ei să nu-mi ia niciodată lumina mea, așa cum a făcut-o forța cu chip de leu. Căci lumina ta nu este cu mine, nici raza ta luminoasă ca să mă salveze. Mai mult, Adamas este și mai mânios pe mine, zicându-mi: tu ești cea care a închis forța mea în Haos.

3. Acum, deci, oh, Lumină a Luminilor, dacă eu am făcut asta și am închis-o, dacă eu am făcut vreo nedreptate acelei forțe,

4. Sau dacă eu am asuprit-o, cum ea m-a asuprit, atunci permite ca toți Guvernatorii care mă urmăresc să-mi ia lumina și să mă lase pustie.

5. Și ca dușmanul Adamas să-mi urmărească forța și să mi-o ia, și să-mi ia lumina și s-o arunce în puterile sale negre care sunt în Haos, și să păstreze forța mea în Haos.

6. Acum, așadar, oh, Lumină, sprijină-ți în mine mânia ta și ridică forța ta asupra dușmanilor mei care s-au ridicat împotriva

mea până la sfârșit.

7. Degrabă, degrabă, așa cum mi-ai spus: eu te voi ajuta”.

Domnii Legii o urmăresc pe Pistis Sophia, însă aceasta are încredere în Cristosul intim.

◻ CAPITOLUL 78 ◻

Și când Primul Mister a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, le-a zis: „Cel care a înțeles cuvintele pe care le-am spus să vină înainte și să spună tălmăcirea lor”.

Iacob veni înainte și spuse: „Doamne, despre acest cânt pe care Pistis Sophia l-a cântat, puterea ta de lumină a proorocit înainte prin David în al șaptelea Psalm”.

Inițiații, resemnați, se înclină înaintea verdictului Legii.

Iacob tălmăcește cântul prin Psalmul 7.

„1. Oh, Doamne, Dumnezeul meu, în tine mi-am pus speranțele. Eliberează-mă de prigonitorii mei și salvează-mă.

2. Și cu adevărat el nicicând nu mi-ar fi furat sufletul ca un leu, nefiind cine să mă poată elibera și salva.

3. Oh, Doamne, Dumnezeul meu, dacă eu am făcut asta, dacă mâinile mele au făcut o nedreptate,

4. Dacă eu le-am răsplătit în același fel celor ce m-au răsplătit cu rău, atunci îngăduie-mi să cad pustiită în fața dușmanilor mei.

5. Și îngăduie ca dușmanii mei să-mi urmărească sufletul și să-mi calce viața la pământ, și să-mi arunce onoarea în țărână. (Pauză)

6. Ridică-te, oh, Doamne, în mânia ta, ridică-te ca să termini cu dușmanii mei.

7. Ridică-te după porunca ce tu ai poruncit-o”.

Și când Primul Mister a auzit cuvintele pe care Iacob le spusese, el a zis: „Bine ai vorbit, Iacob, cel iubit”.

Iacob, Binecuvântatul Patron al Marii Opere din interiorul nostru, se resemnează și așteaptă verdictul Domnului.

◻ CAPITOLUL 79 ◻

Și Primul Mister a continuat și le-a zis discipolilor săi: „Când Pistis Sophia a terminat de spus cuvintele acestui cânt, ea s-a uitat în urmă să vadă dacă Adamas și Guvernatorii săi se întorseseră ca să meargă în Aeonul lor. Și i-a văzut că o urmăreau. Atunci ea s-a întors spre ei și le-a spus...”.

Lumina Domnului interior profund îl poate elibera pe

Inițiat de urmăritorii lui.

Sophia se adresează lui Adamas și Guvernatorilor săi.

„1. De ce mă urmăriți și spuneți că nu ar trebui să primesc ajutor și că Lumina nu ar trebui să mă elibereze de voi?

2. Acum, deci, apărătorul meu este o lumină puternică, dar trebuie să rabde mult timp până când să-mi spună: eu voi veni să te ajut. Și nu-și va aduce mânia sa pururea asupra voastră. Dar aceasta este vremea de care el mi-a vorbit.

3. Acum, deci, dacă voi nu vă întoarceți și nu încetați să mă urmăriți, Lumina își va pregăti forța și va fi gata cu toată puterea ei.

4. Și puterea ei s-a pregătit, ca să vă ia luminile care se află în voi și să vă arunce în întuneric; și puterea ei a pregătit toate acestea ca să se întâmple, astfel ca să poată lua puterile voastre și să le arunce la pământ.

Și când Pistis Sophia a spus acestea, a privit spre regiunea lui Adamas și a văzut tenebroasa și haotica regiune pe care el o crease, și a văzut de asemenea cele două emanații extrem de violente pe care Adamas le emanase pentru ca ele să o poată captura pe Pistis Sophia și să o arunce în Haosul pe care el îl crease, și să o oprime și s-o prigonească în acea regiune până când ele îi vor fi luat toată lumina. Și când Pistis Sophia a văzut aceste două emanații tenebroase și întunecata regiune pe care Adamas o făcuse, i se făcu frică și strigă către lumină".

Adamas, Legea, poate să-i facă să plătească și să sufere pe Inițiați, însă Cristosul intim ajută sufletul care vrea să scape din Universul relativității.

Sophia îi cântă din nou Luminii.

„1. Oh, Lumină, Adamas, făcătorul de violență, este mânios; el a creat o tenebroasă Emanație.

2. Și de asemenea el a emanat un alt Haos, tenebros și haotic, și îl ține pregătit.

3. Acum, deci, oh, Lumină, din Haosul pe care el l-a făcut ca să mă arunce acolo și să-mi ia puterea de lumină, ia atunci de la el lumina lui.

4. Și planul pe care el l-a urzit ca să-mi ia lumina, ei să o ia pe a lui; și nedreptatea de care el a vorbit, de a-mi lua luminile, ia-o atunci pe toată a lui.

Acestea au fost cuvintele pe care Pistis Sophia le-a rostit

în cântul ei. Acum, așadar, cel al cărui spirit este liniștit să vină înainte și să spună tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a spus în cântul ei".

Răul cade pe capul acelora care au făcut rău.

□ *CAPITOLUL 80* □

Marta veni din nou înainte și zise: „Doamne, spiritul meu este liniștit și înțeleg cuvintele pe care tu le spui. Acum, deci, permite-mi să spun tălmăcirea deschis".

Și Primul Mister răspunse și îi zise Martei: „Îți permit, Marta, să spui tălmăcirea cuvintelor pe care Pistis Sophia le-a spus în cântul său".

Și Marta răspunse și zise: „Doamne, acestea sunt cuvintele pe care puterea ta de lumină le-a proorocit mai înainte prin David în al șaptelea Psalm, zicând...".

Dacă Inițiatul nu se schimbă, dacă nu se căiește, va cădea sub săgețile Legii.

Marta tălmăcește cuvintele Sophiei prin Psalmul 7.

„12. Dumnezeu este un apărător drept și puternic, și răbdător, care nu se mânie în fiecare zi.

13. De nu vă veți întoarce, el își va ascuți spada; și și-a încordat arcul și îl are pregătit.

14. Și el și-a pregătit uneltele de moarte; el și-a făcut săgețile pentru cei pe care îi va arde.

15. Iată, nedreptatea a fost lucrată, și a zămislit răul și a născut nelegiuirea.

16. A săpat o groapă și a făcut-o adâncă. Va cădea în groapa pe care a făcut-o.

17. Răul se va întoarce pe capul lui și pe creștetul lui va coborî nedreptatea sa.

Când Marta a spus acestea, Primul Mister, care a privit în afară, i-a zis ei: „Bine ai grăit, Marta, cea binecuvântată".

Uneltele de moarte și săgețile Justiției sunt pregătite împotriva celor care încalcă Legea.

Nedreptatea produce nelegiuiri și Legea cade asupra celor care o încalcă.

Fiecare cade în groapa pe care a săpat-o.

Răul se întoarce pe capul celui care l-a făcut.

Nedreptatea cade peste cel care a produs-o, așa este Legea.

□ CAPITOLUL 81 □

Iisus o duce pe Sophia din nou în al Treisprezecelea Aeon.

Când Iisus a terminat de spus discipolilor săi toate întâmplările prin care trecuse Pistis Sophia când se afla în Haos și chipul în care ea cântase laude Luminii care trebuia să o salveze și să o scoată din Haos și să o ducă în cei Doisprezece Aeoni, și de asemenea felul în care o salvase de asupririle cu care o copleșiseră Guvernatorii Haosului pentru că ea vroia să meargă spre Lumină, Iisus a continuat să vorbească și le-a zis discipolilor săi:

„Se întâmplă după toate acestea că am luat-o pe Pistis Sophia și am condus-o în al Treisprezecelea Aeon, strălucind foarte tare, lumina ce mă înconjura fiind fără măsură. Am intrat în regiunea celor Douăzeci și Patru de Invizibili, care străluceau nespus de mult. Și ei s-au tulburat de o mare tulburare; o văzură pe Sophia care era cu mine. Pe ea o cunoșteau, dar nu știau cine eram eu și mă considerau ca o emanație a Pământului-Lumină.

Și când Pistis Sophia își văzu semenii, Invizibilii, se bucură nespus și mă proslăvi dorind să rostească minunățiile pe care le săvârșisem pentru ea jos, în lumea ființelor umane până când o salvasem. Ea înaintă până în mijlocul Invizibililor și, în mijlocul lor, îmi cântă laude, zicând..."

Doar Cristosul intim îi salvează pe Inițiați și le reglează datoriile.

Aceasta este posibil doar pe baza unor mari căințe și a unei profunde înțelegeri.

Regiunea celor Douăzeci și Patru de Bătrâni este Aeonul Treisprezece.

Cei Douăzeci și Patru de Bătrâni se află în noi înșine, sunt cele douăzeci și patru de părți zodiacale ale propriei noastre Ființe.

Cei Douăzeci și Patru de Bătrâni cunosc foarte bine Sufletul Uman.

Cei Douăzeci și Patru de Bătrâni știu că Cristosul este focul central al Pământului.

Cristos este INRI, focul central al Pământului și al oricărui Soare sau Galaxii.

Focul Viu sau Filosofal arde în nucleul oricărei unități

cosmice.

Sophia cântă laudele Luminii semenilor ei Invizibili.

„1. Eu îți aduc mulțumiri, oh, Lumină, pentru că tu ești o salvatoare și în veci eliberatoare.

2. Voi cânta acest cânt Luminii pentru că m-a salvat și m-a eliberat din mâinile Guvernatorilor, dușmanii mei.

3. Și tu m-ai protejat în toate regiunile, tu m-ai salvat de legăturile și de adâncimile Haosului și din Aeonii Guvernatorilor sferei.

4. Și când am ieșit din înalt, am parcurs regiunile în care nu este lumină, și nu am putut să mă întorc în al Treisprezecelea Aeon, lăcașul meu.

5. Pentru că în mine nu era nici lumină, nici putere. Puterea mea se slăbise cu totul.

6. Și Lumina m-a salvat de toate amărăciunile mele. Eu am cântat laude Luminii și ea m-a auzit când eu eram oprimată.

7. M-a călăuzit în creația Aeonilor ca să mă ducă în al Treisprezecelea Aeon, lăcașul meu.

8. Eu îți voi mulțumi, oh, Lumină, pentru că tu m-ai salvat; și pentru grandioasele tale lucrări în mijlocul neamului oamenilor.

9. Când mi-a lipsit forța, tu mi-ai dat-o, și când mi-a lipsit lumina, tu m-ai umplut cu lumină purificată.

10. Eu eram în întunericul și în umbra Haosului, înlănțuită de teribilele fiare ale Haosului, și nu aveam nici o lumină.

11. Căci eu l-am provocat pe cel care comandă Luminii, și am păcătuit și l-am mâniat pe acela care poruncește Luminii, pentru că eu ieșisem din regiunea mea.

12. Când am coborât și mi-am pierdut lumina, și am rămas fără lumină, nimeni nu mă ajuta.

13. Și în amărăciunea mea am cântat laude Luminii și ea m-a salvat de necazul meu.

14. Și mi-a rupt și toate legăturile și m-a scos din întuneric și din amărăciunea Haosului.

15. Eu îți voi mulțumi, oh, Lumină, tu care m-ai salvat, și pentru minunatele tale lucrări pe care le-ai făcut în neamul oamenilor.

16. Și tu ai sfărâmat porțile înalte ale întunericului și zăvoarele Haosului.

17. Și mi-ai permis să plec din regiunea în care am

păcătuit și în care mi-au luat lumina pentru că păcătuisem.

18. Am fost lipsită de misterele mele și am coborât la porțile Haosului.

19. Și când am fost oprimată am cântat laude Luminii. M-a salvat de toate chinurile mele.

20. Tu mi-ai trimis raza ta; mi-a dat forțe și m-a salvat de toate necazurile mele.

21. Eu îți voi mulțumi, oh, Lumină, pentru că tu m-ai salvat, și pentru minunatele tale lucrări în neamul oamenilor.

Acesta este cântul pe care Pistis Sophia l-a cântat în mijlocul celor Douăzeci și Patru de Invizibili, vrând ca ei să cunoască minunile pe care eu le făcusem pentru ea, și vrând ca ei să știe că eu am mers în lumea oamenilor și le-am împărtășit misterele din înalt. Acum, deci, acela care este exaltat în gândurile sale, să vină înainte și să spună tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat".

Cristos este Lumina și Viața; acela care are încredere în el, nicicând nu va umbla în întuneric.

Guvernatorii dușmani sunt agenții Legii. Totuși, trebuie să înțelegem semnificația parabolei; Maeștrii Karmei sunt obligați să aplice Legea.

Atât în înalt cât și în profunzimile Haosului și în afara Aeonilor există grave pericole.

Guvernatorii sferei întotdeauna ne cheamă să dăm socoteală în Tribunalele Justiției Obiective.

Când Inițiatul îl provoacă pe cel care comandă Lumina și încalcă Legea, cei care comandă Legea îl pedepsește.

Cristosul intim trebuie să lucreze intens în interiorul omului Inițiat pentru a dezintegra elementele psihice indezirabile și a-l salva.

Violatorul Legii trăiește în regiunile în care a încălcat Legea, însă Cristosul intim îl lasă să iasă din acele regiuni din compasiune și cu condiția supremei căințe.

Inițiatul căzut își pierde Sacrele Mistere și cade în temnițele Haosului.

Cristosul intim coboară în lumea oamenilor și îi face părtași la misterele din înalt de fiecare dată când este necesar.

Domnul se reîncarnează de fiecare dată când scade și se degenerează Religia iar răul capătă putere.

□ CAPITOLUL 82 □

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, Filip veni înainte și zise: „Iisuse, Doamne, gândurile mele sunt exaltate, și eu am priceput tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat. Profetul David a proorocit mai înainte despre asta în Psalmul 106, zicând...”.

Filip, în interiorul fiecărei ființe umane, este una din părțile autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Filip trebuie să-l învețe pe Inițiat să călătorească conștient în afara corpului fizic.

Filip trebuie să-l învețe practic pe Inițiat să-și introducă însuși corpul fizic în dimensiunile superioare pentru a călători prin Hiperspațiu.

Marii Inițiați pot să călătorească cu corpul lor fizic în locuri foarte îndepărtate de pe Pământ fără să aibă nevoie de vapoare, avioane, automobile, etc.

Există o cheie pentru a-l invoca pe Filip: „La cer, Filip”; aceasta este cheia. Să ațipească misticul concentrat asupra lui Filip.

Misticul să se cufunde în meditație invocându-l pe Filip, să se ridice din pat când își simte corpul în stare de toropeală, să înainteze invocându-l pe Filip.

Domnul îi călăuzește și-i ajută pe Inițiații care merg prin deșertul vieții. Realmente, viața se preschimbă într-un deșert pentru cei care merg pe Octupla Cărare a Buddhașilor.

Filip tălmăcește cântul prin Psalmul 106.

„1. Mulțumiți-i lui Dumnezeu pentru că el este bun și mila lui e veșnică.

2. Să spună cei izbăviți de Domnul pentru că el este cel care i-a eliberat din mâinile dușmanilor lor.

3. El i-a condus din ținuturile lor, de la est și de la vest, din nord și dinspre mare.

4. Ei au rătăcit prin deșert într-o țară fără apă; ei n-au găsit drumul cetății sălașului lor.

5. Flămânzi și însetați, sufletul lor se sfârșea.

6. El i-a izbăvit din nevoile lor. Ei au strigat către Domnul și el i-a ascultat în necazurile lor.

7. El i-a condus pe o cale dreaptă pentru ca ei să poată merge în regiunea lăcașurilor lor.

8. Să mulțumească Domnului pentru bunătatea sa și pentru minunatele sale lucrări făcute pentru fiii oamenilor.

9. Căci el a săturat un suflet flămând; el a umplut un suflet înfometat cu bunătăți.

10. Ei, care stăteau în întuneric și în umbrele morții, care erau înlănțuiți cu fier și sărăcie.

11. Căci ei au provocat mânia lui Dumnezeu și au înfuriat hotărârea Celui Preaînalt.

12. Inima lor a fost umilită în nenorocirile lor; ei au devenit slabi și nimeni nu i-a ajutat.

13. Ei au strigat către Domnul în amărăciunea lor; el i-a salvat din nevoile lor.

14. Și el i-a scos din întuneric și din umbra morții, și le-a rupt legăturile lor.

15. Să mulțumească Domnului pentru bunătatea sa și pentru minunatele sale lucrări pentru fiii oamenilor.

16. Căci el a sfărâmat porțile de aramă și a frânt zăvoarele de fier.

17. El i-a luat la el din calea fărădelegilor lor. Căci ei coborâseră mult din cauza fărădelegilor lor.

18. Inima lor ura orice hrană, și erau aproape de porțile morții.

19. Ei au strigat către Domnul în amărăciunea lor și el i-a salvat din nevoile lor.

20. El a trimis cuvântul său, și i-a vindecat și i-a eliberat de nenorocirile lor.

21. Să mulțumească Domnului pentru bunătatea sa și pentru minunatele sale lucrări pentru fiii oamenilor.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea cântului pe care Pistis Sophia l-a cântat; ascultă, Doamne, ca eu să pot vorbi pe față. Cu adevărat cuvântul pe care David l-a spus: «Mulțumiți-i lui Dumnezeu, pentru că el este bun și mila lui e veșnică», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a grăit: «Îți voi mulțumi, oh, Lumină, căci tu ești salvatoarea mea și eliberatoarea mea în veci».

Și cuvântul pe care David l-a grăit: «Să spună cei izbăviți de Domnul pentru că el i-a eliberat din mâinile dușmanilor lor», este cuvântul pe care Pistis Sophia l-a grăit: «Voi cânta acest cânt Luminii, pentru că m-a salvat din mâinile Guvernatorilor, dușmanii mei». Și restul Psalmului.

Aceasta este, Doamne, tălmăcirea cântului pe care l-a cântat Pistis Sophia în mijlocul celor Douăzeci și Patru de

Invizibili, voind ca ei să cunoască minunatele lucrări pe care tu le-ai făcut pentru ea și dorind ca ei să știe că tu ai încredințat misterele tale neamului oamenilor”.

Și se întâmplă că atunci când Iisus a auzit aceste cuvinte ale lui Filip, a zis: „Preafericit ești tu, Filip, aceasta este tălmăcirea imnului pe care l-a cântat Pistis Sophia”.

SFÂRȘITUL POVESTIRII PISTIS SOPHIEI

Cei care descoperă Cărarea liniei drepte ajung în sânul Marii Realități.

Minunatele lucrări ale Domnului pentru fiii oamenilor îi duc pe aceștia la Adevărul final.

Cuvântul Domnului îi vindecă pe Inițiați și-i eliberează din nevoile lor, însă trebuie să înfăptuim Cuvântul în noi înșine.

Cine ascultă cuvântul și nu-l înfăptuiește este precum omul care se privește în oglindă și apoi pleacă.

Filip, în interiorul nostru, are multă înțelepciune, iubire și putere.

Sufletul năzuitor, Pistis Sophia, poate fi eliberat doar cu ajutorul Domnului.

Cristosul intim este Tată și Mamă în același timp.

Cristosul intim conciliază Macrocosmosul și microcosmosul în interiorul Oamenilor reali.

Cristosul intim, ca mediator, se mișcă între cele două sfere, cea de sus și cea de jos.

Focul Focului, Cristosul, este nucleul viu al oricărei planete, soare sau galaxii.

Cristosul intim este Marele Mediator și Marele Integrator.

În Cristosul intim se integrează Tatăl care se află în secret și Divina noastră Mamă Kundalini.

În Cristosul intim se integrează toate cele patruzeci și nouă de părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Realmente, cele patruzeci și nouă de focuri se integrează în Cristosul intim.

Sufletul Uman, Pistis Sophia, este salvat de Cristos.

Coborârea lui Cristos (1545)
Bronzino, Muzeul Beax Arts, Besanțon, Franța

Pistis Sophia, integrată cu Cristosul interior, strălucește glorios în lumina increată.

Este inepuizabilă fericirea Pistis Sophiei când se integrează cu Cristosul intim.

Acesta este cuvântul Binecuvântatului, aceasta este învățătura pe care Adorabilul a rostit-o pe Muntele Măslinilor.

Domnul interior este Salvatorul nostru profund.

Am vorbit despre Pistis Sophia, sufletul năzuitor, atât de urât de Anticristul falsei științe materialiste.

Scepticii saduchei, dușmani ai Eternului, urăsc Cristosul și pe Pistis Sophia.

Ipocriții farisei dintotdeauna, aceia care confundă litera care ucide cu spiritul care însuflețește, adepții sectelor moarte care nu știu nimic despre esoterismul cristic, de asemenea o urăsc și o calomniază pe Pistis Sophia.

Însă stă scris cu litere de foc că sandalele lui Petru, pescarul, se vor întoarce la Roma.

Odată Domnul mi-a spus: „Eu întotdeauna te-am ajutat, eu întotdeauna te voi ajuta, eu întotdeauna îi voi ajuta pe cei care au trecut deja prin școlile Baalilor”.

În adevăr, în adevăr vă zic că nici materialiștii saduchei, nici ipocriții farisei ai sectelor moarte nu știu nimic despre Cristosul intim și despre Pistis Sophia.

Școlile Baalilor sunt organizațiile materialiste și religioase care nu cunosc Cristosul intim și pe Pistis Sophia.

Orice organizație mistică sau materialistă care se pronunță împotriva Misterelor Sexului aparține ordinului școlilor Baalilor.

În adevăr, în adevăr vă zic că Sexul este drumul care conduce în sânul profund al Marii Realități.

□ CAPITOLUL 83 □

Maria îl întreabă pe Iisus.

După toate acestea, Maria veni înainte, se închină la picioarele lui Iisus, și zise: „Doamne, nu te supăra că te întreb, căci noi întrebăm despre toate acestea răspicat și cu încredere. Tu ne-ai spus altădată: «Căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide. Căci cel ce caută găsește, și celui ce bate i se va deschide». Acum, deci, Doamne, cine este acela pe care ar trebui să îl caut, sau cine este acela la care ar trebui să bat? Sau mai bine zis, cine poate să ne hotărască în privința cuvintelor

despre care te întrebăm? Sau cine știe puterea cuvintelor despre care te întrebăm? Căci tu ai depus în mintea noastră minte din Lumină și ne-ai dat inteligență și un cuget extrem de exaltat, de aceea nu este nimeni în lumea oamenilor nici în înaltul Aeonilor care să poată hotărî asupra cuvintelor despre care noi te întrebăm, în afară de tine, care cunoști Universul, care ești desăvârșit în Univers; căci noi nu întrebăm în felul în care o fac oamenii lumii, ci întrebăm în Gnoza din înalt pe care tu ne-ai învățat-o, și întrebăm de asemenea în chipul desăvârșit în care tu ne-ai învățat. Acum, deci, Doamne, nu te supăra pe mine și revelează-mi lucrul despre care te voi întreba".

Când Iisus a auzit-o pe Maria Magdalena spunând aceste cuvinte, i-a răspuns: „Întreabă ceea ce vrei să întrebi, și eu îți voi dezvălui răspicat și cu încredere. Adevărat, adevărat îți spun: bucură-te cu mare bucurie și veselește-te foarte. Dacă întrebi despre toate răspicat, atunci eu mă voi bucura nespus, pentru că tu întrebi în felul în care trebuie întrebat despre toate răspicat. Acum, deci, întreabă ceea ce vroiai să întrebi și eu vă voi dezvălui cu bucurie".

Și când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte, se bucură cu mare bucurie și se veseli nespus, zicându-i lui Iisus: „Domnul și Salvatorul meu de ce fel sunt cei Douăzeci și Patru de Invizibili, și de ce tip sau, mai bine zis, de ce categorie sunt ei, sau de ce categorie este atunci lumina lor?"

Maria Magdalena nu poate lipsi nicicând în Drama Cosmică.

Adevărat, adevărat vă spun că mai degrabă ar putea lipsi lumina pe Pământ decât să lipsească o Maria Magdalena de lângă un mare Inițiat.

Logosul solar reîncarnat într-un corp uman are ca soție o Maria Magdalena, și cu ea lucrează în Marea Operă.

Puterea cuvintelor despre care întrebăm doar Cristosul intim o posedă și o cunoaște.

Să se facă diferența între minte și mintea Luminii.

Să se facă diferența între rațiunea subiectivă și rațiunea obiectivă.

Rațiunea obiectivă este rațiunea Ființei.

Rațiunea subiectivă este rațiunea Egoului animalic.

Rațiunea obiectivă o posedă doar cel care a trecut prin anihilarea budistă.

Există trei minți pe care trebuie să le cunoaștem. Prima este mintea senzorială. A doua este mintea intermediară. A treia este mintea interioară.

În mintea senzorială se află aluatul saducheilor.

În mintea intermediară se află aluatul fariseilor.

Feriți-vă de aluatul materialiștilor saduchei.

Feriți-vă de aluatul ipocriților farisei.

Deschideți-vă mintea interioară ca să intrați în împărăția Cerurilor.

Adevărat vă spun că doar trezind Conștiința vom deschide mintea interioară.

Ar fi imposibilă trezirea dacă nu trecem înainte prin anihilarea budistă.

Doar mintea interioară ne conferă rațiunea obiectivă a Ființei.

Rațiunea obiectivă este mintea Luminii, inteligență reală și gânduri exaltate.

Cei Douăzeci şi Patru de Invizibili există în Zodiacul macrocosmic și înăuntrul Zodiacului-om.

▫ CAPITOLUL 84 ▫

Despre gloria celor Douăzeci și Patru de Invizibili.

Și Iisus a răspuns, și i-a zis Mariei: „Ce există în această lume care să se asemene cu ei, sau mai bine zis, ce regiune este în această lume care să se poată compara cu ei? Așadar, cu ce mă asemăn eu lor, sau mai degrabă, ce sunt eu pentru a vorbi despre ei? Căci nu există nimic în lumea aceasta cu care să-i pot compara nici ceva cu care să-i asemăn. Prin urmare, nimic nu există în această lume care să aibă valoarea Cerului. Adevărat vă zic: fiecare dintre Invizibili este de nouă ori mai mare decât Cerul, și decât sfera de deasupra, și decât cei Doisprezece Aeoni împreună, așa cum v-am spus altădată. Și nu există lumină în lumea aceasta care să fie mai remarcabilă decât lumina soarelui. Adevărat, adevărat vă spun: cei Douăzeci și Patru de Invizibili strălucesc de zece mii de ori mai tare decât lumina soarelui care este în această lume, cum v-am spus deja altădată. Căci lumina soarelui, în forma ei adevărată, nu este în această lume, pentru că lumina sa străbate multe văluri și regiuni, însă lumina soarelui, în forma ei adevărată, care este în regiunea Fecioarei Luminii, strălucește de zece mii de ori mai tare decât cei Douăzeci și Patru de Invizibili și Marele Invizibil

predecesor, și de asemenea marele Zeu Triplă Putere, cum v-am spus-o deja înainte.

Acum, deci, Maria, nu există în această lume nici o formă, nici o lumină, nici o imagine care să fie comparabilă cu cei Douăzeci și Patru de Invizibili și pe care să o pot asemui lor. Dar eu vă voi conduce pe voi, pe frații și condiscipolii voștri în toate regiunile din înalt, și vă voi duce în cele Trei Spații ale Primului Mister, cu excepția regiunilor Spațiului Inefabil, și voi veți vedea toate formele lor cu adevărat fără asemănare.

Și dacă vă voi conduce în înalt veți vedea gloria de acolo; atunci veți fi cuprinși de mare uimire".

Cu adevărat nu există nimic în lumea aceasta cu care să se poată compara cei Douăzeci și Patru de Bătrâni, nici nimic care să le fie asemănător.

Totuși, cei Douăzeci și Patru de Bătrâni sunt cele douăzeci și patru de părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe interioare profunde.

Niciodată nu trebuie să-i uităm pe cei Șapte, și pe cei Doisprezece, și pe cei Douăzeci și Patru, etc., din interiorul nostru.

Cele patruzeci și nouă de focuri sunt cu adevărat cele patruzeci și nouă de părți independente și autoconștiente ale Ființei noastre Reale.

Fiecare din cei Douăzeci și Patru de Invizibili strălucește de zece mii de ori mai mult decât lumina soarelui fizic.

Lumina spirituală a Soarelui invizibil străbate multe văluri și regiuni suprasensibile.

Lumina Soarelui spiritual strălucește în regiunea Fecioarei Luminii.

Soarele Cristos strălucește de zece mii de ori mai tare decât cei Douăzeci și Patru de Invizibili.

Marele Invizibil predecesor este Aelohim, divinul necunoscut.

Marele Zeu Triplă Putere este Demiurgul creator al Universului, Unitate Multiplă Perfectă.

Logosul creator este Sfântul Triamazikamno, Verbul, Marele Cuvânt.

Cele Trei Spații ale Primului Mister sunt regiunile Demiurgului creator.

Regiunile Spațiului Inefabilului sunt regiunile lui Aelohim,

Divinitatea Incognoscibilă.

Despre gloria destinului.

„Și dacă eu vă conduc în regiunea Guvernatorilor destinului veți vedea atunci gloria în care se află ei, și din cauza gloriei lor precumpănitoare veți considera lumea aceasta precum întunericul întunericului, și veți vedea toată lumea oamenilor ca un fir de praf din cauza marii distanțe atât de îndepărtată de ea și din cauza marii obârșii, care este considerabil mai înaltă decât a ei”.

Această vale dureroasă a Samsarei cu adevărat este întunericul întunericului, unde se aude doar plânsul și scrâșnetul dinților.

Arhonții Legii trăiesc în gloria Luminii.

Această lume este un mare morman de ruine și dărâmături, foarte îndepărtată de Soarele Sacru Absolut, într-un colț întunecat al Universului.

În cei Doisprezece Aeoni strălucește Lumina, însă în această vale a Samsarei domnește întunericul.

Despre gloria celor Doisprezece Aeoni.

„Și dacă vă voi duce în cei Doisprezece Aeoni, veți vedea atunci gloria în care se află ei; și din cauza marii lor glorii, regiunea Arhonților destinului vi se va părea precum întunericul întunericului, și aceasta va fi pentru voi asemenea unui fir de praf din cauza marii distanțe care o separă atât de mult de ea și din cauza înaltei condiții, care este considerabil mai mare decât a lor, așa cum v-am spus-o altădată”.

În al Treisprezecelea Aeon există splendori imposibil de descris în cuvinte.

Cei Doisprezece Aeoni sau Regiuni de Lumină, în ciuda splendorilor lor, sunt ca întunericul când îi comparăm cu radiațiile luminoase ale celui de-al Treisprezecelea Aeon.

Despre gloria celui de-al Treisprezecelea Aeon.

„Și în plus dacă vă voi duce în al Treisprezecelea Aeon veți vedea atunci gloria în care se află; și veți considera cei Doisprezece Aeoni ca întunericul întunericului, și veți vedea regiunea celor Doisprezece Aeoni ca pe un fir de praf din cauza marii distanțe la care se află de el și din cauza înaltei condiții, care este considerabil mai mare decât cea anterioară”.

În mod cert, cei Doisprezece Aeoni sunt foarte îndepărtați de Lumina Luminii și de Sacrul Absolut.

Despre gloria celor din mijloc.

„Și dacă vă conduc în regiunea celor care se află în mijloc, veți vedea atunci gloria în care ei se află; și cei Treisprezece Aeoni vi se vor părea precum întunericul întunericului. Și iarăși veți vedea cei Doisprezece Aeoni, și Destinul complet, și Ordinul complet, și toate sferele, și toate celelalte în care ei se află; vi se vor părea ca un fir de praf din cauza marii îndepărtări la care regiunea lor se află de ea și din cauza înaltei sale condiții, care este considerabil mai mare decât a celei de dinainte”.

Cei Treisprezece Aeoni sunt ca întunericul întunericului față de cei care se află în sânul Marii Realități și în Universul relativității.

Fir de praf sunt cei Doisprezece Aeoni în care locuiesc Arhonții Legii, și destinul complet, și Ordinul Sacru pe care Logosul l-a stabilit în Natură.

Destinul Complet, și Ordinul Superior, și toate sferele Guvernatorilor, și toate sferele în care trăiesc agenții Legii, cu siguranță sunt un fir de praf din cauză că se află foarte departe de Absolut.

Despre gloria celor din dreapta.

„Și dacă vă conduc în regiunea celor din dreapta veți vedea atunci gloria în care se află ei; regiunea celor din mijloc vi se va părea ca noaptea din lumea oamenilor. Și când veți privi mijlocul, va fi pentru voi ca un fir de praf din cauza marii distanțe la care regiunea din dreapta se află considerabil de departe de ei”.

Cei din Dreapta au de asemenea o glorie cu multe splendori.

Regiunea din Mijloc este precum noaptea din lumea oamenilor, unde se suferă, se renunță și se lucrează pentru Marea Cauză.

Despre gloria Comorii.

„Și dacă vă conduc la Pământul de Lumină, care se află în Comoara Luminii, veți vedea gloria în care sunt ei; atunci cei din Regiunea din Dreapta îi veți vedea ca lumina amiezii în lumea oamenilor, când nu a ieșit soarele; și dacă vă veți uita spre Regiunea celor din Dreapta vi se va părea ca un fir de praf din cauza marii distanțe care o separă de Comoara Luminii”.

În Pământul Luminii (sufletul lumii), care se află în Comoara Luminii, veți vedea gloria sufletelor pure.

Atunci veți observa că sufletele din dreapta trăiesc la miazăzi, adică, se desfășoară în Aeoni.

Cei din dreapta de asemenea se află foarte departe de Comoara Luminii.

Despre gloria Moștenirii.

„Și dacă vă conduc la regiunea celor care au primit Moștenirea și care au primit misterele Luminii, veți vedea gloria Luminii în care se află; Pământul Luminii atunci vi se va părea ca lumina soarelui care se află în lumea oamenilor. Și dacă veți privi spre Pământul Luminii, el vi se va părea ca un fir de praf din cauza marii distanțe care o separă de Pământul Luminii, și din cauza grandorii, care considerabil este mai mare decât cea de dinainte”.

Regiunea acelora care au primit Moștenirea pierdută și misterele Luminii are gloria sa, splendorile sale, lumina sufletului lumii, lumina solară în lumea oamenilor.

Pământul Luminii este ca lumina soarelui unde sălășluiesc cei care au primit misterele și Moștenirea pierdută.

Totuși, Pământul Luminii este ca un fir de praf din cauza enormei distanțe care există între lume și Absolut.

▫ CAPITOLUL 85 ▫

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria Magdalena veni înainte și zise: „Doamne, nu te supăra pe mine dacă te întreb, căci noi te întrebăm răspicat despre toate”.

Și Iisus răspunse, spunându-i Mariei: „Întreabă ce vrei tu să întrebi, căci eu îți voi dezvălui deschis și fără parabole, și tot ceea ce mă vei întreba îți voi spune răspicat și cu încredere. Eu te voi desăvârși în toată puterea și în toată plenitudinea, de la interiorul interioarelor până la exteriorul exterioarelor, de la Inefabil până la întunericul întunericului, astfel vei fi numită „plenitudinea desăvârșită în toată Gnoza”. Astfel, deci, Maria, întreabă-mă ceea ce vrei tu să întrebi, căci eu îți voi dezvălui cu mare bucurie și cu mare veselie”.

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte, ea se bucură nespus cu mare bucurie și spuse: „Doamne, oamenii din această lume care au primit misterele Luminii vor fi superiori emanațiilor Comorii în împărăția ta? Căci tu ai zis: «Dacă vă voi duce în regiunea acelora care au primit misterele

Luminii, regiunea emanaților Pământului Luminii va fi, pentru voi, ca un fir de praf din cauza marii distanțe care o separă de ea și din cauza marii lumini în care se află», adică, Pământul Luminii este Comoara, regiunea emanaților; prin urmare, Doamne, oare oamenii care au primit misterele, vor fi superiori Pământului Luminii și superiori emanaților din împărăția Luminii?"

Să se facă diferența între oamenii care au primit misterele Luminii și emanațiile Comorii împărăției.

Pământul Luminii este Comoara; în regiunea emanaților, prin urmare, se vor afla oamenii care desigur au primit acele mari mistere care se află dincolo de Pământul Luminii.

▫ CAPITOLUL 86 ▫

Și Iisus a răspuns și a zis către Maria: „În cele din urmă, desigur, întrebi despre toate răspicat și cu încredere. Dar ascultă cu atenție, Maria, căci pot să-ți vorbesc despre consumarea Aeonului și ascensiunea Universului. Aceasta nu se va petrece încă; totuși, v-am spus: «Dacă vă voi duce la regiunea Moștenirii acelora care vor primi misterul Luminii, Comoara Luminii, regiunea emanaților vi se va părea atunci ca un singur fir de praf și ca lumina soarelui ziua»".

Într-o zi va trebui să se consume Aeonul și Aeonii, iar Universul va urca din nou spre Marea Lumină.

Tot așa, Universul nostru interior va trebui să se consume în Aeoni pentru a urca din nou spre ceea ce nu are nume: regiunea Moștenirii cosmice a acelora care vor primi misterul Luminii.

Este incontestabil că regiunea unde avem Moștenirea noastră divină este mult dincolo de Comoara Luminii, de regiunea emanaților.

Totul este relativ, chiar și Comoara Luminii. Regiunea emanaților pălește în fața splendorilor inefabile ale regiunii în care avem Moștenirea noastră divină.

Despre cei Doisprezece Salvatori și regiunile lor în Moștenire.

„Așadar am spus: «Aceste lucruri se vor petrece în momentul consumării și ascensiunii Universului». Cei Doisprezece Salvatori ai Comorii și cele douăsprezece ordine ale fiecăruia dintre ei, care sunt emanațiile celor Șapte Voci și ale celor Cinci Arbori, vor fi cu mine în regiunea Moștenirilor Luminii;

fiind Regi cu mine în împărăția mea, și fiecare dintre ei fiind Rege peste emanațiile sale, și mai mult, fiecare dintre ei fiind Rege după gloria sa, după grandoarea sa și după micimea sa.

Și Salvatorul emanațiilor Primei Voci va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit Primul Mister al Primului Mister în împărăția mea.

Și Salvatorul emanațiilor celei de-a Doua Voci va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Doilea Mister al Primului Mister.

În același fel va fi și Salvatorul emanațiilor celei de-a Treia Voci în regiunea sufletelor acelora care au primit al Treilea Mister al Primului Mister în Moștenirea Lumini.

Și Salvatorul emanațiilor celei de-a Patra Voci a Comorii Luminii va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Patrulea Mister al Primului Mister în Moștenirea Lumini.

Și al Cincilea Salvator al celei de-a Cincea Voci a Comorii Luminii va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Cincilea Mister al Primului Mister în Moștenirea Luminii.

Și al Șaselea Salvator al emanațiilor celei de-a Șasea Voci a Comorii Luminii va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Șaselea Mister al Primului Mister.

Și al Șaptelea Salvator al emanațiilor celei de-a Șaptea Voci a Comorii Luminii va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Șaptelea Mister al Primului Mister în Comoara Luminii.

Și al Optulea Salvator, care este Salvatorul emanațiilor Primului Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Optulea Mister al Primului Mister în Moștenirea Luminii.

Și al Nouălea Salvator, care este Salvatorul emanațiilor celui de-al Doilea Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Nouălea Mister al Primului Mister în Moștenirea Luminii.

Și al Zecelea Salvator, care este Salvatorul emanațiilor celui de-al Treilea Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Zecelea Mister al Primului Mister în Moștenirea Luminii.

Și tot așa, al Unsprezecelea Salvator, care este Salvatorul emanațiilor celui de-al Patrulea Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Unsprezecelea

Mister al Primului Mister în Moștenirea Luminii.

Și al Doisprezecelea Salvator, care este Salvatorul emanațiilor celui de-al Cincilea Arbore din Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Doisprezecelea Mister al Primului Mister în Moștenirea Luminii".

Toate acestea vor fi un fapt concret în marea consumare.

Cei Doisprezece Salvatori ai Comorii Luminii și cele Douăsprezece Ordine ale fiecăruia dintre ei sunt emanațiile celor Șapte Voci și ale celor Cinci Arbori.

Incontestabil, cei Doisprezece, și cele Douăsprezece Ordine ale lor, și cele Șapte Voci, și cei Cinci Arbori, se vor absorbi în Cristos în ziua de „fiți cu noi".

Fără îndoială, ei toți în Cristos vor fi Regi în împărăția lui și vor fi cu Domnul în regiunea Moștenirilor Luminii.

Astfel Regii vor fi fericiți cu Cristosul intim în împărăția lui.

Fiecare dintre ei va fi Rege asupra tuturor părților autonome și conștiente ale propriei sale Ființe.

Am explicat deja în primele capitole ale Pistis Sophiei ce sunt cele Șapte Voci, și cei Cinci Arbori, și cele Douăsprezece Puteri.

Există Doisprezece Salvatori zodiacali sau Doisprezece Avatari, și de asemenea cele Douăsprezece Ordine stelare în interiorul fiecăruia din ei.

Constelația zodiacală a Leului este Ordinul superior, Ordinul Leilor de Foc, Ordinul Suflurilor Ignice.

Evident, cei Doisprezece Salvatori sunt relaționați cu cei Șapte Radicali ai Focului și cu cei Cinci Arbori ai Legii.

De asemenea este cert și foarte adevărat că cele Șapte Voci sunt cele Șapte Spirite dinaintea tronului Mielului.

Există o întreagă scară zodiacală relaționată cu cei Doisprezece Salvatori și cu cele Douăsprezece Mistere zodiacale.

Salvatorul emanațiilor Primei Voci, care se relaționează cu Gabriel, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit Primul Mister al Primului Mister.

Salvatorul relaționat cu emanațiile lui Raphael va fi în regiunea sufletelor care au primit al Doilea Mister al Primului Mister.

Salvatorul emanațiilor lui Uriel va fi în regiunea celor care au primit al Treilea Mister al Primului Mister în Moștenirea

Luminii.

Salvatorul emanațiilor celei de-a Patra Voci, ale lui Michael, în Comoara Luminii, va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit al Patrulea Mister al Primului Mister în Moștenirea Luminii.

Samael, al Cincilea Salvator, a Cincea Voce în Comoara Luminii, se va afla în regiunea sufletelor acelora care au primit al Cincilea Mister al Primului Mister în regiunea Moștenirii Luminii.

Al Șaselea Salvator al emanațiilor celei de-a Șasea Voci a Comorii Luminii, numit Zachariel, se va afla în regiunea sufletelor care au primit al Șaselea Mister al Primului Mister.

Orifiel, al Șaptelea Salvator al emanațiilor Comorii Luminii, se va afla în regiunea sufletelor acelora care au primit al Șaptelea Mister al Primului Mister al Luminii.

Înainte de a merge mai departe nu trebuie să uităm de cei Șapte Radicali din noi înșine.

Aceasta ne invită să ne gândim la cele Șapte Mistere relaționate cu cele Șapte Grade de Putere a Focului.

Evident, cei Șapte există înăuntrul ființei umane. Vreau să mă refer în mod accentuat la cele Șapte părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe.

Trebuie acum să explic că Primul Mister este întotdeauna Bătrânul Zilelor și Fiul său.

Explicând acestea vom spune că există Șapte Regiuni Planetare relaționate cu cele Șapte Mistere.

Doar prin înaintarea Șarpelui Ignic al puterilor noastre magice trecem din mister în mister.

După aceste explicații vom continua să explicăm cuvintele Kabirului Iisus. Există Cinci Arbori ai Marii Comori a Luminii.

Al Optulea Salvator, care este Salvatorul emanațiilor Primului Arbore al Comorii Luminii, evident se va afla în regiunea sufletelor acelor Inițiați care au primit al Optulea Mister.

Incontestabil, al Optulea Mister este relaționat cu Primul Mister al Moștenirilor Luminii.

Știm deja că Primul Mister este Tatăl care se află în secret.

Domnului și Fiului său le corespund toate misterele.

Al Nouălea Salvator este Salvatorul celui de-al Doilea Arbore din Comoara Luminii; evident, trebuie să fie în regiunea

sufletelor care au primit al Nouălea Mister al Primului Mister în Moștenirile Luminii.

Al Zecelea Salvator, care este Salvatorul emanațiilor celui de-al Treilea Arbore din Comoara Luminii, incontestabil întotdeauna se află în regiunea sufletelor acelora care au primit al Zecelea Mister al Primului Mister în Moștenirile Luminii.

Al Unsprezecelea Salvator, care este Salvatorul emanațiilor celui de-al Patrulea Arbore din Comoara Luminii, va fi întotdeauna în regiunea sufletelor acelora care au primit al Unsprezecelea Mister al Primului Mister în Moștenirile Luminii.

Al Doisprezecelea Salvator, care este Salvatorul emanațiilor celui de-al Cincilea Arbore din Comoara Luminii, va fi întotdeauna în regiunea sufletelor acelora care au primit al Doisprezecelea Mister al Primului Mister în Moștenirile Luminii.

Am repetat fără comentarii cele spuse de Marele Kabir Iisus Cristosul, tocmai pentru a sublinia și a reflecta.

Cei Doisprezece Salvatori sau Doisprezece Cristificați sunt în relație cu cele douăsprezece semne zodiacale și cu cele douăsprezece planete ale Sistemului Solar care se rotesc în jurul Soarelui.

Am spus deja la începutul acestei cărți că Sistemul nostru Solar este compus din Soare și din douăsprezece planete.

Am vorbit deja clar despre cele Treisprezece Ceruri și de relația lor cu cele Treisprezece Lumi și cu cei Treisprezece Aeoni.

În jurul Soarelui se rotesc douăsprezece lumi, și fiecare dintre acestea are Geniul sau Planetar corespunzător.

Este evident că cei Doisprezece se găsesc și în noi înșine.

Este evident că cele Douăsprezece Puteri, atât în Macrocosmos cât și în microcosmosul-om, sunt în relație cu cele Douăsprezece Mistere.

Fiecare dintre cele Douăsprezece Mistere se relaționează întotdeauna cu Primul Mister.

Cele Douăsprezece Mistere se află depozitate în cele douăsprezece părți fundamentale ale Ființei.

Să ne gândim la cei Doisprezece Sephiroți sau Doisprezece Aeoni în noi înșine; astfel vom înțelege prin relație cabalistică cele Douăsprezece Mistere.

Misterul al Treisprezecelea este cel mai secret dintre toate misterele.

Evident, cei Nouă Gardieni sunt relaționați cu Mercurul înțelepților și cu știința transmutației a lui Yesod-Mercur.

Întrucât Zeii sunt fii ai Mercurului înțelepților, este clar că cei Nouă sunt superiori celor Doisprezece în Moștenirile Luminii.

Să se înțeleagă bine că cei Doisprezece Salvatori au ajuns la starea exaltată în care se află grație misterelor celei de-a Noua Sfere.

Misterele Sexuale se află în a Nouă Sferă.

Salvatorul Geamăn se află în al Șaselea Aeon, este Omul Cauzal cu Cristosul încarnat.

Este ceva uimitor Cristosul coborât din împărăția lui Hokmah pentru a se manifesta în Tiphereth.

Domnul se naște din pântecul Divinei Mame Kundalini.

Domnul este conceput prin opera și grația Sfântului Spirit.

Domnul se încarnează în Omul Cauzal.

Omul Cauzal este, așadar, Fiul Fiului.

Domnul se încarnează doar în adevărații Bodhisattvași, motiv pentru care se spune că Cristos este Bodhisattva.

Cristos este Unitate Multiplă Perfectă.

Cristosul este Logosul platonic.

Cristos este Demiurgul Arhitect al Universului.

Cristosul este Domnul nostru Quetzalcoatl.

Quetzalcoatl este Șarpele cu Pene, Unitate Multiplă Perfectă.

Salvatorul Geamăn este superior celor Nouă Gardieni în împărăție pentru că el s-a făcut Maestru al misterelor celei de-a Noua Sfere.

Cei Trei Amin: Sfânta Afirmație, Sfânta Negație și Sfânta Conciliere, sunt superiori Salvatorului Geamăn în împărăție.

Este clar că Salvatorul Geamăn este grație cristalizării în el însuși a celor Trei Forțe Primordiale ale Naturii și ale Cosmosului.

Fără aceste Trei Forțe, Salvatorul Geamăn nicicând nu ar ajunge să fie ceea ce este. De aceea aceste Trei Forțe Primordiale sunt superioare Salvatorului Geamăn.

Cei Cinci Arbori ai Marii Legi guvernează Cosmosul și sunt superiori celor Trei Amin în Moștenirile Luminii.

Evident, orice Cristificat trebuie să regleze socotelile și să se prezinte înaintea Trezoreriei Cosmice înainte de a primi Paza Porții Universului.

Despre puterile din dreapta, emanația și ascensiunea lor.

„Și Jeú, și Gardianul Vălului Marii Lumini, și Primitorul Luminii, și cei doi mari Ghizi, și marele Sabaoth cel Demn, vor fi Regi în Primul Salvator al Primei Voci a Comorii Luminii, Salvatorul care va fi în regiunea acelora care au primit Primul Mister al Primului Mister. Pentru că cu adevărat, Jeú, și Gardianul regiunii acelora din dreapta, și Melchisedec, marele Primitor al Luminii, și cei doi mari Ghizi, au emanat din lumina purificată și cu totul pură a Primului până la al Cincilea Arbore.

Jeú cu adevărat este Veghetorul Luminii, care a emanat primul din Lumina pură a Primului Arbore; pe de altă parte, Gardianul Vălului acelora din dreapta a emanat din al Doilea Arbore; și cei doi Ghizi, de asemenea, au emanat din lumina pură și în întregime purificată a celui de-al Treilea și al Patrulea Arbore din Comoara Luminii; Melchisedec, de asemenea, a emanat din al Cincilea Arbore; pe de altă parte, Sabaoth cel Demn, pe care l-am numit tatăl meu, a emanat din Jeú, Veghetorul Luminii.

Aceștia șase, deci, din porunca Primului Mister, care este supremul Auxiliar, i-a făcut să locuiască în regiunea celor din dreapta pentru economia recoltei Luminii supreme din Aeonii Guvernatorilor și din lumile, și toate neamurile aflate în ele, și pentru fiecare vă voi spune destinul pentru care a fost menit în expansiunea Universului. Căci pe lângă importanța destinului pentru care au fost meniți, ei vor fi Regi însoțitori în Primul Salvator al Primei Voci a Comorii Luminii, care va fi în regiunea sufletelor acelora care au primit Primul Mister al Primului Mister”.

Jeú, Prințul Fețelor, și Gardianul Vălului Marii Luminii, și Primitorul Luminii, și cei doi mari Ghizi, și marele Sabaoth cel Demn, părți transcendentale ale propriei noastre Ființe, autoindependente și conștiente, vor fi Regi cu Primul Salvator.

Primul Salvator este relaționat cu Prima Voce a Comorii Luminii.

Evident, Primul Salvator a primit Primul Mister al Primului Mister. Aceia care au primit Primul Mister al Primului Mister au Salvatorul lor. Bătrânul Zilelor este în realitate Primul Mister al Primului Mister. Jeú, îngerul Fețelor, și Gardianul regiunii celor din dreapta, și Melchisedec, Geniul Pământului, care este

marele Primitor al Luminii, și cei doi mari Ghizi au emanat realmente din lumina purificată.

Din cei Cinci Arbori ai Marii Legi emană divinele Ierarhii care există în macrocosmos și în microcosmos.

Jeú, Prințul Fețelor, ascultător întotdeauna de Bătrânul Zilelor, este Veghetorul, sau splendoarea, viața Marii Lumini.

Jeú emană din lumina pură a Primului Arbore al Marii Legi; este Legea însăși în interiorul nostru, aici și acum.

Stă scris că Gardianul Vălului a emanat din al Doilea Arbore.

Cei doi Ghizi emană din pura lumină a celui de-al Treilea și al Patrulea Arbore al Marii Comori.

Melchisedec, Regentul planetei Pământ, care locuiește în regiunea Agartha, în interiorul planetei, a emanat din al Cincilea Arbore al Marii Legi.

Sabaoth cel Demn emană din Prințul Fețelor, Jeú, Veghetorul, splendoarea luminii.

Aceștia șase sunt în realitate șase părți autoconștiente și independente ale propriei noastre Ființe.

Economia recoltei Luminii este ceva transcendental.

A vorbi despre recolta Luminii este ceva teribil.

Știm prea bine că animalul intelectual nu este Omul.

Dacă punem față în față animalul intelectual și Omul vom vedea o asemănare fizică, însă procesele psihologice ale unuia și ale celuilalt sunt total diferite.

La sfârșitul existenței continentului lemur —odinioară situat în oceanul Pacific—, unii Oameni reali care au căzut în generarea animalică au degenerat și s-au amestecat cu bestii ale Naturii.

Evident, aceasta a fost originea Rasei Atlante.

Rasa umană actuală provine din trunchiul atlant.

Această Rasă care trăiește acum pe fața Pământului este, așadar, rezultatul încrucișării fatale dintre oameni și bestii.

Indiscutabil, este necesară crearea Omului. Animalul intelectual nu este Omul.

Din fericire, mamiferul intelectual poartă în glandele sale sexuale germenii pentru Om. Totuși trebuie să existe disponibilitatea pentru Om.

Soarele în aceste timpuri face un experiment teribil în eprubeta Naturii; vrea să creeze Oameni.

În vremurile lui Avraam Profetul, Soarele a reușit să creeze un bun număr de Oameni.

De-a lungul primelor opt secole ale creștinismului, de asemenea s-a obținut o bună recoltă de Oameni Solari.

În aceste vremuri ale secolului douăzeci, Soarele face teribile eforturi în eprubeta Naturii; vrea o nouă recoltă de Lumină, pentru Lumină.

Însă este nevoie de o revoluție a bobului, a seminței, o cooperare conștientă cu Soarele.

Sistemul de reproducere sexuală pe care-l folosesc animalele, inclusiv mamiferul intelectual în mod greșit numit om, nu servește pentru a crea Omul.

Niciodată nu s-ar putea crea Omul prin sistemul sexual de reproducere exclusiv animalică.

Dacă vrem să creăm Omul este necesară utilizarea sistemului sexual de reproducere umană.

Darul lui Kriyashakti, cu ajutorul căruia se reproduc Omenii Solari, este unicul care în realitate poate crea Oameni.

Animalele intelectuale urăsc de moarte darul lui Kriyashakti. Darul lui Kriyashakti exclude totalmente orgasmul sexual, spasmul animalic și scurgerea seminală a bestiilor iraționale și intelectuale. Ejacularea seminală este exclusiv animalică, niciodată umană. Evitând ejacularea seminală obținem crearea umană în noi.

Animalul intelectual respinge sistemul de reproducere prin Kriyashakti din cauză că bestia știe doar să se reproducă prin sistemul generării animalice.

Când animalul intelectual acceptă sistemul de reproducere umană și solară al marelui dar al lui Kriyashakti, incontestabil se preschimbă în Om.

Este evident că prin intermediul darului lui Kriyashakti se dezvoltă germenii Omului în interiorul organismului. În acest fel se naște Omul în noi. Soarele vrea o recoltă de Oameni Solari.

Într-un codex din Anahuac am găsit o frază care spunea: „Zeii au făcut oamenii din lemn, și apoi i-au contopit cu divinitatea”. Apoi am găsit o altă frază care spunea: „Nu toți oamenii reușesc să se contopească cu divinitatea”.

„Oameni făcuți din lemn”. Aceasta ne amintește de dulgheri: Iosif dulgherul, tatăl pământesc al lui Iisus, de lucrătorii Marii Opere.

Indiscutabil, Omul se poate naște în interiorul organismului uman pe baza muncilor conștiente și a suferințelor voluntare. Totuși, stă scris că nu toți oamenii reușesc să se contopească cu divinitatea.

Pentru a fuziona total cu divinitatea, Omul real trebuie să se preschimbe într-un Bodhisattva. Evident, doar Bodhisattvașii cu inima compătimitoare pot încarna Cristosul. Nu fără motiv s-a spus întotdeauna că Cristos este Bodhisattva. Acești Oameni Solari sunt în realitate recolta Luminii supreme a Aeonilor.

Soarele vrea acum o nouă recoltă de Oameni Solari, și o merită datorită marii munci realizate cu viața organică.

În această delicată peliculă a vieți organice ce se află pe scoarța geologică a Pământului, Soarele a lucrat intens.

Soarele vrea acum să vadă rezultatul muncii lui, dorește cât mai curând o nouă recoltă de Oameni Solari.

Orice Rasă de umanoizi servește pentru experimentul solar. Când o Rasă devine prea lunară, mecanică și materialistă, Soarele o distruge pentru că nu mai servește pentru experimentul său.

Acesta este cazul actualei Rase Ariene, acesta a devenit grosolană, atee, înspăimântător de materialistă; motiv pentru care va fi distrusă în Katun-ul Treisprezece al mayașilor.

Totuși, înainte de marea catastrofă care se apropie, soarele va fi obținut o micuță recoltă de Oameni Solari.

Realmente, Soarele va putea să recolteze în această epocă doar câteva exemplare solare.

Este evident că această Rasă de umanoizi care populează fața Pământului nu mai oferă speranțe.

Rasa Ariană a ajuns la maximul degenerării, și curând va fi distrusă.

Fericiți aceia care trăiesc în regiunea sufletelor care au primit Primul Mister al Primului Mister.

Cu adevărat ei vor fi Regi însoțitori cu Primul Salvator al Primei Voci a Comorii Luminii.

Despre puterile celor din mijloc și ascensiunea lor.

„Și Fecioara de Lumină și admirabilul Ghid din mijloc, pe care Guvernatorii Aeonilor obișnuiesc să-l numească Marele Jeú, după marele Guvernator care este în regiunea lor, el și Fecioara de Lumină, și cei Doisprezece Miniștri, de la care voi ați primit figura și puterea voastră, ei toți vor fi Regi cu Primul Salvator al

Primei Voci în regiunea sufletelor care vor primi Primul Mister al Primului Mister în Moștenirile Luminii.

Și cei Cincisprezece Auxiliari ai celor Șapte Fecioare ale Luminii care sunt în mijloc, se vor răspândi pe ei înșiși în regiunile celor Doisprezece Salvatori, și restul îngerilor din mijloc, fiecare după gloria sa, va domni cu mine în Moștenirile Luminii, și eu voi domni peste ei toți în Moștenirile Luminii".

Fecioara Luminii este Divina noastră Mamă Kundalini.

Admirabilul Ghid al celor din mijloc este Prințul Fețelor, admirabilul Jeú.

Toate acestea sunt în noi înșine, sunt diferitele părți ale propriei noastre Ființe.

Guvernatorii Aeonilor îi cunosc prea bine pe Prințul Fețelor, pe marele Jeú.

Minunatul Guvernator care se află în regiunea lor este o parte excelentă a propriei noastre Ființe.

El, și Fecioara Luminii, și cele Douăsprezece Puteri din interiorul propriei noastre Ființe ne-au dotat cu figura noastră celestă.

Figura celestă zodiacală pe care o avem în Ființa noastră am moștenit-o de la cele Douăsprezece Puteri.

Ei toți vor fi Regi cu Primul Salvator al Primei Voci în regiunea sufletelor care vor primi Primul Mister al Primului Mister în Moștenirile Luminii.

Tiphon Baphomet, Lucifer-Prometeu, este cel mai bun dintre Auxiliarii Divinei Mame Kundalini în munca Marii Opere.

Există Șapte Grade de Putere a Focului pe care trebuie să le dezvoltăm în noi înșine. Aceștia sunt cei Șapte Radicali. Sunt Șapte Șerpi, două grupuri de câte trei cu încoronarea sublimă a celei de-a Șaptea Limbi de Foc, care ne unește cu Unul, cu Legea, cu Tatăl. Acestea sunt cele Șapte Femei-Șarpe, cele Șapte Fecioare.

Toate aceste Focuri Auxiliare și cele Șapte Fecioare se răspândesc întotdeauna în regiunile celor Doisprezece Salvatori zodiacali.

Restul diferitelor părți ale Ființei, fiecare după gloria sa, integrate toate cu Cristosul intim, vor domni cu el în Moștenirile Luminii. Domnul va domni peste toți în Moștenirile Luminii.

Dar aceasta nu se va petrece decât la consumarea Aeonului.

„Tot ceea ce v-am spus nu se va realiza acum, ci la consumarea Aeonului, adică, la ascensiunea Universului, care este dizolvarea sa, și la totala ascensiune a numărului de suflete perfecte la Moștenirile Luminii.

Înainte de consumare, așadar, acestea ce vi le-am spus nu se vor realiza, căci fiecare va fi în propria sa regiune, în care el a fost așezat de la început, până când numărul recoltei de suflete perfecte va fi complet.

Cele Șapte Voci, și cei Cinci Arbori, și cei Trei Amin, și Salvatorul Geamăn, și cei Nouă Gardieni, și cei Doisprezece Salvatori, și cei din Regiunea din Dreapta, și cei din Regiunea din Mijloc, fiecare va rămâne în regiunea în care a fost stabilit până când numărul de suflete perfecte ale Moștenirilor Luminii vor fi înălțate toate laolaltă.

Și la fel toți Guvernatorii care se vor fi căit vor rămâne în regiunea în care au fost așezați până când numărul sufletelor Luminii vor fi înălțate toate laolaltă”.

Toate acestea spuse de Marele Kabir Iisus se vor împlini la consumarea Aeonului, la sfârșitul Maha-Manvantarei. La sfârșitul Marii Zile Cosmice se vor împlini cuvintele Domnului. Evident, Universul se va înălța din octavă în octavă înainte de dizolvarea lui totală.

Sufletele perfecte ale Moștenirilor Luminii se vor ridica cu Universul din octavă în octavă, și în cele din urmă se vor cufunda în sânul Absolutului. Atunci, se vor bucura de o bucurie inepuizabilă.

Când Universul se dizolvă, vine bucuria Marii Pralaya. Marea Pralaya este Noaptea Cosmică profundă.

Când recolta sufletelor perfecte este completă vine Maha-Pralaya, Noaptea Cosmică. Noaptea Cosmică vine atunci când recolta de suflete perfecte este completă.

Cristos mort susținut de un înger (1645-1652)
Alonso Cano, Muzeul Prado. Madrid, Spania

Realmente, toate cantitățile de ani desemnate unei Zile Cosmice sunt pur simbolice. Noaptea Cosmică vine când recolta de suflete perfecte se completează, adică, se perfecționează cu desăvârșire.

Cele Șapte Voci sau Cuvinte în Macrocosmos și în microcosmosulom, și cei Trei Amin, adică, cele Trei Forțe, și Salvatorul Geamăn, și cei Nouă Gardieni ai Misterelor Sexului, și cei Doisprezece Salvatori în Centura Zodiacală a Macrocosmosului și a microcosmosului-om, și cei din dreapta și cei din mijloc, vor rămâne în regiunea lor.

Ei toți, fiecare, vor trăi în sfera lor respectivă, și toți Guvernatorii căiți vor sălășlui în regiunile lor, până la sfârșitul Marii Zile Cosmice.

Desigur, toate acestea sunt părți autonome și autoconștiente ale propriei noastre Ființe individuale.

La sfârșitul Maha-Manvantarei, toate părțile se integrează cu Cristosul intim, și vine noaptea profundă a Marii Pralaya.

Cât despre Salvatorul Geamăn, este indiscutabil că Ce-Acatl este Geamănul lui Quetzalcoatl, Cristosul mexican.

Ce-Acatl este ars pe rug, se sacrifică pentru Quetzalcoatl.

Ce-Acatl este o altă parte a Ființei lui Quetzalcoatl reîncarnată în alt corp.

Astfel, Adeptul Cristificat trăiește în diferite epoci și locuri simultan, are Geamănul său.

Trecerea tuturor părților autoconștiente și independente ale propriei noastre Ființe în timpul integrării finale se efectuează spre interior, fiecare parte se cufundă în altă parte.

Și fiecare parte primește Ungerea Gnostică și pecetea misterelor sale. Și fiecare, adică, fiecare parte, este adecvată în sfera sa și în misiunea sa.

Toate părțile integrate cu Cristosul intim se cufundă în Moștenirile Luminii.

Este minunată ordinea în care Marele Kabir Iisus descrie procesul de integrare finală în om și în interiorul omului.

Despre ascensiunea sufletelor celui Perfect.

„Toate sufletele vor veni, fiecare la vremea în care va primi misterele; și toți Arhonții care s-au căit vor trece și vor veni în Regiunea din Mijloc. Și cei din mijloc îi vor boteza și le vor da Ungerea Spirituală, și îi vor pecetlui cu pecețile misterelor lor. Și ei vor trece prin toate acelea ale Regiunilor din

Mijloc, și prin Regiunea din Dreapta, și în înăuntrul Regiunii celor Nouă Gardieni, și înăuntrul Regiunii Salvatorului Geamăn, și înăuntrul Regiunii celor Trei Amin și a celor Doisprezece Salvatori, și înăuntrul celor Cinci Arbori și al celor Șapte Voci.

Fiecare le va da pecetea misterului său și vor trece înăuntrul tuturor, și vor merge în Regiunea Moștenirilor Luminii; și fiecare va rămâne în regiunea în care a primit mistere în Moștenirile Luminii".

Despre rangul sufletelor celui Perfect.

„Într-un cuvânt, toate sufletele oamenilor ce vor primi misterele Luminii vor fi înaintea Arhonților care se vor fi căit, și ei vor fi înaintea acelora din Regiunea din Mijloc și a acelora din Regiunea din Dreapta, și ei vor fi înaintea celor din Regiunea completă a Comorii Luminii. Într-un cuvânt, ei vor fi înaintea tuturor acelora din Regiunea Comorii, și vor fi înaintea tuturor acelora din regiunile Primei Porunci, și vor trece înăuntrul tuturor acelora, și vor intra în Moștenirea Luminii până în regiunea misterului lor; și fiecare va rămâne în regiunea în care a primit misterele. Și cei din Regiunea din Mijloc, și cei din Dreapta, și cei din Regiunea întreagă a Comorii, fiecare va rămâne în regiunea ordinului în care a fost așezat de la început până când Universul se va înălța. Și fiecare dintre ei va împlini economia pentru care a fost așezat în vederea recoltei sufletelor care vor fi primit misterele în legătură cu această economie, ca să poată pecetlui toate sufletele care vor primi misterele și care vor trece prin lăuntrul lor spre Moștenirea Luminii.

Așadar, Maria, iată cuvântul despre care tu m-ai întrebat răspicat și cu încredere. Pentru restul, cel ce are urechi de auzit, să audă".

Sufletele care primesc misterele Luminii sunt înaintea Arhonților căiți în valoroasa muncă de integrare.

Arhonții sunt înaintea acelora din Regiunea din Mijloc în munca de integrare umană și solară.

Aceștia vor fi înaintea celor din Regiunea din Mijloc, și cei din Regiunea din Dreapta sunt întotdeauna înaintea celor din Regiunea Comorii Luminii.

Într-un cuvânt, ei toți vor fi în munca de integrare individuală înaintea tuturor celor din Comoara Luminii.

Ei toți, în realitate, vor fi înaintea tuturor acelora din Regiunea Primei Porunci.

Știm deja că Prima Poruncă este în Bătrânul Zilelor.

În procesul de integrare finală, vor trece spre interior unii înăuntrul altora până la Moștenirea Luminii, și apoi, în regiunea misterului lor.

Și cei din Regiunea din Mijloc și din Dreapta, și cei din Regiunea completă a Comorii, fiecare va rămâne în regiunea sa corespunzătoare până la viitoarea Zi Cosmică.

Fiecare dintre părțile Ființei care se integrează își va păstra calitățile până când va veni o nouă Maha-Manvantara.

Toate sufletele vor trebui să primească Moștenirea Luminii. Din interior în interior se ajunge la Moștenirea Luminii.

Fiecare parte a Ființei trebuie să-și completeze valorile pentru integrare. Dacă nu s-ar cunoaște în Gnoză diversele părți autonome și autoconștiente ale Ființei, nu s-ar înțelege munca de integrare umană și solară.

În toate acestea există un proces descris de Marele Kabir Iisus. Cel care are pricepere să priceapă, căci aici este înțelepciune. Maria, Femeia-Șarpe, primește astfel învățătura lui Iisus.

▫ *CAPITOLUL 87* ▫

Maria tălmăcește cuvântarea prin Scripturi.

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte, Maria Magdalena veni înainte și spuse: „Doamne, ființa de Lumină ce sălășluiește în mine are urechi și eu pricep fiecare cuvânt pe care tu l-ai grăit. Așadar, Doamne, în legătură cu cuvântul ce tu l-ai grăit: «Toate sufletele din neamurile oamenilor ce vor primi misterele Luminii se vor duce în Moștenirea Luminii înaintea tuturor Guvernatorilor care se vor căi și înaintea acelora din întreaga Regiune din Dreapta, și înaintea întregii Regiuni a Comorii Luminii», de aceea, Doamne, tu ne-ai spus altă dată: «Cei dintâi vor fi cei de pe urmă, și cei din urmă vor fi cei dintâi», adică, cei din urmă sunt toate rasele oamenilor care vor intra în împărăția Luminii înaintea tuturor celor din Regiunea din înalt, care sunt cei dintâi. De aceea, Doamne, tu ne-ai spus: «Cel ce are urechi de auzit, să audă», adică tu voiești să știi dacă noi pricepem fiecare cuvânt pe care tu l-ai grăit. Acesta este, așadar, Doamne, cuvântul”.

Când Maria a terminat de zis aceste cuvinte, Salvatorul s-a uimit mult de tălmăcirea cuvintelor pe care ea a spus-o, căci devenise în întregime spirit pur, și Iisus îi răspunse din nou,

zicându-i: „Bine ai vorbit, pură și spirituală Maria, aceasta este tălmăcirea cuvântului”.

Sufletul este valoros, este o piatră prețioasă care merge în Moștenirea Luminii înainte de orice, înaintea Arhonților, și înaintea celor din dreapta, și înaintea întregii Regiuni a Comorii Luminii.

Omul Suflet, Omul Ființă, va intra în Regiunea Moștenirii Luminii înaintea celorlalte părți ale Ființei.

Stă scris că cei din urmă vor fi cei dintâi, și cei dintâi vor fi cei de pe urmă.

Omul-îndurător va fi primul în Moștenirea Luminii; apoi toate celelalte părți ale Ființei.

La rândul lor, adunându-se, rasele Oamenilor Solari vor intra în Regiunea Moștenirilor Luminii înaintea ființelor care trăiesc în regiunile inefabile.

▫ CAPITOLUL 88 ▫

După toate aceste cuvinte, Iisus a continuat să vorbească, spunându-le discipolilor săi: „Ascultați cu atenție căci trebuie să vă vorbesc despre gloria celor din înalt, cum sunt, după chipul în care v-am vorbit în ziua aceasta”.

Ultimul Auxiliar este în realitate Adi-Buddha.

Evident, Adi-Buddha este Tatăl Tatălui, Nemanifestatul și Incognoscibilul.

Incontestabil, Incognoscibilul-Nemanifestat este Buddha al lui Buddha.

Bătrânul Zilelor, intrând în sânul Absolutului, trebuie să se integreze cu Adi-Buddha.

Despre ultimul Auxiliar.

„Acum, așadar, de vă voi duce în regiunea ultimului Auxiliar, care înconjoară Comoara Luminii, și de vă voi duce în regiunea acestui ultim Auxiliar, veți vedea gloria în care se află el, atunci Regiunea Moștenirii Luminii vi se va părea doar de mărimea unei cetăți a lumii, din cauza grandorii în care se găsește ultimul Auxiliar și a Marii Lumini în care el se află”.

Regiunile de dincolo de Auxiliari sunt de nedescris.

„Și apoi vă voi vorbi și despre gloria Auxiliarului care se află deasupra micului Auxiliar. Dar îmi va fi imposibil să vă vorbesc despre Regiunile celor care se află deasupra tuturor Auxiliarilor pentru că nu există nimeni în această lume care să le poată descrie, căci nu există nimic care să le fie asemenea și cu

care să poată fi comparate, nici în grandoare, nici în lumină. Și nu numai în această lume, ci ele nu au asemănare nici cu cele din înaltul Justiției din regiunea lor în sus. De aceea nu există chip în această lume de a le descrie, din cauza marii glorii a acelora din înalt și a grandorii lor nemăsurate. Astfel, deci, nu există mod de a le descrie în această lume".

Când Iisus a terminat de spus aceste lucruri discipolilor săi, Maria Magdalena veni înainte și îi spuse: „Doamne, nu te supăra pe mine dacă te întreb și te deranjez de atâtea ori. Așadar, Doamne, nu te supăra dacă te întreb răspicat și cu încredințare, pentru că frații mei vor vorbi despre asta în neamul oamenilor ca ei să audă și să se căiască, și să fie salvați de judecățile aspre ale Guvernatorilor și să meargă în înalt și să moștenească împărăția Luminii; căci, Doamne, noi nu ne îndurăm doar de noi înșine, ci și de tot neamul oamenilor, pentru ca ei să fie eliberați de Guvernatorii aspri ai tenebrelor și să fie salvați din mâinile violenților Primitori ai tenebrelor celor mai profunde".

Când Iisus a auzit-o pe Maria spunând aceste cuvinte, Salvatorul îi răspunse cu multă compasiune, zicându-i: „Întreabă-mă ce dorești să întrebi, căci eu vă voi dezvălui răspicat și cu încredințare și fără nici o parabolă".

Judecățile dure ale Arhonților răi cad asupra celor care încalcă Legea.

Termenii bine și rău sunt foarte discutabili; un lucru e bun când ne convine, și rău când nu ne convine.

Termenul de Guvernatori răi trebuie să fie înțeles în mod esoteric. Nimănui nu-i pot plăcea judecățile dure ale Domnilor Karmei, și de aceea aceștia sunt numiți simbolic „Arhonți răi".

Avem nevoie să fim salvați de Arhonții violenți ai tenebrelor, și deopotrivă de violenții Primitori ai tenebrelor celor mai profunde.

În Avern există tenebrele, și de asemenea tenebrele tenebrelor. Avernul este situat în cele nouă infradimensiuni minerale scufundate. Aceste nouă infradimensiuni sunt în interiorul planetei Pământ. Dar să nu se confunde cele nouă infradimensiuni scufundate cu partea pur fizică, geologică, a planetei Pământ.

Nu este de prisos să precizăm că partea pur geologică a planetei Pământ este goală pe dinăuntru! Să ne amintim de

supravieţuitorii Lemuriei, Atlantidei, etc., ei încă trăiesc în Agartha, partea interioară a Pământului.

Ei îşi păstrează puternicele civilizaţii arhaice, şi au chiar nave cosmice cu care călătoresc prin inalterabilul Infinit.

Omenirea divină din Agartha lucrează şi trăieşte sub conducerea personală a lui Melchisedec, Regele lumii. Multe intrări conduc în împărăţia Agarthei; unele dintre aceste intrări sunt păzite de triburi feroce.

Există de asemenea nouă dimensiuni superioare în interiorul părţii geologice a planetei.

În cele nouă dimensiuni superioare se află situate Templele secrete ale Cercului Conştient al Omenirii Solare, care acţionează asupra centrilor superiori ai Fiinţei.

Creaturi şi forţe teribil de divine operează în cele nouă dimensiuni superioare ale planetei Pământ.

Violenţii Primitori ai tenebrelor tenebrelor locuiesc în Infrainfernurile planetei Pământ.

Să se facă, deci, diferenţa între ceea ce este pur geologic, fizic şi tridimensional şi cealaltă parte, care sunt dimensiunile superioare şi infradimensiunile din interiorul Pământului.

Masa minerală Pământ are, aşadar, trei aspecte absolut diferite pe care gnosticul trebuie să le studieze.

Vai de aceia care cad în Tartar, în tenebrele tenebrelor, guvernate de violenţii Primitori abisali.

◻ CAPITOLUL 89 ◻

Maria îl întreabă pe Iisus.

Când Maria l-a auzit pe Salvator spunând aceste cuvinte, s-a bucurat cu mare bucurie şi s-a veselit nespus, zicându-i lui Iisus: „Doamne, cu cât este mai mare măreţia celui de-al Doilea Auxiliar faţă de măreţia Primului? La ce distanţă se află unul de celălalt, sau mai bine zis, de câte ori este mai luminos unul decât celălalt?”

Al Doilea Auxiliar şi Primul sunt părţi autonome şi autoconştiente ale propriei noastre Fiinţe. Iisus explică toate acestea atât de bine încât nu este nevoie de comentariu.

Despre al Doilea Auxiliar.

Iisus îi răspunse Mariei în mijlocul discipolilor: „Adevărat, adevărat vă zic: al Doilea Auxiliar este îndepărtat de Primul cu o mare şi nemăsurată distanţă încât nu poate fi măsurată nici faţă de înălţimea de deasupra şi de adâncimea de jos, nici faţă de

lungime și lățime, căci el este extrem de îndepărtat de Primul la o mare distanță pe care nu o pot măsura îngerii nici toți Arhanghelii, nici Zeii nici toți Invizibilii. Și este considerabil mai mare decât Primul într-o măsură ce nu o pot socoti îngerii și Arhanghelii, nici Zeii nici toți Invizibilii. Și el strălucește mai mult decât Primul într-o măsură complet nemăsurată, încât nu există măsură pentru lumina în care se află, nici nu poate fi măsurată nici de îngeri nici de Arhangheli, nici de Zei, nici de toți Invizibilii, așa cum v-am spus altădată".

Este clar că al Doilea Auxiliar este îndepărtat de Primul la o enormă distanță intimă, căci nu există vreo măsură pentru înălțimea de sus și profunzimea de jos, pentru lungime și lățime. Enorme distanțe psihologice pe care oamenii nu le înțeleg. Și este considerabil mai mare, mai exaltat psihologic decât Primul.

Despre al Treilea, al Patrulea și al Cincilea Auxiliar.

„Tot așa, al Treilea, al Patrulea și al Cincilea Auxiliar, sunt unul mai mare decât altul... și sunt mai luminoși unul decât celălalt, și sunt îndepărtați unul de altul cu o mare distanță ce nu poate fi măsurată nici de îngeri și Arhangheli, nici de Zei nici de toți Invizibilii, așa cum v-am spus altădată. Și vă voi mai spune despre regiunea fiecăruia dintre ei în expansiunea sa".

Al Treilea, al Patrulea și al Cincilea Auxiliar strălucesc minunat, în fond, acești Cinci Auxiliari sunt Gabriel, Raphael, Uriel, Michael și Samael. Este evident că cei cinci au corespondența lor în sufletul uman al oricărei creaturi vii.

□ CAPITOLUL 90 □

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria Magdalena veni din nou înainte, și îi spuse lui Iisus: „Doamne, în ce regiune vor fi aceia care au primit misterul Luminii în mijlocul ultimului Auxiliar?"

Despre cei care primesc misterul în ultimul Auxiliar.

Și Iisus, înconjurat de discipoli, răspunse, zicându-i Mariei: „Aceia care au primit misterul Luminii, dacă au ieșit din corpul de materie al Guvernatorilor, fiecare va fi în ordinul său potrivit misterului pe care l-a primit. Aceia care au primit misterele cele mai elevate vor rămâne într-un ordin mai elevat; aceia care au primit Mistere Minore vor rămâne în ordine mai de jos. Într-un cuvânt, regiunea în care fiecare a primit mistere va rămâne ordinul său în Moștenirea Luminii. De aceea v-am spus altădată:

«Acolo unde este inima voastră, acolo va fi și Comoara voastră», adică, după regiunea în care fiecare și-a primit misterele, acolo va fi el”.

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Ioan veni înainte și îi spuse lui Iisus: „Domnul și Mântuitorul meu, poruncește-mi și mie să vorbesc înaintea ta, și nu te supăra dacă te întreb despre toate acestea răspicat și cu încredințare; căci tu, Doamne, ne-ai făgăduit să ne dezvălui toate lucrurile despre care te vom întreba. Așadar, Doamne, nu ne ascunde nimic despre cele ce te întrebăm”.

Și Iisus îi răspunse iui Ioan cu multă compasiune, zicându-i: „Și ție, binecuvântatule și iubitule Ioan, îți poruncesc să spui cuvântul care îți place, căci îți voi dezvălui ție față în față și fără pilde și îți voi spune tot ceea ce tu mă vei întreba răspicat și cu încredințare”.

Aceste cuvinte ale Marelui Kabir Iisus sunt atât de clare încât este de prisos orice explicație.

Ioan îl întrebă pe Iisus.

Și Ioan răspunse, zicându-i lui Iisus: „Doamne, fiecare va rămâne atunci în regiunea în care a primit misterele și nu va avea puterea să meargă în ordinele care sunt deasupra lui?”

Este evident că cel care primește misterele într-o regiune, continuă în acea regiune până când primește mistere mai elevate.

□ CAPITOLUL 91 □

Și Iisus răspunse, zicându-i lui Ioan: „Cu adevărat, tot ceea ce întrebi este răspicat și cu încredințare. Dar ascultă, Ioan, cu atenție, ca eu să-ți zic. Cel care va fi primit mistere ale Luminii, va rămâne în regiunea în care le-a primit, și nu va avea puterea să meargă în înalt în ordinele care sunt deasupra lui”.

Verbul, Cuvântul, vorbește concis și cu certitudine.

Despre Prima Poruncă.

„Astfel că, cel care a primit mistere în Prima Poruncă, are puterea să meargă în ordinele care sunt sub el, adică, în toate ordinele din al Treilea Spațiu; însă, nu are puterea să meargă în înalt în ordinele care sunt deasupra lui”.

Despre Primul Spațiu.

„Și cel ce va primi misterele Primului Mister, care este al Douăzeci și Patrulea Mister din afară și căpetenia Primului Spațiu care se află în afară, el are puterea să meargă în toate

ordinele care se află în afara lui, dar nu va putea să meargă în regiunile care sunt deasupra lui ori să treacă prin ele”.

Este evident că cine a primit mistere în Prima Poruncă are puterea să meargă în ordinele care se află sub el, adică, în toate ordinele celui de-al Treilea Spațiu, însă nu va putea niciodată să meargă până la ordinele care sunt deasupra lui.

Misterele Primului Mister sunt teribil de divine. Este clar că munca Marii Opere este cuprinsă în al Douăzeci și Patrulea Mister. Toate misterele Primului Mister se găsesc în Misterul Douăzeci și Patru. Cine realizează Marea Operă are dreptul să intre în toate ordinele de sus și de jos.

Este ușor de înțeles că în Misterul Douăzeci și Patru se află tot începutul și sfârșitul Marii Opere.

Despre al Doilea Spațiu.

„Iar cei care au primit misterele în ordinele celor Douăzeci și Patru de Mistere, fiecare va merge în regiunea în care a primit mistere și va avea puterea de a trece prin toate ordinele și spațiile care sunt în afara lui; totuși, nu va avea puterea să meargă în ordinele mai elevate care se află deasupra lui sau să treacă prin ele”.

Este clar că cei care au primit mistere în ordinele celor Douăzeci și Patru de Mistere au dreptul să trăiască în acele regiuni în care au primit misterele; însă nu vor putea să intre în ordine sau spații care sunt deasupra lor.

Ordinele Primului Mister corespund întotdeauna Bătrânului ***Zilelor***[3]***.***

[3] Aici și-a încheiat V.M. Samael Aun Weor interpretarea și dezvăluirea Pistis Sophiei, deoarece teribilele procese pe care le-a trăit au implicat șubrezirea sănătății sale și ulterioara sa plecare.

Adorarea Mielului Mistic (1426-1432)
Jan van Eyck, Biserica San Bavon, Gante, Belgia

Cu permisiunea Sacrului Colegiu de Inițiați
care formează Cercul Conștient al Umanității Solare,
declarăm solemn:
Fiul Omului încarnat în V.M. Samael Aun Weor
curând va fi din nou printre noi și va termina atunci
dezvăluirea care rămâne de făcut
a misterelor Pistis Sophiei!...

Despre al Treilea Spațiu.

„Și cel ce a primit mistere în ordinele Primului Mister ce se află în al Treilea Spațiu are puterea să se ducă în toate ordinele care se află sub el și să treacă prin ele; dar, nu are puterea de a merge în regiunile care se află deasupra lui sau să treacă prin ele”.

Despre cei de Trei Ori spirituali.

„Și cel ce a primit mistere de la Primul de Trei Ori spiritual, care stăpânește peste toate cele Douăzeci și Patru de Mistere, ce stăpânesc peste Spațiul Primului Mister, despre a cărui regiune din întinderea Universului vă voi vorbi; el, așadar, care a primit misterul de la cel de Trei Ori spiritual, are puterea de a merge jos, în toate ordinele care se află sub el; totuși, nu are puterea de a merge în înaltul ordinelor care se află deasupra lui, adică, în toate ordinele Spațiului inefabil.

Și acela care a primit misterul celui de-al Doilea de Trei Ori spiritual are puterea să meargă în ordinele Primului de Trei Ori spiritual și să treacă prin ele toate și toate ordinele care se află în ele; totuși, nu are puterea să meargă în ordinele mai elevate ale celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual.

Și cel care a primit misterul celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual, care stăpânește peste cei de Trei Ori spirituali și peste cele Trei Spații ale Primului Mister, toate împreună, are puterea de a merge în ordinele care se află sub el; dar, nu are puterea de a merge în înaltul ordinelor care se află deasupra lui, adică, în ordinele Spațiului Inefabilului”.

Despre Misterul Major.

„Și cel ce a primit Misterul Major al Primului Mister al Inefabilului, adică, cele Douăsprezece Mistere ale Primului Mister, toate împreună, care guvernează asupra tuturor spațiilor Primului Mister, acela care primește acel mister, așadar, are puterea de a trece prin toate ordinele spațiilor celor de Trei Ori spirituali, și cele Trei Spații ale Primului Mister, și toate ordinele lui, și are puterea de a trece prin toate ordinele Moștenirilor Luminii, de a trece prin ele din afară înăuntru, și dinăuntru în afară, și de sus în jos, și de jos în sus, și din înalt în adânc, și din adânc în înalt, și din lung în lat, și din lat în lung; într-un cuvânt, el are puterea de a rămâne în regiunea care îi place în Moștenirea împărăției Luminii.

Și adevărat vă zic: acel om, la dizolvarea lumii, va fi Rege

asupra tuturor ordinelor Moștenirii Luminii. Și cel ce primește acel mister al Inefabilului, sunt eu".

Despre Gnoza Misterului Major.

„Misterul acela știe de ce tenebrele s-au ridicat și de ce Lumina a apărut.

Și misterul acela cunoaște de ce tenebrele tenebrelor s-au ridicat și de ce Lumina Luminilor a apărut.

Și misterul acela știe de ce Haosul a apărut și de ce Comoara Luminii a venit.

Și misterul acela știe de ce judecățile au apărut și de ce Pământul Luminii și Regiunea Moștenirilor Luminii s-au ivit.

Și misterul acela știe de ce păcătoșii au apărut și de ce cei supuși s-au ridicat în picioare.

Și misterul acela cunoaște de ce pedepsele și judecățile au apărut și de ce toate emanațiile Luminii au reînviat.

Și misterul acela știe de ce focul pedepsei a apărut și de ce pecețile Luminii, pentru ca focul să nu le facă rău, au apărut.

Și misterul acela știe de ce mânia a apărut și de ce pacea s-a ivit.

Și misterul acela știe de ce calomnia s-a ivit și de ce cânturile aduse Luminii au apărut.

Și misterul acela știe de ce rugăciunile Luminii au apărut.

Și misterul acela știe de ce perversitatea s-a ivit și de ce înșelăciunea a apărut.

Și misterul acela știe de ce blestemul s-a ivit și de ce binecuvântarea a apărut.

Și misterul acela știe de ce crima s-a ivit și de ce însuflețirea sufletelor a apărut.

Și misterul acela știe de ce adulterul și fornicația s-au ivit și de ce castitatea a apărut.

Și misterul acela știe de ce raportul sexual s-a ivit și de ce continența a apărut.

Și misterul acela știe de ce insolența și ostentația s-au ivit și de ce umilința și blândețea s-au ridicat.

Și misterul acela știe de ce plânsul s-a creat și de ce râsul s-a produs.

Și misterul acela știe de ce calomnia s-a ridicat și de ce vorba cea bună a apărut.

Și misterul acela știe de ce prețuirea s-a ivit și de ce disprețul a apărut.

Și misterul acela știe de ce bârfa s-a ivit și de ce inocența și umilința au apărut.

Și misterul acela știe de ce păcatul s-a produs și de ce puritatea a apărut.

Și misterul acela știe de ce forța s-a ivit și de ce slăbiciunea s-a prezentat.

Și misterul acela știe de ce mișcarea corpului s-a ivit și de ce utilitatea lui a apărut.

Și misterul acela știe de ce sărăcia s-a născut și de ce bogăția s-a ivit.

Și misterul acela știe de ce libertatea lumii a apărut și de ce sclavia a apărut.

Și misterul acela știe de ce moartea s-a ivit și de ce viața a apărut".

□ CAPITOLUL 92 □

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte către discipolii lui, aceștia s-au bucurat cu mare bucurie și veselie ascultându-l. Iisus a continuat să vorbească, zicându-le: „Ascultați acum cu și mai multă atenție, oh, discipolii mei, pentru ca să vă vorbesc despre toată Gnoza misterului Inefabilului".

Despre Gnoza misterului Inefabilului.

„Acel mister al Inefabilului știe de ce neîndurarea s-a ivit și de ce mila a apărut.

Și acel mister știe de ce pieirea a apărut și de ce veșnicul Dumnezeu s-a ivit.

Și acel mister știe de ce târâtoarele au apărut și de ce vor fi nimicite. Și acel mister știe de ce fiarele sălbatice au apărut și de ce vor fi nimicite.

Și acel mister știe de ce vitele au venit și de ce păsările au apărut.

Și acel mister știe de ce munții s-au înălțat și de ce pietrele prețioase au apărut în ei.

Și acel mister știe de ce materia aurului s-a produs și de ce materia argintului s-a generat.

Și acel mister știe de ce materia cuprului s-a produs și de ce materia fierului s-a generat.

Și acel mister știe de ce materia plumbului a apărut.

Și acel mister știe de ce materia sticlei s-a ivit și de ce materia cerii a apărut.

Și acel mister știe de ce ierburile, adică, plantele, s-au ivit și de ce toate substanțele au apărut.

Și acel mister știe de ce apele Pământului și toate lucrurile din ele s-au ivit și de ce și pământul a apărut.

Și acel mister știe de ce mările și apele s-au ivit și de ce viețuitoarele sălbatice ale mării au apărut.

Și acel mister știe de ce materia lumii s-a ivit și de ce lumea va fi curând nimicită".

▫ CAPITOLUL 93 ▫

Iisus a continuat zicându-le din nou discipolilor săi: „Și mai mult, oh, discipolii și frații mei, fiți treji în spiritul care sălășluiește în voi, care înțelege și pricepe toate cuvintele pe care vi le voi zice, căci de acum înainte vă voi vorbi despre toată Gnoza Inefabilului.

Acel mister știe de ce apusul s-a ivit și de ce răsăritul s-a ridicat.

Și acel mister știe de ce miazăziua s-a ivit și de ce miazănoaptea s-a ridicat.

Și mai mult, discipolii mei, ascultați cu atenție și fiți treji mai departe pentru ca să ascultați Gnoza întreagă a misterului Inefabilului.

Acel mister știe de ce demonii au apărut și de ce neamul oamenilor s-a ivit.

Și acel mister știe de ce căldura s-a produs și de ce vremea bună a venit.

Și acel mister știe de ce stelele s-au ivit și de ce norii au apărut.

Și acel mister știe de ce pământul s-a adâncit și de ce apa a apărut din el.

Și acel mister știe de ce lipsa s-a ivit și de ce puținătatea a apărut.

Și acel mister știe de ce bruma s-a ivit și de ce roua binefăcătoare a apărut.

Și acel mister știe de ce pământul s-a uscat și de ce apa a venit peste el.

Și acel mister știe de ce praful s-a ivit și de ce prospețimea plăcută a apărut.

Și acel mister știe de ce grindina s-a ivit și de ce ninsoarea plăcută a apărut.

Și acel mister cunoaște de ce vântul de la apus s-a ivit și

de ce vântul de la răsărit a apărut.

Și acel mister știe de ce focul din înalt s-a ivit și de ce apele au apărut.

Și acel mister știe de ce vântul de la răsărit s-a ivit.

Și acel mister știe de ce vântul de la miazăzi s-a ivit și de ce vântul de la miazănoapte a apărut.

Și acel mister știe de ce stelele cerului și discurile Veghetorilor de Lumină s-au ivit și de ce firmamentul cu toate vălurile sale a apărut.

Și acel mister știe de ce Arhonții sferelor s-au ivit și de ce sfera cu toate regiunile ei a apărut.

Și acel mister știe de ce Arhonții Aeonilor s-au ivit și de ce Aeonii cu vălurile lor au apărut.

Și acel mister știe de ce Arhonții tirani ai Aeonilor s-au ivit și de ce Arhonții care s-au căit au apărut.

Și acel mister știe de ce Liturgii s-au ivit și de ce Decanii au apărut.

Și acel mister știe de ce îngerii s-au ivit și de ce Arhanghelii au apărut.

Și acel mister știe de ce stăpânii au apărut și de ce Zeii s-au ivit.

Și acel mister știe de ce gelozia din înalt s-a ivit și de ce concordia a apărut.

Și acel mister știe de ce ura s-a ivit și de ce iubirea a apărut.

Și acel mister știe de ce discordia s-a ivit și de ce înțelegerea a apărut.

Și acel mister știe de ce avariția s-a ivit și de ce renunțarea la toate s-a ivit și dorința de avuție a apărut.

Și acel mister știe de ce lăcomia s-a ivit și de ce îndestularea s-a produs.

Și acel mister știe de ce perechile s-au ivit și de ce imparii au apărut.

Și acel mister știe de ce ireligiozitatea s-a produs și de ce frica de Dumnezeu s-a ivit.

Și acel mister știe de ce Veghetorii de Lumină s-au ivit și de ce scânteile s-au ivit.

Și acel mister știe de ce cel de Trei Ori puternic s-a ivit și de ce Invizibilii au apărut.

Și acel mister știe de ce străbunii s-au ivit și de ce cei puri

au apărut.

Și acel mister știe de ce marele Obstinat s-a ivit și de ce credința lui a venit.

Și acel mister știe de ce marea Triplă Putere s-a ivit și de ce Marele Invizibil strămoș a apărut.

Și acel mister știe de ce al Treisprezecelea Aeon s-a ivit și de ce regiunea celor din mijloc a apărut.

Și acel mister știe de ce Primitorii din mijloc s-au ivit și de ce Fecioarele de Lumină au apărut.

Și acel mister știe de ce Miniștrii din mijloc s-au ivit și de ce îngerii din mijloc au apărut.

Și acel mister știe de ce Pământul de Lumină s-a ivit și de ce marele Primitor al Luminii a apărut.

Și acel mister știe de ce Gardienii Regiunii din Dreapta s-au ivit și de ce cârmuitorii ei au apărut.

Și acel mister știe de ce poarta vieții s-a ivit și de ce Sabaoth cel Demn a apărut.

Și acel mister știe de ce Regiunea din Dreapta s-a ivit și de ce Pământul de Lumină, care este Comoara Luminii, a apărut.

Și acel mister știe de ce emanațiile Luminii s-au ivit și de ce cei Doisprezece Salvatori au apărut.

Și acel mister știe de ce cele trei porți ale Comorii Luminii s-au ivit și de ce cei Nouă Gardieni au apărut.

Și acel mister știe de ce Salvatorul Geamăn s-a ivit și de ce cei Trei Amin au apărut.

Și acel mister știe de ce cei Cinci Arbori s-au ivit și de ce cei Șapte Amin au apărut.

Și acel mister știe de ce amestecul care nu exista s-a ivit, și de ce s-a purificat".

◻ CAPITOLUL 94 ◻

Și Iisus a continuat, zicând către discipolii săi: „Și mai mult, oh, discipolii mei, fiți treji și fiecare dintre voi să aducă aici forța de a simți Lumina înaintea lui, căci voi puteți să o percepeți cu siguranță, întrucât de acum înainte vă voi vorbi cu adevărat despre toată Regiunea Inefabilului și despre cum este ea".

Discipolii își pierd curajul.

Când discipolii l-au auzit pe Iisus rostind aceste cuvinte, au cedat, descumpănindu-se cu totul.

Maria Magdalena veni atunci înainte, aruncându-se la picioarele lui Iisus, le sărută și, plângându-se cu glas tare, spuse: „Îndură-te de mine, Doamne, căci frații mei au ascultat cuvintele pe care le-ai spus și s-au descurajat. Așadar, Domnul meu, în ce privește Gnoza tuturor lucrurilor despre care ai vorbit pentru ca ei să fie în misterul Inefabilului, am auzit că mi-ai spus: «De acum înainte voi începe să vă vorbesc despre Gnoza deplină a misterului Inefabilului». Acest cuvânt pe care tu l-ai spus ni l-ai menționat pentru ca să fie desăvârșit. De aceea frații mei au ascultat și nu au perceput modul în care le-ai vorbit. În ce privește cuvântul pe care li l-ai spus, Doamne, dacă Gnoza tuturor acestor lucruri se află în acel mister, care este omul din lumea aceasta care să poată pricepe acel mister cu toată Gnoza lui și simbolul tuturor acestor cuvinte pe care tu le-ai rostit?”

▫ CAPITOLUL 95 ▫

Când Iisus a auzit-o pe Maria spunând aceste cuvinte și și-a dat seama că discipolii începuseră să-și piardă curajul, i-a îmbărbătat, zicându-le: „Nu vă mai necăjiți, discipolii mei, pentru misterul Inefabilului crezând că nu-l veți înțelege. Adevărat vă zic: acel mister este al vostru și al tuturor acelora care vă ascultă, pentru ca astfel să renunțe la toate lucrurile acestei lumi și la orice materie care este în ea, și să renunțe și la toate gândurile perverse și la toate grijile acestui Aeon”.

Iisus explică faptul că acel mister este mai simplu decât toate misterele.

„Acum, așadar, vă spun: întrucât pentru acela care va renunța la lume și la toate câte sunt în ea și se va supune pe sine divinității, acel mister va fi mai aproape decât toate misterele împărăției Luminii, și îl va înțelege mai degrabă și mai ușor decât pe toate celelalte. Cel ce va atinge Gnoza acestui mister va renunța la lumea aceasta și la lucrurile care sunt în ea.

Din acest motiv v-am spus altădată: «Veniți la mine toți cei îngreunați de povara voastră căci eu vă voi da viață, căci povara mea e ușoară și jugul meu blând». Acum, așadar, cel ce va primi acel mister va trebui să renunțe la lume și la lucrurile care sunt în ea. Din acest motiv, discipolii mei, nu vă necăjiți crezând că nu veți înțelege acel mister. Adevărat vă zic: acel mister se înțelege mult mai degrabă decât toate misterele. Adevărat vă spun: acel mister este al vostru și al tuturor acelora

care renunță la lume și la lucrurile care sunt în ea.

Acum, ascultați cu atenție, discipolii mei, însoțitori și frați, căci trebuie să vă îndemn la Gnoza misterului Inefabilului despre care am vorbit cu voi, căci în realitate eu am ajuns până unde vă pot spune despre Gnoza deplină în întinderea Universului, căci întinderea Universului este Gnoza lui.

Dar acum ascultați, ca să vă vorbesc treptat despre Gnoza acelui mister".

Despre separarea și emanarea forțelor Universului.

„Acel mister știe de ce cei Cinci Auxiliari s-au separat pe ei înșiși și de ce au apărut din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce marea Lumină a Luminilor s-a separat pe ea însăși și de ce a apărut din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce Prima Poruncă s-a separat pe ea însăși și de ce s-a divizat în cele Șapte Mistere, și de ce este numită Prima Poruncă și de ce a apărut din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce Marea Lumină a întipăririlor Luminii s-a separat pe ea însăși și de ce s-a exaltat pe ea însăși fără emanații, și de ce a apărut din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce Primul Mister, adică, Misterul Douăzeci și Patru din afară, s-a separat pe sine însuși, și de ce a imitat în sine însuși cele Douăsprezece Mistere în acord cu numărul Necuprinșilor și Nemărginirilor, și de ce a apărut din Orfanii de Tată.

Despre cei din al Doilea Spațiu al Inefabilului.

„Și acel mister știe de ce cei Doisprezece Nemișcați s-au separat pe ei înșiși și de ce s-au stabilit pe ei înșiși cu toate ordinele lor, și de ce au apărut din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei Neclintiți s-au separat pe ei înșiși și de ce s-au stabilit pe ei înșiși divizându-se în douăsprezece ordine, și de ce au apărut din Orfanii de Tată, care aparțin ordinelor Spațiului Inefabilului.

Și acel mister știe de ce cei Incomprehensibili, care aparțin celui de-al Doilea Spațiu al Inefabilului, s-au separat pe ei înșiși și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei Doisprezece Neprefăcuți s-au separat pe ei înșiși și de ce s-au stabilit pe ei înșiși după toate ordinele celor nedesemnați, fiind pentru ei înșiși necuprinși și nemărginiți, și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce acei nedesemnați s-au separat pe

ei înșiși —cei care nu s-au desemnat pe ei înșiși, nici nu s-au făcut cunoscuți—, în acord cu economia Unului și Unicului, Inefabilul, și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei Supraprofunzi s-au separat pe ei înșiși și de ce s-au distribuit pe ei înșiși, fiind un singur ordin, și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cele douăsprezece ordine ale Inefabililor s-au separat pe ei înșiși și de ce s-au divizat pe ei înșiși în trei părți, și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce toți Nepieritorii, fiind douăsprezece ordine, s-au separat pe ei înșiși și de ce s-au stabilit pe ei înșiși, extinzându-se într-un singur ordin, și de ce s-au divizat pe ei înșiși și au format diferite ordine, fiind necuprinși și nemărginiți, și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei Incomparabili s-au separat pe ei înșiși și de ce s-au exaltat pe ei înșiși, fiind Douăsprezece Spații nemărginite, și s-au stabilit pe ei înșiși, fiind trei ordine de spații, în acord cu economia Unului și Unicului, Inefabilul, și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei Doisprezece Necuprinși, ce locuiesc în ordinele Unului și Unicului, Inefabilul, s-au separat pe ei înșiși și de ce au emanat din Orfanii de Tată până când au fost duși în Spațiul Primului Mister, care este al Doilea Spațiu.

Și acel mister știe de ce cele douăzeci și patru de miriade de căutători de laudă s-au separat pe ei înșiși și de ce s-au extins pe ei înșiși în afara vălului Primului Mister, care este Misterul Geamăn, care vede înăuntrul și în afara Unului și Unicului, Inefabilul, și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce toți cei Necuprinși s-au separat pe ei înșiși, cei pe care adineauri i-am numit, care sunt în regiunile celui de-al Doilea Spațiu al Inefabilului, care este Spațiul Primului Mister, și de ce acei Necuprinși și Nemărginiți au emanat din Orfanii de Tată".

Despre cei din Primul Spațiu al Inefabilului.

„Și acel mister știe de ce cele Douăzeci și Patru de Mistere ale Primului de Trei Ori spiritual s-au separat pe ele însele și de ce sunt numite cele Douăzeci și Patru de Spații ale Primului de Trei Ori spiritual, și de ce au emanat din cel de-al Doilea de Trei Ori spiritual.

Și acel mister știe de ce cele Douăzeci și Patru de Mistere

ale celui de-al Doilea de Trei Ori spiritual s-au separat și de ce au emanat din cel de-al Treilea de Trei Ori spiritual.

Și acel mister știe de ce cele Douăzeci și Patru de Mistere ale celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual —adică, cele Douăzeci și Patru de Spații ale celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual— s-au separat pe ele însele și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei Cinci Arbori ai Primului de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înșiși și de ce s-au extins pe ei înșiși, unul după altul și, în plus, legați unul de celălalt cu toate ordinele lor, și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei Cinci Arbori ai celui de-al Doilea de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înșiși și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei Cinci Arbori ai celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înșiși și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei de Necuprins ai Primului de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înșiși și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei de Necuprins ai celui de-al Doilea de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înșiși și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce cei de Necuprins ai celui de-al Treilea de Trei Ori spiritual s-au separat pe ei înșiși și de ce au emanat din Orfanii de Tată.

Și acel mister știe de ce Primul de Trei Ori spiritual de jos —dintre cei care rezidă în ordinele Unului și Unicului, Inefabilul— s-a separat pe sine însuși și de ce a emanat din cel de-al Doilea de Trei Ori spiritual.

Și acel mister știe de ce al Treilea de Trei Ori spiritual —adică, Primul de Trei Ori spiritual de sus— s-a separat de sine însuși și de ce a emanat din al Doisprezecelea Pro de Trei Ori spiritual, care se află în ultima regiune a Orfanilor de Tată.

Și acel mister știe de ce toate regiunile care se află în Spațiul Inefabilului și toți cei care sunt în ele s-au extins pe ei înșiși și de ce au emanat din ultima extremitate a Inefabilului.

Și acel mister știe prin el însuși de ce s-au separat de ei înșiși pentru a emana din Inefabil —adică, din acela care le stăpânește pe toate și care le extinde în acord cu ordinele lor —".

▫ CAPITOLUL 96 ▫

Iisus promite să explice de asemenea totul în detaliu.

„Despre toate acestea vă voi vorbi în întinderea Universului, într-un cuvânt, de toți aceia despre care v-am vorbit: aceia care se vor ivi și aceia care vor veni, aceia care emană și aceia care apar, și aceia care sunt deasupra lor în afară și aceia care sunt sădiți în ei, aceia care vor fi cuprinși în Regiunea Primului Mister și aceia care sunt în Spațiul Inefabilului; despre ei vă voi vorbi căci vi-i voi dezvălui și vă voi vorbi despre ei în acord cu fiecare regiune și în acord cu fiecare ordin în întinderea Universului. Și vă voi dezvălui toate misterele lor ce stăpânesc peste ei toți și ai lor Pro de Trei Ori spirituali și ai lor Supra de Trei Ori spirituali ce stăpânesc peste misterele lor și peste ordinele lor”.

Despre mister în sinteză.

„Acum, așadar, misterul Inefabilului știe de ce toți aceștia despre care v-am vorbit deschis au apărut și prin care toate acestea au apărut. Acesta este misterul cuprins în ei toți, și este ieșirea tuturor, și este înălțarea tuturor, și este exaltarea tuturor.

Și misterul Inefabilului este misterul care este cuprins în toți aceștia despre care v-am vorbit și despre care vă voi vorbi în întinderea Universului, și acesta este misterul care este cuprins în ei toți și acesta este unicul mister al Inefabilului, și Gnoza tuturor acestora despre care v-am vorbit, și despre care vă voi vorbi, și despre care încă nu v-am vorbit. Despre aceștia vă voi vorbi în întinderea Universului, și despre Gnoza lor deplină, una după alta —de ce au apărut—. Acesta este unicul cuvânt al Inefabilului.

Și vă voi vorbi despre întinderea tuturor misterelor și de felul fiecăruia dintre ele, și despre modul împlinirii lor în toate formele lor. Și vă voi spune Misterul Unului și Unicului, Inefabilul, și toate felurile lui, toate formele lui și economia lui completă –de ce au apărut din ultima extremitate a Inefabilului–. De ce acel mister este exaltarea lor a tuturor”.

Despre unul și unicul cuvânt al Inefabilului.

„Și acel mister al Inefabilului este de asemenea, în plus, unul și unicul cuvânt care există în Verbul Inefabilului, și acesta este economia tălmăcirii tuturor cuvintelor pe care vi le-am

spus.

Și acela care va primi unul și unicul cuvânt al acelui mister despre care acum vă voi spune, și toate felurile lui, și toate formele lui, și modul de a împlini misterul lui —căci voi sunteți perfecți, și complet desăvârșiți și veți realiza toată Gnoza acelui mister cu toată economia lui, căci vouă vi s-au încredințat toate misterele—. Ascultați cu atenție acum, căci pot să vă dezvălui acel mister, care este (...?)”.

Despre înălțarea sufletului aceluia care primește unul și unicul mister.

„Prin urmare, cel ce primește Unul și Unicul cuvânt al acelui mister despre care v-am vorbit, dacă provine din corpul materiei Arhonților și dacă Primitorii răsplătitori vin să-l elibereze din trupul materiei Arhonților —adică, Primitorii care eliberează din corp toate sufletele care ies—, după ce Primitorii răsplătitori eliberează sufletul care a primit acest unu și unic mister al Inefabilului, despre care tocmai v-am vorbit, imediat atunci, dacă este eliberat de corpul de materie, se preschimbă într-un mare șuvoi de lumină în mijlocul acelor Primitori, și aceștia vor fi teribil de înspăimântați din cauza luminii acelui suflet, și vor fi neputincioși, și vor cădea renunțând împreună de teama marii lumini pe care au văzut-o.

Și sufletul care primește misterul Inefabilului va urca în înalt fiind un mare șuvoi de lumină, iar Primitorii nu vor putea să-l înțeleagă și nu vor ști cum este drumul pe care va merge. Căci se va preschimba într-un mare șuvoi de lumină și va urca în Înalt, și nici o forță nu va fi capabilă să-l oprească nici să se apropie de el.

Totuși, va trece prin toate regiunile Arhonților și ale tuturor emanațiilor Luminii, și nu va da răspunsuri în nici o regiune, nici scuze și nici semne; nici nu se va putea apropia de acel suflet nici o forță a Arhonților și nici o forță a emanațiilor Luminii. Dar toate regiunile Arhonților și toate regiunile emanațiilor Luminii, fiecare, îi va cânta laude în regiunile lor, înfricoșate de lumina șuvoiului care îl învăluie, până când va fi trecut prin ele toate și se va îndrepta în Regiunea Moștenirii misterului pe care l-a primit, adică, Misterului Unului și Unicului, Inefabilul, și va ajunge să fie una cu Membrii lui. Adevărat vă zic: va fi în toate regiunile în răstimpul cât un om trage o săgeată”.

Despre rangul unui asemenea suflet.

„Acum, așadar, adevărat vă zic: acela care va primi acel mister al Inefabilului și-l va realiza în toate felurile și formele lui, este un om în lume, însă va fi mai presus de toți îngerii și se va distinge mai mult decât ei toți.

El este un om în lume, dar va fi mai presus de toți Arhanghelii și se va distinge mai mult decât ei toți.

El este un om în lume, însă va fi mai presus de toți Tiranii și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toți stăpânii și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toți Zeii și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toți Veghetorii de Lumină și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toți Sfinții și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toate Puterile Triple și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toți Orfanii de Tată și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toți Invizibilii și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât marele Invizibil Orfan de Tată și se va ridica pe sine deasupra lui.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toți cei din mijloc și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât emanațiile Comorii Luminii și se va ridica pe sine deasupra lor, a tuturor.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât amestecul și se va ridica pe sine complet deasupra lui.

El este un om în lume, dar va fi mai presus decât toată Regiunea Comorii și se va ridica pe sine deplin deasupra ei.

El este un om în lume, însă va stăpâni cu mine în împărăția mea.

El este un om în lume, dar este Rege în Lumină.

El este un om în lume, dar nu este din această lume.

Și adevărat vă zic: acel om sunt eu și eu sunt acel om”.

Astfel de suflete sunt una cu Primul Mister.

„Și la dizolvarea lumii, adică, atunci când Universul va fi ridicat și când numărul de suflete perfecte vor fi concepute toate împreună, și când eu voi fi Rege în mijlocul ultimului Auxiliar, fiind Rege peste toate emanațiile Luminii și Rege peste cei Șapte Amin, și cei Cinci Arbori, și cei Trei Amin, și cei Nouă Gardieni, și fiind Rege peste Fiul Fiului, adică, Salvatorul Geamăn, și fiind Rege peste cei Doisprezece Salvatori și peste tot numărul de suflete perfecte care vor primi misterele Luminii, atunci toți oamenii care vor fi primit misterele în Inefabil vor fi Regi alături de mine și se vor așeza la dreapta mea și la stânga mea în împărăția mea.

Și adevărat vă zic: oamenii aceia sunt eu, și eu sunt ei.

De aceea v-am spus altădată: «Vă veți așeza pe tronurile voastre la dreapta și la stânga tronului meu, și veți stăpâni cu mine».

De aceea nu am șovăit nici nu m-am rușinat să vă zic frații mei și însoțitorii mei, căci veți fi Regi alături de mine în împărăția mea. Aceasta, așadar, v-o spun știind că eu vă voi da misterul Inefabilului, adică acel mister sunt eu, și eu sunt acel mister”.

Despre rangul tronurilor în împărăție.

„Acum, așadar, nu doar veți domni cu mine în împărăția mea fiind Regi alături de mine, ci și toți aceia care vor primi misterul Inefabilului. Eu sunt ei și ei sunt eu. Dar tronul meu va fi mai presus decât ei. Căci veți îndura suferințe în lume mai mult decât toți oamenii; până când veți propovădui public toate învățăturile pe care vi le-am dat, tronurile voastre se vor uni cu al meu în împărăția mea.

De aceea v-am spus altădată: «Unde voi fi eu, acolo vor fi și cei Doisprezece Slujitori ai mei». Dar Maria Magdalena și Ioan neprihănitul vor fi mai presus decât toți discipolii mei și deasupra tuturor celor care vor primi misterele Inefabilului. Și vor fi la dreapta mea și la stânga mea. Și eu sunt ei, și ei sunt eu.

Și ei vor fi ca și voi în toate lucrurile numai că tronurile voastre vor fi mai presus decât ale lor, și tronul meu va fi mai presus de ale voastre”.

Despre Gnoza cuvântului Inefabilului.

„Și toți oamenii care vor găsi cuvântul Inefabilului,

adevărat vă zic: oamenii care vor cunoaște acel cuvânt vor cunoaște Gnoza tuturor acestor învățături pe care vi le-am dat, cele de jos și cele de sus, cele din lungime și cele din lățime; într-un cuvânt, ei vor cunoaște Gnoza tuturor acestor învățături pe care vi le-am dat și despre care încă nu v-am vorbit, dar despre care vă voi vorbi regiune după regiune și ordin după ordin în întinderea Universului.

Și adevărat vă zic: ei vor cunoaște în ce fel lumea s-a statornicit, și ei vor cunoaște în ce fel toți aceia din înalt s-au statornicit, și ei vor cunoaște din ce pământ Universul a apărut".

◻ CAPITOLUL 97 ◻

Când Salvatorul a terminat de spus lucrurile acestea, Maria Magdalena a venit înainte și a spus: „Doamne, ai răbdare și nu te mânia pe mine dacă te întreb despre toate lucrurile răspicat și cu încredințare. Așadar, Doamne, este atunci altul cuvântul misterului Inefabilului și altul cuvântul întregii Gnoze?"

Salvatorul a răspuns, zicându-i: „Da, altul este misterul Inefabilului și altul cuvântul întregii Gnoze".

Și Maria adăugă din nou, zicându-i Salvatorului: „Doamne, ai răbdare dacă te întreb și nu te supăra pe mine. Așadar, Doamne, dacă nu vom trăi și cunoaște Gnoza cuvântului complet al Inefabilului nu vom fi capabili să moștenim împărăția Luminii?"

Despre diferența între Gnoza Universului și misterele Luminii.

Și Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Cu siguranță, fiecare dintre cei ce vor primi un mister al împărăției Luminii, va merge și va moșteni până la regiunea în care a primit mistere. Dar nu va cunoaște Gnoza Universului și de ce toate acestea au apărut dacă nu cunoaște unul și unicul cuvânt al Inefabilului, care este Gnoza Universului. Și din nou vă spun deschis: eu sunt Gnoza Universului. Și în plus este imposibil să se cunoască unul și unicul cuvânt al Gnozei dacă nu se primește mai întâi misterul Inefabilului. Însă toți cei care primesc misterele în Lumină vor merge și vor moșteni până la regiunea în care au primit mistere.

De aceea v-am spus altădată: «Cel ce va avea încredere într-un Profet va primi recompensa unui Profet, și cel ce va avea încredere într-un om drept va primi recompensa unui om drept», adică, fiecare va merge până la regiunea în care a primit mistere. Cel ce va primi un mister minor va moșteni misterul

minor, și cel ce va primi un mister major va moșteni regiunile mai înalte. Și fiecare va sălășlui în regiunea sa în Lumina împărăției mele, și fiecare va avea putere asupra ordinelor care se află sub el, însă nu va avea puterea să meargă la ordinele care sunt deasupra lui; însă el va sălășlui în Regiunea Moștenirii Luminii din împărăția mea, fiind o mare lumină nemăsurată de Zei și de toți Invizibilii, și va fi într-o mare bucurie și o mare veselie.

Dar acum, așadar, ascultați cu atenție ca să pot să vă vorbesc despre grandoarea acelora care au primit misterele Primului Mister".

Despre ascensiunea sufletelor care primesc cele Douăsprezece Mistere ale Primului Mister.

„Așadar, cel ce a primit Primul Mister al Primului Mister și se află în momentul în care iese din corpul de materie al Arhonților, Primitorii răsplătitori vor veni de îndată și vor conduce sufletul acelui om afară din corp. Și sufletul acela se va preschimba într-un mare șuvoi de lumină în mâinile Primitorilor răsplătitori. Și acei Primitori se vor teme de lumina acelui suflet. Acel suflet va merge în sus și va trece prin toate regiunile Arhonților și prin toate regiunile emanațiilor Luminii. Și nu va da soluții, nici apologii, nici semne în nici o regiune a Luminii și în nici o regiune a Arhonților; totuși, va trece prin toate regiunile și le va străbate pentru ca să ajungă și să stăpânească peste toate regiunile Primului Salvator.

La fel, cel ce va primi al Doilea Mister al Primului Mister, și al treilea, și al patrulea, până la al Doisprezecelea Mister al Primului Mister, dacă se află în momentul de a ieși din corpul de materie al Arhonților, Primitorii răsplătitori vor veni de îndată și îi vor conduce sufletul afară din corpul de materie. Și acele suflete se vor preschimba în mari șuvoaie de lumină în mâinile Primitorilor răsplătitori; și acei Primitori se vor înfricoșa de lumina acelor suflete și se vor simți neputincioși și vor cădea. Și imediat acele suflete se vor ridica spre înalt și vor străbate toate regiunile Arhonților și toate regiunile emanațiilor Luminii. Și nu vor da soluții, nici apologii, nici semne în nici o regiune; totuși, vor trece prin toate regiunile și le vor străbate, și vor stăpâni peste toate regiunile celor Doisprezece Salvatori, astfel încât cei ce vor primi al Doilea Mister al Primului Mister vor stăpâni peste toate regiunile celui de-al Doilea Salvator în Moștenirile Luminii.

Tot astfel, și aceia care primesc al Treilea Mister al Primului Mister, și al patrulea, și al cincilea, și al șaselea, până la al doisprezecelea, vor stăpâni peste toate regiunile Salvatorului până la misterul pe care l-au primit.

Și cel ce va primi în ordine succesivă al Doisprezecelea Mister al Primului Mister, adică, misterul principal cu privire la ceea ce v-am spus, și prin urmare, cel ce primește cele Douăsprezece Mistere care aparțin Primului Mister, dacă părăsește lumea, va trece prin toate regiunile Guvernatorilor și prin toate regiunile Luminii, fiind un mare șuvoi de lumină, și în plus va stăpâni peste toate regiunile celor Doisprezece Salvatori; însă nu va fi precum cei care primesc unul și unicul mister al Inefabilului. Totuși, cel ce va primi acele mistere va sălășlui în acele ordine, căci ele sunt exaltate, și va rămâne în ordinele celor Doisprezece Salvatori".

▫ CAPITOLUL 98 ▫

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Când Iisus a terminat de vorbit discipolilor săi, Maria Magdalena a venit înainte, sărutându-i picioarele, și i-a spus: „Doamne, îndură-mă și nu te mânia dacă te întreb; arată-ne mila ta, Doamne, și dezvăluie-ne toate lucrurile despre care te întrebăm. Acum așadar, Doamne, de ce Primul Mister posedă Douăsprezece Mistere și Inefabilul doar unul și unicul mister?"

Despre cele Trei Mistere și cele Cinci Mistere.

Iisus îi răspunse, zicând: „Cu adevărat acesta posedă unul și unicul mister, totuși, constituit din Trei Mistere, chiar dacă acesta este unul și unicul mister; dar, simbolul fiecăruia dintre ele este diferit. Astfel că de asemenea are Cinci Mistere întrucât din nou este unic, dar există în diverse forme fiecare, astfel încât aceste Cinci Mistere se aseamănă unul cu celălalt în misterul împărăției Moștenirilor Luminii, dar forma fiecăruia dintre ele este diferită. Și împărăția lor este mai presus și mai exaltată decât toată împărăția celor Douăsprezece Mistere laolaltă ale Primului Mister, chiar dacă nu sunt asemănătoare în împărăție (cu unul și unicul mister) al Primului Mister în împărăția Luminii.

Tot așa, și cele Trei Mistere nu sunt asemănătoare în împărăția Luminii, dar forma fiecăruia dintre ele este diferită. Și ele însele de asemenea nu sunt egale în împărăție cu unul și unicul mister al Primului Mister în împărăția Luminii; și forma

fiecăruia dintre cele Trei și configurația fiecăruia dintre ele este diferită una de alta”.

Despre Primul Mister.

„Primul Mister al Primului Mister, dacă împliniți misterul său în întregime și perseverați împlinindu-l în mod subtil în toate formele sale, atunci veți ieși imediat din corpul vostru, preschimbându-vă într-un mare șuvoi de lumină care va trece de-a lungul tuturor regiunilor Arhonților sau Guvernatorilor și de-a lungul tuturor regiunilor Luminii, în timp ce toți se vor teme de acel suflet, până când va ajunge la regiunea împărăției sale”.

Despre al Doilea Mister.

„Al Doilea Mister al Primului Mister, pe de altă parte, dacă îl realizați subtil în toate formele sale, omul, așadar, care va realiza misterul său, dacă va vorbi despre mister oricărui om care va fi ieșit din corpul său, și-i va vorbi despre el la ureche, dacă cu adevărat omul care a ieșit din corpul său a primit mistere pentru a doua oară și împărtășește cuvântul adevărului, adevărat vă spun: acel om, dacă a ieșit din trupul său material, atunci sufletul lui se va preschimba într-un mare șuvoi de lumină și va trece prin toate regiunile, până când va ajunge în împărăția acelui mister.

Rugăciunea din grădină (1455)
Andrea Mantegna, Național Gallery. Londra. Marea Britanie

Despre eficacitatea sa pentru cel neinițiat.

Dar dacă acel om nu a primit mistere și nu împărtășește cuvintele adevărului, dacă el, care a exercitat cutare mister, va vorbi despre el cu orice om care va fi ieșit din corpul său și care nu a primit misterele Luminii și nu împărtășește cuvintele adevărului, adevărat vă spun: acel om, dacă a apărut afară din corpul său, nu va fi judecat în nici o regiune a Arhonților sau Guvernatorilor, nici nu poate fi corectat sau reformat în nici o regiune, deloc, nici măcar focul nu-l va atinge, datorită marelui mister al Inefabilului care se află cu el.

Și ei se vor grăbi și-l vor da pe rând unul celuilalt, și îl vor duce din regiune în regiune și din ordin în ordin, până îl vor aduce înaintea Fecioarei Luminii, în timp ce toate regiunile se vor teme de misterul și de semnul împărăției Inefabilului care este cu el.

Și dacă îl aduc înaintea Fecioarei Luminii, așadar, ea va vedea semnul misterului împărăției Inefabilului care este cu el. Fecioara Luminii îl va admira și-l va cerceta, dar ei vor suferi pentru că nu l-au adus la lumină, până când va realiza deplina cetățenie a luminii acelui mister, adică, purificările renunțării la lume și la materia întreagă care există în ea.

Fecioara Luminii îl va pecetlui cu o pecete mai înaltă decât aceasta (...?), și îi va permite în acea lună în care el iese din corpul său de materie să se odihnească într-un corp care să fie drept, și va găsi esența divină a adevărului și înaltele mistere, pentru ca să le moștenească și să moștenească Lumina eternă, care este darul celui de-al Doilea Mister al Primului Mister al Inefabilului”.

Despre al Treilea Mister.

„Al Treilea Mister al Inefabilului, pe de altă parte, omul care va realiza acel mister nu doar dacă el (prin el însuși) iese din corpul său va moșteni împărăția misterului, ci dacă împlinește acel mister și-l realizează în toate formele lui; adică, dacă trece acel mister și îl împlinește subtil, și rostește numele acelui mister înaintea unui om care iese din corpul său și cunoaște acel mister, îi permite celui dintâi să fi întârziat sau de preferință să nu fi întârziat —se va mișca în teribila pedeapsă a Arhonților sau Guvernatorilor și în înspăimântătoarele lor judecăți și focuri nenumărate—”.

Despre eficiența lui.

„Adevărat vă spun: omul care a ieșit din corpul său, dacă numele acelui mister este rostit spre folosința lui, ei se vor grăbi să-l aducă și să-l dea de la unul la celălalt până când îl vor aduce înaintea Fecioarei Luminii. Și ea îl va pecetlui cu o pecete mai mare, care este aceasta (...?), și în acea lună îl va lăsa să se odihnească în corpul drept ce va găsi esența divină în adevăr și în misterul cel mai înalt, pentru ca să moștenească împărăția Luminii. Acesta este, așadar, darul celui de-al Treilea Mister al Inefabilului”.

Despre cele Trei și cele Cinci Mistere.

„Așadar, cel ce va primi unul din cele Cinci Mistere ale Inefabilului, dacă iese din corpul său și moștenește până la regiunea acelui mister, atunci împărăția acelor Cinci Mistere este mai presus decât împărăția celor Douăsprezece Mistere ale Primului Mister, și mai presus decât toate misterele care se află sub ele. Dar acele Cinci Mistere ale Inefabilului sunt egale între ele în împărăția lor, dar nu sunt egale cu cele Trei Mistere ale Inefabilului.

Cel ce a primit cele Trei Mistere ale Inefabilului, pe de altă parte, dacă iese din corp, va moșteni până la împărăția acelui mister. Și acele Trei Mistere sunt egale între ele în împărăție, și sunt mai presus și mai exaltate decât cele Cinci Mistere ale Inefabilului în împărăție; totuși, nu sunt egale cu unul și unicul mister al Inefabilului”.

Despre misterele celor Trei Spații.

„Cel ce a primit unul și unicul mister al Inefabilului, pe de altă parte, va moșteni regiunea întregii împărății după toată gloria sa, așa cum v-am spus deja altădată. Și fiecare va primi misterul care se află în Spațiul Universului Inefabilului și toate celelalte mistere care sunt unite în Limburile Inefabilului, despre care nu v-am vorbit încă, și despre emanarea lor și despre modul configurației lor, și despre felul fiecăruia, cum este și din ce motiv este numit Inefabilul, sau din ce motiv rămâne întins cu toate Limburile lui, și câte Limburi sunt în el, și toate dorințele sale divine, despre care nu vă voi vorbi acum, ci atunci când voi ajunge la întinderea Universului; vă voi spune despre toate una câte una, adică, întinderile sale și descrierile sale, cum sunt și ansamblul tuturor Limburilor lui, care aparțin dorinței divine a Unului și Unicului, nepătrunsul Dumnezeu al Adevărului; până la care regiune, prin urmare, fiecare va primi

misterele în Spațiul Inefabilului, până la care regiune va moșteni ceea ce a primit. Și acelora din întreaga regiune a Spațiului Inefabilului, nu le va da răspuns în acea regiune, nu le va da scuze, nu le va da semne nici simboluri, căci sunt fără ele și nu au Primitori, dar vor trece prin toate regiunile până când vor ajunge la regiunea împărăției misterului pe care l-au primit.

Tot așa, și aceia care primesc mistere în al Doilea Spațiu, nu au răspunsuri, nici scuze, căci sunt fără semne în acea lume, care este Spațiul Primului Mister al Primului Mister.

Și aceia din al Treilea Spațiu care este afară, care este al Treilea Spațiu din afară, fiecare regiune din acel Spațiu, își are Primitorii săi și explicațiile sale, și simbolurile sale, despre care într-o zi vă voi vorbi, când va veni vremea să vorbesc despre acel mister, adică, atunci când vă voi vorbi despre întinderea Universului".

Despre domnia de o mie de ani a Luminii.

„Însă, la desfacerea Universului, adică, atunci când numărul de suflete desăvârșite va fi complet și misterul prin care Universul s-a ivit va fi desăvârșit, eu voi petrece o mie de ani după anii Luminii fiind Rege peste toate emanațiile Luminii și peste numărul întreg de suflete desăvârșite care au primit toate misterele".

□ CAPITOLUL 99 □

Când Iisus a terminal de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria Magdalena veni înainte și spuse: „Doamne, câți ani din anii lumii fizice este un an al Luminii?"

Ce este un an al Luminii.

Iisus îi răspunse Mariei, zicându-i: „O zi a Luminii echivalează cu o mie de ani din lumea fizică, astfel încât treizeci și șase de miriade și jumătate de ani din lumea fizică echivalează cu un singur an al Luminii.

Așadar, eu voi petrece o mie de ani ai Luminii fiind Rege în mijlocul ultimului Auxiliar, și peste toate emanațiile Luminii, și peste numărul întreg de suflete perfecte care vor fi primit misterele Luminii".

Despre cei din Primul Spațiu în împărăția de o mie de ani.

„Și voi, discipolii mei, și toți cei care vor primi misterul Inefabilului, vor sălășlui la dreapta mea și la stânga mea fiind Regi cu mine în împărăția mea.

Și cei care vor fi primit cele Trei Mistere ale Inefabilului vor fi Regi împreună cu voi în împărăția Luminii; însă nu vor fi egali cu voi nici cu cei care au primit misterul Inefabilului, ci fiind Regi, vor sălășlui în urma voastră.

Și cei ce vor primi cele Cinci Mistere ale Inefabilului, de asemenea vor sălășlui în urma celor Trei Mistere, fiind Regi deopotrivă.

Și de asemenea, cei ce vor primi al Doisprezecelea Mister al Primului Mister vor sălășlui deopotrivă în urma celor Cinci Mistere ale Inefabilului, fiind de asemenea Regi în acord cu ordinul fiecăruia dintre ei.

Și toți cei ce vor primi misterele în toate regiunile Spațiului Inefabilului vor fi la fel Regi, și vor sălășlui înaintea acelora care au primit misterul Primului Mister, răspândindu-se în acord cu gloria fiecăruia dintre ei; astfel că cei ce vor primi Misterele Majore vor sălășlui în regiunile mai elevate, iar cei care vor primi Misterele Minore vor sălășlui în regiunile mai de jos, fiind Regi în Lumina împărăției mele.

Aceștia sunt doar o parte din împărăția Primului Spațiu al Inefabilului".

Despre cei din al Doilea Spațiu.

„Pe de altă parte, cei care au primit misterele celui de-al Doilea Spațiu, adică, ale Spațiului Primului Mister, vor sălășlui în Lumina împărăției mele, răspândindu-se în acord cu gloria fiecăruia dintre ei, și fiecare dintre ei va fi în misterul până la care a primit. Și cei care vor fi primit Misterele Majore, de asemenea vor sălășlui în regiunile mai elevate, iar cei care vor primi Misterele Minore, vor sălășlui în regiunile mai de jos în Lumina împărăției mele.

Aceasta este partea celui de-al Doilea Rege pentru cei care au primit misterul celui de-al Doilea Spațiu al Primului Mister".

Despre cei din al Treilea Spațiu, Primul din afară.

„Pe de altă parte, cei care vor primi misterul celui de-al Treilea Spațiu, adică, al Primului Spațiu din afară, vor sălășlui în urma celui de-al Doilea Rege, răspândindu-se în Lumina împărăției mele după gloria fiecăruia dintre ei, și fiecare va sălășlui în regiunea până în care a primit mistere, astfel că cei care au primit Misterele Majore vor sălășlui în regiunile mai elevate, și cei care au primit Misterele Minore vor sălășlui în

regiunile mai de jos.

Acestea sunt cele trei părți ale împărăției Luminii.

Misterele acestor trei părți ale Luminii sunt peste măsură de numeroase. Le veți găsi în cele două mari cărți ale lui Jeú. Dar, vă voi da și vă voi dezvălui marile mistere ale fiecărei părți, care sunt mai presus decât fiecare regiune, adică, fundamentele fiecărei regiuni și ale fiecărui ordin care vor călăuzi tot neamul omenesc spre regiunile mai elevate, după Spațiul Moștenirii".

Despre Cărțile lui Jeú.

„De restul Misterelor Minore nu aveți nevoie căci le veți găsi în cele două cărți ale lui Jeú, pe care Enoh le-a scris în timp ce vorbeam cu el din Arborele Gnozei și din Arborele Vieții în Paradisul lui Adam.

Acum, așadar, când vă voi explica despre întinderea deplină, vă voi da și vă voi dezvălui marile mistere ale celor trei părți ale împărăției mele, care sunt fundamentul misterelor pe care vi le voi da și vi le voi dezvălui în toate formele și simbolurile lor, și cheile lor, și pecețile ultimului Spațiu, adică, Primul Spațiu din afară. Și vă voi dezvălui tălmăcirile, și apologiile, și semnele acelui Spațiu.

Al Doilea Spațiu care este înăuntru, nu are tălmăciri, nici apologii, nici semne, nici chei, nici peceți, are doar simboluri și forme".

◻ CAPITOLUL 100 ◻

Când Salvatorul a terminat de spus toate lucrurile acestea discipolilor săi, Andrei veni înainte și spuse: „Doamne, nu te mânia pe mine ci ai milă de mine. Te rog să-mi dezvălui misterul despre care te voi întreba, căci mi-a fost greu să-l înțeleg". Salvatorul răspunse, zicându-i: „Întreabă ceea ce vrei să întrebi, căci vă voi dezvălui pe față și fără parabole".

Andrei îl întreabă pe Iisus.

Și Andrei răspunse, zicând: „Doamne, sunt uimit și nespus de uluit de cum oamenii din această lume, cu corp din această materie, chiar dacă provin din această lume, vor putea trece prin aceste firmamente, și acești Arhonți, și toți Domnii, și toți Zeii, și toți Invizibilii, și toți cei din toată Regiunea din Dreapta, și toți cei mari din emanațiile Luminii, și să intre în ele toate moștenind împărăția Luminii. Aceasta nu o înțeleg".

Discipolii și forțele sunt din același amestec.

Când Andrei a spus acestea, spiritul Salvatorului s-a trezi

în el, și exclamând, i-a spus: „Cât timp va trebui să te mai suport? Câtă vreme să mai fiu indulgent cu tine? Așadar, încă nu ai înțeles și rămâi neștiutor? Încă nu ai înțeles că voi, și toți îngerii, și toți Arhanghelii, și Zeii, și Domnii, și toți cei din întreaga Regiune din Dreapta, și toți cei mari din emanațiile Luminii, și toată gloria lor, sunt cu toții laolaltă din aceeași plămadă, aceeași materie și aceeași substanță, și că voi toți sunteți din același amestec.

Și la porunca Primului Mister, amestecul a fost constrâns până când toți cei mari din emanațiile Luminii și toată gloria lor se vor purifica pe ei înșiși, și până când se vor purifica pe ei înșiși de amestec. Și ei nu s-au purificat pe ei înșiși de unii singuri, ci s-au purificat pe ei înșiși de nevoie, în acord cu economia Unului și Unicului, Inefabilul.

Cu adevărat, ei nu suferiseră deloc, nici nu se transformaseră în regiuni, nici nu se dedublaseră, nici nu se vărsaseră pe ei în corpuri de diferite feluri din unul în altul, nici nu fuseseră tulburați deloc”.

Despre Trecerea dintr-un corp în altul şi despre purificare.

„Voi, în special, sunteți rămășița Comorii, și sunteți rămășița Regiunii din Dreapta, și sunteți rămășița regiunii celor din mijloc, și sunteți rămășița tuturor Invizibililor și a tuturor Guvernatorilor; într-un cuvânt, voi sunteți rămășița tuturor acestora. Și vă aflați în mari suferințe și chinuri în făptura voastră, fiind vărsați din unul în altul în diferite feluri de corpuri fizice. Și după toate aceste suferințe, ați luptat și v-ați înfruntat cu voi înșivă, renunțând la toate lucrurile lumii și la câte sunt în ea; și nu ați încetat să căutați până ați găsit misterele împărăției Luminii, care v-au purificat și v-au condus spre lumina mai purificată, preacurată, care v-a preschimbat în lumină purificată. De aceea v-am spus altădată: «Cel ce caută găsește». Și v-am spus: «Căutați misterele Luminii care purifică trupul de materie și-l preschimbă în lumină preacurată, nespus de purificată»”.

Despre misterele care purifică.

„Adevărat vă spun: din iubire pentru neamul omenesc, căci acesta este din materie, eu m-am dedublat pe mine și le-am adus toate misterele Luminii pentru ca să fie purificați, căci ei sunt rămășița întregii materii a materiei lor; căci nu ar fi salvat nici un suflet din neamul omenesc și nu ar fi putut să

moștenească împărăția Luminii dacă nu le-aș fi adus misterele care purifică.

Deoarece emanațiile Luminii nu au nevoie de mistere, căci ele sunt purificate, dar neamul omenesc are nevoie de ele, căci ei toți nu sunt altceva decât rămășițe materiale. Așadar, v-am spus în alte împrejurări: «Nu omul sănătos are nevoie de medic, ci cel bolnav», adică, aceia care sălășluiesc în Lumină nu au nevoie de mistere, căci ei sunt lumini purificate; însă neamul omenesc are nevoie de ele căci ei sunt rămășițe.

Așadar, vestiți tuturor zicându-le să nu se înfricoșeze căutând zi și noapte până când vor găsi misterele care purifică, să renunțe la lucrurile lumii și la câte sunt în ea. Căci cel ce cumpără și vinde în această lume, și cel ce mănâncă și bea din materia ei, și cel ce trăiește din interesele și asocierile ei, adună alte lucruri la rămășița materiei sale, căci toată această lume și tot ceea ce este în ea, și toate asocierile ei, sunt rămășițe materiale care vor fi cercetate în puritatea lor.

De aceea v-am spus altădată: «Renunțați la lucrurile acestei lumi și la câte există în ea ca să nu adunați alte lucruri pe lângă cele pe care deja le aveți». Vestiți, așadar, la tot neamul oamenilor zicându-le să renunțe la toată lumea și la asocierile ei pentru ca să nu adune alte lucruri pe lângă cele pe care deja le au, și ziceți-le să nu înceteze să caute zi și noapte misterele care purifică, și să nu vină până nu le găsesc, căci acestea îi vor purifica și-i vor înălța până la lumina purificată, pentru ca să ajungă în înalt și să moștenească Lumina împărăției mele.”

Cei care sunt purificați vor fi salvați.

„Acum, așadar, Andrei, cu frații și condiscipolii tăi, datorită renunțărilor voastre și suferințelor pe care le-ați îndurat în fiecare regiune, și pentru schimbările voastre obținute în fiecare regiune, și pentru intrările voastre dintr-un corp în altul de diferite feluri, și pentru toate necazurile voastre, și pentru că după toate acestea ați primit misterele care purifică și v-ați preschimbat în lumină preacurată nespus de purificată; veți ajunge din acest motiv în înalt și veți pătrunde în toate regiunile marilor emanații ale Luminii, și veți fi Regi în împărăția Luminii în veci”.

Ei vor fi în cele din urmă mai presus de toate puterile.

„Dar dacă proveniți din corpul de materie și ajungeți mai presus, atingând Regiunea Arhonților, atunci Arhonții vor fi cuprinși de rușine înaintea voastră din cauză că sunteți rămășița materiei lor și v-ați preschimbat în lumină mai purificată decât ei toți. Și dacă ajungeți la Regiunea Marelui Invizibil, și la regiunea celor din mijloc, și a celor din dreapta, și la regiunile tuturor marilor emanații ale Luminii, veți fi atunci venerați între ei toți din cauză că sunteți rămășița materiei lor și v-ați preschimbat în lumină mai purificată decât ei toți. Și toate regiunile vă vor slăvi până când veți intra în Regiunea împărăției.

Acesta este răspunsul la întrebarea pe care ai pus-o. Acum, așadar, Andrei mai ai încă îndoieli și necunoaștere?”

Iisus îi iartă lui Andrei necunoașterea.

Când Salvatorul a spus acestea, Andrei a înțeles deslușit, și nu doar el, ci toți discipolii au înțeles cu exactitate că vor moșteni împărăția Luminii. Și se aruncară la picioarele lui Iisus, strigând cu glas tare și plângând, implorându-l pe Salvator, îi spuseră: „Doamne, iartă-i fratelui nostru păcatul de a se fi îndoit”.

Salvatorul le răspunse, zicând: „Eu iert și voi ierta; de aceea m-a trimis Primul Mister, pentru ca să iert păcatele tuturor”.

Tributul lui Cezar (1516)
Tiziano, Gemăldegalerie Alte Meister, Dresda, Germania

Partea a Treia

● PARTEA A TREIA ●

POST SCRIPTUM:

O PARTE DIN CĂRȚILE SALVATORULUI. CONCLUZIA UNEI ALTE CĂRȚI.

▫ CAPITOLUL 101 ▫

Despre membrele Inefabilului.

„Și cei care merită misterele care sălășluiesc în Inefabil, care nu se cunosc —acestea există dinaintea Primului Mister—, și folosind o parabolă și o asemuire pentru ca să puteți înțelege, voi spune că sunt ca și membrele corpului Inefabilului. Și fiecare există în acord cu cinstea gloriei sale: capul potrivit cinstei capului, și ochiul potrivit cinstei ochilor, și urechile potrivit cinstei urechilor, și restul membrelor corpului în mod asemănător, pentru ca materia să fie manifestată. Există o mulțime de membre, dar un singur trup. Cu adevărat, despre aceasta am vorbit în pildă și în asemuire și în parabolă, dar nu într-un chip adevărat, nici nu am dezvăluit cuvântul cu adevărat, ci misterul unic al Inefabilului”.

Salvatorul este comoara lor.

„Și toate membrele care sunt în el —potrivit cuvântului cu care l-am comparat—, adică, cele ce sunt în misterul Inefabilului, și cele ce sunt în el, și de asemenea cele Trei Spații care sunt în urma lor potrivit misterelor; ale tuturor acestora, cu adevărat, eu sunt comoara lor, pe lângă care nu există altă comoară care să aibă asemuire în lume; dar încă mai sunt cuvinte, și mistere, și alte regiuni”.

Despre cinstea celor care au primit mistere.

Acum, așadar, binecuvântat este acela care a găsit cuvintele Primului Spațiu care este afară, căci va fi un Zeu cel care a găsit aceste cuvinte ale misterelor celui de-al Doilea Spațiu care este în mijloc; și este un Salvator și un Nemărginit cel care a găsit cuvintele misterelor celui de-al Treilea Spațiu care este înăuntru; și el este mai presus decât Universul și cei care sunt în al Treilea Spațiu, întrucât a găsit misterul în care se află ei și în care ei rămân; drept pentru care, el este precum ei. Pe de altă parte, cel ce a găsit cuvintele misterelor pe care vi le-am descris vouă prin asemuirea că ele sunt membrele corpului Inefabilului, adevărat vă zic: acel om a găsit cuvintele acestor

mistere în adevărul divin, este primul în adevăr, și este asemenea lui (Primului, Inefabilului), din cauza acestor cuvinte și mistere... Și Universul însuși rămâne din cauza Primului. De aceea, cel ce a găsit cuvintele acelor mistere este precum Primul, întrucât este Gnoza Gnozei Inefabilului despre care am vorbit în ziua aceasta".

• CARTEA A TREIA •

▫ CAPITOLUL 102 ▫

Despre propovăduirea discipolilor.

Iisus își continuă cuvântarea și le spuse discipolilor săi: „Când eu mă voi duce în Lumină, vestiți atunci lumii și spuneți: nu încetați în căutarea voastră zi și noapte, și nu slăbiți până nu veți fi găsit misterele împărăției Luminii, care vă vor purifica și vă vor preschimba în lumină purificată, și vă vor conduce în împărăția Luminii".

La ceea ce trebuie să renunțe oamenii.

„Spuneți-le: renunțați la lume și la materia care este în ea, și la toate interesele, și la toate păcatele ei; într-un cuvânt, la toate asocierile care există în ea, pentru ca să fiți demni de misterele Luminii și salvați de toate pedepsele care sunt la judecată.

Spuneți-le: renunțați la bârfă, ca să fiți demni de misterele Luminii și salvați de focul cu chip de câine.

Spuneți-le: renunțați să ascultați conversațiile altora, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de judecata celui cu chip de câine.

Spuneți-le: renunțați la înclinația voastră spre dispută, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de pedepsele lui Ariel.

Spuneți-le: renunțați la calomnie, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de râurile de foc ale chipului de câine.

Spuneți-le: renunțați la falsele mărturii, ca să fiți demni de misterele Luminii și să puteți scăpa și să fiți salvați de râurile de foc ale chipului de câine.

Spuneți-le: renunțați la orgoliu și la aroganță, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de abisurile de foc ale lui Ariel.

Spuneți-le: renunțați la lăcomie, ca să fiți demni de

misterele Luminii și să fiți salvați de judecățile din Amenti.

Spuneți-le: renunțați la indiscreție, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de focurile din Amenti.

Spuneți-le: renunțați la viclenie, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de pedepsele care există în Amenti.

Spuneți-le: renunțați la avariție, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de râurile de foc ale chipului de câine.

Spuneți-le: renunțați la iubirea pământească, pentru ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de straturile de foc ale chipului de câine.

Spuneți-le: renunțați la hoție, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de râurile de foc ale lui Ariel.

Spuneți-le: renunțați la ponegrire, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de pedepsele râurilor de foc.

Spuneți-le: renunțați la nedreptate, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de mările de foc ale lui Ariel.

Spuneți-le: renunțați la neîndurare, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de judecățile Chipurilor de Dragon.

Spuneți-le: renunțați la mânie, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de râurile de foc ale Chipurilor de Dragon.

Spuneți-le: renunțați la blesteme, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de mările de foc ale Chipurilor de Dragon.

Spuneți-le: renunțați la furt, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de tulburatele mări ale Chipurilor de Dragon.

Spuneți-le: renunțați la tâlhărie, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de Yaldabaoth.

Spuneți-le: renunțați la calomnie, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de râurile de foc ale Chipului de Leu.

Spuneți-le: renunțați la luptă și la rivalitate, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de râurile clocotitoare ale lui Yaldabaoth.

Spuneți-le: renunțați la tot ceea ce e ignoranță, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de Liturgii lui

Yaldabaoth și de mările lui de foc.

Spuneți-le: renunțați la a face rău, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de demonii lui Yaldabaoth și de toate judecățile lui.

Spuneți-le: renunțați la delăsare, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de mările clocotitoare de smoală ale lui Yaldabaoth.

Spuneți-le: renunțați la adulter, ca să fiți demni de misterele împărăției Luminii și să fiți salvați de mările de sulf și de smoală ale Chipului de Leu.

Spuneți-le: renunțați la ucidere, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de Guvernatorul cu chip de crocodil —acela care este în frig, care este prima cameră a tenebrelor exterioare—.

Spuneți-le: renunțați la ateism, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de plânsul și scrâșnetul dinților.

Spuneți-le: renunțați la cruzime și la impietate, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de Guvernatorii tenebrelor exterioare.

Spuneți-le: renunțați la posturi (magice), ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de marele frig și de grindina tenebrelor exterioare.

Spuneți-le: renunțați la blasfemie, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de marele dragon al tenebrelor exterioare.

Spuneți-le: renunțați la doctrinele greșite, ca să fiți demni de misterele Luminii și să fiți salvați de pedepsele marelui dragon al tenebrelor exterioare.

Spuneți-le acelora care predau doctrine greșite, și fiecăruia dintre cei care sunt instruiți în ele: vai de voi, căci dacă nu vă veți căi și nu veți abandona greșeala voastră, veți ajunge la pedepsele marelui dragon și ale tenebrelor exterioare, care sunt nespus de crude, și nicicând nu veți fi trimiși în lume, ci veți fi fără existență până la final.

Spuneți-le acelora care abandonează doctrinele adevărate ale Primului Mister: vai de voi, căci pedeapsa voastră este tristă în comparație cu cea a tuturor oamenilor. Căci voi veți rămâne în marele frig, și îngheț, și grindină în mijlocul dragonului și al întunericului de afară, și nicicând nu veți fi trimiși în lume din

acel ceas, ci veți îngheța în acea regiune, și la dizolvarea Universului veți pieri și veți înceta să existați pentru totdeauna.”

Hotarele drumurilor celui de preț.

„Spuneți mai cu seamă oamenilor din lume: fiți răbdători, ca să puteți primi misterele Luminii și să vă înălțați până la împărăția Luminii.

Spuneți-le: iubiți oamenii, ca să fiți demni de misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Spuneți-le: fiți blânzi, ca să primiți misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Spuneți-le: fiți pașnici, ca să puteți primi misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Spuneți-le: fiți milostivi, ca să puteți primi misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Spuneți-le: faceți opere de caritate, ca să primiți misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Spuneți-le: ajutați-l pe cel sărman, și pe cel bolnav, și pe cel necăjit, ca să primiți misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Spuneți-le: iubiți-l pe Dumnezeu, ca să primiți misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Spuneți-le: fiți virtuoși, ca să puteți primi misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Spuneți-le: fiți demni, ca să primiți misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Spuneți-le: renunțați la toate, ca să primiți misterele Luminii și să vă ridicați la împărăția Luminii.

Acestea sunt limitele drumurilor pentru aceia care sunt demni de misterele Luminii”.

Pentru cine sunt misterele Luminii.

„Așadar, acelora care au renunțat cu această renunțare, dați-le misterele Luminii și nu le ascundeți lor, chiar dacă sunt păcătoși și au comis toate păcatele și toate fărădelegile lumii, pe care vi le-am descris, pentru ca ei să poată să se întoarcă și să se căiască, și să fie în ascultarea de ceea ce v-am zis. Dați-le misterele împărăției Luminii și nu o ascundeți de ei, căci tocmai din cauza păcatului, am adus misterele în lume și eu pot să iert toate păcatele care sunt comise de la început. De aceea v-am spus înainte: nu am venit să îi chem pe cei virtuoși”.

Misterele sunt pentru iertarea păcatelor.

„Acum, așadar, am adus misterele pentru ca păcatele lor să le fie iertate tuturor și cu toții să fie primiți în împărăția Luminii. Căci misterele sunt darul Primului Mister, acel fapt că el poate șterge păcatele și fărădelegile tuturor păcătoșilor”.

◻ *CAPITOLUL 103* ◻

Maria îl întreabă pe Salvator.

Și când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria veni înainte și îi spuse Salvatorului: „Doamne, atunci, un om virtuos care este desăvârșit în toate virtuțile, un om care nu a păcătuit nicicând, va fi chinuit de pedepse și de judecăți, sau nu? Va fi acel om dus în împărăția Cerurilor sau nu?”

Despre sufletul omului virtuos care nu a primit misterele la moarte.

Și Salvatorul îi răspunse Mariei: „Un om virtuos care s-a desăvârșit în toată virtutea și care niciodată nu a comis nici un păcat, și care niciodată nu a primit misterele Luminii, când va veni momentul potrivit să-și lase corpul, Primitorii uneia dintre Triplele Puteri —între care este una mare— vor veni direct să smulgă sufletul omului din mâinile Primitorilor răsplătitori, și vor petrece trei zile circulând cu el în toate creaturile lumii. După trei zile îl vor conduce în Haos, pentru a-l duce la toate pedepsele judecăților și pentru a-l trimite la toate judecățile. Focurile din Haos nu-l vor chinui foarte tare, doar în parte, pentru o scurtă vreme.

Și degrabă se vor îndura de el pentru a-l scoate din Haos și a-l conduce pe drumul din mijloc de-a lungul tuturor Arhonților. Și ei (Arhonții) nu-l vor pedepsi cu judecăți aspre, ci focul regiunilor lor îl va chinui doar în parte. Și dacă va fi dus în Regiunea lui Yachthanabas, nemilosul, el nu va putea să-l pedepsească realmente cu judecățile lui malefice, ci îl va reține pentru o scurtă vreme în timp ce focul pedepselor lui îl va chinui în parte.

Apoi ei se vor îndura degrabă de el și-l vor duce în propriile lor regiuni, și nu-l vor duce în Aeoni, astfel că Arhonții Aeonilor nu-l vor lua cu forța; îl vor aduce pe calea Soarelui și înaintea Fecioarei Luminii. Ea îl va încerca, și va vedea că este curat de păcat, dar nu va permite să-l ducă la Lumină, căci nu are cu el semnul împărăției misterului; dar îl va pecetlui cu o pecete mai mare și va lăsa să fie aruncat în corpul Aeonilor virtuții —acel corp care va fi bun pentru a găsi semnele

misterelor Luminii și a moșteni împărăția Luminii pentru totdeauna—.

Dacă, dimpotrivă, omul a păcătuit o dată, de două sau de trei ori, atunci va fi înapoiat lumii după felul de păcate pe care le-a comis, felul pe care eu vi-l voi arăta când vă voi vorbi despre întinderea Universului.

Dar adevărat, adevărat vă spun: chiar dacă un om virtuos nu a comis nici un păcat, nu va putea fi dus în împărăția Luminii, căci semnul împărăției misterelor nu este în el. Într-un cuvânt, este imposibil să duci suflete la Lumină fără misterele împărăției Luminii".

▫ CAPITOLUL 104 ▫

Ioan îl întreabă pe Iisus.

Și când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Ioan veni înainte și spuse: „Doamne, imaginează-ți un om păcătos și care încalcă Legea ta, plin de nelegiuiri, dar care s-a oprit din rău pentru împărăția Centrilor și care a renunțat la toată lumea și la lucrurile ce există în ea, și căruia de la început îi dăm misterele Luminii care sunt în Primul Spațiu din afară; dacă el primește misterele și la puțină vreme după aceea păcătuiește din nou, dar din nou se oprește din păcatele lui și renunță la toată lumea și la lucrurile materiale care sunt în ea, astfel că se întoarce căit, și cum știm că într-adevăr năzuiește la lucrurile lui Dumnezeu îi dăm al Doilea Mister al Primului Spațiu care este în afară; și la fel păcătuiește din nou și se întoarce la păcatele lumii, dar se întoarce apoi și încetează să mai fie în păcat, și din nou renunță la lumea întreagă și la lucrurile materiale care sunt în ea și se călește încă o dată, și știind cu siguranță că nu este un fățarnic îi dăm misterele de la început care sunt în Primul Spațiu din afară; și în mod asemănător păcătuiește din nou tot felul de păcate, ai vrea tu să-l iertăm de șapte ori și să-i dăm misterele care sunt în Primul Spațiu din afară de șapte ori sau nu?"

Discipolii vor ierta de multe ori de șapte ori șapte.

Salvatorul îi răspunse lui Ioan, zicând: „Nu numai că îl veți ierta de șapte ori, ci adevărat vă zic: iertați-l de multe ori șapte și dați-i misterele care de la început sunt în Primul Spațiu din afară. Poate veți câștiga sufletul acelui frate și va moșteni împărăția Luminii.

De aceea, când m-ați întrebat înainte: «Dacă fratele

nostru va păcătui împotriva noastră, ai vrea să-l iertăm până de șapte ori?», eu am răspuns și v-am zis la fel: «Nu numai de șapte ori, ci de șaptezeci de ori șapte».

Așadar, iertați-l de multe ori, și dați-i de fiecare dată misterele care se află în Primul Spațiu care este în afară. Poate că veți câștiga sufletul acelui frate și va moșteni împărăția Luminii”.

Despre răsplata salvatorilor de suflete.

„Adevărat, adevărat vă zic: acela care se păstrează în viață și salvează un singur suflet, pe lângă rangul pe care el îl are în împărăția Luminii, va primi un alt rang pentru sufletul pe care l-a salvat; așadar acela care salvează multe suflete, pe lângă rangul pe care-l are în Lumină, va primi multe alte ranguri pentru sufletele pe care le-a salvat”.

▫ CAPITOLUL 105 ▫

Ioan continuă să întrebe.

Când Salvatorul a spus acestea, Ioan a venit înainte și a zis: „Doamne, îngăduie-mi să te întreb, căci de azi înainte voi începe să te întreb despre toate lucrurile referitoare la modul în care vom propovădui învățătura ta umanității.

Dacă îi dau, așadar, acestui frate, un mister dintre cele de la început care sunt în Primul Spațiu din afară, și în plus alte mistere, și el nu face ceea ce este demn de împărăția Cerurilor, vei vrea tu să-l lăsăm să treacă la misterele din al Doilea Spațiu? Am câștiga poate sufletul acelui frate și s-ar căi și ar moșteni împărăția Luminii. Ai dori, așadar, să-l lăsăm să intre în misterele care se află în al Doilea Spațiu sau nu?”

Căci misterele îi vor fi date din nou celui căit până la al Treilea din al Doilea Spațiu.

Și Salvatorul îi răspunse lui Ioan: „Dacă este un frate care nu este fățarnic și cu adevărat năzuiește la lucrurile lui Dumnezeu, și dacă i-ați dat de multe ori misterele de la început; și din situația elementelor destinului nu a înfăptuit ceea ce este demn de misterele împărăției Luminii, iertați-l atunci, lăsați-l să intre și dați-i Primul Mister care se află în al Doilea Spațiu. Poate veți câștiga sufletul acelui frate.

Și dacă nu a înfăptuit ceea ce este demn de misterele Luminii și a comis diverse păcate, și mai apoi s-a întors cu mare căință renunțând la lume și la toate păcatele sale, și voi știți cu siguranță că nu este un fățarnic și cu adevărat năzuiește la

lucrurile lui Dumnezeu, atunci întoarceți-vă la el, iertați-l și lăsați-l să treacă, și dați-i al Doilea Mister din al Doilea Spațiu al Primului Mister. Poate veți câștiga sufletul acelui frate și va moșteni împărăția Luminii.

Și, din nou, dacă el nu a înfăptuit ceea ce este demn de mistere, ci a greșit comițând diverse păcate, și apoi s-a întors căit renunțând la lumea întreagă și la lucrurile care sunt în ea, părăsind păcatul pentru ca voi să știți cu adevărat că nu este un fățarnic ci că realmente năzuiește la lucrurile lui Dumnezeu, întoarceți-vă încă o dată la el, iertați-l și acceptați căința lui, căci Primul Mister este milostiv și îndurător. Lăsați-l de asemenea să intre și dați-i cele Trei Mistere împreună care se află în al Doilea Spațiu al Primului Mister".

Limita puterii discipolilor de a ierta păcatele.

„Dacă, pe de altă parte, acel om greșește comițând diverse păcate, din acel moment înainte voi nu veți mai putea să-l iertați nici să-i acceptați căința; totuși, lăsați-l să stea printre voi ca o piatră de poticnire și ca un păcătos.

Căci adevărat vă spun: acele Trei Mistere vor fi mărturia ultimei lui căințe. Și nu va mai avea căință din acel moment înainte. Căci adevărat vă zic: sufletul acelui om nu va fi vărsat din nou în lume din acel moment înainte, ci va sta în lăcașurile dragonului tenebrelor exterioare".

Explicația unui proverb străvechi.

„Întrucât în legătură cu sufletele unor astfel de oameni v-am vorbit înainte în mod asemănător, zicându-vă: «Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, adu-l și rezolvă problema între tine și el în particular. Dacă te ascultă, îl vei fi câștigat pe fratele tău; dacă nu te ascultă, mai cheamă cu tine pe cineva. Dacă nu te ascultă nici pe tine nici pe celălalt, du-l în adunare. Dacă nu-i ascultă pe ceilalți, lasă-l ca pe un păcătos și ca pe o piatră de poticnire». Adică, dacă nu este folositor în Primul Mister, dați-i-l pe al Doilea, și dacă nu este folositor în al Doilea, dați-i-le pe toate trei împreună, care sunt «adunarea», și dacă nu este folositor în al Treilea Mister, lăsați-l ca o piatră de poticnire și ca pe un păcătos".

Despre misterul principal al iertării păcatelor.

„Și cuvântul pe care vi l-am spus altădată: «Pentru ca prin doi sau trei martori fiecare cuvânt să fie stabilit», este acesta: acele Trei Mistere vor da mărturie de ultima lui căință. Și

adevărat vă zic: dacă acel om se căiește, nici un mister nu-i va putea ierta păcatele, nici căința lui nu poate fi acceptată nici ascultată de nici un mister, cu excepția Primului Mister al Primului Mister și a misterelor Inefabilului. Doar acestea îi vor primi căința și-i vor ierta păcatele, căci acele mistere cu adevărat sunt milostive și îndurătoare și întotdeauna iartă".

▫ CAPITOLUL 106 ▫

Ioan continuă să întrebe.

Atunci, după ce Salvatorul a spus acestea, Ioan a continuat din nou, zicându-i Salvatorului: „Doamne, presupunând că un păcătos adevărat a renunțat la lume și la lucrurile care sunt în ea, și la toate păcatele și interesele lui, și am verificat că realmente nu ne înșeală, ci cu siguranță și cu adevărat năzuiește la lucrurile lui Dumnezeu; și în plus știm că s-a făcut vrednic de misterele celui de-al Doilea și al Treilea Spațiu, dorești oare să-i dăm misterele celui de-al Doilea Spațiu și ale celui de-al Treilea înainte să fi primit misterele Moștenirii Luminii sau nu? Oare așa dorești?"

Mai multe despre iertarea păcatelor.

Și Salvatorul îi răspunse, zicându-i lui Ioan în mijlocul discipolilor săi: „Dacă știți cu siguranță că acel om a renunțat la lume și la toate interesele, și la asocierile, și la păcatele lui, și dacă știți cu adevărat că nu vă înșeală, nici nu este un ipocrit sau un curios să cunoască misterele și cum se realizează, și că realmente năzuiește la lucrurile lui Dumnezeu, nu-l evitați, ci dați-i misterele celui de-al Doilea și al Treilea Spațiu și cercetați de care mister este vrednic; și acela de care este vrednic dați-i-l și nu i-l ascundeți, căci dacă i-l ascundeți vă puteți face vinovați de o mare osândă.

Dacă îi acordați o dată misterele celui de-al Doilea și al Treilea Spațiu și se întoarce din nou la păcat, trebuie să insistați din nou a doua oară, și chiar a treia oară. Dacă și așa continuă, nu mai insistați, căci acele Trei Mistere vor fi mărturie pentru ultima lui căință. Și adevărat vă spun: acela care îi va da din nou acelui om mistere ale celui de-al Doilea sau al Treilea Spațiu este vinovat de o mare osândă. Totuși, lăsați-l să fie pentru voi ca un păcătos sau ca o piatră de poticnire.

Adevărat vă spun: sufletul acelui om nu poate fi vărsat din nou în lume din acel moment înainte; și lăcașul lui se va afla în mijlocul fălcilor dragonului tenebrelor exterioare, regiunea

plânsului și scrâșnetului dinților. Și la dizolvarea lumii, sufletul lui va fi înghețat; și va pieri în frigul și focul nestăpânit; și nu va avea existență veșnică.

Chiar dacă se întoarce din nou și renunță la lume cu toate interesele și păcatele ei și arată o mare căință, nici un mister nu-i poate primi căința nici să-l asculte pentru a se îndura și a-i ierta păcatele, cu excepția misterului Primului Mister și a misterului Inefabilului. Acestea sunt cele care îi vor primi căința acelui om și-i vor ierta păcatele; căci în realitate acele mistere sunt milostive și îndurătoare și întotdeauna iartă păcatele”.

□ CAPITOLUL 107 □

Ioan continuă să întrebe.

Când Salvatorul a spus acestea, Ioan a continuat iar, zicând: „Doamne, ai răbdare cu mine dacă te întreb cu stăruință, și nu te mânia că te întreb despre toate lucrurile răspicat și cu încredințare pentru a cunoaște modul în care trebuie să propovăduim învățătura ta omenirii”.

Și Salvatorul răspunse, zicându-i lui Ioan: „Întreabă despre tot ce dorești, căci eu vă voi dezvălui pe față, fără parabole, deschis și cu încredințare”.

Și Ioan răspunse, zicând: „Doamne, dacă noi ieșim și propovăduim învățăturile tale, și ajungem într-un oraș sau într-un sat, și oamenii din acel oraș vin să ne întâmpine fără să știm cine sunt, și ne primesc printre ei cu mare înșelăciune și păcăleală și ne duc în casele lor, și vrând să pună la încercare misterele împărăției Luminii, ne înșeală făcându-ne să credem că năzuiesc la lucrurile lui Dumnezeu, și le dăm misterele împărăției Luminii, și mai târziu ne dăm seama că nu au merite pentru a merita misterele și știm că ne-au înșelat și au făcut un spectacol din mistere regiune după regiune punându-ne la încercare și deopotrivă misterele noastre, ce se va întâmpla atunci?”

Despre aspiranții care primesc misterele.

Și Salvatorul răspunse, zicându-i lui Ioan: „Dacă voi ajungeți într-un oraș sau într-un sat, în orice casă ce veți intra și vă vor primi, dați-le un mister. Dacă ei îl merită veți câștiga sufletele lor și vor moșteni împărăția Luminii; dar dacă ei nu îl merită și vă înșeală, și fac și un spectacol public din mistere punându-vă la încercare și de asemenea misterele, invocați-l atunci pe Primul Mister al Primului Mister, care are îndurare de

fiecare, și spuneți: «Tu, mister pe care l-am încredințat acestor suflete păcătoase și perverse care nu-l merită, întoarce-te la noi și fă-le să nu mai cunoască nicicând misterul împărăției tale». Și scuturați praful de pe picioarele voastre ca mărturie împotriva lor, zicând: «Fie ca sufletele voastre să fie precum praful din casa voastră». Și adevărat vă spun: în acel moment toate misterele pe care li le-ați dat se vor întoarce la voi, și toate cuvintele și misterele din regiunea până în care au primit imagini le vor fi luate".

O străveche pildă explicată.

„Cu privire la astfel de oameni, v-am spus altădată în parabole: în casa în care veți intra și veți fi primiți, spuneți-le: «Pacea fie cu voi». Iar dacă o merită, lăsați ca pacea voastră să fie cu ei, și dacă nu o merită, lăsați ca pacea voastră să se întoarcă la voi, adică, dacă acei oameni merită misterele și cu adevărat năzuiesc la lucrurile lui Dumnezeu, acordați-le misterele împărăției Luminii, dar dacă ei sunt fățarnici cu voi și vă înșeală fără ca voi să știți, și dacă le acordați misterele împărăției Luminii și apoi ei fac din mistere un spectacol public și vă pun la încercare cât și misterele, apelați atunci la Primul Mister al Primului Mister și acesta va întoarce la voi toate misterele pe care li le-ați dat, iar lor le vor fi necunoscute misterele Luminii pentru totdeauna.

Și astfel de oameni nu vor fi conduși înapoi în lume din acel moment înainte. Dar adevărat vă zic: lăcașurile lor vor fi în mijlocul fălcilor dragonului tenebrelor exterioare. Și chiar dacă în momentul de a se căi renunță la lume și la lucrurile care există în ea și la toate păcatele lor, și arată o deplină supunere misterelor Luminii, nici un mister nu va putea să îi asculte nici să-i ierte, cu excepția acestui însuși mister al Inefabilului care are îndurare pentru toți și iartă păcatele fiecăruia".

▫ CAPITOLUL 108 ▫

Maria îl întreabă pe Iisus.

Când Iisus a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria a adorat picioarele lui Iisus, sărutându-le, și a spus: „Doamne, să presupunem că un frate demn și admirabil pe care l-am pregătit cu toate misterele Luminii, acesta are un frate sau o rudă, și în general orice om, fie el păcătos sau nu, și acel om s-a dezîncarnat, iar inima fratelui bun se tulbură și plânge pentru el pentru că este judecat și pedepsit, ce putem face,

Doamne, pentru a-i scăpa de pedepse și de judecățile aspre?”

Iar Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Despre aceasta v-am spus deja altădată; totuși, acordați atenție căci pot să vă spun din nou, ca să fiți desăvârșiți în toate misterele și să vă cunoască precum «cei desăvârșiți în toată plenitudinea”.

Cum sufletele celor care s-au dezîncarnat pot fi ajutate de cei de pe Pământ.

„Astfel, deci, toți oamenii care sunt păcătoși sau nu, nu doar dacă vreți să fie scăpați de judecățile și pedepsele aspre, ci și să fie îndreptați spre un corp drept ca să poată găsi misterele divinității, pentru ca să înainteze și să moștenească împărăția Luminii, practicați atunci al Treilea Mister al Inefabilului, și spuneți: «Duceți sufletul acestui sau acelui om la care ne gândim cu inima noastră departe de pedepsele Arhonților Guvernatori, și conduceți-l de îndată înaintea Fecioarei Luminii, și în fiecare lună, Fecioara să-l pecetluiască cu o pecete și mai înaltă, și în fiecare lună, Fecioara de Lumină să-l verse într-un corp drept și demn, pentru ca să înainteze spre înalt și să moștenească împărăția Luminii».

Și dacă voi spuneți asta, adevărat vă zic: oricine slujește în ordinele judecăților Arhonților sau Guvernatorilor, grăbește încredințarea acelui suflet de la unul la altul, până când îl conduc înaintea Fecioarei de Lumină. Iar Fecioara de Lumină îl pecetluiește cu semnul împărăției Inefabilului și îl încredințează Primitorilor săi, pentru ca să îi verse într-un corp drept ca să găsească misterele Luminii, pentru ca să fie demn și să continue spre înalt, și să moștenească împărăția Luminii. Iată ceea ce m-ați întrebat”.

▫ CAPITOLUL 109 ▫

Maria continuă să întrebe.

Și Maria răspunse, zicând: „Așadar, Doamne, tu ne-ai adus misterele în lume pentru ca omul să nu moară prin moartea pe care i-o hărăzesc Arhonții sau Guvernatorii destinului —fie că îi menesc să moară de sabie, sau de apă, sau de torturile și actele de violență care sunt în lege, sau prin orice altă moarte—; ne-ai adus tu atunci misterele în lume pentru ca omul să nu moară de moartea pe care i-o hotărăsc Arhonții destinului, ci să moară deodată dacă nu trebuie să îndure suferințe prin acele feluri de moarte. Căci sunt extrem de numeroși cei ce ne prigonesc pentru numele tău, și dacă ne torturează să putem rosti misterul

pentru a lăsa corpul de îndată fără a trebui să îndurăm nici o suferință”.

Despre cum cel care posedă misterele poate lăsa corpul fără să sufere.

Salvatorul răspunse, zicându-le tuturor discipolilor săi: „Cât despre acest cuvânt despre care mă întrebați, v-am vorbit altădată; totuși, ascultați cu atenție căci pot să vi-l spun din nou: nu numai voi, ci toți aceia care reușesc să realizeze acel Prim Mister al Primului Mister al Inefabilului, să-l practice și să-l realizeze în toate formele, și în toate felurile lui, și în toate perioadele lui; realizându-l nu va ieși din corp decât după ce-l va fi obținut în toate formele lui și în toate felurile lui, doar atunci, de fiecare dată când va invoca numele lui se va salva pe sine de tot ceea ce i-au hărăzit Arhonții destinului. Și în acel moment va ieși din corpul de materie al Arhonților, iar sufletul lui se va preschimba într-un mare șuvoi de lumină și se urca în înalt, și va pătrunde în toate regiunile Arhonților și toate regiunile Luminii până va ajunge la regiunea împărăției lui. Și în nici o regiune nu va da răspunsuri, nici apologii, căci este fără semne”.

▫ CAPITOLUL 110 ▫

După ce Iisus a spus acestea, Maria a continuat. S-a aruncat la picioarele lui Iisus, și sărutându-le, i-a spus: „Doamne, mai am un lucru să te întreb. Dezvăluie-ni-l și nu ni-l ascunde”.

Iisus îi răspunse Mariei: „Întreabă ceea ce vrei să întrebi, căci vă voi dezvălui deschis și fără parabole”.

Maria continuă să întrebe.

Maria a spus atunci: „Doamne, ai adus tu misterele în lume din cauza sărăciei și a bogăției, și din cauza foamei și a belșugului, și din cauza corpurilor stricate și a corpurilor sănătoase, într-un cuvânt, a tuturor celor amintiți, astfel încât dacă mergem în diferitele locuri ale Pământului și nu au încredere în noi, și nu acordă atenție cuvintelor noastre, și realizăm oricare dintre mistere în acele regiuni, vor ști ei cu adevărat că propovăduim cuvintele Dumnezeului Universului?”

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei în mijlocul discipolilor: „În legătură cu acest mister despre care mă întrebi, vi l-am dat altădată; totuși, îl voi repeta pentru voi”.

Misterul învierii din morți.

„În realitate, Maria, nu doar tu, ci orice om care realizează

misterul învierii din morți —acela care vindecă demonii, și toate durerile, și toate bolile, și pe cel orb, și pe cel paralitic, și pe cel ciung, și pe cel mut, și pe cel surd (pe care vi l-am dat în altă vreme)—, cel ce va primi acel mister și-l va realiza, doar atunci, dacă cere pentru toate lucrurile, sărăcie și bogăție, foame și belșug, corp sănătos, și pentru toate vindecările corpului, și învierea din morți, și pentru vindecarea paraliticului, și a orbului, și a mutului, și a surdului, și a tuturor bolilor și durerilor, într-un cuvânt, cel ce realizează acel mister și cere toate lucrurile pe care tocmai vi le-am spus, de îndată vor veni atunci să-l ajute".

Discipolii exaltați înaintea sublimității situației.

Când Salvatorul a spus acestea, discipolii veniră înainte și exclamară cu toții, zicând: „Oh, Salvatorule! Suntem exaltați pentru marile realități pe care ni le spui și pentru că ne-ai îndurat sufletele; ele ne-au împins să ieșim din noi spre tine pentru că noi ne-am născut din tine. Astfel că, datorită marilor realități pe care ni le spui, sufletele noastre au delirat și ne-au presat nespus de mult râvnind să ieșim din noi spre regiunea împărăției tale".

◻ CAPITOLUL 111 ◻

Cum vor trebui discipolii să propovăduiască cuvântul.

Când discipolii au spus aceasta, Salvatorul a continuat iar, zicându-le: „Dacă mergeți în orașe, împărății sau țări, propovăduiți mai întâi zicându-le: «Căutați mereu, fără încetare, până când veți găsi misterele Luminii care vă vor duce la împărăția Luminii». Spuneți-le: «Feriți-vă de doctrinele greșite». Căci mulți vor veni în numele meu și vor zice: «Eu sunt el», și nu vor fi, și îi vor conduce pe mulți pe drumul greșit".

Ce mistere vor da discipolii.

„Astfel că, toți cei ce vor veni la voi și vor avea încredere în voi, și vor fi atenți la cuvintele voastre, și vor realiza ceea ce e demn de misterele Luminii, dați-le misterele și nu le ascundeți de ei. Și pentru cel ce va merita Misterele Majore, dați-i-le. Și pentru cel ce va merita Misterele Minore, la fel dați-i-le, și nu ascundeți nimic de nici unii dintre ei.

Misterul învierii din morți nu este dat oricui.

Misterul învierii din morți și al vindecării bolnavilor, pe de altă parte, nu îl dați nimănui, nici instrucțiuni despre el, căci acel mister aparține Arhonților cu toate numele lui. Din acest motiv,

nu îl dați nimănui, nici instrucțiuni despre el, până ce veți stabili credința în toată lumea, pentru că dacă voi ajungeți în orașe sau în țări și nu vă primesc bine și nu au încredere, și nu acordă atenție la cuvintele voastre, să puteți trezi morții, să vindecați paraliticul, și orbul, și nenumărate boli, în acele tărâmuri. Și prin toate acelea vor avea încredere în voi, ca să-l vestiți pe Dumnezeul Universului și să aibă credință în toate cuvintele voastre. Din această cauză nu v-am dat acel mister până când veți stabili credința în toată lumea".

Când Salvatorul a spus acestea, și-a continuat din nou predica, și i-a zis Mariei: „Așadar, Maria, fii atentă la cuvântul despre care m-ai întrebat: cine îl îngrădește pe om până ce păcătuiește? Fiți atenți acum".

Despre constituția omului.

„Copilul se naște, forța este slabă în el și sufletul lui este plăpând în el, și de asemenea falsul spirit este firav în el; într-un cuvânt, cei trei împreună sunt slabi, fără nici unul dintre ei nu ar percepe nimic, fie bun sau rău, din cauza greutății uitării, care este foarte grea. În plus, corpul de asemenea este firav. Și copilul gustă din desfătările lumii Arhonților; și forța atrage pentru ea însăși partea de forță care este în desfătări, și sufletul atrage pentru el însuși partea de suflet care este în desfătări; și falsul spirit atrage pentru el însuși partea de rău care este în desfătări și în lăcomiile lor. Și pe de altă parte, corpul atrage pentru el însuși materia care nu percepe că este în desfătări. Destinul, dimpotrivă, nu ia nimic din desfătări pentru că nu este amestecat cu ele, ci merge din nou în condiția cu care a venit pe lume.

Și, puțin câte puțin, forța, sufletul și falsul spirit cresc, și fiecare percepe în acord cu natura sa. Forța intuiește să încerce să obțină Lumina din înalt; sufletul, pe de altă parte, aspiră să caute regiunea rectitudinii care este amestecată, care este regiunea amestecului; și spiritul fals, pe de altă parte, caută toate perversitățile și lăcomiile și toate păcatele; corpul, dimpotrivă, nu percepe nimic decât dacă obține forța materiei.

Și, imediat, cele trei dezvoltă un simț, fiecare în acord cu natura sa. Și Primitorii răsplătitori îi pun pe Liturgi să-i urmărească și să fie martori la toate păcatele pe care le comit, cu scopul de a obține o formă sau o metodă pentru a-i pedepsi la judecată".

Despre spiritul fals.

„Și după acestea, spiritul fals concepe și percepe toate păcatele și răutatea cu care Arhonții Marelui destin au ordonat și au făcut pentru suflet.

Și forța interioară incită sufletul să caute Regiunea Luminii și divinitatea completă; și spiritul fals conduce sufletul departe și îl obligă neîncetat să facă toate faptele lui rele, toate ofensele și toate păcatele lui, și le atribuie cu insistență sufletului, fiind ostil cu el, obligându-l să comită toate răutățile lui și toate aceste păcate. Și acesta îi inițiază pe Liturgii răsplătitori să fie martori la toate păcatele pe care le comite. În plus, dacă se odihnește noaptea sau ziua, îl tulbură în visele lui cu lăcomiile lumii, făcându-l să râvnească la toate lucrurile lumii. Într-un cuvânt, îl îndeamnă spre toate lucrurile pe care Arhonții le poruncesc pentru el și care să îi fie potrivnice, obligându-l să facă ceea ce nu îi place.

Astfel că, Maria, acesta este în realitate dușmanul sufletului, care îl forțează până când comite toate păcatele".

Starea sufletului păcătosului după moarte.

„Așadar, dacă timpul acelui om s-a împlinit, destinul apare mai întâi și-l conduce spre moarte prin Arhonți și lanțurile lor cu care ei sunt legați de destin.

Și mai încolo Primitorii răsplătitori vin și conduc acel suflet afară din corp. Și după o vreme, aceștia petrec trei zile cu el circulând prin toate regiunile, și îl trimit spre toți Aeonii lumii. Și spiritul fals și destinul îl urmează, și forța se întoarce la Fecioara Luminii.

Și după trei zile, Primitorii răsplătitori ghidează acel suflet în jos, în Amenti din Haos, și când îl duc în jos, în Haos, îl încredințează celor care pedepsesc. Și Primitorii răsplătitori se întorc în regiunile lor în acord cu economia muncilor Arhonților cu privire la ivirea sufletelor.

Și spiritul fals se preschimbă în Primitorul sufletului, fiind destinat lui pentru a-l duce în acord cu pedeapsa pentru păcatele pe care le-a comis și este în mare dușmănie cu el.

Și când sufletul a terminat pedepsele în Haos în acord cu păcatele pe care le-a comis, spiritul fals îl conduce afară din Haos, fiind destinat lui pentru a-l transporta în fiecare regiune pentru păcatele pe care le-a comis, și acesta îl conduce pe drumul Arhonților sau Guvernatorilor din mijloc. Și când ajunge

până la ei îl întreabă despre misterele destinului, și dacă acesta nu le-a găsit, ei întreabă destinul lui. Și Arhonții pedepsesc acel suflet după păcatele de care este vinovat. Vă voi spune felul păcatelor lui în întinderea Universului.

Cum un suflet păcătos este adus înapoi la naștere.

Așadar, când vremea pedepselor acelui suflet în judecățile Arhonților din mijloc s-a încheiat, spiritul fals conduce sufletul afară din toate regiunile Arhonților din mijloc și îl aduce la lumina soarelui, în acord cu porunca Primului Om, Jeú, și îl aduce înaintea Judecătoarei, Fecioara de Lumină. Ea îl examinează și găsește că este un suflet păcătos, și îi aruncă puterea de lumină pentru poziția lui dreaptă, și pentru corpul său și bunul simț, despre care vă voi vorbi în întinderea Universului. Și Fecioara de Lumină pecetluiește acel suflet și îl încredințează unuia din Primitorii săi, ca să îl verse într-un corp care să se adapteze la păcatele pe care le-a comis.

Și adevărat vă spun: ei nu vor absolvi acel suflet de schimbările de corp până când nu va fi trecut prin ultima sa rotire în acord cu meritul său. Mai târziu vă voi spune despre toate acestea și despre felul de corpuri în care va fi vărsat după păcatele fiecărui suflet, când vă voi vorbi despre expansiunea Universului".

▫ CAPITOLUL 112 ▫

Despre înălțarea după moarte a sufletelor care au primit misterele.

Iisus își continuă predica, spunând din nou: „Dacă dimpotrivă acesta este un suflet care nu a ascultat de spiritul fals în toate faptele sale, ci s-a făcut demn și a primit misterele Luminii care sălășluiesc în al Doilea Spațiu, și chiar și acelea care sunt în al Treilea Spațiu care sunt înăuntru, când va veni ceasul dezîncarnării acelui suflet, atunci spiritul fals îl va urma împreună cu destinul pe drumul care îl va duce în sus.

Și înainte să se ducă în sus, acesta va revela misterul anulării peceților și tuturor legăturilor spiritului fals cu care Arhonții l-au legat, și când va fi dezvăluit, legăturile spiritului fals se vor anula singure, încetând să mai vină la el și lăsându-l liber în acord cu poruncile pe care Arhonții Marelui destin le-au dat, zicând: «Nu lăsați în libertate acel suflet până când vă va spune misterul anulării tuturor peceților cu care v-am legat de el».

Dacă atunci sufletul a revelat misterul anulării peceților și a tuturor legăturilor cu spiritul fals, și dacă acesta nu mai vine la el și nu mai este legat de el, în acel moment revelează așadar un mister și eliberează destinul în regiunea sa cu Arhonții care se află pe drumul din mijloc. Și revelează misterul și eliberează spiritul fals de Arhonții destinului în regiunea în care a fost legat de el. Și în acel moment se preschimbă într-un mare șuvoi de lumină care strălucește din cale afară, iar Primitorii răsplătitori, care l-au condus afară din corp, se tem de lumina acelui suflet și își înclină capetele. Și în acel moment acel suflet se preschimbă într-un mare curent de lumină care se formează în aripi de lumină pentru eternitate, și străbate toate regiunile Arhonților și toate ordinele Luminii, până atinge regiunea împărăției sale până în care a primit mistere.

Despre starea de după moarte a cuiva care a primit misterele și le-a profanat.

Pe de altă parte, dacă este un suflet care a primit mistere în Primul Spațiu care este afară, și după ce le-a primit le-a realizat, și imediat după ce le-a realizat păcătuiește, și dacă timpul ieșirii sale i s-a terminat, atunci Primitorii răsplătitori vin să-l ducă afară din corp.

Și destinul și spiritul fals urmăresc acel suflet, pentru că spiritul fals este legat de el cu pecețile și legăturile Arhonților; astfel, acesta îl urmărește pe acel suflet care călătorește pe drumuri cu spiritul fals.

Acesta revelează misterul anulării tuturor legăturilor și tuturor peceților cu care Arhonții l-au legat de spiritul fals. Iar când sufletul revelează misterul anulării peceților, imediat legăturile peceților care sunt legate în spiritul fals de suflet se dezleagă singure. Iar când sufletul revelează misterul anulării peceților, imediat spiritul fals se dezleagă pe sine și nu mai este destinat sufletului. Și în acel moment sufletul revelează un mister și-l îngrădește pe spiritul fals și destinul, și îi eliberează de a-l urmări. Dar nici unul dintre ei nu se află în puterea lui, ci el se află în cea a lor.

Și în acel moment, Primitorii acelui suflet vin cu misterele pe care le-a primit și îl smulg din mâinile Primitorilor răsplătitori, iar aceștia se întorc la muncile Arhonților cu scopul economiei ghidării sufletelor.

Și Primitorii acelui suflet care aparține Luminii, pe de altă

parte, se preschimbă în aripi de lumină și în veșminte de lumină pentru el, și nu îl conduc în Haos, deoarece nu este drept să conduci în Haos suflete care au primit mistere, ci îl conduc pe drumul Arhonților din mijloc. Și când acesta ajunge până la Arhonții din mijloc, aceștia ies în întâmpinarea lui simțindu-se foarte înfricoșați și cu chipuri diferite, într-un cuvânt, cu mare teamă nemăsurată".

Apologia Arhonților drumurilor din mijloc.

„Și în acel moment sufletul revelează misterul apologiei sale. Iar ei se simt extrem de înfricoșați și își înclină capetele înfricoșați din cauza misterului pe care l-a revelat și a apologiei lui. Și acel suflet le încredințează destinul lui, zicându-le: «Luați destinul vostru. Nu voi mai veni în regiunile voastre de acum înainte. Am devenit un străin pentru voi pentru totdeauna, fiind aproape de plecarea mea spre regiunea Moștenirii mele»".

Flagelarea Sfântului Ieronim de către îngeri (1639)
Francisco de Zurbarăn, Sacristia Mănăstirii Guadalupe, Căceres. Spania

Apologia Arhonților destinului.

„Și când sufletul va fi spus acestea, Primitorii Luminii vor dispărea cu el în înalt și-l vor conduce spre Aeonii destinului, dând fiecărei regiuni apologia și pecețile lui, despre care voi vorbi în întinderea Universului. Și acesta dă spiritul fals Arhonților zicându-le misterul legăturilor cu care era legat de el, spunându-le: «Aici aveți spiritul vostru fals. Nu voi veni în regiunea voastră de acum înainte. Am devenit un străin pentru voi pentru totdeauna». Și le dă fiecăruia pecetea lui și apologia lui.

Despre ascensiunea acelui suflet în Moștenire.

Și când sufletul va fi spus aceasta, Primitorii Luminii vor dispărea cu el în înalt și-l vor conduce afară din Aeonii destinului, ducându-l în toți Aeonii de sus, dând fiecărei regiuni apologia sa și apologia tuturor regiunilor, și pecețile Tiranilor Regelui, Adamas. Și acesta dă apologia tuturor Arhonților tuturor Regiunilor de la Stânga, despre a căror apologii colective și peceți voi vorbi în ziua în care vă voi vorbi despre întinderea Universului.

Și, pe de altă parte, Primitorii conduc acel suflet la Fecioara de Lumină, și aceasta le dă pecețile și gloria cânturilor de laudă aduse Fecioarei. Iar Fecioara de Lumină, împreună cu celelalte Șapte Fecioare de Lumină, cercetează acel suflet și găsește semnele ei în el, și pecețile ei, și Botezurile ei, și ungerile ei. Și Fecioara de Lumină îl confirmă, și Primitorii Luminii îl botează și îi dau Ungerea Spirituală, și fiecare dintre Fecioarele Luminii îl confirmă cu pecețile ei.

Și, pe de altă parte, Primitorii Luminii îl încredințează marelui Sabaoth cel Demn, care este la poarta Vieții în regiunea celor din dreapta, și care este numit Tată. Și acel suflet îi dă acestuia gloria cânturilor lui de laudă, și pecețile lui, și apologiile lui. Iar Sabaoth, cel Mare și Demn, îl confirmă cu pecețile lui. Iar sufletul îi dă știința sa și gloria cânturilor lui, și pecețile întregii regiuni a celor din dreapta. Ei toți îl confirmă cu pecețile lor, iar Melchisedec, marele Primitor de Lumină care este în regiunea celor din dreapta, confirmă acel suflet, precum și toți Primitorii lui Melchisedec, și îl duc la Comoara Luminii.

Și acesta le dă gloria, și onoarea, și slava cântecelor lui, și toate pecețile tuturor regiunilor Luminii. Și toți cei din Regiunea Comorii Luminii îl confirmă cu pecețile lor și el pleacă spre

Regiunea Moștenirii”.

▫ CAPITOLUL 113 ▫

După ce Salvatorul a spus aceasta discipolilor săi, a continuat zicându-le: „Pricepeți felul în care v-am vorbit?”

Maria tălmăcește în acord cu proverbe străvechi.

Și din nou Maria veni înainte și spuse: „Da, Domnul meu, pricep modul în care ai vorbit și am înțeles toate cuvintele tale. Astfel, deci, cu privire la ceea ce ai spus, mintea mea a adus patru reflecții în mine, și Ființa mea mă ghidează, și se bucură, și se tulbură vrând să iasă din mine și să intre în tine. Așadar, Domnul meu, ascultă-mă, căci pot să îți spun cele patru reflecții care s-au ivit în mine”.

Moneda pe care i-au adus-o lui Iisus.

„Prima reflecție care s-a ivit în mine cu privire la ceea ce ai spus: «Sufletul a dat apologia și pecetea tuturor Arhonților care se află în Regiunea Regelui, Adamas, și a dat apologia, și onoarea, și gloria tuturor peceților lui, și cânturile, Regiunii Luminii»; cu privire la acest cuvânt tu ne-ai spus altădată, când ți-au adus o monedă și văzând-o că era din argint și din aramă ai întrebat: «A cui este această imagine?» Și ți-au răspuns: «A Cezarului». Și văzând că era făcută din amestecul de argint și aramă ai zis; «Dați Cezarului ce e al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu», adică, dacă sufletul primește mistere, acesta dă apologia tuturor Guvernatorilor și Regiunii Regelui, Adamas; iar onoarea și gloria tuturor acelora din Regiunea Luminii. Și cuvântul: «Și aceasta strălucea», când ai văzut că era făcută din argint și aramă, astfel este felul de suflet în care este puterea luminii, care este argintul rafinat; și în care este spiritul fals care este materia aramei. Aceasta, Doamne, este prima reflecție.

A doua reflecție este relaționată cu ceea ce ne-ai spus de curând cu privire la sufletul care primește misterele: «Dacă ajunge la Regiunea Arhonților drumului din mijloc, aceștia ies în întâmpinarea lui plini de mare teamă și spaimă. Și sufletul le dă misterul fricii și se înspăimântă înaintea lui. Și pe destin îl cedează regiunii lui, și pe spiritul fals de asemenea propriei lui regiuni, și le dă apologia și pecețile fiecăruia dintre Arhonții care sunt pe drumuri, și le dă onoarea, și gloria, și slava peceților; și cânturile de laudă tuturor celor din Regiunea Luminii»”.

Un proverb al lui Pavel.

„Cu privire la aceasta, Doamne, tu ai vorbit altădată prin verbul fratelui nostru Pavel, zicând: «Dați tribut cui merită tribut, frică cui merită frică, cinste cui merită cinste, onoare cui merită onoare, și laudă cui laudă merită, și nu datorați nimic nimănui», adică, Doamne, sufletul care primește mistere dă apologia tuturor regiunilor. Aceasta este, Doamne, a doua reflecție".

Dușmanii propriei noastre case.

„A treia reflecție, pe de altă parte, în legătură cu cuvântul pe care ni l-ai rostit altădată: «Spiritul fals este potrivnic sufletului făcându-l să comită toate păcatele și toate jignirile, și îl transportă spre pedepsele pe care le merită pentru păcatele pe care l-a făcut să le comită»; într-un cuvânt, acesta este potrivnic sufletului în tot sensul. Cu privire la aceasta tu ai spus în altă vreme: «Dușmanii omului sunt cei care locuiesc în casa lui», adică, cei care locuiesc în casa sufletului sunt spiritul fals și destinul, care sunt potrivnici sufletului întotdeauna, făcându-l să comită tot felul de păcate și fărădelegi. Aceasta este, Doamne, a treia reflecție.

A patra reflecție, pe de altă parte, despre cuvântul pe care l-ai spus: «Dacă sufletul iese din corp și călătorește pe drum cu spiritul fals, și dacă acesta nu a găsit misterul anulării tuturor legăturilor și peceților care îl leagă de el, pentru ca să nu-l mai urmărească sau să fie legat de el, atunci spiritul fals conduce sufletul la Fecioara de Lumină, Judecătoarea, și aceasta (Fecioara Luminii) îl cercetează și află că a păcătuit, și cum nu a găsit cu el misterele Luminii, îl încredințează unuia dintre Primitorii ei, și acesta îl conduce și-l varsă în corp, și nu iese din schimbările de corp înainte de a da ultima învârtire». Despre acest cuvânt, Doamne, tu ne-ai spus altădată".

Un vechi proverb în legătură cu renașterea.

„Împăcați-vă cu dușmanul vostru cât sunteți pe drum cu el, poate dușmanul vostru vă va da pe mâna Judecătorului, iar Judecătorul vă va da pe mâna servitorului, iar servitorul o să vă întemnițeze, și nu veți ieși de acolo până când nu veți plăti ultimul sfert de centimă.

Căci de aceea cuvântul vostru spune în mod evident: «Fiecare suflet care abandonează corpul și călătorește pe drum cu spiritul fals fără să fi găsit misterul anulării tuturor peceților și legăturilor, ca să se elibereze pe sine de spiritul fals care este

legat de el; dacă în acel caz nu le-a găsit, spiritul fals îl conduce la Fecioara de Lumină, și aceasta îl judecă încredințându-l unuia dintre Primitorii ei, care îl varsă în sfera Aeonilor, și nu iese din schimbările de corp înainte de a da ultima învârtire care este stabilită pentru el». Aceasta, este așadar, Doamne, a patra reflecție".

▫ CAPITOLUL 114 ▫

Maria continuă să-l întrebe pe Iisus.

Când Iisus a auzit-o pe Maria spunând aceste cuvinte, a spus: „Bine ai grăit, Maria binecuvântată și spirituală. Acestea sunt tălmăcirile la cuvintele pe care le-am vorbit".

Maria a răspuns, zicând: „Încă, Doamne, vreau să te întreb ceva, căci de acum înainte va trebui să o fac cu siguranță despre toate lucrurile. Așadar, Doamne, ai răbdare cu noi și revelează-ne toate lucrurile despre care te întrebăm, pentru îndurarea în care frații mei vor trebui să propovăduiască întregii omeniri".

Iar când ea i-a spus acestea Salvatorului, acesta i-a răspuns cu mare compasiune, zicându-i: „Adevărat, adevărat vă zic: nu doar că vă voi dezvălui toate lucrurile despre care mă veți întreba, ci de acum înainte vă voi dezvălui alte lucruri despre care nu v-ați gândit să mă întrebați, care nu au pătruns în inima omului, și pe care de asemenea toți Zeii care se află dedesubtul omului nu le cunosc. Așadar, Maria, întreabă ceea ce vrei să întrebi, căci vă voi dezvălui pe față, fără parabole".

▫ CAPITOLUL 115 ▫

Și Maria răspunse, zicând: „Doamne, în ce fel Botezurile iartă păcatele? Am auzit că tu spui: «Liturgii răsplătitori urmăresc sufletul fiind martori la toate păcatele pe care le-a comis pentru a-l condamna la judecată». Așadar, Doamne, misterele Botezului curăță păcatele care sunt în mâinile Liturgilor răsplătitori pentru ca ei să le ierte? Spune-ne, deci, Doamne, modul în care iartă păcatele, și mai mult, vrem să o știm cu siguranță".

Despre Liturgii răsplătitori.

Și Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Cu finețe ai vorbit. Liturgii, realmente, sunt cei care dau mărturie de toate păcatele; ei așteaptă la judecăți să ia în stăpânire sufletele și să dovedească vinovăția păcătoșilor care nu au primit mistere, și

rămân cu ei în Haos pentru totdeauna, pedepsindu-i. Iar Primitorii răsplătitori nu pot să treacă de Haos pentru a atinge ordinele care se află deasupra Haosului și să condamne sufletele care ies afară din acele regiuni. Așadar, nu este permis să oblige sufletele care primesc mistere și să le conducă în Haos pentru ca Liturgii răsplătitori să le condamne. Totuși, Liturgii răsplătitori condamnă sufletele păcătoșilor care nu au primit mistere și rămân cu ele pentru totdeauna ducându-le afară din Haos. Pe de altă parte, nu au puterea să condamne sufletele care au primit mistere, pentru că nu au ieșit din regiunile lor, și la fel, dacă ies din regiunile lor, nu vor putea să le deranjeze nici să le ducă în Haos".

Cum sufletul păcătosului este pecetluit cu păcatele lui.

„Fiți atenți căci vă voi spune cuvântul cu adevărat despre felul în care misterul Botezului iartă păcatele. Așadar, dacă sufletele păcătuiesc când sunt încă în lume, Primitorii răsplătitori vin realmente și sunt martori ia toate păcatele pe care acestea le-au comis, doar dacă nu apar ele cu adevărat din regiunile Haosului, ca să își poată dovedi vinovăția la judecățile care sunt afară din Haos. Iar spiritul fals se preschimbă în martor al tuturor păcatelor pe care sufletul le-a comis pentru a-l putea condamna la judecățile care sunt afară din Haos, și nu doar pentru a putea da mărturie de ele, ci pentru a pecetlui păcatele și a le lega de suflet, pentru ca Arhonții pedepselor păcătoșilor să-l poată recunoaște ca pe un suflet păcătos și să cunoască numărul de păcate pe care le-a comis prin intermediul peceților pe care spiritul fals i le-a fixat, și să fie pedepsit în acord cu numărul de păcate pe care le-a comis. Aceasta o fac cu toate sufletele păcătoase".

Cum purifică Botezul păcatele.

„Așadar, cel ce a primit misterele Botezului, preschimbă misterul din el într-un Foc înțelept, extrem de violent și grandios care dezintegrează păcatele și pătrunde în suflet în taină, și consumă toate păcatele pe care spiritul fals le-a creat în el".

Separarea părților prin misterul Botezului.

„Și când acesta a terminat de purificat păcatele pe care spiritul fals le-a creat în acel suflet, pătrunde în corp în taină și îi vânează pe toți urmăritorii, și îi separă în partea părții corpului. Pentru că acesta îl hăituiește pe spiritul fals și pe destin și îi

separă de forță și de suflet, și îi pune în partea corpului, în așa fel încât să fie separat spiritul fals, și destinul, și corpul într-o parte; sufletul și forța, pe de altă parte, le separă în altă parte. Misterul Botezului, dimpotrivă, rămâne în mijlocul celor doi, separându-i constant unul de altul pentru ca să se curețe și să se purifice și să nu fie pătați de materie.

Așadar, Maria, acesta este felul în care misterele Botezurilor iartă păcatele și toate fărădelegile”.

▫ CAPITOLUL 116 ▫

După ce Salvatorul a spus acestea, le-a zis discipolilor săi: „Pricepeți felul în care v-am vorbit?”

Maria tălmăcește același lucru din niște cuvinte anterioare.

Atunci Maria a venit înainte, și a spus: „Da, Doamne, cu adevărat cercetez de aproape toate cuvintele pe care le-ai spus. Cu privire la cuvântul iertării păcatelor, tu ai vorbit în altă vreme în mod asemănător, zicând: «Am venit să vărs foc pe Pământ». Și, din nou: «Ce voi face pentru ca să ardă?» Și încă o dată ai făcut diferența clar, zicând: «Am Botezul pentru a boteza cu el, și cât trebuie să aștept pentru ca să se împlinească? Credeți că am venit să aduc pace pe Pământ? Nu, eu am venit să aduc dezbinare. Căci de acum înainte, din cinci care sunt într-o casă, trei se vor dezbina împotriva a doi și doi împotriva a trei». Acesta, Doamne, este cuvântul pe care l-ai rostit clar.

Realmente, cuvântul pe care l-ai rostit: «Am venit să vărs foc pe Pământ, și ce voi face pentru ca să ardă?», adică, Doamne, tu ai adus misterele Botezului pe Pământ, și dorința ta este să se dezintegreze toate păcatele sufletului și să se purifice. Și, mai apoi, tu ai făcut diferența, spunând clar: «Am Botezul pentru a boteza cu el, și cât trebuie să aștept pentru ca să se împlinească?», adică, tu nu vei fi în lume până când se vor împlini Botezurile și se vor purifica sufletele perfecte.

În plus, cuvântul pe care ni l-ai spus în altă vreme: «Credeți că am venit să aduc pace pe Pământ? Nu, eu am venit să aduc dezbinare. Căci de acum înainte din cinci care trăiesc într-o casă, trei se vor dezbina împotriva a doi și doi împotriva a trei», adică, tu ai adus misterul Botezului în lume, și acesta a provocat dezbinare pentru că a separat spiritul fals, și corpul, și destinul, într-o singură parte; sufletul și forța, pe de altă parte, s-au separat în altă parte, adică, trei vor fi împotriva a doi și doi

împotriva a trei”.

Și când Maria a spus aceasta, Salvatorul a zis: „Bine ai grăit, lumină pură și spirituală Maria. Aceasta este tălmăcirea cuvântului”.

□ CAPITOLUL 117 □

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Maria răspunse din nou, zicând: „Doamne, mai am încă întrebări să îți pun. Așadar, permite-mi să le pun. Iată că am cunoscut felul în care Botezurile iartă păcatele. Pe de altă parte, misterul celor Trei Spații, și misterele Primului Mister, și misterele Inefabilului, în ce fel iartă păcatele? O fac cu Botezurile sau nu?”

Despre iertarea păcatelor în acord cu Misterele Majore.

Salvatorul răspunse din nou, zicând: „Nu, totuși, toate misterele celor Trei Spații iartă sufletul de toate păcatele pe care le-a comis de la început înainte, în toate regiunile Arhonților sau Guvernatorilor. Și, în plus, iartă păcatele pe care le va comite după aceea, până în ceasul în care fiecare dintre mistere se realizează. Ceasul în care fiecare dintre mistere se va realiza vi-l voi spune în întinderea Universului.

Și, în plus, misterul Primului Mister și misterele Inefabilului îi iartă sufletului toate păcatele și fărădelegile pe care le-a comis în toate regiunile Arhonților. Și nu numai că îi iartă totul, ci nici nu-i mai atribuie nici un păcat din acel moment până în veșnicie, datorită darului acelui mare mister și minunatei și grandioasei sale glorii”.

□ CAPITOLUL 118 □

După ce Salvatorul a spus acestea, le-a zis discipolilor săi: „Pricepeți felul în care vorbesc cu voi?”

Maria interpretează același lucru din Psalmul 31.

Și Maria răspunse din nou și zise: „Da, Doamne, eu am înțeles toate cuvintele pe care le-ai spus. Așadar, Doamne, cu privire la cuvântul pe care l-ai spus despre: «Toate misterele celor Trei Spații iartă păcatele și fărădelegile sufletelor», David Profetul a proorocit altădată despre aceasta, zicând: «Preafericiți cei ale căror păcate și fărădelegi le sunt iertate».

Și cuvântul pe care tu l-ai grăit: «Misterul Primului Mister și misterul Inefabilului îi iartă pe cei care au primit acele

mistere, și nu doar păcatele pe care le-au comis de la început înainte, ci nici nu le mai atribuie vreunul din acel moment până în veșnicie». Despre acest cuvânt, David a proorocit altădată, zicând: «Preafericiți sunt cei cărora Dumnezeu nu le atribuie păcate», adică, nu vor fi atribuite păcate din acel moment înainte acelora care au primit misterele Primului Mister și misterul Inefabilului”.

Și Salvatorul a zis: „Bine ai spus, Maria, lumină spirituală și pură. Aceasta este tălmăcirea cuvântului”.

Și Maria continuă din nou, zicând: „Doamne, dacă un om a primit mistere din misterele Primului Mister, și din nou păcătuiește și nesocotește misterele, și dacă apoi se căiește și imploră în oricare mister pentru misterul său, va fi acesta iertat sau nu?”

Despre iertarea până de douăsprezece ori pentru cei care au primit misterele Primului Mister.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: cel ce primește misterele Primului Mister și le încalcă de douăsprezece ori, și se căiește de douăsprezece ori implorând pentru misterul Primului Mister, va fi iertat.

Dar dacă după cele douăsprezece ori le nesocotește din nou, și le încalcă din nou, niciodată nu va mai fi iertat, pentru ca să se întoarcă prin el însuși la oricare mister al misterului său; și acesta (omul) nu are căință decât dacă a primit misterele Inefabilului, care are întotdeauna milă și întotdeauna iartă”.

◻ CAPITOLUL 119 ◻

Din nou Maria continuă, zicând: „Doamne, dacă cei care au primit misterele Primului Mister le nesocotesc, și au lăsat corpul înainte de a se căi, vor putea moșteni împărăția sau nu? Pentru că realmente au primit darul Primului Mister”.

Despre Inițiatul care păcătuiește și moare fără a se fi căit.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: cel care a primit mistere în Primul Mister, încălcându-le pentru prima, a doua și a treia oară, și se dezîncarnează înainte de a se căi, judecata sa este mai grea decât toate judecățile, căci locuința sa va fi în mijlocul fălcilor dragonului tenebrelor exterioare, și la sfârșitul a toate acestea va fi înghețat în pedepse și va pieri pentru totdeauna, întrucât el a primit darul Primului Mister și nu a rămas în el”.

Despre nesfârșita iertare a celor care au primit misterul Inefabilului.

Și Maria răspunse, zicând: „Doamne, cei care au primit misterele misterului Inefabilului și s-au deviat, au păcătuit, sau nu au avut credință, și apoi, când încă sunt în viață, s-au schimbat și se căiesc, de câte ori vor fi iertați?”

Salvatorul îi răspunse, zicându-i Mariei:, Adevărat, adevărat vă spun: oricine a primit misterele Inefabilului va fi iertat, nu doar o dată, când păcătuiește și se căiește, ci de fiecare dată când o va face. Și dacă încă fiind în viață încalcă din nou misterele și se căiește sincer și imploră pentru oricare din misterele sale, de asemenea și atunci va fi iertat, întrucât a primit darul misterelor Inefabilului, pe lângă faptul că acele mistere sunt milostive și întotdeauna acordă iertarea”.

Maria răspunse din nou, zicându-i lui Iisus: „Doamne, cei care au primit misterele Inefabilului și s-au deviat din nou, păcătuind, neavând credință, și s-au dezîncarnat înainte de a se căi, ce li se va întâmpla?”

Despre Inițiații care păcătuiesc și mor fără a se fi căit.

Iar Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: toți aceia care au primit misterele Inefabilului, cu adevărat binecuvântate sunt sufletele care au primit aceste mistere; totuși, dacă se deviază și le nesocotesc, și se dezîncarnează înainte de a se căi, judecata lor este mai grea decât toate judecățile, și extrem de violentă, chiar dacă acele suflete ar fi noi și ar fi pentru prima dată când vin pe lume. Ele nu se vor întoarce la schimbările de corp din acel moment înainte și nu vor putea face nimic, ci vor fi aruncate afară în tenebrele exterioare pentru a pieri fără a avea existență pentru totdeauna”.

Spunând acestea discipolilor săi, Salvatorul adăugă: „Pricepeți felul în care vă vorbesc?”

◻ CAPITOLUL 120 ◻

Maria îi răspunse, zicând: „Am înțeles cuvintele pe care le-ai spus. Așadar, Doamne, acesta este cuvântul pe care tu l-ai rostit: «Preafericiți sunt cu adevărat cei care au primit misterele Inefabilului; totuși, dacă se deviază, le nesocotesc, își pierd credința, sau se dezîncarnează fără a se fi căit, nu li se permite din acel moment înainte să revină la schimbările de corp, nici la

orice alt lucru, ci sunt aruncați afară, în tenebrele exterioare, pentru a pieri în acea regiune și a nu mai avea existență pentru totdeauna». Despre aceasta, tu ai vorbit altădată, zicând: «Sarea este bună, dar dacă devine stearpă, cu ce se va săra? Nu este potrivită nici pentru gunoi nici pentru pământ, ci pentru a fi aruncată», adică, preafericiți sunt cei care primesc misterele Inefabilului, dar odată ce le nesocotesc, nu sunt demni de a se întoarce la corp pe viitor, din acel moment înainte, pentru nici un motiv, pentru că vor fi aruncați în tenebrele exterioare pentru a pieri în acea regiune".

Și când ea a spus acestea, Salvatorul a confirmat, spunând: „Bine ai grăit, lumină pură și spirituală Maria. Aceasta este tălmăcirea cuvântului".

Și Maria a continuat, zicând: „Doamne, oricine care a primit misterele Primului Mister și misterele Inefabilului, care nu le-a profanat, și a cărui credință în ele este sinceră și fără disimulare, și care din cauza constrângerii destinului a căzut din nou în păcat, și s-a căit din nou și imploră din nou pentru oricare din mistere, de câte ori va fi iertat?"

Despre compasiunea marilor mistere pentru cei care se căiesc.

Iar Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei în mijlocul discipolilor săi: „Adevărat, adevărat vă zic: toți cei care primesc misterele Inefabilului, și în plus misterele Primului Mister, păcătuiesc de fiecare dată din cauza constrângerii destinului, și dacă încă fiind în viață se căiesc din nou și rămân în oricare din misterele lor, vor fi iertați întotdeauna, pentru că acele mistere sunt milostive și acordă întotdeauna iertarea. Din acest motiv eu v-am spus altădată: acele mistere nu iartă doar păcatele care s-au comis de la început, ci nici nu le mai atribuie din acel moment înainte. Despre aceasta v-am spus că vor primi căința în orice moment, și că de asemenea vor ierta păcatele care s-au comis din nou".

Despre cei care nu se căiesc.

„Dacă, pe de altă parte, cei care primesc mistere din misterul Inefabilului și din misterele Primului Mister păcătuiesc din nou și se dezîncarnează fără să se fi căit, vor fi la fel cu aceia care nu s-au căit și le-au nesocotit; locuința lor de asemenea va fi în mijlocul fălcilor dragonului tenebrelor, și vor pieri fără a mai avea existență, pentru totdeauna. Din acest

motiv v-am spus: «Oricine primește misterele, dacă cunoaște ora dezîncarnării sale, va putea avea grijă pentru a nu păcătui, și astfel să moștenească împărăția Luminii pentru totdeauna»”.

□ CAPITOLUL 121 □

După ce Salvatorul a spus aceasta discipolilor săi, a continuat zicând: „Pricepeți felul în care vă vorbesc?”

Maria tălmăcește un vechi proverb.

Și Maria răspunse, zicând: „Da, Doamne, am urmărit cuvintele pe care le-ai rostit cu exactitate. Despre aceasta ne-ai spus altădată: «Dacă stăpânul casei ar ști ora la care vine hoțul noaptea, ar rămâne treaz și nu i-ar permite să intre»”.

După ce Maria a spus acestea, Salvatorul i-a zis: „Bine ai grăit, spirituală Maria. Acesta este cuvântul”.

Salvatorul a continuat zicându-le discipolilor săi: „Astfel, deci, propovăduiți înaintea tuturor oamenilor care au primit mistere în Lumină, zicându-le: «Păziți-vă de voi și nu mai păcătuiți, să nu cumva să adunați răutate după răutate și să vă dezîncarnați fără a vă fi căit, și să vă preschimbați în străini de împărăția Luminii pentru totdeauna»”.

Când Salvatorul a spus acestea, Maria răspunse, zicând: „Doamne, mare este îndurarea misterelor care iartă întotdeauna păcatele”.

Dacă chiar și oamenii de pe Pământ sunt milostivi, cum nu vor fi cu atât mai mult marile mistere?

Salvatorul îi răspunse Mariei, zicându-i în mijlocul discipolilor săi: „Dacă în ziua de azi un Rege, fiind uman, acordă oamenilor daruri după plac și-i iartă pe asasini și pe aceia care au raporturi sexuale cu sexul masculin, cât și restul păcatelor atroce care merită pedeapsa cu moartea, dacă asta o face el, care este o ființă omenească, cu cât mai mult nu o va face Inefabilul și Primul Mister, care sunt Domnii Universului, autoritatea de a acționa în toate lucrurile cum li se pare mai bine pentru a ierta pe fiecare care a primit mistere.

Sau, pe de altă parte, dacă în ziua de azi un Rege învestește un soldat cu o uniformă regală și îl trimite în regiuni străine, și acesta ucide și comite tot felul de atrocități care merită pedeapsa cu moartea, și nu i se impută pentru că este învestit cu uniforma regală, cu atât mai mult nu o vor face aceia care cunosc misterele Veșmintelor Inefabilului și ale Primului Mister, care sunt Domni peste toți aceia din înalt și din adânc”.

□ CAPITOLUL 122 □

Iisus îl încearcă pe Petru.

După o vreme, Iisus a văzut o femeie care a ajuns să-și arate căința. El o botezase de trei ori, și încă nu făcuse ceea ce face să merite Botezurile. Și Salvatorul vroia să îl încerce pe Petru să vadă dacă era milostiv și ierta așa cum el le poruncise.

Atunci îi spuse lui Petru: „Iată, de trei ori am botezat acest suflet, și chiar și așa, a treia oară, nu a realizat ceea ce face să merite misterele Luminii.

De ce face ea să își curețe corpul pentru a nu face nimic? Așadar, Petru, împlinește misterul care îndepărtează sufletele de Moștenirile Luminii; realizează acel mister, ca să separi sufletul acelei femei de Moștenirile Luminii”.

Când Salvatorul a spus aceasta a vrut să-l încerce pe Petru, pentru a cunoaște dacă era milostiv și mărinimos.

Atunci Petru a spus: „Doamne, îngăduie-i și de data aceasta să-i dăm Misterele Majore, și dacă este aptă, permite-i atunci să moștenească împărăția Luminii, dar dacă nu este, atunci îndepărteaz-o”.

Când Petru a spus aceasta, Salvatorul a înțeles că Petru era milostiv și mărinimos ca și el.

Apoi, după ce s-au spus toate acestea, Salvatorul le-a spus discipolilor: „Ați priceput aceste cuvinte și cum este felul acestei femei?”

Maria tălmăcește întâmplarea cu un vechi proverb.

Maria răspunse, zicând: „Doamne, am înțeles misterele lucrurilor care au eșuat în soarta acestei femei. Despre ele tu ne-ai vorbit altădată, spunând în pilde: «Un om care avea un smochin în via sa și a venit să caute rodul său, și negăsind nici unul i-a spus vierului: iată, de trei ani trebuie să vin să caut rodul acestui smochin și nu am găsit nimic.

Tăiați-l atunci, pentru ce să faci pământul bun dacă nu servește la nimic? Totuși, el i-a răspuns, zicându-i: Doamne, ai răbdare cu el anul acesta ca să îl sap împrejur și să-i pun îngrășământ, și dacă dă semne în alt an trebuie să-l lași, dar dacă nu găsești nici un rod, atunci trebuie să-l tai». Iată, Doamne, tălmăcirea cuvântului”.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Bine ai grăit, spirituală Maria. Aceasta este tălmăcirea cuvântului”.

Noli me tangere (1511-1512)
Tiziano, Național Gallery, Londra, Marea Britanie

□ CAPITOLUL 123 □

Maria continuă din nou, spunându-i Salvatorului: „Doamne, dacă un om care a primit misterele și nu s-a făcut vrednic de ele, ci a devenit un păcătos și mai încolo s-a căit din nou cu adevărată căință, va fi în cadrul Legii ca frații mei să refacă pentru el misterul pe care l-a meritat, sau mai bine să-i dea un mister din Misterele Minore? Va fi aceasta în cadrul Legii sau nu?”

În caz de căință doar Misterele Majore pot ierta păcate acelora primiți înainte în acestea.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei:. Adevărat, adevărat vă spun: «Nici misterul pe care el l-a primit nici cel minor nu-l va asculta pentru a-i ierta păcatele, ci misterele care sunt mai sus decât cele pe care le-a primit sunt cele care îl vor asculta și-l vor ierta. Astfel, deci, Maria, lăsați ca frații voștri să-i dea misterul major față de cel pe care l-a primit, pentru ca să îi fie acceptată căința și păcatele iertate —acesta, realmente, pentru că l-a primit încă o dată, și acelea, pentru că s-au remarcat deasupra lor (Misterele Minore) în mod ascendent—; acesta pe care l-a primit, realmente nu-l ascultă pentru a-i ierta păcatele; totuși, misterul care este mai sus decât acela pe care l-a primit este cel care îi iartă păcatele. Dar pe de altă parte, el a primit cele Trei Mistere în cele Două Spații, sau în al Treilea dinăuntru, și le-a profanat din nou, drept pentru care nici un mister nu-i va da atenție pentru a-l ajuta în căința lui, nici cel mai de sus nici cel mai de jos, cu excepția misterului Primului Mister și a misterelor Inefabilului, căci ele sunt cele care ascultă și îi acceptă căința”.

□ CAPITOLUL 124 □

Maria răspunse, zicând: „Doamne, un om care a primit până la Două sau Trei Mistere în al Doilea Spațiu sau în al Treilea și nu le-a nesocotit, ci a rămas în credința sa cu rectitudine și sinceritate, ce se va întâmpla cu el?”

Nu există limită pentru numărul de mistere pe care le poate primi cel ce este leal și drept.

Și Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Orice om care a primit mistere în al Doilea și al Treilea Spațiu și nu le-a nesocotit, ci a rămas în credința sa cu rectitudine și sinceritate, este drept pentru el să primească mistere în Spațiul care îi place, de la primul până la ultimul, pentru că nu le-a profanat”.

Maria continuă, zicând: „Doamne, un om care a cunoscut divinitatea și care a primit misterele Luminii, și apoi le nesocotește profanându-le și nu se căiește, și pe de altă parte alt om care nu a găsit divinitatea nici nu o cunoaște și în plus este un păcătos și un nelegiuit. Dacă amândoi s-au dezîncarnat, care dintre ei va suferi mai mult la judecățile finale?”

Destinul gnosticului care păcătuiește este mai teribil decât al păcătosului ignorant.

Salvatorul răspunse din nou, zicându-i Mariei: Adevărat, adevărat vă spun: omul care a cunoscut divinitatea și a primit misterele Luminii, și le profanează fără a se căi, va suferi la pedepsele judecăților finale cu mari amărăciuni și judecăți într-un grad mai înalt decât nelegiuiții și încălcătorii Legii care nu au cunoscut divinitatea. Astfel, deci, cel ce are urechi de auzit să audă”.

Maria tălmăcește aceasta printr-un vechi proverb.

Apoi, când Salvatorul a spus aceasta, Maria a venit înainte, și a spus: „Doamne, Ființa mea are urechi și eu am înțeles cuvântul întreg pe care tu l-ai rostit. Cu privire la aceasta tu ne-ai spus în mod asemănător: «Sclavul care cunoaște voința stăpânului său și nu o îndeplinește va primi mari lovituri. Dar cel care nu o cunoaște și nu o îndeplinește va merita mai puține în grad mai mic. Căci cui i se încredințează mai mult i se cere mai mult, și cui i se dă mai mult i se cere mai mult»; adică, Doamne, cel ce a cunoscut divinitatea și a găsit misterele Luminii, și le-a profanat, va fi pedepsit cu o pedeapsă mai mare decât acela care nu le cunoaște. Aceasta, Doamne, este tălmăcirea cuvântului”.

▫ CAPITOLUL 125 ▫

Maria continuă din nou, și îi spuse Salvatorului: „Doamne, chiar dacă credința și misterele li s-au revelat lor, presupunând că sufletele vin pe lume în multe întoarceri și sunt neglijente când primesc misterele sperând că venind pe lume în altă întoarcere le vor primi, se vor expune astfel pericolului de a nu primi misterele?”

Despre aceia care blasfemează zicând că au multe vieți în urmă.

Salvatorul răspunse, zicându-le discipolilor săi: „Propovăduiți în lumea întreagă zicându-le oamenilor: «Străduiți-vă să primiți misterele Luminii în această vreme de

amărăciune pentru a intra în împărăția Luminii. Nu adunați zi după zi, întoarcere după întoarcere, așteptând să primiți misterele dacă veniți pe lume în altă întoarcere».

Și nu veți ști când numărul de suflete perfecte va fi aproape, pentru că dacă numărul de suflete perfecte este aproape voi închide porțile Luminii și nimeni nu va putea intra nici ieși din acel moment înainte, pentru că numărul de suflete perfecte va fi complet iar misterul Primului Mister va fi săvârșit, prin grația căruia Universul s-a ivit, adică, eu sunt acel mister".

Despre ceasul săvârșirii.

„Și din acel moment înainte nimeni nu va putea intra nici ieși la Lumină. Căci la sfârșitul vremii, numărului de suflete perfecte, înainte de a incendia lumea pentru a purifica Aeonii, și vălurile, și firmamentele, și tot Pământul, și toate lucrurile care sunt pe el, omenirea încă va exista".

Blasfematorii vor fi excluși din Lumină.

„În acel ceas credința și misterele se vor manifesta pe ele însele și mai mult, și multe suflete vor veni prin intermediul întoarcerilor schimbărilor de corp, și întorcându-se în lume vor fi unii dintre aceia care în acest timp prezent m-au ascultat, cum am învățat, că la săvârșirea numărului de suflete perfecte vor găsi misterele Luminii și le vor primi, și vor veni la porțile Luminii, și vor vedea că numărul de suflete perfecte s-a completat, ceea ce înseamnă săvârșirea Primului Mister și Gnoza Universului. Și vor afla că am închis porțile Luminii și că este imposibil ca cineva să poată intra sau ieși din acel moment".

Implorările lor la porțile Luminii.

„Acele suflete vor bate atunci la porțile Luminii, zicând: «Doamne, deschide-ne». Și eu le voi răspunde: «Nu vă cunosc. Cine sunteți?» Iar ei îmi vor spune: «Am primit misterele tale și am îndeplinit toată învățătura ta pe care ai predat-o pe drumurile înalte». Iar eu le voi răspunde, zicând: «Nu vă cunosc. Cine sunteți? Făcători de fărădelegi și răutate chiar și până acum. Drept pentru care veți merge în tenebrele exterioare». Și din acel moment vor merge în tenebrele exterioare, unde este plânsul și scrâșnetul dinților.

Din această cauză, așadar, propovăduiți în toată lumea, zicând: «Străduiți-vă să renunțați la lume și la lucrurile care sunt în ea, pentru ca să primiți misterele Luminii înainte ca numărul

de suflete perfecte să fie săvârșit, pentru ca să nu vă poată opri înaintea porților Luminii și să vă trimită în tenebrele exterioare».

Așadar, cel ce are urechi de auzit să audă".

Maria tălmăcește aceasta.

Când Salvatorul a spus aceasta, Maria a venit atunci înainte și a zis: „Doamne, nu doar auzul meu omenesc, ci și sufletul meu, au ascultat și au înțeles toate cuvintele pe care le-ai spus. Așadar, Doamne, despre ceea ce ai spus: «Propovăduiți tuturor oamenilor din lume, zicându-le: străduiți-vă să primiți misterele Luminii în această vreme de amărăciune, pentru ca să moșteniți împărăția Luminii...»"

• CARTEA A PATRA •

▫ CAPITOLUL 126 ▫

Și Maria continuă, spunându-i lui Iisus: „Cum sunt tenebrele exterioare, sau mai bine zis, în câte regiuni de pedepse sunt împărțite?"

Despre dragonul tenebrelor exterioare.

Și Iisus răspunse, zicându-i Mariei: „Tenebrele exterioare sunt constituite dintr-un mare dragon care are coada în gură, este situat în afara lumii și în jurul lumii, și în ele există multe regiuni de pedepse. Deține douăsprezece enorme temnițe de pedepse și există un Arhonte în fiecare temniță, ale căror chipuri sunt diferite unul de altul".

Despre Arhonții celor douăsprezece temnițe cu numele lor.

„Și primul Arhonte care este în prima temniță are chip de crocodil cu coada în gură. Din fălcile lui iese toată gheața, toată putreziciunea și tot frigul, și felurite boli. Acest Arhonte este numit cu numele său adevărat de «Enjthonin».

Și Arhontele care se află în a doua temniță are o adevărată față de pisică. Acesta este numit în regiunea sa «Jarajar».

Și Arhontele care se află în a treia temniță are un adevărat chip de câine. Acesta este numit în regiunea lui «Arjaroj».

Și Arhontele care se află în a patra temniță are un adevărat chip de șarpe. Acesta este numit în regiunea lui «Ajrojar».

Și Arhontele care se află în a cincea temniță are un

adevărat chip de taur negru. Acesta este numit în regiunea lui «Marjur».

Și Arhontele care se află în a șasea temniță are un adevărat chip de mistreț sălbatic. Acesta este numit în regiunea lui «Lamjamor».

Și Arhontele care se află în a șaptea temniță are un adevărat chip de urs. Acesta este numit în regiunea lui «Lujar».

Și Arhontele care se află în a opta temniță are un adevărat chip de vultur. Acesta este numit în regiunea lui «Laraoj».

Și Arhontele care se află în a noua temniță, adevăratul său chip este cel al unui bazilisc. Acesta este numit în regiunea lui «Arjeoj».

Și în a zecea temniță se află o mulțime de Arhonți. Fiecare dintre ei are șapte capete de dragon ca adevăratul lor chip. Și cel care se află deasupra tuturor este cunoscut în regiunea lui ca «Xarmaroj».

Și în a unsprezecea temniță se află o mulțime de Arhonți. Fiecare dintre ei are șapte capete de pisică drept adevăratul lor chip. Și cel mai mare dintre toți este numit în regiunea lui «Rojar».

Și în a douăsprezecea temniță se află o enormă mulțime de Arhonți. Fiecare dintre ei are șapte capete de câine ca adevăratul lor chip. Și cel mai mare dintre toți este numit în regiunea lui «Jremaor»".

Despre porțile temnițelor.

„Acești Arhonți ai celor douăsprezece temnițe se află înăuntrul dragonului tenebrelor exterioare. Toți și fiecare dintre ei își schimbă numele la fiecare ceas, cât și chipul. Fiecare dintre aceste temnițe, în plus, are o poartă care se deschide în sus, astfel dragonul tenebrelor exterioare are douăsprezece temnițe întunecate și fiecare temniță are o poartă care se deschide în sus".

Îngerii care păzesc porțile.

„Și un înger din înalt păzește fiecare dintre porțile temnițelor, pe care Jeú, Primul Om, Gardianul Luminii, Trimisul Primei Porunci, i-a stabilit ca paznici ai dragonului, pentru ca acesta și Arhonții temnițelor care sunt cu el să nu poată să se răzvrătească".

◻ CAPITOLUL 127 ◻

După ce Salvatorul a spus aceasta, Maria Magdalena a

răspuns, zicându-le: „Doamne, vor fi trecute prin cele douăsprezece porți ale temnițelor sufletele introduse în acea regiune în acord cu judecata pe care fiecare o merită?”

Care suflete intră în dragon și cum.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Nici un suflet nu va fi introdus în dragon prin acele porți, cu excepția celor ale blasfematorilor și ale acelora care sunt în doctrinele erorii, precum și aceia care predau doctrinele erorii, cei care au raporturi sexuale cu bărbați, aceia pătați și necurați, ateii și asasinii, adulterii și vrăjitorii, și toate acele suflete care nu se căiesc cât sunt în viață și rămân cu stăruință în păcatele lor, și toate sufletele care au rămas întârziate afară, adică, acelea care au împlinit numărul de întoarceri care li s-au atribuit în sferă fără să se fi căit. În ultima lor întoarcere, aceste suflete și toate sufletele acelora despre care v-am vorbit vor fi scoase din fălcile cozii de dragon și introduse în temnițele tenebrelor exterioare, și când acele suflete au fost conduse din tenebrele exterioare în fălcile cozii lui, dragonul și-o va întoarce pe aceasta spre gura lui și le va devora. Așa vor fi conduse sufletele în tenebrele exterioare”.

Natura numelor dragonului.

„Și dragonul tenebrelor exterioare are douăsprezece nume autentice la porțile lui, un nume pe fiecare dintre porțile temnițelor. Și cele douăsprezece nume sunt diferite unul de altul, dar cele douăsprezece sunt conținute unul în altul, astfel că dacă se pronunță un nume se pronunță toate. Aceasta vă voi spune-o la întinderea Universului. Așa sunt constituite tenebrele exterioare, adică, dragonul”.

Când Salvatorul a spus acestea, Maria a răspuns, zicându-i: „Doamne, pedepsele dragonului atunci, sunt mult mai teribile decât pedepsele judecăților?”

Despre severitatea pedepselor dragonului.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Nu numai că sunt mai dureroase în comparație cu toate pedepsele judecăților, ci sufletele care sunt conduse în acea regiune vor fi înghețate în frigul violent, în grindina și în teribilul foc care sunt în acea regiune; dar de asemenea la dizolvarea Universului, adică, la ascensiunea Universului, acele suflete vor pieri din cauza frigului violent și a teribilului foc, încetând să existe pentru totdeauna”.

Maria răspunse, zicând: „Vai de sufletele păcătoșilor!

Spune-ne, Doamne, focul lumii umanității este mai arzător decât focul din Amenti?”

Despre gradele focului pedepselor.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Cu adevărat vă zic: focul în Amenti este de nouă ori mai arzător decât focul din lumea umanității.

Și focul pedepselor din marele Haos este de nouă ori mai violent decât focul din Amenti.

Și focul din pedepsele Arhonților care sunt pe cărarea din mijloc este de nouă ori mai violent decât focul pedepselor din marele Haos.

Și focul din dragonul tenebrelor exterioare și din toate pedepsele care sunt în el este de șaptezeci de ori mai violent decât focul tuturor pedepselor și al tuturor judecăților Arhonților care sunt pe cărarea din mijloc”.

□ CAPITOLUL 128 □

Discipolii deplâng destinul păcătoșilor.

Și când Salvatorul i-a spus aceasta Mariei, ea își lovi pieptul, și împreună cu toți discipolii plângea și suspina, exclamând: „Vai de păcătoși, căci pedepsele lor sunt extrem de numeroase!”

Maria veni înainte, se prosternă la picioarele lui Iisus, și sărutându-le, îi spuse: „Doamne, ai răbdare cu mine și nu te supăra că te deranjez atât de des, căci de acum înainte întrebările mele despre toate lucrurile vor fi cu hotărâre”.

Salvatorul îi răspunse Mariei, zicându-i: „Întrebați toate lucrurile pe care vreți să le întrebați, căci eu vi le voi dezvălui deschis și fără parabole”.

Maria îl întreabă din nou pe Iisus.

Maria răspunse, zicând: „Doamne, dacă un om drept a realizat toate misterele și are un prieten păcătos care a comis tot felul de păcate și merită să fie aruncat în tenebrele exterioare, și acesta nu s-a căit, completându-și numărul de întoarceri în schimbările de trup, și în plus nu a făcut nimic util, și iese din corpul său; dacă știm cu siguranță că a păcătuit și că merită să fie aruncat în tenebrele exterioare, ce putem face pentru el pentru a-l salva de pedepsele dragonului tenebrelor exterioare și să merite un corp potrivit care să-i permită să găsească misterele împărăției Luminii, să fie demn, să urce și să moștenească împărăția Luminii?”

Cum să salvăm sufletele păcătoșilor.

Salvatorul îi răspunse Mariei, zicându-i: „Dacă un păcătos merită să fie aruncat în tenebrele exterioare și a păcătuit în acord cu pedepsele restului de pedepse, și nu s-a căit, sau un păcătos care și-a completat numărul său de întoarceri în schimbările de corpuri și nu s-a căit, acei oameni, dacă ies din corpurile lor și sunt conduși în tenebrele exterioare, și voi vreți să-i salvați de pedepsele tenebrelor exterioare și de toate judecățile, și să fie depuși în corpuri potrivite pentru ca să poată găsi misterele Luminii și să reușească să urce și să moștenească împărăția Luminii, îndepliniți același mister al Inefabilului, care iartă păcatele întotdeauna, și când veți fi terminat de realizat acel mister, spuneți atunci”.

Un rezumat al formulei.

„Sufletul acestui om pe care eu îl prețuiesc, dacă se află în regiunea pedepselor temnițelor tenebrelor exterioare sau dacă este în oricare dintre celelalte pedepse ale temnițelor tenebrelor exterioare, sau în restul pedepselor dragonului, să fie scos din ele toate. Și dacă și-a împlinit numărul de întoarceri în schimbările de corpuri, să fie dus înaintea Fecioarei Luminii pentru ca să-l pecetluiască cu pecetea Inefabilului și să poată fi depus într-o lună oarecare într-un corp potrivit care să-i permită să găsească misterele Luminii, să fie demn, să urce și să moștenească împărăția Luminii. Și dacă în plus a încheiat circuitul schimbărilor de corpuri, acel suflet va fi dus înaintea celor Șapte Fecioare ale Luminii care sunt stabilite deasupra Botezurilor, și ele i le vor aplica sufletului și-l vor pecetlui cu semnul împărăției Inefabilului, și îl vor conduce în ordinele Luminii.

Aceasta veți spune când veți împlini misterul.

Adevărat vă spun: sufletul pentru care vă rugați, dacă într-adevăr se află în dragonul tenebrelor exterioare, acesta își va scoate coada din gură și-l va lăsa să iasă. Și dacă se află în regiunile judecăților Arhonților, adevărat vă zic: Primitorii lui Melchisedec îl vor răpi, fie pentru că dragonul îi va da drumul sau pentru că se află în judecățile Arhonților; într-un cuvânt, Primitorii lui Melchisedec îl vor lua afară din toate regiunile în care se află și-l vor conduce în Regiunea din Mijloc înaintea Fecioarei de Lumină, care îl va examina și va observa semnul împărăției Inefabilului pe care-l are cu el.

Și dacă încă nu și-a încheiat numărul de întoarceri în schimbările sufletului sau în schimbările de corp, Fecioara de Lumină îl va pecetlui cu o pecete specială, și în orice lună îl va vărsa într-un corp potrivit ca să găsească misterele Luminii, pentru ca să fie demn și să continue spre înălțimile împărăției Luminii.

Și dacă acel suflet și-a încheiat numărul de întoarceri, Fecioara de Lumină îl va cerceta atunci și nu-l va pedepsi, pentru că și-a încheiat numărul de întoarceri, ci îl va încredința celor Șapte Fecioare ale Luminii. Și cele Șapte Fecioare ale Luminii îl vor examina, îl vor boteza cu Botezurile lor și îi vor da Ungerea Spirituală, și îl vor conduce la Comoara Luminii, așezându-l în ultimul ordin al Luminii până la ascensiunea tuturor sufletelor perfecte. Și când se vor pregăti pentru a separa vălurile regiunii acelora din dreapta, vor curăța acel suflet din nou și îl vor purifica, așezându-l în ordinele Primului Salvator, care se află în Comoara Luminii".

□ CAPITOLUL 129 □

Și când Salvatorul a terminat de spus aceste cuvinte discipolilor săi, Maria răspunse, zicându-i: „Doamne, te-am auzit zicând: «Cel ce va primi misterele Inefabilului sau cel ce va primi misterele Primului Mister, se va preschimba în raze de lumină și curenți de lumină, și va traversa toate regiunile până va atinge regiunea moștenirii sale»".

Despre razele de lumină și despre torentele de lumină.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Dacă primesc misterul când încă sunt în viață, și apoi ies din corpul lor, se vor preschimba în torente de lumină și în raze de lumină, și vor traversa toate regiunile până vor ajunge la regiunea Moștenirii lor.

Dar dacă sunt păcătoși și ies din corpul lor și nu s-au căit, și dacă voi practicați misterul Inefabilului pentru ca să poată fi îndepărtați de toate pedepsele și să fie vărsați într-un corp potrivit pentru ca să devină demni și să moștenească împărăția Luminii, și să fie duși în ultimul ordin al Luminii, nu vor putea atunci străbate regiunile, pentru că ei nu știu să practice misterul singuri. Totuși, Primitorii lui Melchisedec îi vor urmări și-i vor conduce înaintea Fecioarei de Lumină. Iar Liturgii judecătorilor Arhonți se grăbesc să ia acele suflete și să le ducă

din unul în altul până când vor fi conduse înaintea Fecioarei de Lumină".

□ CAPITOLUL 130 □

Maria pledează pentru aceia care au neglijat misterele.

Și Maria a continuat, zicându-i Salvatorului: „Doamne, dacă un om a primit misterele Luminii care sunt în Primul Spațiu de afară, când timpul acelor mistere s-a împlinit și acest om continuă să primească misterul tuturor misterelor care se află în interiorul misterelor pe care el le-a primit deja și pe care le-a neglijat, și a încetat să rostească rugăciunea care îndepărtează răutatea alimentelor, și care mănâncă și bea, și din cauza răutății acelor alimente a fost legat de Roata destinului Arhonților și, din cauza elementelor impure care le compuneau a păcătuit din nou, după ce timpul în care misterul s-a împlinit; căci el a neglijat să rostească rugăciunea care îndepărtează răutatea sufletelor și care le purifică; și acest om a ieșit din corp fără a se căi, fără să fi primit din nou misterele misterelor care se află în interiorul misterelor pe care el le-a primit deja, acelea care se primesc încă o dată când cineva se căiește, pentru ca păcatele să fie iertate. Și când a ieșit din corp am știut cu siguranță că a fost aruncat în mijlocul dragonului tenebrelor exterioare pentru păcatele pe care le-a comis. Și acest om nu are nici un ajutor pe lume nici pe nimeni îndurător care să poată îndeplini misterul Inefabilului pentru ca să fie scos din mijlocul dragonului tenebrelor exterioare și să fie dus în împărăția Luminii. Spune-ne, Doamne, ce va face el pentru a se salva de tenebrele exterioare? Doamne, nu-l abandona, căci el a suferit în persecuții și în toată divinitatea în care se află. Oh, Doamne, ai milă de mine, pentru ca nici una dintre ființele noastre dragi să nu se găsească într-un astfel de caz, ai milă de toate sufletele care se află în această situație, căci tu ești cel care are cheia care deschide și închide Universul, și misterul tău este cel care conține totul. Oh, Doamne, ai milă de acele suflete care au rostit misterele tale într-o singură zi și cu adevărat au crezut în misterele tale fără ipocrizie. Oh, Domnul meu, acordă-le darul bunătății tale și odihna milei tale!"

Când Maria a spus acestea, Salvatorul a proclamat-o foarte binecuvântată pentru cuvintele pe care le rostise, și cu multă compasiune îi spuse: „Tuturor oamenilor care se află în

situația pe care ai pomenit-o, cât timp sunt în viață, dați-le misterul unuia dintre cele douăsprezece nume ale temnițelor dragonului tenebrelor exterioare, acelea pe care vi le voi da când voi fi terminat să vă explic emanația Universului din interior până în exterior și din exterior până în interior".

Despre virtutea celor douăsprezece nume ale celor doisprezece îngeri.

„Și toți cei care găsesc misterul unuia dintre cele douăsprezece nume ale dragonului tenebrelor exterioare și care chiar dacă sunt mari păcătoși au primit misterele Luminii și au păcătuit cu păcat sau nu au realizat nici un mister; dacă și-au completat ciclurile de schimbări, și dacă ies din corp fără să se fi căit și vor fi conduși la pedepsele care se află în mijlocul dragonului tenebrelor, și rămân în ciclurile și în pedepsele din mijlocul dragonului; dacă cunosc misterul unuia dintre cele douăsprezece nume ale îngerilor cât timp au viață și sunt în lume, și dacă pronunță unul din numele lor în timp ce se află în mijlocul pedepselor dragonului, în momentul în care îl pronunță, dragonul va fi scuturat cu cele mai mari convulsii și poarta temniței în care se află acei oameni se va deschide singură spre înalt în Arhontele acelei temnițe și-i va arunca de acolo, pentru că au găsit misterul numelui dragonului".

Sufletele care cunosc numele scapă și sunt duse la Jeú.

„Și când Arhontele expulzează acele suflete, imediat îngerii lui Jeú, Primul Om, care păzește temnițele acelei regiuni, le răpesc pentru a le conduce înaintea lui Jeú, Primul Om, care le vede și le examinează, și află că și-au încheiat întoarcerile și nu este legal să le aducă din nou în lume, pentru că este împotriva legii să trimită în lume suflete care deja au fost aruncate în tenebrele exterioare. Dar dacă acele suflete nu și-au încheiat numărul de întoarceri în schimbările de corpuri, Primitorii lui Jeú le păstrează până realizează misterul Inefabilului pentru ele, și le schimbă într-un corp potrivit ca să găsească misterele Luminii și să moștenească împărăția Luminii".

Despre destinul lor imediat.

„Dar dacă Jeú le cercetează și află că și-au încheiat rotirile sau întoarcerile și că nu este în acord cu legea să le întoarcă din nou în lume, și că în plus semnul Inefabilului nu este cu ele, atunci Jeú se îndură de ele și le conduce înaintea celor Șapte

Fecioare ale Luminii. Ele le botează cu Botezurile lor, chiar dacă nu le dau Ungerea Spirituală, și le conduc la Comoara Luminii, dar nu le așează în Ierarhiile Moștenirii, pentru că nu au semnul nici pecetea Inefabilului; totuși, le salvează de toate pedepsele punându-le în Lumina Comorii, separate și îndepărtate până la ascensiunea Universului. Iar în momentul în care se sfâșie vălurile Comorii Luminii, ele curăță acele suflete și le purifică din nou, dându-le misterele încă o dată, și le plasează în ultima Ierarhie care se află în Comoară, pentru ca astfel să fie salvate de toate pedepsele judecăților".

Iar când Salvatorul a spus aceasta, a adăugat: „Ați priceput felul în care v-am vorbit?"

Maria tălmăcește acestea printr-un proverb străvechi.

Atunci, Maria a răspuns, zicând: „Doamne, acesta este cuvântul pe care ni l-ai spus înainte în parabole: «Faceți-vă prieteni cu Mammon cel Nedrept, pentru ca dacă va trebui să rămâneți după el să vă poată primi în tabernaculele lui veșnice. Și cine este Mammon cel Nedrept dacă nu dragonul tenebrelor exterioare?» Acesta este cuvântul: acela care înțelege misterul unuia dintre numele dragonului tenebrelor exterioare, dacă rămâne în urmă în tenebrele exterioare, sau dacă a încheiat întoarcerile schimbărilor de corp, și rostește numele dragonului, va fi salvat de tenebre și va fi primit în Comoara Luminii. Acesta este cuvântul, Doamne".

Salvatorul răspunse din nou, zicându-i Mariei: „Bine ai grăit, Maria, pură și spirituală. Aceasta este tălmăcirea cuvântului".

◻ CAPITOLUL 131 ◻

Maria continuă, zicând: „Doamne, dragonul tenebrelor vine în lumea aceasta sau nu?"

Despre lumina soarelui și tenebrele dragonului.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Când lumina soarelui este deasupra lumii, ascunde tenebrele dragonului; dar dacă soarele este sub lume, atunci tenebrele dragonului rămân precum văluri ale soarelui, iar suflarea sa cade asupra lumii noaptea sub formă de fum, adică, dacă soarele și-ar aduna razele la sine lumea nu ar fi capabilă să îndure tenebrele dragonului în adevărata lor formă; altfel s-ar dizolva și ar merge spre ruina sa totală".

Când Salvatorul a spus aceasta, Maria a continuat, zicând: „Doamne, încă mai trebuie să te întreb ceva, și sper să nu îmi ascunzi. Spune-ne, cine îl constrânge pe om să păcătuiască?”

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Sunt Arhonții destinului cei care-l constrâng pe om să păcătuiască”.

Iar Maria răspunse, zicându-i Salvatorului: „Doamne, probabil Arhonții nu coboară în lume să-l constrângă pe om să păcătuiască?”

Despre cupa uitării.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Ei nu coboară în lume în această formă. Totuși, când un suflet străvechi este pe punctul de a coborî prin mijlocul lor, atunci Arhonții acelui mare destin, care se află la conducerea Aeonilor —care este regiunea cunoscută ca Împărăția lui Adamas, care este acea regiune ce se află în fața Fecioarei de Lumină—, îi dau sufletului vechi o cupă a uitării făcută din sămânța răutății și plină de tot felul de dorințe și uitări. De îndată, când acel suflet a băut din cupă, uită de toate regiunile pe care le-a vizitat și de toate pedepsele prin care a trecut”.

Despre spiritul fals.

„Și acea cupă cu apa uitării se preschimbă într-un corp în afara sufletului, care se aseamănă sufletului în toate formele lui și acționează ca el. Acesta este numit spiritul fals”.

Despre crearea unui nou suflet.

„Dacă, dimpotrivă, este un suflet nou pe care ei l-au extras din munca Arhonților și din lacrimile ochilor lor, sau mai degrabă din suflarea gurilor lor —într-un cuvânt, dacă acesta este unul din sufletele noi sau dacă este unul din munca Arhonților—, atunci cei Cinci Mari Arhonți ai destinului iau munca tuturor Arhonților Aeonilor lor, o modelează, o împart și fac din ea un suflet. Sau dacă este rămășiță din purificarea luminii, Melchisedec îl ia atunci de la Arhonți. Cei Cinci Mari Arhonți ai destinului modelează simultan rămășița, o împart și fac din ea suflete diferite, pentru ca fiecare dintre Arhonții Aeonilor să-și depună partea sa înăuntrul sufletului. Din acest motiv o modelează împreună, pentru ca toți să poată avea parte în ea.

Și cei Cinci Mari Arhonți, dacă o împart și o transformă în suflete, o extrag din munca Arhonților. Dar dacă este una din rămășițele purificării luminii, atunci Melchisedec, Marele Primitor

al Luminii, ia rămășița de la Arhonți, sau dacă este din lacrimile ochilor lor sau din suflarea gurilor lor; într-un cuvânt, extrasă din acele suflete, când cei Cinci Arhonți o împart și o preschimbă în suflete diferite; sau mai degrabă, dacă este un suflet vechi, Arhontele care este la conducerea Aeonilor amestecă cupa uitării cu sămânța răutății și o amestecă cu fiecare dintre sufletele noi în momentul în care sunt în regiunea din capăt. Și acea cupă a uitării se preschimbă în spiritul fals pentru acel suflet, și așteaptă momentul oportun în afara sufletului, preschimbându-se într-un veșmânt pentru el și cu mare asemănare în toată forma, fiind ca un înveliș în exterior".

Despre suflul puterii.

„Iar cei Cinci Mari Arhonți ai Marelui destin al Aeonilor, și Arhontele discului Soarelui, și Arhontele discului Lunii, suflă în inima acelui suflet, și iese din ei o parte din puterea mea pe care ultimul Auxiliar a depozitat-o în amestec. Și partea acelei puteri rămâne înăuntrul sufletului, descătușată și existând peste propria sa autoritate, pentru economia pentru care a fost intercalată, pentru a-i da înțelegere sufletului cu scopul de a putea căuta întotdeauna operele Luminii din înalt.

Și acea putere este precum varietățile sufletului în fiecare formă, și se aseamănă cu el. Aceasta nu poate sta afară din suflet, ci rămâne înăuntrul lui așa cum am poruncit de la început. Când am hotărât să o vărs în Prima Poruncă i-am ordonat să rămână înăuntrul sufletelor, pentru economia Primului Mister".

Iisus promite să dezvăluie totul amănunțit.

„Și astfel vă voi spune în expansiunea Universului toate aceste cuvinte cu privire la putere și la suflet, după tipurile în care sunt modelate sau Arhonții care le modelează, și diferitele varietăți ale sufletelor. Și așa vă voi spune la întinderea Universului câți sunt cei care le modelează. Și vă voi spune numele lor al tuturor. Și vă voi spune cum spiritul fals și destinul au fost pregătite. Și vă voi spune numele sufletului înainte să fie purificat, și în plus, numele lui când va fi purificat și se va face pur. Și vă voi spune numele spiritului fals, și vă voi spune numele destinului. Și vă voi spune numele tuturor legăturilor cu care Arhonții leagă sufletul cu spiritul fals. Și vă voi spune numele tuturor Liturgilor care modelează sufletul în corpurile sufletului în lume, și vă voi spune forma în care sufletele sunt

modelate. Vă voi spune tipul fiecăruia dintre ele, și tipul sufletelor oamenilor, și al păsărilor, și al animalelor sălbatice, și al reptilelor. Și vă voi spune tipul tuturor sufletelor, și al Arhonților care au fost trimiși în lume, pentru ca voi să fiți perfecționați în Gnoză. Toate acestea vi le voi spune în expansiunea Universului. Și apoi vă voi spune pentru ce toate acestea s-au întâmplat".

Despre puterea luminii și spiritul fals.

„Fiți cu atenție, căci vă voi vorbi despre suflet, în acord cu ceea ce v-am spus. Cei Cinci Mari Arhonți ai Marelui destin al Aeonilor, și Arhonții discului Soarelui, și Arhonții discului Lunii, suflă în inima acelui suflet, și din ei emană o parte din puterea mea, așa cum v-am spus-o. Și partea acelei puteri rămâne în suflet cu scopul ca acesta să poată să se țină în picioare. Și așează spiritul fals afară din suflet, supraveghindu-l și desemnându-l lui; iar Arhonții îl leagă de suflet cu pecețile lor și cu legăturile lor, și îl unesc cu el pentru ca să-l poată controla întotdeauna, pentru ca în mod constant să își comită injuriile și nelegiuirile și să fie sclavul lor, rămânând sub controlul lor în schimbările de corp; și îl pecetluiesc de el pentru a-l expune la toate păcatele și dorințele lumii".

Părinții pe care trebuie să-i părăsim.

„Din această cauză am adus misterele în această lume, pentru a dezlega toate legăturile spiritului fals și toate pecețile legate de suflet —acele mistere care eliberează sufletul de părinții săi, Arhonții, și îl transformă în lumină subtilă pentru a-l conduce până la împărăția Tatălui său, Primul Principiu, Primul Mister, pe veșnicie—.

Din această cauză v-am spus atunci: «Trebuie să vă părăsiți părinții, Arhonții destinului, pentru ca eu să pot să vă preschimb în fii ai Primului Mister pe veșnicie»".

▫ CAPITOLUL 132 ▫

Salomeea se îndoiește.

Și când Salvatorul a spus aceasta, Salomeea a venit înainte, și a spus: „Doamne, dacă părinții noștri sunt Arhonții, de ce Legea lui Moise stabilește că: «Cel ce-și părăsește tatăl și mama lăsați-l să piară»? Nu stabilește astfel legea un principiu?"

Iar când Salomeea a spus aceasta, o forță-lumină a ieșit în Maria Magdalena, și adresându-se Salvatorului, i-a spus:

„Doamne, permite-mi să-i explic surorii mele Salomeea tălmăcirea a ceea ce a spus”.

Când Salvatorul a auzit-o pe Maria spunând aceste cuvinte, a numit-o exaltată și binecuvântată, și răspunzându-i, i-a zis: „Îți poruncesc, Maria, să spui tălmăcirea cuvântului pe care Salomeea l-a rostit”.

Maria clarifică îndoiala Salomeei.

Când Salvatorul a spus acestea, Maria a mers spre Salomeea și, îmbrățișând-o, i-a spus: „Sora mea Salomeea, în acord cu cuvintele pe care le-ai rostit, stă scris în legea lui Moise: «Cel ce-și va părăsi tatăl și mama lăsați-l să piară», așadar, sora mea Salomeea, legea nu a stabilit asta referindu-se la suflet, nici la corp, nici la spiritul fals, pentru că toți aceștia sunt fii ai Arhonților și apar din ei. Legea a spus acestea referindu-se la puterea care a emanat din Salvator și care este Intimul înăuntrul nostru în prezent. În plus, legea a spus: «Cel ce rămâne în afara Salvatorului și a tuturor misterelor lui, care sunt părinții lui, nu numai că va pieri, ci va merge spre ruina sa și spre distrugerea sa»”.

Când Maria a spus aceasta, Salomeea a înaintat spre Maria și a îmbrățișat-o din nou, zicându-i: „Salvatorul poate să mă facă să înțeleg ca și pe tine însăți”.

Iar când Salvatorul a ascultat cuvintele Mariei, a numit-o extrem de binecuvântată. Iar Salvatorul i-a răspuns în mijlocul discipolilor săi, zicându-i: „Ascultă, Maria, cine este cel ce-l silește pe om să păcătuiască”.

Despre sarcina dată spiritului fals.

„Arhonții pecetluiesc spiritul fals de suflet pentru ca acesta să nu-l neliniștească în mod constant, obligându-l să comită tot felul de păcate și nelegiuiri. Pe de altă parte, poruncesc spiritului fals, zicându-i: «Dacă sufletul iese din corp, nu-l deranja, căci a fost destinat și transferat în toate regiunile judecăților, regiune după regiune, din cauza tuturor păcatelor pe care tu l-ai făcut să le comită, pentru a fi pedepsit în toate regiunile judecăților și să nu poată urca la Lumină, și să se întoarcă la schimbările de corp».

Ascensiunea (1651)
Francisco Camilo, Museu Nacional d´Art de Catalunya, Barcelona, Spania

Într-un cuvânt, ei îi poruncesc spiritului fals, zicându-i: «Nu-l deranja în nici un moment dacă nu pronunță misterele și dezleagă toate pecețile și toate legăturile cu care te-am legat de el. Dar dacă pronunță misterele și desface toate pecețile și toate legăturile, și rostește apologia regiunii, lasă-l liber pentru că aparține acelora din Lumina din înalt și s-a preschimbat într-un străin pentru noi și pentru tine, și tu nu vei putea pune stăpânire pe el din acel moment înainte. Dacă, dimpotrivă, el nu rostește misterele care permit anihilarea legăturilor voastre și a peceților voastre, și apologiile regiunii, atunci pune stăpânire pe el și nu-l lăsa să iasă; tu îl vei duce la pedepse și în toate regiunile judecăților pentru toate păcatele pe care l-ai făcut să le comită. După aceasta condu-l înaintea Fecioarei Luminii, care îl va trimite încă o dată în circuit»”.

Despre sarcina încredințată Liturgilor.

„Arhonții Marelui destin al Aeonilor încredințează sufletul spiritului fals, și Arhonții îi cheamă pe Liturgii din Aeonii lor până la numărul trei sute șaizeci și cinci, și le încredințează sufletul și spiritul fals care sunt legate unul de altul. Spiritul fals este în afara sufletului, iar amestecul puterii este în interior, fiind ambele înăuntrul lui pentru a se putea susține, pentru că puterea este cea care le menține în picioare pe amândouă. Iar Arhonții le ordonă Liturgilor, zicându-le: «Acesta este locul pe care trebuie să-l puneți în corpul materiei lumii». Și, desigur, ei răspund: «Puneți amestecul puterii, care este interiorul sufletului, înăuntrul lor (al sufletelor), pentru ca să poată sta în picioare, căci aceasta le dă rectitudinea; și după suflet puneți-l pe spiritul fals»”.

Concepția.

„Astfel le ordonă Liturgilor lor pentru a-l putea depune în corpurile multiforme. Și urmând acest model, Liturgii Arhonților aduc în lume puterea, sufletul și spiritul fals, și le varsă în lumea Arhonților din mijloc. Guvernatorii din mijloc caută spiritul fals și de asemenea destinul, al cărui nume este Moira; care îl conduce pe om până la moartea care i s-a arătat, și care a fost legată de suflet de către Arhonții Marelui destin. Iar Liturgii sferei leagă sufletul, puterea, spiritul fals și destinul, și le împart în două părți, și caută bărbatul și femeia pe care i-au arătat, pentru ca aceștia să poată să-i trimită la ei. Și îi dau o parte bărbatului și altă parte femeii în alimentele lor, sau într-un suflu de aer, sau

în apă, sau în orice alt lichid pe care îl beau.

Toate acestea vi le voi spune, precum și felurile fiecărui suflet și tipul lor, forma în care pătrund în corpuri, fie de oameni, de păsări, de animale, de fiare sălbatice, de reptile sau de toate speciile care există în lume. Vă voi spune genul lor și în ce fel pătrund în oameni; aceasta vă voi spune-o la întinderea Universului”.

Despre constrângerea părinților.

„Astfel, deci, când Liturgii Arhonților dau o parte femeii și alta bărbatului în forma în care v-am spus deja, în secret îi constrâng, chiar dacă sunt separați unul de altul de o mare distanță, să se pună de acord în lume. Și spiritul fals care este în bărbat vine la partea care este încredințată lumii în materia corpului său și îl ridică pentru a-l depune în pântecul femeii, în porțiunea sau partea care este încredințată seminței răutății”.

Despre procesul de gestație.

„Și în acel moment cei trei sute șaizeci și cinci de Liturgi ai Arhonților vin la pântecul ei și îl preschimbă în lăcașul lor. Liturgii unesc părțile una cu alta și rețin esența tuturor alimentelor pe care le mănâncă și le bea în pântecul ei până la patruzeci de zile. Și după patruzeci de zile, amestecă esența puterii întregului aliment și îl amestecă bine în pântecul femeii.

După aceste patruzeci de zile, trec alte treizeci de zile construindu-i membrele după imaginea corpului omului —fiecare construiește un membru—. Și vă voi spune despre Liturgii care îl construiesc, la întinderea Universului”.

Despre încarnarea sufletului.

„După ce Liturgii au terminat în șaptezeci de zile corpul complet cu toate membrele lui, invocă în primul rând spiritul fals, apoi sufletul și mai târziu amestecul puterii înăuntrul sufletului. Pe destin îl pun deoparte de toți pentru că nu este amestecat cu ei, ci îi urmează și-i însoțește”.

Despre pecetea plasmei.

„Mai târziu, Liturgii îi pecetluiesc unul după altul cu toate pecețile pe care Arhonții li le-au arătat. Și pecetluiesc ziua în care și-au ridicat sălașul în pântecul femeii —o pecetluiesc în mâna stângă a plasmei—. Iar în mâna dreaptă pecetluiesc ziua în care au încheiat corpul. Și pecetluiesc ziua în care Arhonții li s-au încredințat, în mijlocul craniului corpului plasmei. Și pecetluiesc în partea stângă a craniului plasmei ziua în care

sufletul s-a eliberat de Arhonți. Și pecetluiesc în dreapta craniului plasmei ziua în care amestecă membrele și le separă pentru suflet. Și ziua în care au legat spiritul fals de suflet o pecetluiesc în spatele craniului plasmei. Și ziua în care Arhonții au depus puterea în corp o pecetluiesc în creierul care se află în mijlocul capului plasmei, precum și în inimă. Și timpul pe care sufletul îl va avea în corp îl pecetluiesc pe fruntea plasmei. Astfel pecetluiesc toate pecețile în plasmă. Și vă voi spune numele tuturor acestor peceți la întinderea Universului; și după întinderea Universului vă voi spune de ce toate acestea s-au întâmplat și dacă puteți să le înțelegeți. Eu sunt acel mister.

Astfel, deci, Liturgii perfecționează omul complet și toate pecețile cu care pecetluiesc corpul; Liturgii au cu ei toată particularitatea peceților și o aduc la toți Arhonții răsplătitori, care sunt mai presus de pedepsele judecăților, și aceștia o încredințează Primitorilor lor pentru ca să-și poată conduce sufletele afară din corpuri. Ei le încredințează particularitatea peceților pentru ca să cunoască momentul în care trebuie să conducă sufletele afară din corpuri, și pentru ca să știe momentul în care trebuie să facă să se nască corpul, și să trimită Liturgii ca să fie aproape de el și să-l urmeze, dând mărturie de toate păcatele pe care le comite, din iubire pentru formă și modul în care vor trebui să-l pedepsească la judecată".

Despre destin.

„Iar când Liturgii au încredințat particularitatea peceților Arhonților răsplătitori, aceștia revin la economia ocupațiilor lor care le sunt indicate prin Arhonții Marelui destin. Iar când numărul de luni pentru nașterea copilului este complet, acesta se naște. Mic este amestecul puterii în el și mic este sufletul; mic de asemenea spiritul fals. Destinul, dimpotrivă, este mare pentru că nu este amestecat cu corpul pentru economia sa; totuși, merge după suflet, corp și spiritul fals până în momentul în care acesta iese din corp din cauza tipului de moarte prin care va trebui să se dezîncarneze corpul în acord cu dezîncarnarea indicată pentru el de Arhonții Marelui destin".

Despre modul în care un om își găsește moartea.

„Dacă va trebui să moară din cauza unui animal sălbatic, destinul conduce bestia împotriva lui până îl omoară, sau dacă va trebui să moară din cauza unui șarpe, sau din nenorocirea de a cădea într-o prăpastie, sau dacă va trebui să se sinucidă, sau

să se înece, sau prin orice altă moarte care poate fi mai rea sau mai bună decât acestea. Într-un cuvânt, destinul este cel care împinge moartea spre el. Aceasta este munca destinului, și nu are alt scop decât acesta. Și destinul îl urmărește pe om până în ziua morții sale".

◻ *CAPITOLUL 133* ◻

Și Maria răspunse, zicând: „Atunci tuturor oamenilor care populează fața Pământului, va trebui să li se întâmple ceea ce este indicat de Arhonții destinului, fie aceasta bun sau rău, de păcat, de viață sau de moarte?"

Nu există salvare de destin.

Iar Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat vă spun: tot ceea ce este indicat de destin pentru fiecare, i se întâmplă, fie aceasta bine sau rău".

Despre cheile misterelor.

„Din această cauză am adus cheile misterelor împărăției Cerurilor, altfel nimeni nu ar putea fi salvat. Pentru că fără mistere nici unul nu ar intra în împărăția Luminii chiar de ar fi drept sau păcătos.

Astfel, deci, din această cauză am adus pe lume cheile misterelor, pentru a-i putea elibera pe păcătoșii ce au avut credință în mine și m-au ascultat, și a-i elibera de legăturile și de pecețile Aeonilor Arhonților, și a-i lega de pecețile, și de veșmintele, și de ordinele Luminii, pentru ca acela pe care eu îl voi elibera în lume să fie eliberat în înalt, și pentru ca acela pe care eu îl leg în lume de peceți, și de veșminte, și de ordinele Luminii, să fie legat pe Pământul Luminii de ordinele Moștenirilor Luminii.

Pentru binele păcătoșilor m-am separat în ceasul acesta și le-am adus misterele, pentru a-i elibera de Aeonii Arhonților și a-i lega de Moștenirile Luminii. Și nu doar pe păcătoși, ci și pe cei drepți, pentru ca să cunoască misterele și să poată fi duși la Lumină, căci fără mistere nu ar putea fi conduși la Lumină".

Misterele sunt pentru toți oamenii.

„Din această cauză nu le-am ascuns, ci le-am vestit clar și cu glas tare, și nu i-am separat doar pe păcătoși, ci am vestit cu glas tare pentru toți, pentru drepți și pentru păcătoși, zicându-le: «Cel ce caută, găsește, bateți și vi se va deschide; căci cel ce caută adevărul îl va găsi, iar celui ce va bate i se va deschide». Căci eu le-am spus tuturor oamenilor: «Căutați misterele

împărăției Luminii, care vă vor purifica, vă vor desăvârși și vă vor conduce spre Lumină»”.

O profeție a lui Ioan Botezătorul.

„Din acest motiv Ioan Botezătorul a proorocit referindu-se la mine, zicând: «Eu, în realitate, vă botez cu apă pentru căință, dar cel ce vine după mine, mai puternic decât mine, vânturătoarea în mâna lui este și va vântura era sa; și va aduna grâul său în hambar și va arde paiele în focul ce nicicând nu se va stinge». Puterea lui Ioan a proorocit referindu-se la mine știind că eu voi aduce misterele pe lume pentru a purifica păcatele păcătoșilor care au credință în mine și care mă ascultă, și a-i preschimba în lumină purificată și a-i conduce la Lumină”.

◻ CAPITOLUL 134 ◻

După ce Iisus a spus aceasta, Maria a răspuns, zicând: „Doamne, dacă oamenii în căutarea lor găsesc doctrinele greșelii, cum vor face pentru a ști dacă acestea sunt ale tale?”

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Eu v-am spus altădată: «Fiți precum zaraful priceput, luați ce e bun și aruncați ce e rău»”.

Criteriul ortodoxiei.

„Așadar, spuneți-le tuturor celor ce năzuiesc la divinitate: «Dacă vântul din nord suflă, voi știți că va fi frig, dacă suflă vântul din sud veți ști că va fi foarte cald». Așadar, spuneți-le: «Dacă ați cunoscut chipul Cerului și al Pământului după vânturi, veți cunoaște deopotrivă cu exactitate pe oricine va veni la voi propovăduind divinitatea, fie pentru că cuvintele lui sunt în armonie și se potrivesc cu cuvintele cu care eu v-am vorbit înaintea a doi sau trei martori, sau pentru că sunt în armonie cu direcția vântului, și a Cerurilor, și a circuitelor, și a stelelor, și a Veghetorilor de Lumină, și a întregului pământ și câte sunt pe el, și a tuturor apelor și câte sunt în ele». Spuneți-le atunci: «Aceia care vor veni la voi și ale căror cuvinte vor fi în armonie și se vor potrivi în Gnoza completă cu acele cuvinte pe care eu vi le-am spus, îi voi primi ca și cum ar fi ai noștri». Aceasta este ceea ce trebuie să le spuneți oamenilor când le propovăduiți că trebuie să se păzească de doctrinele greșelii”.

Cărțile lui Jeú.

„Așadar, pentru binele păcătoșilor eu m-am dedublat pe mine însumi pentru a veni pe lume și a-i salva, întrucât chiar și cei drepți care nu au făcut rău nici nu au păcătuit au nevoie să

cunoască misterele care se află în cărțile lui Jeú, pe care am făcut ca Enoh să le scrie în Paradis vorbind cu el despre Arborele Gnozei și despre Arborele Vieții, făcând să le depună în piatra Ararad, și l-am pus pe Arhontele Kalapatauroth, care este peste Skemmut, pe al cărui cap se așează piciorul lui Jeú, și care înconjoară toți Aeonii și destinele. Am pus acel Arhonte ca gardian al cărților lui Jeú din cauza potopului, și pentru ca nici unul dintre Arhonți să nu râvnească la ele și să le distrugă. Acestea vi le voi da când vă voi fi vorbit despre întinderea Universului".

Când Salvatorul a spus aceasta, Maria i-a răspuns, zicând: „Doamne, cine este, așadar, omul care nu a păcătuit și care să fie curat de nelegiuiri? Căci dacă este liber de un păcat, nu va putea fi liber de altul, pentru ca să poată găsi misterele care se află în cărțile lui Jeú. Căci eu spun: un om în lumea aceasta nu este liber de păcate, căci dacă este liber de unul, nu va putea fi de altul".

Puțini vor împlini misterul Primului Mister.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Vă zic: veți găsi unul într-o mie și doi în zece mii pentru împlinirea misterului Primului Mister. Aceasta vă voi spune-o când vă voi fi explicat întinderea Universului. Din acest motiv m-am dedublat pe mine însumi și am adus misterele pe lume, căci toți se află sub dominarea păcatului și au nevoie de darul misterelor".

▫ *CAPITOLUL 135* ▫

Maria răspunse, zicându-i Salvatorului: „Doamne, intrase în Lumină vreun suflet înainte să vii în Regiunea Arhonților și înainte să cobori în lume?"

Nici un suflet nu intrase în lumină înainte de venirea Primului Mister.

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: înainte de venirea mea în lume nici un suflet nu intrase în Lumină. Și acum că am venit am deschis porțile Luminii și drumurile ce conduc la Lumină. Așadar, să primească misterele și să pătrundă în Lumină acela care o merită".

Maria continuă, zicând: „Doamne, eu am auzit că Profeții au pătruns în Lumină".

Despre Profeți.

Salvatorul a continuat, zicându-i Mariei: „Adevărat, adevărat vă spun: nici un Profet nu a pătruns în Lumină; totuși,

Arhonții Aeonilor au discutat cu ei afară din Aeoni și le-au încredințat misterele acestora. Și când am ajuns în Regiunea Aeonilor l-am preschimbat pe Ilie, trimițându-l în corpul lui Ioan Botezătorul, și pe ceilalți de asemenea i-am preschimbat în corpuri potrivite, pentru ca să găsească misterele Luminii, și să pătrundă și să moștenească împărăția Luminii".

Despre Patriarhi.

„Lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, pe de altă parte, le-am iertat toate păcatele și nelegiuirile, și le-am dat misterele Luminii în Aeoni, și i-am pus în Regiunea lui Yabraaoth și a tuturor Arhonților care s-au căit. Iar când eu mă voi duce spre înalt și voi fi pe punctul de a pleca spre Lumină, voi lua cu mine sufletele lor. Dar cu adevărat vă spun, Maria: ei nu vor merge în Lumină înainte să iau sufletele lor și ale fraților lor".

Despre sufletele drepte de la Adam până la Iisus.

„Restul Patriarhilor și cei drepți din zilele lui Adam până în zilele noastre, care erau în Aeoni și în toate ordinele Arhonților când am ajuns în Regiunea Aeonilor, i-am transformat prin intermediul Fecioarei Luminii în corpuri care vor fi perfecte. Aceia care vor găsi misterele Luminii vor intra și vor moșteni împărăția Luminii".

Maria răspunse, zicând: „Binecuvântați suntem între toți oamenii pentru lucrurile minunate pe care ni le-ai revelat".

Salvatorul răspunse, zicându-i Mariei și tuturor discipolilor săi: „Încă vă voi dezvălui vouă tuturor splendorile Cerurilor, de la interioarele interioarelor până la exterioarele exterioarelor, pentru ca să fiți desăvârșiți în toată Gnoza și în toată plenitudinea, și în înaltul Înaltului și în profunzimea profunzimilor".

Discipolii știu cu tărie că Iisus este Marele Inițiator.

Și Maria continuă, zicându-i Salvatorului: „Doamne, am cunoscut în mod deschis, exact și clar că tu ai adus cheile misterelor împărăției Luminii care iartă păcatele sufletelor, le purifică și le transformă în lumină subtilă pentru a le conduce la Lumină".

Cristos. omul suferințelor
Antonio de Pereda, Muzeul Prado, Madrid, Spania

Partea a Patra

● PARTEA A PATRA ●

POST SCRIPTUM:

O PARTE DIN CĂRȚILE SALVATORULUI

• CARTEA A CINCEA •

▫ CAPITOLUL 136 ▫

Discipolii se adună în jurul lui Iisus.

Când Iisus Domnul nostru a fost crucificat și a înviat din morți a treia zi, discipolii săi se reuniră în jurul lui și, adorându-L, îi spuseră: „Domnul nostru, ai milă de noi, căci ne-am părăsit tatăl și mama, și lumea întreagă, ca să te urmăm”.

Invocația lui Iisus.

În acel moment, Iisus se opri cu discipolii săi pe apele oceanului și făcu o invocație, zicând astfel: „Ascultă-mă, Tatăl meu, Părinte al tuturor părinților, Lumină infinită, AEEIOUO, IAO, AOI, OIA, PSIN0THER, THERNOPS, NOPSITHER, DSAGOURE, PAGOURE, NETHMOMAOTH, NEPSIOMAOTH, MARAJAJTHA, THOBARRABAY, THARNAJAJAN, ZOROKOTHORA, IEOU (=JEÚ), SABAOTH”.

Gruparea discipolilor.

Și în timp ce Iisus spunea acestea, Toma, Andrei, Iacob și Simion din Canaan stăteau spre vest cu chipurile întoarse spre est, iar Filip și Bartolomeu stăteau la sud, întorși spre nord, iar restul discipolilor și discipolelor s-au așezat în spatele lui Iisus. Și doar Iisus s-a pus lângă altar.

Interpretarea lui I.A.O.

Și Iisus a făcut invocația, întorcându-se spre cele patru puncte cardinale cu discipolii săi, care erau gătiți cu veșminte de in și spuneau: „IAO, IAO, IAO”, a cărui interpretare este aceasta: „I grec” pentru că Pleroma a apărut; „Alfa”pentru că se va întoarce din nou la ea însăși; „Omega” deoarece consumarea întregii deplinătăți se va realiza.

Iisus continuă să invoce.

Și numaidecât ce Iisus supusese aceasta adăugă: „IAPHTHA, MOUNAER, MOUNAER, ERMANOUER, ERMANOUR”, adică, oh, Părinte al tuturor părinților în aceste Infinituri, ascultă-mă din iubire pentru discipolii mei, pe care i-am condus până la tine, pentru ca să poată avea încredere în toate cuvintele adevărului tău, și acordă-mi toate lucrurile pentru care te invoc,

căci cu adevărat eu cunosc numele Tatălui Comorii Luminii.

Apocalipsa Cerurilor.

Din nou Iisus, adică Aberamentho, a făcut invocația, pronunțând numele Tatălui Comorii Luminii, și spuse: „Fie ca toate misterele Arhonților, și Puterile, și îngerii, și Arhanghelii, și toate puterile, și toate operele Dumnezeului Invizibil Agrammachamarei și ale lui Barbelo să se apropie de Bdella dintr-o parte și să se îndepărteze prin dreapta”.

Și în acel moment toate Cerurile se întoarseră spre apus, și toți Aeonii, și sfera, și Arhonții lor, și toate puterile lor, se precipitară spre apus, la stânga discului Soarelui și a discului Lunii.

Formele discului Soarelui și al Lunii.

Și discul Soarelui era un mare dragon, a cărui coadă era în gura lui, care ajungea până la cele Șapte Puteri de la stânga, dintre care patru aveau formă de cai albi care îl trăgeau.

Iar baza Lunii era de felul unei nave cu doi dragorii mascul și femelă care o ghidau și doi tauri albi care o trăgeau. Figura unui copil era la pupa Lunii, care îi ghida pe dragoni, care au furat lumina Arhonților. Și la prova ei se zărea chipul unei pisici.

Și lumea întreagă, și munții, și mările, au dispărut împreună pe la apus, la stânga.

Iisus și discipolii săi sunt transportați la cărările din mijloc.

Iar Iisus și discipolii săi au rămas în mijlocul unei regiuni cerești pe căile drumului din mijloc care se întinde sub sferă. Și ajunseră la prima Ierarhie a cărării din mijloc. Și Iisus rămase în aerul regiunii sale cu discipolii săi.

Discipolii îi spuseră lui Iisus: „Care este această regiune în care ne aflăm?”

Despre Arhonții căiți și despre cei necăiți.

Iar Iisus le spuse: „Acestea sunt regiunile cărării din mijloc. Căci s-a întâmplat, atunci când Arhonții lui Adamas s-au răzvrătit, și cu stăruință s-au reunit pentru a procrea Arhonți, Arhangheli, Liturgi și Decani, că Jeú, Tatăl Tatălui meu, s-a ivit din dreapta și i-a legat de sfera destinului.

Căci există doisprezece Aeoni, dintre care Sabaoth, Adamas, a stăpânit peste șase, și fratele său, Yabraoth, a stăpânit peste ceilalți șase. Pe atunci Yabraoth, cu Arhonții săi, avea credință în misterele Luminii, și erau activi în acele mistere, și au părăsit misterul coabitării, dar Sabaoth, Adamas,

și Arhonții lui, stăruiseră în practicarea coabitației.

Iar când Jeú, Tatăl Tatălui meu, a văzut că Yabraoth avea credință, l-a retras împreună cu toți Arhonții care avuseseră credință în el, l-a luat afară din sferă și l-a condus spre un aer purificat în prezența lumini soarelui, în regiunile celor din Mijloc și în regiunile Divinităților Invizibile. Și l-a pus împreună cu Arhonții care avuseseră credință în el.

Și l-a condus pe Sabaoth, Adamas, și pe Arhonții lui care nu fuseseră activi în misterele Luminii, ci fuseseră cu insistență activi în misterele coabitării, și i-a legat de sferă".

Despre Ierarhiile Arhonților necăiți și numele celor Cinci Regenți ai lor.

„A legat o mie opt sute de Arhonți în fiecare Aeon și a stabilit trei sute șaizeci peste ei, și a dispus alți Cinci Arhonți supremi ca stăpâni peste cei trei sute șaizeci și peste toți Guvernatorii sau Arhonții exilați, care sunt cunoscuți în toată lumea cu aceste nume: primul este numit Cronos, al doilea Ares, al treilea Hermes, al patrulea Afrodita, al cincilea Zeus".

□ CAPITOLUL 137 □

Despre puterile pe care Jeú le-a destinat celor Cinci Regenți.

Iisus continuă, zicând: „Ascultați cu atenție căci vă voi spune misterul lor. Se întâmplă atunci, când Jeú îi legase astfel, că a făcut să răsară o forță din Marele Invizibil și i-a destinat-o celui numit Cronos. Și a făcut să răsară o altă forță din Ipsantajounjainjoujeoj, care este una dintre cele Trei Triple Puteri divine, și i-a destinat-o lui Ares. Și a făcut să răsară o altă forță din Jainjoooj, care de asemenea este una dintre cele Trei Triple Puteri divine, și i-a destinat-o lui Hermes. Și iarăși a făcut să răsară o altă forță din Pistis Sophia, fiica lui Barbelo, și i-a destinat-o Afroditei".

Despre funcțiile lui Zeus, Regentul principal.

„În plus, și-a dat seama că aveau nevoie de o cârmă pentru a ghida lumea și Aeonii sferei, pentru ca să nu facă să eșueze lumea în perversitățile ei. S-a dus în mijloc și a făcut să răsară o forță din micul Sabaoth cel Mărinimos, cel din mijloc, și i-a destinat-o lui Zeus, pentru că este un Regent demn, pentru ca să poată să-i conducă cu bunătatea lui. Și astfel a stabilit cercul ordinului său, pe care-l va folosi treisprezece luni în fiecare Aeon, confirmând că putea să-i elibereze pe toți Arhonții

răului de perversitățile lor. Și i-a dat Aeonii care se află în fața celor ai lui Hermes pentru lăcașul lui”.

Despre numele incoruptibile ale Regenților.

„V-am spus pentru prima dată numele acestor Cinci Mari Arhonți cu care umanitatea obișnuiește să-i numească. Ascultați cu atenție căci de asemenea vă voi spune numele lor incoruptibile, care sunt acestea: Orimouth, care îi corespunde lui Cronos; Mounijuatoi, care-i corespunde lui Ares; Tarpetanouf, care-i corespunde lui Hermes; Joși, care îi corespunde Afroditei; Jonbal, care îi corespunde lui Zeus. Acestea sunt numele incoruptibile”.

◻ *CAPITOLUL 138* ◻

Iar când discipolii auziră acestea se prosternară adorându-l pe Iisus, și spuseră: „Binecuvântați suntem printre toți oamenii pentru că ne-ai dezvăluit aceste mari mistere”.

Și continuată implorându-l pe Iisus, zicând: „Te implorăm să ne dezvălui care sunt acele cărări”.

Maria îl întreabă pe Iisus despre cărările din mijloc.

Și Maria se apropie de Iisus, se prosternă adorându-i picioarele și îi sărută mâinile, zicând: „Desigur, Doamne, dezvăluie-ne pentru ce folosesc cărările din mijloc. Căci te-am auzit spunând că ele sunt stabilite pentru marile pedepse. Cum atunci, Doamne, ne vom îndepărta de ele și le vom evita? În ce fel pun stăpânire pe suflete? Sau în cât timp își consumă pedepsele? Ai milă de noi, Domnul nostru, Salvatorul nostru, pentru ca Primitorii judecăților cărărilor din mijloc să nu poată să ia sufletele noastre și să le judece în judecățile lor rele, pentru ca să putem moșteni lumina Tatălui tău și să nu fim nefericiți și lipsiți de ajutorul tău”.

Despre misterele pe care Iisus le va da discipolilor săi.

Când Maria a spus aceasta plângând, Iisus răspunse cu multă compasiune, zicându-le: „Cu adevărat, iubiții mei frați, celui ce-și părăsește tatăl și mama pentru numele meu îi voi da toate misterele și toată Gnoza.

Vă voi da misterul celor Doisprezece Aeoni ai Arhonților, și pecețile lor, și cheile lor, și forma de a-i invoca pentru a atinge regiunile lor.

Vă voi da încă misterul celui de-al Treisprezecelea Aeon și forma de a-l invoca pentru a atinge regiunile lui, și vă voi da

cheile lui și pecețile lui.

Vă voi da misterul Botezului acelora din mijloc și forma de a-i invoca pentru a atinge regiunile lor, și vă voi anunța cheile lor și pecețile lor.

Și vă voi da Botezul acelora din dreapta, regiunea noastră, și cheile lor și pecețile lor, și felul de a-i invoca pentru a atinge regiunile lor.

Și vă voi da marele mister al Comorii Luminii și felul de a-l invoca pentru a reuși să-l atingeți.

Și vă voi da toate misterele și toată Gnoza, pentru ca să fiți cunoscuți ca «fii ai plenitudinii desăvârșiți în toată Gnoza și în toate misterele».

Binecuvântați sunteți între toți oamenii de pe Pământ, pentru că Fii Luminii au venit în vremea voastră".

□ CAPITOLUL 139 □

Despre constituirea cărării din mijloc.

Iisus își continuă predica, zicând: „Se întâmplă apoi, că Tatăl Tatălui meu, adică, Jeú, a venit și a luat alți trei sute șaizeci de Arhonți din Arhonții lui Adamas care nu avuseseră credință în misterul Luminii și i-a legat de regiunile eterice în care ne aflăm acum, sub sferă. A stabilit alți cinci supremi Arhonți peste ei, care sunt cei ce se află pe drumul din mijloc.

Despre Paraplex.

Primul Arhonte al cărării din mijloc este cunoscut ca Paraplex, un Arhonte cu chip de femeie, al cărui păr îi atârnă până la picioare și sub a cărui autoritate se află douăzeci și cinci de arhidemoni care guvernează peste o mulțime de alți demoni. Și acești demoni sunt cei care pătrund în oameni și îi seduc, înfuriindu-i, făcându-i să blesteme și să calomnieze, și ei sunt cei care iau sufletele și le trimit în fumul lor dens și la pedepsele lor perverse".

Maria spuse: „Nu voi obosi să te întreb. Nu te mânia pe mine dacă te întreb despre toate lucrurile".

Și Iisus spuse: „Întreabă tot ce dorești".

Iar Maria spuse: „Doamne, dezvăluie-ne felul în care răpesc sufletele, pentru ca și frații mei să poată înțelege".

Jeú şi Melchisedec.

Iisus, adică, Aberamentho, a spus: „Cu adevărat, Tatăl Tatălui meu, adică, Jeú, este prevăzătorul tuturor Arhonților, Zeilor și Puterilor care s-au ivit din materia Luminii Comorii, iar

Zorokothora Melchisedec este trimisul pentru toate luminile care sunt purificate de către Arhonți, și cel care le conduce la Comoara Luminii. Aceștia doi sunt doar marile lumini, și dispoziția lor este cea de a cobori până la Arhonți pentru a-i purifica, și ca Zorokothora Melchisedec să retragă purificarea luminilor care au fost purificate de Arhonți și să le ducă la Comoara Luminii. Atunci, numărul și ceasul dispoziției sale are loc pentru a coborî la Arhonți, și a-i copleși și a-i constrânge, pentru a le lua purificarea.

Dar de îndată ce încetează să-i copleșească și să-i oprime, și se întorc la regiunile Comorii Luminii, se întâmplă că dacă ating regiunile din mijloc Zorokothora Melchisedec răpește luminile și le conduce până la poarta celor din mijloc, și le duce la Comoara Luminii, iar Jeú se retrage de asemenea spre regiunile celor din dreapta".

Cum Arhonții demoni iau sufletele.

„Ajuns momentul în care numărul apare din nou, Arhonții se revoltă mânioși și perverși, ducându-se imediat spre lumini, căci Jeú și Melchisedec nu sunt prezenți în acel moment, și iau sufletele pe care le pot răpi pentru a le distruge cu fumul lor sinistru și focul malefic".

Pedepsele lui Paraplex.

„În acea vreme, Autoritatea cu numele de Paraplex, împreună cu demonii care se află sub porunca ei, a retras sufletele pasionaților violenți, ale ponegritorilor și ale calomniatorilor și le-a trimis în fumul dens și le-a distrus cu focul ei malefic, pentru ca să-și înceapă dizolvarea și nimicirea. O sută treizeci și trei de ani și nouă luni au rămas în pedepsele regiunilor ei, în timp ce i-a chinuit cu focul răutății ei.

S-a întâmplat după toate aceste evenimente că sfera s-a întors în jurul ei însăși, iar micul Sabaoth, Zeus, a venit în primul dintre Aeonii sferei, care este numit în lume Krion Bubasteos (Berbec), adică, al Afroditei. Și când Bubasteos a ajuns în casa a șaptea a sferei, adică, în Zygos (Balanță), vălurile care sunt între cei din dreapta și cei din stânga s-au dat la o parte, și a apărut în înaltul acelora din dreapta marele Sabaoth cel Mărinimos, și toată lumea și sfera întreagă se alarmară înainte ca el să le privească. Și s-a uitat în jos peste regiunile lui Paraplex pentru a dizolva regiunile ei și a le face să piară. Și toate sufletele care erau în pedepsele ei au fost duse și aruncate din nou în sferă,

pentru că fuseseră vătămate în pedepsele lui Paraplex”.

◻ CAPITOLUL 140 ◻

Despre Ariouth Etiopiana.

El și-a continuat predica, zicând: „Al doilea Ordin este numit Ariouth Etiopiana, un Arhonte feminin, în întregime neagră, sub a cărei poruncă se află alți paisprezece arhidemoni care guvernează peste o mulțime de alți demoni. Și aceștia, demonii care se află sub conducerea lui Ariouth Etiopiana, sunt cei care intră în agitatori până stârnesc războaie și provoacă omoruri; le fac insensibile inimile provocând mânia cu scopul de a face să apară asasini.

Iar sufletele pe care această Autoritate le răpește au fost o sută treisprezece ani în regiunile ei, în timp ce le chinuia cu fumul ei dens și cu focul malefic pentru a le duce la distrugere.

După un timp, când sfera s-a întors în jurul ei însăși iar micul Sabaoth cel Mărinimos, cunoscut în lume ca Zeus, a ieșit și a venit în al Patrulea Aeon al sferei, adică, în Kakrino (Rac), iar Bubaste cunoscută în lume ca Afrodita, a intrat în al Zecelea Aeon al sferei, cunoscut ca Aigokero (Capricorn), în acel moment vălurile care se află între aceia din stânga și aceia din dreapta s-au separat, iar Jeú a privit spre dreapta; toată lumea s-a tulburat și s-a agitat cu toți Aeonii sferei. Iar el a privit lăcașurile lui Ariouth Etiopiana pentru a dizolva și a distruge regiunile ei și toate sufletele care erau în pedepsele ei au fost retrase și duse din nou în sferă, pentru că fuseseră vătămate cu fumul ei dens și focul ei pervers”.

Despre Hecate, cea cu trei chipuri.

Mai încolo își continuă discursul, zicând: „Al treilea Ordin este numit Hecate, cea cu trei chipuri. Și există sub comanda ei douăzeci și șapte de arhidemoni. Și ei sunt cei care intră în oameni și îi îndeamnă la mărturii mincinoase, la minciuni și la a râvni la bunurile aproapelui.

Sufletele, așadar, pe care Hecate le-a răpit, le-a încredințat demonilor care se află sub comanda ei, pentru ca să le chinuiască cu fumul ei dens și cu focul malefic, fiind nespus de necăjite de către demoni. Și au petrecut o sută cinci ani și șase luni pedepsite în pedepsele ei perverse, și și-au început dizolvarea și distrugerea.

Și apoi, când sfera s-a întors în jurul ei însăși iar micul Sabaoth cel Mărinimos, cel din mijloc, care este cunoscut în

lume ca Zeus, a ieșit și a venit în al Optulea Aeon al sferei, care este cunoscut ca Scorpion; iar când Bubaste, care este cunoscută ca Afrodita, a ieșit și a venit în al Doilea Aeon al sferei, cunoscut ca Taur, vălurile care se află între aceia din dreapta și aceia din stânga s-au dat la o parte, iar Zorokothora Melchisedec a privit din înalt, iar lumea și munții s-au tulburat, și s-au alarmat Aeonii. Iar el a privit peste toate regiunile lui Hecate pentru a dizolva regiunile ei și a le distruge, și toate sufletele care erau în pedepsele lor au fost duse și aruncate din nou în sferă, căci ele erau dizolvate în focul pedepselor lor".

Despre Parhedron Tiphon.

El continuă, zicând: „Al patrulea Ordin este numit Parhedron Tiphon, care este un Arhonte puternic sub a cărui autoritate sunt treizeci și doi de demoni. Și aceștia sunt cei care intră în oameni și îi îndeamnă la desfrâu, la fornicație, la adulter și la practica constantă a legăturii sexuale. Sufletele pe care le-a răpit acest Arhonte au petrecut o sută douăzeci și opt de ani în regiunile lui, în timp ce demonii lui le chinuiau cu fumul lor dens și focul lor malefic. Așa și-au început dizolvarea și distrugerea.

Și se întâmplă, când sfera s-a întors în jurul ei însăși iar micul Sabaoth cel Mărinimos, cel din mijloc, care este cunoscut ca Zeus, a ieșit și a venit în al Nouălea Aeon al sferei, care este cunoscut ca Dokotes (Săgetător); iar când Bubaste, cunoscută în lume ca Afrodita, a ieșit și a venit în al Treilea Aeon al sferei, care este numit Didymo (Gemeni); că vălurile care se află între aceia din stânga și aceia din dreapta s-au dat la o parte și a apărut Zarazas, pe care Arhonții îl cunosc cu numele de Maskelli; și a privit peste lăcașurile lui Parhedron Tiphon pentru a dizolva și a distruge regiunile lui. Și toate sufletele care erau în pedepsele lui au fost duse și aruncate înapoi în sferă, pentru că fuseseră slăbite de fumul lui dens și focul lui malefic".

Despre Iajthanabas.

El își continuă predica, spunându-le discipolilor săi: „Al cincilea Ordin, al cărui Arhonte este numit Iajthanabas, este un Arhonte puternic sub ale cărui ordine se află mulți alți demoni. Și aceștia sunt cei care intră în oameni și îi fac să piardă respectul față de persoane, tratându-l pe cel drept cu nedreptate și favorizând cauza păcătoșilor, acceptând daruri pentru a perverti o judecată dreaptă, uitând de cel sărman și nevoiaș. Acei demoni măresc uitarea din sufletele lor și grija

pentru lucrurile care nu aduc beneficiu, ca să nu se poată gândi la viața lor, pentru ca atunci când își vor lăsa corpul să fie răpiți.

Sufletele pe care acest Arhonte le-a răpit au fost în pedepsele lui o sută cincizeci de ani și opt luni, și le-a distrus cu fumul lui întunecat și focul malefic, în timp ce au fost nespus de chinuite de flăcările focului lui.

Iar când sfera s-a învârtit în jurul ei însăși și micul Sabaoth cel Mărinimos, care este cunoscut în lume ca Zeus, a ieșit și a ajuns la al Unsprezecelea Aeon al sferei, cunoscut ca Ydrojoon (Vărsător), iar când Bubaste a ajuns la al Cincilea Aeon al sferei, cunoscut ca Pleon (Leu), vălurile care se află între aceia din stânga și aceia din dreapta s-au dat la o parte, și a apărut în înalt Supremul I.A.O., cel Mărinimos, cel din mijloc, asupra regiunilor lui Iajthanabas, pentru a dizolva și a distruge regiunile lui. Și toate sufletele care erau în pedepsele lui au fost duse și înapoiate sferei, pentru că fuseseră vătămate în pedepse.

Acestea sunt, așadar, operele cărărilor din mijloc în legătură cu ceea ce m-ați întrebat".

▫ CAPITOLUL 141 ▫

Discipolii îl imploră pe Iisus să aibă milă de păcătoși.

Și când discipolii auziră acestea se prosternară venerându-l pe Maestru, și îi spuseră: „Ajută-ne, Doamne, și ai milă de noi pentru ca să putem fi salvați de aceste pedepse crude menite păcătoșilor. Vai de ei, vai de fii oamenilor!, pentru că umblă bâjbâind ca orbul în întuneric și nu văd nimic. Ai milă de noi, oh, Doamne, pentru marele întuneric în care ne aflăm! Și ai milă de toată umanitatea, pentru că ei pândesc așteptând sufletele lor ca leii prada lor, pentru a le avea gata drept aliment pentru pedepsele Arhonților lor, din cauza uitării și ignoranței care există în oameni. Ai milă de noi, Domnul nostru, Salvatorul nostru, ai milă de noi și salvează-ne de această mare adormire".

Iisus își încurajează discipolii.

Iisus le spuse discipolilor săi: „Aveți încredere și nu vă temeți; fiți binecuvântați, căci voi face din voi domni peste ei toți și-i voi pune sub porunca voastră. Amintiți-vă că v-am spus înainte de a fi crucificat: «Vă voi da cheile împărăției Cerurilor». Acum, așadar, vă repet: «Vi le voi da»".

Iisus și discipolii săi urcă mai sus.

Când Iisus a spus aceasta, intonă un imn de mulțumire

Marelui Nume. Regiunile cărărilor din mijloc se ascunseră, iar Iisus și discipolii săi rămaseră într-o atmosferă de o lumină extraordinar de puternică.

Iisus suflă asupra ochilor lor.

Iisus le spuse discipolilor săi: „Apropiați-vă de mine”. Și ei se apropiară de el. El se întoarse spre cele patru puncte cardinale, pronunță Marele Nume asupra capetelor lor, îi binecuvântă și suflă asupra ochilor lor.

Și Iisus le spuse din nou: „Priviți și vedeți ce puteți să vedeți”.

Ochii lor se deschiseră.

Iar ei ridicară privirea și văzură o splendidă și puternică lumină pe care nimeni în lume nu ar putea să o descrie.

Și Iisus le spuse din nou: „Fixați-vă privirea în lumină și vedeți ce puteți să vedeți”.

Iar ei spuseră: „Vedem foc, apă, vin și sânge”.

Iisus explică despre viziunea focului, apei, vinului și sângelui.

Iisus, adică, Aberamentho, le spuse discipolilor săi: „Cu adevărat vă zic: nimic nu am adus pe lume când am venit, decât acest foc, această apă, acest vin și acest sânge. Am adus apa și focul din Regiunea Luminii Luminilor din Comoara Luminii; și am adus vinul și sângele din Regiunea lui Barbelo. Și, apoi, Tatăl meu mi-a trimis Spiritul Sfânt sub forma unui porumbel.

Iar focul, apa și vinul sunt pentru purificarea tuturor păcatelor lumii. Sângele, pe de altă parte, este un simbol pus în mine din cauza corpului uman, pe care l-am primit în Regiunea lui Barbelo, marea forță a Dumnezeului Invizibil. Suflul, pe de altă parte, se îndreaptă spre toate sufletele și le conduce până la Regiunea Luminii”.

Explică același lucru cu proverbe anterioare.

„Din acest motiv v-am spus: «Am venit să vărs foc pe Pământ», adică, am venit să purific păcatele lumii întregi prin foc.

Și din acest motiv i-am spus femeii samaritene: «Dacă ai cunoaște darul lui Dumnezeu și cine este cel ce vă zice: „Dați-mi să beau”, tu ai cere de la el, și el v-ar da apa vie, care ar fi în tine un izvor inepuizabil pentru viața veșnică».

Și din acest motiv am luat o cupă cu vin, am binecuvântat-o și v-am dat-o, spunând: «Acesta este sângele

alianței, care se va vărsa pentru voi pentru iertarea păcatelor voastre».

Și din acest motiv au înfipt lancea în coasta mea, țâșnind apă și sânge.

Și acestea sunt misterele Luminii care iartă păcatele, adică, acestea sunt numirile și numele Luminii”.

Iisus și discipolii săi coboară pe Pământ.

Se întâmplă atunci că Iisus porunci: „Fie ca toate puterile din stânga să meargă în regiunile lor”. Iar Iisus și discipolii săi rămaseră pe Muntele Galileei. Discipolii insistară, implorându-l: „Până acum nu ai făcut ca păcătoșii și nelegiuirile pe care le-am comis să fie iertate, pentru ca să fim demni de împărăția Tatălui tău”.

Iisus a promis să le dea misterul pentru iertarea păcatelor.

Iar Iisus le spuse: „Adevărat vă zic: nu numai că voi purifica păcatele voastre, ci vă voi face demni de împărăția Tatălui meu. Și vă voi da misterul iertării păcatelor, pentru ca acela pe care voi îl veți ierta pe Pământ să fie iertat în Ceruri. Și pentru ca acela pe care voi îl legați pe Pământ să fie legat în Ceruri. Și vă voi da misterul împărăției Cerurilor, pentru ca să-l realizați prin voi înșivă cu toți oamenii”.

▫ *CAPITOLUL 142* ▫

Ofranda mistică.

Și Iisus le spuse: „Aduceți-mi foc și ramuri de vie”. Și i-au adus. Puse ofranda și puse două vase cu vin, unul la dreapta și altul la stânga ofrandei. Le aranjă înaintea lor și puse o cupă cu apă în fața vasului cu vin de la dreapta și puse o cupă cu vin în fața vasului cu vin din stânga; și puse pâini în funcție de numărul de discipoli, în mijlocul cupelor, și puse o cupă cu apă în spatele pâinilor.

Invocația.

Și Iisus se puse în fața ofrandei, așezându-i pe discipoli în spatele lui, toți îmbrăcați cu tunici de in, iar în mâinile lor cheia numelui Tatălui Comorii Luminii. În continuare a făcut invocația, spunând astfel:

„Ascultă-mă, oh, Tată, Părinte al tuturor părinților, Lumină nesfârșită: IAO, IUO, IAO, AOI, OIA, PSINOTHER, THEROPSIN, OPSITHER, NEPTHOMAOTH, NEPHI0MA0TH, MARAJAJTHA, MARMARAJAJTHA, IEANAMENAMAN, AMENEI (din Cer), ISRAI,

AMEN, AMEN SASARSARTOU, AMEN, AMEN, KUKIAMIN, MIAI, AMEN, AMEN, IAI, IAI, TOUAP, AMEN, AMEN, AMEN, MAIN, MARI, MĂRIE, MAREI, AMEN, AMEN, AMEN.

Ascultă-mă, oh, Tată, Părinte al tuturor părinților, vă invoc pe voi purificatorii de păcate, pe voi purificatorii de nelegiuiri. Iertați păcatele sufletelor acestor discipoli care m-au urmat, și purificați nelegiuirile lor, și faceți-i vrednici de a fi considerați în împărăția Tatălui meu, Tatăl Comorii Luminii, pentru că ei m-au urmat și au păzit poruncile mele.

Așadar, oh, Tată, Părinte al tuturor părinților, permite ca purificatorii de păcate să vină la noi, ale căror nume sunt acestea: SIFIREPSNIJIEY, DSENEI, BERIMOU, SOJABRIJER, EYTHARI, NA NAI, DIEISBALMERIJ, MEUNIPOS, JIRIE, ENTAIR, MUTHIUR, SMOUR, PEYJER, OUSJUS, MINIONOR, ISOJOBORTHA.

Ascultați-mă, vă invoc, iertați păcatele acestor suflete și ștergeți nelegiuirile lor. Permiteți-le să fie vrednici de a fi considerați în împărăția Tatălui meu, Tatăl Comorii Luminii.

Eu îți cunosc puterile supreme și le invoc: AYER, BEBRO, ATHONI, EOUREPH, EONE, SOUPHEN, KNITOUSOJREOF, MAYONBI, MNEUOR, SOUONI, JOJETEOF, JOJE, ETEOPH, MEMOJ, ANEMPH.

Iertați păcatele acestor suflete, ștergeți nelegiuirile pe care le-au comis conștient sau inconștient, cele pe care le-au comis în fornicație și în adulter până azi. Iertați-le și faceți-i vrednici de a fi considerați în împărăția Tatălui meu, pentru a fi vrednici de a primi această ofrandă. Oh, Tată Sfânt!

Oh, Tatăl meu, dacă m-ai ascultat și ai iertat păcatele acestor suflete, și ai șters nelegiuirile lor, și i-ai făcut vrednici de a fi considerați în împărăția ta, dați-mi un semn în această ofrandă".

Și semnul pe care Iisus l-a implorat s-a realizat.

Ritualul s-a consumat.

Iisus le-a spus discipolilor săi: „Bucurați-vă și vă veseliți căci păcatele voastre au fost iertate și nelegiuirile voastre șterse, și ați fost considerați în împărăția Tatălui meu".

Și când a spus acestea, discipolii se bucurară cu bucurie mare.

Instrucțiuni cum să se folosească ulterior ritul.

Iisus le-a spus: „Aceasta este forma și cărarea, și acesta este misterul pe care voi îl veți folosi cu oamenii care vor avea

credință în voi și în care nu există înșelăciunea și ascultă cuvintele voastre. Și păcatele lor și nelegiuirile lor vor fi șterse până în ziua în care realizați acest mister pentru ei. Ascundeți acest mister și nu îl dați tuturor oamenilor, ci doar aceluia care practică toate lucrurile pe care vi le-am predat în poruncile mele.

Acesta este, așadar, misterul Botezului acelora ale căror păcate sunt iertate și ale căror nelegiuiri sunt șterse. Acesta este Botezul primei ofrande, care arată cărarea către Regiunea Adevărului și către Regiunea Luminii".

◻ CAPITOLUL 143 ◻

Despre alte trei ritualuri mistice.

După aceea, discipolii lui îi spuseră: „Rabi, dezvăluie-ne misterul Luminii Tatălui tău, căci te-am auzit zicând, există un Botez de foc și există un Botez al Spiritului Sfânt al Luminii, și există o Ungere Spirituală. Acestea sunt cele care călăuzesc sufletele spre Comoara Luminii. Spune-ne, deci, misterul lor, pentru ca să putem moșteni împărăția Tatălui tău".

Despre Misterele Majore și numele suprem.

Și Iisus le spuse: „Nu există mistere care să fie superioare acestor mistere despre care întrebați; întrucât acestea vă vor conduce sufletele spre Lumina Luminilor, spre regiunile Adevărului și ale Bunătății, spre regiunea sfântă a tuturor sfințeniilor, spre regiunea în care nu există femininul nici masculinul, nici formele, ci doar lumina perpetuă și indescriptibilă.

Cu excepția misterului celor Șapte Voci și celor patruzeci și nouă de Puteri ale lor cu cifrele lor, nu există nimic mai inefabil decât aceste mistere despre care întrebați. Și nu există nume care să fie mai remarcabil în care să fie conținute toate numele, și toate Luminile, și toate Forțele".

Despre eficacitatea acelui nume.

„Cel ce va cunoaște acest nume, când va fi ieșit din trupul de materie, nu-l va putea reține nici un fum, nici întuneric, nici autoritate, nici Arhonte al sferei destinului, nici înger, nici Putere. Dar dacă iese din lume și rostește acel nume către foc, acesta se stinge și tenebrele se retrag.

Și dacă acesta este rostit către demoni și către Primitorii tenebrelor exterioare, către Arhonții lor, Autoritățile lor și Puterile lor, cu toții vor cădea și flacăra lor se va consuma.

Atunci, vor exclama: «Sfânt, Sfânt, tu ești cel mai sfânt dintre toți Sfinții».

Și dacă se pronunță acel nume în acele regiuni către Primitorii pedepselor rele, și către Autoritățile lor, și toate Puterile lor, precum și pe Barbelo, și Divinitatea Invizibilă, și pe Zeii celor Trei Triple Puteri, de îndată vor cădea cu toții, vor fi nimiciți și distruși, și vor exclama, zicând: «Oh, Lumină a tuturor Luminilor, care ești în infinitele lumini, ia aminte la noi și purifică-ne».

Și când Iisus termină de rostit aceste cuvinte, toți discipolii lui exclamară plângând cu glas tare, ***zicând...***[4]

• CARTEA A ȘASEA •

▫ *CAPITOLUL 144* ▫

Despre pedeapsa blasfematorului.

„(Și i-a condus înaintea râurilor și mărilor de foc) și s-a răzbunat acolo înăuntru pentru alte șase luni și opt zile. După o vreme se îndreptară pe drumul din mijloc, și fiecare dintre Arhonții sau Guvernatorii drumului din mijloc l-a pedepsit cu pedepsele lor pentru alte șase luni și opt zile. Apoi se îndreptară spre Fecioara de Lumină, care judecă binele și răul, pentru ca ea să-l judece. Iar când sfera se întoarse în jurul ei însăși, îl încredință Primitorilor ei, pentru ca ei să-l poată arunca în Aeonii sferei. Iar Liturgii sferei îl ghidară înaintea apei care este sub sferă, și aceasta se preschimbă în foc clocotitor care îl devoră până când se purifică cu totul.

Și atunci apăru Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, care le dă sufletelor cupa uitării, și aduse o cupă plină cu apa uitării și i-o dădu sufletului să o bea, pentru ca să uite toate regiunile și toate regiunile în care fusese. Și îl vărsară într-un corp care-și va petrece viața în mod continuu tulburat la inimă.

Aceasta este pedeapsa blasfematorului”.

Maria continuă, zicând: „Doamne, omul care calomniază stăruitor, dacă iese din corp, unde merge, sau care este pedeapsa lui?”

Despre pedeapsa celui care calomniază.

Iisus spuse: „Cel ce calomniază stăruitor, dacă timpul său în sferă s-a sfârșit, pentru ca să iasă din corp, Abiout și Jarmon, Primitorii lui Ariel, vin, îi conduc sufletul afară din corp și petrec

---

[4] Lipsesc pagini din manuscrisul copt.

trei zile în jurul lui, și îl instruiesc în legătură cu creaturile lumii.

Mai încolo îl duc în Amenti, înaintea lui Ariel, și îl pedepsesc cu pedepsele lui timp de unsprezece luni și douăzeci și una de zile.

Mai apoi îl conduc în Haos, înaintea lui Yaldabaoth și a celor patruzeci și nouă de demoni ai lui, și fiecare dintre ei îl asaltează timp de alte unsprezece luni și douăzeci și una de zile, biciuindu-l cu bice arzătoare.

După un timp îl conduc spre râurile și mările clocotitoare de foc pentru a se răzbuna pe el acolo înăuntru pentru alte unsprezece luni și douăzeci și una de zile.

Mai apoi îl duc pe drumul din mijloc, și fiecare dintre Arhonții acestui drum îl pedepsesc cu pedepsele lor alte unsprezece luni și douăzeci și una de zile.

După un timp îl conduc la Fecioara de Lumină, care îi judecă pe drepți și pe păcătoși, pentru ca ea să îl judece. Iar când sfera se întoarce în jurul ei însăși, îl încredințează Primitorilor ei, pentru ca aceștia să-l verse în Aeonii sferei. Iar Liturgii sferei îl conduc la apa care este sub sferă; iar aceasta se preschimbă în foc clocotitor care îl devorează până când se purifică cu totul.

Și Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, aduce cupa uitării și i-o dă acelui suflet; acesta o bea și uită de toate regiunile, și toate lucrurile, și toate regiunile în care a fost. Și îl încredințează unui corp care își va petrece termenul fiind chinuit.

Aceasta este pedeapsa celui care calomniază”.

Maria spuse: „Vai de păcătoși”.

▫ CAPITOLUL 145 ▫

Salomeea răspunse și zise: „Doamne, Iisuse, care este pedeapsa unui ucigaș care nu a păcătuit decât cu omorul, când iese din corp?”

Despre pedeapsa ucigașului.

Iisus i-a răspuns: „Un ucigaș care nu a comis decât păcatul omorului, dacă termenul său în sferă s-a terminat pentru ca să iasă din corp, Primitorii lui Yaldabaoth vin să ia sufletul lui afară din corp și îl leagă de picioare de un mare demon cu chip de cal, și petrece trei zile cu el în jurul lumii.

Mai încolo îl conduc spre regiunile frigului și zăpezii, și se răzbună pe el acolo timp de trei ani și șase luni.

După un timp îl conduc jos spre Haos, înaintea lui Yaldabaoth și a celor patruzeci și nouă de demoni ai lui, și fiecare dintre ei îl biciuiește pentru alți trei ani și șase luni.

După o vreme îl conduc jos spre Haos înaintea Persephonei, și se răzbună pe el cu pedepsele ei pentru alți trei ani și șase luni.

Mai apoi îi duc pe drumul din mijloc, și fiecare dintre Arhonții acestui drum se răzbună pe el cu pedepsele regiunilor lor pentru alți trei ani și șase luni.

Mai încolo îl conduc înaintea Fecioarei de Lumină care îi judecă pe drepți și pe păcătoși, pentru ca ea să îl judece. Iar când sfera se învârte pe ea însăși, ea poruncește să fie vărsat în tenebrele exterioare până când ajunge momentul în care tenebrele din mijloc sunt ridicate, astfel va fi distrus și dizolvat acest suflet.

Aceasta este pedeapsa celui care este ucigaș".

□ CAPITOLUL 146 □

Petru protestează împotriva femeilor.

Petru a spus: „Doamne, permite ca femeile să înceteze să mai întrebe, pentru ca să putem și noi întreba". Și Iisus i-a spus Mariei și celorlalte femei: „Dați ocazie fraților voștri, pentru ca să întrebe și ei".

Petru răspunse, zicând: „Doamne, un hoț și un șarlatan al cărui păcat este acesta în mod persistent, când se manifestă afară din corp, care este pedeapsa lui?"

Despre pedeapsa hoțului.

Iisus spuse: „Dacă termenul său în sferă s-a terminat, Primitorii lui Adonis vin să-l găsească și îi ghidează sufletul afară din corp, și petrec trei zile înconjurându-l și instruindu-l în tot ceea ce se relaționează cu viețuitoarele din lume.

Mai încolo îl conduc jos spre Amenti, înaintea lui Ariel, și se răzbună pe el cu pedepsele lor timp de trei luni, opt zile și două ore.

După un timp îl conduc în Haos, înaintea lui Yaldabaoth și a celor patruzeci și nouă de demoni ai lui, și fiecare dintre ei se răzbună pe el timp de alte trei luni, opt zile și două ore.

Mai apoi îl conduc pe drumul din mijloc, și fiecare dintre Arhonții acestui drum se răzbună pe el cu fumul lui întunecat și focul malefic timp de alte trei luni, opt zile și două ore.

După un timp îl conduc înaintea Fecioarei de Lumină care

îi judecă pe cei drepți și pe păcătoși, pentru ca ea să îl judece. Iar când sfera se învârte pe ea însăși, ea îl încredințează Primitorilor ei, pentru ca să îl verse în Aeonii sferei. Iar aceștia îl conduc la apa care se află sub sferă, și aceasta se preschimbă în foc clocotitor care îl devorează până îl purifică în întregime.

Mai apoi vine Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, care aduce cupa uitării și i-o dă acelui suflet; acesta o bea și uită toate lucrurile și toate regiunile în care a fost. Și îl varsă într-un corp infirm, șchiop sau orb.

Aceasta este pedeapsa hoțului".

Despre pedeapsa vanitosului.

Andrei răspunse și zise: „Ce se întâmplă cu omul vanitos și încrezut când iese din corp?"

Iisus spuse: „Dacă timpul lui în sferă s-a terminat, Primitorii lui Ariel vin după el și îi conduc sufletul [afară din corp], și petrec trei zile călătorind prin lume [cu el] și îl instruiesc despre viețuitoarele lumii.

După un timp îl conduc jos spre Amenti, înaintea lui Ariel, și acesta se răzbună pe el cu pedepsele lui timp de douăzeci de luni.

Mai apoi îl conduc în Haos înaintea lui Yaldabaoth și a celor patruzeci și nouă de demoni ai săi; iar el și demonii lui, unul câte unul, se răzbună pe el timp de alte douăzeci de luni.

După o vreme îl conduc pe drumul din mijloc, și fiecare dintre Guvernatorii acestui drum se răzbună pe el timp de alte douăzeci de luni.

Și mai apoi îl conduc spre Fecioara de Lumină, pentru ca să îl judece. Iar când sfera se întoarce pe ea însăși, ea îl încredințează Primitorilor, pentru ca să îl verse în Aeonii sferei. Iar Liturgii sferei îl conduc la apa care este sub sferă, și aceasta se preschimbă în foc clocotitor care îl devorează până îl purifică.

Și Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, vine și aduce cupa cu apa uitării și i-o dă acelui suflet; și acesta o bea și uită toate lucrurile și toate regiunile în care a fost. Și îl varsă într-un corp diform și infirm, pentru ca toți să-l disprețuiască stăruitor.

Aceasta este pedeapsa omului vanitos și încrezut".

Despre pedeapsa blasfematorului.

Și Toma zise: „Care este pedeapsa unui blasfemator persistent?"

Iar Iisus îi răspunse: „Dacă timpul lui s-a terminat în sferă,

Primitorii lui Yaldabaoth vin după el și îl leagă de limbă de un mare demon cu chip de cal, și petrec trei zile călătorind cu el în jurul lumii și se răzbună pe el.

Mai apoi îl conduc la regiunea frigului și a zăpezii, și îl pedepsesc acolo pentru unsprezece ani.

După un timp îl conduc jos în Haos, înaintea lui Yaldabaoth și a celor patruzeci și nouă de demoni ai lui, și fiecare dintre ei îl pedepsesc timp de alți unsprezece ani.

Mai apoi îl conduc în tenebrele exterioare până în ziua în care Marele Guvernator cu chip de dragon care înconjoară tenebrele îl judecă. Și acel suflet îngheață, se distruge și se dizolvă.

Aceasta este sentința blasfematorului".

□ CAPITOLUL 147 □

Și Bartolomeu zise: „Care este pedeapsa homosexualului?"

Despre pedeapsa homosexualului.

Și Iisus îi răspunse: „Judecata homosexualului și a omului cu care homosexualul are relații sexuale este aceeași cu a blasfematorului.

Căci atunci când timpul este încheiat în sferă, Primitorii lui Yaldabaoth vin după sufletul lui cu cei patruzeci și nouă de demoni ai lui, și îl pedepsesc timp de unsprezece ani.

Mai apoi îl duc la râurile de foc și mările clocotitoare de catran care sunt pline de demoni cu chip de porc. Ei îi devorează și îi pedepsesc în râurile de foc timp de alți unsprezece ani.

Mai apoi îi duc în tenebrele exterioare, până în ziua judecății finale, când marele întuneric va fi judecat; și atunci ei vor fi dizolvați și distruși".

Despre pedeapsa unui act obscen de vrăjitorie.

Și Toma spuse: am auzit că există pe Pământ unii oameni care iau sămânța bărbatului cu menstruația femeii și fac o băutură pe care o beau, zicând: «Avem credință în Esau și Iacob». Este asta corect sau nu?"

Iisus se supără în acel moment, și îi spuse lui Toma: „Adevărat vă zic: acest păcat este mai atroce decât toate păcatele și nelegiuirile lumii. Acei oameni vor fi duși imediat spre tenebrele exterioare și nu vor fi înapoiați din nou în sferă, ci vor pieri și vor fi distruși în tenebrele exterioare, în regiunea în care nu există nici milă nici lumină, ci doar plânsul și

scrâșnetul dinților. Și toate sufletele care vor fi duse în tenebrele exterioare nu vor fi vărsate din nou înapoi, ci vor fi distruse și dizolvate".

Despre omul drept care nu a fost inițiat.

Ioan răspunse și zise: „Ce i se întâmplă unui om care niciodată nu a păcătuit și a făcut binele constant dar nu a găsit misterele pentru a fi admis de Guvernatori când iese din corp?"

Și Iisus îi spuse: „Dacă timpul acelui om s-a încheiat în sferă, Primitorii lui Bainchoooch, care este unul dintre Zeii Triplelor Puteri, vine după sufletul lui și îl conduce cu veselie și bucurie, și petrece trei zile în jurul lui și îl instruiește cu fericire și bucurie în ce privește făpturile lumii.

După un timp îl conduc jos în Amenti, și îl instruiesc despre instrumentele de pedeapsă din Amenti, și nu îl pedepsesc cu acestea, ci îl instruiesc despre tot ceea ce ține de ele, iar fumul flăcării pedepselor îl atinge foarte puțin.

Mai apoi îl duc pe drumul din mijloc, și îl instruiesc despre pedepsele acestui drum, iar fumul flăcării îl atinge foarte puțin.

După un timp îl conduc spre Fecioara de Lumină și ea îl judecă și îl depune cu micul Sabaoth cel Demn, cel din mijloc, până când sfera se întoarce pe ea însăși și Zeus și Afrodita ajung în fața Fecioarei de Lumină, în timp ce Cronos și Ares ajung în spatele ei.

În acel moment ea ia acel suflet drept și îl dă Primitorilor ei, pentru ca să-l poată vărsa în Aeonii sferei. Și Liturgii sferei îl duc înaintea apei care se află sub sferă, și un foc clocotitor se ridică și-l devorează până ce-l purifică în întregime.

Mai apoi vine Yaluham, Primitorul lui Sabaoth, Adamas, care dă cupa uitării sufletelor și aduce apa uitării, și o dă acelui suflet; și acesta o bea și uită toate lucrurile și toate regiunile în care a fost".

Despre cupa înțelepciunii.

„După o vreme vine Primitorul micului Sabaoth cel Demn, cel din mijloc. El aduce cu sine o cupă plină de idei, înțelepciune și trezie, și o dă acelui suflet. Iar ei îl varsă într-un corp care să nu poată dormi și nici uita datorită cupei de trezie care i s-a dat; totuși, inima lui va fi neliniștită neîncetat căutând misterele Luminii până când le va găsi prin Fecioara de Lumină și va moșteni Lumina pentru totdeauna".

▫ CAPITOLUL 148 ▫

Și Maria spuse: „Un om care a comis toate păcatele și toate nelegiuirile, și nu a găsit misterele Luminii, își va primi pedepsele odată pentru toate?”

Un păcătos suferă pentru fiecare păcat separat.

Și Iisus îi răspunse: „Da, le va primi; dacă a comis trei păcate, va primi pedepse pentru trei păcate”.

Chiar și cel mai mare dintre păcătoși, dacă se căiește, va obține împărăția.

Și Ioan a spus: „Este posibil să fie salvat un om care a comis toate păcatele și nelegiuirile dar care la sfârșit a găsit misterele Luminii?”

Și Iisus îi răspunse: „Omul care a comis toate păcatele și nelegiuirile și găsește misterele Luminii și le practică, le împlinește și nu mai păcătuiește, va moșteni Comoara Luminii”.

Despre vremea prielnică pentru nașterea acelora care găsesc misterele.

Și Iisus le spuse discipolilor săi: „Când sfera se întoarce pe ea însăși și Cronos și Ares apar în spatele Fecioarei de Lumină, și Zeus și Afrodita apar în fața ei, fiind în proprii lor Aeoni, atunci vălurile Fecioarei se vor da la o parte singure și se va bucura în acel moment când va vedea aceste două stele de lumină înaintea ei. Și toate sufletele pe care ea le-a vărsat în acel ceas în cadrul Aeonilor sferei pentru ca să poată veni în lume, vor fi drepte și demne, și vor găsi în acel moment misterele Luminii; ea le va trimite din nou pentru ca să poată găsi misterele Luminii.

Dacă, pe de altă parte, Ares și Cronos apar înaintea Fecioarei, iar Zeus și Afrodita în spatele ei, pentru ca să nu îi vadă, toate sufletele pe care le va vărsa atunci în acel moment spre interiorul creaturilor sferei vor fi perverse și mânioase, și nu vor găsi misterele Luminii”.

Discipolii îl imploră pe Iisus să se îndure de ei.

Atunci, când Iisus le-a spus aceasta discipolilor lui în mijlocul lui Amenti, discipolii exclamară și se prosternară, zicând: „Vai de păcătoși, peste care nepăsarea și uitarea Guvernatorilor se odihnesc până când ies din corp și sunt conduși la aceste pedepse. Ai milă de noi, ai milă de noi, Fiul lui Dumnezeu, și îndură-te de noi, ca să fim feriți de aceste pedepse și aceste judecăți pregătite păcătoșilor, pentru că și noi am păcătuit, Domnul nostru și Lumina noastră”.

POST SCRIPTUM:

UN ULTIM POST SCRIPTUM

Propovăduirea Apostolilor.

(...) Omul drept. Apostolii au plecat din trei în trei în cele patru puncte cerești, și propovăduită bunătatea împărăției în toată lumea, iar Cristos cu ei, servindu-le drept călăuză prin cuvintele de confirmare, și prin semnele, și miracolele care îi urmară. Și așa a fost cunoscută împărăția lui Dumnezeu pe tot Pământul și prin toată lumea lui Israel, ca mărturie pentru toate neamurile care sunt de la răsăritul soarelui până la apusul ***lui...***[5]

AUM

[5] Acest ultim post scriptum nu figurează tradus din coptă în latină. Apare pe o pagină alăturată la finalul Codicelui manuscris, și ultimele sale rânduri sunt șterse.

NOTE ALE EDITORULUI

1. AGEAC, în strădania sa de a păstra puritatea mesajului V.M. Samael Aun Weor, a făcut toate eforturile posibile pentru a obține diverse ediții vechi ale *Pistis Sophiei* care să fie libere de orice posibilă adulterare sau mutilare rău intenționată, pe care să poată baza prezenta carte. Facem cunoscut, în acest sens, că textul pe care amabilul nostru cititor îl are acum în mâinile sale a fost revizuit și comparat cu următoarele opere:
    1. *Pistis Sophia dezvăluită.* Prima Ediție. Octombrie 1983. Mexico D.F.
    2. *Pistis Sophia dezvăluită*. Prima Ediție. 1983. Salvador.
    3. *Pistis Sophia*. Editura Berbera. Decembrie 2002. Mexico D.F.
    4. *Pistis Sophia*. Editura Trei, Paisprezece, Șaptesprezece. 1982. Madrid.
    5. *Pistis Sophia*. J.M. Watkins. 1921. Londra. (Versiune în engleză).

2. *Pistis Sophia* citează în nenumărate ocazii Psalmii din Vechiul Testament. Toate Bibliile conțin 150 de Psalmi, dar modul de a-i numerota este diferit după cum au fost traduse din Biblia ebraică, sau din Bibliile greacă și latină. Numerotarea Psalmilor din *Pistis Sophia*, care coincide cu cea din Bibliile greacă și latină, se desfășoară, într-un mare număr de ocazii, cu un număr mai mic referitor la numerotarea Psalmilor din Biblia ebraică.

3. Să se observe că *Pistis Sophia* este împărțită în patru mari părți, care conțin un total de șase cărți, așa cum se poate vedea la cuprins. În majoritatea versiunilor Pistis Sophiei nu se menționează aceste alte subdiviziuni (cele șase cărți), dar întrucât în operele dezvăluite ale Venerabilului Maestru figurează aceste șase cărți, de asemenea le-am

Numele intim și secret al Ființei Reale a Salvatorului Lumii: Marele Kabir Iisus. Cu acest nume este cunoscut intern.

ADAMAS

Marele Domn ai Legii, Principele teribil al *Legii divine,* puternicul Ierarh al Destinului. Marele Kabir Iisus, în Pistis Sophia, îl numește în mod alegoric sau simbolic marele Tiran, pentru că el și toți Domnii Legii împiedică progresul devotului care aspiră la avansul esoteric dacă înainte nu plătește anumite datorii. Trebuie să se înțeleagă că Supremul Ierarh și toți Domnii Divinei Mari Legi sunt nespus de drepți, și că împotrivirea lor la trecerea Inițiatului este din cauza obligației, ca gardieni ai justiției, ca nimeni să nu scape din Univers dacă înainte nu și-a anulat toate datoriile. Adamas este, în realitate, acel mare și înțelept Maestru pe care *Gnoza* îl cunoaște cu numele de Anubis.

AEONUL TREISPREZECE

Al Treisprezecelea Aeon, dincolo de cele Douăsprezece Porți, este Ain, este Sat, Nemanifestatul. A bate la Poarta Treisprezece echivalează cu a ne întoarce în sânul Eternului Tată Cosmic Comun, al cărui nume ebraic este Aelohim.

ARHONȚII

Vezi „Guvernatori".

BARBELO, LĂCAȘUL LUI

Oceanul luminii increate, lăcașul Marii Lumini, Ain al Kabalei ebraice. Spune V.M. Samael că atunci când Cristosul intim iese din lăcașul lui Barbelo vine să predice Adevărul, căci Domnul iese din acel ocean pentru a se instala apoi în Sephirotul Hokmah.

CINCI ARBORI, CEI

Cinci expresii ale Marii Legi care guvernează Cosmosul și sunt su-periori celor Trei Amin în Moștenirile Luminii. Din cei Cinci Arbori ai Marii Legi emană Ierarhiile divine care există în macrocosmos și în microcosmos: Jeú a emanat din lumina pură a Primului Arbore ai Marii Legi; Gardianul Vălului, din al Doilea Arbore; cei doi Ghizi, din lumina pură a celui de-al Treilea și al Patrulea Arbore al Marii Comori; și Melchisedec, Regentul planetei Pământ, care sălășluiește în Regiunea Agartha, a emanat din al Cincilea Arbore al Marii Legi. Din toate acestea

derivă miracolele, vrăjile, jinașii, puterile cele mai oculte, Legea, Karma, Ordinele Domnilor Legii...

CINCI AUXILIARI, CEI

Cei Cinci Ghizi, cele Cinci Genii: Gabriel, Raphael, Uriel, Michael și Samael. Așa cum există Cinci Auxiliari în Sistemul Solar, tot așa în interiorul microcosmosului-om există Cinci Auxiliari, cinci părți autonome și independente ale Ființei. Cei Cinci Auxiliari intimi îl ghidează pe Inițiat sub conducerea supremă a Tatălui.

CINCI GHIZI, CEI

Vezi „Cinci Auxiliari".

CINCI ÎNTIPĂRIRI ALE MARII LUMINI, CELE

Cinci voințe ale Primei Porunci. Cele Cinci în tipăriri ale Marii Lumini sunt reprezentate în Pentagrama Esoterică. Cele Cinci întipăriți sunt relaționate cu Prima Poruncă și sunt aduse în Cosmos când răsare Ziua oricărei Creații.

COMOARA LUMINII

Lâna de Aur a anticilor, păzită întotdeauna de Dragonul care scuipă foc și sulf. Comoara Luminii, cu toate gemele sale prețioase și bogățiile incalculabile, este propriul nostru Logos îmbrăcat cu To Soma Heliakon, Cristificat și înviat.

DECANII

Ierarhii sau sarcini de o anumită demnitate (referitor la numărul zece), în Egipt se numeau astfel treizeci și șase de divinități secundare.

DOI MARI GHIZI, CEI

Părți transcendentale ale propriei noastre Ființe, autoindependente și autoconștiente, care emană din lumina purificată a celui de-al Treilea și al Patrulea Arbore al Marii Comori. Vezi „Cinci Arbori".

DOILEA SPAȚIU, AL

Regiune în care se află Divina Mamă Kundalini, Stella Maris. În al Doilea Spațiu se află Natura. În al Doilea Spațiu al Primului Mister, prin legea afinităților, se situează artiștii ermetici, lucrătorii Marii Opere, aceia care niciodată nu se îndepărtează de Mama intimă, particulară.

DOISPREZECE AEONI, CEI

Cei Zece Sephiroți, sau Zece Emanații, plus Ain Soph Aur și Ain Soph. Cei Doisprezece Aeoni sau Douăsprezece Regiuni Cosmice se pătrund și se întrepătrund reciproc fără a se

confunda. Se relaționează cei Doisprezece Aeoni cu cele Douăsprezece Ore ale lui Apollonius. Cele Douăsprezece Munci ale lui Hercule și cele Douăsprezece Ordine Zodiacale.

DOISPREZECE SALVATORI, CEI

Douăsprezece aspecte ale propriei noastre Ființe relaționate cu Mântuitorii celor Douăsprezece Constelații Zodiacale. Cei Doisprezece Salvatori ai Comorii Luminii păstrează de asemenea o strânsă legătură cu cei Șapte Radicali ai Focului și cu cei Cinci Arbori ai Legii. Cei Doisprezece Salvatori Zodiacali, sau Doisprezece Avatara, sau Doisprezece Cristificați, la fel ca în microcosmosul-om, se află și în Macrocosmos, și îndeplinesc misiunea de a veni pe lume pentru a ajuta această umanitate. Se relaționează cu cele douăsprezece semne zodiacale și cu cele douăsprezece planete ale Sistemului Solar care se rotesc în jurul Soarelui.

DOUĂZECI ȘI PATRU DE INVIZIBILI, CEI

În Zodiacul macrocosmic reprezintă cele Douăzeci și Patru de Genii Zodiacale, două în fiecare din marile constelații zodiacale. În Zodiacul-om cei Douăzeci și Patru de Invizibili sunt cei Douăzeci și Patru de Bătrâni despre care Apocalipsa Sfântului Ioan spune că „își aruncă cununile la picioarele Mielului", douăzeci și patru de părți independente și autoconștiente ale Ființei noastre Reale care sunt prezente în Aurora oricărei creații cosmice.

DOUĂZECI ȘI PATRULEA MISTER, AL

Vezi „Misterul Douăzeci și Patru".

FECIOARA LUMINII

Nemanifestata Mamă Cosmică, căreia nici un muritor nu i-a ridicat vălul. Fecioara Luminii se dedublează în Divina noastră Mamă Kundalini, de aici, după cum spune Maestrul Samael, „Mama Divină Kundalini a primit asemănare cu Fecioara Luminii, conform Luminii".

GARDIANUL VĂLULUI MARII LUMINI

Una dintre părțile propriei noastre Ființe, autoindependentă și autoconștientă, care emană din lumina pură a celui de-al Doilea Arbore al Marii Legi. Vezi „Cinci Arbori".

GUVERNATORII (CELOR DOISPREZECE AEONI, AI DESTINULUI ȘI AI SFEREI)

În Macrocosmos, Guvernatorii, Regenții sau Arhonții reprezintă diferitele Inteligențe divine care veghează pentru

împlinirea Marii Legi. Ne spune V.M. Samael că Domnii Legii vor continua să fie Guvernatori atâta timp cât persoana lor umană respectă Legea, adică, de exemplu, un Maestru al Karmei nu va fi considerat în categoria Guvernatorilor dacă Bodhisattva-ul său uman cade și încalcă Legea prin actele sale. În microcosmosul-om, Guvernatorii, Regenții sau Arhonții sunt părți autoindependente ale propriei noastre Ființe care suferă și năzuiesc atunci când Sophia se ridică spre Aeonul Treisprezece, partea cea mai elevată a Ființei.

INVIZIBIL, MARELE

Eternul Tată Cosmic Comun, infinitatea care susține totul, Atotmilostivul, Omniprezentul, Theomegalogosul, Domnul Marelui Cuvânt, Marele Tunet care poruncește manifestarea unei noi Zile Cosmice. Marele Invizibil este Strămoșul a tot ceea ce a fost, este și va fi, Nemanifestatul, din care emană cele Trei Puteri Triple (Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt).

INVIZIBILII

Termen care definește calitatea ocultă, necunoscută sau secretă a Divinității. Ne vorbește Pistis Sophia, de exemplu, de Marele Invizibil, despre cei Douăzeci și Patru de Invizibili, sau în general de Invizibili. Vezi acești termeni în acest glosar.

JEÚ

Îngerul Aeonului Treisprezece, Prințul Chipurilor, una dintre părțile cele mai elevate ale propriei noastre Ființe care strălucește dând suprema Iluminare Adepților. Jeú se află în cele mai necunoscute realități ale propriei noastre Ființe. Jeú dezvoltă în fiecare dintre noi simțul autoobservării psihologice și are putere pentru a-i urmări și a-i arunca pe demonii roșii ai lui Seth în Haos. Jeú este de asemenea o mantră profund sacră ce se reiaționează cu lumina și clarviziunea.

LITURGI

Ființe însărcinate cu un serviciu spiritual; într-un fel servitori de oficiu sau „funcționari”. Să se înțeleagă, așadar, că liturgii Decanilor sunt servitorii Decanilor, liturgii Guvernatorilor sunt servitorii Guvernatorilor, liturgii Arhonților sunt servitorii Arhonților iar liturgii sferei sunt servitorii sferei.

MISTERUL DOUĂZECI ȘI PATRU

Războiul de Țesut al lui Dumnezeu pe care se țese și se desface propriul destin al aspirantului la Drum. Este Marea Operă pe care o țese Tatăl-Mama al nostru interior. De aceea

spune Maestrul Samael că Misterul Douăzeci și Patru funcționează doar cu Misterul Șase, care este iubirea. Pe acel Război de Țesut se țese de asemenea Natura întreagă, de aceea se afirmă că Primul Mister se află conținut în al Douăzeci și Patrulea; Bătrânul Zilelor se află întotdeauna ascuns în propriul său război de țesut, în propria sa creație.

NOUĂ GARDIENI AI COMORII LUMINII, CEI

Nouă părți autoindependente și autoconștiente ale propriei noastre Ființe care sunt relaționate cu Mercurul înțelepților și cu știința transmutației a lui Yesod-Mercur. Ne spune Maestrul Samael că întrucât zeii sunt fii ai Mercurului înțelepților, cei Nouă Gardieni sunt superiori celor Doisprezece Salvatori în Moștenirile Luminii.

OBSTINATUL

Egoul animalic, care cu înverșunare caută să ne conducă la greșeală și eroare. Obstinatul, întotdeauna nelegiuit și pervers, este Tripla Putere inferioară, minte, dorință și sex, utilizată de agregatele psihice pe care le purtăm în interiorul nostru.

PISTIS SOPHIA

Sufletul Uman înăuntrul fiecăruia dintre noi, care a coborât din Aeonul Treisprezece în lumea manifestării și într-o zi va trebui să se întoarcă la acel Aeon Treisprezece. Din punct de vedere etimologic, Pistis Sophia înseamnă Putere-Înțelepciune. Pistis semnifică „putere"; Sophia înseamnă „înțelepciune”. Este bine să știm că tema centrală a operei cu același titlu, „Pistis Sophia”, este povestirea nenorocirii sufletului (Pistis Sophia) de a fi căzut în materie și, de asemenea, maniera de a abandona acea condiție mizerabilă și a restabili principiile sale divine.

PLEROMA

Stare de plenitudine divină dobândită prin culminarea perfecțiunii spirituale în Inițiat. Odată obținută această stare, Inițiatul rămâne integrat total cu divinitatea, căci s-a Autorealizat în profunzime și formează un tot cu Marea Lumină.

PRIMITORUL LUMINII

Melchisedec, Geniul Pământului. El este Marele Primitor al Luminii Cosmice, și trăiește în Agartha (anumite peșteri subterane și secrete ale Pământului) cu un grup de supraviețuitori ai Lemuriei și Atlantidei. Melchisedec, prin Adepții lui, le arată zeilor căzuți drumul purificării.

PRIMUL MISTER

Kether, Bătrânul Zilelor, Bătrânul Secolelor. Bătrânul Zilelor combină cauze pentru a face să se ivească Universul, și el este originea tuturor misterelor. Vezi „Ultimul Mister”.

PRIMUL SPAŢIU

Regiune în care se află Bătrânul Zilelor, Tatăl care se află în secret. El locuiește în Primul Spațiu al Primului Mister, și lui îi corespunde exact prima dintre cele Douăzeci și Două de Porunci ale Legii lui Dumnezeu.

REGENŢII

Vezi „Guvernatori”.

REGIUNEA DIN DREAPTA

Spațiu luminos în care sălășluiesc acei sfinți care, deși au fabricat Corpurile Existențiale Superioare ale Ființei, nu sunt adevărați Bodhisattvași pentru că nu au știut să renunțe la propria fericire din iubire pentru umanitate. Devoții sinceri și nobili ai drumului din dreapta nu înțeleg și îl condamnă pe orice Inițiat care știe să umble cu ambele picioare.

REGIUNEA DIN ÎNALT

Al Treisprezecelea Aeon al Kabalei ebraice.

REGIUNEA DIN MIJLOC

Sferă în care trăiesc sufletele revoluționare care, separate de cărarea din stânga și de cărarea din dreapta, caută Eliberarea finală. Acestei regiuni îi aparțin adevărații Bodhisattvași, aceia care au renunțat la lumea nirvanică pentru că imensa lor compasiune i-a obligat să salveze sufletele care suferă și plâng în lume.

REGIUNEA DIN STÂNGA

Sferă în care trăiesc oamenii care involuează în măruntaiele lumii. Pe cărarea din stânga coboară tenebroșii în lăcașul iui Pluton.

REGIUNEA LUMINII

Regiune sau regiuni din Lumile Interne unde este manifestă lumina Spiritului. Cu cât suntem mai aproape de Sacrul Soare Absolut, cu atât se percepe mai multă lumină.

SABAOTH

Nume dat în ebraică Armatei Vocii, Oștii sau Oștirilor Creatoare ale Elohimilor. Sabaoth este Verbul, Cuvântul, Logosul intim în fiecare dintre noi. Sabaoth este Logosul încarnat, Adevărul, Comoara ascunsă în măruntaiele Pământului.

SALVATORUL GEAMĂN

Fiul Omului, Tiphereth, Omul Cauzal înăuntrul căruia vine să se manifeste Logosul, Cristosul. Salvatorul Geamăn este în mod cert Fiul Fiului. Salvatorul Geamăn se află în al Șaselea Aeon.

SFERE

Subregiuni de manifestare unde sălășluiesc diverse categorii de ființe divine. Sunt, cu alte cuvinte, diferite zone energetice conținute în Sephiroții despre care ne vorbește Kabala ebraică.

ȘAPTE AMIN, CEI

Cei Șapte Weori, cele Șapte Spirite dinaintea tronului Mielului, cele Șapte Voci, cele Șapte Genii: Gabriel, Raphael, Uriel, Michael, Samael, Zachariel și Orifiel.

ȘAPTE SPIRITE ÎNAINTEA TRONULUI MIELULUI, CELE

Vezi „Șapte Amin".

ȘAPTE VOCI, CELE

Vezi „Șapte Amin".

TIRANII

Domnii Marii Legi care, ca atare, guvernează și administrează justiția în toți Aeonii. Domnii Legii sunt drepți și încasează datoriile de la oricine caută Eliberarea. Totuși, cine luptă pentru a se elibera suferă mult și îi simte pe Agenții Legii ca pe niște tirani. Vezi „Adamas".

TREI AMIN, CEI

Triplele Puteri, cele Trei Forțe Primordiale ale Naturii și ale Cosmosului indispensabile pentru a crea și a crea din nou: Sfânta Afirmație, Sfânta Negație și Sfânta Conciliere; Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt; Forța Pozitivă, Forța Negativă și Forța Neutră.

TREIA TRIPLĂ PUTERE, A

Minte, dorință și sex. A Treia Triplă Putere, în ultimă sinteză, provine din al Treisprezecelea Aeon, totuși, odată cu căderea în generarea animalică devine teribil de perversă.

TREIZECI DE AEONI, CEI

Cosmocratori sau Elohimi creatori care se ivesc prin emanări succesive și ordonate în perechi din sânul lui Aelohim în Aurora Creației.

TRIPLELE PUTERI

Vezi „Trei Amin".

ULTIMUL MISTER

Bătrânul Zilelor, Ketherul Kabalei ebraice. El este Primul și Ultimul Mister, căci toate misterele s-au ivit prin voința Tatălui care se află în secret, și toate trebuie în cele din urmă să se reunească din nou în el. Ultimul Mister este de asemenea al Douăzeci și Patrulea Mister.

VEGHETORUL LUMINII

Jeú, Prințul Chipurilor, Veghetorul Luminii. Jeú, ascultător întotdeauna de Bătrânul Zilelor, este Veghetorul, adică, splendoarea, viața Marii Lumini. Vezi „Jeú".

□ SFÂRȘIT □

Pentru nimeni nu este un secret faptul că un lucru le spunea Iisus mulțimilor, și un altul, foarte diferit, era ceea ce îi învăța pe discipolii săi.

Fără îndoială că această învățătură foarte elevată predată de către Regele Regilor și Domnul Domnilor (Iisus Cristosul) dă sens real tuturor marilor pasaje biblice ale Vechiului Testament, și se preschimbă, prin urmare, în ghidul neechivoc al adevăratului aspirant la marea Lumină.

Neîndoielnic că Pistis Sophia (Sufletul Uman), cufundată în haosul propriei mizerii și ignoranțe egoice, întotdeauna a cerut un ajutor adevărat și eficace pentru a abandona acea tristă condiție care o menține, în ziua de azi, legată de iluziile materiei…

Tradiția spunea că doar cuvintele *Pistis Sophiei* ar putea elibera masele umane din buimăceala și dezrădăcinarea lor spirituală. De asemenea s-a spus că în ciuda apariției de mesageri și profeți în diferitele colțuri ale planetei noastre, nimic nu se va rezolva în materie de salvare animică dacă axiomele și sentințele *Pistis Sophiei* nu vor fi rezolvate.

Întrucât conținutul *Pistis Sophiei* este la origini scris în termeni metaforici, nu a fost posibil să se încredințeze adevăratul său mesaj umanității, însă azi, în plin secol XXI, în cele din urmă, această operă apare înaintea ochilor noștri precum un giuvaer de o eternă valoare pentru bucuria lăuntrică a tuturor acelora în care Spiritul divin sau Ființa Reală a hotărât momentul și ceasul în care trebuie să ne întoarcem la punctul de plecare originar.

FIAT LUX!

Să se facă Lumina!

Înălțarea Magdalenei (1636)
Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, Madrid, Spania

Maria Magdalena este păcătoasa căită; Kundry, Gundrigia,
femeia atât de indispensabilă pentru Marea Operă.
A fi salvat și a o salva pe Kundry, Magdalena, este ceva grandios.
Maria Magdalena nu poate lipsi nicicând în Drama Cosmică.
Adevărat, adevărat vă spun că mai degrabă ar putea lipsi lumina pe Pământ
decât să lipsească o Maria Magdalena de lângă un mare Inițiat.